DÆMONASTIX, SEV ADVERSVS DÆMONES ET MALEFICOS, VNIVERSI OPERIS AD VSVM præsertim Exorcistarum concinnati,

TOMVS TERTIVS.

COMPLECTENS VARIOS IN EAM REM EDITOS tractatus, aliosque nunc primum è tenebris erutos quorum SYLLABVM sequens pagina dabit.

Editio nouissima innumeris mendis expurgata; Cum INDICIBVS copiosissimis & ad fidem restitutis.

LVGDVNI,

Sumptibus CLAVDII BOVRGEAT, sub signo Mercurij Galli.

M. DC. LXIX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

7440
M 2 8
IV - II

A.357634

SILLABVS AVTORVM.

FLagellum dæmonum, exorcismos terribiles, potentissimos & efficaces, remediáque probatissima, ac doctrinam singularem ad malignos spiritus expellendos, maleficiáque de obsessis corporibus fuganda complectens. Cum suis benedictionibus omnibus requisitis ad eorum expulsionem: autore R. P. F. Hieronymo Mengo Vitellianensi, ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

Fustis dæmonum, adiurationes formidabiles & potentissimas ad malignos spiritus effugandos de oppressis corporibus humanis, eodem autore.

Fuga Satanæ, à Petro Antonio Stampa Clavenensi Sacerdote edita.

Recens additi.

Flagellum Maleficorum autore Petro Mamoris Lemouicensi, in Vniuersitate Pictauiensi S. Theologiæ Professore.

Tractatus de superstitiosis quibusdam casibus, compilatus in alma Vniuersitate Coloniensi, per Egregium sacræ Theologiæ professorem Magistrum Henricum de Gorchen.

INDEX PRIMVS

OMNIVM CAPITVLORVM, QVÆ continentur in hoc Flagello dæmonum.

DE fide, & præparatione, quā Exorcistæ habere debent, antequàm dæm. adiurare incipiant. cap. 1 f. 1
De puritate conscientiæ, quam obsessus habere debet, & de cognitione ab Exorcistis hab. cap. 2. 2
An res sensibiles possint agere in spiritum: vbi peroptimè hæc materia tractatur. cap. 3. 3
De interrogationibus, & præceptis dæmonibus ab Exorcistis fiendis. c. 4. 6
De quibusdam ab Exorcistis præcauendis in coniuratione tàm publica quàm secreta. cap. 5. 7
De perseuerantia, & patientia ab Exorcistis habenda, & de causis, quare dæmones quandoque non recedant. cap. 6. ibid.
De Eucharistia præbenda Energumenis, contra communem opinionem vulgi. cap. 7. 8
De expositione quorundam nominum Hebraicorum, atque Græcorum Dei, quæ passim in Exorcismis ponuntur. cap. 8. 9
De expositione quorundam nominum Latinorum Dei, quæ ab Auctore in Exorcismis ponuntur. c. 9. 10
De expositione quorumdam nominum B. Virginis Mariæ, quæ in Exorcismis sparsim posita sunt. cap. 10. 12
An Exorcistæ possint vti schedulis: & de regulis, quibus hoc licitè fieri possit. cap. 11. 13
De astutiis dæmonum præcognoscendis, remediisque apponendis. c. 12. 15
De quibusdam aliis deceptionibus, quibus dæmones vtuntur ad decipiendum Exorcistam, quæ necessariò ab Exorcistis sciri debent. c. 13. 17
De his, quæ ab Exorcista scienda sunt, vt maleficiatos: & Energumenos curare possit. cap. 14. 18
De loco, & tempore, quibus Energumeni exorcizandi sunt. c. 15. ibid.
Hominem à spiritibus immundis posse vexari, demonstratur, ibíque ostenditur quid sit Arreptitius. c. 16. 19
Quòd aliqui obsessi inueniuntur, qui nunquam liberantur, & de causis, quibus hoc contingit. c. 17. ibid.
Dæmoniaci an sint publicè, vel priuatè exorcizandi, & de bonis, quæ fidelibus ex coniuratione proueniunt. cap. 18. 20

INDEX SECVNDVS

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ continentur in ſequentibus capitulis huius Flagelli.

A

ABBAS Andronicus à dæmone vexatus liberatur. 8. col. 2
Abſentia Exorciſtæ à Deo ordinati, impedit liberationem obſeſſi. 19. c. 2
Agens limitatæ virtutis eſt diabolus. 3. c. 2
Agla, & eius expoſitio deſcribitur. 10. c. 1
Agnus, & ouis exprimuntur. ibid. c. 2
Alexandri Papæ V. opinio circa res ſenſibiles. 4. c. 2
Alia verſutia dæmonum contra Exorciſtas. 18. c. 1
Aquæ benedictæ ab Eccleſia virtutes. 4. c. 2
Arreptitium eſſe quid ſit. 19. c. 1
Aſtutia dæmonũ cõtra Exorciſtas. 2. c. 1
Aſtutia dæmonum ab Exorciſtis cauenda. 15. c. 2
Aula dicitur Maria domina noſtra. 12. c. 2
Aurora in ſcripturis Maria nominatur. ibid. c. 1

B

BEnedictio licita qualis eſſe debet. 14. c. 2
Benedicendæ ſunt res applicandæ Energumenis. 9. c. 1
Boëtij ſentẽtia circa res ſenſibiles. 3. c. 2

C

CHaracteres, & variæ obſeruationes ſunt fugiendæ. 14. c. 2
Chriſtus turba præſente ejicit dæmones. 20. c. 2
Caueat hic Exorciſta, ne decipiatur. 17. c. 2
Caueat Exorciſta à conſortio priuato mulierum. 20. c. 2
Caueat Exorciſta à curioſis interrogationibus. 6. c. 2
Cautus ſit Exorciſta in verſutiis diaboli. 17. c. 2
Cauendũ eſt à nominibus ignotis. 9. c. 1
Ceremonialia in nouo Teſtamento ſunt prohibita. 14. c. 1
Cogendi ſunt dæmones ad fatendam aliquam fidei veritatem. 7. c. 1
Cognitio certa præſentiæ dæmonis quomodo habeatur. 2. c. 2
Communio non eſt deneganda Energumenis. 8. c. 1
Conſuetudines Eccleſiæ ſeruari debent. 13. c. 2.

D

DAuid percutiente Cithara, Saul alleuiabatur. 4. c. 1
Dæmones quare non timeant ſuſceptionem Euchariſtiæ. 18. c. 1
Dæmones valdè timent orationes boni Sacerdotis. 2. c. 1.
Dæmones pauent ad primum intuitum Exorciſtæ. 17. c. 2
Dæmones corpora humana inhabitare poſſunt. 19. c. 1
Dæmoniaci vbi exorcizãdi ſint. 20. c. 2
Dæmones ſigna ſuæ præſentiæ relinquunt. 16. c. 2
Dæmones quare non loquantur Latinè. 19. c. 2
Dæmones delectantur in quibuſdam rebus. 5. c. 2
Deuotio Euchariſtiæ qualis in obſeſſis requiratur. 8. c. 2
Deus quandoque dæmones eximit à noſtra obedientia. ibid.
Diabolus recipit in ſui dedecus, quæ fiunt circa corpora obſeſſa. 6. c. 1

INDEX.

Diligentia in coniuratione apponenda. 16.c.2

Diligentia obseruanda contra dæmones. ibid.c.1

Diuersis verbis sacris affliguntur dæmones. ibid.

Doctrina notabilis pro Exorcista. 15.c.2

Domus quare appellatur genitrix Dei. 13.c.1

Dormire faciunt Energumenos dæmones, & quare. 17.c.2

E

Ecclesia est locus coniurationi dedicatus. 18.c.2

Ecclesiæ ritus seruandi in operibus humanis. 13.c.2

Effectus operum nostrorum voluntati diuinæ est relinquendus. ibid.

Effectus maleficiales produci non possunt sine auxilio Dæmonum. 4.c.1

Error Pauli Ghirlandi circa nomina Dei. 9.c.2

Eucharistia tradenda est Energumenis. 8.c.1

Exorcista non cedat ad promissum diaboli. 17.c.1

Exorcistæ possunt applicare sensibilia energumenis. 6.c.1

Exorcizare non debet Exorcista in domibus priuatis. 18.c.2

F

Fantasmata voluptuosa immittunt dæmones. 15.c.2

Fatua admiratio quorundam. 19.c.1

Fides est necessaria Exorcistis. 12.c.1

G

Gallicè, quare dæmones non respondeant. 3.c.1

Gloria Dei finis operum nostrorum esse debet. 13.c.2

Grauissimum est dæmonibus comburi eorum nomina. 17.c.1

Guidonis opinio circa melodiam. 5.c.1

H

Habent dæmones inter se inimicitias. 7.c.1

Habere vsum rationis qualem obsessi debent. 9.c.2

Hominem arreptitiũ esse quid sit. 18.c.1

Homousion nomen exponitur. 10.c.1

Honor, Ecclesia vtitur. 11.c.1

Horribilia loca inhabitant dæmones. 6.c.2

Humilis debet esse Exorcista. 2.c.1

Humilitas Exorcistæ quantùm à dæmonibus timeatur. ibid.c.2

I

Ianua, & Stella Maria dicitur. 12.c.2

Inferre iniuriam diabolo an Exorcista debeat. 6.c.2

Infidelitas Exorcistæ impedit liberationem obsessi. 20.c.1

Infinitè peccant, qui contra Deum delinquunt. 6.c.1

Ingratitudinem quærunt dæmones immittere. 16.c.2

Inquisitio fienda in interrogationibus. ibid.

Intentio qualis habenda sit in operibus humanis. 15.c.2

Irrisiua nomina dæmonibus imponenda ab Exorcistis. 16.c.1

Irritare debet Exorcista dæmones, & quare. 6.c.1

L

Lapide annuli quidam eiiciebat dæmones. 5.c.1

Latere quærunt dæmones in obsessis corporibus. 15.c.1

Latinè quare non loquantur dæmones. 3.c.1

Leuis, & curiosus inuestigator non sit Exorcista in interrogationibus. 17.c.2

Libenter dæmones quærunt latere. 16.c.1

M

Magistri historiæ Ecclesiasticæ opinio circa res sensibiles. 5.c.2

Maior pœna damnatorum qualis. ibid.

Malignitas, vilitásque quorundam dæmonum. 17.c.2

Maximam patientiam debet habere Exorcista. 7.c.2

INDEX.

Melodia, & sensibilibus Energumeni alleuiantur. 4.c.1
Mentem obsessi dæmones auertunt. 15. c.1
Modus applicandi res sensibiles dæmoniacis. 8.c.2

N

NAturalis proprietas necessaria in operibus bonis. 14.c.1
Nomina ignota sunt metuenda. 14.c.2
Nomina sancta Dei, quæ gratis reprehenduntur. 9.c.2
Nomina sancta à D.Hieronymo exposita. ibid.
Notabilis astutia dæmonum. 18.c.2

O

OBsessi quidam nunquam liberantur. 19.c.2
Obsessus expurgare debet conscientiam propriam. 2.c.2
Operationibus rerum sensibilium subciuntur dæmones. 5.c.1
Operum nostrorum effectus Deo relinquendus est. 15.c.1
Opera nostra sint conformia consuetudinibus Ecclesiarum. 13.c.2.& 14.c.1
Oratio Sacerdotis quando sit efficacior. 2.c.1

P

PAraclitus vtitur Ecclesia. 11.c.2
Paruitas fidei impedit liberationem obsessi. 19.c.2
Peccata propria liberationem obsessi impediunt. 20.c.1
Peccata per pœnitentiam dimissa, tecta sunt diabolo. 2.c.1
Plerumque dæmones in sua obstinatione finit Deus. 7.c.2
Præcepta dæmonibus facta non sunt defendenda. ibid.c.1
Præceptum S. Alexandri Papæ ad Sacerdotes. 4.c.2
Præcipienda dæmonibus obsidentibus. 7.c.1
Pro venialibus dæmones corpora humana reingrediuntur. 16.c.2

Q

QVædam benedictiones propter scandalum sunt euitandæ. 14.c.2
Quæ fiunt circa obsessos diabolus recipit in sui dedecus. 6.c.1
Quæ ponenda sunt super obsessum contra dæmones. 2.c.2
Quærenda sunt instrumenta maleficialia. 5.c.1
Quæ sint interroganda ab exorcistis. 6.c.2
Quæ scienda sunt ab exorcistis. 18.c.1
Qui liberari non possunt, hortantur ad patientiam. 20.c.1

R

REbus exterioribus aggrediendus est diabolus. 3.c.1
Rebus sensibilibus an quis possit à dæmone liberari. 14.c.1
Refugiunt dæmones à rebus sibi contrariis. 6.c.1
Res sensibiles mitigare possunt vexationem,& quomodo agant in spiritum. 3.c.2
Rex, Ecclesia sæpè vtitur. 10.c.2

S

SAcerdoris oratio quando sit efficacior. 12.c.1
Sanctus in scripturis inuenitur. 11.c.2
Satisfacit Auctor desiderio quorundam. 10.c.1
Scala est appellata Sancta Maria. 13.c.1
Scandalum est euitandum in omnibus operibus nostris. 14.c.1
Schedulis vti potest Exorcista. 13.c.2
Sensibilia immutant dispositionem corporis. 3.c.2
Sol vnde vocetur Christus. 11.c.1
Soter,& Iehoua declarantur. 10.c.1
Spiritus damnati ab igne corporeo cruciantur. 5.c.1
Spiritualia bona, quæ ex coniuratione oriuntur. 21.c.1
Splendor declaratur. 11.c.1
Stimuli, quibus dæmones cruciantur. 7.c.2
Summum bonum dicitur Deus. 11.c.2

Taberna

INDEX.

T

TAbernaculum quare vocetur Beata Maria. 12.c.2
Tempus adiurandi dæmones. 18.c.2
Testimonium Cassiani circa communionem. 8.c.1
Tobia per intestina piscis liberatur. 5.c.12

V

VEllus vocatur beata virgo Maria. 12.c.2
Vexatio parua an rebus corporalibus auferri possit. 4.c.1
Virgo Maria, sæpe nominatur. 12.c.1
Virtus insita rebus creatis contra dæmones. 5.c.1

Y

YPericon herba, eiúsque virtus. 5.c.2

FINIS.

INDEX TERTIVS 5.

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ continentur in Exorcismis huius Flagelli.

A

AEris coniuratio contra malignos spiritus corpora humana obsidentes. 68.c.1
Aquæ coniuratio aduersus dæmones corpora humana opprimentes. 69.c.2

B

BEnedictio ignis ad comburendam imaginẽ pictam dæmonis. 74.c.2

C

COniuratio ignis ad comburendam imaginẽ pictam dæmonis. 73.c.2
Coniuratio terræ contra dæmones corpora humana obsidentes. 68.c.2
Coniuratio aëris aduersus dæmones vexantes corpora humana. ibid.c.1
Coniuratio aquæ contra malignos spiritus. 69.c.2
Coniuratio ignis contra dæmones humana corpora opprimentes. 70.c.1
Coniuratio omniũ elementorũ. ibid.c.2
Coniuratio inferni contra dæmones. 71.c.1

D

DEus in adiutorium meum intende. 23.c.2

E

EVangelium. In principio erat Verbum. 23.c.1
Euang. Amen, Amen dico vobis. ib.c.2
Euang. Recumbentibus vndecim discipulis. 34.c.1
Euang. Ductus est Iesus in desertum. 35.c.1
Euang. Dicebat Iesus turbis similitudinem. ibid.c.2
Euang. Respondens vnus de turba dixit. 36.c.1
Euang. Surgens Iesus de Synagoga. ibi.
Euang. Erat Iesus eiiciens dæmonium. 34.c.2
Euang. Venit Iesus trans fretum maris. 49.c.1
Euang. Conuocatis Iesus duodecim Apostolis. 65.c.2
Euang. Missus est Angelus Gabriel. 87.c.2
Exorcismus primus in malignos spiritus. 21.c.1
Exorcismus secũdus aduersus dæmones obsidentes corpora humana. 33.c.1
Exorcismus tertius optimus & & mirabilis. 40.c.1

Exorcismus quartus terribilis, & maximæ efficaciæ. 47.c.2
Exorcismus quintus aduersus spiritus. 56.c.2
Exorcismus sextus potentissimus, terribilis, mirabilis efficaciæ, &c. 63.c.1
Exorcismus septimus terribilis aduersus dæmones, &c. 81.c.1
Exorcismus faciendus maleficiatis ante coniurationem. 27.c.1
Exprobratio in Satan magna, & terribilis, &c. 89.c.1
Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius.

G

Gratiarum actiones pro Energumeno liberato. 94.c.1

I

Ignis coniuratio contra malignos spiritus. 70.c.2
Inferni coniuratio aduersus dæmones corpora humana obsidentes. 71.c.1
Improperia, & opprobria contra malignos spiritus obsidentes. 51.c.1.& 75.c.2

L

Litaniæ dicendæ pro dæmoniacis liberandis. 24.c.1.2

M

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam. 47.c.1. & 63.c.1
Modus ligandi stolam ad collum vexati. 22.c.1

N

Nomina sancta Dei dicenda super obsessum à dæmone. ibid.c.2
Nomina sancta Dei, & Domini nostri Iesu Christi. 45.c.1
Nomina beatissimæ Virginis Mariæ. 46.c.1

O

Opprobria, & improperia in malignos spiritus. 54.c.1.& 75.c.2
Oratio dicenda contra spiritus obsidentes. 53.c.2
Orationes dicendæ pro gratiarum actionibus. 95.c.1.2

P

Præcepta facienda spiritibus fauentibus, & obsidentibus. 21.c.2
Præceptum faciendum spiritibus immundis è corporibus egressis. 93.c.2
Præceptum faciendum spiritibus remanentibus in corpore. ibid.
Profumigationes ex rebus horribilibus contra dæmones. 75.c.2
Promissum diaboli ab Exorcistis. 93.c.1

Q

Qvid habita in adiutorio altissimi. 12.c.1

S

Sententia ferenda ab Exorcistis contra dæmones. 92.c.1
Solutio dæmonum existentium in corporibus humanis ab Exorcist. fienda. ibid.c.2

T

Terræ coniuratio contra dæmones obsidentes corpora humana. 68. c. 2
Te Deum laudamus: te Dominum confitemur. 94.c.2

V

Verba dicenda quando spiritus profumigantur. 54.c.1.2

FINIS.

AVCTO

FLAGELLVM DÆMONVM,

AD MALIGNOS SPIRITVS

EFFVGANDOS EX OPPRESSIS corporibus, doctrinam pulcherrimam, & valdè necessariam Exorcistis, continens.

Auctore R. P. F. HIERONYMO MENGO Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Observantiæ.

CAPVT I.

De fide, & præparatione, quam Exorcistæ habere debent, antequàm dæmones adjurare incipiant.

Quicunque desiderat rectè, facilè, & sine periculo suæ & aliorum salutis calcare super serpentes infernales, & cavere ab omnibus operibus vanis, illicitis, & superstitiosis; atque exercere officium adjurandi dæmones in corporibus humanis existentes, sine peccato; vt (favente Deo) hac charitate exorcizandi, quæ inter omnia opera misericordiæ est laboriosissima, mereatur pervenire ad gloriam sempiter-

Fides est necessaria Exorcistis.

nam ante omnia debet habere indubitatam fidem de mysteriis Jesu Christi,& fide Catholica; cùm operatio miraculorum (cujusmodi est ista) ascribatur fidei,& illi conueniat. Cui etiam addenda est puritas conscientiæ, mediante dolorosa contritione suorum peccatorum, & pura confessione Sacramentali; quia etsi Sacerdos, potestate Sacerdotali, oret in persona Ecclesiæ, tamen eius oratio est efficacior, quando ex parte eius est munda; quia habet efficaciam ex parte Ecclesiæ, & etiam illius Sacerdotis, qui tanquàm amicus Dei, ab ipso meretur exaudiri, & etiam quia peccata, quæ per veram pœnitentiam fuerunt à Deo dimissa, tecta sunt diabolo, nec illa potest obiicere animæ (experientia teste) coactus diuina potentia, & maximè quando Sacerdos imperat illi silentium. Vbi autem non est dimissum à Deo peccatum, dæmones, qui, (vt diximus in nostro vulgari. Compendio, quod edidimus de operationibus dæmonum, & Maleficiorum, *c.7. primi libri*) demptis cogitationibus cordium, omnia cognoscunt, ut possint compescere Sacerdotes ab adjuratione, confusione, & pudore, illis tàm vera, quàm falsa crimina objiciunt. Ne ergo Exorcistæ desinant hac de causa ab hac operatione, Deus non sinit hanc auctoritatem dæmonibus.Debet etiam Exorcista habere humilitatem profundissimam, reputando se in hoc opere, vt instrumentum Dei, & per consequens se nihil posse agere absque eius auxilio; ne scilicet quærat laudari pro hujusmodi ab hominibus, sed solummodò ad honorem omnipotentis Dei, & animarum salutem gaudeat, & lætetur in hoc opere, ne perdat meritum, & incurrat peccatum. Tum quia faciliùs dæmones fugantur, odorem humilitatis sufferre non valentes; tum etiam quia humilibus dona sua largitur, & gratiam, qui eis benè, & ordinatè vtuntur. His omnibus Exorcista munitus, cum tanta securitate diabolum aggrediatur, ac si aliquod opus delectabile vellet perficere; quia videbit, quid faciet Deus benedictus.

Sacerdotis oratio quādo sit efficacior.

Astutia dæmonū contra Exorcistas.

Humilitas Exorcista quantùm à dæmonibus timeatur.

Cap. II.

De puritate conscientiæ, quam obsessus habere debet, & de cognitione ab Exorcistis habenda.

Exorcista debet hortari obsessum, vt cum maxima diligentia expurget conscientiam suam; tum quia oratio eius, & etiam pro eo orantium faciliùs exaudietur à Deo; tum etiam quia hæc vexatio frequenter consueuit fieri pro peccatis: (vt diximus *in nostro Compendio libro 2. capit. 6. & libro 3. cap. 7.*) Et debet ipsum instruere, vt subjiciat se humiliter Deo, & quòd ipsum deprecetur, vt, si expedit, liberetur à spiritibus immundis. Deinde conetur cognoscere, si talis persona sit verè obsessa à diabolo, vel non; ne cum dispendio honoris diuini, & Sacerdotalis dignitatis inaniter fatigari contingat. Cognoscet autem ibi certitudinaliter adesse spiritum, quando percipiet obsessum loqui, aut cognoscere, quæ aliàs loqui, aut scire nequiuisset; putà aliqua distantia, vel occulta. Cognoscet verò probabiliter, quando videbit eum sub manu sua tremere ad sacra verba, aut torsiones, vel dolores, aut motus, vel furores insolitos, & repentinos facere,

Obsessus expurgare debet conscientiam propriam

Cognitio certa præsentiæ dæmonis quomodo habeatur.

Quæ ponenda sunt super obsessum contra dæmones.

facere, aut horrere, & deteſtari diuina, putà Sacramenta, maximè Confeſſionis, & Euchariſtiæ, nomina Sanctorum, & orationes diuinas. Et ideò à principio debet Exorciſta, quantùm poteſt, cogere diabolum ad iſta oſtendenda, alligando latenter aliquod ſacrum ſuper obſeſſum, putà reliquias Sanctorum, vel ſchedulam continentem verba Dei, ad cuius præſentiam, ſi obſeſſus huius rei inſcius oſtenderit nouitatem, erit ſignum diabolicæ præſentiæ. Sed aduerte propter detractores hujus artis, quòd dæmones obſidentes corpora humana; rariſſimè loquuntur Latinè, hac de cauſa, ne ſcilicet credantur ibi adeſſe, etiam quia vtuntur inſtrumentis naturalibus illorum, qui ab ipſis opprimuntur; & ideò diabolus obſidens idiotam, non facilè reſpondet Latinè; nec obſidens Italum, facilè reſpondet Gallicè; quia lingua ad vnum modum loquendi aſſueta eſt illi obedientior, & ad motus illos placandos diſpoſitior. De hac autem materia vide Compendium noſtrum, *lib. 2. cap. 11. per totum.*

Cap. III.

An res ſenſibiles poſſint agere in ſpiritum, vbi peroptimè hæc materia tractatur?

Rebus exterioribus ag-[illegible] diabolus.

Exorciſta poterit aggredi diabolum obſidentem corpus humanum, rebus exterioribus, vt aquâ benedictâ, incenſo, ſulphure, rutâ, & medicinis, ac aliis potationibus, quæ omnia debent eſſe exorcizata, & benedicta. Sed quia huic capitulo multi aduerſantur diuerſis rationibus; ideò ſciendum eſt ſecundùm Ricardum de Media-villa, *quolibet. 3. quæſt. 8.* quòd etſi herbæ, harmoniæ, & res corporales non poſſint ſua naturali virtute totaliter excludere vexationem, qua diabolus hominem vexat, quando ſibi permittitur à Deo, vel ab Angelis bonis: poſſunt tamen illam vexationem mitigare, & ita parua poterit eſſe vexatio illa, quòd iſtæ res exteriores poterunt eam penitùs excludere, ſed hoc facient, non agendo in ipſum dæmonem, cùm ſit ſpiritus ſeparatus, in quem non poteſt naturaliter agere quodcunque corpus, ſed agendo in ipſum vexatum à dæmone. Omnis enim cauſa limitatæ virtutis, producere poteſt effectum intenſiorem in materiam magis diſpoſitam, quàm non diſpoſitam; cùm ſecundùm Philoſophum *ſecundo de anima*, actus actiuorum ſint in patiente benè diſpoſito. Diabolus autem eſt agens limitatæ virtutis, ergo vexationem intenſiorem poteſt facere in homine diſpoſito ad illam vexationem, quam intendit adducere, quàm in homine diſpoſitionis contrariæ. Putà, diabolus poteſt intenſiùs vexare paſſione melancholica hominem diſpoſitum ad illam, quàm hominem diſpoſitionis contrariæ. Certum eſt autem, quòd herbæ, harmoniæ, & multa alia ſenſibilia multùm poſſunt immutare diſpoſitionem corporis, & ex conſequenti motum ſenſualitatis; hoc patet de herbis, cùm quædam inclinent ad lætitiam, quædam verò ad triſtitiam; hoc etiam dico de harmoniis, vt patet per Philoſophum *7. Probl. 6* vbi vult, quòd diuerſæ harmoniæ habeant prouocare diuerſas paſſiones in homine. Hoc idem refert Boëtius *in ſua Muſica*; & Auctor de Ortu ſcientiarum; vbi loquens de vtilitate Muſices dicit, quòd valet ad curandum diuerſas infirmitates. Poteſt enim

Res ſenſibiles mitigare poſſunt dæmonũ vexationem, & quomodo agant in ſpiritum.

Agens limitatæ virtutis eſt diabolus.

Senſibilia immutant diſpoſitionem corporis.

Vexatio parva an rebus corporalibus auferri possit.

contingere aliquando, quòd diabolo non permittatur hominem vexare, nisi vexatione ita parva, quòd per aliquam fortem dispositionem ad contrarium tolleretur totaliter; & tunc aliquæ herbæ, vel harmoniæ possunt corpus hominis ita ad contrarium disponere, (*vt suprà* diximus) quòd illa vexatio totaliter remoueretur; verbi gratia, Diabolus quandoque posset hominem vexare vexatione tristitiæ ita debiliter, quòd per aliquas herbas, vel harmonias, quæ possunt efficere dilatationem, & diffusionem spirituum, qui sunt motus contrarii tristitiæ totaliter amoveretur illa tristitia. Non autem video, quomodò herbæ, & cætera sensibilia possint in homine aliquam dispositionem efficere, qua mediante, homo nullo modo possit à dæmone vexari, quando vexatio est maxima; quia herbæ, & harmoniæ (vt *suprà* diximus) sua naturali virtute hanc dispositionem causare nequeunt. Hoc postremum diximus propter aliquos, qui nituntur defendere, quòd aliquid possint effectus maleficiales producere per quasdam herbas, & occultas causas, absque auxilio dæmonum: tantummodò ex influentia corporum cælestium, quæ plus potest imprimere in hujusmodi res corporales ad effectus corporales, quàm ipsi dæmones ad producendum hujusmodi effectus maleficiales. Hoc etiam probatur auctoritate sacræ Scripturæ. Nam 1.*Reg*.16. dicitur de Saule, quòd cùm vexaretur à spiritu immundo, David percutiens cytharam coram eo, alleuabatur, & spiritus nequam recedebat ab eo, quod exponens Lyranus dicit: Videtur rationabiliter concedendum quòd per melodiam, seu per aliqua sensibilia possint afflicti à dæmonibus afflictionem leviùs ferre, quia per aliquam rem sensibilem potest causari dispositio in corpore humano, per quam minùs subiiciantur actioni dæmonum, & sic afflictio ab eis causata diminuitur, & alleviatur. Et *Tobiæ* 6. Angelus Raphaël exturbavit dæmonem à Sara, & à Tobia per intestina piscis, dicens, quòd si super carbones ponatur iecur illius piscis, fumus ejus extricet omne genus dæmoniorum, tàm à viro, quàm à muliere. Sed hoc factum fuit, adjuuante oratione, & continentia triduana, cum alligatione dæmonis per Angelum. Quid plura? Sanctus Alexander Papa, hujus nominis primus, *in sua prima epistola* præcipit omnibus Sacerdotibus exemplo sui, benedicere istas res populi, dicens; Aquam enim sale conspersam benedicimus, ut ea cuncti aspersi sanctificentur, ac purificentur, & omnibus Sacerdotibus faciendum esse mandamus. Nam & si sale asperso per Helisæum prophetam, sterilitas aquæ facta est; quantò magis divinis precibus sacratus, sterilitatem rerum aufert humanarum; & coinquinatos sanctificat, atque mundat, & expurgat, & cætera bona multiplicat, insidiásque diaboli avertit, & à phantasmatis versutiis hominem defendit? & *infrà*. His ergo, & aliis instructi documentis, vota singulorum, domini Sacerdotes respicite, & in virtute Spiritus sancti divinis precibus per ministerium vobis divinitùs collatum perficere curate. Elementa quoque, tam ea, quæ prædiximus, quàm cætera divinis apta vsibus, & humanis necessaria infirmitatibus, sacrare, infirmos curate, & cætera quæ ad vos pertinent, diligenter perficite. Hæc ille. Dicitur etiam in Musica Guidonis, quòd sunt quidam dæmones, qui non valent melodiam sustinere.

Rebus sensibilibus an quis possit à dæmone liberari. Melodia, & sensibilibus, Energumeni alleviantur.

Alexandri Papæ opinio circa res sensibiles.

Præceptum S. Alexan. Papæ ad Sacerdotes.

Refert

Guidonis opinio circa melodiam. Refert etiam Josephus *lib.* 8. *Antiquitatum*, quòd in exercitu Titi erat quidam, qui per lapidem annuli dæmones expellebat à corporibus obsessis. Dicit etiam, quòd quidam Exorcista, utens adiurationibus Salomonis, se præsente ejecit dæmonem, cujusdam herbæ radice supposità naribus obsessi. Ista omnia, sunt sensibilia, & ut visum est, possunt reprimere vexationem dæmonum vexantium corpora humana. Et alii quàm plures excellentissimi doctores hanc conclusionem tutati sunt, quorum testimonium nullus facilè absque nota proterviæ spernere potest. Sed hîc adverte, quòd & si isti doctores multa dicant, quæ favent nostro proposito, tamen si intelligerent, hæc posse fieri absque Exorcismis sanctæ Ecclesiæ, omnino errarent. Declaratur etiam hoc nostrum propositum hac ratione, quæ elicitur ex *suprà* citata auctoritate Tobiæ: ubi clarè videtur, quòd in quibusdam rebus à Deo creatis, insita est quædam virtus, & potentia juvandi Energumenos, & constringendi dæmones, atque ipsos eiiciendi è corporibus ab ipsis obsessis: ut est ista: Deus omnipotens, cùm sit omnium malorum ultor, ad hoc ut puniat spiritus damnatos secundùm exigentiam culpæ eorum, operationibus quarundam rerum sensibilium ipsos subjugavit, cùm hoc non repugnet potentiæ divinæ: immò hæc est veritas ineffabilis, ab ore Salvatoris nostri Jesu Christi prolata, ut patet de punitione damnatorum in inferno, *Matth.* 25. ubi animæ damnatæ, & dæmones ab igne corporeo cruciantur, ut probavimus *in nostro Compendio, libro primo, cap.* 17. & hoc, ut severitas divinæ justitiæ habeat subjectum, in quo actum suum, secundùm exigentiam delictorum exercere possit. Et ratio est; quia, qui contra Deum peccat, infinitè delinquit, & per consequens æternaliter puniri debet, & hoc maximè quando à statu merendi, quis impœnitens, & in peccato obstinatus decedit. Et est credibile, quòd spiritibus damnatis, (demptâ privatione divinæ visionis) nulla major pœna infligi possit, quàm illos actionibus virtutum rerum sensibilium subjugari. Ex quibus omnibus concludendum est cum Angelo Raphaële, quod quædam res sensibiles inveniuntur, quæ (ut instrumenta divinæ justitiæ) habent virtutem juvandi obsessum à dæmone, atque ipsum à maleficiis liberandi, ut patet per Auctores Mallei Maleficarum *parte* 2.*q*.2.*c*.5. & per Magistrum *in historia Ecclesiastica*, exponentem supradictam auctoritatem Tobiæ, *c. vnico*, atque in hæc verba loquentem: *Nec super hoc mirari debemus, cùm fumus cujusdam arboris adusta, eandem vim habere perhibeatur.* Et prædicti Auctores in eodem loco, loquentes de quadam herba, quæ vocatur hypericon, & ab ipsis Fuga dæmonum, maximam virtutem contra dæmones habere asserunt. Hoc etiam est clarum de Ruta, quæ applicata Energumenis, sustineri non potest ab ipsis spiritibus immundis obsidentibus, ut quotidie experimur. Et ratio horum (vltra hoc, quod interdum sunt signa, & afflictionum ingerunt memoriam) esse potest, quia ipsi dæmones in certis rebus delectantur, in quibus etiam libenter operantur; in quibusdam verò contristantur, in quibus etiam operari abhorrent; ut sunt res Joveales, & solares, quæ gaudium, & lætitiam in homine causare videntur, quibus ipsi dæmones adversantur; & hinc est, quod illa abhorrent, atque refugiunt.

Censura sanctissima inquisitionis.

Virtus insita rebus creatis contra dæmones.

Operationibus rerum sensibilium subiiciuntur dæmones Spiritus damnati ab igne corporeo cruciantur.

Hypericon herba, ejusque virtus.

Dæmones delectantur in quibusdam rebus.

fugiunt. Delectãtur autem dæmones in his, quæ sunt melancholica, & dominantur super loca horribilia, solitaria, & obscura, atque subterranea, & ut amatores tenebrarum, mœstitiæ, & melancholiæ, in illis libenter permanent, atque operantur. Et hinc evenit, ut omnes, qui terroribus à spiritibus immundis opprimuntur, ut plurimum hoc fiat in locis opacis, & sine luce. Hinc etiam oritur, quòd, cùm res contrariæ conditionibus dæmonum obsidentium, Energumeno, seu maleficiato applicantur, quæ mœstitiam eiiciunt, & melancholiam, & hominem hilarem, atque iucundum reddunt, ipsi dæmones ab ipsis corporibus obsessis fugiant. Ex quibus omnibus apparet liquidè, quòd Sacerdotes, & Exorcistæ possunt applicare aliqua sensibilia ipsis Energumenis ad alleviãdam vexationem ipsis illatam à spiritibus immundis, dummodò illa sint benedicta, in nomine sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Etiam quia, quæ fiunt circa corpora obsessa, diabolus illa recipit in sui dedecus, & opprobrium; & præcipuè quando sunt irrisiva, vel afflictiva, ut sunt fœtida, amara, vel hujusmodi, quia interdum illa sunt signa, & afflictivorum ingerunt memoriam, & ideò Exorcista debet ista applicare infirmo, & irritare dæmonem opprobriis, & injuriis, ac omnibus modis, quibus honestè potest, quæ omnia ille iniquo animo perfert, tanquam in sui dedecus, & contemptum exercita. Et ratio horum est, ne obsessus à dæmone privetur sensu; quod crebrò ille facit, ne obsessus verba Dei percipiat attentè, quibus compungatur, & ad orationem silenter excitetur; & etiam quia his verbis, & injuriis provocatur super-

Horribilia loca inhabitant dæmones. Refugiũt dæmones à rebus sibi contrariis.

Exorcistæ applicare possunt sensibilia Energumenis.

Irritare debet Exorcista dæmones & quare.

bus dæmon, ut ab eo loco discedat, vbi percutitur à Deo Exorcismis, & irridetur ab hominibus injuriis, & verbis irrisiuis. Nec obstat, quòd non debeamus alicui creaturæ inferre injuriam, nec maledicere; quia in hoc Exorcista non maledicit diabolum, ut creaturam Dei, & ex odio; sed ex amore Dei, cui rebellat, & ex charitate proximi, quia dęmones in cursu hujus vitæ constituti, sunt nobis adversarij; & ideò licet nobis illi inferre verba contumeliæ, ut à proximo, quem indebitè vexat, repellatur.

Inferre iniuriam diabolo, an Exorcista debeat.

CAP. IV.

De interrogationibus, & præceptis dæmonibus ab Exorcista faciendis.

Poterit etiam Exorcista licitè interrogare dæmones obsidentes corpus humanum ad instar Christi, qui interrogauit dæmonem, dicens: *Quod est nomen tibi?* ut habetur *Matthæi* 5. Sed cauere debet, ne sit leuis, & curiosus investigator: quia non licet nobis ipsum interrogare, nisi de his, quæ faciunt ad expulsionem eorum, & ad repellendum documentum tàm à nobis, quàm à proximis nostris; & ideò Exorcista sit cautus in interrogationibus, ne decipiatur à diabolo. Poterit ergo ex parte Christi interrogare dæmonem, ipsum arctando, ut dicat, vtrum sint multi, vel pauci; quod sit nomen eius, & sociorum; qua de causa sint ingressi; qua hora, per quem personam sint expellendi, per quam Sanctum, qui sint sui inimici in cœlo, & qui in inferno; quibus verbis magis crucientur; si sint aliquo pacto, vel maleficio ibi ligati

Caueat Exorcista à curiosis interrogationibus.

Quæ ab Exorcistis interrogan. da sint.

ligati: quomodò illud maleficium possit destrui: quis sit eorum princeps in illo corpore: si talis persona sit verè vexata; & similia: cùm ista non solùm non pertineant ad amicitiam, sed ad eorum expulsionem. Deinde in virtute Dei præcipere poterit Lucifero, & omnibus potestatibus infernalibus, vt dæmones contumaces, & nobis inobedientes excrucient in inferno, & spiritui principali in corpore obsesso, quòd secum educat totam societatem suam: quia etsi in nocendo hominibus omnes sint concordes, tamen inter se habent inimicitias, & pugnas: propter quod vnus interdum ad imperium nostrum alium libenter castigat.

Præcipienda dæmonibus obsidentibus.

Habent dæmones inter se inimicitiam.

Cap. V.

De quibusdam ab Exorcistis in coniuratione tam publica, quàm secreta præcauendis.

COgere debet Exorcista dæmones Exorcismis, vel præceptis, vt ad honorem Dei, & proximorum ædificationem confiteantur aliquam fidei veritatem, & quòd in virtute illius veritatis Deo omnipotenti exhibeant reuerentiam: putà flectendo genua, & cum inclinatione capitis ter percutiant terram, adorando sanctissimam Trinitatem, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum. Aduertat etiam Exorcista, ne deserat aliquod præceptum à se factum diabolo, etiamsi viderit ipsum longo tempore contemnere, & irridere: sed conetur per illud, à dæmone obedientiam extorquere: quia si illud derelinquat, diabolus reputat se victoriam obtinuisse contra ministrum, & cum maxima difficultate postea cogitur ad obedientiam. Sit etiam cautus in applicando res sensibiles dæmoniaco, vt sunt reliquiæ sanctorum, lignum Crucis, & similia, non solùm propter se, sed etiam propter assistentes, solùm præbendo illis tantam fidem, quantam sibi conuenit: quia dæmones, cùm sint astutissimi, aliquando fingunt se timere talia, quæ in veritate aliquando non sunt veræ reliquiæ, vt posteà imminuant fidem sacramentorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ: circa quod expertus sum miranda.

Cogendi sunt dæmones ad fatēdam aliquam fidei veritatem.

Modus applicandi res sensibiles.

Cap. VI.

De perseuerantia, & patientia ab Exorcistis habenda, & causa quare dæmones quandoque non recedant.

DEbet Exorcista habere maximam patientiam, & perseuerantiam in ipsa conjuratione, ne scilicet desperetur de victoria, si viderit dæmones diu permanere in sua obstinatione. Pro cujus declaratione sciendum est, quòd præcepta Sacerdotis ad diabolum, vt discedat, sunt præcepta Dei: quia ex Dei persona sunt prolata, quibus diabolus statim, ac subitò crederet, si vti vellet Deus sua omnipotenti virtute, quòd non semper facit, sed plerunque sinit illum in sua voluntate, an obedire velit, néc ne: sicut & homines, quibus Deus aliqua præcepit: quia Deus regulariter omnia mouet secundùm modum suum, rationalia scilicet cum libertate. Sed tamē sicut hominibus adhibet stimulos, vt velint obedire, per prædicatores, aduersitates, & hujusmodi: ita etiā malignis spiritibus adhibet stimulos vrgentes ad suā obedientiā, qui sūt Exorcismi, quibus dæmones ita spiritualiter cruciantur, sicut homines verberibus

Maximam patientiam debent habere Exorcista.

Stimuli quibus dæmones cruciantur.

corpo

corporalibus. Et similiter conferunt verba irrisiva ad liberationem obsessi, ut diximus *suprà cap.* 3. Vnde ad expellendum quidam sunt quibusdam duriores: quia sunt ad sustinenda opprobria, & verba divina contemnenda fortiores. Si tamen finaliter non cedunt, vim coactivam Deus adhibet, quando judicat opportunum. Immò ipse Deus noster, qui Sacerdotibus, & fidelibus potestatem dedit dæmones adjurandi, interdum eos à nostra eximit obedientia, ex occulta causa: sicut aliquando non vult, quòd adjurati nomen suum manifestent: propterea quòd non benè sonet: vel quòd respondeant ad interrogata, quia non expedit.

Cap. VII.

De Eucharistia prabenda Energumenis, contra communem opinionem vulgi.

Eucharistia tradenda est Energumenis Testimonium Cassiani circa Communionem.

Debet Exorcista hortari obsessum, ut sæpè accipiat sacratissimam communionem Eucharistiæ, contra communem sententiam, & opinionem vulgi asserentis vexatos à dæmonibus, & maleficiatos non posse liberari, si communicent, existente super eos dæmone. Quæ opinio quantùm distet à veritate, patet per Cassianum *Collatione* 8. *c.* 30. qui favens huic nostro proposito, dicit: Communionem sacrosanctam nequitiæ spiritibus traditam à senioribus nostris nunquam meminimus interdictam: quinimò etiam, si possibile esset, eis quotidie impartiri eam debere censebant, quæ ad purgationem, tutelámque corporis, & animæ pertinere credenda est: & quæ ab homine percepta, eum, qui in membris eius insidet, spiritum, seu in ipsis latitare conatur, quodam exurente fugat incendio. Hoc namque modo curatum Abbatem Andronicum nuper aspeximus: insultabit offenso, cùm eum à cœlesti medicina viderit segregatum: tantò enim duriùs, & frequentiùs attentabit affligere, quantò eum à spirituali remedio senserit longiùs abdicatum. Et si obiiciatur, quòd ille, qui vult accipere communionem sacratissimi Corporis, & Sanguinis Domini nostri Jesu Christi, debet seipsum probare, ut dignè ex illo Pane, & Calice manducet, & bibat, quod non possunt facere obsessi, cùm careant usu rationis. Huic objectioni respondet divus Thomas 3. *parte, quæstione* 80. dicens: Aliqui dicuntur non habere usum rationis dupliciter. Vno modo, quia debilem habent usum rationis: sicut dicitur non videns, qui malè videt. Tales enim, quia possunt aliquam devotionem concipere hujus Sacramenti; non est eis hoc Sacramentum denegandum. Alio modo dicuntur aliqui non habere usum rationis: quia sic à nativitate permanserunt: & sic talibus non est hoc Sacramentum tribuendum, cùm in eis nullo modo præcesserit hujus Sacramenti devotio. Aut non semper carverunt usu rationis: & tunc si priùs, quando erant suæ mentis compotes, apparvit in eis hujus Sacramenti devotio, debet eis hoc Sacramentum dari, nisi timeatur periculum vomitus. Quòd & si ibi loquatur de infirmis, tamen *in sua* 4. *distinct.* 9. dicit communionem non esse denegandam dæmoniacis, nisi certum sit pro aliquo crimine à diabolo torqueri. Ex quibus patet, quòd si qui possidentur à dæmone propter sua crimina, dummodò habeant lucida intervalla, & usum rationis, & posteà conte

Abbas Andronicus à damonio liberatus.

Habere usum rationis qualem obsessi debeant.

Communio non est deneganda Energumenis.

Benedicenda sunt res applicanda Energumenis.

conterantur de peccatis suis, & debitè confiteantur, tales cùm sint absoluti coram Deo, nullatenùs sunt à communione diuinissimi Sacramenti Eucharistiæ sequestrandi. Debet etiam Exorcista exorcizare, & benedicere omnia illa, quæ ad vsum maleficiati, vel dæmoniaci applicanda sunt; cujusmodi sunt cibaria, potagia, vnctiones, & similia: & etiam illa, quæ conferunt ad conjurationem dæmonum existentium in corpore humano. Deinde faciat diligentem inquisitionem per singulos angulos, & in lectisterniis, culcitris, sub limine ostij, & per omnia loca domus, si forte instrumenta malefici possent inueniri, & inuenta statim ad ignem proiicienda sunt. Expediret etiam cuncta renouari in lectisterniis, & indumentis: habitationem quoque, & domum mutare: quia sæpè hoc confert ad liberationem obsessi.

Cap. VIII.

De expositione quorumdam nominum Hebraicorum, & Græcorum Dei, quæ sparsim in Exorcismis ponuntur.

Cauendum est à nominibus ignotis.

Cavendum est, ne Exorcista vtatur aliquibus nominibus ignotis: cùm secundùm D. Chrysostomum illa semper sint metuenda. Et quia in hac nostra Exorcismorum collectione multa sunt nomina, quæ pusillis ignota sunt, & tamen sunt nomina Dei sanctissima: ideò ne eorum animus relinquatur perplexus, decrevi *hic* inserere declarationem illorum, ut unusquisque Exorcista securè, & sine dubio, cùm sibi placuerit, possit uti istis conjurationibus. Sciendum est ergo (secundùm D. Hieronymum *in epistola ad Marcellam tom. 3. Epistolarum,*) quod primum nomen Dei est *El,* quod Septuaginta interpretantur *Deum fortem.* Secundnm, & tertium est *Eloym,* & *Eloa,* quod & ipsum Deus dicitur. Quartum est *Sabaoth,* quod septuaginta vertunt, Aquila exercituum transtulerunt. Quintum est *Elion,* quod nos *excelsum* dicimus. Sextum est *Esereheie,* quod in Exodo legitur, *quid est, misit me.* Septimum est *Adonay,* quod nos *Dominum* generaliter appellamus. Octavum est *Ya,* quod in Deo tantùm ponitur, & in *Alleluya* extrema quoque syllaba sonat. Nonum est *Tetragrammaton,* quod Hebræi *Iehoua,* id est *ineffabilem* putauerunt. Decimum est *Saday,* quod apud Hebræos pro *Deo cœli* est positum secundùm translationem Aquilæ: nos autem robustum, & sufficientem de omnia perpetranda possumus accipere. Hæc D. Hieronymus, ubi *supra.* Sunt præter hæc, & alia quàmplura nomina Dei ignota *ibi* posita, quæ ab aliquibus reiiciuntur tanquam superstitiosa, & damnanda, quæ tamē si berè ponderarentur ab illis, non ignorarentur esse nomina sancta cujusmodi sūt ista, *Agios, Otheos, Ischyros, Athanatos,* de quibus dicit Paulus Ghirlandus, *tractatu de Sortilegiis,* quòd sæpiùs illa abstulit è manibus Maleficorum: & dicit illa tantum significare, quantum *Deus Acharon, Deus immortalis.* Et clarum est (inquit ipse) quòd hoc nomen *Acharon* est nomen Satanæ, sive *Beelzebub.* Quæ expositio quantum distet à veritate, patere potest per hoc, quòd Ecclesia sancta Catholica, & Romana in Parasceve: sive in die Veneris Sancti utitur illis ad impetrandum apud Deum veniam pro peccatis totius mundi: quæ si essent verba vana, & superstitiosa, non solùm non vteretur illis; sed

Nomina Sancta à Diuo Hieronymo exposita.

Nomina Dei, quæ gratis reprehenduntur.

Error Pauli Ghirlandi circa nomina Dei.

etiam ab illa damnarentur. Miror ergo tàm probum, & prudentem, ac doctum virum hanc rem minimè animaduertisse, cùm ista pateant oculis omnium, & maximè fidelium. Sunt deinde ibi aliqua alia nomina non omnibus nota, sparsim posita, vt *Sother*, quod est nomen Græcum, & tantùm soluat, quantum apud nos *Saluator*, & apud Hebræos, *Iehoua*, quod est nomen apud eos ineffabile. *Iehoua*, est nomen magnum Dei, cuius interpretationem poteris videre in operibus Galatini aduersus Hebræos. Et in libro vulgari R. P. F. Archangeli Putei, quem edidit de nomine Iesu, *Agla*, est nomen Hebraïcum, & ponitur inter nomina magna Dei, & tantùm sonat apud Hebræos, quantùm apud nos, tu es Deus potens in æternum, secundum ipsummet Galatinum *lib.* 2. quem edidit de diuinis nominibus aduersus Hebræos. *Homousion* est nomen Græcum, & tantùm sonat quantum *consubstantialis*, quod attribuitur Christo, qui, est consubstantialis Patri, & Spiritui Sancto. *Eleye* est nomen Hebraïcum, & significat *simplicissimam essentiam diuinitatis Dei*, secundùm ipsummet R. P. F. Archangelum Puteum.

Sother, & Iehoua declarantur.

Agla, & eius expositio.

Homousion exponitur.

Cap. IX.

De expositione quorumdam nominum Latinorum Dei, quæ ab Auctore sparsim in Exorcismis ponuntur.

Satisfacit Auctor desiderio quorumdam.

QVia in Exorcismis Flagelli, sunt quædam nomina Dei, diuersis in locis sparsim posita, extracta ex sacra Scriptura, vel ex sanctis Doctoribus, quorum loca ab aliquibus assignari affectabantur, ideò vt vnusquisque Exorcista per seipsum de illis rationem reddere possit: vnicuique nomini proprium locum assignaui, vt etiam illis, cùm sibi libuerit, vti securè possit. Alpha, Omega, Primus, Nouissimus, Principium, Finis. Habentur in Apocal. *cap. primo.* Ego sum Alpha, & Omega, Primus, & Nouissimus, Principium, & Finis, Messias, Christus, *Ioan.* 2. Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus, Iesus. *Luc.* 2. Vocatum est nomen eius Iesus, Rex. *Ioan.* 18. Tu dicis quia Rex sum ego. Et Ecclesia sæpissime hoc nomine, Rex, vtitur, vt Rex Christe clementissime, Rex atque factor temporum, Rex sempiterne Domine. Tu Rex ille fortissimus, Æterne Rex altissime, Rex gloriose martyrum, Emmanuel, Legifer. *Isa.* 7. Ecce virgo concipiet, & pariet filium: & vocabitur nomen eius Emmanuel: & Ecclesia in septima maiori Antiphona. O Emmanuel Rex, & Legifer noster, de Christo canit. Lux. *Ioann.* 8. Ego sum lux mundi. Pater. *Matth.* 6. Cùm oraueritis, dicite: Pater noster. Magister, Dominus. *Io.* 13. Vos vocatis me Magister, & Domine: & bene dicitis: sum etenim. Principium. *Io.* 8. Principium qui & loquor vobis. Imago. Paulus *ad Col.* 1. Qui est imago Dei inuisibilis. Ostium, *Io.* 10 Ego sum Ostium, Via, Veritas, Vita, *Io.* 14. Ego sum via, veritas, & vita Propheta. *Luc.* 7. Propheta magnus surrexit in nobis. Petra. 1. *Cor.* 10. Petra autem erat Christus. Vitis. *Io.* 15. Ego sum vitis vera. Clauis. *Esa.* 22. *Apoc.* 3. & Ecclesia in quarta maiori Antiphona sic Christum vocat. Virtus. *Luc.* 1. Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Primogenitus. *Luc.* 2. Peperit filium suum primogenitum. Agnus. *Esa.* 26. Emitte agnum domine dominatorem terræ. *Idem* 53. Quasi agnus

Rex: hoc nomine Ecclesia sæpe vtitur.

Dominus & magister ad notantur in Scripturis.

Agnus: & cuis exprimuntur.

agnus coram tondēte *Hier.* 11.& 51. Quasi agnus mansuetus ad victimam. Ouis *Esa.* 53. Sicut ouis ad occisionem ducetur. Sponsus *Psal.* 18. Tanquam sponsus procedens de thalamo suo. Creator. *Gen.* In principio creauit Deus cœlum, & terram. Ecclesia. Creator omnium Deus. Veni creator spiritus. Rerum creator optime. Lucis creator optime: Redemptor, Ecclesia pluries: Christe Redemptor omnium, canit. Pastor. *Io.* 12. Ego sum pastor bonus. Præceptor. *Luc.* 6. Præceptor per totam noctem laborantes, nihil cepimus. Splendor, Substantia *Hebr.* 1. Qui cùm sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius. Ecclesia. Tu lumen, tu splendor Patris, Tibi Christe splendor Patris. Iudex. 2. *Timoth.* 4. Reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex. Sapientia. *Prouerb.* 6. Sapiens factus est nobis sapientia. Et Ecclesia in prima maiori Antiphona. O sapientia quæ ex ore Altissimi prodiisti, de Christo canit. Sol, *Malachiæ* 4. Timentibus nomen ortus est Sol iustitiæ. Et Ecclesia ad beatam virginem Mariam loquens, dicit: Ex te enim ortus est sol iustitiæ. Stella matutina *Apoc.* 22. Ego sum radix Dauid, & Stella splendida, & matutina. Flos, *Esa.* 11. Et flos de radice eius ascendet. Sacerdos, *Eccles.* Sacerdos in æternum Christus dominus. Pontifex, *Hebr.* 4. Pontifex appellatus à Deo iuxta ordinem Melchisedech. Charitas, 1. *Ioan.* 4. Deus charitas est. *Eccles.* Fons viuus, ignis, charitas. Vnigenitus, 1. *Ioan.* 1. Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret. Paraclitus, *Io.* 15. Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater. *Eccl.* Qui Paraclitus diceris. Mediator. 1. *Timoth.* 2. Vnus mediator hominum homo Christus Iesus. Deus Æternus, Omnipotens, Ecclesia sæpissimè his nominibus vtitur. Virtus 1. *Corint* 1. Nos autem prædicamus Christum Dei virtutem: & *ibidem.* His autem, qui salui fiunt, id est, nobis, Dei virtus est. Panis. *Ioan.* 6. Ego sum panis viuus. Salus, Ecclesia. Mundi salus adueneris. Leo. *Apoc.* 5. Vicit Leo de tribu Iuda: Lumen. *Luc.* 2. Lumen ad reuelationem gētium. Os. *Esa* 25. Os enim domini locutum est. Verbum. *Io.* 1. In principio erat verbum: Et verbum caro factum est. Sanctus. *Esa.* 6. Sanctus, Sanctus, Sanctus dominus Deus exercituum. Omnipotens. *Apoc.* 4. Sanctus Dominus Dominus Deus omnipotens. Misericors *Exod.* 34. Dominator domine Deus misericors. *Esa.* 58. Quia misericors sum Dominus Deus tuus. *Ionæ* 4. Quia tu Deus clemens, & misericors es. *Iacobi* 5. Finem Domini vidistis; quòd misericors Dominus est. Immortalis. 1. *Tim.* 1. Regi sæculorum immortali. Ecclesia. Sanctus fortis: & immortalis. Rex pacificus, Ecclesia. Rex pacificus magnificatus est: Oriens Ecclesia. In quinta Antiph. maiori, sic vocat Christum, dicens: O Oriens splendor lucis æternæ, & Sol iustitiæ. Bonitas. Ecclesia. Christe lux vera, bonitas, & vita. Summum bonum. Magister Sententiarum *lib.* 2. *distinct.* 1. Fecit Deus rationalem creaturam, vt summum bonum intelligeret, & intelligendo amaret, & amando possideret, & possidendo frueretur Spes. *Iob.* 5. Quamobrem deprecabor Dominum & infra, & erit egeno spes *Psal.* 13. Quoniam dominus spes eius est. Et *Psal.* 90. & 141. Tu domine spes mea es. Honor. Ecclesia in officio Trinitatis: Spes nostra, honor noster, ô beata Trinitas Spiritus *Ioan.* 4. Deus spiritus est. Dux. Ecclesia, in secunda

Splendor declaratur.

Sol: vnde vocetur Christus.

Sanctus: in scriptura inuenitur.

Summū bonum, dicitur Deus.

Antiphona maiori canit de Christo: O Adonay, & dux domus Israël, Gloria *Exod.* 16. Ecce gloria Domini apparuit in nube, & *Psalm.* 3. Tu autem Domine susceptor meus, & gloria mea. Mons. *Ecclesia.* Ad montem, qui Christus est, peruenire valeamus.

Cap. X.

De expositione quorundam nominum beatæ Virginis Mariæ, quæ in Exorcismis Flagelli sparsim posita sunt.

QVia à multis desiderabatur, vt cuicunque nomini beatæ virginis Mariæ assignaretur locus Scripturæ, vel Sanctorum, vnde infra scripta nomina excerpta fuere, ideò prædicta loca hic inserere decreui, vt Exorcistæ cautiores reddantur. Primum ergò nomen hîc positum est, Virgo, *Esaiæ* 7. Ecce virgo concipiet. *Ecclesia.* Maria virgo assumpta est: & O clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria. Maria *Luc.* 1. Aue Maria gratia plena. *Marc.* 1. Cùm esset desponsata mater Iesu Maria Ioseph. *Luc.* 2. Maria conseruabat omnia verba. Et sæpissimè in quatuor Euangeliis sic appellatur, Mater Domini nostri Iesu Christi. Regina Ecclesiæ. Regina cœli lætare. Aue regina cœlorum. Gloriosa Domina Ecclesiæ. O gloriosa domina. Aurora. *Cant.* 6. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens. Ancilla. *Luc.* 1. Ecce ancilla Domini. Ortus. Fons. *Cant.* 4. Ortus conclusus, fons signatus. Puteus *ibid.* Puteus aquarum viuentium. Luna, Sol *Cant.* 6. Pulchra vt Luna electa vt Sol. Porta *Ezechiel* 44. Porta hæc clausa erit peccato *Ecclesia.* Fœlix cœli porta. Beata *Luc.* 1. Et beata, quæ credidisti. *Ecclesia.* Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi. Pia *Ecclesia.* O clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria. Rubus. *Ecclesia.* Rubum, quem viderat Moyses incombustum. Ianua. *Ecclesia.* Tu regis alti ianua, & porta lucis fulgida. Stella. *Ecclesia.* Aue maris stella. Turris. *Cant.* 7. Collum tuum sicut turris eburnea. Pulchra. *Cant.* 6. Pulchra es amica mea. *Ecclesia* Pulchra es, & decora. Amica. Formosa. *Cant.* 6. Veni, propera amica mea, formosa mea. Speciosa. *Ecclesia.* Speciosa facta es, & suauis Vellus. Diuus Bernardus Sermone 8. Assumptionis beatæ virginis Mariæ: Maria (inquit) nempè vellus est medium inter Christum; & Ecclesiam. Mater. *Ecclesia.* Beata mater, & intacta virgo gloriosa; & Maria mater gratiæ. Alma. *Ecclesia.* Alma Redemptoris mater. Flos. *Cantic.* 2. Ego flos campi. Theotocos. Sic à Diuo Damasceno *lib.* 3. *cap.* 12. *Orthodoxæ fidei*, appellatur beata virgo Maria, contra temeritatem impij Nestorij, qui ausus fuit negare, illam fuisse matrem Dei. Tabernaculum. Sic Ioannes Gerson, *tractatu* 8. *super Canticum Mariæ*, ipsam appellat, eò quòd Christus in ea habitauit. Arca. Ita beata virgo Maria à Diuo Ioanne Damasceno appellatur, *Sermone primo infra octauam Assumptionis eiusdem beatæ virginis Mariæ.* Idem dicit *in Sermone quarti diei* Thalamus. Ecclesia *in festo Purificationis Mariæ.* Adorna thalamum tuum, de ipsa canit. Aula. Beatus Fulgentius sic appellat beatæ virginis Mariæ vterum, in Sermone S. Stephani protomartyris. Nubes. *Esaiæ* 45. Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum; & Ezechielis 32. Solem nube tegã. Sic enim appellatur beata virgo Maria à Bernar

Virgo, Maria sæpè nominatur.

Aurora. Maria in scripturis nominatur.

Ianua, & Stella, Maria dicitur.

Vellus, vocatur beata virgo Maria.

Tabernaculũ quare vocetur beata Maria.

Aula, dicitur Maria domina nostra.

Bernardino de Bustis *in suo Mariali, parte 9. principali, Sermone 3. parte 5. eiusdem Sermonis sub litera D* Margarita. A supradicto Doctore sic interpretatur mater Christi Maria *lib. prædicto, parte 3. principali, Serm. 1. parte 1. eiusdem sermonis, sub litera B.* Scala. Ita à Diuo Damasceno appellatur beata virgo Maria *in quodam Sermone super illud* Genes. 28. *Vidit Iacob scalam :* his verbis: *Intellectualis scala est virgo Maria.* Et D. Bernardus idem his verbis asserit. Facta est (inquit) Mariæ humilitas scala cœlestis, per quam Deus ad terram descendit; & alibi: O virgo scala sublimis, quam in sublimem verticem sanctam erigis, vsque ad sedentem in throno, vsque ad Dominum majestatis, cui profectò scala Dominus innixus est. Hæc ex Busto *libro supradicto, parte 9. principali, Sermone 2. parte 2. eiusdem Sermonis, sub litera D.* Domus. Appellatur sic beata virgo Maria à S. Ecclesia in officio Conceptionis eius: in cuius ædificatione, ad instar ædificationis Templi, nullum ferreum peccati instrumentum auditum fuit, cùm ab omni peccati labe immunis extiterit. Imperatrix. Sic enim. S. Ecclesia in Officio Conceptionis eiusdem in persona beatæ Virginis Mariæ loquens, eam appellare videtur, dum canit: *Girum cœli ci cuini, & profundum penetraui; in omni populo, & in omni gente primatum tenui; superborum & sublimium colla calcaui.* De cuius dominio vide prædictum Bustum *in Mariali, parte 3. principali, Sermone 2. parte 3.* eiusdem Sermonis, de hac excellentia beatæ Virginis Mariæ pulchrè tractantem.

Scala, est appellata Sancta Maria.

Domus quare appellatur Genitrix Dei.

CAP. XI.

An Exorcista vti possint schedulis: & de regulis, quibus hoc licitè fieri possit.

POterit Exorcista vti aliquibus schedulis continentibus aliqua nomina & verba sancta, & illa applicare Energumenis ad tollendam vexationem. Pro cujus declaratione est notandum, quòd quinque dantur regulæ ad cognoscendum si breuia sint licita, vel superstitiosa. Prima regula est quòd gloria Dei sit finis principalis, quem in omnibus quærere debemus: vt scilicet attendatur an opus sit ad gloriam Dei, & homo in illo opere Deo det principaliter gloriam: per ipsúmque opus mens hominis Deo subiiciatur, secundum illud. 1. Corint. 10. *Siue manducatis, siue bibitis, vel aliquid aliud facitis, omnia ad Dei gloriam facite.* Secunda est, vt videatur an opus, quod fit, quòd scilicet pertinet ad aliquam abstinentiam corporalem, vel ad corporis exercitium, vtrùm sit refrænatiuum concupiscentiæ modo virtuti debito, secundùm ritum Ecclesiæ, vel secundùm moralem doctrinam, secundùm Apostolum ad Romanos. 12. *Rationabile sit obsequium vestrum.* Tertia, vt videatur, an opus sit secundùm statum vniuersalis Ecclesiæ, vel secundùm Scripturæ sacræ testimonium, vel saltem secundùm particularis Ecclesiæ ritum, aut de consuetudine generali, quæ secundùm Augustinum pro lege habenda est. De qua scribit B. Gregorius, Augustino Anglorum Episcopo, dicens: Sunt diuersæ Ecclesiæ consuetudines in Missarum celebratione; mihi (inquit) placet, vt siue in Romana, siue in Gallica, siue

Schedulis vti possunt Exorcistæ.

Gloria Dei, finis operum nostrorũ esse debet.

Consuetudines Ecclesiæ seruari debent.

siue in quacunque Ecclesia aliquid inuenisti, quòd plus omnipotenti Deo possit placere, solicitè eligas. Et D. Thomas dicit: Ecclesiæ consuetudines in cultu diuino, in nullo veritati diuinæ repugnant. Quarta, vt inspiciatur in opus adhibitum, vel exercitum ad effectum, qui expectatur, habeat naturalem proprietatem, vel non, de quo Physici, Medici, & Astrologi, inquantùm tales multa iudicare possunt, & etiam Theologi. Quinta est, vt consideretur si opus est meritorium, vel non; si res, quæ sit, præbeat occasionem alicuius scandali, vel an sit causa ruinæ proximi, quia tunc licèt non esset superstitiosum, tamen propter scandalum esset dimittendum, vel differendum, vel occultè, & sine scandalo faciendum. Quicquid ergo vni ex præmissis est contrarium, timendum est, vt superstitiosum, vel peccatum. Propter primam regulam illicitum est in nouo Testamento exercere cerœmonialia, vel iudicialia veteris Testamenti, nisi de nouo instituta essent ab Ecclesia Catholica & Romana. Propter idẽ & propter regulam secundam, fatuè faciunt vouentes non pectinare caput Sabbato; vel jejunare die Dominico, tanquam meliori die, & similia, nisi ex aliqua deuotione (putà ad honorem beatissimæ Virginis Mariæ) vouerent ieiunare die Sabbati. Propter tertiam, superstitiosè agunt, qui in ritibus alicuius Ecclesiæ particularis, vt in processionibus, & huiusmodi, non conformant se communitati, nisi aliunde excusentur. Propter quartã, superstitiosè agunt, qui vtuntur characteribus, vel nominibus ignotis, vel suspectis vel aligationum modis, nihil cooperantibus naturaliter effectui, qui expectatur; quia præfata de se naturaliter nullius activitatis sunt, cùm sint artificialia solùm. Idem dicendum est de imaginibus per Astronomos factis, & annullis, ac lapidibus suis artificialibus. Similiter qui credunt, quòd cœli, vel stellarum influentiæ aliquem necessitent ad aliquod vitium. Propter quintam, si res scandalosa esset notabiliter, etiam benedictiones aliquæ, quæ à sæcularibus per verba deuota fiunt sine malis ritibus super infirmos, non essent publicè faciendæ, ne detur occasio scandali. Qui ergo infirmos exorcizare licitè cupit, vltra supradictas regulas, septem alias conditionales obseruare debet, positas à D. Thoma secunda secundæ, quæst. xcvj. quibus extantibus, benedictio licita erit: quæ si modo adiuratorio fiat per virtutem Diuini nominis, aut sanguinis Christi, aut alterius rei sacræ, dicentur eiusmodi verba liciti Exorcismi; & qui ista exercent, Exorcistæ dici possunt liciti. Prima ergò conditio est, vt videatur ne verba aliquid contineant, quod pertineat ad inuocationem dæmonum expressam, vel tacitam. Secunda vero conditio est, ne Exorcismi ignota nomina complectantur; talia enim secundùm Chrysostomum metuenda sunt, ne ibi aliquid superstitionis lateat. Tertia, ne materia verborum quicquam falsitatis contineat; sic enim effectus expectari à Deo nequiret, cùm ipse non possit esse testis alicuius falsitatis: in quo delinquunt sæpè quædam vetulæ, suis carminibus fatua, nedum falsa complectentes. Quarta, ne, ibi adducantur vana, & Characteres inscripti prẹter signum Crucis. Quinta, ne spes in modo scribẽdi, vel quauis eiusmodi vanitate nihil ad rem, aut diuinã reuerentiam faciente ponatur; alias omnino totum superstitiosum iudicatur. Sexta, vt in citatione

Naturalis proprietas necessaria in operibus bonis.

Scandalum euitandum est in bonis operibus nostris.

Characteres, variaque obseruationes fugiendæ.

Quædam benedictiones propter scandalum euitandæ.

Benedictio licita qualis esse debet.

Nomina ignota sunt metuenda.

tione, & prolatione Diuinorum verborum, aut Scripturæ sacræ, respectus solùm habeatur ad ipsa sacra verba, & eorum intellectum; habeatur & reuerentia ad Dei virtutem, à qua quis effectum præstolatur, vel ad sanctorum reliquias à quibus secundario aliquid expectatur, licèt à Deo principaliter. Septima, vt effectus expectatus diuinæ voluntati, ac beneplacito Dei relinquatur: qui scit, quid plus, & quid minùs postulanti concedendum sit. His igitur conditionibus obseruatis, licitum est exorcizare infirmos Energumenos, & appendere breuia ad collum eorum, vel illa secum deferre.

Operum nostrorū effectus relinquendus est diuinæ voluntati.

CAP. XII.

De astutiis dæmonum præcognoscendis, remediisque apponendis.

EXorcista debet insistere circa astutias dæmonum existentium in corporibus obsessis, cognoscendas, & præcauendas: quæ etsi sint quasi infinitæ, tamen aliquas hîc enarrabo. Aduertendum est ergò, quòd communiter, vt in pluribus, quantùm potest diabolus, quærit latere, & se à loquendo, vel tremendo continere, ne scilicet deprehendatur ibi adesse, vel vt videatur fortis, & impauidus stare ante Sacerdotem, & consequenter Sacerdos minùs speret victoriam contra illum. Si verò cogitur virtute Diuinorum verborum tremere, cauet, ne loquatur interiùs ad mentem obsessi. Quòd si interiùs loqui cogitur, cauet, ne ipse per os loquatur obsessi. Et ideo Sacerdos obsessum moneat, vt sibi dicat quicquid interiùs dixerit hostis; hostem verò frequenter adiuret, vt ad interrogata respondeat. Vbi verò & exteriùs fuerit loqui coactus, quærit, quantùm potest, auertere mentem obsessi à verbis, quæ leguntur, & similiter mentem suam: quærit quoque attentionem, & deuotionem Sacerdotis perturbare, vel per verba leuia, vel per gemitus vel per clamores, vel incitando astantes ad nugas, & similia. Et ideò Sacerdos, cognitâ malitiâ conetur ad oppositum, & superimperet hosti in virtute Dei, vt desistat ab hoc, vel ab illo, &c. Nonnumquam etiam, cùm mulier, quæ exorcizatur, fuerit maximè iuuencula, fingit se ægrè ferre, quòd Sacerdos tangat vultum eius; ad hoc, vt vehementiùs tangat, & inde mulieri ingerat voluptuosa phantasmata, & eadem ratione fingit se ægrè ferre, quòd Sacerdos loquendò, nimis approximet ori, vt vultum vultui magis approximet. Et ideò sit Sacerdos & oculis, & manibus, & omnibus motibus pudicus, & cautus, non solùm propter se, verùm etiam & propter obsessam: & tantò magis, quantò minùs cognoscit eius cogitatus. Nonnunquàm etiam requisitus de nomine principali, dicit nomen suum: nomina verò aliorum sociorum dicit se dicere non posse; quia Deus non vult, quia sunt nomina turpia; quod licèt interdum sit verum, frequenter tamen est falsum. Et ideò conetur Sacerdos habere veritatem per præceptum. Quòd si nequit, iubeat principalem dare locum, & ad loquendum vocet alium, iubens vt suum nomen pandat; & ne hoc facere timeat superioris timore: præcipiat superiori, ne in hoc eum

Latere quærunt dæmones in corporibus obsessis.

Mentem obsessi dæmones auertere quærūt.

Astutia dæmonum ab Exorcistis cauenda.

Cautus sit Exorcista in versutiis diaboli.

Doctrina notabilis pro Exorcistis.

eum prohibeat. Quod si nec sic potest habere veritatem, tunc ipse Sacerdos imponat aliis spiritibus nomina irrisiua; putà dicendo; primus post principalem vocetur fachinus, secundus pistor; tertius cocus Acherontis, & hujusmodi. Solent etiam quando iam in Sacerdotem præualere nequeunt, aduocare in auxilium complices suos, siue quia ad eorum præsentiam vigorantur, sicut homo ad præsentiam amici; siue quia alio modo occulto adjuuantur. Contra hoc autem Sacerdos curet scire, quos in cœlo, vel in inferno habeat magis inimicos, & sanctos quidem inuocare sæpiùs; dæmones autem inimicos conjurare contra eum; amicos verò præcepto prohibere, ne succurrant. Solent etiam libenter subtrahere se ab ore obsessi, in quo loquebantur & abscondere in corde, vel aliis partibus sub collo; sed Sacerdos, quantùm potest, curet spiritum superiùs retinere; ad quod faciendum maximè valent ista verba: ***Ecce crucem Domini, fugite partes aduersæ***, cum signo crucis super frontem, vel caput obsessi; & ille Psalmus: ***Vsquequo Domine obliuisceris me in finem***: & similiter præceptum factum, vt super aliquo respondeat: vnde per ista, etiam intermisso Exorcismo, est reuocandus ad superiora. Diuersi tamen dæmones diuersis verbis sacris magis affliguntur, & redduntur promptiores ad obediendum. Solent etiam exituri, aliqui eorum remanere, vt quasi tenentes possessionem, iterùm reintroducant expulsos. Sit itaque Exorcista cautus, præcipiendo eis, vt secum ducant totam societatem suam damnatam. Postquam verò exiuerunt, (secundùm quod Saluator dicit) quærunt denuò intrare, & mirabiliter tentant liberatum, etiam de minimis, maximè circa honestatem; quia interdum etiam pro venialibus regrediuntur. Et ideò persona liberata vigilet in silentio, & orationibus per multos menses, & frequentissimè communicet, saltem omni festo; & si est persona in matrimonio, inducat socium ad continentiam, quantùm potest, per aliquod tempus: quòd si non potest, saltem ipsa non sit in causa libidinis, alioquin suum liberatorem denuò faciet fatigari. Solent etiam postquàm sunt egressi, persuadere, quantùm possunt, quòd persona liberata, nunquam fuerit obsessa, vt scilicet sit Deo ingrata, vt regrediantur. Solent etiam egressi, quantùm possunt, persuadere, ne credantur egressi, eadem ratione qua priùs: & hoc per aliquos effectus, quos relinquunt, aut faciunt in corpore. Sed contra hoc, Sacerdos lecturus Exorcismos, præcipiat eis in virtute Dei, ne ostendant se esse obsessores, si non sunt, & liberatum moneat, quantum potest, ad credendum se liberatum, & Deo gratias reddendas. In conjuratione autem, vbi senserit serpentem sub manu sacrata contremiscere, mandet obsesso, vt quæcunque spiritus sibi dixerit, innotescat. Et vbi spiritus cœperit loqui in obsesso, incipiat illum interdum adiurare, de supradictis interrogando, vt videbitur ei quærendo de nomine, & sociis, & multò magis vbi loqui cœperit per os obsessi, etiam interdum intermissa lectione. Statim enim, vt se spiritus aliquis manifestauerit, debet illum adiurando inquirere quid sit, & de sociis eius, & de causa ingressus, ac tempore, & quis eum debet expellere, & qui sunt sui inimici in cœlo, & qui in abysso, & nomina eius, & sociorum: quæ habere poterit, scribere debet in schedulis, vt cùm

Diligentia obseruanda contra dæmones.

Diuersis verbis sacris affliguntur dæmones.

Pro venialibus dæmones regrediuntur in corpora humana.

Ingratitudinem quærunt dæmones immittere.

Diligentia in conjuratione apponenda.

Inquisitio facienda in interrogationibus.

Grauissimum est dæmonibus comburi eorum nomina.

cùm obediendo fuerint pertinaces, illa comburat igne benedicto. Nam dæmoni sunt ista grauissima, quia sunt ei in dedecus, & in recordationem gehennæ. Vbi verò dæmon fuerit ista confessus, cùm sibi videbitur, faciat illum ratificare confessa. Caueat autem Sacerdos, ne sit leuis, & curiosus, aut superfluus interrogator, ne Deus subtrahat illi obedientiam dæmonis. Postquàm autem à diabolo habuerit omnem confessionem expetitam; semper adiuret illum, vt exeat: post singulas coniurationes, semper interrogando an velit exire. Cùm verò dæmon se velle exire profitebitur, caueat Sacerdos, ne illum licentiet ad exitum, nisi facto præcepto, quòd nullum ex sociis relinquat in obsesso, & quòd de cætero non regrediatur ad illum, & super hoc exigat ab illo promissum. Nec tamen cùm hoc, vel aliud præceperit, Sacerdos statim cedat, si diabolus obedire recusauerit: sed verbis, præceptis, & adiurationibus iteratis, & stimulis, & importunitate, ab eo exigat obediētiam. Super omnia verò semper conetur, vt diabolus non habeat requiem, semper eum vrgendo, vel lectione vel præceptis: nunquam verò secum veniat ad colloquium curiosum, quia interim Sacerdos perdit spiritum, & diabolus reassumit vires.

Exorcista non cedat ad promissum diaboli.

Cap. XIII.

De quibusdam aliis deceptionibus, quibus dæmones vtuntur ad decipiendū Exorcistam, quæ necessario ab omnibus Exorcistis sciri debent.

SVnt quidam dæmones, qui tanto odio habent verba sancta, quòd antequàm conjurentur, è corporibus obsessis discedant. Quidam verò conjurationem expectant, quam posteà sustinere nequeunt. Nonnulli autem adeò maligni sunt, quòd Exorcistam per magnum temporis spatium fatigari faciunt frustrà vt appareat infirmo, quòd non sit dæmoniacus: & vt Exorcista præ labore, & lassitudine exorcizare desinat, & inde recedat: quod si fecerit, ipsi reputant se victoriam obtinuisse, & maximè quando propter lassitudinē exorcizare dimittit. Cōtra hoc Exorcista sit constans, nec à fide deficiat, & sit assiduus in conjuratione, nec cessare debet, donec viderit signa liberationis. Aliqui dæmones, postquàm sunt detecti, abscondunt se, & corpus ab omni infestatione liberum relinquunt, ita vt infirmus putet se omninò liberum esse. Contra hoc Exorcista cautus esse debet, perseuerando in conjuratione tribus, quatuor, vel sex horis continuè, & plus, donec victoriam obtinuerit: quia etsi dæmones plus in prima, quam in secunda vice timere videantur, tamen quotidiè debilitantur: ideò si in prima Energumenus non fuerit liberatus, prosequatur secundò, & tertiò, quousque ex toto liberetur. Aliqui dæmones ponunt omnia inpedimenta, quæ possunt infirmo, ne se exorcizare faciat. Quidam verò persuadere conantur, quòd sint infirmitates naturales, & quòd res ista sit inuentio trufatica. Alij in medio coniurationis infirmum dormire faciunt, ostēdendo illi aliquam visionem putà, Crucifixi, seu aliorum Sanctorum, & hoc faciunt, vt mentem infirmi à lectione distrahant ac seipsos à coniuratione subtrahant, & vt in illo corpore latere possint, infirmum esse liberum ostendunt. Contra hoc Exorcista conetur

Malignitas, vilitasque quorundam dæmonū.

Caueat hic Exorcista, ne decipiatur.

Dæmones pauent ad primum introitū Exorcistæ.

Dormire faciunt Energumenos dæmones & quare.

Alia versutia dæmonũ contra Exorcistam.

ipsos disturbare Exorcismis, præceptis, & duris comminationibus, ne latere possint. Quidam maleficium factum infirmo ostendunt, auctorésque maleficij, necnon & modum, quo solui potest, detegunt, vt Exorcista illud soluat illicitè, & superstitiosè. Sed Exorcista in hoc, sicut & in cæteris, sit cautus, ne scilicet illud soluat alio maleficio. Nec mirari quis debet, si dæmon in susceptione Eucharistiæ quandoque non conturbetur: quia postquàm intrauit, paulatim despicit, & contemnit, nec timet sancta: imò loquitur mysteria fidei nostræ, & confitetur Diuinam majestatem, & supponit personam vexatam, & ei loquitur in corde, atque illam pro minimo perturbari facit. Et aliqui dæmones, post longam vexationem alicui personæ, si non expellantur, quasi semper per os eius loquuntur, & cessant nocere ei, posteà tandem deprehenduntur. Hæc ex Sacerdotali, quasi ad literam.

Cap. XIIII.

De his, quæ ab Exorcista scienda sunt, vt possit curare Maleficiatos, & Energumenos.

Quæ scienda sunt ab Exorcistis.

CVret Exorcista scire omnia pertinentia ad coniurationem, & primò, quem modum tenet diabolus intrando in humana corpora: debet cognoscere, si infirmus sit maleficiatus, necne: & scire signa, quibus aliquis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus: & quæ signa apparent, quando coniurat maleficiatum: & modum, quem tenet diabolus egrediendo de corporibus obsessis: & denique debet præcognoscere malitias, & deceptiones, quibus vtuntur dæmones ad decipiendum Exorcistam, de quibus omnibus vltra illa, quæ dicta sunt supra, locuti sumus in nostro Fuste, c. 11. 12 & 13.

Cap. XV.

De loco, & tempore, quibus Energumeni Exorcizandi sunt.

Exorcizare non debet Exorcista in domibus priuatis.

EXorcista debet præcauere quantùm potest, ne absque graui necessitate exerceat hoc officium adjurandi dæmones in domibus priuatis, ne detur occasio scandali, pusillis: sed debet Exorcizare in Ecclesia, vel in alio loco Deo dicato, vel alicui Sancto: tum quia in domibus priuatis, vt in pluribus, adsunt mulieres, quarum consortium debet summoperè ab Exorcistis vitari, ne incidant in laqueum diaboli: tum quia ibi fiunt multa turpia, potius tacenda, quàm hìc inserenda; tum etiam quia Ecclesia propriè est locus deputatus, vbi Energumeni debent exorcizari, & dæmones adjurari, vt à corporibus obsessis recedant: quia ibi magis timent, & contremiscunt ad sacra Dei verba, quàm alibi, cùm sit domus orationis, in qua habitat Deus, vbi meliùs exaudiuntur orationes, & deprecationes nostræ, quàm alibi.

Tempus adjurãdi dæmones.

De tempore verò dico, quòd non datur tempus determinatum: ideò cùm charitas te coëgerit, poteris omni tempore exorcizare. Expedit tamen Exorcistis exorcizare summo mane post Missam: & quantò dies sanctiores fuerint: vt sunt festa Natiuitatis Christi, Resurrectionis, & Ascensionis eius, festum Pentecostes, & similia festa Beatæ Virginis Mariæ, Apostolorum, ac aliarum solemnitatum

tum, vel vigiliæ, tantò ampliùs proficient. Caueas tamen, ne absque aliqua præparatione incipias exorcizare: cùm dæmones magis timeant orationes factas à deuoto, quàm à dissoluto Exorcista, vt *suprà* diximus, *c.*1.

CAP. XVI.

Hominem posse à spiritibus immundis vexari demonstratur: vbi ostenditur, quid sit Arreptitius.

Fatua admiratio quorundam. SCiendum est propter aliquos, qui consueuerunt admirari, videntes aliquos iustos homines corporaliter vexari à spiritibus immundis, non intelligentes, quibus ex causis Deus benedictus id fieri permittat: neque considerantes illa præsupposita, quibus hoc fieri potest, quæ sunt voluntas Dei permissiua, scientia, & potentia dæmonum: & liberi arbitrij libertas, quibus dæmones admiranda possunt operari: quòd, *Dæmones corpora humana inhabitare possunt.* dæmones possunt hominem inhabitare quantùm ad corpus, (teste quotidianâ experientiâ) sed hoc magis pertinet ad rationem pœnæ, quàm culpæ, secundùm D. Thomam. Pœnæ autem corporales huius vitæ non consequuntur culpam: sed quandoque peccantibus non inferuntur, & inferuntur non peccantibus, secundùm *Arreptitium esse quid sit.* altitudinem judiciorum Dei, vt patet de cœco nato, *Io.* 9. Isti ergo sic obsessi à dæmonibus consueuerunt vocari Arreptitij. Quid autem sit hominem esse arreptitium, dico quod nihil aliud est quàm hominem (Dei permissu) ita à dæmone possideri, vt eius membris pro eius libito vtatur interiùs, & exteriùs: quod equidem quinque modis fieri potest, vt diximus *in nostro Compendio, lib.* 2. *c.* 12.

Et hoc quinque ex causis euenisse legitur in genere: quamquam ex aliis innumeris in specie esse possit, de quibus locuti sumus *ibidem*: ideò *hîc* supersedeamus, remittendo lectorem ad supradictum capitulum, vbi etiam videbit quare dæmones in obsessis corporibus, his nostris temporibus non loquantur Hebraicè, Græcè, & Latinè, & multa alia scitu digna.

CAP. XVII.

Quòd aliqui obsessi inueniuntur, qui nunquam liberantur, & de causis, quibus hoc contingit.

EST aduertendum, quòd multi obsessi à dæmonibus inueniuntur, qui nunquàm liberantur ab ipsis spiritibus immundis!, sic Deo permittente: quod videntes aliqui homines admirantur, nescientes rationem huius facti: ideò pro maiori declaratione est sciendum, quòd etsi hoc possit contingere sex causis in genere, est tamen vna septima, supra quam suspenditur iudicium nostrum. Nam quòd aliquis non liberetur: aut hoc est propter paruitatem fidei circumstātium: aut ipsum ægrotum offerentium: aut propter peccata vexationem sustinentium: aut propter accommoda remedia adhibere negligentium, aut propter aliquod Exorcistæ in fide vitium: aut propter reuerentiam virtutum in alio existentium: aut propter purgationem, vel meritum patientium vexationem. Prima igitur causa est circunstantium, vel offerentium fides exigua, de qua dicebat pater illius lunatici, *Matth.* 17. & *Mar.* 9. Credo domine, adiuua incredulitatem meam. Et ad turbam circunstantem dicebat

Obsessi quidam nūquam liberantur.

Paruitas fidei impedit liberationem obsessi.

ibi Iesus Christus: O generatio incredula, & peruersa, quousque ero vobiscum? Secunda, sunt peccata sustinentis vexationem: vnde ibidem Christus increpauit illum filium. Vbi dicit. Diuus Hieron. quòd ille propter sua peccata à dæmone fuerat oppressus. Tertia, est negligentia exhibentium remedia: vnde ibi non fuerunt præsentes viri perfecti: vbi Ioan. Chrys. dicit: quòd columnæ fidei: scilicet Petrus, Iacobus, & Ioannes non aderant, sicut Christi Transfigurationi affuerant: nec aderant ibidem oratio, & ieiunium, sine quibus minimè curatur illud genus dæmoniorum. Quarta, est aliquod Exorcistæ in fide vitium: vnde ibi Christus, discipulis quærentibus, cur spiritum nequiuissent eiicere: respondit: Propter incredulitatem vestram: Amen dico vobis, si habueritis fidem sicut granum sinapis, & dicetis huic monti, transi hinc, transibit: & nihil impossibile erit vobis. Vbi dicit beatus Hilarius: Crediderunt quidem discipuli, sed nondum erant in fide perfecti. Nam cùm Dominus, in monte moram faceret cum aliis tribus, & illi cùm turba residerent: quidam torpor eorum fidem relaxauerat. Quinta est, vt notificetur virtus in altero ab Exorcista existens: sic enim in vitis Patrum legimus, obsessos, quos beatus Antonius non curarat, aliquando Paulum eius discipulum curasse. Sexta, est purgatio eorum, qui patiuntur vexationem: sæpè enim abolitâ culpa pœna non aboletur ad expurganda priora delicta. Qui ergo prædictis licitis remediis curari nequeunt, propter impedimenta suprà narrata, ad patientiam, & tolerantiam commonendi sunt in remissionem suorum peccatorum, & ne ad illicita remedia contra Dei voluntatem recurrant, ne eis deteriora contingant: sicut sæpè contingere consueuit his, qui non contenti licita remedia experiri, ad illicita recurrunt.

Peccata propria impedunt liberationem obsessi.

Infidelitas Exorcistæ impedit liberationem obsessi.

Qui liberari non possunt, hortantur ad patientiam.

Cap. XVIII.

An Dæmoniaci sint publicè, vel priuatè exorcizandi: & de bonis, quæ fidelibus ex conjuratione proueniunt.

Cauere debet Exorcista, ne tempore conjurationis solus cum sola permaneat, tàm in Ecclesia, quam etiam in loco priuato, etsi mulier, quæ exorcizatur, sit valdè senex: tum quia aliquando dæmones corpora humana adeò agitant, quòd nisi adsint, qui vexatos teneant, maxima cum difficultate possunt exorcizari: tum quia inter ministrum, & vexatum possit oriri aliqua occasio scandali: tum etiam quia quando adsunt personæ deuotæ orantes pro vexato, faciliùs dæmones cedunt. An autem dæmoniaci sint publicè, vel priuatè, exorcizandi in Ecclesia, id est, ianuis apertis, aut clausis. Circa hoc videtur mihi, quòd tot sint sententiæ, quot capita. Attamen hoc vnum scio, quòd ordo Exorcistatus est vnus ex septem sacris Ordinibus Ecclesiæ, quæ nihil in occulto operatur, sed omnia publicè peragit. Et quòd Dominus noster Iesus Christus eiecit dæmones è corporibus humanis, turba præsente, vt patet ex Euangelica historia, *Matth.* 17. *Marc.* 9. & *Luc.* 11. Ex quo facto, elicitur, quòd officium exorcizandi potest, & forsitan deberet fieri publicè propter bona spiritualia, quæ inde fidelibus proueniunt. Ibi enim malitia dæmonis inspicitur; fides roboratur:

Caueat Exorcista à consortio priuatus mulierum.

Dæmoniaci, vbi exorcizandi sint.

Christo turba præsente eiicit dæmones.

Spiritualia

ratur: Dei misericordia, & potestas manifestatur: & sæpè homines impœnitentes ad remedium sanctissimæ pœnitentiæ confugiunt, & lachrymabiliter deplorant sua facinora diu perpetrata: & multa alia bona inde proueniunt, quibus Deus benedictus vtitur ad gloriam suam, & vtilitatem nostram, quæ (vt videtur) non deberent impediri. Sed quia hoc non est nostrum diffinire: ideò relinquitur arbitrio superiorum, quorum iudicio in talibus standum est. Alia capitula ad hanc materiam pertinentia, quære in nostro Fuste dæmonum, vbi pulcherrimè doctrina perutilis, & valdè necessaria Exorcistis describitur.

bona, quæ ex coniuratione oriuntur.

FLAGELLVM

DÆMONVM,

SEV

EXORCISMI TERRIBILES, POTENTISSIMI,

Et efficaces ad malignos spiritus effugandos ex obsessis corporibus, cum suis benedictionibus, & omnibus requisitis ad eorum expulsionem:

EXORCISMVS I.

RVBRICA.

Exorcizaturus igitur, tu quicunque fueris nulla leuitate ductus: sed sola necessitatis, vel charitatis causa, hanc rem disponas assumere arduam: præmissa sacramentali confessione, & trium dierum ieiunio teipsum corde humilians, & peccatorem reputans: nec in tua, sed Dei potentia confidens, intrabis Ecclesiam vnà cum infirmo à dæmone vexato, & ibi ante Sanctissimum Sacramentum corporis Christi, si adest: vel saltem ante Altare genuflexus, indutus sacris vestibus pro tui Ordinis qualitate, deuotè, attentè, constanter, & intrepidè faciens tibi signum Crucis in fronte, in ore, & in pectore, dicas:

SIGNVM Crucis † sit in fronte mea. Verba Christi † sint in ore meo. Arma Christi † sint in pectore meo. Per signum crucis † de inimicis nostris libera nos Deus noster. Potentia Pa † tris confirma me. Sapientia Fi † lij doce me. Amor Spiritus † sancti illumina me. Benedicta sit dies, & hora, in qua Dominus noster Iesus Christus natus est de Virgine Maria. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen. Nos cum prole pia, benedicat Virgo Maria.

Postea signa obsessum in fronte, in ore, & in pectore, dicendo:

POtentia Pa † tris conforta eum. Sapientia Fi † lij doce eum. Amor Spiritus † sancti illumina eum. Benedicta sit dies, & hora, in qua Dominus noster Iesus Christus natus est de Virgine Maria in nomine Pa † tris & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen. *Postea dic:* Confiteor Deo omnipotenti. *totum, & fac absolutionem super infirmum, & assistentes, dicendo:* Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, & absolutionem. *Deinde lege sequentia præcepta.*

PRæcipio vobis dæmones, qui venistis in adiutorium istorum dæmonum vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte sanctissimæ

Ex tract. aureo Pierij in malig. spiritus.

Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Et sub pœna immersionis in stagnum ignis, & sulphuris per manus inimicorum vestrorum, & sub pœna tradendi vos in potestatem inimicorum vestrorum, ac condemnandi vos in stagnum ignis & sulphuris per annos mille, quatenus nullum adiutorium, vel fauorem detis istis dæmonibus, qui vexant hoc corpus istius creaturæ Dei N. sed discedatis statim, & exeatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio vobis etiam dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quòd exeuntes ab ea dimittatis, & relinquatis eam liberam & sanam, absque vlla læsione animæ, & corporis, vt possit seruire Deo creatori suo. Etiam præcipio omnibus inimicis vestris, in nomine sanctissimæ Trinitatis Patris, Filij, & Spiritus sancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et sub eisdem pœnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quòd præsentibus, vel absentibus displiceat, nisi quantum fuerit interrogatum à me. In nomine Pa†tris, Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Posteà ligando stolam ad collum obsessi cum tribus nodis, dic:

Ex antiquis Exorcismis.

O Vos omnes abominabiles, & rebelles Dei, conjuro vos spiritus, adjuro, voco, constringo, euoco, contendo, & contestor, vbicunque sitis in homine isto, per Pa † trem, & Fi † lium, & Spiritum † sanctum, & per potentissimum nomen Dei Heloym forte, & admirabile, exorcizo te, & adiuro vos spiritus, ac impero vobis auctoritate, qua fungor, per virtutem Dei, & sapientissimi creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in sua potestate, à qua fugere non potestis, vt incontinenti verba conjurationis meæ intelligatis, & virtute eius sentiatis vos victos, & præcepto vobis facto, nunc ab ista creatura Dei, & imagine Christi non audeatis recedere absque licentia mei præcepti, & sic sitis ligati, & incatenati, sicut sancti Dei ligauerunt dæmones cum catenis, ita cum ista stola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Deinde positis manibus super caput vexati, dicat.

Ecclesia in extrema vnct.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impositionem manuum nostrarũ: imò per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & omnium simul sanctorum. Amen.

Deinde dic sequentia verba, signando obsessum in fronte: quod seruabis, quotiescunque inueneris aliquam crucem, nisi aliter tibi assignatum fuerit.

D. Hier. to. 3. Ep.

Hel † Heloym † Heloa † Heye † Tetragrammaton † Adonay † Saday † Sabaoth † Sother † Emmanuel † Alpha, & Omega † Primus & Nouissimus † Principium & finis, † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Agla † Iehoua † Homousion † Ya † Messias † Esereheye † Christus vincit † Christus regnat † Christus imperat. † Increatus Pater † Increatus † Filius † Increatus & Spiritus † sanctus. † Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Sacerdos

Sacerdos dicturus aliquod infrascriptorum Euangeliorum, semper debet ponere manus suas super caput vexati.

Initium Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Cap. 1. IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt:& sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, & vita erat lux hominum: & lux in tenebris lucet,& tenebræ eum non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux,sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis:& vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis. ℟. Laus tibi Christe. *Deinde subiungat Exorcista.* Per Euangelica dicta extinguatur in te N. omnis virtus diabolica,& infundatur virtus Diuina. Amen.

Quid seruandum est in fine cuiuslibet Euangelij.

Credo in Deum. *totum. Posteà dic:* Ecce crucem Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Sequentia S. Euangelij secundùm Ioannem.

IN illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Vsque modò non petistis quidquam in nomine meo: Petite,& accipietis,vt gaudium vestrum sit plenum. Hæc in prouerbiis locutus sum vobis. Venit hora,cùm iam non in prouerbiis loquar vobis, sed palam de patre annuntiabo vobis. In illo die in nomine meo petetis: & non dico vobis, quia ego rogabo patrem de vobis: Ipse enim pater amat vos: quia vos me amastis, & credidistis, quia ego à Deo exiui. Exiui à patre, & veni in mundum: iterùm relinquo mundum, & vado ad patrem. Dicunt ei discipuli eius: Ecce nunc palam loqueris,& prouerbium nullum dicis.nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi vt quis te interroget. In hoc credimus, quia à Deo existi. Cap. 16.

ECce Crucem † Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. alleluia. *Posteà dicas Psalmum.* Miserere mei Deus, *totum* Ecce Crucem † Domini, &c. *Deinde dic Psalmum.*

DEus in adiutorium meum intende: Domine, ad adiuuandum me festina. Confundantur, & reuereantur: qui quærunt animam meam. Auertantur retrorsum,& erubescant:qui volunt mihi mala Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi, euge, euge. Exultent, & lætentur in te omnes qui quærunt te, & dicant semper: magnificetur Dominus, Psal. 69.

Dominus, qui diligunt salutare tuum. Ego verò egenus, & pauper sum: Deus adiuua me. Adiutor meus, & liberator meus es tu: Domine ne moreris. Gloria Patri, &c. Deinde: Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrum, neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Postea Dic Sequentes Litanias genuflexus.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Eccl. Ro. Pater de cœlis Deus, miserere ei.
Fili Redemptor mundi Deus, miserere ei.
Spiritus Sancte Deus, miserere ei.
Sancta Trinita vnus Deus, miserere ei.
Sancta Maria, ora pro eo.
Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta Virgo virginum, ora
Sancte Micahël, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, & Archangeli, orate.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate.
Sancte Ioannes Baptista, ora.
Sancte Ioseph, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ, & Prophetæ, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Iacobe, ora.
Sancte Ioannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Iacobe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli, & Euangelistæ, orate.
Omnes sancti discipuli Domini, orate.
Omnes Sancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Cypriane, ora.
Sancte Fabiane, & Sebastiane, orate.
Sancti Ioannes, & Paule, orate.
Sancti Cosma, & Damiane, orate.
Sancti Geruasi, & Protasi, orate.
Omnes Sancti Martyres, orate.
Sancte Syluester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Geminiane, ora.
Sancte Hieronyme, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Nicolae. ora.
Sancte Ludouice, ora.
Sancte Bonauentura, ora.
Omnes sancti Pontifices, & Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores, orate.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Dominice. ora.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Bernardine, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Omnes sancti Sacerdotes, & Leuitæ, orate.
Omnes sancti Monachi, & Eremitæ, ora.
Sancta Anna, ora.

Sancta Maria Magdalena. ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Cæcilia. ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta Helisabeth, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes Sanctæ Virgines, & Viduæ, ora.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro eo.
Propitius esto, parce ei Domine.
Propitius esto, exaudi nos Domine.
Ab omni malo, libera eum Domine.
Ab omni peccato, lib.
Ab ira tua, lib.
A subitanea & improuisa morte, libera eum Domine.
Ab insidiis diaboli, lib.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate, lib.
A spiritu fornicationis, lib.
A fulgure, & tempestate, lib.
A morte perpetua, lib.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ. lib.
Per Aduentum tuum, lib.
Per Natiuitatem tuam, lib.
Per Baptismum, ex sanctum ieiunium tuum, lib.
Per Crucem, & Passionem tuam, libera eum Domine.
Per mortem, & sepulturam tuam, libera eum Domine.
Per sanctam Resurrectionem tuam, libera eum Domine.
Per admirabilem Ascensionem tuam, lib.
Per aduentum Spiritus sancti Paracliti, lib.
In die iudicij, lib.
Peccatores, te rog.
Vt pacem ei dones, te rog.
Vt misericordia, & pietas tua eum custodiat. te rog.
Vt oculos misericordiæ tuæ super eum reducere digneris. te rog.
Vt tribulationem, & vexationem eius intueri, & reuelare digneris, te rogamus audi nos.
Vt hunc famulum tuum N. benedicere:& liberare digneris, te rog.
Vt hunc famulum tuum N. à vexatione diaboli eripere digneris, te rogamus.
Vt hunc famulum tuum N. ab infestationibus dæmonum liberes, te rogamus.
Vt nos exaudire digneris, te rog.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi, parce ei Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Ecce crucem † Domini, &c.

Et sequitur ista Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui pro redemptione mundi, voluisti à Iudæis reprobari, à Iuda proditore osculo tradi, & à perfidis, vinculis alligari; & sicut agnus mansuetus ad victimam duci, atque in conspectu Pilati indecenter offerri: & à falsis testibus accusari, clauis acutis perforari, flagellis, & opprobriis vexari, conspui, & spinis coronari; colaphis cædi, & in Cruce leuari, inter latrones deputari, felle, & aceto potari, lancea vulnerari. Tu Domine Iesu Christe, per has sanctissimas pœnas tuas, quas ego indignus, & miser peccator recolo, & per sanctam Crucem tuam te precor, vt non respicias peccata mea, atque peccata istius creaturæ tuæ N. sed secundum magnam misericordiam tuam libera eam à diabolo vexante. Et mihi indigno famulo tuo præbe virtutem, vt valeam expel- *Ex antiquis Exorcismis.*

lere omnes dæmones eam vexantes in profundum abyssi, per tua sanctissima verba. Qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Ecce Crucem † Domini, &c. Crux bona, Crux digna, lignum super omnia ligna, Per crucis † hoc signum, repellitur omne malignum. Ne mentem lædant, phantasmata cuncta recedant. Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Domine exaudi orationem meam, clamor meus ad te veniat. Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ. Esto mihi, Domine, turris fortitudinis: à facie omnium malignorum Spirituum. Pone eos, Domine, vt rotam: & sicut stipulam ante faciem venti.

Ps. 101. *Eccl. Ro.*

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij Rex, & semper magnificus triumphator, qui aduersæ dominationis vires reprimis, qui hostiles nequitias potenter expugnas, qui omnia per tuum verbum ex nihilo condidisti, qui Luciferum, & suos sequaces, tanquàm superbos & rebelles de cœlo empyræo expulisti, qui in Filio tuo, ima summis reconciliasti, qui non vis mortem peccatoris, nec lætaris in perditione morientium, cui proprium est misereri semper, & parcere, miserere huic creaturæ tuæ N. non ad eius peccata, sed ad tuam benignam clementiam aspiciendo, & libera eam ab omnibus laqueis malignorum spirituum, quibus quotidie alligatur, & ab omni infestatione, & molestia ipsorum, quibus torquetur, sicut tu liberasti Mariam Magdalenam à septem spiritibus immundis, sic filiam Cananeæ à vexatione dęmonis, sic ipsâ N. nunc liberare digneris ab omnibus malignis spiritibus eam infestantibus, & sicut liberasti Ionam de ventre Ceti, & Susannam de falso crimine, & Dauid de gladio maligno, & de manibus Saul, & tres pueros de camino ignis ardentis, & Danielem de lacu leonum, & Isaac de manu patris sui, & Ioseph de carcere Pharaonis, ita nunc tuâ clementiâ liberare digneris hanc creaturam tuam N. sanguine Filij tui redemptam, & vnda baptismatis regeneratam, ab omni vexatione malorum spirituum & diabolorum. Et dedisti Apostolis tuis potestatem super malignos spiritus, & virtutes eorum ipsósque fugandi à corporibus hominum, & curandi infirmos: ita nunc mihi indigno famulo tuo, vndâ baptismatis regenerato, & tuo sanctissimo nomine consignato, concedere digneris, dono tuæ gratiæ, virtutem fugandi istos malignos spiritus ab hac creatura tua N. virtute tua, & inuocatione tui sanctissimi nominis. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Ecce Crucem † Domini, &c.

Ezech. 18. *Marc. 16* *Luc. 9.*

OMnipotens sempiterne Deus, pater Domini nostri Iesu Christi te supplices exoramus, vt imperes spiritibus istis, qui hunc famulum tuum N. detinent, vt ab eo recedant: libera eum, quia credit in verum liberatorem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, Qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen. Ecce Crucem † Domini, &c.

Ex secundo Exorcismo S. Ambros.

Hic Sacerdos surgat ab oratione, & antequàm incipiat adiurare dæmones, prius debet exorcizare obsessum hoc modo.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. in nomine Dei † Patris omnipotentis, & in nomine Iesu † Christi Filij eius Domini nostri, & in virtute Spiritus † sancti vt fias vas mundum, sanctum, & purgatum ab omni labe iniquitatis, & ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis, quæ omnia maleficia, incantationes, ligaturas, signaturas, & facturas in corpore, vel circa corpus tuum facta: Ego N. seruus Dei indignus, & peccator auctoritate mihi præstitâ, in nomine eiusdem Dei Pa†tris omnipotentis, & in nomine Iesu † Christi Filij eius Domini nostri, & in virtute Spiritus † sancti, dissoluo, & dissoluta esse concerno: & præcipio tibi, maledicte diabole, ac sociis tuis, vt ampliùs non habeatis potestatem manendi in hoc corpore, à plantâ pedis vsque ad verticem: sed statim recedere debeatis cum omnibus maleficiis, & incantationibus vestris. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ex malleo malefic. par. 2. q. 1. c. 16. DEus misericordiæ, Deus clemens, qui secundùm multitudinem miserationum tuarum, quos diligis, corripis: & quos recipis, piè ad emendationem coërces, te inuocamus Domine, vt famulo tuo N. qui in corpore patitur membrorum debilitatem, gratiam tuam conferre digneris, vt quicquid terrena fragilitate corruptum, quicquid diabolicâ fraude violatum est, vnitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum eius, & non habentem fiduciam, nisi in misericordia tua, ad tuæ sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta super obsessum.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. infirmum, sed sacrosancti Baptismi vnda regeneratum, per Deum viuum, † per Deum verum † per Deum sanctum, † per Deum, qui te suo pretioso sanguine redemit vt fias homo exorcizatus, vt effugiat atque discedat à te omnis phantasia, & nequitia diabolicæ fraudis omnisque spiritus immundus adjuratus. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, &c. *Ex malleo vbi suprà.*

Oratio.

DEus, qui facturæ tuæ semper pio dominaris affectu, inclina aurem tuam supplicationibus nostris, & famulum tuum N. ex aduersa valetudine corporis laborantem placatus respice, & visita, & salutis tuæ, & cœlestis gratiæ præsta ei medicinam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Et aspergatur aquâ benedictâ super obsessum: posteà cum magna fide, & spe incipiat Exorcista adjurare dæmones existentes in corpore obsesso, dicens:

ADIVRATIO.

AVdi, immundè spiritus diabole: admoneo te, & exorcizo † te,

atque tibi præcipio tentator, vane, insensate, false, hæretice, vacue, inimice, ebriose, susurro, insipiens deiecte de gratia Dei, & Christi. Per ipsum te exorcizo, † qui propter nos in terram descendit, & qui ab Angelo fuit nominatus, & à Spiritu sancto incarnatus, ex Virgine Maria natus, & creuit ætate, & sapientiâ: in duodecimo anno venit in Templum, & sedens in medio Doctorum sapienter interrogabat illos. Adjuro te † per illum, qui à Ioanne Baptista in Iordano flumine baptizatus fuit, & à diabolo tentatus, venundatus, & traditus à discipulo suo Iuda, captus, illusus, flagellatus, cibatus felle, potatus aceto, vinctus, & spinis coronatus, vestibus expoliatus, super cuius vestes sortem miserunt. Coniuro te † per illum, qui crucifixus, mortuus, & sepultus fuit, tertia die resurrexit à mortuis, ascendit in cœlum, sedet ad dexteram Dei Patris, inde venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, vt statim exeas, & fugias de vase isto, & plasmate Dei & nec me, neque astantes offendas, & sine læsione ipsius Exorciso te † per istum: quem Gabriel Angelus nuntiauit in vtero B. Mariæ Virginis venturum, & in vtero Helisabeth Ioannes salutauit, & per ipsum te conjuro vt de quacunque re te interrogauero, dicas, & indices mihi verum, quomodo vocatur magister tuus, & quomodo vocaris: & si in corpore isto es, vel extra corpus, aut si solus es, vel legio tecum, vel plures legiones.

Ex Symbolo Apostorum. *Ibid.* *Luc. 1.*

Hic Exorcista interrogare poterit, quod est nomen dæmonis obsidentis: quot socios habeat: quomodo vocetur magister eius: sub qua potestate dæmonum sit: qua de causa opprimat obsessum: si aliquo maleficio sit ibi ligatus: quomodo illud possit solui, quantum tempus ibi habitauit: per quem Sanctum debet exire: per quam personam: deinde qui magis sint sui inimici in Cœlo, & qui in Inferno: quod signum dabit in exitu suo. Posteà præcipe illi, vt non noceat patienti, & quòd de cætero non audeat reuerti ad eum, neque inducat malum tempus. Sed esto prudens, & circumspectus in interrogationibus, ne decipiaris. Magis enim stude cum humilitate mentis, quæ ad hoc est necessaria, liberare creaturam Dei, quàm loqui cum dæmonibus. Demum factis interrogationibus, si non recesserit, siue responderit, siue non, prosequere hanc coniurationem.

CONIVRATIO.

TV ergo homicida, reprobe, fili perditionis, per ipsum te coniuro, cuius signum apparuit in Cœlis, quem pastores viderunt, & Magi adorauerunt: quem Angeli, & Archangeli collaudant, vt statim exeas de vase isto, & plasmate Christi, & pergas in profundum maris, vel in arbores steriles, vel ad loca deserta, vbi non sit habitatio Christianorum, vel accessus hominum, & vbi te incendant fulgura de Cœlo. S. Trinitas, Pater, Filius, & Spiritus sanctus vera majestas Dei, coërceat te statim exire. Adiuro te † inique dæmon, per ipsum, cuius nomen est Iesus Nazarenus, vt foras exeas audito verbo Domini ab hoc famulo Dei. Per ipsum te coniuro, † cuius ortum sancti Angeli collaudantes cantauerunt, dicentes: *Gloria in excelsis Deo.* Magi ab Oriente venientes, aurum, thus, & myrrham offerentes adorauerunt, sicut prædictum erat. Coniuro te † per ipsum, in cuius ortu stella de Cœlo apparuit, sicut

Matth. 2. *Luc. 2.* *Ibidem.*

ſicut Balaam prophetizauit, dicens :
Num.24 Orietur ſtella ex Iacob. Et per ipſum,
quem animalia muta cognouerunt :
ſicut ſcriptum eſt : Cognouit bos
Matth. 2. poſſeſſorem ſuum, & aſinus præſepe
domini ſui. Coniuro te † per
ipſum, quem Herodes interficere
voluit, & non potuit : pro quo ſancti
Martyres innocentes interfecti
ſunt : de quorum ſanguine ornata eſt
ſancta Hieruſalem in cœlo. Per illum
Ibidem te adiuro, † qui cum matre ſua
in Ægyptum fugit : & qui in Cana
Galileæ aquam conuertit in vinum :
quem Pilatus ſpineâ coronâ coronauit,
& crucifixit : quem Longinus
lanceâ transfixit: & qui in cruce clamauit :
Hely Hely Lamaſabathani.
Coniuro te † per ipſum, qui in Templo
inuentus eſt in medio Doctorum :
in Cruce in medio latronum,
& in medio aëris, & poſt Reſurrectionem
ſtetit in medio diſcipulorum,
Symbolū Apoſt. dicens : Pax vobis, ego ſum,
nolite timere. Adiuro te † per ipſum,
qui mortuus fuit, & ſepultus, qui ad
inferna deſcendit, & ſuos à diabolo
detentos extraxit : & primum hominem
Adam liberauit : & tertia
die reſurrexit : & poſt quadraginta
dies ad cœlos aſcendit. Ipſe te ejiciat
& exire coërceat de corpore, & de
compaginibus membrorum iſtius
creaturæ Dei N. Qui te ejecit de
ſtatu cœli, ille te coërceat indicare
mihi nomen magiſtri tui, & ſi tu
es ſolus, vel aliqua legio tecum.
Geneſ.2. Adiuro te † per illum, qui condidit
Paradiſum, à quo excuſſit quatuor
flumina, ſcilicet Gyon, Phyſon,
Tygrin, & Euphraten, & quem
tentare voluiſti, dicendo : Si Filius
Dei es dic, vt lapides iſti panes fiant.
Et iterum : Si Filius Dei es : mitte
te deorſum: & oſtendendo ei omnia
Matth. 4. regna mundi, dixiſti : Hæc omnia
tibi dabo, ſi cadens adoraueris me.
Per ipſum te † conjuro, qui locutus
eſt ad te, dicens : Vade Satana, non
tentabis Dominum Deum tuum, ſed
ipſum adorabis, & illi ſoli ſeruies.

CONIVRATIO.

O Inique dæmon, & ſerpens antique, *Hier.10.*
coniuro te † per nomen
Dei ſanctiſſimum magnum, & fortiſſimum,
quod explicare nequeunt
omnes linguæ viuentium, nec mens,
nec ſenſus hominum, quod eſt Tetragrammaton.
Adiuro te † dæmon *Apoc.1.*
per nomen Dei Alpha, & Omega :
Ieſu noſtra redemptio : vita, &
reſurrectio : ſalus noſtra, defenſio
& criminum remiſſio. Adiuro te †
dæmon per nomen Dei Adonai, quod
eſt magnum, & admirabile, Creator *Iudith. 13.*
ineffabilis : Filius Dei admirabilis :
via infatigabilis : ſpiritus inuiſibilis *Exod.6.*
ſplendor inextinguibilis trinus inſeparabilis :
vnus inuiſibilis, vt per
hæc ſancta nomina, tu dæmon,
exeas foras ſtatim abſque vlla offenſione,
& terrore plaſmatis Dei, &
ſine læſione alicuius perſonæ : &
nullum ſignum in ea dimittas. Adiuro
te † dæmon per Patrem, Filium,
& Spiritum ſanctum : & per ſpiritualem
vnctionem illius, qui eſt trinus
& vnus Deus. Iterum conjuro *Eccleſia in officio*
te † dæmon, per illam, quæ Chriſtum *Natiuitatis*
lactauit, & in ſuo vtero portauit *Chriſti.*
illum, qui fecit eam : vt in hac creatura
Dei N. vlteriùs morandi non *Apoc.12.*
habeas poteſtatem. Conjuro te †
dæmon, per S. Michaelem Archangelum,
qui te de cœlo ejecit per
virtutem Dei, quando cum dracone
pugnauit, & deuicit eum : vt dimittas
hunc locum, in quo nunc es, &
vadas ad locum deſertum, vel in
profundum abyſſi, vbi nemini nocere
valeas. Conjuro te † dæmon,
per ſanctum Gabrielem Archangelum,
qui nuntiauit B. Mariæ Virgini

aduentum Domini nostri Iesu Christi, & Incarnationem eius, quando dixit: Aue Maria gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, vt audito verbo, festinanter recedas sine terrore alicuius personæ ab hac creatura Dei N. Conjuro te † dæmon, per S. Raphaelem, qui Tobiam, & Saram custodiuit: & à dæmonio eos liberauit: qui per virtutem Dei Asmodæum dæmonem taliter ligauit, quòd nullo modo eis nocere potuit, vt statim ab hac creatura Dei N. recedas, non rediturus: & ei nequaquàm deinceps nocere valeas. Conjuro te † dæmon, per omnes sanctos Angelos, & Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin, qui quotidie non cessant clamare vna voce, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. *Apoc. 4.*

CONIVRATIO.

ITerùm conjuro te, † maledicte dæmon, per omnes orationes Patriarcharum, & merita Prophetarum, & suffragia Apostolorum, & victoriam Martyrum, & per fidem Confessorum, & deprecationes Virginum, & per intercessionem omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, qui Deo placuerunt ab initio mundi, vt statim ab hac creatura Dei N. exeas, & recedas. Iterum conjuro te
Gen. 4. † dæmon, per sanctum Abel, qui in-
Gen. 15. ter Martyres fuit primus. Per sanctũ Enoch, qui ambulauit coram Deo, & translatus est de mundo. Et per sanctum Noë, qui reseruatus est in diluuio propter justitiam. Per fidem Abrahæ, qui credidit Deo, & cui reputata est fides ad justitiam. Per sanctum Isaac, qui fuit obediens patri vsque ad mortem, qui fuit figura Domini nostri Iesu Christi oblati pro salute mundi. Et per felicem Iacob, qui vidit Angelum Domini *Exod. 33.* venientem in adjutorium sibi. Iterum conjuro te † dæmon, per sanctum Moysem: cum quo locutus est Dominus facie ad faciem. Et per sanctos Prophetas, Amos, Michæam, Oseam, Iohelem, Abdiam, Abacuch, Ionam, Sophoniam, Aggæum, Zachariam, Malachiam, Esdram, Ieremiam, Ezechielem, Dauid, & per omnes sanctos alios Prophetas te conjuro, † vt de quacunque re te interrogauero, mihi puram veritatem dicas sine mora, & quicquid præcipiam, nullo modo recusare valeas.
Conjuro te † dæmon, per Michæam *Michæ*
Prophetam, qui dixit, quòd Domi- *5.*
nus debebat nasci in Bethleem, terra Iuda, prophetizando hoc modo: Et tu Bethleem, terra Iuda, non eris minima ex principibus Iuda: ex te enim egredietur dominator Israël: egressus enim eius ab initio, & à
diebus æternitatis Conjuro te † per *Iohelis*
sanctum Iohelem prophetam, qui *2.*
prædixit debere obscurari Solem, & Lunam in passione, & morte Christi, dicens: Sol conuertetur in tenebras, & Luna in sanguinem. Iterum con- *Gen. 49.*
juro te † per felicem Iacob, qui prophetauit de morte Christi, dicens: In concilium eorum non veniat anima mea, & in cœtu eorum non sit gloria mea: quia in furore suo occiderunt virum. Conjuro te † per sanctum Zachariam Prophetam*, qui *Zach. 3.*
prophetauit de tentatione Christi, dicens: Vidi Iesum Sacerdotem magnum, & Satan stabat à dextris eius, & dixit: Increpet in te Dominus, diabole, qui elegit Hierusalem. Conjuro te † per sanctum Dauid Prophetam qui dixit, quòd Christus pro- *Psal. 119*
dendus erat à discipulo suo Iuda, hoc modo: Etenim homo pacis meæ, in quo speraui, qui edebat panes meos, magnifi

magnificauit ſuper me ſupplantationem. Iterùm conjuro te † per ſanctum Zachariam qui prophetauit, quòd Christus erat vendendus, dicens: Et acceperunt triginta argenteos, pretium appretiati, quem appretiauerunt à filiis Iſraël, & dederunt eos in agrum figuli. Conjuro te † dæmo, per beatum Iſaiam Prophetam, qui prophetauit, quòd Christus erat venturus dicens: Veni Domine, & noli tardare: relaxa facinora plebi tuæ Iſraël. Et iterùm. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. Iterùm conjuro te † per beatum Eſaiam, qui prophetauit, dicens: Veniet rex tuus Sion humilis, & reſtaurabit te. Conjuro te † per ſanctum Abacuch Prophetam, qui per Angelum Domini deportatus fuit de regno ad regnum vſque Babylonem, & poſitus fuit ſuper lacum leonum, vbi erat Daniel. Iterum conjuro te † per ſanctum Ionam Prophetam, qui per tres dies in ventre Ceti manſit viuus: & poſteà in Niniue ciuitate magna permanſit, & prædicauit. Iterum conjuro te † per beatum Heliam Prophetam, qui leuatus fuit in curru igneo vſque ad cœlum, qui orauit, vt non plueret ſuper terram per annos tres, & menſes ſex: & iterum orauit, vt plueret, & pluit, & terra dedit fructum ſuum. Iterùm conjuro te † per ſanctum Dauid Prophetam, quem Deus regem elegit, & de poſt fœtantes accepit eum. Iterùm conjuro te † per electum Danielem, qui ſomnia Regis explicauit, & Bel interfecit, & de lacu leonum liberatus eſt. Conjuro te † per ſanctum Malachiam Prophetam qui prophetauit de aduentu Christi ad iudicium, hoc modo: Ego accedam ad vos in judicio, & ero teſtis velox maleficis, & adulteris, & perjuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij: & humiliant viduam, & pupillos: & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, & tu maledicte damnate ex illis es. Conjuro te † per tres pueros de camino ignis ardentis liberatos, ſcilicet Sidrac, Miſac, & Abdenago. Et per ſanctum Ioannem Baptiſtam, quo nemo major inter natos mulierum ſurrexit. Conjuro te † dæmon per duodecim Apoſtolos Domini noſtri Ieſu Chriſti: & per omnes ſanctos ſuos diſcipulos, & per beatum Petrum principem Apoſtolorum: vt de hoc famulo Dei N. ſtatim exire debeas: & omnia membra ſui corporis ſana dimittas, ſicut inueniſti, quando priùs in eum intraſti: & de quacumque re interrogatus fueris per me, ſtatim veritatem dicere feſtines ſine aliqua dubitatione, & te manifeſtare mihi in omnibus interrogationibus: deinde per merita Sanctorum, & Sanctarum Dei ad præceptum meum ab hoc famulo Dei penitùs: & ſine mora recedas: nullum ei dolorem inferendo, nec aliquod nocumentum ei faciendo, nec alicui perſonæ, ſed ſine terrore vadas in profundum abyſſi, non rediturus vſque in diem judicij, Amen. Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Zach. 11 · *Eſa. 7.* · *Dan. 14.* · *4. Reg. 2.* · *Pſal. 77.* · *Malac. 3* · *Dan. 3.*

Hic interroga de exitu, ſicut ſuprà dictum eſt, poſteà ſequere, hoc modo:

Adjuro te, † ſerpens antique, per judicem viuorum, & mortuorum: per factorem mundi: per eum, qui habet poteſtatem mittere te in gehennam, vt ab hoc famulo Dei N. qui ad Eccleſiæ ſuæ currit præſidium, feſtinus diſcedas. Adjuro te † non per meam infirmitatem, ſed per virtutem Spiritus ſancti, vt exeas ab hoc famulo Dei N. quem Domi

Ex coniurationibus S. Ambroſij.

Dominus noster Iesus Christus fecit ad imaginem, & similitudinem suam. Cede, cede non mihi, sed ministro Christi. Illius enim te vrgeat potestas, † qui te (affixus Cruci) suo subiugauit imperio. Illius brachium † contremisce, qui de cunctis gemitibus inferni animas iustorum ad lucem perduxit. Sitque tibi terror corpus hominis, sitque tibi terror imago Dei: nec resistas, nec moreris discedere ab homine isto, quia complacuit Deo, vt in homine habitaret. Et ne me infirmissimum contemnendum putes, dum me peccatorem esse cognoscis. Imperat tibi Deus. † Imperat tibi majestas Christi. † Imperat tibi Deus Pater. † Imperat tibi Filius. † Imperat tibi Spiritus sanctus. † Imperat tibi fides Apostolorum Petri, & Pauli, & cæterorum Apostolorum. † Imperat tibi sanguis Martyrum. † Imperat tibi sacramentum Cru†cis. Imperat tibi mysteriorum virtus. † Imperat tibi Iesus Nazarenus. † Imperat tibi Verbum caro factum. †Exi ergo transgressor, exi seductor, plene omni dolo, & fallacia, veritatis inimice. Da locum, durissime, da locum, impiissime, da locum Christo, in quo nihil inuenisti de operibus tuis nefandis, qui te expoliauit, qui regnum tuum destruxit, qui te victum ligauit, & vasa tua dirupit, qui te proiecit in tenebras exteriores, vbi tibi cum ministris tuis erit præparatus interitus. Sed quid, truculente, recogitas? quid, temerarie, retractas? Reus omnipotenti Deo, *Col.c.2.* cuius statuta transgressus es. Reus Iesu Christo filio eius, quem temerariè ausus es tentare, & crucifigere *Esa.14.* præsumpsisti. Reus humano generi, cui tuis persuasionibus mortis fructum propinasti. Adiuro te † itaque, draco nequissime, in nomine agni immaculati, qui ambulat super aspidem, & basiliscum, qui conculcat leonem, & draconem, vt discedas ab homine isto: discedas ab Ecclesia Dei: contremisce, & fuge, inuocato nomine illius, quem inferi *Psal.90.* tremunt: cui virtutes cœlorum, & potestates subiectæ sunt: quem Cherubin, & Seraphin indefessis vocibus, laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Domine Deus Sabaoth. Imperat tibi Iesus Nazarenus, *Matth.5.* qui te, cùm discipulos eius contemneres, elisum, & prostratum exire iussit ex homine: quo præsente, cùm te ab homine separasset, nec porcorum gregem præsumebas contingere. Recede ergo nunc adiuratus in nomine eius † ab homine isto, quem ipse plasmauit. Durum est tibi Christo velle resistere: durum est tibi contra stimulum calcitrare: quia quantò tardiùs exis, tantò majus tibi supplicium crescit; quia non hominem contemnis, sed illum, qui est dominator viuorum, & mortuorum. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

CONIVRATIO.

ITerùm, atque iterùm conjuro te, *Ioan 14.* † dæmon, per illum, qui dedit potestatem discipulis suis, vt cæcos illuminarent: leprosos mundarent: mortuos suscitarent: & omnes in- *Ecclesia in præfatione S. Crucis.* firmitates curarent. Per illum te conjuro, qui primum hominem per lignum sanctæ Crucis restaurauit: qui cæco nato oculos aperuit: qui Lazarum mortuum, & sepultum suscitauit quatriduanum, & ad superna reuocauit: & omnes morbos sua virtute curauit: qui exanimauit magica figmenta Iannes, & Mambres. Et per hunc Exorcismum, & per omnes alias conjurationes, per vniuersum

uerſum orbem per hæc omnia præcipio tibi vbicunque ſis, vel fueris, vt ſtatim, ſicut fumus, euaneſcas, & vadas ad deſertum locum, vel in profundum abyſſi, ita quòd nunquam alicui noceas, non rediturus. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † ſancti. Amen.

EXORCISMVS II.

Aduerſus Dæmones obſidentes corpora humana.

IN nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † ſancti. Amen. Exurgat Deus, & diſſipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à facie ignis, ſic pereant omnes dæmones à facie noſtra.

Hîc Exorciſta oſtendat Crucem dæmoniaco, & dicat:

ECce Crucem † Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, quia Chriſtus vult vos perſequi. Increatus Pater, † increatus Filius, † increatus Spiritus ſanctus, † vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Salue Crux ſancta, quâ dantur munera tanta, Fac tua me velle; quæ ſunt nobis noxia, pelle. Da mihi virtutem, veniam, pacémque ſalutem. Spes mihi viuenti, protectio ſis morienti. Ecce Crucem Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, quia Chriſtus vult vos perſequi. Per Crucis hoc ſignum pellet Deus omne malignum. Mentem ne lædant, phantaſmata cuncta recedant. Crux bona, Crux digna, lignum ſuper omnia ligna, Crux via virtutis, Crux via veræ ſalutis, Crux virtus hominum, Crux leuat ad Dominum.

Symbolũ Athanaſij.

Hîc Exorciſta genuflexus dicat.

OMnipotens Domine cœli, terræque creator, Ieſu Chriſte, Rex regum, ſumma poteſtas, omniáque juſtè moderans moderamine ſancto. *Gen.1.* De cœlis veniens natus de Virgine ſacra. Panditur in terris manus omnipotentis Olympi; Poſtquàm mille modis miracula ſancta dediſti. In Cruce confixus ſaluaſti ſanguine mundum: *Marc.16.* Vnde tuis famulis donaſti forte trophæum: Dæmoniacas fraudes, per quod conſtringere poſſint. Te rogo Chriſte Deus humanæ gentis amator: Vt dæmonis hujus tu pandas cuncta nefanda. Et propriis dans promat ſua facta maligna. Per quam cicatricis promat ſua terra venena. Quod videant populi, te laudent ſemper in æuum, Téque promant omnes cœli, terræque factorem. Qui cum Patre Deus regnas cum flamine ſacro.

Hîc Exorciſta ſurgat, & inuehendo contra dæmonem, dicat:

Peſſime tu dæmon, animarum magne ſeductor. Tu Deus exiſte malis eximia ſpondens. Hic finis tibi erit, Dominus nec vltra voceris. Sed deceptus eris, & deridendus vbique videris.

CONIVRATIO.

COnjuro ergo te dæmon, per Deum † viuum, & in virtute Spiritus ſancti: & per illum, qui te creauit, & de cœlo præcipitauit, & per tremendum diem Iudicij: & per ineffabile nomen Domini, vt dicas mihi qui es tu, & quomodo vocaris. Et per iſta ſancta nomina Dei, ad præceptum meum, ab hac creatura Dei N. ſine mora recedas: nullum ei dolorem inferendo: nec aliquod nocumentum faciendo: ſtatim, &

sine læsione alicuius personæ. Hel † Heloym † Adonay † Saday † Sother † Emmanuel † Tetragrammaton † Alpha, & Omega † Principium & finis † Agios † Yschyros † Otheos † Athanatos † Agla † Iehoua † Homousion † Ya † Iesus † Christus † Messias † Eloa † Eheye. † Iterùm conjuro te † dæmon, per Deum viuum, † per Deum verum, † per Deum Sanctum, † per Pa†trem, per Fi†lium, & per Spiritum † sanctum: per beatam Virginem Mariam: per totam cœlestem curiam, & per omnia, quibus in nomine Iesu potes cogi, & constringi: vt subitò manifestes te, maligne spiritus, & respondeas mihi de quacunque re te interrogauero.

D. Hieronymus.

Hic Exorcista poterit interrogare dæmonem existentem in corpore, ipsum arctando ad dicendam veritatem de omnibus concernentibus ad liberationem vexati: posteà dicat sequentia Euangelia.

Initium S. Euangelij secundùm Ioannem.

In principio erat verbum. *Quare suprà fol. 27.*

Sequentia S. Euangelij secundùm Marcum.

Cap. 16. IN illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis apparuit illis Iesus: & exprobrauit incredulitatem eorum & duritiam cordis; quia his, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: Qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eiicient: Linguis loquentur nouis. Serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem Iesus postquàm locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti prædicauerunt, vbique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. ℟. Laus tibi Christe.

Sequentia S. Euangelij secundum Lucam.

IN illo tempore. Erat Iesus eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. *Cap. 11.* Et cùm eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia. Et alij tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. Ipse autem, vt vidit cogitationes eorũ dixit eis: Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. Si autem & satanas in seipsum diuisus est, quomodò stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eiicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub eiicio dæmonia: filij vestri in quo eiiciunt. Ideò ipsi judices vestri erunt. Porrò si in digito Dei eiicio dæmonia: profectò peruenit in vos regnum Dei. Cùm fortis armatus custodit atriũ suum, in pace sunt omnia quæ possidet. Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet. Qui non est mecum, aduersum me est. Et qui non colligit mecum, dispergit. Cùm immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & non inueniẽs, dicit: Reuertar in domũ meam, vnde exiui. Et cùm venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam.

Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem, cùm hæc diceret: extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit; & vbera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimò beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. *Resp.* Laus tibi Christe.

Sequentia S Euangelij secundùm Matthæum.

Cap. 4. IN illo tempore. Ductus est Iesus in desertum à spiritu, vt tentaretur à diabolo. Et cùm jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, posteà esuriit. Et accedens tentator, dixit ei: Si Filius Dei es, dic vt lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum super pinnaculum Templi, & dixit ei. Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandauit de te, & in manibus tollent te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Iesus: rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me. Tunc dixit ei Iesus: Vade Satana. Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruies. Tunc reliquit eum diabolus, & ecce Angeli accesserunt, & ministrabant ei. ℟. Laus tibi Christe.

Sequentia S. Euangelij secundum Lucam.

IN illo tempore. Dicebat Iesus turbis similitudinem hanc: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua: & venit quærens fructum in illa, & non inuenit. Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: vt quid etiam terram occupat? At ille respondens, dixit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, vsque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: Et si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam: *Cap.* 13. Erat autem docens in Synagoga eorum sabbatis. Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. Quàm cùm videret Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. Respondens autem Archisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in iis ergo venite, & curamini, & non in die sabbati. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocritæ, vnusquisque vestrum sabbato non soluit bouem suum, aut asinum à præsepio, & ducit adaquare? Hanc autem filiam Abrahæ, quam alligauit Satanas, ecce decem & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die sabbati? Et cùm hæc diceret, erubescebant omnes aduersarij eius: & omnis populus gaudebat in vniuersis, quæ gloriosè fiebant ab eo. ℟. Laus tibi Christe. *Matth.* 25.

Sequentia Sancti Euangelij, secundum Lucam.

Cap. 4. IN illo tempore. Surgens Iesus de Synagoga introiuit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: Et rogauerunt illum pro ea: Et stans super illam, imperauit febri, & dimisit illam. Et continuò surgens ministrabat illis. Cùm autem Sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad Iesum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. Exibant autem dæmonia à multis clamantia & dicentia: quia tu es Filius Dei. Et increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait: Quia & aliis ciuitatibus oportet me Euangelizare regnum Dei: quia ideò missus sum. Et erat prædicans in Synagogis Galileæ. ℟. Laus tibi Christe.

Sequentia S. Euangelij secundùm Marcum.

Cap. 9. IN illo tempore. Respondens vnus de turba dixit ad Iesum: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum, qui vbicunque eum apprehenderit, allidit eum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis, vt eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiù apud vos ero, quamdiù vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cùm vidisset eum, statim spiritus conturbauit illum: & elisus in terram volutabatur spumans. Et interrogauit patrem eius, Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia, & frequenter eum in ignem & in aquã misit, vt eum perderet. Sed si quid potes, adjuua nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cum lachrymis aiebat: Credo, Domine adjuua incredulitatem meã. Et cùm videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & ampliùs ne introëas in eum. Et exclamans, & multùm discerpens eum, exiuit ab eo, & factus est sicut mortuus: ita vt multi dicerent: quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius eleuauit eum, & surrexit: Et cùm introisset in domum, discipuli eius secretò interrogabant eum. Quare nos non potuimus eiicere eum. Et Et dixit illis: Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione, & jejunio. Resp. Laus tibi Christe.

CONIVRATIO.

EXorcizo te † immunde spiritus, tentator, diabole, inimice, ebriose, luxuriose, insipiens, dejecte de gratia Dei, & Christi, per ipsum te exorcizo, & adjuro, qui propter nos in terram descendit, & incarnatus est de Spiritu sancto, & ex Maria Virgine natu[s]: vt statim, & sine mora exeas, & fugias de vase isto, & plasmate Dei sine læsione ipsius N. vel alicuius personæ. Per ipsum te exorcizo, † quem Gabriel Angelus in vtero Virginis Mariæ annuntiauit. Per ipsum te exorcizo, qué in vtero Virginis Mariæ ex vtero Helisabeth Ioannes salutauit. Per ipsum te exorcizo, † adjuro, † & constringo: *Symboli Apostol.* *Luc. 1.*

ſtringo † vt ſi in corpore iſto es, mecum loquaris, & indices mihi, quomodo vocatur magiſter tuus. Per ipſum te coniuro † decepte, homicida, fili perditionis: cuius ſignum apparuit in cœlis quem paſtores viderũt:
Matth. 1 & Magi adorauerunt: quem Angeli & Archangeli collaudant, ipſe te proiiciat de vaſe iſto, & imagine Chriſti, & mittat in profundum maris, vel in locum deſertum, vbi nulla eſt habitatio hominum, & vbi incendat te de cœlo Sancta Trinitas Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus. Coniuro te † per ipſum, cuius nomen eſt Ieſus Nazarenus:
Matth. 7 quem Herodes Rex interficere voluit, & non potuit: pro quo interfecti ſunt ſancti Martyres Innocentes: de cuius ſanguine ornata eſt ſancta Hieruſalem in cœlo. Per ipſum te coniuro, † exorcizo, † & conſtringo, † qui cum matre fugit in Ægyptum. Adiuro te per coronam Chriſti. Per ipſum te exorcizo, † & adiuro, qui in Cana Galileæ
Ioan. 3. aquam conuertit in vinum: quem Pilatus crucifixit: Longinus lancea transfixit: qui clamauit, Hely, Hely Lamazabatani: & qui ad inferna deſcendit, & ſuos à diabolo oppreſſos extraxit: tertia die reſurrexit & poſt quadraginta dies ad cœlos aſcendit: & qui liberauit primum hominem Adam, ipſe te expellat, hæretice, falſe, homicida, decepte, ſine Ieſu Chriſto, ſine Cruce Chriſti. per ipſum te exorci-
Geneſ. 2. zo, † & adiuro, qui ex paradiſo excuſſit quatuor flumina principalia, ſcilicet Gyron, Phyſon, Tygrin, & Euphraten: vt non habeas auctoritatem, aut poteſtatem tacendi nomen tuum: ſed ſtatim dicas mihi, qui es tu, aut cuius magiſterij, quia ſeruus, & miniſter Chriſti ſum.

Hic exorciſta quærat de nomine dæmonis, & ſociorum: de receſſu: quare opprimunt: & de omnibus alijs pertinentibus ad liberationem obſeſſi. Poſteà ſic ſequatur:

CONIVRATIO.

Audi igitur, malignissime dæmon audi creatura damnata, reprobata & maledicta à Deo: audi, inquam, ſuperbiam tuam. Deum, qui te genuit, dereliquiſti, & oblitus es Domini creatoris tui, qui te ob ſuperbiam tuam æternis ignibus cum principe tuo Satana, & alijs dæmonibus mancipauit. In cuius Dei, & Creatoris omnium virtute, & poteſtate, non meis meritis, aut virtute confiſus, maledicte diabole, & Satana immundiſſime, ac ſpurciſſime ſpiritus, qui propter peruerſitatem electionis tuæ, qua contempto, & derelicto domicilio omnipotentis, Domini Dei noſtri, qui Trinus, & vnus Deus extat ante ſæcula, qui eſt cauſa ſubſiſtendi omni creaturæ, ita quòd in ictu oculi mundus ſtare non poſſet, ſi eius regimen ſubtraheret, elegiſti contradicere, & noluiſti te ordinare, & conuertere ad ipſum, neque ei fideliter obedire, quemadmodum fecerunt illi beatiſſimi ſpiritus, qui plena eius fœlicitate perfruuntur: Sed ordine peruerſo ſuperbiæ, & inuidiæ in te complacuiſti & in te, & in excæcatis angelis ſortem tuam poſuiſti: propter quam immunditiam electionis tuæ proiectus de Cœli faſtigio, in hunc caliginoſum aërem detractus, præcipitandus es in die tremendi iudicij in abyſſum, & baratrum inferni, vbi cruciaberis die, ac nocte, & fumus tormẽtorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Exorcizo, & anathematizo te † ſiue vnus ſis, ſiue

Conjuratio ex antiquis conjurationibus.

Iſ. 14.

Ibidem.

Iudæ cap. vnico.

plures, vt dicas mihi, quomodocunque in hunc famulum Dei N. consignatum, & initiatum diuinis mysteriis, temerè ingredi præsumpsisti, siue in cibo, vel in potu, vel in quacunque malefica superstitione, vel præstigiis, quomodocunque super hunc famulum Dei factis. Quæ quidem præstigia & maleficia omnia, & singula, virtute, & potestate inuictissimi Regis omnium Domini, & Saluatoris nostri Iesu Christi, qui in hunc mundum apparuit, vt dissolueret opera Satanæ, dissoluo, & dissoluta esse decerno. Et sicut per
Act. 3. beatos Apostolos sanctos Petrum, & Paulum patres nostros, dissoluit omnia maleficia, & præstigia facta per illud membrum tuum Simonem
Exod. 7. Magum & sicut per beatum Bartholomæum Apostolum sanabat omnes sauciatos à dæmonio inhabitante idolum Astaroth. Et per sanctum prophetam Moysen detegebat præstigia magorum Ægyptiorum Iannes & Mambres in digito omnipotentis Dei: ita & nunc in eodem digito Dei, scilicet Spiritus sancti, qui ex Patre, filióque eius procedit, dissoluimus omnes sortilegas artes, & præstigia super hunc famulum suum N. siue atrocitate inuidiæ tuæ, qua, maligne, & immunde spiritus, insidiaris humanæ saluti secundum impiam voluntatem tuam: siue iusta dispensatione omnipotentis Domini Dei nostri: siue etiam exigentibus peccatis suis, vel parentum suorum: intra quæ interpono copiosam redemptionem pretiosissimi
Apoc. 1. sanguinis Domini nostri Iesu Christi, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Qui in hunc mundum veniens, principem vestrum vicit, non solùm potentia: sed pretio sanguinis sui pretiosissimi: & ipsum superbum alligauit: vasa ejus dirupit, spolians principatus, & potestates, nos de potestate vestra iustè, & potenter eripuit. Et ipse benedictus Deus, & Dominus noster, & caput nostrum ascendens in cœlum, dedit potestatem discipulis, & fidelibus suis vos eiiciendi de corporibus hominum, dicens: In nomine meo dæmonia eiicient. Et alibi duodecim Apostolis, & discipulis dixit: Dedi vobis virtutem & potestatem supra omnia dæmonia, & virtutem inimici: de quorum numero nos indignos esse voluit. Nam ministerium nostrum in mensa altaris transsubstantiat substantiam panis, & vini in corpus & sanguinem suum. In hac ergo virtute & potestate mihi præstita ab omnipotenti Deo, & Domino nostro Iesu Christo, te coniuro, immunde Spiritus, siue vnus sis, siue plures quomodocunque in hunc famulum Dei N. consignatum, initiatum diuinis mysteriis temerè ingredi præsumpsisti, siue in cibo, siue potu, siue in quacunque malefica superstitione vel præstigiis quibuscunque super hunc famulum Dei factis. Et præcipio tibi in nomine Dei Pa † tris omnipotentis, & Fi † lij eius Domini nostri Iesu Christi, & Spiritus † sancti, vt exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N. sine aliqua ipsius læsione: ita quòd de cætero ad ipsum non præsumas accedere, nec ad momentum in eo habitare, nec perturbare sensus eius interiores, vel exteriores à planta pedis vsque ad verticem: neque humores commouere; neque in desiccationes ducere, vel quacunque imbecillitate vexare: neque horis diurnis, vel nocturnis eius quietem impedire. Quod si pertinaciter huiusmodi mandatis, & sententiis nostris, immò veriùs Dei, & Domini nostri Iesu Christi

Christi summi, & inuictissimi Imperatoris nostri obedire cum effectu contempseris, suppliciter exoramus eundem Deum, & Dominum nostrum Iesum Christum, quatenus per virtutem suæ sacratissimæ passionis, & per merita beatissimæ Virginis Mariæ, matris suæ benedictæ, & sanctorum Angelorum, qui vident reuelatam faciem Dei Patris omnipotentis: & per merita patrum nostrorum beatorum Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque sanctarum Virginum, quatenùs, sicut contra illum contemptorem, & induratum Pharaonem, mittat Angelum suum sanctum contra te, qui te catenis igneis alligatum cum sociis tuis apostaticis angelis mergi faciat in stagnum ignis ardentis, & sulphuris, vbi cruciaberis die, ac noctu, & fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Ex antiquis exorcismis.

ERgo maledicte diabole, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum propter tuam nequitiam, spiritus immunde, vbicunque latitas in corpore istius N. recognosce sententiam tuam, & cognosce sententiam justissimæ damnationis nequitiæ tuæ. Et licèt inuitus, & coactus, contra tuam nequissimam voluntatem, da honorem Deo viuo, & vero, † da honorem Iesu Christo Filio eius Domino, & Saluatori nostro, da honorem Spiritui sancto paraclyto, † & recede ab hoc famulo Dei N. & nunquam de cætero ad ipsum accedas: quia istum sibi Deus, & Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam, & benedictionem, fontémque baptismatis, dono suæ gratiæ vocare dignatus est. Et hoc signum sanctæ † Crucis quod nos in fronte eius damus, tu maledicte diabole, damnate, atque damnande spiritus immunde, nũquàm audeas violare, per nomen, & virtutem eiusdem Domini nostri Iesu Christi. Qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic Exorcista ponat manus suas super caput vexati, & dicat Oratio.

Ex antiquis exorcismis.

EXpelle, Domine, diabolum ab hac creatura tua N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de oculis, de lingua, de sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cerebro, de paniculis cerebri, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de ventis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus juncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis, & animæ: nullumque locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis Filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam hujus creaturæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem, &c.

EXOR

EXORCISMVS III.

Optimus, & mirabilis efficaciæ contra Spiritus malignos.

Exorcista genuflexus, corde firmo, & deuoto dicat.

ADjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. ℣. Mitte ei Domine auxilium de sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Esto ei Domine turris fortitudinis. ℟. A facie omnium malignorum spirituum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Ex conjurationibus S. Zenonis.

DEus, qui Beato Zenoni confessori tuo virtutem expellendi dæmones de quocunque loco tribuisti, præsta quæsumus, vt per eius orationes, & merita mihi virtutem præbeas: vt istos dæmones, qui hanc creaturam tuam inuaserunt, expellere valeam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

OMnes sancti Angeli, & Archangeli, Throni, Dominationes, Principatus, & Potestates, Virtutes cœlorum, Cherubin, & Seraphin: qui non cessatis clamare ante Deũ, dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, fundite preces pro me fragili peccatore apud altissimum Deum, & Dominum nostrum, vt mei misereatur, & peccata mea misericorditer, & clementer dimittat: me liberet, me protegat, me defendat, me eripiat de omnibus tentationibus meis, & me sic faciat transire per bona temporalia, vt non amittam æternæ vitæ gaudia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

O Summe Michaël Archangele, ô princeps cœlestis militiæ, ô præclare, atque summe decor, & minister, qui coram Deo vigilanter assistis, peto, vt tuis precibus mihi misero mortali faueas, vt pio Domino miserante, téque intercedente, eripi merear à dæmoniaca deceptione, ac per te repræsentari ante Dei majestatem merear. Amen.

Oratio.

DEus Angelorum, Deus Archangelorum, Deus Prophetarum, Deus Apostolorum, Deus Martyrum, Deus Virginum, Deus pater Domini nostri Iesu Christi inuoco nomen tuum, ac præclaræ majestatis tuæ clementiam supplex exposco, vt mihi auxilium præstare digneris aduersus hunc nequissimum spiritum. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic Exorcista surgat, & dicat sequentem Orationem.

Ex conjurationibus S. Zenonis.

DEus creator, & redemptor corporis, & animæ, esto propitius huic tuæ creaturæ N. Anima Christi sanctissima † sanctificet te. Corpus Christi gloriosissimum, † saluet te. Sanguis Christi sanctissimus

† inebriet

† inebriet te. Sudor Christi virtuosissimus † sanet te. Passio amarissima Christi confortet te. Iesus Christus bonus † custodiat, & liberet te, & infra sua vulnera abscondat te, & ne permittat te separari à se: ab hoste maligno defendat † & liberet te, & in hora mortis vocet te ire ad se, & ponat te iuxta se, vt cum Angelis suis laudes eum in sæcula sæculorum. Amen. Ecce Crucem † Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, quia Christus vult vos persequi. Increatus Pa†ter, Increatus Fi†lius, Increatus Spiritus † sanctus. Vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Domine Iesu Christe, qui cœlum, & terram fecisti, flumen Iordanis benedixisti, in quo baptizari voluisti: bene † dicere, & sancti†ficare digneris hanc creaturam tuam N. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde lege sequentes Psalmos.

Psal. 67. EXurgat Deus, & dissipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis: sic pereant peccatores à facie Dei. Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia. Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi. Exultate in conspectu eius, turbabuntur à facie eius patris orphanorum, & iudicis viduarum. Deus in loco sancto suo, Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris. Deus cùm egredereris in conspectu populi tui: cùm pertransires in deserto. Terra mota est, etenim cœli distillauerunt à facie Dei Synai, à facie Dei Israël. Pluuiam voluntariā segregabis Deus hæreditati tuæ, & infirmata est: tu verò perfecisti eam. Animalia tua habitabunt in ea, parasti in dulcedine tua pauperi Deus. Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa. Rex virtutum dilecti: dilecti & speciei domus diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros: pennæ columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum discernit cœlestis reges super eam: niue dealbabuntur in Selmon, mons Dei mons pinguis. Mons coagulatus, mons pinguis vt quid suspicamini montes coagulatos? Mons, in quo, bene placitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem. Currus Dei decē millibus multiplex millia lætantium: Dominus in Synai in sancto. Ascendisti in altum, cœpisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Etenim non credentes inhabitare Dominum Deum. Benedictus Dominus die, quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum. Deus noster, Deus saluos faciendi: & domini Dei exitus mortis. Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis. Dixit Dominus ex Basan conuertam: conuertam in profundum maris. Vt intingatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso. Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto. Præuenerunt principes conjuncti psallentibus in medio iuuencularum tympanistriarum. In Ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israël. Ibi Benjamin adolescentulus in mentis excessu. Principes Iuda duces eorum, principes Zabulon, & principes Nephtalim: Munda Deus

virtuti tuæ, confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. A Templo tuo in Ierusalem, tibi offerent Reges munera. Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum, vt excludant eos, qui probati sunt argento. Dissipa gentes, quæ bella volunt, venient legati ex Ægypto, æthiopia, præueniet manus eius Deo. Regna terræ cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli, ad Orientem. Ecce dabit voci suæ, vocem virtutis: date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus ejus in nubibus. Mirabilis Deus in sanctis suis Deus Israel, ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus. Gloria Patri, &c.

Psalmus.

Psal. 90. QVi habitat in adjutorio, altissimi: in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium: & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circundabit te veritas ejus: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Veruntamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem, & draconem.

Quoniam in me sperauit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

Gloria Patri, & Filio, Spiritui sancto, &c.

Hoc facto, dic viriliter, & cum magna audacia alta voce, & cum magna fide, & spe.

CONIVRATIO.

O Vos nefandissimi spiritus rebelles Dei omnipotentis, qui vestra iniquitate, vt inimici humani generis: & vt vltimò ad ignem æternum destinati estis, quod nullo modo fugere potestis: proditores iniqui, qui hanc creaturam Dei N. inuadere præsumpsistis. Ego auctoritate Domini nostri Iesu Christi, inuocatione sui sanctissimi nominis vos per ipsum conjuro, † exorcizo, cogo, & constringo, & vobis in virtute Dei Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti, præcipio, & impero, & mando, quòd statim, & immediatè, omni mora postposita, mihi nomina vestra, & causam quare super hanc personam venistis: & totum esse vestrum, & omnes conditiones vestras

vestras sine falsitate, & fallacia manifestatis mihi: ita certè sicut in principio erat verbum, & verbum erat apud Deum: & Deus erat verbum,
Ioan. 1. & hoc erat in principio apud Deum: & omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil: & sicut prædictum Dei verbum caro, id est homo, factum est, & habitauit in hunc mundum, verus Deus, verus homo, verus Christus, vna persona prædicans Euangelium salutis: vos immundos spiritus de corporibus hominum pellendo, & infirmos sa-
Philip. 2. nando: & sicut ipse Christus, perfectum verbum Dei, factus est obediens Deo Patri vsque ad mortem Crucis, & ipso mortuo, anima ejus sanctissima, dimisso corpore in Cruce, ad inferos descendit: & deuictis principibus infernalibus viriliter ligauit Luciferum: & deuicta tota potentia infernali, inde animas sanctorum patrum extraxit: & tertia die resurrexit: & die quadragesima cœlum ascendit: sedet ad dexteram Dei Patris: & inde venturus est iudicare viuos, & mortuos, dando prædestinatis regnum æternum: & vobis reprobatis, tanquam Dei rebellibus, ignem perpetuum infer-
Marc. 2. nalem: & sicut omnia ista verba vera sunt, ita virtute ipsorum nullo modo deinceps mihi nomina vestra, & causam, quare istam Dei creaturam N. sic inuasistis, & molestastis, nec tacere possitis: & immediatè, omni mora postposita, in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi recedatis ab hoc famulo, & creatura Dei N. & ipsam sanam, vt inuenistis, relinquatis, nunquàm ad eam ampliùs redeuntes: & ad locum, vbi deinceps nullum Christianum lædere possitis, protinus ire festinetis, per illam virtutem, & potentiam, qua Lucifer & cæteri praui, & rebelles Angeli de cœlo empyreo ad ima eiecti sunt: alio- *Apoc. 12*
quin in virtute Domini nostri Iesu Christi Nazareni Crucifixi, & per virtutem sanctorum nominum vos in stagnum ignis, & sulphuris præcipito, & æternaliter condemno. Amen.

Hîc Exorcista conetur scire nomina, & conditiones dæmonum existentium in corpore vexato, ipsos arctando præceptis, & duris comminationibus. Posteà legantur sequentes conjurationes.

CONIVRATIO.

CHristi nomine inuocato. Ego peccator auctoritate ipsius Domini nostri Iesu Christi, quam suis Apostolis & eorum successoribus, & omnibus in ipsum credentibus dedit, dicens suis Apostolis: Ecce dedi vobis potestatem super omnes ma- *Luc. 9.*
lignos spiritus & virtutes eorum: & in alio loco ait. Signa eos, qui in me crediderunt, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient, & super ægros manus imponent, & bene habebunt. Ideò præfata auctoritate, cùm sim (licèt immeritus) de numero in ipsum credentium, vos, vel te conjuro, † contestor, exorcizo, ac viriliter impero, cogo, & constringo vos omnes nefandissimos, & Dei rebelles spiritus immundissimos, dignos vestrorum immensorum, & nefandissimorum scelerum, & æterni, ac infernalis ignis, & vobis plenis omni superbia, & rebellione, falsitate, abusione, spurcitia, & dolo strictissimè impero, & mando per omnipotentiam Dei Patris, & per sa- *Symbolũ Athanasij.*
pientiam Filij, & per virtutem Spiritus sancti, & per sanctissimam Trinitatem, & per immensitatem, æternitatẽ, pulchritudinem, nobilitatẽ, &

excellentiam Dei: ita quòd omnis vestra potentia, & cuiuscunque alterius vobis fauentis sit ligata deinceps: vt sicut ipse est Deus omnium, à quo omnia, per quem omnia, cui omnis decor, & gloria conuenit, quem omnes tàm cælestes, quàm aëreæ, & infernales potestates adorant, & contremiscunt, ita statim, & immediatè, omni mora postposita, per nomen, & in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi recedatis ab hac creatura Dei N. & ipsam sanam, vt inuenistis, relinquatis, nunquam ad eam ampliùs redeuntes, & ad locum, vbi deinceps nullã creaturam Dei lædere possitis, protinus ire festinetis, & per illam virtutem, & *Apoc.* 12 potentiam, qua Lucifer, & praui alij rebelles Angeli de cœlo empyreo ad ima eiecti sunt, alioquin in virtute Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, & per virtutem sanctorum Dei nominum in stagnum ignis, & sulphuris vos præcipito, & æternaliter condemno. Amen.

Conivratio.

COnjuro † vos supra scriptos nefandissimos, & abominabiles spiritus, qui hanc creaturam Dei N. occupare, & molestare vestra obstinata rebellione non cessatis, per Pa†trem, Fi†lium, & Spiritum † sanctum: & per sanctam Mariam genitricem Dei, & per omnia, quibus in nomine Iesu Christi cogi, & constringi potestis, vt statim exeatis, *Ioan.* 1. & fugiatis de vase isto, & plasmate Dei, & nec istam creaturam, nec me, nec aliquam personam offendatis. Contradicat vobis † Filius Dei viui, qui est initium omnium creaturarũ. Cõtradicat vobis † sanctus Michael. Contradicat vobis † sanctus Gabriel. Contradicat vobis † sanctus Raphael. Contradicant vobis † omnes virtutes cælorum. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti Amen. Alioquin in virtute Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti auctoritate Domini nostri Iesu Christi, per omnia supradicta, sit Lucifer nefandissimus spiritus ille, cum omnibus furiis, & pœnis infernalibus, contra vos omnia sua indignatione, furia indignatus, insurgat, & irruat, & vos statim affligat, & vsque ad diẽ Iudicij tanquam crudelis minister Dei omnibus pœnis infernalibus cruciet, per omnia supradicta per me. Amen.

Conivratio.

ITem districtiùs, & fortiùs auctorite Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, vos supradictos nefandissimos, & abominabiles spiritus, qui hanc Dei creaturam N. occupare, & molestare vestra obstinata rebellione non cessatis, coniuro † & constringo vos per omnia supradicta, & per omnia illa, quibus in nomine Iesu constringi, & cogi potestis, maximè coniuro vos per Incanationem, Natiuitatem, Baptismum, & sanctum ieiunium Christi, per Passionem, Mortem, Crucem, Resurrectionem, & Ascensionem Domini nostri Iesu Christi, & per omnem vitam eius benedictam, & per aduentum Spiritus sancti paraclyti: & per sanctum Ioannem Baptistam, & per omnes Patriarchas, & Prophetas, sanctos patres veteris Testamenti, & omnem fidem, spem charitatem, & iustitiam eorum, & per omnem vitam, & omnia bona opera ipsorum, & per totum vetus Testamentum, & omnia mysteria in ipso contenta, vt ab hac creatura Dei N. recedatis. Amen.

Con

CONIVRATIO.

ITerùm conjuro † vos nefandissimos, & abominabiles spiritus, per potentissimum, & corroborantissimum Deum, per fortem, & admirabilem: per excelsum, ineffabilem, & inuisibilem Deum: & per hæc sanctissima nomina Dei omnipotentis, & per virtutem ipsorum vobis impero, scilicet Tetragrammatum † Heloym † Adonay † Emmanuel † Messias † Agyos † Otheos † Ischyros † Athanatos † Sabaoth † Rex † Iudex † Dux † Lux † Legifer † Pater † Magister † Principium † Verbum † Homosion † Alpha, & Omega † Imago † Sapientia † Ostium † Via † Vita † Stella matutina † Propheta † Petra † Vitis † Clauis † Virtus † Primogenitus † Altissimus † Agnus † Ouis † Sponsus † Primus † Nouissimus † Creator † Redemptor † Pastor † Splendor † Præceptor † Sol † Flos † Sacerdos † Pontifex † Veritas † Charitas † † Vnigenitus † Fons † Paraclytus † Mediator † Iesus † Dominus † Deus † Omnipotens † Æternus. † Et in virtute, & per virtutem illius sanctissimi nominis Dei Iehoua, & omnium aliorum nominum eius, & omnium coniurationum, alligationum, vinculorum, & mandatorum cuiuscunque conditionis, & virtutis existant, quibus aliquo modo in nomine Iesu Christi possitis coniurari, constringi, ligari, vel fugari, vel de loco ad locum mitti, vel cruciari, torqueri, vel ad pœnas aliquas damnari, sit vobis ipso facto omnis locus, & omnis situs interdictus, præter centrum mundi: & ego vt minister Christi in stagnum ignis, & sulphuris præcipito, & æternaliter condemno, & ibidem virtute omniũ supradictorum vos maledico, & vsque in profundum abyssi, vsque in diem iudicij proiicio, & relego, vt sitis subiecti omnibus pœnis infernalibus acriùs, & duriùs Lucifero: quia fuistis rebelles tantis, & tam sacratissimis nominibus, & mysteriis Dei: & vobis in virtute, & per virtutem omnium supradictorum præcipio, vt recedatis immediatè ab hac creatura Dei N. eo modo, & ea conditione, vt vobis superiùs dixi, & iniunxi, & ab isto instanti in posterum semper virtute omnium supradictorum: & in nomine, & virtute Domini nostri Iesu Christi, sit ligata omnis vestra potentia, & cuiuslibet alterius vobis fauentis resistendi mandatis meis, imò mandatis Christi, cujus auctoritate, & officio nunc fungor (licèt immeritus) sicut ipse voluntariè ad columnam ligari, cruci affigi dignatus est. Amen.

Expositionem horum nominũ quære supra cap. 9.

Et si nec audire, nec obedire voluerit, accipe ignem, & sulphur, & dæmoniacum, velit, nolit, diu super dictum sulphur, & ignem facias fumigari, donec de omnibus, quæ tibi placuerint, dixerit veritatem.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro † vos supradictos spiritus Dei rebelles, quibus data est potestas super istud corpus, & super omnia corpora humana, quæ vexãtur per Pa†trem, & Fi†liũ, & Spiritũ † Sanctum, vt subitò recedatis. Coniuro † vos, & impero vobis per omnes sanctas Virgines, & Continentes. Coniuro † vos, & impero vobis per sanctam Mariam Magdalenam, Catharinam, Agnetem, Luciam, Agatham, Margaritam, Dorotheam, Vrsulam, & societatem suam, Annam, Elisabeth, & cæteras Dei Virgines, Viduas, &

continentes vt exeatis. Iterùm conjuro † vos supradictos spiritus Dei rebelles per beatissimam Virginem Mariam, matrem Domini nostri Iesu Christi, † per Natiuitatem suam, † per Virginitatem suam, † & per Conceptionem suam, † per sanctissimum lac suum, quod proprio ore suscepit, qui vocatus est Alpha, & Omega † Ya † Saday † Emmanuel † Tetragrãmaton † per merita sua, & per omnia bona, quæ dici, & cogitari possunt de beatissima Virgine Maria, & per omnia nomina beatissimæ Virginis Mariæ, scilicet Virgo † Flos † Nubes † Regina † Theotocos † Imperatrix † Domina † Aurora † Ancilla † Ortus † Fons † Puteus † Luna † Sol † Porta † Domus † Beata † Gloriosa † Pia † Aula † Rubus † Scala † Stella † Turris † Auxilatrix † Arca † Thalamus † Margarita † Tabernaculum † Amica † Vellus † Pulchra † Mater † Alma † Speciosa † Formosa † Benedicta † Sponsa † Maria, † & per omnia supradicta vobis impero, & in stagnum ignis, & sulphuris præcipito, & æternaliter condemno: & sicut beata Virgo Maria, & supradictæ Dei Virgines, Viduæ, & Continentes gaudent cum Christo gloria æterna, ita vos immediatè, in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, & per virtutem suæ passionis recedatis subitò ab hac creatura Dei N. eo modo, & ea conditione: vt superiùs vobis iniunxi: alioquin per omnia supradicta sitis ipso facto lapsi indissolubiliter in omnem damnationem, & pœnam superiùs dictam, & expressam, tanquam Dei rebelles. Amen.

Horum expositionem quære sup. cap. 10.

CONIVRATIO.

ITerùm ad hæc fortiùs, & districtiùs vos coniuro † per omnia supradicta, & per omnia quibus fugari potestis, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi: vos supradictos nefãdissimos, & abominabiles spiritus, qui hanc creaturam Dei N occupare, & molestare vestra rebellione obstinata non cessatis, coniuro, † contestor, exorcizo, ac viriliter impero, cogo, & constringo per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin, quorum gloria, & societate vestris sceleribus iustissimè perenniter priuati estis, & per hæc sanctissima nomina Angelorum Dei, Michael, Gabriel, Raphael: & per omnia alia nomina Angelorum, quòd statim, & sine mora, sicut vos, & cæteri reprobati, merito societate, & gloria præfatorum sanctorum Angelorum perenniter priuati estis, & pœnis infernalibus deputati: & sicut prædestinati cum supradictis sãctis Angelis gloria ęterna gaudebunt, & Deo fruentur, & vos perenni infernali igne meritò cruciabimini cum Lucifero, & aliis sibi subiectis in pœnis infernalibus ardentibus: ita vos nunc statim, & sine mora immediatè, tanquam deuicti, & fugati auctoritate, & potestate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, ab hac creatura Dei N. recedatis: & ad locum desertum eatis, vbi nullam creaturam deinceps molestare possitis, omni mora, & occasione postposita: & hanc creaturam Dei, quam tanto tempore molestastis, à modò relinquatis eam, & in sua pristina sanitate dimittatis, & nunquàm ad ipsam deinceps redire, nec molestare valeatis

Luc. 9

Matth. 17.

Apo

tis

tis alioquin in virtute Dei Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni, per omnia supradicta, sit Lucifer nefandissimus spiritus ille, cum omnibus suis subditis, & cum omnibus furiis, & pœnis infernalibus, nunc contra vos omni sua indignatione, & furia indignatus, surgat, irruat, & vos statim per omnia supradicta in stagnum ignis, & sulphuris, & in profundum abyssi trahat, & vsque ad diem Iudicij, tanquàm crudelis minister Dei, ibi vos omnibus pœnis Infernalibus acriter cruciet per omnia supradicta. Amen.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro † vos supradictos spiritus Dei rebelles nominibus & mysteriis Dei, & auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifici, vobis strictissimè impero, per omnes sanctos ejus Pontifices, Doctores, Confessores, Monachos, & Eremitas, Sacerdotes, & Leuitas, scilicet Gregorium, Ambrosium, Cyprianum, Geminianum, Bernardinum, Franciscum, Dominicum, Paulum primum eremitam, Antonium, & beatum Nicolaum de Tolentino, & per omnem eorum benedictam vitam: & per omnia merita, orationes, operationes eorum. Et sicut Angelus
Apoc. 20 ligauit serpentem tortuosum, ita omnis vestra potentia, & cujuslibet alterius vobis fauentis sit ligata, per hæc sanctissima Filij Dei nomina, & virtutem ipsorum, scilicet, Primogenitus † Sapientia † Virtus † Sol † Splendor † Lux † Gloria † Panis ✠ Fons † Salus ✠ Mons † Ostium † Petra † Verbum † Sponsus † Pastor † Propheta Mediator † Agnus † Ouis † Vitis † Veritas † Via † Vita † Leo. † Lumen de lumine † quòd immediatè, sicut ipsi supradicti sancti gaudent cum Christo, & cæteri beati in gloria æterna: *Ecclesia Romana.* ita vos recedatis ab hac creatura Dei N. eo modo, & ea conditione, vt superiùs vobis sæpè mandaui, alioquin per omnia supradicta strictissimè, & potentissimè, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni cruxifici ex nunc mando, & impero Lucifero, & omnibus furiis infernalibus, vt statim, sine mora contra vos insurgant & irruant, ac in stagnum ignis, & sulphuris, & in profundum abyssi indispensabiliter ducant, ligent vos omnibus pœnis simul, nulla deficiente, & vos Dei, & sanctorum nominum eius rebelles crucient, & affligant vsque ad diem Iudicij. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

EXORCISMVS IV.

Terribilis, & maximæ efficaciæ aduersus dæmones opprimentes corpora humana.

Exorcista accessurus ad exorcizandum, peracta priùs sacramentali confessione, corde puro, & deuoto genuflectens ante imaginem Crucifixi dicat Psalmum.

MIserere mei Deus, secundùm magnam misericordiam tuam, &c. *totum.* ℣. Ab occultis meis munda me, Domine. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Oratio.

Ecclesia Romana. DEus, cui proprium est misereri semper, & parcere, suscipe deprecationem nostram: vt me, & hunc famulum tuum, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absoluat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

DEus, qui sanctis Apostolis tuis dedisti virtutem expellendi dæmones de quocunque loco: *Luc. 2.* præsta quæsumus, vt per eorum merita, & intercessionem mihi præbeas virtutem, vt hos dæmones, qui hunc famulum tuum N. vexant, expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DEus cœli, Deus terræ, Deus Angelorum, Deus Archangelorum, Deus Patriarcharum, Deus Prophetarum, Deus Apostolorum, Deus Martyrum, Deus Confessorum, Deus Virginum, Deus omnium bene viuentium: Deus, quem omnis lingua confitetur, & cui omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum: Deus qui potestatem habes donare vitam post mortem, & requiem post laborem, & non est alius Deus præter te, nec esse potest verè Deus, vbi tu es auctor, & regni tui non erit finis: te humiliter inuoco, Domine Deus meus, & misericorditer majestatem tuam gloriosissimam supplico, vt non respicias peccata mea innumerabilia, neque peccata istius creaturæ, sed secundum tuam misericordiam, hunc famulum tuum N. de immundis spiritibus liberare digneris, & eum ad gratiam veræ liberationis misericorditer perducere digneris: vt te æterne Deus, qui es Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus Moysi, Deus Aaron, Deus Tobiæ, Deus Eliæ: te humiliter deprecor, omnipotens æterne Deus, vt famulum tuum de tentationibus spirituum immundorum liberare jubeas, & permittas: quia ipsi immundi spiritus ab initio fuerunt fallaces, & numquàm steterunt *Ioan. 8.* in veritate, sed semper in malitia iniquitatis, superbiæ, vanitatis & cupiditatis assistunt, qui famulum tuum N. iniuriis, perturbationibusque fatigant. Iube etiam Domine Deus, Angelis tuis benignis, vt ipsi destruant, & præcipitent in profundum abyssi inimicos tuos malignos, & isti antiqui serpentes crudelissimi deuoratores languescant, & *Gen. 19.* subitò dissipentur, & omnes socij eorum: sicut percussisti in ira tua Domine, & in furore tuo Sodomam Gomorram: sic iubeas omnes inimicos tuos malignos, & aduersarios percutere, qui hunc famulum tuum N. fatigant, occupant, & decipere cupiunt: non in eius corpore latere possint, quin se manifestent: nec in nullo indumento vestium, nec compagine membrorum sui corporis malignitatis viam obtinere, nec occupare valeant, quod tu Domine de terra formasti: ossa, neruos, & spiritum, dedisti, vt per gloriam tui nominis Domine, & Filij tui Domini nostri *Iob. 10.* Iesu Christi, & per virtutem suæ sanctissimæ Crucis dissipentur, sicut stipulam ante faciem venti: sicut deficit fumus, ita deficiant, & pereant, & dissipentur omnes dæmones ab anima, & corpore famuli tui N. & pergant ad loca deserta, & arida vbi sancti, & iusti non habitant, *1. Petr. 1.* quia tu, Domine, nos non auro, nec argento,

argento, neque gemmis pretiosis comparasti, sed tuo sanguine pretioso, & sanctissimo corpore per Passionem tuam nos redemisti Iesu Christe Saluator mundi: quem laudant Angeli, tibi laus, tibi gloria per æterna sæculorum sæcula. Amen.

Hic Exorcista surgens ab oratione dicat.

Sequentia S. Euangelij secundùm Marcum.

Cap. 5. IN illo tempore: Venit Iesus trans fretum maris in regione Gerasenorum: & exeunti ei de naui statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo, qui domicilium habebat in monumentis: & neque catenis iam quispiam poterat eum ligare: quoniam sæpè compedibus, & catenis vinctus dirupisset catenas, & compedes comminuisset, & nemo poterat eum domare: & semper die, ac nocte in monumentis, & in montibus erat clamans, & occidens se lapidibus. Videns autem Iesum à longè cucurrit, & adorauit eum: & clamans voce magna dixit: Quid mihi, & tibi Iesu Fili Dei altissimi? adjuro te per Deum, ne me torqueas. Dicebat illi Iesus. Exi spiritus immunde ab homine isto. Et interrogabat eum: quod tibi nomen est? Et dicit ei. Legio nomen est mihi: quia multi sumus. Et deprecabatur eum multùm, ne se expelleret extra regionem. Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens in agris. Et deprecabantur eum spiritus, dicentes: Mitte nos in porcos, vt in eos introeamus. Et concessit eis Iesus statim. Et exeuntes spiritus immundi introjerunt in porcos, & magno impetu grex præcipitatus est in mari ad duo millia, & suffocati sunt in mari. Qui autem pascebant eos, fuge-

runt, & nuntiauerunt in ciuitatem, & in agros. Et egressi sunt videre, quid esset factum, & venerunt ad Iesum, & vident illum, qui à dæmonio vexabatur, sedentem, & vestitum, & sanæ mentis, & timuerunt. Et narrauerunt illis, qui viderant qualiter factum esset ei, qui dæmonium habuerat, & de porcis. Et rogare eum cœperunt, vt discederet de finibus eorum. Cúmque ascenderet nauim, cœpit illum deprecari, qui à dæmonio vexatus fuerat, vt esset cum illo: & non admisit illum. Sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos, & nuntia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui. Et abiit, & cœpit prædicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Iesus, & omnes mirabantur. ℟. Laus tibi Christe.

His expletis, Exorcista accedat ad obsessum, & signando ipsum in fronte, dicat.

Hel † Heloym † Heloa † Heheye † Tetragrammaton † Adonay † Saday † Sabaoth † Sother † Emmanuel † Alpha, † & Omega † Primus † & Nouissimus † Principium, † & finis † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Agla † Iehoua † Homousion † Ya † Christus vincit † Christus regnat † Christus imperat, † Increatus Pater † Increatus † Filius † Increatus Spiritus † sanctus Iesus † Christus. † Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. *D. Hier. vbi supra.*

CONIVRATIO.

EGo vos conjuro, † & adjuro, contestor, & exorcizo per diuinitatem, increationem, immensitatem, æternitatem, gloriam, majestatem, immortalitatem, impassibilitatem, immutabilitatem, incompre- *De sum. Trinit. c. 1.*

hensibilitatem, potentiam, justitiam, clementiam, sapientiam, pulchritudinem, misericordiam, benignitatem, bonitatem, sanctitatem, gratiam, & influentiam potentissimi, & corroborantissimi Dei viui omnipotentis, cui omnes obediunt creaturæ: & per admirabilem præordinationem Dei, quam habuit ab æterno, vt suum mitteret Filium Iesum Christum, per quem sæculum saluabitur. Iterùm conjuro, † & adjuro vos, contestor, & exorcizo per vnum Patrem, per vnum Filium, per vnum Spiritum sanctum: per vnam Trinitatem, per vnam vnitatem in Trinitate, per vnum incarnationis verbi mysterium, per vnum omnipotentem, per vnum æternum, per vnum immortalem, per vnum impassibilem, per vnum incomprehensibilem, per vnum incorruptibilem, per vnum omnium conditorem, per vnam Christi in carne natiuitatem, per vnam Christi circuncisionem, per vnum baptisma, per vnam Christi mortem, per vnum Christi descensum ad inferos, per vnam Christi resurrectionem, per vnam Christi ascensionem in cœlum, per vnam orthodoxam Ecclesiam, per vnam fidem Catholicam, per vnum diem nouissimum, per vnam Christi Crucem, vt sine mora recedatis ab hac creatura Dei N. eo modo, & conditione, vt superiùs vobis sæpè mandaui, sine nocumento sui & omnium Christianorum, & faciatis tamen, vt possim scire quæ quæram: alioquin per omnia supradicta strictissimè, & potentissimè, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi ex nunc mando, impero Lucifero & omnibus furiis infernalibus, vt statim, & sine mora contra vos insurgant, & irruant, & in stagnum ignis, & sulphuris, & in profundum abyssi indispensabiliter præcipitent, ligent, & affligant. Amen.

Symbolū Athanasij.

CONIVRATIO.

ITerùm conjuro, † & adjuro vos spiritus per omnia supradicta, & per omnia, quibus fugari potestis, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, vos supradictos nefandissimos, & abominabiles spiritus, qui hanc creaturam Dei occupare, & molestare vestra obstinata rebellione non cessatis: & indissolubiliter vos constringo per majestatem ipsius, cujus pulchritudinem Sol & Luna admirantur: ira Domini super vos descendat. Conjuro vos † per sanctissimam Trinitatem Patrem, & Fi†lium, & Spiritum † sanctum: & per potestatem † Sapientiam ✠ Imperium ✠ & vnitatem omnipotentis Dei viui, & Domini nostri Iesu Christi, † & per annuntiationem suam, † & per circuncisionem suam, † & per sacrum baptismum suum, † per prædicationem suam, † & per doctrinam suam, & per pœnas suas, & per Crucem, † in qua crucifixus fuit & per clauos, cum quibus affixus fuit in Cruce, † per coronam spineam, quam in capite suo portauit, & per lanceam, qua latus ejus apertum fuit, † & per sanguinem & aquam, quæ de latere ejus exiuit, † per sanctissima verba scripta in Cruce, scilicet, Iesus Nazarenus Rex Iudæorum. Conjuro † vos per mortem Christi, & per resurrectionem eius, & per apparitionem ejus, & per sacrum corpus ejus, & per sacram animam ejus, & per sacrum spiritum ejus, & omnia bona opera ejus, & per omnia, quæ dici, & cogitari possunt de Creatore omnium creaturarum: & per tremēdum diem

Psal. 148

Luc. 1.

Marc.

Iudicij,

Iudicij, quòd statim recedatis ab hac creatura Dei N. sine nocumento sui, & omnium Christianorum. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Hîc Exorcista accipiat Rutam benedictam benedictione propria posita infrà: & illam supponens naribus obsessi, dicat.

CONIVRATIO.

Matth 4 PEr ipsum te exorcizo, † adjuro, & contestor, quem in monte tentasti, & dixisti: Si Filius Dei es, mitte te deorsum: & dic vt lapides isti panes fiant. Per ipsum te exorcizo, † & adjuro, qui locutus est ad te, dicens: Vade Satana, non tentabis Dominum Deum tuum, sed ipsum adorabis, & illi seruies. Adjuro te † per omnes Apostolos Christi. Adjuro te † per omnes Martyres Christi † per omnes Confessores Christi, † per omnes Virgines Christi, † per omnes ministros Christi. Adjuro te † per Crucifixum Saluatorem, per Michalem, Gabrielem, & Raphaelem. Adjuro te † per tremendum diem Iudicij, † per resurrectionem Saluatoris, † per Patriarchas, & Prophetas, † per Principem Apostolorum sanctum Petrum.

Improperia contra dæmones.

ADjuro te † per Deum Abraham, Isaac, Iacob, & per Crucem † Domini, per Pa†trem, per Fi†lium, & Spiritum † sanctum. Spiritus immunde, miserrime tentator, fallax, pater mendacij, hæretice, fatue, bestialis, furiose, tui Creatoris inimice, luxuriose, insipiens, crudelis, inique, prædo, bestia, serpens, & sus macra, famelica, & immundissima, bestia eruginosa, bestia scabiosa, bestia truculentissima, bestia omnium bestiarum bestialissima, eiecte de Paradiso, de gratia Dei, de loco inenarrabili, de consortio, & societate Angelorum, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam, & nequitiam tuam, scelerate, & nefande, maledicte, & excommunicate, blaspheme, damnate, atque damnande, vt ampliùs non habites in hac creatura Dei N. Amen.

CONIVRATIO.

COnjuro † te, spiritus maligne, ex parte sanctæ Dei genitricis, sempérque Virginis Mariæ, & sui Filij charissimi, & per benedictum lac, in quo ipsum nutriuit, & per benedictum velum, in quo inuoluit eum, quatenus, spiritus maligne, cum sociis tuis recedas ab hac creatura Dei N. Conjuro † vos per Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, & per sanctam Trinitatem, & per genitricem Dei inuiolatam *Apoc. 1.* Mariam, & per nomen Alpha, & Omega, Primus, & Nouissimus, Principium, & Finis, Emmanuel, Adonay, per Sabaoth magnum nomen Dei. *Matth. 27.* Conjuro † vos per incarnationem, & natiuitatem Dei. Conjuro † vos per Angelos, & Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin, Apostolos, & Euangelistas, per omnes sanctos Innocentes, per Martyres, & Confessores, Virgines, & Viduas, & per omnes Sanctos, & Sanctas Dei. Conjuro † vos per Filium Dei viui, qui in Cruce suspensus fuit pro nobis peccatoribus, & per illum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Conjuro † vos per sanctum Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Per vndecim millia Virgines, quia Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat. Conjuro † vos per boni-

tatem Christi. † Per annuntiationem Christi, † Per circoncisionem, † Per apparitionem, † Per baptismum Christi, Per eius mirabilia, † Per tentationem Christi: † Per humilitatem eius, qua pedes, suorum Discipulorum lauit, † Per passionem Christi, † Per coronam spineam Christi, † Per acetum, quo potatus fuit, † Per lanceam, qua perforatus † fuit, Per sanguinem, & aquam, quæ de latere Christi exiuit, † Per inuocationem, qua Christus in Cruce pendens clamauit dicens: Hely Hely lamasabathani, † Per sepulchrum Christi, † Per sudarium, quod fuit circa corpus eius, † Per potentiam Christi, qua resurrexit à mortuis, † Per totam curiam cœlestem, & per virtutem omnium Sanctorum vos coniuro, † vobisque præcipio, vt immediatè sine mora recedatis ab hac creatura Dei N. sine nocumento sui: & faciatis taliter, vt possim scire veritatem. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Matth. 27.

Conivratio.

Matth. 25.

ERgo maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, & cognosce sententiam iustissimæ damnationis nequitiæ tuæ: & licèt inuitus, & coactus contra tuam nequissimam voluntatem: da honorem Deo † viuo, & vero Iesu Christo † Filio eius Domino nostro, da honorem Spiritui † sancto paraclyto, vt exeas, & recedas ab hac creatura Dei N. quia ipsam Deus, & Dominus noster Iesus Christus, ad suam sanctam gratiam vocare dignatus est: & hoc signum sanctæ Crucis, † quod ei in fronte damus, tu nunquàm maledicte diabole audeas violare, sed recede adjuratus per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, & te diabole humani generis inimice. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Hìc interroga de nomine, de sociis, de exitu, & de omnibus aliis concernentibus ad liberationem obsessi: Posteà sic sequere.

Conivratio.

ITerum fortiùs, & districtiùs coniuro, † adiuro, exorcizo, cogo, & constringo vos omnes nefandissimos, & Dei rebelles spiritus immundissimos dignos vestrorum immensorum, nefandissimorum scelerum, æternique, & infernalis ignis: & vobis plenis omni superbia, rebellione, falsitate, abusione, spurcitia & dolo: strictissimè impero, & mando per potentissimum, & corroborantissimum nomen Dei EL. forte, & admirabile, atque impero per eum, qui dixit, & facta sunt: & per omnia ipsius nomina. Per ipsum te conjuro, † per quem Noë liberatus fuit cum tota sua familia ab aquis diluuij. Et per eum te coniuro, † per quem Isaac liberatus fuit de occisione patris sui Abrahæ. Coniuro, † vos supradictos Dei rebelles, ac viriliter impero per illum, quem Iacob audiuit secum luctantem, & liberatus fuit de manu Esau fratris sui. Coniuro, † atque veriliter impero vobis supradictis spiritibus Dei rebellibus per Deum sanctum, quem Moyses in monte Oreb audiuit, & meruit loqui cum ipso, & eum audire in flamma loquentem, Per ipsum te exorcizo, † quem Moyses nominauit, & omnes aquæ fluminum, & paludum de terra Ægypti versæ sunt in sanguinem, & computruerunt. Et per illum te † adiuro quem Moyses nominauit,

Gen. 7. *Gen. 22.* *Gen. 32.* *Exod. 3.* *Exod.*

minauit, & omnes fluuij ebullierunt
Exod 8. ranæque ascenderunt in domos Ægyptiorum omnia destruentes. Per eum te adiuro, † quem Moyses nominauit percutiens puluerem terræ, & facti sunt sciniphes, in omnibus jumentis Ægypti, ipsos grauando,
Ibidem. & molestando. Per ipsum te conjuro † quem Moyses nominauit, &
Ibidem. grauis pestis percussit omnes asinos, boues, & camelos, & mortui sunt. Conjuro † vos per Deum, per quem Moyses tulit cinerem, & illum sparsit in aërem, & facta sunt vulnera
Ibidem. vesicarum in hominibus, & jumentis in omni terra Ægypti. Per ipsum te exorcizo, † quem Moyses nominauit, & fuit grando talis, qualis non fuit ab initio mundi vsque ad præsens tempus: ita quòd homines, & jumenta, quæ erant in agris, ceciderunt, & mortua sunt. Per ipsum te adjuro, † quem Moyses
Ibid. 10. nominauit, & fuerunt locustæ, & apparuerunt super faciem terræ, & deuorauerunt, quæ residua fuerunt grandini. Conjuro vos † per illum, quem Moyses nominauit, & tenebræ
Ibidem. factæ fuerunt horribiles tribus diebus, & tribus noctibus. Et per eum, quem Moyses nominauit, & omnia primogenita Ægypti perjerunt. Per ipsum te adjuro, & quem Moyses nominauit, & totum populum Israëliticum de captiuitate potenter liberauit.

CONIVRATIO.

Conjuro † vos, adjuro, contestor, exorcizo, atque viriliter impero vobis supradictis spiritibus
Ibid. 14. Dei rebellibus, per Deum, quem Moyses nominauit, & mare obediuit, & diuisum est, & interierunt omnes currus Pharaonis. Per illam potentiam conjuro † vos, per quam percussæ sunt petræ, & innumerabiles aquæ emanauerunt. Per ipsum te adjuro, † quem Moy- Ibid. 23.
ses in monte Sinai audiuit, & meruit tabulas manu ipsius scriptas de manibus eius accipere. Conjuro † vos, adjuro, atque viriliter impero vobis supradictis spiritibus Dei rebellibus, per eum, per quem Iosua 18
Iosue pugnauit cum inimicis suis, & habuit victoriam. Et per illum, quem sanctus Dauid nominauit, & liberatus fuit de manibus Goliæ. Conjuro † vos per eum, quem Elias exorauit, vt non 3. Reg.
plueret super faciem terræ, & 17.
non pluit per annos tres, & menses sex: & iterùm orauit, vt plueret, & cœlum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. Adjuro vos † per illum, quem Eliseus nominauit, & 4. Reg. 4.
suscitauit filium Sunamitidis. Et per illum, per quem Hieremias præsciuit captiuitatem Ciuitatis Hierusalem. Et per illum per quem Daniel destruxit Bel, & draconem interfecit. Coniuro vos † per illum Dan. 14.
quem tres pueri in camino ignis stantes nominarunt, & liberati sunt illæsi: & per omnia nomina omnipotentis Dei viui, & veri, qui vos de cœlo, & excelso throno vestra culpa eiecit, vos vsque ad infernalem locum ex parte eius præcipito, & condemno. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro vos, † contestor, & exorcizo, adjuro, atque viriliter mando, & impero supradictis spiritibus Dei rebellibus, per eum, qui dixit, & facta sunt: cui obediunt omnes creaturæ: & per tremendum diem Iudicij summi Dei, & per quatuor animalia circa sedem maiestatis Dei gradien- Ps. 148.
tia, oculos ante, & retro habentia: per illam sanctam æternitatem,

tatem, quam Deus habet: & per nomina, quæ dicuntur de Filio Dei: & per ineffabilem ipsius Creatoris virtutem, & omnipotentiam: & per summam sapientiam ipsius omnipotentis Dei, & per sanctissimum nomen eius, per quod timet & tremit omne sæculum, quod est Iesus, Et per nouem choros Angelorum, vt incontinenti sine aliqua simulatione, fallacia, sine stridore mecum loquamini, nihil mentiendo, nihil lædendo, sed potiùs iussionibus meis obediendo, & quæ præcipiam diligenter adimplendo: & sicut per nomen Dei, quod Moyses nominauit, absorpti fuerunt à cauernis abyssi Dathan, & Abiron: sic in virtute illius sanctissimi nominis maledico vos, & vsque in profundum abyssi vsque ad diem iudicij proiicio, & relego. Amen.

Philip. 2

Num. 16

Hic Exorcista habeat incensum benedictum propria benedictione, & proijciendo ipsum ignem similiter benedictum, dicat.

Oratio.

O Adonay, Saday, Elohym, per inuocationem sanctissimi nominis tui, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, dona nobis auxilium tuum super fumum huius incensi: vt sit in nostro adiutorio ad expellendum spiritus istos maledictos, qui hanc imaginem, & similitudinem tuam detinent. Sicut ascendit fumus aromatum in conspectu tuo, Domine Iesu Christe, sic fumus huius incensi torqueat, inflammet, & expellat supradictos nefandissimos, & abominabiles spiritus, & per omnes virtutes cœlorum dona nobis, ne ipsi maligni spiritus ampliùs vllam habeant potestatem super creaturam istam N. pretioso sanguine tuo redemptam. Qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen

Ex coniurationibus 5. Zenonis.

CONIVRATIO.

ITerùm exocizo † vos per potentissimum, & corroborantissimum Deum, atque impero vobis supradictis spiritibus Dei rebellibus, per eum, quem Enoch, Helias nominabunt ad pugnandum contra Antichristum: & per eum qui præcipitabit vitium vniuersæ terrę in monte sancto: & per illum, per quem Angeli ad hoc constituti (corporibus, & tubis assumptis) terribile iudicium, sonitu tubę mundo insonabunt. Per eum vos conjuro, † per quem Angeli clamabunt, dicentes: Surgite mortui, venite ad judicium. Ad quorum vocē omnes mortui, boni & mali in momento oculi resurgent. Et per illum, per quem iusti resurgent: & mox ab Angelis in aëra rapientur semper cum Domino regnaturi. Et per eum, per quem omnes, qui vitales spiritus receperunt, resuscitabuntur ætate plenitudinis Christi. Et per illum, qui de eadem materia reformabit idem corpus: cui omnis integritas aderit, & decor, quamuis vnum quodque corpus, vel membrum Deus in suum locum decentem restaurabit. Per ipsū te coniuro, † per quē omnes montes humiliabuntur, & colles, & valles omnes implebuntur, & erit omnis mundus æqualis. Et per illum, in quo Sol, & Luna obscurabuntur, & Stellæ cadent de cœlo. Coniuro † vos per illum, qui venturus est ad iudicium, sicut Imperator ingressurus ciuitatem corona coronatus: & omnia insignia proferuntur, per quæ aduentus ipsius cognoscitur: ita Dominus cum omnibus suis ordinibus Angelorum veniet ad iudicium, & Angeli præibunt: & tunc omnia simul turbabuntur in tempestate ignis, & fulguribus

Eccl. 24.

2. Cor. 15

Ibidem.

Ephes. 4.

Luc. 3.

Matth. 25.

Psal. 96.

guribus maximis, vndique ferientibus: vt dicitur in Psalmo. Ignis ante ipsum præcedet, & in circuitu eius tempestas valida, & tunc pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos, & peracto iudicio, diabolum cum omnibus impiis suis viriliter, & potenter in carcerem, & in stagnum ignis, & sulphuris præcipitabit: ipse verò cum electis suis omnibus cum triumphali gloria in cœlestem patriam reuertetur.

CONIVRATIO.

Genes. 7. Coniuro † vos spiritus supradictos Dei rebelles per potentiam Dei qua sicut ipse fecit olim aquas diluuij mundo præualere, & super omnes montes per quindecim cubitos inundare: ita faciet ignem mundo præualere ardentem. Coniuro, † contestor, exorcizo, & viriliter vobis impero supradictis spiritibus Dei rebellibus per omnem Dei viui, & veri, & sancti: & per omnipotentiam eius per quam ipse sæcula purgata faciet permanare, vt dicitur
Ps. 101. in Psalmo. Mutabis eos, & mutabuntur. Coniuro † vos, & vobis impero, ac potenter constringo per omnia nomina Dei terribilia, & opera quæ suprà dixi, & facturus est: & per sanctissimam sedem suam, atque beatitudinem, in qua glorisè viuit, regnat, & imperat, atque regnaturus est in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

ITerum coniuro vos supradictos spiritus Dei rebelles per nomina Dei Heloym, † & Heloa, † vt statim respondeatis, & obedientiam porrigatis mihi, & sine dilatione aliqua recedatis: alioquin in virtute & per virtutem sanctorum Dei nominum, in stagnum ignis & sul-
Apoc. 1. phuris vos præcipito, æternaliter condemno. Coniuro † vos supradictos spiritus Dei rebelles, per potentissimum, & corroborantissimum, Deum, per fortem & admirabilem, & inuisibilem Deum: & per hæc sancta Dei nomina Tetragrammaton † Alpha † & Omega † Iehoua † Agla, vt mihi respondeatis, & obedientiam porrigatis, & sine dilatione aliqua recedatis: alioquin in virtute, & per virtutem sanctorum Dei nominum in stagnum ignis, & sulphuris vos æternaliter concremando præcipito, atque condemno vsque in diem Iudicij. Amen. Con- Deut. 32.
iuro † vos, & vobis præcipio per Dominum Deum nostrum, qui dixit per prophetas: Ego occidam, & ego viuere faciam: percutiam, & ego sanabo: & non est, qui possit de manu mea eruere, vt recedatis statim eo modo, & ea conditione, vt sæpè superiùs vobis iniunxi, alioquin in virtute, & per virtutem sanctorum Dei nominum vos condemno, vt suprà sæpe sententiatum est. Gen. 22.
Conjuro vos † per gratiam Spiritus sancti paraclyti: & per obedientiam Isaac, qui patri suo fuit obediens vsque ad mortem, vt statim mihi respondeatis, & obedientiam porrigatis, & sine dilatione aliqua faciatis, quæ vobis præci pio: alioquin in virtute, & per virtutem sanctorum Dei nominum vos in stagnum ignis, & sulphuris æternaliter concremandos præcipito, atque condemno vsque in diem Iudicij. Amen. Conjuro † vos Dan. 3.
per tres pueros existentes in camino ignis, scilicet Sidrac, Misac, & Abdenago: per nomina Christi, per tremendum diem Iudicij: per ineffabilẽ Deum, qui est Creator omnium rerum: per septem candelabra, quæ in dextera Dei sunt, per quinque vulnera Christi, per clauos Christi: per sudorem, & sanguinem Christi

per

per Angelos, Archangelos, thronos, dominationes, Principatus, & Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per mortem, & sepulturam Christi, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. Conjuro † vos spiritus Dei rebelles, per suffragia Prophetarum: per merita Apostolorum: per victoriam Martyrum: per fidem Confessorum: per castitatem Virginum: per intercessionem omnium Sanctorum, & Sanctarum, atque electorum Dei, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. Conjuro † vos spiritus, & vobis præcipio, potenter adjuro, & constanter exorcizo, ac viriliter impero per circuncisionem, & sanctum jejunium Christi, per baptismum, & passionem Christi: per resurrectionem, & admirabilem ascensionem Domini nostri Iesu Christi: per sepulturam Christi: per panem, quem fregit, & dedit discipulis suis in cœna, dicens: Accipite, & manducate. Hoc est enim corpus meum. Et per vinum, quod posuit in calicem, dicens: Accipite, & bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus noui Testamenti, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum. Et per illum amorem, quo ardebat Virgo Maria in amore Iesu Christi: & per dilectionem, quæ est inter Christum, & Ecclesiam, vt statim ab hac creatura Dei N. recedatis.

Luc. 22. *Luc. 2.* *Matth. 26.*

CONIVRATIO.

CONjuro † vos spiritus Dei rebelles, quibus data est potestas super istud corpus: & super omnia alia corpora, quæ vexantur, per Pa†trem, & Fi†lium, & Spiritum † sanctum, † & per omnes sanctos Apostolos Dei, Cardinales, Episcopos, Presbyteros, Diaconos, Subdiaconos, Acolytos, Exorcistas, Ostiarios, & Lectores, & per magnum nomen Dei Hel, † vt mihi respondeatis, & obediatis, & quæ præcipio, diligenter adimpleatis, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. alioquin in virtute, & per virtutem sanctorum Dei nominum in stagnum ignis, & sulphuris vos æternaliter concremandos præcipito, & condemno vsque in diem Iudicij, vt statim, & sine mora tanquam deuicti, & fugati, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, & potestate ipsius recedatis ab hac creatura Dei N. sine nocumento sui, & omnium Christianorum: & faciatis taliter, vt possim scire veritatem, & eatis ad locum desertum, vbi nullam creaturam deinceps molestare possitis, omni mora postposita, & hanc creaturam Dei, quam tanto tempore molestastis, à modò relinquatis in sua pristina sanitate, & nunquàm ipsam deinceps molestare valeatis, In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Luc. 9.

EXORCISMVS V.

Aduersus spiritus immundos.

Exorcista indutus vestibus sacris, pergat ad altare, vel ante aliquam imaginem: & præmissa (vt sæpius dictum est) sacramentali confessione, corde humiliato, & firmo, flexis genibus seipsum signando, dicat.

IN nomine sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa † tris, & Fi† lij, & Spiritus † sancti. Amen. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis, ℣. Adjuua nos

Ps. 123.

Deus

Deus salutaris noster. ℟. Et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Fiat misericordia tua Domine super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Exurge Christe, adjuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui dedisti Apostolis tuis virtutem, & potestatem super infirmos, & languores: vt infirmos curarent: mortuos suscitarent: leprosos mundarent: dæmones eiicerent: confirma in me hanc gratiam, quamuis indignus, & miser peccator sim: & non respicias ad innumerabilia peccata mea, sed sicut consueuisti peccatorum misereri, & preces humilium exaudire propter magnam misericordiam tuam: ita me nunc exaudire digneris: & sicut exaudisti
Luc.23. latronem in Cruce: ita me nunc exaudire digneris clamantem ad te contra istum spiritum vexantem hunc famulum tuum N. vt in nomine sancto tuo terribili, ipsum expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista surgens ab oratione, dicat sequentia Euangelia.

In principio erat verbum. *Quære supra, fol.23.*

In illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis, &c. *Quære supra, fol.34.*

In illo tempore. Ductus est Iesus in desertum à spiritu, vt tentaretur à diabolo. *Quære suprà, fol.35.*

Posteà dic inscripta verba, signando obsessum in fronte.

Hel † Heloym † Heloa † Eheye † Tetragrammaton † Adonay † Sabaoth † Messias † Sother † Emmanuel † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Agla † Iehoua † Ya † Christus vincit. † Christus regnat † Christus imperat † Increatus Pater † Increatus Filius † Increatus Spiritus sanctus. † Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

D.Hier. vbi suprà. *Symbolũ Athanasij.*

CONIVRATIO.

Conjuro vos, † spiritus Dei rebelles, qui hanc creaturam N. occupare, & molestare vestra obstinata rebellione non cessatis, per omnia supradicta, & per omnia, quibus in nomine Iesu cogi, vel constringi potestis, maximè per Patrem, per Filium, & per Spiritum sanctum, qui residet in sublimi solio, & cuncta gubernat, & sua virtute, & sapientia disponit. Conjuro vos † per potentissimum, fulgentissimum nomen Dei El; & per ipsum Deum, qui in excelso throno sedet, vnus in essentia, & trinus in personis: à quo omnia tam in esse: quàm in conseruari primordialiter dependent, tanquam à vero Creatore, & conseruatore cunctorum. Conjuro vos † per omnem gloriam, & omnipotentiam Diuinæ majestatis ejus: & per quatuor animalia: quæ in circuitu ejus existunt: & per sedem Diuinæ majestatis: & per septem candelabra aurea ante thronum Dei existentia, & vigintiquatuor seniores in conspectu Dei se-

Isa. 6. *Apoc. 4.*

sedentes, qui quotidie non cessant clamare, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, quòd statim sine mora, sicut fluit cera à facie ignis, ita nunc fugiatis ab hac creatura Dei N. alioquin in virtute Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi: per omnia supradicta, sit Lucifer ille spiritus nefandissimus cum omnibus subditis suis, & cum omnibus furiis: & pœnis infernalibus contra vos omni sua indignatione, & furia indignatus, & vos statim per omnia supradicta in stagnum ignis, & sulphuris, & in profundum abyssi vsque in diem judicij, tanquam crudelis minister Dei, omnibus infernalibus pœnis excrucient in sæcula sæculorum. Amen.

Luc. 9.

CONIVRATIO.

D. Hiero. vbi suprà.

ITerum conjuro vos † spiritus supradictos Dei rebelles per hæc sanctissima nomina Dei Hel † Heloym † Heloa † Adonay † Saday † Lux † Tetragrammaton † Alpha, & Omega † Messias † Sother † Emmanuel † Sabaoth † Sapientia † Virtus † Via † Veritas † Vita † Agios † Otheos † Ischyros † Athanatos † Principium & Finis, † & per omnia alia nomina Dei tàm nota, quàm ignota, tàm mortalibus creaturis, quàm immortalibus, vos constringo, vt amodò non comprimatis, nec comprimere possitis, nec lædatis, nec lædere possitis: nec molestare, neque vexare valeatis, in aliquo etiam minimo hunc famulum Dei N. sed protinus per omnia supradicta ab eo fugiatis, sicut fugit fumus à facie venti: & sicut fluit cera à facie ignis: sic subitò, & immediatè eo modo, & conditione, vt superiùs injunxi, recedatis. Et sicut per manus B. Iacobi Zebedei, Philetus liberatus fuit à maleficiorum ligationibus Hermogenis: ita auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi vos supradictos nefandissimos, & abominabiles spiritus: qui hanc creaturam Dei N. vexatis, & occupare, & molestare vestra obstinata rebellione non cessatis, conjuro, † contestor, & potenter exorcizo, ac vobis viriliter impero, cogo, constringo, fugo, & expello vos omnes spiritus supradictos Dei rebelles, per omnem potentiam Dei Pa†tris, per omnem sapientiam Dei Fi†lij, & per omnem virtutem Dei Spiritus ✠ sancti: quia Christus vincit † Christus regnat † Christus imperat, ✠ & vobis præcipio, quòd immediatè, tanquàm deuicti, & fugati auctoritate, & potestate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, ab hoc famulo Dei N. recedatis, eo modo, & conditione, vt superiùs iniunxi, & ad locum desertum, vbi nullam creaturam Dei deinceps molestare possitis, pergatis, omni mora, & occasione postposita, & hunc Dei famulum N. quem tantùm molestastis, amodò relinquatis in sua pristina sanitate, & nunquam ad ipsum deinceps redeatis, nec molestare valeatis. Alioquin per omnia supradicta strictissimè: & potentissimè, auctoritate, & potestate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi ex nunc mando, & impero Lucifero, Belzebub, Satanæ, & omnibus furiis infernalibus, vt statim, & sine mora contra vos insurgant, & in stagnum ignis, & sulphuris, & in profundum abyssi æternaliter vos concremandos præcipitent, atque indispensabiliter ligent vos omnibus pœnis simul, nulla deficiente, & vos Dei, & sanctorum nominum eius rebelles crucient, &

Legatur vita Beati Iacobi Apostoli.

Luc. 6.

Ibidem.

& affligant, vsque in diem Iudicij. Amen.

CONIVRATIO.

Conjuro † te, dæmon, per illam venerandam annuntiationem, quam fecit Angelus Gabriel Virgini Mariæ, dicens: Aue Maria, gratia plena, Dominus tecum. Et
Luc 1. per illam humilem, atque prudentem responsionem, qua dixit Angelo: Ecce ancilla Domini: fiat mihi
Ibidem. secundum verbum tuum. Et per illam reuerentiam, quam fecit sanctus Ioannes Baptista Domino nostro Iesu Christo, dum ambo essent
Ioan. 1. in corpore matrum. Et per Natiuitatem eiusdem Domini nostri Iesu Christi: & per pannos, quibus fuit inuolutus: & per aquam, in qua primò baptizatus fuit: & per miracula, quæ apparuerunt, quando Christus natus fuit: & per annuntiationem, quam fecit Angelus Dei
Luc. 2. pastoribus, dicens: Annuntio vobis gaudium magnum, quia natus est hodie Saluator mundi. Per Circumcisionem Christi, per oblationem Virginis Mariæ, quando obtulit eum in Templo: & per reue-
Luc. 2. *Ibidem.* rentiam, quam fecit ei Simeon quando dixit: Nunc dimittis seruum tuum Domine, *totum.* & per disputationem Iesu Christi, & per sanctum Baptismum eius, quando Ioannes eum baptizauit in Iordane flumine: & per columbam, quæ tulit Spiritum sanctum super caput eius: & per vocem mirabilem Dei viui dicentem: Hic est Filius meus di-
Matth. 17. lectus, in quo mihi bene complacui, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. & per hæc nomina Dei, &
Cap. 89. hujus operis. Christi, Agios † Sother † Messias † Sabaoth † Emmanuel † Adonay † Otheos † Athanatos † Tetragrammaton † Iesus † Christus † Heloym † Homousion † Saluator † Alpha, & Omega † Primogenitus † Principium & Finis † Via † Veritas † Vita † Virtus † Paraclytus † Sapientia † Mediator † Agnus † Ouis † Leo † Os † Verbum † Imago † Lux † Gloria † Sol † Splendor † Panis † Fons † Ostium † Sponsus † Pastor † Sacerdos † Propheta † Sanctus † Omnipotens † Misericors † Deus immortalis † Rex pacificus † Oriens † Charitas † Mons † Æternus † Creator † Redemptor † Vitis † Stella † Substantia † Bonitas † Summum bonum † Spes † Fides † Honor † Spiritus † Ischyros † Flos † Filius † Primus † & Nouissimus. Defende ergo Domine Deus famulum tuum N. à diabolo, & à spiritibus omnibus eum vexantibus die, noctúque, & omni hora diei, & noctis, per tua sanctissima nomina, & per tuam misericordiam præsta quæso. Fili Dei viui miserere nobis, & famulo tuo N. vexato à diabolo, & à spiritibus immundis, qui dixisti, Petite, & dabitur vobis, pulsate, & aperietur, *Ioan. 16.*
quærite, & inuenietis, nunc peto, pulso, & quæro. Et sicut promisisti in tuo nomine, ita fiat tua amplissima potentia, virtute, & misericordia. Amen.

CONIVRATIO.

Conjuro † vos omnes spiritus, qui infestatis hanc creaturam Dei N. cujuscunque nominis sitis, & omnes vobis fauentes, cujuscunque *Luc. 9.*
præsidentiæ sint, vt minister Domini nostri Iesu Christi, habens plenam auctoritatem, libertatem, & potentiam; & vobis omnibus nunc strictissimè injungo, mando, & impero per hæc Dei nomina sanctissima Hel † Heloym † Adonay † Saday † Ya † Iehoua † Agla †

Emmanuel † Agios † Otheos † Ischyros † Athanatos † Alpha, & *Esaia 6.* Omega, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus, Sanctissima Trinitas, Vnus Deus, Creator omnium quòd statim immediatè, remota omni causa, vos omnes spiritus hanc Dei imaginem infestantes, & vexantes, & in ea habitantes, de quocunque loco, vbicunque latitatis, recedatis, & superiùs ad linguam ascendatis, non recessuri sine mea licentia: & loquamini mecum veritatem de omni illo, quod vos interrogare voluero apertè, & clarè, sic quòd vos intelligam bene: & ex nunc vobis impero per omnia, quæ in nomine Iesu Christi vos cogere, ligare, & affligere possunt, vt narretis mihi causam, quare super hanc creaturam Dei N. venistis, & quare eam infestatis: deinceps obediendo mandatis meis omnibus: Alioquin per omnia supradicta, vos omnes spiritus, qui hanc Dei creaturam N. inuasistis, in profundum abyssi proiicio, & ibidem vos potenter ligo, & relego indissolubiliter vsque ad vltimum diem Iudicij indispensabiliter, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni, crucifixi, dicentis: Signa autem eos, qui in me crediderint: hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient: linguis *Matth. 16.* loquentur nouis: serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non *Ioan. 8.* eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et sicut ipsemet Deus verbum caro factum est homo, natus ex Virgine Maria, & habitauit in mundo, verus Deus, & verus homo, vna persona, prædicans Euangelium salutis æternæ, sanans infirmos, & dimittens peccata, ac suscitans mortuos, ita per omnia supradicta ego, vt minister Dei † Patris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti, vos conjuro, † adjuro, cogo, & viriliter constringo, vobisque omnibus strictissimè impero, & mando, quod in omnibus mihi obediatis verè, & sine mora nunc, & semper. Amen.

Hic interroga de omnibus concernentibus ad dæmonis expulsionem, & liberationem obsessi. Posteà sic sequere.

CONIVRATIO.

Conjuro te † dæmon, per illum, cujus natiuitatem Angelus Mariæ virgini annuntiauit: qui- *Luc. 1.* que pro nobis peccatoribus descendit de cœlis: & incarnatus est de Spiritu sancto, & nascens ex Maria virgine, homo factus est. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui vili- *Ibid. 2.* bus indumentis indutus in præsepio jacere voluit: qui infantiles necessitates sustinens, vberibus virgineis lactatus fuit: pastoribusque nuntiatus fuit, quique, vt legem impleret, circuncidi voluit. Conjuro te † dæmon, per eundemmet, qui Magis (stella præuia) manifestum se fecit: in temploque præsentatus in vlnis Simeonis excipi voluit, & *Matth. 2* in Ægyptum fugit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui inuentus in Templo in medio Doctorum fuit & qui à Ioanne baptizari voluit: in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, jejunauit, & à diabolo tentari voluit. Conjuro te *Ibidem 4* † dæmon, per eundem, qui vocatus ad nuptias, aquam conuertit in vinum: quique cæcos illuminauit, surdos fecit audire, claudos ambulare, & qui infirmos propria virtute, & potestate sanauit. Conjuro *Ibid. 8.* te † dæmon, per illum, qui dæmones

nes è corporibus obsessis expulit, qui leprosos mundauit, mortuos suscitauit, cæco nato lumen restituit, super aquas siccis pedibus ambulauit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui in monte Tabor coram
Ibid. 17. Discipulis suis transfiguratus est: & qui Cananeam pro filia sua rogantem exaudiuit, mulierémque deprehensam in adulterio, lachrymantem non despexit. Conjuro te †
Luc. 6. dæmon, per eundem, qui publicanum ad pœnitentiam vocauit: Petrum lachrymantem suscepit, quique ex itinere fatigatus corpus suum fame, & siti afflixit, & compatiendo nostris calamitatibus lachrymatus est. Conjuro te † dæmon per
Ioan. 8. eundem, qui dæmoniacus, & potator vini appellari voluit: qui indigentiam paupertatis sustinuit: quique cum Maria, & Martha ad monumentum Lazari defuncti plorauit, ipsumque Lazarum quatriduanum fœtentem è monumento excitauit: quique præuidens desolationem Hierusalem fleuit. Conjuro te †
Ioan. 13. dæmon, per eundem, qui dignatus est pedes discipulorum suorum lauare: & qui in Cœna panem, & vinum suis sanctissimis verbis in corpus, sanguinem suum conuertit, & appropinquante termino suæ passionis, vsque ad sudorem sanguineum ad Patrem orauit: & à Iuda suo discipulo tradi, & osculari voluit. Conjuro te † dæmon, per eundemmet, qui ab impiis derisus, & vinculis ligatus, & ad Pontifices ductus, in concilio Iudæorum accu-
Ibidem. satus: pugnis, & alapis in faciem demum cædi voluit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui sputis, & opprobriis affectus, facie velari, colaphis cædi, palmis percuti, & variis injuriis blasphemari, ad columnam nudus ligari, & pro nobis vsque ad sanguinem verberari voluit. Conjuro te † dæmon, per eundem, Ibidem.
qui à Pilato traditus fuit militibus, & ab eis veste purpurea indutus, spinis coronatus, arundine percussus, & genuflexionibus subsannatus fuit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui Rex Iudæorum justè nominatus, à Pilato injustè judicatus, & ejus jussu flagellatus fuit, veste purpurea exutus, ligno Crucis oneratus, & cum latronibus deputatus. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui vestibus propriis coram omnibus Ibidem.
exutus, in Cruce eleuatus, brachiis extensis, durissimis clauis in ea affixus; à prætereuntibus, ab ipsisque summis Pontificibus blasphematus fuit. Conjuro te † dæmon, per eundem, cujus labia dulcissima, & melliflua aruerunt; faciémque illam suam speciosam verberibus affectam, vt leprosam ostendit, quique pro suis crucifixoribus Patrem exorauit, latronem in Cruce exaudiuit, Matrem propriam Ioanni commendauit. Conjuro te † dæmon, per Ioan. 19.
eundem, qui sitiens, felle, & aceto potatus fuit: quique ad Patrem suum magna voce clamans: In manus tuas commendo Spiritum meum, dixit: qui venerandum illud caput suum inclinans, Spiritum emisit. Conjuro te † dæmon, per Ibidem.
eundemmet, qui pretioso sanguine suo totum mundum redemit: quique lancea in latere suo perfossus fuerat, ex quo sanguis, & aqua exiuit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui de Cruce vespere fuit de- Ibidem.
positus, quique in monumento nouo sepultus: maxima cum virtute ad inferos descendens, portas æreas confregit, & potentia sua diabolum vicit, & infernum expoliauit. Conjuro te † dæmon, per eundem, qui Ibid. 20.
tertia die resurgens à mortuis, Mariæ

Magdalenæ, & Discipulis suis apparuit, & eis Spiritum sanctum infudit: die verò quadragesima, illis videntibus, in cœlum ascendit, & post quinquagesimum diem Spiritum sanctum Paraclytum in linguis igneis super illos misit, & per eundem, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & te maledicte diabole, & sæculum per ignem, vt statim exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N. cum omnibus iniquitatibus, maleficiis, incantationibus, ligaturis, & facturis tuis, nunquàm ad eum rediturus. Nec te lateat, maledicte Satan: nec te lateat, creatura, damnata, & reprobata, & maledicta à Deo in æternum propter nequitiam tuam: nec te lateat, spiritus immunde, vbicunque latitas in corpore istius creaturæ Dei N. imminere tibi diem Iudicij sempiterni, diémque, qui venturus est, velut clibanus ardens, in quo tibi, & omnibus Angelis tuis apostaticis æternus superueniet interitus. Et ideò pro tua nequitia damnate atque, damnande: da honorem Deo viuo & vero; da honorem Iesu Christo Deo, & Saluatori nostro, da honorem Spiritui sancto Paraclyto, in cuius nomine atque virtute ego præcipio tibi, immunde spiritus, vbicunque latitas incorpore istius N. vt exeas, & recedas ab eo, & nunquàm de cætero ad ipsum accedas: quia istum Deus, & Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam, & benedictionem, fontemque baptismatis, dono suæ gratiæ vocare dignatus est, vt fieret eius Templum per aquam regenerationis, & remissionem omnium peccatorum, & per nomen, & virtutem eiusdem Dei, & Domini nostri Iesu Christi. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, &c.

Actor. 1.

Ex antiquis exorcismis.

Matth. 25.

CONIVRATIO.

VRgeat ergo te Dominus noster Iesus Christus Dei Filius, vrgeant te Angeli Dei, vrgeāt te Archangeli, vrgeant te Patriarchæ, & Prophetæ vrgeant te Apostoli, & Euangelistæ, vrgeant te Martyres, vrgeant te Confessores, vrgeant te Virgines, vrgeant te omnes Sancti & electi Dei: deficiant ergo omnes artes, & insidiæ tuæ in dies, & omnibus horis. Reditte ergo, ô rebelles Dei fortitudinem: reddite animæ sanitatem, non tentetis, nec morti tradatis: non in esca, non in potu, non in locis, vbi habitat, non superueniatis vigilanti, nec dormienti, nec ei noceatis, neque vocem suffocetis, nec impediatis quærentem vitam æternam.

Hic Exorcista signet omnia membra infirmi, dicens:

REcedite ergo per nomen æterni Dei à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, ab auribus, à naribus, à collo, à maxillis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à ciliis, & superciliis, à pilis, à pedibus, à tibiis, à genibus, à cruribus, à partibus verecundis, à renibus, à lateribus, ab intestinis superioribus, & inferioribus, à femore, à ventre, à stomacho, à corde, à spatulis, ab humeris, à pectore, ab vberibus, à brachiis, à manibus, ab vnguibus, ab ossibus, à neruis, à venis à medullis, à pulmone, à compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis: & à toto corpore, & ab omnibus partibus corporis, & de vestimentis eius, intus, & foris, & de tota carne, de tota pelle, vbicunque latitatis, & latere possitis: separate vos ab hac creatura Dei N. sicut

Ex antiquis Exorcismis.

Psal

ſicut ſeparauit Dominus Deus cœlũ à terra, lucem à tenebris: veritatem à mendacio: bonum à malo: ſic ſitis ſeparati ab iſta creatura Dei N. immundiſſimi ſpiritus, nunc & ſemper. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

EXORCISMVS VI.

Potentiſſimus, terribilis, & mirabilis efficaciæ ad effugandos ſpiritus immundos de obſeſſis corporibus cujus practica propriè ſpectat ad Sacerdotes.

Exorciſta pugnaturus aduerſus dæmones, ſeruato ordine præſcripto in primo Exorciſmo, flexis genibus, deuotè dicat Pſalmum.

Pſal. 50. Miſerere mei Deus, ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Ampliùs laua me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco: & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccaui, & malum coram te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum: & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta, & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me, Domine, hyſſopo, & mundabor: lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam: & exultabunt oſſa himiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proiicias me à facie tua: & Spiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de ſanguinibus, Deus Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes, ſacrificium dediſſem vtique: holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non deſpicies.

Benigne fac Domine, in bona voluntate tua Sion, vt ædificentur muri Hieruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ, oblationes, & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Antiphona. Ne reminiſcaris, Domine, delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris. Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſon. Pater noſter. *totum* Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Oratio.

Eccl. 18. O Altissime conditor, qui omnia simul creasti ex nihilo: qui diuidens cœlum & terram, etiam mari terminum posuisti, quem nemo præterire potest, qui ex elementis creaturas condidisti, & vnicuique propriam virtutem dare voluisti. Supplico ergo clementiam tuam ego peccator nomini tuo consignatus, & vnda baptismatis regeneratus, quòd sicut sanctis Apostolis tuis dedisti
Luc. 7. potestatem super malignos spiritus, & virtutes eorum, ipsósque fugandi à corporibus hominum: ita nunc tua sancta clementia mihi, licèt indigno, famulo tuo N. præstare digneris dono tuæ gratiæ virtutem fugandi istos malignos spiritus ab hac creatura tua N. virtute, & inuocatione tui sanctissimi nominis. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

O Summa majestas, & ineffabilis essentia, atque diuina sapientia deitatis, Alpha, & Omega, carens principio & fine, verbum sine tempore, cui omnia possibilia sunt. O
Isaia 6. ineffabilis, & admiranda Deitas, ô summa potestas, ô virtus altissima, ô cœlestium rerum mundi Creator, qui sedes in excelso throno, cœlorum altitudinem, & abyssos intueris: & omnia ante te præsentia existunt: illumina nunc, & semper, & sana dono tuæ gratiæ, & salutis hanc creaturam tuam N. quam ad imaginem tuam formasti: & libera eam ab omnibus laqueis malignorum spirituum, quibus quotidie alligatur, & ab omni infestatione, & molestia ipsorum, à quibus torque-
1. Reg. 17. tur: sicut liberasti Dauid de gladio maligno, & Ionam de ventre Ceti, & Danielem de lacu Leonum; & tres pueros de camino ignis ardentis, & Petrum de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Sic Domine Iesu Christe vnà cum Patre, & Spiritu sancto, tua clementia immensa, & precibus beatissimæ Virginis Mariæ matris tuæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuarum liberare digneris hanc creaturam tuam N. sanguine tuo redemptam, & vnda baptismatis regeneratam, ab omni vexatione malorum spirituum, libera nunc eam tua sancta virtute, & inuocatione, & da ei nunc, semper perfectam fidem spiritus liberationis, & timorem tui, & amorem, quibus tibi semper seruiat, & abrenuntiet Satanæ, & omnibus malignis spiritibus: & tua sancta medicina reducatur ad pristinum sanitatis statum. Per te, qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

Domine Deus sancte Pater omnipotens, qui es Alpha, & Omega, hoc est principium, & finis, Apoc. 1. absque principio, & fine: & quo viuens homo cognoscit: Rex summe, & Imperator excellens, qui Deus es, Rex regum, & Dominus dominantium, qui etiam es pius, misericors, clemens, benignus, gloriosus, & mirabilis in tuis sanctis: Apoc. 1? mundum tenes manu tua: & omne, quod creatum est, potestate tua conseruas, qui cœlorum contines firmamentum, qui thronos, & abyssos intueris, qui montes ponderas, Luc terrámque palmo concludis, qui fecisti spiritus Angelos tuos, & ministros tuos flammam ignis, qui producis ventos de Thesauris tuis, qui percussisti primogenita Ægypti ab homine

Pſ.103. homine vſque ad pecus, qui diuiſiſti lucem à tenebris : qui feciſti luminaria magna Solem, & Lunam, Deus totius miſericordiæ. Ego quidem N. creatura tua ſanguine Filij tui redempta, & vnda baptiſmatis regenerata, & ſeruus tuus, quamuis indignus, & peccator miſer ſim, & inſufficiens mei fragilitate, & defectu virtutis ad te recurro confidenter, velut ad tutum portum, & refugium ſingulare : te Deum meum, & Dominum reuerenter, & miſericorditer peto, & te humiliter ſupplico quantùm ſcio, & valeo, vt nunc digneris me eſſe in tuo ſancto ſeruitio, & Myſterio hujus artis, virtute omnium tuorum verborum: nec tribuas mihi peccatori ſecundùm peccata mea, ſecundum quæ ſum aggrauatus, & inuolutus mei temeritate : ſed tu clemens, pius, & miſericors, propitius, & benignus adeſto mihi miſerrimo peccatori, & miſerere mei. Miſerere mei Domine, cùm plus ſit tua miſericordia, quàm omnia peccata, & ſcelera mea, quæ commiſi à die, & hora natiuitatis meæ vſque in diem, & horam præſentem, quam exprimere non poſſum : quare digneris me exaudire nunc, & ſemper, ſicut dignatus es exaudire tres pueros in camino ignis ardentis : & dignatus es exaudire Ionam Prophetam in ventre Ceti, Petrum Apoſtolum ligatum in carcere, & Mariam Magdalenam tibi veniam petentem de ſuis peccatis: & ſicut dignatus es exaudire Publicanum in templo, & ſicut

Luc.18. exaudiſti preces matris tuæ ad nuptias, Latronem in Cruce, Catharinam in tormento rotarum: ſic tu dulciſſime Pater, me exaudire digneris, & oſtende nunc potentiam, & miſericordiam tuam quam confidenter imploro : & miſericorditer concede mihi indigno peccatori ſeruo tuo donum gratiæ tuæ hoc, quod Ioan.9. nunc à te peto cum cordis deſiderio, qui dixiſti: Petite, & accipietis, &c. Et alibi. Qui venit ad me, non eiiciam foras. Vnde nunc à te quæro, vt in virtute tua, & dono gratiæ tuæ mihi peccatori ſeruo tuo indigno virtutem, & gratiam hanc miſericorditer præbeas : & vt hos ſpiritus nefandiſſimos exiſtentes in hac creatura tua N. exeant ab omnibus partibus intus, & foris, audito nomine, & verbis tuis ſanctiſſimis : expelleréque valeam eos ſine vlla contradictione, & rebellione in profundum abyſſi, non redituros ampliùs, ſine læſione hujus corporis, & nocumento omnium Chriſtianorum, relinquentes ipſam in ſua priſtina ſanitate, & exeant cum ſigno euidenti. Quod donum gratiæ tuæ concedatur mihi à te, benigniſſime Ieſu, qui ſolus cum Patre, & Spiritu ſancto verus Deus, & Creator es. Et ego, ne vitium ingratitudinis incurrere videar, te laudo, te adoro, te benedico, téque glorifico, nec non deuotiſſimè nunc, & in perpetuum ſeruiam. Per infinita ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & dicat ſequens Euangelium.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Lucam. Cap.9.

IN illo tempore. Conuocatis Ieſus duodecim Apoſtolis, dedit illis poteſtatem, & virtutem ſuper omnia dæmonia : & vt languores curarent. Et miſit illos prædicare regnum Dei, & ſanare infirmos, & ait ad illos : Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis. Et in quancumque do-

mum intraueritis, ibi manete, & inde ne exeatis. Et quicunque non receperint vos, exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos. Egressi autem circuibant per castella Euangelizantes, & curantes vbique. ℟. Laus tibi Christe.

Oratio.

Genes. I. OMnipotens sempiterne Deus, qui in principio ex nihilo cuncta creasti, cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: qui nihil odisti eorum, quæ fecisti: qui inquiris virtutes, & vitia fugas: ita fugare digneris hunc malignum spiritum circa hanc creaturam tuam N. existentem, quia verè credit in te, & in Filium tuum verum liberatorem Dominum nostrum Iesum Christum, & Spiritum sanctum à Patre, & Filio procedentem, & ego etiam pro
Symbolū Nicanū. ipsa credo in te: & Filium tuum verum liberatorem Dominum nostrum Iesum Christum, & in Spiritum sanctum à Patre, & Filio procedentem. Amen.

Hîc Exorcista alta voce forti animo, & cum magna audacia inuehendo contra spiritum obsidentem, dicat.

CONIVRATIO.

AVdi, immundissime spiritus, intellectualiter, exorcizo te per Deum Pa†trem, per Deum Fi†lium, per Deum Spiritum†sanctum. Admoneo te, & tibi præcipio, nefandissime spiritus, qui stas, & habitas in isto corpore, vel circa hoc corpus, per Deum omnipotentem Creatorem Cœli, & terræ, & per illam potentiam, quæ te de cœlo præcipitauit ob superbiam tuam: & per virtutem, & in virtute sanctorum nominum Dei, vt Diuinis verbis, & nominibus sanctis, & omnibus verbis à me prolatis, & aliis hîc existentibus, necnon mandatis omnibus sine rebellione, & contradictione festinanter obedias cum effectu. Exurgat Deus, *Psal. 67.*
& dissipentur inimici ejus, & fugiant, qui oderunt eum, à facie eius. Sicut deficit fumus, deficias, spiritus maligne, qui habitas in hac creatura Dei N. vel circa: declina te ab hoc famulo Dei N. Spiritus nequissime, *Psal. 34.*
& ipse scrutabitur mandata Dei sui. Irruat super te formido, & pauor in magnitudine brachij nominis Dei. Fiant viæ tuæ tenebræ, & lubricum, & Angeli Dei, scilicet Michael, Gabriel, Raphael, & omnes alij Angeli Dei persequantur, & expellant te, spiritus maledicte, de hoc famulo Dei N. sic quòd ad eum nunquàm redire valeas: & sit tibi interdictus deinceps, & omnibus spiritibus immundis. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus†sancti. Amen. Deus Pater tibi imperet, Deus Filius te cogat, Deus Spiritus sanctus, & tota Trinitas simul tibi præcipiat, qui habitas in hac creatura Dei N. vel circa. Et ego tibi præcipio, spiritus nequissime, per hæc eius gloriosissima nomina, scilicet Alpha, & Omega, Agla, Saday, Adonay, Agios, Otheos, *Vide c. 1.*
Ischyros, Athanatos, Sabaoth, Deus, *8 hujus*
increatus Pater, Filius, & Spiritus *operis.*
sanctus, quòd protinus absque læsione alicujus creaturæ viuentis ab hoc famulo Dei N. recedas, tu maledicte diabole: & eum sanum, vt priùs inuenisti, sine mora ipsum dimittas, & ad eum redire non valeas, nec alter. Christus regnat † Christus vincit † Christus imperat † tibi spiritui immundo: qui in corpore istius viri habitas, & ego tibi impero, nequissime diabole, per ejus sanctissima nomina Tetragrammaton, Hel, Emmanuel, Heloym, Paraclytus, Deus, immensus, Pater, & Filius,

lius, & Spiritus sanctus, quòd festinanter, audito verbo, de hoc famulo Dei N. recedas, non obstantibus quibuscunque ligaminibus, quibus teneris hîc, & nullam sibi læsionem inferas: sed eum sanum dimittas, vt quando ad eum, tu nequissime, perrexisti: nec ad eum redire valeas, vel
Luc.6.9. alter. Et auctoritate Domini nostri Iesu Christi te N. ab isto spiritu immundo absoluo: & omnia vincula, & ligamina cujuscunque conditionis, potentiæ, & virtutis existant, quibus spiritus iste tenetur in isto corpore, dissoluantur, & confringantur per virtutem Domini nostri Iesu Christi. Amen. Et sit deinceps tibi, maledicte spiritus, interdicta omnis via à Deo Patre omnipotente, & à Domino meo Iesu Christo, necnon omnibus malignis spiritibus cujuscunque virtutis potentiæ, & conditionis existant. Per ipsum †
Eccl.Ro. & cum ipso † & in ipso † Deo: & per hæc ejus veneranda nomina Athanatos, & Sother, Deus, Æternus Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, per omnia, quæ dixi, & sum dicturus, tibi præcipio, vilissime, rebellis, nequissime, nefandissime, spurcissime, & immundissime spiritus, à Deo maledicte, & à virgine purissima Maria, & ab omnibus sanctis Angelis, & Archangelis, Thronis, & Dominationibus, Principatibus, & potestatibus & Virtutibus, Cherubin, & Seraphin, à Patriarchis & Prophetis, à Martyribus, Confessoribus, & Virginibus: & ab omnibus sanctis, & à cœlorum virtutibus gloriosis: vt in profundissimo inferni loco sis deuinctus, relegatus, & submersus, & ab omnibus dæmonibus acriùs cruciatus nunc, & in æternum diuino imperio. Amen. Et maledictio Dei Patris omnipotentis, & Filij, & Spiritus sancti: & ira, & indignatio omnium Angelorum, & sanctorum, & sanctarum Dei, & totius Curiæ cœlestis, & omnium creaturarum statim sine mora, cum furore maximo descendant super Luciferum, Belzebub, Satan, & super omnes principes dæmoniorum, & non sit, qui eis obediat, nec illos timeat, nec veneretur: sed omnes dæmones contra illos statim irruant per virtutem, & in virtute omnium nominum omnipotentis Dei, si tibi, nequissime spiritus, in subsidium venerint deinceps: & sit omnis potentia tua, & virtus confracta per virtutem magni, & omnipotentis Domini Dei, sic, & taliter, quòd non valeas deinceps habitare in isto corpore: non sit, qui tibi subsidium aliquod præbeat: sed omnes spiritus in quocunque loco existentes sint deinceps contra te, maledicte spiritus, verbis, & nominibus diuinis rebellis: descendantque magni Angeli Dei in prælio potentes, Sanctus Michael, sanctus Gabriel, & sanctus Raphael, & omnes superiùs nominati: Apoc.11.
qui sicut diuino jussu omnes Dei rebelles de cœlorum sedibus gloriosis viriliter vsque ad exula loca dejecerunt, ita te expellant statim ab hac creatura Dei N. sine læsione ipsius, & omnium Christianorum nocumento, & terrore: & vsque ad inferni inferiorem locum potentissimè te prosternant, inde nullatenus exiturum: omnium dæmoniorum superiorem conjurantes contra te, æternaliter in centuplo acriùs solito te cruciaturum, per eum, qui diem statuit, & per omnia sanctissima ejus opera, & omnes virtutes, & nomina. Amen.

Conivratio Aeris.

COnjuro te † Aër per Deum Patrem omnipotentem, & Filium ejus vnicum Dominum nostrum, & *Matth. 8* Spiritum sanctum paraclytum, & per Virginem Mariam matrem Domini nostri Iesu Christi intemeratam, & incorruptam: & per illum, cui obedisti, quando imperauit ventis, & mari, & facta fuit tranquillitas magna: per Angelos, Archan- *Luc. 2.* gelos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin & Seraphin, qui volarunt per te, cantantes nato Christo. Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis: & per omnes sanctos, & Sanctas Dei, & per totam Curiam cœlestem: & per omnia merita, & orationes omnium Sanctorum Dei, & totius Curiæ cœlestis, quæ quotidie fiunt ad Dominum nostrum Iesum Christum Filium Dei, natum ex Maria Virgine: vt tu aër, non habeas potestatem continendi in aliquo loco istum spiritum maledictum, nequissimum, & nefandissimum, nec omnes fauentes sibi: sed ipsum à te reiicias, & omnes sibi fauentes: sicut beata virgo Maria respuit omnem peccati labem. Amen.

ITerum conjuro te † Aër, & omnia, quæ in te, & de te viuunt, & in te manent, per Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli, & terræ: & per sanctam Mariam matrem Domini nostri Iesu Christi. Et per sanctum Ioannem Baptistam: & per omnes Angelos, & Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin, & per omnes Patriarchas, & Prophetas: per omnes Apostolos, & Euangelistas Dei, & per omnes Discipulos Domini nostri Iesu Christi, & per omnes sanctos Martyres, Pontifices, Confessores, Doctoresque Dei, Monachos, & Eremitas, & per omnes Sanctos Sacerdotes, & Leuitas Dei, & per omnes sanctas Virgines Dei, & per totam cœlestem Curiam, & omnes sanctas orationes, & deprecationes, quæ in ipsa fiunt quotidie, & per sanctum sacrificium, quod quotidie celebratur per totum orbem ad Dominum nostrum Iesum Christum, & per omnia illa, quibus in nomine Iesu Christi conjurari, & constringi potestis, vt hunc spiritum nequissimum, & rebellem Dei retinere non valeatis: nec fauentes sibi. Per eum, qui venturus est judicare viuos, &c.

Conivratio.

COnjuro te † Terra, per Deum trinum, & vnum, & Iesum Christum Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine, & homo factus est, & pro nobis crucifixus, & in te sepultus: quem cognouisti, & cognoscendo tremuisti: & per sepulchrum eius gloriosum, quod in te editum est, & per totam cœlestem Curiam Dei altissimi magni, & terribilis, & per omnes orationes, & deprecationes quę ibi quotidie fiunt, quòd retinere nullo modo valeas istum malignum spiritum, nec fauentes sibi: sed statim, & sine mora, non obstantibus quibuscunque ligationibus, quibus tenetur in isto vase, à te recedat sine molestia, & nocumento istius creaturæ Dei N. & omnium Christianorum. O terra, absorbe diabolum istum Dei rebellem statim, & festinanter, audito verbo, sicut absorpsisti Dathan, & Abyron: & per potentiam omnipoten- *Num. 16* tis Dei Creatoris tui, qui in te humane

ne habitare non dedignatus est: & sicut cete ejecit Ionam de ventre suo, & non retinuit: ita non retineas, nec retinere valeas hunc malignum spiritum, nec fauentes sibi, cujuscunque conditionis, & virtutis existant, nisi in loco turpissimo tui, id est, in inferno inferiori: & ibi sine fine permaneant cum omnibus sibi fauentibus. Amen. O terra, sicut bellua marina deglutiuit Ionam Prophetam, & retinere non valuit: ita tu per nomen, virtutem, & auctoritatem Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi: & per hoc signum sanctæ Crucis † retinere non valeas hunc nequissimum spiritum: sed ipsum deglutias, & absorbeas statim audito verbo, vt potenter mittatur in infernum inferiorem, ibi perpetuò cruciandus in centuplo, & acriùs solitò vsque in diem Iudicij extremi, nunquàm exiturus. Amen. Iterum conjuro omnia, quæ in te sunt, & stant in te, & de te viuunt, terra, per Dominum nostrum Iesum Christum Dei Filium: & per gloriosam Virginem ejus matrem: per sanctum Ioannem Baptistam, & per omnes sanctos Angelos, Archangelos, Thronos, & Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin & Seraphin, & per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas: per omnes sanctos Apostolos, & Euangelistas Dei, & per omnes sanctos Discipulos Domini Iesu Christi, & per omnes sanctos Martyres, Pontifices, Confessores, & Doctores, Monachos, & Eremitas Dei: per omnes sanctos Sacerdotes, & Leuitas Dei: & per omnes sanctas Virgines, Viduas, & Continentes Dei: & per totam cœlestem Curiam: & per omnes sanctas orationes, & deprecationes, quæ in ipsa quotidie fiunt: & per sanctum Sacrificium, quod quotidiè celebratur per vniuersum orbem ad Dominum nostrum Iesum Christum: & per sepulchra, & omnia corpora omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, quæ in te locata sunt: & per vestigia pedum Christi, & omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei: quod protinùs dimittatis hunc spiritum nequissimum, & omnes sibi fauentes, vt in infernum inferiorem redigatur, & nullatenus eum retinere valeatis, nec ipse vobiscum, nec in vobis morari possit: sed fugiat, sicut puluis ante faciem venti, cum omnibus sibi fauentibus. Amen.

Marginal notes: Ioan. 2. — Ioan. 6.

Conivratio. Aqvæ.

Conjuro te, † Aqua, vbicunque sis magna, vel parua, per Iesum Christum Dei Filium, cui te calcabilem sub pedibus præbuisti, verbisque ejus semper obedisti, & per virgam Moysi, ad cujus ictum populo Dei cessisti: & per sanctissimum sudorem Christi, & per aquam, quæ exiuit de ejus latere à Longino percusso: & per sanctum Baptisma, quod de te fecit, & per sanctam Mariam matrem Domini nostri Iesu Christi: & per omnes Angelos, &c. Et per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, Euangelistas, & per omnes sanctos Innocentes, Martyres, Confessores, Doctores, & Eremitas Dei, & per totam cœlestem Curiam: & per omnes orationes, & deprecationes, quæ quotidie fiunt in cœlesti Curia ad Dominum Deum, quòd retinere non valeas hunc nequissimum spiritum, nec fauentes ei: sed ipse, & omnes sibi fauentes de te festinanter expellantur cum furore, & impetu magno, sicut Christus expulit septem dæmonia de corpore Mariæ magdalenæ, vt ad infernum dirigatur

Marginal notes: Ioan. 6. — Matth. 16.

in locum inferiorem, vbi maneat in perpetuum, & sit cruciatus acrior solito. Amen. Iterùm coniuro † te, Aqua, & omnia, quæ in te sunt, & in te, & de te viuunt, per Deum viuum, † per Deum verum, † per Deum altissimum, † per Sanctum nomen Agla, per sanctum nomen Adonay, & per sanctam Mariam Virginem gloriosam, & per sanctos Angelos, & Sanctos Dei, quòd nullatenùs retinere, nec continere valeatis hunc nequissimum spiritum, nec ei fauentes, sed ipse festinanter expellatur, sicut Christus expulit septem dæmonia de corpore Mariæ Magdalenæ, vt ipse, & omnes fauentes sibi dirigantur in locum inferiorem, vbi ipse cum omnibus fauentibus sibi maneat in perpetuum: & sit cruciatus acrior solito. Amen.

Ibidem.

CONIVRATIO IGNIS.

Exod. 3.

COniuro te, † Ignis, vbicunque sis, & permanes, per Dominum Deum Patrem omnipotentem, qui apparuit Moysi in specie ignis, & qui liberauit tres-pueros de camino ignis ardentis, & per omnia sancta holocausta, quæ in te facta fuerunt in laudem Dei omnipotentis, & per omnes Angelos, & Sanctos Dei, quòd nullatenùs hunc spiritum retinere valeas, nec ei fauentes, sed ad ignem immensæ flammæ, & diræ: id est, in inferno inferiori, audito verbo, festinanter dirigatur sine mora, & omnes ei fauentes: & ex inde nullatenus exeat vsque in diem Iudicij: & in perpetuum crucietur actiùs solito, & omnes fauentes sibi. Amen. Iterum coniuro † omnia, quæ in te sunt, & permanent, & in te, & de te viuunt, per Dominum Deum Patrem omnipotentem, qui apparuit Moysi in specie ignis: & per illum, qui liberauit tres-pueros de camino ignis ardentis, & per sanctam Mariam matrem Domini nostri Iesu Christi, & per sanctum Ioannem Baptistam, & per omnes sanctos Angelos, & Archangelos, Thronos, & Dominationes, Principatus, Potestates, & Virtutes, Cherubin, & Seraphin, & per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas: Per omnes sanctos Apostolos, & Euangelistas Dei, & per omnes sanctos Discipulos Domini nostri Iesu Christi: & per omnes sanctos Martyres, Confessores, & Doctores Dei: & per omnes sanctos Sacerdotes, & Leuitas: per omnes sanctos Monachos, & Eremitas Dei: & per omnes sanctas Virgines, Viduas, & continentes Dei: & per totam cœlestem Curiam, & omnes sanctas orationes, & deprecationes, quæ in ipsa quotidie fiunt: & per sanctum Sacrificium, quod quotidie per totum orbem ad Dominum nostrum Iesum Christum celebratur: & per omnia illa, quibus in nomine Iesu Christi coniurari, & constringi potestis, vt hunc ipsum nequissimum, & rebellem Dei retinere non valeatis, nec fauentes sibi. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Ibidem.

CONIVRATIO OMNIVM ELEMENTORVM.

COniuro † omnia, quæ de quatuor elementis composita sunt, & quæ de ipsis viuunt, & quæ in ipsis sunt, & permanent, & in eis habitant, in quocunque loco, & in quacunque parte mundi sint: per virtutem, & omnipotentiam magni Dei, omnipotentisque Filij eius, & Spiritus Sancti: & per sanctum ieiunium: & vitam sanctam, quam fecit Christus in deserto, & per abstinentiam, & orationes, & omnia *Matt. 4.*

bona

bona opera, quæ fecerunt omnes Sancti, & Sanctæ Dei, & per omnes Angelos, & Sanctos Dei: & per omnia alia, quibus in nomine Iesu potestis coniurari, & ligari, vt protinus hunc nequissimum spiritum Dei rebellem, audito verbo, à vobis expellatis, vt potenter ducatur ad infernum inferiorem, ibi in perpetuum cruciandus acriùs solito, exinde nunquam exiturus vsque in diem Iudicij, cum omnibus fauentibus sibi. Amen.

CONIVRATIO INFERNI.

O Inferne, & ignis infernalis, & vos omnes pœnæ infernales, & vos omnes principes, & dæmones infernales audite, audite, & intelligite verba oris mei. Per illum te coniuro † qui Lazarum quatriduanum mortuum fœtentem restituit ad vitam, cuius pauore perterritus contremuisti, & omnia officia tua simul tecum, ó inferne, conturbata sunt, nec eundem Lazarum tenere potuisti. O inferne, & ignis infernalis, & vos pœnæ infernales, & vos dæmones infernales præcipio vobis potenter per illum, qui vos suo subiugauit imperio, & per eius potentiam, & virtutem: vt audito verbo, nobis obediatis auctoritate Domini nostri Iesu Christi: & adimpleatis omnia nostra mandata secundùm voluntatem eius. Imperat tibi, ó inferne, sancta Trinitas, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, vt nobis obedias festinanter. Imperat tibi exercitus Angelorum. Imperat tibi Patriarcharum chorus. Imperat tibi Prophetarum numerus, vt audito, & intellecto verbo, obedias omnibus præceptis meis cum effectu sine mora. Coniuro te † inferne, & ignis infernalis, & vos pœnæ infernales, & vos omnes dæmones, cuiuscunque virtutis, & conditionis sitis, per illum qui contriuit portas tuas, & vectes tuos confregit, & qui abstulit tibi omnes sanctos Patres, & in te ligauit malignos dæmones, & eos in te cruciari perenniter iussit, qui brachio diuinitatis, & potentiæ suæ omnium dæmoniorum potentiam religauit: per sanctam Mariam matrem Domini nostri Iesu Christi, & per sanctum Ioannem Baptistam, & per omnes sanctos Angelos, Archangelos, Thronos, & Dominationes, Principatus, Potestates, & Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas: per omnes sanctos Apostolos, & Euangelistas Dei, & per omnes sanctos Discipulos Domini nostri Iesu Christi: & per omnes sanctos Innocentes, Martyres, Confessores, & Doctores Dei: per omnes sanctos Sacerdotes, & Leuitas: per omnes sanctos Monachos, & Eremitas & per omnes sanctas Virgines, Viduas, & Continentes Dei: & per tremendum diem Iudicij, & per omnipotentiam totius Curiæ cœlestis, & per omnia verba quibus tu, inferne, & ignis infernalis, & vos omnes dæmones infernales & vos pœnæ infernales coniurari, ligari, & constringi potestis in nomine Iesu Christi: per omnia illa coniuro te principem Inferni Luciferum, vt hunc nequissimum spiritum nullibi relinquas: sed eum trahere ad te, & venire facias festinanter, cum omni furia tua, & indignatione, & omnes fauentes sibi, non obstantibus quibuscunque ligaminibus, quibus in isto vase tenetur: sed omnia frangantur, & ad nihilum statim deueniant, & deficiant, sicut deficit fumus, cuiuscunque conditionis, & virtutis existant, per omnia, quæ superiùs nominaui, & vos omnes dæmones infernales, & pœnæ ignis

Ioan. 11. — Apoc. 20 — Psal. 67.

ignis infernalis,& tu inferne, irruite festinanter contra eum, & omnes sibi fauentes, & eum durissimè mille millies magis solitò cruciatibus cruciate: & vires, & pœnas tuas, ô inferne, contra eum Dei rebellem potenter extende, statim nunc, & semper, & eum festinanter ad te voca per illum, qui tuas portas contriuit. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro vos † omnes spiritus maligni,& dæmones infernales terrestres, ignei,aërei, & aquei, & omnes spiritus maligni, vbicunque sitis, & habitatis, ad vos, & contra vos perueniant, & veniant potenter & fortissimè omnes meæ coniurationes:& vos omnes ambiant verba mea,& potenter affligant,& cogant, per omnipotentiam magni Dei omnipotentis velle meum facere ad honorem,laudem, & gloriam ipsius Dei mei omnipotentis: & per ista sancta nomina Domini nostri Iesu Christi, Tetragrammaton, Adonay Sabaoth. Heloym, Heloa, Messias, Sother, Emmanuel, Agios, Yschyros, Otheos, Athanatos, Sanctus, Immortalis, Agla, Iesus, Christus, Alpha, & Omega, Imago, Lux, Gloria, Sanctus, Omnipotens, Misericors. Deus, & omnia ipsius Dei nomina; vt hunc spiritum ad vos trahatis festinanter, & eum in locum inferiorem inferni ire constringatis, & omnes sibi fauentes, vt nullus sit qui sibi obediat, per tremendum diem Iudicij, & per illum,qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & vos omnes diabolos & sæculum per ignem. Et sicut Christus vinculis fuit astrictus,quando pro nobis peccatoribus acriter captus, & flagellatus fuit: & sicut fuit coronatus, & crucifixus, ita tu nefandissime spiritus, sis verberatus, tortus, & flagellatus acriter omnibus pœnis infernalibus subito & sicut velum Templi scissum est in duas partes à summo vsque deorsum: & petræ scissæ sunt: & monumenta aperta sunt: & multa corpora Sanctorum,qui dormierant,surrexerunt; & sicut terra tremuit, & mota est: ita tu spiritus nefandissime, contremiscas, & moueas te, & recedas ab isto vase, & plasmate Dei, statim & festinanter, non rediturus amplius nec tu nec alij spiritus ad hunc Dei famulum N. & omnes fauentes sibi contremiscite,& mouete vos omnes & recedite ab hac creatura Dei N. audito verbo, per omnia, quæ dixi: & nullo modo tu,maledicte spiritus valeas inferre pauorem,timorem,vel tremorem aut nocumentum aliquod mihi nec alicui creaturæ Dei hic astanti, vel commoranti, nec alicui homini viuenti, nec alicui creaturæ Dei viui habenti spiritum viuentem: sed deinceps recede non obstantibus quibuscunque ligaminibus quibus teneris in isto vase, & si aliquis obediat, vel faueat tibi, vel plures sint,maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, & indignatio sanctæ Trinitatis, & omnium Angelorum & totius Curiæ cœlestis descendat super vos omnes fauentes, & obedientes huic spiritui Dei rebelli, & non sit, qui ei obediat per Filium Dei altissimi. Amen.

Vide c. 8. hujus operis.

Ioan. c. 18.

Matth. 27.

Hic interroga, vt supra dictum est in aliis Exorcismis: posteà sic sequere.

CONIVRATIO.

Coniuro vos † omnes Spiritus maligni, magni, & parui, in potentia, & virtute, vbicunque sitis, & habitatis,& vobis potenter precipio,

pio, & strictissime mando, & impero per eum Dominum Deum omnipotentem, quem timetis, & quem videre non potestis: & per Iesum Christum Dei Filium, & per Spiritum sanctum paraclytum, & per Virginem Mariam matrem Domini
Iac. 2. nostri Iesu Christi intemeratam, & incorruptam, vestrum flagellum, & meum adjutorium, & per suum corpus pretiosissimum, atque illæsum: & per ejus purissimam virginitatem: & per omnia pretiosissima ejus membra, cum quibus gestauit Dominum nostrum Iesum Christum, & animam ejus omnibus virtutibus plenam, atque perfectam: & per suam potentiam magnam, quam habet super vos, & per lac pretiosissimum, quo lactauit Dominum nostrum Iesum Christum Dei Filium: & per omnes Dei Angelos, & Archangelos, & beatorum Spirituum ordines: & per omnes Apostolos, & Euangelistas: & per sanctum Ioannem Baptistam: per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Martyres, Confessores, Virgines, & Viduas, & omnia magna nomina Dei mei omnipotentis, & Matris Filij eius Domini nostri Iesu Christi. Et per potentiam, & virtutem omnium conjurationum, ligationum, vinculorum, & mandatorum cujuscunque conditionis, & virtutis existant, quibus aliquo modo in nomine Iesu Christi potestis conjurari, constringi, ligari, fugari, & torqueri, vel ad pœnas aliquas damnari, vt protinùs absque læsione alicujus creaturæ, & absque terrore, & nocumento hujus creaturæ Dei N. & omnium circunstantium, statim hunc nequissimum spiritum, vbicunque latet, insensatum, principium omnium malorum, qui inuasit, & quotidie vexat hanc Dei creaturam N. & deuiare eam cupit à mandatis Dei mei, ad vos trahatis, capiatis potenter statim, & ad locum duriorem inferni sub Lucifero deducatis, nécnon omnes fauentes sibi, latentes, præsentes & absentes qui cupiunt eam vexare, ibidem strictissimè ligetis, dantes ei omnes pœnas infernales duriores, & fortiores per omnia, quæ dixi, & dici potest auctoritate Domini nostri
Iesu Christi: & exinde nunquam *Luc. 9.*
exire eum, nec ei fauentes permittatis, vsquequo Deus meus omnipotens imperet ipsos exire: quòd si protinus non feceritis quicquid dixi, & dicturus sum, contra vos dæmones sit: & contra eum, & omnes sibi fauentes ira Dei: & cruciati sitis omnibus cruciatibus & pœnis infernalibus, & ibi relegati, & detrusi nunc, & in perpetuum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, & totius Curiæ cœlestis. Amen.

CONIVRATIO IGNIS ad comburendam imaginem dæmonis pictam in charta.

Hic Exorcista habeat imaginem pictam illius dæmonis, qui opprimit obsessum, cum ejus nomine scripto super caput ipsius imaginis, præparatam: & conjurando ignem similiter præparatum, dicat sequentem conjurationem.

CONIVRATIO.

Conjuro te, † ignis, per Deum
Patrem omnipotentem: qui *Exod. 3.*
apparuit Moysi in specie ignis, & per illum, qui liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, & per omnia sancta holocausta, quæ in te, & de te facta sunt in laudem Dei omnipotentis magni Creatoris mei & tui, & per illum, cujus sedes est

ignis, & ejus habitatio est ignis, & ipse est ignis, & ejus circuitus est ignis, & ante eum ignis habitat, & à latere suo flamma ignis, qui omnes ignes creauit, & ignis ante eum deuorans exiet, & percutiet, & comburet omnes, qui finaliter illi contradixerint, & verbis suis non obedierint, ac voluntatem suam non fecerint. Conjuro te † ignis, per sanctam Mariam gloriosam matrem Domini nostri Iesu Christi: & per sanctum Ioannem Baptistam, & per omnes sanctos Angelos, & Archangelos, per Thronos & Dominationes Principatus, & Potestates, & per Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per Patriarchas & Prophetas: & per omnes Apostolos, & Euangelistas: per omnes sanctos Discipulos, & Innocentes Domini nostri Iesu Christi: & per omnes Martyres, & Confessores: & per omnes sanctas Virgines, & Viduas: & per omnes Sanctos, & Sanctas Dei, & per totam cœlestem Curiam, & per hæc nomina Dei Agla, Tetragrammaton, Iehoua, & per nomen Iesu, & per nomen Dei, qui potenter super omnem ignem dominatur. Iterùm, &
Ps.103. nouissimè conjuro te † ignis, per illum, qui contremiscere facit orbem, vt statim, & cum furore maximo, adjuratus per tot, & tam sanctissima verba tui Creatoris, hanc schedulam, in qua picta est imago diabolica, quæ pro nunc appropriatur figuræ, & imagini hujus spiritus nequissimi: in qua schedula nomen suum etiam est scriptum supra caput ipsius figuræ, potenter calefacias: & tu ignis adjuratus, horribiliter comburas, & festinanter, cùm in te illam mittam, & ponam: & eam schedulam cum tali imagine appropriatam huic spiritui nequissimo, terribiliter comburas, ita vt sicut tu ignis successiuè calefacies, & combures istam schedulam cum imagine, & nomine ipsius: sic in millecuplo de die in diem plusquàm tu ignis, calefacies, & combures hanc schedulam cum tali imagine, & figura picta cum nomine ejus, cui imagini appropriatur ipse spiritus, existens indebitè in isto vase, in sua tota substantia, & semetipsum sentiat, sempérque & horribiliter calefaciat vsque ad diem Iudicij, semper augmentando pœnam istam, & dolorem in centuplo plus de hora in horam: quam pœnam, & dolorem non sit ausus spiritus aliquis, cujuscunque conditionis, potentiæ, & virtutis existat, ei auferre, nec ei obedire, nec aliquod subsidium dare in virtute Dei, & verborum, quæ nominaui, & per eorum potentiam, cui pœnæ spiritus iste N. non possit aliquo modo resistere, quin recedat ab isto corpore, propter quam pœnam victus exeat & strictissimè coactus recedat de hac creatura Dei N. statim, non rediturus ad eam, sine læsione ipsius corporis, & omnium nocumento, vt superiùs ei injunxi: quæ pœna non auferatur, nisi priùs exeat, & vadat in profundum abyssi, & inde non habeat potestatem exeundi, vsque in diem Iudicij, & non sit, qui hæc, quæ dixi, dicam, & faciam: soluere valeat, per virtutem ejus, qui *Matth. 25.*
venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

BENEDICTIO. IGNIS.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

BEnedic † Domine Deus omnipotens, hanc creaturam ignis, tua benedictione † cœlesti ad fugandum,

gandum, & ad fumigandum hunc spiritum habitantem circa hanc imaginem tuam, vel in hac imagine tua & omnes ei fauentes: & ad effugandum, & repellendum prædictum spiritum ab hac creatura tua N. & ad illum mittendum in locum vbi ignis non morietur, cum omnibus fauentibus sibi, sine læsione huius creaturæ, & omniũ aliarum creaturarum quam creaturam ignis, tu Domine, qui omnia potes, sanctificando sancti†fices benedicendo bene†dicas: fiátque pœna de hora in horam spiritui prædicto horribilis, & magna, atque potentissima ad effugandum, & ad subjugandum, siue velit, siue nolit, prædictum spiritum nequissimum de hac imagine tua N. vbicunque latet, in profundum abyssi cum omnibus fauentibus ei, & sine læsione alicujus creaturæ, & ab ea exeat, non rediturus nec ipse, nec alter ad eam: quæ pœna in sua substantia, & in se totum crudeliter incipiat tunc fieri, & eam potenter sentire cùm hanc imaginem pictam in hanc creaturam ignis ponam, & mittam ad comburendum, & crescat, & augmentetur semper atrocissima de hora in horam in millecuplo, postquam prædictam imaginem ponam ad comburendum, & combusta fuerit: cui pœnæ prædictus spiritus non possit resistere, quin recedat, non rediturus, vt prædixi: quæ non auferatur, nisi priùs recedat cum omnibus prædictis in nomine tuo, Iesu Christe Nazarene, crucifixe, qui venturus es judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, & eum spiritum damnatum. Amen. Sicut cera deficit à facie ignis, & puluis ante faciem venti: sic omnis sua potentia, & virtus deficiat ad vlteriùs morandum, & permanendum in ista imagine tua, in laudem, & gloriam tuam, Domine Iesu Christe. Qui venturus es judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

O Gloriose, & sanctissime Adonay, per quem omnia creata reguntur, & consistunt: adesto propitius inuocationibus meis, & clementer præsta, & concede, vt in virtute tua, & dono gratiæ tuæ, præsens ignis sit creatura benedicta nunc, & semper, & omnem virtutem, & efficaciam prædictam in se potenter obtineat super spiritum prædictum dissipantem, & vilipendentem verba sancta tanto tempore, & ad omne id, quod valere opto, valeat efficaciter, per te piissime Adonay. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

Hac benedictione completa, accipiatur Sulphur, Galbanus, Assa fœtida, Aristolochia, Ypericen, & Ruta, omnia simul benedicta propria benedictione, & proiiciantur in ignem: deinde Exorcista tenens imaginem pictam dæmonis cum suo nomine super ignem, legat sequentem adjurationem. *Causam hujus rei quare supra, c. 3. & cap. 12.*

OPPROBRIA IN MALIGNOS Spiritus.

AVdi, audi, audi N. spiritus à Deo maledicte, & præcipitate perpetualiter in pœna æternali, nefandissime, nequissime, Dei rebellis, mẽdacij pater, omniũ proditor, radix omnium malorum, origo discordiæ, vitiorum fomes, insipiens, insensate, suffurator, hæretice, apostata, spurcissime, sceleratissime, fœtidissime, omni bono vacue, & omni malo plene, homicida, reprobe, fili perditionis, & maledictionis æternæ, hostis humani generis, vitæ raptor, justitiæ declinator, origo auaritiæ, serpens vilissime, lupe rapacissime, derisio totius Angelicæ

naturæ, ignorasti, vt insipiens, & dixisti in corde tuo, vt stolidus, non est Deus: recognosce igitur sententiam tuam horribilem, & pœnam terribilem, amaram, fortem, & multis flagellis, & angustiis plenam: quoniam nominibus, & verbis diuinis rebellis fuisti, & tantorum nominum honore, reuerentia, timoréque, & obedientia dignorum, quam statim volo dare, & dabo tibi, spiritus nequissime, potenter, & horribiliter auctoritate, virtute, & potentia magni Dei omnipotentis, qui creauit cœlum, & terram, & omnia, quæ in eis sunt, & permanent. Qui venturus est judicare viuos, & mortuos: & te, & omnes alios dæmones iterum, & sæculum per ignem. Amen.

Gen. 12.

O Spiritus N. nequissime, & nefandissime, auctoritate, virtute, & potentia magni Dei, & totius Curiæ cœlestis, maledictus, & blasphematus sis perpetualiter in pœna æternali, & nulla requies in te sit, si statim, audito verbo, non recedas festinanter confusus, & victus ab hac creatura Dei N. & de sua persona, vbicunque latitas, eo modo, & ea conditione, vt superiùs tibi sæpiùs injunxi, & dixi: & per omnia nomina, & in virtute omnium nominum, & verborum, quibus omnes creaturæ obediunt, & timore, ac pauore eorum omnis creatura contremiscit, & timet: & Deum, per quem tonitrua, & fulgura fiunt, quæ te spiritum nequissimum, & subditos tuos horribiliter destruent, potenter expellent, & cum impetu magno crudeliter fulminabunt: per illum te potenter maledico, spiritus nequissime; te anathematizo, te priuo omni tua virtute, & potentia, te præcipito, & proiicio in maiorem cruciatum, qui sit in inferno, & per virtutem ejus in stagnum ignis, & sulphuris indissolubiliter te relego, & æternaliter condemno vsque in diem Iudicij concremandum horribiliter, & deinceps omnis situs, & locus sit tibi interdictus, præter centrum mundi infimum, vbi sit deinceps locus, & habitatio tua vsque in diem Iudicij: vbi sis subditus omnibus, & singulis pœnis infernalibus acriùs, & duriùs Lucifero: & nullus sit, qui tibi obediat, per hæc Dei nomina, & in virtute, & potentia ipsorum Adonay, Agla, Iesus, Tetragrammaton, Sabaoth, Messias, Sother, Emmanuel, Agios, Otheos, Ischyros, Athanatos, & per omnia alia nomina Dei terribilia, & ineffabilia: quoniam tu fuisti rebellis tantis, & tàm sacratissimis nominibus & mysteriis Dei: & maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, & ira, & indignatio beatæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum Angelorum, & sancti Ioannis Baptistæ, & totius Curiæ cœlestis & omnium creaturarum Dei, signo sanctæ Crucis consignatarum veniat, & descendat festinanter super te, & super Luciferum, Belzebub, Satan, Astaroth, Behemoth, Beherit, & omnes principes dæmoniorum, & dæmones cujuscunque conditionis, & virtutis existant, si tibi, nequissime spiritus, aliquod subsidium dederint, & non sit qui tibi, nec eis obediat, per omnia, quæ dixi, & dicturus sum, & deinceps semper in virtute, & potentia omnium, quæ superiùs nominaui, & in nomine, & virtute, atque potentia magni Domini nostri omnipotentis, fortis, & terribilis Iesu Christi Nazareni pro nobis miseris peccatoribus crucifixi, sit confracta, & ligata indissolubiliter omnis

Philip. 2.

Vide cap. 8. hujus operis.

De his nominibus vide cap. 2. Fustis.

omnis

omnis tua potẽtia, & cuiuslibet alterius tibi fauentis, & verbis diuinis re-
Ioann. c.18. sistentis, & mãdatis meis, immò Iesu Christi Filij Dei omnipotentis, cuius auctoritate, & officio nunc fungor, licèt immeritus, & miser peccator sim, & insufficiens mei fragilitate, & defectu virtutis. Et sicut Christus ad columnam ligatus fuit, & acriter à Iudæis flagellatus, & Cruci clauis affixus, & coronatus ab ipsis absque vlla misericordia, & terra mota est,
Marc. c.27. velum Templi scissum est in duas partes à summo vsque deorsum, & multa corpora Sanctorum, qui dormierunt, surrexerunt, sic omnia, quæ dixi, & dicam, & facturus sum, veniant super te cum effectu. Amen.

Oratio.

Apoc.15. DOmine Deus meus, qui es Rex regum, & dominus dominantium, te suppliciter exoramus, vt festinanter sine mora aliqua hæc adimpleas in furore, & ira tua in grata misericordia, virtute, & potentia
Gen. 1. tua, & sicut dixisti, fiat lux, & facta est: sic omnis maledictio, & pœna dicta & dicenda, & facienda fiat, & facta sit: & non sit illi adiutor. Domine nomen eius deleatur, quoniam dilexit maledictionem, & noluit benedictionem: da nobis auxilium, & fortitudinem contra hunc
Ps.113. nequissimum spiritum stare. Adiuua me Domine Deus meus. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum sperauimus in te. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam: omnémque maledictionem, & pœnam quam ei auctoritate tua in virtute & potentia tua potenter, & viriliter tribui, & impendam, tu Domine Deus meus potenter confirma, tua benigna misericordia: extende manum tuam, & fulmina eum, & deuorabit eum terra, reuertatúrque in terram suam. Amen.

Hic Exorcista projiciat imaginem pictam in ignem, & conuersus ad dæmonem obsidentem, dicat.

PEreant ergo omnes cogitationes tuæ in tuum detrimentum, & confusionem, ô spiritus maledicte, ad laudem Dei, & pœnam tuam terribilem, & maledictionem æternalem, & expulsionem tuam subitaneam ab hac creatura Dei N. vbicunque latitas, nomen tuum, & imaginem tuam diabolicam, ô spiritus nequam, nomini tuo fabricatam viriliter, & potenter in ignem posui hucusque suffumigatam odore horribilissimo, vt nomen, & imago tua Diabolica, quæ pro nunc tibi appropriatur, festinanter, & horribiliter comburatur, ita vt sicut successiuè comburitur nomen tuum, & imago sic statim sine mora vlla in tua substantia, & in temetipso, spiritus maledicte, æternaliter sentias, & horribiliter comburaris acrius, & duriùs plus in millecuplo, quàm ignis iste hanc schedulam, & imaginem comburit: quæ pœna semper augmentetur vsque ad diem Iudicij, sic & taliter, quòd festinanter victus potenter exire coarcteris de hac, & ab hac creatura Dei N. vbicunque latitas, eo modo, & ea conditione, vt superiùs tibi iniunxi, cui pœnæ non possis resistere aliquo modo, quin recedas victus, & confusus: quam pœnam non sit aliquis spiritus magnus, vel paruus, cuiuscunque conditionis, virtutis, & potentiæ existat, ita ausus, nec ita præsumptuosus, qui eam tibi auferre, nec resistere ei possit, nec aliquod subsidium tibi dare, nec obedire, per potentiam, & virtutem Domini mei fortis & terribilis, fiat statim indissolubiliter quidquid dixi.

Et tu Domine Deus meus, confirma hæc tua virtute, & potentia nunc, & vſque in æternum, ſicut confirmaſti omnes Angelos in gratia, qui tecum remanſerunt, & ſteterunt, ſic nunc confirma omnia, quæ dixi cum effectu in nomine tuo. Amen. Exurge, Domine, in ira tua: & mitte iram tuam, quæ deuoret eum. Egrediatur diabolus iſte ante pedes noſtros, & corruat in terram: in furore tuo, Domine, exeat ſpiritus iſte. Dominus ſoluit compeditos: Dominus illuminat cæcos: Dominus erigit eliſos: Dominus dirigit
Pſ.137. juſtos: Dominus cuſtodiat aduenam, pupillum, & viduam ſuſcipiet, & viam peccatorum diſperdet. Non nobis, Domine, non nobis: ſed
Pſ.117. nomini tuo da gloriam. Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me. In te, Domine, confido: non confundar in æternum. Etenim vniuerſi, qui te expectant, non confundentur: da mihi auxilium, & adjuua me, Domine
Pſ.129. Deus meus. Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ. Eſto, Domine, turris fortitudinis: à facie omnium malignorum ſpirituum. Pone eum Domine, vt rotam: & ſicut ſtipulam ante faciem venti. Amen.

Conivratio.

Pſ.90. Iterum, atque iterum nouiſſimè conjuro te dæmon, † adjuro † & conteſtor † in nomine, & virtute, atque potentia Agni Diuini immaculati, qui potenter ambulat ſuper aſpidem & baſiliſcum: qui conculcauit æternaliter leonem, & draconem: & potenter, atque ſtrictiſſimè exorcizo te † viliſſimum, & perpetualiter damnatum diabolum nequiſſimum antiquum, per virtutem illius, qui cunctos ſpiritus creauit ex nihilo, & per virtutem Ieſu Chriſti Nazareni crucifixi Iudæorum regis. Et per virtutem omnium Sanctorum ineffabilium potentiſſimorum nominum, ſcilicet Hel † Heloym † Adonay † Saday † Sother † Emmanuel † Sabaoth † Tetragammaton † Alpha, & Omega † *D. Hier. vbi ſupra.*
Principium, & Finis † Agios † Iſchyros † Otheos † Athanatos † Agla † Iehoua † Homouſion † Ya † Ieſus † Chriſtus † Meſſias † Eloa † Eheye, † & per potentiam omnium iſtorum nominum ſimul ineffabilium, & per virtutem omnipotentis, ſummi, & excelſi Dei cœli, & terræ, & vniuerſi conditoris orbis, per quem cuncta creantur, & reguntur: & per ineffabilem, & mirabilem ejus potentiam, & per virtutem illius, qui potenter penetrat, & ſuper omnem ignem dominatur: & per virtutem, & in virtute illius, cujus ſedes eſt ignis, & ignis ante eum exiet, & percutiet, & comburet quemcunque, qui contra eum dixerit, & verbis ſuis non obedierit, ac protinus ſua præcepta non adimpleuerit, per virtutem beatæ, & glorioſæ Virginis Mariæ: & per ſummam potentiam Dei, & per virtu- *Ioan. 1.*
tem omnium operationum, quæ ab ipſo factæ fuerunt, & in virtute omnium verborum, quæ ſuperiùs nominaui, cujuſcunque conditionis, & virtutis exiſtant, & quibus, tu, nefandiſſime ſpiritus, aliquo modo poſſis in virtute Dei conjurari, & conſtringi obedire, & facere quod ego volo: & quibus poſſes ligari, vel fugari, vel cruciari, vel ad pœnas aliquas damnari, tu nequiſſime ſerpens, feſtinanter conjuratus, & confuſus diſcedas, & victus ſine terrore omnium hic exiſtentium ſine

mora

mora recedas ab hac creatura Dei N. vbicumque latitas, de omnibus capillis ejus, & de omnibus partibus hujus corporis, & de toto corpore, & persona, vbicunque latitas tu, spiritus maledicte, lupe rapacissime, & de omnibus pannis lineis, & laneis ejus, nullúmque locum habeas in ea, nec posse aliquod super eam deinceps, non obstantibus quibuscunque incantationibus, cujuscunque conditionis, & virtutis existant: aut in verbis, aut in imagine, aut in herbis, aut in pluribus imaginibus, aut in schedula aliqua, aut in quibuscunque aliis ligaminibus cujuscunque virtutis, & conditionis existant, quibus huc venisti, & missus fuisti, & teneris, maledicte diabole, & quibus posses habitare, & stare circa istud vas, & plasma Dei, quocunque modo, & quacunque alia causa factum sit, & quotidie fieret in fauorem tui, & subsidium, diabole, vt tenearis hîc: non rediturus deinceps, nec tu, nec alter spiritus diabolicus, cujuscunque conditionis, & virtutis existat, ad eam creaturam Dei N. & in profundum abyssi vadas statim audito verbo, ibi perpetuò cruciandus, & acriùs solito, sine læsione hujus corporis, & omnium astantium, & eum sanum dimittas, vt quando ad eum venisti: & exinde nunquam exiturus vsque in diem Iudicij, cum omnibus tibi fauentibus, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, per omnia, quæ dixi, dicturus, & facturus sum in tuum detrimentum, & expulsionem tuam, ad laudem omnipotentis Dei. Et ego auctoritate Domini nostri Iesu Christi, per totam Curiam cœlestem, eiúsque potentiam, & per omnia, quæ superiùs nominaui, absoluo hunc famulum Dei N. ab omnibus maleficiis factu- *[...]uc.9.*

rarum, & ab omnibus incantationibus, quæ factæ sunt, & quæ quotidie fient, cujuscunque conditionis, & virtutis existant, aduersus eum à diabolo: & ab omnibus aliis spiritibus malignis, in nomine Domini nostri Iesu Christi, & per virtutem omnium verborum, quæ nominaui, sit amodò confracta, & lacerata omnis tua potentia, sicut Christus per mortem suam fregit portas inferni: & amodò sit ligata per omnia, quæ dixi, omnis tua potentia, & virtus, ô nequissime spiritus, qui indebitè habitas in isto corpore, sicut Satanas ab Angelo fuit ligatus: & sicut per orationes beati Petri Apostoli defecerunt, & ad nihilum redactæ fuerunt incantationes Simonis in conspectu populi Romani, sic per potentiam, quæ te de cœlo præcipitauit, omnia vincula, ligamina, & incantationes, cujuscunque conditionis, & virtutis existant: subitò, & statim deficiant, & ad nihilum deueniant. Et sicut sancta Maria Virgo beatissima, & omnes virgines Dei gaudent cum Christo gloria æterna: ita tu immediatè per nomen Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, & in virtute suæ passionis recedas subitò ab hac creatura Dei N. & vadas in profundum abyssi cum signo euidenti, absque læsione ipsius, & omnium astantium, eo modo, & ea conditione, vt superiùs tibi injunxi, fractis omnibus tuis vinculis, ligaminibus, & incantationibus, non obstantibus illis tuo recessui: & audi, spiritus nequissime, nunc, & deinceps non audeas stare, nec permanere in isto vase, & plasmate Dei, vbicunque latitas, siue intus, siue extra, per virtutem omnium, quæ nominaui, tibi poten

Psal. 23. *Apoc. 20.* *Ex itinerario Clementis.*

potenter præcipio, & strictissimè mando, auctoritate Domini nostri Iesu Christi. Fuge, fuge, fuge, vilissime, & rebellis Dei, & suorum nominum, & omnium verborum sanctorum. Da locum, dirissime: da locum, impiissime: da locum Iesu Christo: recede subitò, vilissime spiritus, & non sit, qui tibi obediat, nec faueat: alioquin omnia hucusque nominata repetam, ad laudem Dei, & ad confusionem tuam, & in stagnum ignis, & sulphuris te præcipitabo æternaliter concremandum, & condemnabo te strictissimè vsque in diem Iudicij, & te maledicam potenter, & terribiliter, & anathematizabo, & te strictissimè ligabo in infernum inferiorem, vbi nulla erit tibi requies in æternum: ô serpens crudelissime, & deuorator nequissime, venit de sancta sede sua verbum Dei Patris, cujus nomen est Adonay, & descendit de cœlo, vt genus humanum saluaret: & te, diabole spiritus vilissime, & nequissime, à Deo maledicte, & à tota cœlesti Curia: & vt etiam per nos ministros suos (licet indignos) excruciet, & horribiliter in profundum abyssi fulminet: quoniam omnia verba sua à me prolata, sunt ignes feruentissimi, qui te, & omnes fauentes tibi comburent potenter & horribiliter, & sunt verba, per quæ totus mundus contremit, & omne genus creaturarum, cœlestium, terrestrium, & infernorum timet, obedit, adorat, & contremiscit: & tu spiritus maledicte *Phil. 2.* credis, & vis esse rebellis semper tuo Creatori? Væ tibi maledicte, & vilissime spiritus: recede, nequissime, adjuratus per tot, & tam sacratissima verba: durum est tibi contra stimulum calcitrare, & Christo velle resistere: quia quantò tardiùs exis, tantò majus tibi supplicium crescit: quoniam non hominem contemnis, sed eum, qui est Rex regum, & dominus dominantium, qui venturus est judicare viuos & mortuos, & te, proditor gentium: Sancta Trinitas, *Apoc. 9.* Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, vera majestas te diabolum statim fulminet vsque in inferiorem locum inferni, nunquàm ad hunc famulum suum rediturus. Exurge Domine Deus meus, exurge, Domine, in ira tua, exurge, & intende judicio meo, Deus meus excita potentiam tuam, & supplanta eum, dissipa, & potenter sine mora horribiliter fulmina illum. Adjuua me Deus meus, da mihi auxilium tuum. Exurge Domine, exurge gloria mea. Inclina cœlos tuos, & descende, tange eum, & dissipabis. Emitte sagittas tuas, & illum acriter fulminabis, fulmina eum statim horribiliter, *Ps. 142.* Deus meus, qui sedes super Cherubin, & Seraphin: peccaui Domine Deus meus, miserere mei. Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum sperauimus in te; Domine Deus salutis meæ, spes mea, & refugium meum es tu. Amen.

Hìc Exorcista signando membra vexati, dicat sequentem orationem.

Oratio.

EXpelle ergo, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, diabolum istum ab hac creatura tua N. à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, ab auribus, à naribus, à collo, à maxillis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à ciliis, à superciliis, à pilis, à pedibus,

bus, à tibiis, à genibus, à cruribus, à partibus verecundis, à renibus, à lateribus, ab intestinis superioribus, & inferioribus, à fœmore, à ventre, à stomacho, à corde, à spatulis, ab humeris, à pectore, ab vberibus, à brachiis, à manibus, ab vnguibus, ab ossibus, à neruis, à venis, à medullis, à pulmone, à compaginibus membrorum suorum, ab omnibus iuncturis, à toto corpore suo intus & foris, de quinque sensibus corporis & animæ: nullúmque locum habeat in ipsa intus, & extra ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis Filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu igitur Deus omnipotens, qui corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. dignatus es creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius à spiritibus immundis liberare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum Amen.

Explicit Exorcismus Sextus.

EXORCISMVS VII.

Terribilis aduersus dæmones opprimentes corpora humana.

Exorcista accedens ad conjurandum, præmisso ordine posito suprà in primo Exorcismo, signet seipsum, & dicat:

IN nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Deinde vadat ad obsessum, & aspergat eum aqua benedicta, dicẽdo:

Per aspersionem huius aquæ cum Dei adiutorio, exeat de te N. spiritus malignus, & ingrediatur in te virtus Spiritus sancti, & maneat semper tecum: quia nunc est iudicium mundi, nunc princeps huius mundi eiicietur foras. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen. *Ioan. 12*

Deinde ostendendo digito corpus Christi in calice, vel tabernaculo, dicat hæc verba:

ADest, ô nequissime spiritus, summa pietas: adest ille, qui pro nostra salute passus est. Nunc (inquit) princeps mundi huius eiicietur foras. Hoc est illud corpus, quod de corpore Virginis sumptum est, quod in stipite Crucis extensum est, quod in tumulo iacuit, quod de morte surrexit, quod videntibus Discipulis in cœlum ascendit. In huius ergo majestatis terribili potestate, tibi spiritus maligne, præcipio, vt ab hac forma Dei N. egrediaris, & confugias istam, nec eam deinceps præsumas molestare. Amen. *Ibidem.* *Marc. 16*

Hîc Exorcista genuflexus dicat:

ADiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo tuo.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui cælum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt, creasti, & qui hominem de limo terræ formasti salua, & libera famulum tuum N. ab istis spiritibus malignis, & ab omni potestate diabolica: ita vt omnes homines cognoscant, quanta est misericordia tua, & potentia infinita. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Genes. 1.*

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Filij Dei viui, libera famulum tuum N. ab omnibus languoribus, & motibus vmbrarum, ac malorum spirituum per tuam sanctam clementiam, & misericordiam tuam sanctissimam, Deus Sabaoth, Deus Emmanuel, Deus Heloym, & Deus Agla, libera eum precibus, meritis, & intercessione beatæ Mariæ Virginis matris tuæ, & omnium Sanctorum: & intercessione beati Michaëlis Archangeli, & omnium Angelorum: sancti Ioannis Baptistæ, & sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Andreæ, Iacobi, Ioannis, Thomæ, Philippi, Bartholomæi, & Matthiæ, Simonis, & Thadæi, Barnabæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuarum: Per virtutem cœlorum Cherubin, & Seraphin, qui quotidie laudant tuam clementiam, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Domine Deus Pater omnipotens, qui omnes homines vis saluos fieri, & ad cognitionem veritatis venire, propitius esto mihi peccatori, & suscipe orationem meam, quam fundo ante conspectum clementiæ tuæ pro famulo tuo N. qui à dæmonio vexatur, & ad misericordiam tuam confugit. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, &c.

Isaia 6.

Oratio.

DOmine Deus Abraham, Isaac, & Iacob, ostende hodie, quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus, (licèt indignus) & iuxta præceptum tuum feci omnia hæc: exaudi me, Domine, exaudi me, vt discat populus iste, quia tu es Deus omnipotens, qui conuertisti corda eorum. Exaudi me, quæso, per tuam misericordiam, conditor dulcissime, & altissime. Amen.

Hîc Exorcista surgat ab oratione, & ponens manum super caput vexati, dicat.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impositionem manuum nostrarum: quinimò per inuocationem omnium Sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, & Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Ecclesia in extrema vnctione.

Sequentia S. Euang. secundum Matthæum. In illo tempore. Ductus est Iesus in desertum à spiritu, &c. *Quære suprà fol. 35.*

Deinde. ℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

VIsita quæsumus, Domine, habitationem, & creaturam istam: & omnes insidias inimici ab ea longè repelle: & Angeli tui sancti, Michaël, Gabriel, & Raphael habitent in ea, qui illam in pace, & à spiritibus immundis custodiant: & bene † dictio tua sit super nos semper. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, &c.

Ecclesia Romana.

Hîc Exorcista incipiat adjurare dæmones existentes in corpore, vt exeant. Sed cauere debet, ne sine necessitate verbis eorum respondeat: quia cùm illi sint spiritus astuti, & deceptores, verbis suis quærunt

quærunt decipere, ac impedire hujus artis conjuratores: & sæpè turpiter ministris minantur, & imperant, vt dimittant eos: sed potenter, & audacter dicat.

CONIVRATIO.

COnjuro vos † dæmones maledictos existentes in hoc corpore, de quacunque parte mundi sitis, quibus data est potestas à Deo, & Angelis suis sanctis super hanc creaturam Dei N. & vos aëreas potestates, & principes infernales, & vos omnes spiritus speciales, ac generales dæmoniorum, de quocunque genere sitis, missos ab Oriente, & ab omnibus plagis terræ, per potentiam Dei Pa † tris, & sapientiam Fi†lij ejus, & per virtutem Spiritus † sancti, authoritate, qua fungor, Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, Filij Dei, potentissimi Creatoris, qui vos, & me, & omnes creaturas, ex nihilo creauit, & fecit: quod non habeatis potestatem tacendi, standi, nec morandi in hac creatura Dei N. sed constringo vos, & vobis præcipio, vt, velitis, nolitis, omni dolo, fallacia, fraudéque remota, manifestetis mihi nomina vestra: & per eandem auctoritatem, & per merita beatissimæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum, dissoluo vos omnes prædictos spiritus ab ista creatura Dei N. & mitto vos ad profundum inferni, & abyssi. Ideò ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est vobis, & omnibus sociis vestris: & si fueritis rebelles, contumaces, & mihi inobedientes, eadem auctoritate conjuro, voco, constringo, ac potenter impero, & mando omnibus dæmonibus inimicis vestris, omnibus principibus inferni, & furiis infernalibus, in nomine Iesu, vt venientes affligant, & excrucient vos: ac denique ducant ad pœnam supradictam abyssi, & ibi ligent vos per hæc sanctissima nomina Dei Hel ✠ Heloyon † Heloa † Sabaoth † Heloym † Esereheie † Adonay † Iehoua † Ya † Tetragrammaton † Saday † Messias † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Sother † Emmanuel † Agla † Iesus, qui est Alpha, & Omega † Principium, & Finis, † mittat vos in profundum abyssi in ignem infernalem: vt deinceps nullam habeatis potestatem standi, morandi, nec habitandi in hac creatura Dei, & imagine Christi N. nec locum istum, neque alium locum habeatis per virtutem & in virtute supradictorum nominum. Et Angelus Michael liget vos in profundo abyssi. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Marc. 16. *Matth. 25.* *D. Hier. vbi supra.* *Apoc. 1.*

Sequentia S. Euangelij secundum Lucam. In illo tempore. Erat Iesus eiiciens dæmonium, &c. *Quære suprà, fol. 34.*

Oratio.

DOmine Deus pater omnipotens, qui verbo tuo cuncta creasti: qui priùs, quàm fierent imagines, & preces, & ante sæcula justus fuisti, es & eris, nec desines post sæcula esse vnus Deus summus: sub cujus voluntate cœlum, & terra, mare, & omnia, quæ in eis sunt, subiiciuntur: custodi nos, & confirma hoc, quod operatus es in nobis: porrige dexteram, & nos famulos tuos indignos ab omni aduersitate custodi, & emitte sanctos Angelos tuos de cœlis, qui nos, & creaturam istam custodiant, confirment, *Genes. 1.*

& adiuuent, corroborent, & audaces nos efficiant, & denique reddant, per virtutem tuorum nominum, Iehoua, Agla, Adonay, Saday, Tetragrammaton, Heloym. Adsis nobis piissime, ac misericors Deus protector & verè auxiliator, & clypeus salutis quia, tu es Deus solus in Deitate, & nullus alius præter te. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

CONiuro vos † dæmones, & spiritus immundos, ex omnibus quatuor partibus mundi, quibus data est potestas nocendi huic creaturæ Dei N. & vos aëreas potestates, & infernales principes, & vos omnes spiritus speciales, & generales dæmoniorum, de quocunque genere sitis à meridie missos à quocunque dæmone, & ab omnibus partibus totius terræ, & mundi, per Pa†trem, per Fi†lium, & per Spiritum † sanctum, auctoritate, qua fungor, Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi
Luc.9. Filij Dei viui, potentissimi Creatoris, qui me, & vos ex nihilo creauit, & fecit omnes creaturas, vt non habeatis potestatem nec facultatem standi, morandi, nec quiescendi in hac creatura Dei N. ampliùs: sed sententio vos per sententiam latam per altissimum Creatorem, & constringo vos, ac vobis præcipio, vt velitis
Matth. 25. nolitis, omni dolo, fallacia, & fraude postposita, dicatis mihi nomina vestra, ita, vt amoto omni impedimento sine dubio, atque deceptione aliqua interueniente: gratia, & potentia altissimi Saluatoris Domini nostri Iesu Christi, inuenire, & scire nomina vestra possimus. Et per eandem auctoritatem, & sententiam dissoluo vos de isto corpore, & mitto vos omnes supradictos spiritus ad profundũ abyssi in ignem æternalem. Ideo ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est vobis, & seruis vestris: & per hæc sanctissima nomina Dei magna, & in virtute istorum nominum relego vos ad profundum abyssi: Hel † Heloym † Heloa † Sabaoth † Helyon † Esereheie † Adonay † Iehoua † Ya † Tetragrãmaton † Saday † Messias † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Sother † Emmanuel † Agla † Iesus, qui est Alpha, & Omega † Principium & Finis, † mittat vos ad profundum abyssi in ignem æternum, & deinceps nullam habeatis potestatem standi, nec morandi, nec ampliùs habitandi in hac creatura Dei, & imagine Christi, nec in loco isto, neque in aliquo alio neque in alia creatura, per virtutem, & in virtute supradictorũ nominum. Et Angelus Gabriel religet vos in profũdo abyssi in igne æternali, per sanctam fidem Adonay, † per Alpha, & Omega, † vsque ad diem Iudicij, & virtus altissimi triumphatoris Domini nostri Iesu Christi vos affligat. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen. *D. Hier. vbi suprà.*

Initium S. Euangelij secundùm Ioannem. In principio erat verbum, &c. *Quare suprà, fol. 23.*

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Fili Dei viui, Deus meus miserere mei, *Psal 25.* & ne perdas cum impiis animam meam, Heloym fortis, Heloym clemens, dominus timoris, dominus exercituum, dominus misericordiæ, dominus æternæ vitæ: Adonay, dominus mirabilis, dominus ineffabilis. Amor omnipotens, Saday, virtus indeficiens, cuncta perficiens benignitas Saluatoris, seu Creatoris, *Apoc.1.* Alpha, & Omega fortissime, Deus altissi

altissime, Dominus, qui à peccatoribus exorari voluisti, hostia laudis, & precibus, suppliciter exoramus, exaudi nos, miserere nostri, libera nos, salua nos indignos, Creator, & Redẽptor noster per gloriam, magnificentiam, & pietatem tuam, propter nomen sanctum tuum gloriosum, quod est super omne nomen. Redemptor, qui in hunc mundum venisti, nascens ex Maria Virgine sine
Luc. 1. peccato, iniquitatem si aspexeris, non audies: te ergo quæsumus, tuo famulo subueni: quem pretioso sanguine redemisti, salua nos clementissime pater. In manus tuas commendo spiritum meum, & corpus meum hodie, nunc, & semper, omnibus horis, ac momentis, & conserua me famulum tuum inanem, & peccatorem, & istam creaturam tuam N. vt in tua Ecclesia tibi gratiarum actiones referamus. Qui viuis, & regnas, &c.

CONIVRATIO.

Coniuro vos † omnes spiritus immundos, ex omnibus quatuor partibus mundi, quibus data est potestas nocendi huic creaturæ Dei N. & vos aëreas potestates, & infernales principes, & vos omnes spiritus speciales, & generales dæmonum, de quocunque genere sitis, missos à patre Occidentis, & ab omnibus plagis totius mundi. Iterum coniuro † & exorcizo vos omnes dæmones spiritus supra nominatos, & quoscunque alios existentes in quacunque parte mundi, & constringo vos de terra, ligo vos de aëre, constringo vos de vento, ligo vos de igne & coarcto vos de aqua, & de cauernis petrarum. Ego vobis præcipio de cauernis montium, vobis de summis,
Luc. 9. vobis de abyssis, de inferno, vobis de omnibus locis sub cœlo, per Pa†trem, & Fi†lium, & Spiritum † sanctum, auctoritate, qua fungor Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi, Filij Dei viui, & veri, ac potentissimi Creatoris, qui me & vos creauit, & fecit omnes creaturas, quod non habeatis potestatem iacendi, tacendi, nocendi, morandi, ac standi in hac creatura Dei N. sed sententio vos per sentẽtiam latam per altissimum Creatorem, & constringo vos, & præcipio vobis, vt velitis, nolitis, omni dolo, fraude, fallaciaque remota, manifestetis, ac nobis aperiatis nomina vestra: ac per eamdem sententiam relego vos in profundum abyssi in igne æternali: dic nobis, ô inique diabole, quod, est nomen tuum, & magistri tui?

Hîc Exorcista poterit interrogare dæmonem de nomine, socijs, & de omnibus concernentibus ad liberationem obsessi. Posteà sequatur inceptam conjurationem. *Matth.* 25.

IDeò ite maledicti in ignem æternum, qui præparatus est vobis, ac seruis vestris: & per hæc sanctissima nomina magna Dei dissoluo vos de isto corpore, & in virtute istorum verborum, & sanctissimorum *D. Hier. vbi supra.* nominum relego vos ad profundum abyssi in ignem æternalem, Hel † Heloym † Heloa † Sabaoth † Helyon † Esereheie † Adonay † Iehoua † Ya † Tetragrammaton † Saday † Messias † Agios † Ischyros † Otheos † Athanathos † Sother † Emmanuel † Agla † & Finis † Radix Iesse † Leo de tribu Iuda ✠ mittat vos in profundum abyssi: vt deinceps nullam habeatis potestatem jacendi, morandi, nec standi aut habitandi in hac creatura Dei N. & imagine Christi nec in loco isto, nec in aliquo alio per virtutem, & in

virtute dictorum nominum: & Angelus Raphael liget vos in profundo abyssi, & ibi sitis ligati, & afflicti vsque ad diem Iudicij. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Sequentia S. Euangelij secundùm Marcum. In illo tempore. Recumbentibus vndecim Discipulis, &c. *Quære sup. fol.* 34.

Oratio.

Philip. c. 2. OMnipotens sempiterne Deus, qui in principio cuncta creasti ex nihilo: & cui omnes creaturæ, quas creasti, obediunt: & omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, Angeli, Archangeli, Throni, Principatus, Potestates, & Dominationes, & qui in manu tua omnia claudis, & Adam, & Euam ad tuam similitudinem fecisti, & Angelos Satanæ per suam superbiam in profundum Tartari dejecisti. Te ergo omnipotens clementissime Deus Pater, quæso, & obsecro per Iesum Christum Filium tuum, in cujus potestate sunt omnia, qui sedet ad dexteram tuam, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem: & qui
Apoc. 1. est Alpha, & Omega, Primus, & Nouissimus, Rex regum, & Dominus dominantium, Hel, Ischyros, Messias, & per hæc nomina sanctissima, & per hæc omnia alia inuoco, & obsecro te per Natiuitatem Iesu Christi Filij tui, & per ipsum Crucem bajulantem: per baptismum, & passionem: per resurrectionem: per ascensionem suam, & per vulnera in corpore suo, per mortem, & sepulturam suam: per omnipotentem, ac ineffabilem virtutem suam, per san-
Matth. 26. ctum Sacramentum, quod dedit Apostolis suis pridie, quàm passus fuit: & per sanctam, & indiuiduam Trinitatem, & per beatam, & gloriosam virginem Mariam: per Angelos, & Archangelos, Thronos, & Dominationes, Principatus, ac Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per Patriarchas, & Prophetas, & per omnes Sanctos, ac Sanctas tuas: per omnia mysteria, & sacrificia, quæ fiunt in honore tuo: & per sanctissima tua nomina te inuoco, & adoro, te obsecro, te benedico, & rogo, vt acceptas habeas has orationes, conjurationes, & omnia verba oris mei, quibus vti potero: & vt mihi des virtutem super Satanæ Angelos, qui de cœlo de- *Apoc. 11*
jecti sunt, & decipiunt humanum genus, ad eorum loquelam attrahendam, & ad constringendum, ligandum, & expellendum eos: vt incontinenti jussa mea humiliter coram me expleant, & quotiescunque, & vbicunque voluero: & verba, & vocem meam nullo modo contemnant, sed dictis meis, & mihi hodie, nunc, & semper, & vbicunque voluero, obediant, & me timeant per pietatem, & misericordiam tuam, per quam te deprecor, & peto Emmanuel, per omnia nomina tua, & per omnes Sanctos, & Sanctas, & per omnes Angelos, & Archangelos, Potestates, & Thronos, & per Adonay, Hel, Iehoua, Agla, Saday, Tetragrammaton, & omnia sacra nomina, quæ scripta sunt in libro hoc: quatenus des mihi potestatem constringendi omnes spiritus malignos, qui sunt super istam creaturam tuam N. ad respondendum quæ quæram: permittásque constringere benignè, ac humiliter sine læsione, timore, grauamine corporis & animæ meæ. Pater de cœlis, vnus in substantia, *Ioan. 3.*
trinus in persona, qui Adam, & Euã, & multos alios peccare permisisti, & etiam

etiam pro eorum peccatis Filium tuum crucifigi,& mori voluisti. Clementissime, te rogo, peto, & obsecro, ac supplico modis omnibus, quibus possum,per Alpha, & Omega, qui est Christus Filius tuus, vt me adiuues constringere,& expellere spiritus, & omnes Angelos Satanæ,
Apoc.12 qui de cœlo deiecti sunt,ex hac creatura tua. Et vt hanc potestatem mihi præbeas, ecce Domine, laudo te magnifico, & adoro: quod inimici tui isti sceleratissimi facere recusant tibi me sponte lætanterque subiicio, quicquid meum, imò tuum, in me est, tibi Deo omnipotenti humiliter offerens, cui isti superbissimi spiritus sunt rebelles, benedicóque tibi in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro vos † dæmones, & spiritus immundos ex omnibus quatuor partibus mundi, quibus data est potestas à Deo nocendi huic creaturæ suæ N. & vos aëreas potestates,& infernales principes, & vos de quocunque genere sitis missos à parte Australi, & ab omnibus plagis totius mundi, & quoscunque alios existentes in hac creatura Dei, constrigo vos de terra, ligo vos de igne, de ventis, de aqua, vos de cauernis petrarum, impero vobis de montibus, vobis de abyssis, de inferno, & de omnibus locis sub cœlo, per Pa†trem, per Fi†lium, & per Spiritum † sanctum, auctoritate, qua fungor, Domini nostri Iesu Christi Nazareni crufixi, Filij
Genes.1. Dei potentissimi Creatoris, qui me, vos, & omnes creaturas ex nihilo creauit, vt non habeatis potestatem iacendi, standi,morãdi,vel habitandi in hac creatura Dei N. sed sententio vos per sententiam latam per altissimum Creatorem, &.præcipio vobis, vt omni dolo, fraude, & fallacia remota, debeatis manifestare nomina vestra nobis: ac per eandem sententiam dissoluo vos de isto corpore, mitto vos ad ignem infernalem. Ideò ite maledicti in ignem æternum, qui præparatus est vobis ac *Matth. 25.* sociis vestris: & per hæc sanctissima nomina Dei, & in virtute istorum sanctissimorum nominum relego vos in profundum abyssi: Hel † *D. Hier. vbi supra.* Heloym † Heloa † Sabaoth † Helyon † Esereheie † Adonay † Ichoua † Ya † Tetragrammaton † Saday † Messias † Agios † Ischyros † Otheos † Athanatos † Sother † Emmanuel † Agla † Iesus † Christus † Alpha, & Omega † Principium, & Finis, † & mitto vos ad profundum abyssi: & vos constringo, vt deinceps nullam habeatis potestatem standi, vel occupandi hanc creaturam Dei N. & nec locum istum, neque aliquem alium habeatis, in virtute supradictorum nominum, & per illum, qui sedet in throno, & cui licet judicare vi- *Isai. 6.* uos, & mortuos, & sæculum per ignem: & in virtute illius condemno vos ad æternam combustionem ad ignem æternum: & ibi ligo vos vsque ad diem Iudicij. In nomine Pa†tris, Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Sequentia sancti Euangelij secundum Lucam.

Cap.1. IN illo tempore. Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro,cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Aue gratia plena Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Quæ cùm audisset,

audiſſet, turbata eſt in ſermone ejus, & cogitabat, qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas, Maria: inueniſti enim gratiam apud Deum: Ecce concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Ieſum. Hic erit magnus, & filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi Dominus Deus ſedem Dauid patris ejus, & regnabit in domo Iacob in æternum, & regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens Angelus, dixit ei: Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideóque, & quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur Filius Dei. Ecce Eliſabet cognata tua, & ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi, quæ vocatur ſterilis: quia non erit impoſſibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini: fiat mihi ſecundum verbum tuum. ℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

Eccleſia Romana. DEus inuictæ virtutis auctor, & inſuperabilis imperij Rex, ac ſemper magnificus triumphator, qui inimicos non ſolùm gloriæ tuæ, ſed & bonorum omnium aduerſarios potenter expugnas, quique ad reparationem lapſi hominis, quem diabolus (inuidia ſtimulante) deiecerat, *Ioan. c. 1.* verbum tuum de intemerata Virgine Maria carnem ſuſcipere voluiſti, obſecramus humiliter tuam omnipotentem pietatem, vt famulum tuum N. qui te timet, te colit, téque veneratur, à diabolica tyrannide, & vexatione hac peſſima liberare digneris. Per eum, qui venturus eſt judicare viuos, & mortuos, &c.

CONIVRATIO.

COnjuro te, ✝ & exorcizo vos ſpiritus Angelos percuſſores Chriſtianorum, per Pa✝trem, & Fi✝lium, & Spiritum ✝ ſanctum: & per indiuiduam Trinitatem, & per beatiſſimæ Virginis Mariæ Virginitatem, Adjuro vos, ✝ & conjuro per Angelum Michaelem, Gabrielem, Raphaelem, & per eorum virtutes, & per Thronum diuinæ majeſtatis, & per agnum immaculatum de altiſſimis progenitum, & ex Maria Virgine natum, quam Angelus annuntiauit, & per ſanctiſſima nomina omnipotentis Dei Hel ✝ Heloym ✝ Heloa ✝ Sabaoth ✝ *D. Hier. vbi ſupra.* Eſereheie ✝ Adonay ✝ Ya ✝ Tetragrammaton ✝ Saday ✝ Meſſias ✝ Agios ✝ Iſchyros ✝ Otheos ✝ Athanatos ✝ Sother ✝ Emmanuel ✝ Agla ✝ Ieſus ✝ Alpha, & Omega ✝ Principium, & Finis, ✝ & per hæc, & alia nomina virtuoſiſſima Domini noſtri Ieſu Chriſti Filij Dei omnipotentis viui, & veri, vobis contradico, qui veſtra culpa de cœlo eiecti fuiſtis, & de excelſo Throno expulſi. Vos iterum exorcizo, ✝ ac vobis *Apoc. 11.* impero per ineffabilem Creatoris potentiam, & per quatuor animalia ſummi Creatoris: & ſanctam ſedem *Ezech.* diuinæ Majeſtatis, & per Angelicas poteſtates cœlorum, & per Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, *Eſaiæ 6.* Principatus, Poteſtates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin, qui quotidie non ceſſant clamare, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth, vt ſine mora aliqua recedatis de hac creatura Dei, & imagine Chriſti: nec poſſitis nocere alicui creaturæ Dei, & imagini Chriſti, vt præceptum eſt vobis. In nomine Pa✝tris, Fi✝lij, & Spiritus ✝ ſancti. Amen.

EXPRO

EXPROBRATIO IN Satan, magna, & terribilis, excerpta ex Prierio.

O Miserrime, & iniquissime spiritus, ecce contra te tuum factorem, ac punitorem inuocaui, cujus longanimitatem temerè contemnere non consueuisti impunè. Reminisci debuisses, quemadmodum in te quàm justè, statim ab initio tuæ conditionis, animaduertit. Audi, miserrime, opprobrium tuum. Deus omnipotens Adonay, magnus, & mirabilis, immò incomprehensibilis, cùm esset bonitas, & charitas infinita nulli indigens, sed in se ipso fœlicissimus: ex sua tamen infinita bonitate producere voluit vniuersum ad suam quidem gloriam, sed ad vtilitatem aliorum, immò ipsam suæ gloriæ manifestationem in bonum suæ creaturæ ordinauit: quippe qui est bonitas infinita, atque purissima: in quo quidem vniuerso voluit esse creaturas rationales, cum quibus haberet sanctę charitatis amicitiam, & quibus tandem suæ fœlicitatis communionem largiretur. Inter has autem tuus Dominus Acherontinus Lucifer supremus creditur extitisse. Vos autem spiritus nunc quidem brutales, olim gloriosi, omnes à Deo omnipotente producti fuistis donis naturalibus sublimes, sed gratuitis sublimiores. Qui in ipso mox vestræ conditionis exordio, conditori vestro non solùm ingrati, verùm etiam & rebelles extitistis, in superbiam, in liuorem, & odium maximum prorumpentes! O ingratitudinem maximam! O inauditam temeritatē! O flammis æternis exurendū scelus! Audiatis, quid de vestro principe, & singulis vestrū suo modo sub figura Nabuchodonosor superbissimi: immò quid de Nabuchodonosor ad instar Satanæ, dicat per Isaiam magnus, & admirabilis conditor vester. Quomodò (inquit) cecidisti de cœlo, Lucifer? id est quomodò in te potuit esse tanta ingratitudo, tanta superbia, tanta iniquitas, vt subitò de cœlo caderes, omnipotenti virtute præcipitatus? Qui manè oriebaris, id est, qui in tuæ conditionis exordio instar syderis matutini, atque pulcherrimi cœperas in mundo rutilare. Corruisti in terram: scilicet infernalem, atque sulphuream, qui vulnerabas gentes, id est qui tyrannorum instar gentes vulnerantium ambiebas principatum, & in reliquos spiritus superbam tyrannidem exercebas. Corruisti, inquam, tu, qui tua pulchritudine, delectatus, dicebas in corde tuo, tuum scilicet blasphemando conditorem, vnde laudare debuisses. In cœlum conscendam, id est, supernaturalem fœlicitatem mea virtute nanciscar: super astra cœli, id est super omnes cœlestes spiritus exaltabo solium meum: volens scilicet reliquis spiritibus Angelicis inesse gratuito, atque fœlici principari. Sedebo in monte testamenti, id est in cœlesti Hierusalem: in lateribus Aquilonis, id est in medio Templi, siue Ecclesiæ cœlestis: propterea quòd in materiali Hierusalem Templum esset in lateribus Aquilonis montis Sion. Ascendam super altitudinem nubium, id est omnes creatos spiritus dignitate, & potestate transcendam. Similis ero altissimo Deo, scilicet omnipotenti, qui propria, non aliena virtute, beatus est, omnes beatos spiritus beatificans. O verbum totius temeritatis: & cui meritò per magnum, & admirabilem Adonay justissime respondeatur. Veruntamen, ô spiritus

Ezech. [illegible] · Isa. [illegible] · Ibidem. · Ibidem. · Ibidem.

ingrate, atque superbissime, ad infernum detraheris, in profundum laci: quia nihil æquius, quàm humiliare superbum. Qui te viderint post tantam dignitatem obsidentem corpora humana, & infra intestina stercorea latitantem, bestiales gestus, rugitúsque porcinos cum fœmineis ejulatibus exercentem, ad te contemplandum præ admiratione inclinabuntur, vt videant ad quantam profunditatem, de tanta sublimitate explosus,ruénsque descenderis,dicéntque. Nunquid iste est vir,propter naturale scilicet ingenium: reuera autem bestia propter perfidam voluntatem, & prædo infernalis, qui conturbauit terram: quia perdita charitate, & spe salutis, in suam rebellionem, atque conjurationem genus humanum attrahere sua fallacia curauit, vndè infinita mala, & perturbationes cunctæ prouenere, adeò vt orbem vniuersum desertum cognitione diuina statuerit, dum ista bestia scabiosa vbique adorari voluit vice sui conditoris?

Ibidem.

Vbi supra.

Illud verò, miserrime, quomodò sufferre jam potes, quòd omnipotens Deus de superbissimo Tyro, sub tua persona, qui eum tuo facto docuisti, per Ezechielem profitetur, & dicit: Et tu Cherub, olim scilicet, nunc autem prædo, bestia, serpens, & sus macra, famelica, & immundissima, adeò turpis, vt semper vincat omnem sermonem rei magnitudo. Signaculum expressum, scilicet, atque clarissimum, similitudinis, id est similium Deo omnipotenti, plenus sapientia, naturali, scilicet, atque gratuita, nunc autem plenior stoliditate, & plenissimus iniquitate morali, perfectus decore, scilicet gratiæ in deliciis paradisi Dei fuisti: quia beatus eras in spe habituali,& in arrha sanctæ charitatis. Omnis lapis pretiosus, id est omnis Spiritus Angelicus, operimentum tuum:quia nouem Angelorum agminibus ornabaris. Sardius, Topazius, Iaspis: ecce vnam Hierarchiam triplicis ordinis: Chrysolitus, Onyx, & Berillus: ecce secundam: Saphyrus, Carbunculus, & Smaragdus: ecce tertiam: Aurum quoque decoris tui, id est natura splendens, atque pulcherrima: & foramina tua, id est vires naturales, ingenium scilicet, atque voluntas, in quibus, quasi in foraminibus annuli aurei, includebantur gemmæ spiritualium habituum, atque donorum: in die, qua conditus es, præparata sunt: quia nulla fuit in eis imperfectio nulla indispositio,& macula nulla. Tu Cherub, significatus scilicet per Cherub sancti sanctorum, extensus ala duplici, contemplationis videlicet, & amoris, & protegens, id est operiens arcam, scilicet Domini Sabaoth, id est Ecclesiam cœlestem, vel corpoream creaturam, posui te in monte sancto Dei, id est sublimem in templo cœlesti. In medio lapidum ignitorum: id est sanctorum Angelorum, ardentium amore diuino: ambulasti vno duntaxat passu primæ operationis tuæ: perfectus in viis, id est in operationibus tuis: quia, etsi vna fuit tua operatione mensuræ, fuit tamen multiplex ratione potentiæ, cognitio videlicet, atque amor: à die conditionis tuæ, id est à primo instanti tui esse, donec inuenta est iniquitas in te, in secundo scilicet tui esse instanti. In multitudine, id est propter multitudinem negotiationis tuæ, id est donorum naturalium, & gratuitorum repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti, scilicet irreparabiliter, propter Deiforme ingenium, quod tibi dedi, & inuiolabilem

Cap. 28.

Ibidem.

Ibidem.

Vbi supra.

Vbi supra.

Ibidem.

bilem meam justitiam, quam institui: & eieci te superbum, tumidum, & bestialem de monte sancto Dei, id est de cœlo Empyreo, ad sedes infernales: & perdidi te, ô Cherub, protegens olim de medio lapidum ignitorum, quorum consortio te indignum effecisti. Perdidisti sapientiam (Deo teste) licèt tu apud mulierculas, & Necromanticos de sapientia glorieris: & ex Angelo effectus es bestia teterrima, & scabiosa.

Ibidem.

O miserrime, quo nulla creatura miserior, vel impudentior est, quomodo post tantam gloriam audes comparere, & brutales, imò porcinos moliri rugitus? Erubesce misselle, & fuge, Dei omnipotentis imperia veritus. Nam ego, Iesu Christi Nazareni crucifixi indignus Sacerdos, & famulus, auctoritate, & virtute Dei omnipotentis Patris, † & Filij †, & Spiritus † sancti præcipio tibi, vt Dei templum desinas occupare. Et ne dicas in die Iudicij, nemo me adjurauit, nemo mihi contradixit. Ecce infœlix, & floccipendende: ego licèt indignus Dei omnipotentis Sacerdos, & famulus Iesu Christi Nazareni crucifixi: ex parte Dei omnipotentis, & Domini nostri Iesu Christi, tibi contradico, & impero fugam: & contra inuoco testes, ac punitores cœlum, & terram: contra te inuoco sanctam Trinitatem, vltricem contumaciæ tuæ: beatam Virginem Mariam: omnes bonorum spirituum choros: omnes electos Dei, quos omnes humiliter precor, vt mihi aduersum te sint in adjutorio. Omnes autem Tartareas legiones, non quidem inuoco (absit enim: quia suffragio gratiæ diuinæ, omnibus virtutibus infernalibus tàm diuisim, quàm conjunctim simul me existimo fortiorem) sed conuoco, cito, conjuro, & ex parte Dei

Matth. 16.

omnipotentis præcipiendo, adjuro contra te, vt sint contumaciæ tuæ punitrices. Fuge, miserrime, fuge latro: quia judex adest iratus: adest tortor funestus, atque cruentus: qui tanquam latronem, atque prædonem, in furca infernalis patibuli te suspendere festinat: adest contra te judicium Iesu Christi Nazareni crucifixi. Qui venturus est judicare viuos, &c.

Hìc Sacerdos ponat librum super caput obsessi, & ostendendo ei Crucifixum, dicat.

PEr istius libri orationes, & conjurationes, & per omnes earum virtutes, & per omnia signa, & verba Saluatoris nostri Iesu Christi, & per omnes orationes, quæ fiunt in cœlo, & in terra, & per omnes virtutes cœlorum in virtute, & per virtutem Sanctorum Dei nominum præcipio vobis, vt deinceps hìc manere non debeatis, nec possitis: sed faciatis quæcunque vobis iusserimus: alioquin in stagnum ignis, & sulphuris vos præcipitabimus, æternaliter concremandos. In quacunque ergo parte hujus corporis sitis, siue intus, siue foris, venite, & videte signum sanctæ crucis † à summo Creatore Domino nostro Iesu Christo consecratum: quia per virtutem illius nobis obedire tenemini, Et per ipsum vos ligamus, vt coram nobis contra vestram voluntatem venire debeatis; quoniam verba Dei, quæ de ore nostro exeunt, sunt ignes feruentissimi, qui vos comburent æternaliter: & hoc est signum, per quod totus mundus tremit, & omnis creatura contremiscit: & vos rebelles estis nostro, ac vestro Creatori? Maledicti ergo, & excommunicati, atque blasphemi sitis

in pœna æternali : & nulla ſit vobis requies in aliqua hora, ſi ſtatim non eritis obedientes præceptis meis vobis factis in virtute Ieſu Chriſti : & verbis, quæ de illo dicuntur, qui orbem contremere facit : in cuius nomine, virtute, ac poteſtate vobis præcipio, vt ſtatim recedatis. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos & ſæculum per ignem. Amen.

SENTENTIA FERENDA ab Exorciſta contra dæmones obſidentes.

QVia verò in hoc iudicio tanquam illius ſummi Iudicis poteſtate mihi tradita ab illo, quando Diſcipulis ſuis dixit : Quodcunque *Marc.16* ligaueritis ſuper terram, &c. nomine illius inuocato, & beatæ Virginis Mariæ eius matris, necnon beatorum Confeſſorum Proſperi, Geminiani, & Zenonis, ac ſanctorum Cypriani, & Iuſtinæ martyrum, ac totius Curiæ triumphantis, ratificando, & approbando latam ſuperiùs ſententiam per ſummum Crea- *Ibidem.* torem : Ita ego pronuntio tanquam Vicarius, vt ſuprà & declaro, ac impero, vobis quòd ſine mora, ac omni occaſione poſtpoſita, hanc creaturam Dei N. quam tantùm moleſtaſtis, amodò relinquatis ſuæ priſtinæ ſanitati, & nunquam deinceps moleſtare valeatis. Item impero, mando, iubeo, & pręcipio auctoritate qua ſuprà, Lucifero Belzebub, Satanæ, & omnibus furiis infernalibus quòd ſtatim, & ſine mora vos in ſtagnum ignis, & ſulphuris, & in profundum inferni præcipitent, vt ſuprà ſententiatum eſt, & indiſpenſabiliter vos ligent, & affligant omnibus pœnis vſque in diem Iudicij : & quia veſtro Creatori rebelles fuiſtis & nobis, & præceptis ſuis beatæ Virginis, & dictis Apoſtolorum, & Euangeliſtarum, Martyrumque & Confeſſorum omnium, dicta, lectaque neglexiſtis, vos omnes condemno ad inferna ſupplicia : & ignis, qui vos vrat, ex ipſius præſentia Dei exeat, qui vos comburat, ipſo iubente. Qui vna cum Patre, & Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hìc Exorciſta iterùm oſtendat dæmoni Crucifixum, conjurando, quòd per illud ſignum, & nomina Dei debeat exire : Et ſi ſpiritus diceret, quòd non poſſit exire, eò quòd per incantationes, vel Exorciſmos, & vincula aliqua ſit ligatus ſuper dictam creaturam, tunc conjuretur hoc modo.

SOLVTIO DÆMONVM facienda ab Exorciſtis.

EGo coniuro vos, † adiuro, & conteſtor, exorcizo, atque diſſoluo † omnes ſpiritus maledictos, qui eſtis ligati ſuper iſtam creaturam Dei N. & per omnes ſupradictas virtutes, miracula, gratias, & poteſtates Dei, & iſtius ſanctiſſimæ imaginis Crucifixi, & omnium nominum Dei: & per omnes illas coniurationes orationes, & Exorciſmos, quibus in nomine Domini noſtri Ieſu Chri- *Matth.*
ſti poteſtis damnari, cruciari, & con- *19.*
ſtringi : & per poteſtatem, & gratiam Dei, & per illud tremendum Iudicium Dei, quando omnes vos perpetualiter ligabit in ſtagno profundo abyſſi, & in igne, & ſulphure æternali, vobis præcipio, quod debeatis, rebelles Ieſu Chriſti Nazareni, exire, & recedere ab iſto corpore humano ſine aliquo nocumento & læſione corporis, & animæ, per virtutem Dei viui, & veri. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † ſancti. Amen.

Exor

Exorcista exigere poterit sequens promissum à dæmonio vexante corpus, in quocunque loco harum conjurationum sibi videbitur expedire, & per illud conetur habere veritatem, præceptis, & diris comminationibus.

PROMISSVM DIABOLI ab exorcistis exigendum ad extorquendam viritatem omnium pertinentium ad liberationem obsessi.

EGo promitto tibi Sacerdoti, seu ministro Christi obseruare omnia illa, quæ præceperis mihi ex parte Dei, & Domini Iesu Christi Nazareni crucifixi, pertinentia ad honorem eius, ad liberationem huius creaturæ, vel ad charitatem proximi tui. Quòd si in ullo defecero ex his quæ tibi promitto, ex nunc inuoco ipsum Deum omnipotentem iratum contra me, qui tanquam vltor, & vindex huius meæ promissionis mittat sanctos Angelos suos potentes in prælio, qui me eiiciant, & expellant ex hoc corpore. Voco similiter Luciferum vnà cum omnibus aliis principibus, furiis, & pœnis infernalibus, qui omni sua indignatione, & furore indignati contra me insurgant, & ducant me in profundissimum, & pœnosissimum locum inferni, vbi acriùs & duriùs mille millies magis solito omni pæna, dolore, & cruciatu infernali sim cruciatus, à quibus non possim liberari in sæcula sæculorum. Amen.

Quia sæpè contingit Energumenos non posse liberari à spiritibus immundis ipsos vexantibus, prima, secunda, vel tertia vice: ideo Sacerdos volens finem imponere conjurationi præcipiat spiritibus egressis è corpore, hoc modo.

PRÆCEPTVM FACIENDVM omnibus spiritibus immundis egressis è corporibus obsessis.

PRæcipio vobis omnibus spiritibus immundis, qui egressi estis ex hoc corpore in nomine sanctissimæ Trinitatis, Pa✝tris, & Fi✝lij, & Spiritus ✝ sancti, quòd non habeatis auctoritatem, potestatem, seu virtutem ostendendi vos huic creaturæ Dei N. nec faciendi illi aliquam illusionem tàm phantasticam, quàm realem, nec possitis illam offendere, neque lædere tàm in corpore, quàm etiam in anima, nec denuò possitis regredi ad illam vexandam, nec mittere alios dæmones loco vestrum: sed sitis constricti supradicto præcepto ire ad sedes infernales, vel ad loca vobis deputata à Deo, vbi nullam creaturam tàm rationalem, quàm irrationalem lædere valeatis. Ecce Crucem ✝ Domini fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. *Apoc. c. 5*

Si Energumenus non fuerit liberatus, & tamen (vrgente necessitate) dimittenda sit conjuratio, tunc præcipe omnibus spiritibus remanentibus in corpore, eos cogendo, vt recedant à capite, à corde, & à stomacho, & descendant ad partes inferiores corporis: putà in vngues mortuos pedum: & caue, ne vllo pacto sinas eos remanere sursum: cùm autem illuc descenderint, tunc facias illis sequens præceptum.

PRÆCEPTVM FACIENDVM omnibus spiritibus remanentibus in corpore, cùm necesse fuerit dimittere conjurationem.

PRæcipio vobis omnibus spiritibus immundis, qui estis in hoc

corpore, in nomine ſanctiſſimæ Trinitatis Pa†tris,& Fi†lij, & Spiritus † ſancti, & ſub pœna immerſionis in ſtagnum ignis, & ſulphuris per annos mille ſtatim ab exitu veſtro: quatenus non habeatis auctoritatem, ſeu poteſtatem aſcendendi ſuperiùs ad caput vel ad membra huius creaturæ Dei N. & ipſam lædendi: ſed cogamini manere deorſum donec vocati fueritis à me, ſeu ab aliquo alio Exorciſta: vel permiſſi à Deo aſcendere ad honorem ipſius, ad ſalutem hujus creaturæ Dei & ad confuſionem veſtram, vel augmentum pœnarum veſtrarum, & ſinatis ipſam orare, comedere, bibere, quieſcere, & omnia illa agere, quæ ſpectant ad honorem Dei, & ſalutem animæ ſuæ. Et ſicut Chriſtus mortuus eſt, & deſcendens ad inferos, dixit: Attollite portas principes veſtras, & eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ, & ibi ligauit ſuperbiſſimum Luciferum: ita auctoritate, qua fungor, ligo vos in loco vobis aſſignato. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † Sancti. Amen.

Explicit Exorciſmus ſeptimus.

GRATIARVM ACTIONES pro energumeno liberato.

Cùm liberatus fuerit obſeſſus, dic.

Diuus Ambr. & Auguſt.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli, & vniuerſæ poteſtates:

Tibi Cherubin, & Seraphin, inceſſabili voce proclamant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.

Pleni ſunt cœli, & terra majeſtatis gloriæ tuæ.

Te glorioſus Apoſtolorum chorus:

Te Prophetarum laudabilis numerus:

Te Martyrum candidatus laudat exercitus:

Te per orbem terrarum ſancta confitetur Eccleſia.

Patrem immenſæ majeſtatis,

Venerandum tuum verum, & vnicum Filium,

Sanctum quoque paraclytum Spiritum.

Tu rex gloriæ Chriſte,

Tu Patris ſempiternus es Filius:

Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem: non horruiſti Virginis vterum.

Tu deuicto mortis aculeo, aperuiſti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei ſedes: in gloria Patris.

Iudex crederis eſſe venturus.

Te ergo, quæſumus, tuis famulis ſubueni: quos pretioſo ſanguine tuo redemiſti.

Æterna fac cum Sanctis tuis gloria munerari.

Saluum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.

Per ſingulos dies benedicimus te:

Et laudamus nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.

Dignare Domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Domine: miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.

In te Domine ſperaui: non confundar in æternum.

Quo

Quo finito, dic sequentia verba.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. ℟. A templo sancto suo, quod est in Hierusalem. ℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

GRatias agimus tibi, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus: gratias agimus tibi Christe, verbum æterni Patris, gratias agimus tibi Spiritus alme: gratias agimus Sanctis omnibus, tum Angelis, tum hominibus: quia omnipotenti virtute Dei per nostras manus elisus est draco. Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob miserere famulo tuo N. quem à diabolica potestate liberasti, & in ejus adjutorium sanctum dirige Michaelem, qui eum protegat, visitet, atque defendat ab omnibus inimicis suis. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui liberare dignatus es hunc famulum tuum N. ab omni vexatione Satanæ, & ministrorum ejus: mitte in eum septiformem Spiritum sanctum tuum paraclytum de cœlis. ℟. Amen. Spiritum sapientiæ, & intellectus. ℟. Amen. Spiritum consilij, & fortitudinis. ℟. Amen. Spiritum scientiæ, & pietatis. ℟. Amen. Adimple eum Spiritu timoris tui & signa eum in vitam propitiatus æternam. *Resp.* Amen. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

TE Deum Patrem ingenitum, te Filium vnigenitum, te Spiritum sanctum paraclytum, sanctam, & indiuiduam Trinitatem toto corde confitemur, laudamus, atque benedicimus tibi gratias agentes, quia tua virtute hodie confusus, turbatus, verberatus, ac denique expulsus est diabolus cum sociis suis de hac creatura tua N. quam per Filium tuum vnigenitum redimere dignatus es. Quæso igitur te, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, Sancta Trinitas virtus vna, atque indiscreta majestas, Deus noster omnipotens, vt hanc creaturam tuam N. custodire, & defendere digneris, per sanctos Angelos tuos ab omni incursu Satanæ, & ministrorum eius: & infunde super eam benedictionem tuam sanctam. Per Christum Dominum nostrũ. Amen. Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Iesus Christus beatissimæ Virginis Mariæ Filius, mundi salus, & Dominus, qui dixit discipulis suis: In nomine meo dæmonia eiicient: ipse impleat verbum suum, & sit tibi propitius, & clemens. Et hoc signum sanctissimæ Crucis † sit tibi clypeus, & munimen aduersus omnes insidias diaboli. Amen.

Ecclesia Romana.

Marc. 16

Oratio.

SAnctificet te Deus signaculo sanctæ Crucis † suæ, vt recedant à te omnes inimici tui. Defendat te Iesus Christus Filius Dei viui per signum sanctæ † Crucis. Defendat † te Deus ab omnibus malis præsentibus, & futuris, exterioribus, & interioribus. Signo † te signaculo sanctæ Crucis, vt à persecutionibus diaboli liberet te Deus. Signaculo hujus

Crucis † prosternantur ipsi diaboli aduersarij tui, & fugiant à te. Per istius sanctæ crucis † signaculum liberet te Deus à periculis mundi: & mittat sanctos Angelos suos, qui te custodiant. Benedictio Dei Pa†tris & Fi†lij, & Spiritus † sancti sit super te. Benedictio † Iesu Christi sit super te. Virtus sanctæ Crucis † sit super te, intra te, circa te, ante te, post te, & in omnibus partibus tuis. Benedictio † beatæ Mariæ Matris Dei sit super te. Benedictio † Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & omnium Sanctorum & Sanctarum Dei sit super te. Amen.

Oratio.

SAncte Michael, defende creaturam istam N. in prælio, vt non pereat in tremendo iudicio: per gratiam quam meruisti, te deprecor, vt eruas eam ab omnibus periculis animæ, & corporis, & ab vniuersis insidiis dæmonum, & custodias eam, vt omnes spiritus maligni non possint nocere ei in quocunque loco fuerit. Per Iesum Christum Saluatorem nostrum. Amen.

Hic Sacerdos, seu Exorcista signando obsessum, dicat:

SIgnaculum Domini nostri Iesu Christi † impono in frontem tuam, Signo † oculo tuos, vt viduas claritatem Dei, Signo † aures tuas, vt precipias verba Dei, ac salutis tuæ, Signo † nares tuas vt percipias odorem suauitatis. Signo † cor tuum, vt confiteatis peccata tua. Signaculum Dei Patris † omnipotentis, & Fi†lij, & Spiritus † sancti appono, quod te sanum faciat in omni tempore vitæ tuæ, vt nullam habeat diabolus potestatem in te, nec in aliqua parte tui: sed sancta Trinitas diuina regat te, & perducat in vitam æternam. Amen.

Hic benedicas eam, dicens:

BEne † dicat tibi Dominus noster Iesus Christus, & custodiat te. ℟. Amen. Ostendat tibi faciem suam Dominus, & misereatur tui. ℟. Amen. Conuertat Dominus vulsuum ad te, & det tibi pacem. ℟. Amen. Pax & benedictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti descendat super te, & maneat tecum in æternum. Amen.

REMEDIA.

EFFICACISSIMA AD MALIGNOS SPIRITVS EXPELLENDOS,

Facturásque, & maleficia effuganda de obsessis corporibus: cum suis benedictionibus.

ORDO AD FACIENDAM AQVAM BENEDICTAM.

Sacerdos indutus Sacerdotalibus indumentis, vel saltem stola, absolutè dicat.

Vers. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS SALIS,

EXorcizo te, creatura salis, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum, † sanctum, per Deum, qui te per Elisæum Prophetam in aquam mitti

Ecclesia Catholica. 4 Reg. 2

mitti iussit, vt sanaretur sterilitas aquæ, vt efficiaris sal exorcizatum in salutem credentium, & sis omnibus sumentibus te sanitas animæ, & corporis: & effugiat, atque discedat à loco, in quo aspersum fueris, omnis phantasia, & nequitia, vel versutia diabolicæ fraudis, omnísque spiritus immundus adjuratus. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ibidem. IMmensam clementiam tuam, omnipotens æterne Deus, humiliter imploramus, vt hanc creaturam salis, quam in vsum generis humani tribuisti, bene†dicere, & sancti†ficare tua pietate digneris, vt sit omnibus sumentibus salus mentis, & corporis: & quicquid ex eo tactum, vel respersum fuerit, careat omni immunditia, omníque impugnatione spiritalis nequitiæ. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, &c.

EXORCISMVS AQVÆ.

Ibidem. EXorcizo, te creatura aquæ, in nomine Dei Patris † omnipotentis, & in nomine † Iesu Christi Filij ejus Domini nostri, & in virtute Spiritus † sancti, vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici, & ipsum inimicum eradicare, & explantare valeas cum Angelis suis Apostaticis. Per virtutem ejusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DEus, qui ad salutem humani generis maxima quæque sacramenta in aquarum substantia condidisti: adesto propitius inuocationibus nostris, & elemento huic, multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ bene†dictionis infunde, vt creatura tua mysteriis tuis seruiens, ad abigendos dæmones, morbósque pellendos diuinæ gratiæ sumat effectum: vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium hæc vnda resperserit, careat omni immunditia, liberetur à noxa: non illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens, discedant omnes insidiæ latentis inimici: & si quid est, quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti, aspersione huius aquæ effugiat, vt salubritas per inuocationem sancti tui nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

Hic mittat sal in aquam in modum Crucis, dicendo semel.

Commistio salis, & aquæ pariter fiat: in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DEus inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij Rex, ac semper magnificus triumphator: qui aduersæ dominationis vires reprimis, qui inimici rugientis sæuitiam superas: qui hostiles nequitias potenter expugnas, te, Domine, trementes, & supplices deprecamur, ac petimus, vt hanc creaturam salis, & aquæ dignanter aspicias, benignus illustres, pietatis tuæ rore sanctifices, vt vbicunque fuerit aspersa, per inuocationem sancti tui nominis, omnis infestatio immundi spiritus abigatur, terrórque venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus nobis misericor-

diam tuam poscentibus vbique adesse dignetur. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

BENEDICTIO OLEI probatissima ad expellẽdas omnes facturas, maleficia, ligaturas, & omne opus nefarium diaboli, de humanis corporibus: quæ ab aliquibus ascribitur sancto Cypriano.

Modúsque sumendi dictum oleum.

Sacerdos habeat vas præparatum cum oleo benedicendo, & indutus sacerdotali stola, benedicat ipsum, dicens:

IN nomine Pa†tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen *Vers.* Adiutorium nostrum in nomine Domini. *Resp.* Qui fecit cœlum, & terram. *Vers.* Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. *Resp.* Et salutare tuum da nobis. *Vers.* Adiuua nos Deu salutaris noster. *Resp.* Et propter gloriam nominis tui libera nos *Vers.* Nihil proficiat inimicus in nobis. *Resp.* Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. *Vers.* Fiat misericordia tua, Domine, super nos. *Resp.* Quemadmodum sperauimus in te.

EXORCISMVS.

EXorcizo te immundissime spiritus omnis incursio Satanæ, & phantasma in nomine Dei Pa†tris, in nomine Dei Fi†lij, & in nomine Dei Spiritus † sancti, vt recedas ab hoc oleo, vt possit effici potatio spiritualis ad sanandum infirmos: vt in eis possit habitare Spiritus sanctus, per nomen Dei Patris, per nomen Domini nostri Iesu Christi dilectissimi Filij eius. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio

EMitte, Domine, septiformem Spiritum sanctum paraclitum de cœlis in hanc pinguedinem oliuæ, quam de viridi ligno producere dignatus es ad refectionem mentis, & corporis, vt tua benedictione sit semper tangenti tutamentum mentis & corporis ad euacuãdos omnes humores melancholicos, omnes dolores, omnes infirmitates, omnésque ægritudines mentis, & corporis, vnde vnxisti Reges, Prophetas, & Martyres *Num 16.* vnctione sãcta tua perfecta. Domine, abs te ostende nobis, vt benedictum permaneat in visceribus famulorum tuorum, in nomine Domini Iesu Christi. Qui tecum, & cum Spiritu sancto viuit, & regnat per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Hic Sacerdos habeat vexatum, seu maleficiatum præsentem, si commodè fieri potest, & positis manibus super caput eius, adiuret dæmonem, hoc modo.

ADiuro te, ô Satanas, & omnes malignos spiritus, per nomen Dei viui, veri, † & sancti, † per nomen, & merita Virginis Mariæ: per potestatem omnium spirituum cœlestium: & per nouem ordines cœlestes, in maledictionem, confusionem, & augmentum pœnarum tuarum in centuplum de die in diem, vsque ad vltimum tremendum diem finalis Iudicij augmentandam, si nunc non recedas, maledicte Satana, ab hoc famulo Dei N. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro te, ô Satan, quòd non requiescas, neque cesses à labore continuo de loco, in quo es, penitus remouere ab officio, & societate damnata cuiuscunque principatus, & tuam, & omnem malignam fascinationem

fascinationem ab hac creatura Dei N. facturas, infirmitates, & dolores animæ, & corporis per verba coniurationis prædictæ: maledicte Satan sit nomen & opus tuum confusum, & maledictum in æternum, & vltra à Deo omnipotente, & à me per potestatem mihi traditam super te, solùm in Baptismate, & aliis Sacramentis, sed etiam per administrationem veri Corporis, & Sanguinis Domini nostri Iesu Christi, mihi per auctoritatem beatorum Apostolorum Petri, & Pauli concessam. Et si fueritis rebelles, & contumaces, & mihi inobedientes, coniuro contra te, & contra vos omnes spiritus infernales, qui vos nefarios spiritus cum festinatione, quatenùs per virtutem illius nominis, quod Moyses, nominauit: & tunc absorpti
Exod. 19. fuerunt à cauernis abyssi Dathan, & Abyron, & in virtute illius nominis vsque in profundum abyssi, vsque ad vltimum diem vos religent. Amen.

Sequentia sancti Euangelij secundum Marcum.

Marc. 16 IN illo tempore. Recumbentibus vndecim Discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuersum, prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. Qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient. Linguis loquentur nouis. Serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit, Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem Iesus, postquàm locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti prædicauerunt vbique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. *Resp.* Laus tibi Christe.

ADIVRATIO.

ADiuro etiam vos † omnes immundos spiritus, per eum, qui erat, qui est, & qui venturus est: qui creauit, & redemit nos suo sanguine, per crucem, mortem, sepulturam, & resurrectionem suam: qui hic præsens, & vbique est: qui dixit Vbi fuerint duo vel tres in nomine meo congregati, ibi in medio eorum sum: & per nomen eiusdem Domini nostri Iesu Christi, vt hinc statim recedatis cum maleficiis, & facturis vestris, nunquàm redituri. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen. *Apoc.* *Matt.* 18.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. *Resp*, Qui fecit cœlum & terram. *Vers.* Exurge Christe adiuua nos. *Resp.* Et libera nos propter nomen tuum.

Oratio.

O Potestas immensa, ô Trinitas indiuidua, æterne Spiritus sancte, te omnes Christicolæ exoramus vt potentiam, & misericodiam tuam super hanc creaturam tuam N. porrigas, & ab omni spiritu immundo tua pietate liberare digneris Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Sacerdos reuertatur ad benedictionem Olei, & dicat.

BEnedicat te, creatura olei, † imperialis maiestas: protegat te † regalis diuinitas: defendat te † immēsa Trinitas foueat te † gloriosa vnitas

dirigat te † inæstimabilis bonitas: regat te † potentia Dei Patris: viuificet te † sapientia Dei filij: deducat te † virtus Spiritus sancti Alpha, & Omega. Deus Sabaoth sit ista inuocatio, vt det tibi ad omne malum virtutem, Crux † Christi saluet te: duodecim Apostoli te † custodiant: Sancti martyres te † adiuuent: sancti Confessores te bene † dicant: omnes Sancti Sacerdotes noui, & veteris Testamenti te exorci † zent, & sanctificent, † Sancti Angeli, Archangeli, Throni, Dominationes, Principatus & Potestates, Virtutes cælorum, Cherubin, & Seraphin te † defendant: virtuosus Deus trinus, & vnus te bene † dicat, & det tibi ad omne malum, & ad omnes facturas, & maleficia virtutem; vt per te possim destruere, eradicare, & euellere de animabus, & corporibus humanis omnia maleficia, omnes incantationes, ligationes, facturas, & omne opus nefarium Diaboli. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic sequuntur benedictiones dicti olei ad bibendum, & ad vngendum facturatos.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt.

EXORCISMVS.

Exorcizo te, creatura olei, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, vt omnis virtus aduersarij, omnis exercitus diaboli, omnisque incursio, & omne phantasma Satanæ eradicetur à te: vt fias omnibus, qui te sumpserint, medicina ad expellendas omnes facturas, & fuganda omnia maleficia Satanæ, & ministrorum ejus; & ipsum inimicum expellere cum omnibus maleficiis, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis valeas. In nomine Pa†tris omnipotentis, in charitate Iesu Christi Domini nostri Filij eius, qui viuit, & regnat cum Spiritu sancto Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Creaturarum Deus omnium, & Domine Creator, qui per Moysen famulum tuum, permixtis herbis aromatum, fieri præcepisti sanctificationem vnguenti, clementiam tuam suppliciter deposcimus, vt huic oleo, quod oliua, te jubente, produxit, spiritualem gratiam largiendo, plenitudinem sancti†ficationis infundens: sit, Domine, fuga dæmonum, ac omnium maleficiorum, incantationum, ligationum, facturarum, ac omnium operum Satanæ exterminatio: & præsta nobis, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, vt quicunque ex hoc oleo biberint, & deuotè vnxerint, sit eis perfecta medicina contra omnes diabolicas machinationes, facturas, ligationes, & signaturas, ac malignos spiritus. Per Dominum nostrum Iesum Christum, qui lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Exod. 30 — *Apocal. 1*

EXORCISMVS.

Exorcizo te, creatura olei, in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti: vt per hanc inuocationem indiuiduæ Trinitatis, ac vnius virtute deitatis, omnis nequissima virtus aduer

aduersarij, omnis inueterata malitia diaboli, omnis violenta incursio, omne confusum, & cæcum phantasma eradicetur, fugetur, & discedat ab hoc oleo: & omnes, qui ex eo biberint: & deuotè vnxerint, fiat sanitas super eos ab omni maleficio diabolico, vt non possit latere vlla malignorum spirituum nequitia. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, qui cum Deo Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DEus omnipotens, sanctificationum dominator, cujus pietas sine fine sentitur. Deus, qui cœlestia, & terrena simul moderaris, & complecteris, seruans misericordiam tuam populo tuo ambulanti ante conspectum gloriæ tuæ. Exaudi, pie Domine, preces seruorum tuorum, & copiosa tua bene† dictio descendat in hoc oleum in honore nominis tui, & victoriosæ Crucis † tuæ: & in honore Sanctorum omnium, & Sanctarum totius cœlestis Curiæ. Tu, ô clementissime Pater, sancti † fica, & misereator illustra, † proprio splendore clarifica, † vt omnis, qui deuotè biberit, & vnxerit, ab omnibus spiritibus immundis ac operibus eorum sanetur & saluetur propter nomen tuum magnum, & manum tuam fortem, & brachium tuum excelsum. Et tu, Deus altissime, libenter protege, & dignanter libera eos ab omnibus spiritibus immundis, maleficiis, incantationibus, signaturis, facturis: & ab omni opere Satanæ liberare digneris propter nomen tuum magnum, & admirabile & liberatos æterna redemptione conserua, vt semper fœlices, sempérque in tua gratia lætantes, constanter in istam confessionem Trinitatis in fide Catholica perseuerent. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

Et aspergatur aqua benedicta super oleum in modum Crucis.

BENEDICTIO PANIS non fermentati, qui vulgò dicitur (*Nuole*) qui propter ejus leuitatem consueuit dari infirmis, antequàm bibant prædictum oleum benedictum.

Sacerdos habeat prædictum panem præparatum, pro vt necesse fuerit infirmo: & illum benedicat sequenti benedictione, dicens:

ADjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. *Resp.* Et salutare tuum da nobis. ℣. Adiuua nos Deus salutaris noster. ℟. Et propter gloriam nominis tui, Domine libera nos. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. *Vers.* Fiat misericordia Domini super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. *Vers.* Nunquid poteris parare nobis mensam in deserto? ℟. Pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis. *Vers.* Cibauit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. *Vers.* Manducauerunt, & saturati sunt nimis. ℟. Et desiderium eorum attulit eis. *Vers.* Panem Angelorum manducauit homo. ℟. Per gratiam suam misit eis in abundantiam. *Vers.* Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
Vers. Dominus vobiscum.
Resp. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, panis Angelorum, panis viuus æternæ vitæ, bene † dicere dignare panem istum, sicut benedixisti quinque panes in deserto, vt omnis, qui ex eo susceperit, & gustauerit inde corporis, & animæ percipiat sanitatem, & omnis spiritus procellarum, &
Ioan. c. 6. aëreæ potestates, facturæ, & omnia maleficia, incantationes, ligaturæ, & omne opus nefarium Diaboli, dextera tuæ virtutis prosternantur. Descendat quæsumus, Domine, desuper Spititus sanctus in istum panem,
1. Reg. 7. sicut Samuele cornigerum holocaustum tuum mactante, fragor turbam aduersantem repulit: ita effugatis omnibus virtutibus contrariæ potestatis, & omni maleficio Diaboli, siue facturis, ligaturis, ac nefariis operibus Satanæ à famulis tuis, incolumes, & sanatos ab omni infirmitate manus seruet Angelica protectione superna: vt in laudis, & spiritualis deuotionis, & amoris Dei transeat augmentum. Qui viuis, & regnas cum Deo Patre in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, bene † dicere digneris hanc creaturam panis tua benedictione, vt sit sumentibus salus mentis, & corporis: atque contra morbos, & vniuersas inimicorum insidias, maleficia, facturas, & omne opus nefarium Diaboli, tutamentum, & tua protectione, ac pietate digneris dissoluere, & annullare, vt alligata potestate dæmonum, in hoc creaturæ rationali deseruiens, deficiat, & tur-
Ioan. 6. betur, ad laudem tui sanctissimi nominis, & omnipotentissimæ maiestatis tuæ. Per Dominum nostrum Iesum Christum panem vitæ, qui de cœlo descendit, vt esset hostia viua, & daret salutem mundo. Qui tecum, & cum Spiritu sancto viuit, & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, descendat benedictio Dei Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti super hunc panem: vt quicumque ex eo sumpserit, accipiat sanitatem mentis & corporis, & protectionem, & tutelam salutis, integritatem charitatis; consolationem spei, & fidei corroborationem, virtutúmque omnium constantem perseuerantiam, ac Spiritus sancti visitationem. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

PRecamur, Domine Deus noster, tuæ pietatis clementiam, vt panem istum cœlesti benedictione sanctifices, † & ita ex hoc fugare digneris omnem Diabolicam tentationem maleficij spirituum immundorum, facturarum, ligationum, traditurarum, & incursuum: vt quicunque ex hoc pane comederit, totius virtutis, & sanitatis dulcedine perfruatur, & tibi sanctificatori, & saluatori omnium, gratias cum gaudio, & lætitia agere mereatur. Te igitur, Domine Deus Pater omnipotens, vna virtus, salus infinita, Trinitas sancta, Pater, Filius, & Spiritus sanctus, supplices deprecamur, vt bene † dicere, exorci † zare, & sancti † ficare pro tua pietate digneris, hanc creaturam panis, quem nos ministri tui, cum verbis tuis, & in tuo nomine, & dilecti Filij tui, & Spiritus sancti bene † dicimus, & exorci † zamus

ad

ad expellendas omnes facturas Diaboli, incantationes, & ligationes, fascinationes, obstinationes, & omne impedimentum Satanæ, & ministrorum eius, propter amorem vnigeniti Filij tui Domini nostri Iesu Christi, & hic panis à te benedictus, & sanctificatus sit fuga dæmonum, & omnium maleficiorum, operum Satanæ exterminatio: vt omnes, qui ex hoc pane gustauerint, omnia opera Satanæ, & omnem virtutem eius extinguere, & fugare valeant: & si quid veneni, si quid mortiferæ operationis fuerit in illis, clementer eos liberes propter magnum nomen tuum Adonay, vt creatura tua ad te conuertatur. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

Leuit. c. 24. DOmine Deus Pater omnipotens, qui Moysi, & Aaron famulis tuis præcepisti panes propositionis *Ioan. c. 6.* in conspectu tuo semper adesse. Domine Iesu Christe Fili Dei viui, qui satiasti quinque millia hominum ex quinque panibus, & duobus pisci- *Exod 17.* bus. Domine Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob, qui filios Israël de Ægypto liberasti in manu forti, & brachio extento, & quadraginta annis in deserto eos satiasti pane cœlesti: supplices nos ministri, & famuli tui (licet indigni) benedicentes panem istum, quæsumus, Domine, nobis supplicantibus adsit virtus Spiritus sancti, quæ ita eum sanctificet, vt omnes, qui ex eo sumpserint, in pristinam sanitatem reuertantur: & omnes incantationes, ligationes, signationes, facturas, Diabolica arte factas, cuiuscunque conditionis existant, in virtute verborum tuorum absoluant, & anhilent omnia maleficia Satanæ, & ministrorum eius. Da, Domine, virtu- *Philip. 2.* tem nomini tuo, quod inuocamus super panem istum per magnum nomen tuum Adonay, Tetragrammaton: & per nomen dilectissimi Filij tui Iesu Christi, qui tibi factus est obediens vsque ad mortem Crucis, quod inuocamus super panem istum: habeátque virtutem per inuocationem eiusdem nominis Filij tui, & Spiritus sancti, ad effugandos spiritus malignos, & omnes virtutes eorum, exaltetúrque nomen tuum in nobis, in confusionem omnium inimicorum nostrorum visibilium, & inuisibilium. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine sancte, Pater omnipo- *Num. 11.* tens, æterne Deus, qui Ecclesiam tuam per Filium tuum in sanguine eius plantasti, qui Moysi famulo tuo præcepisti, septuaginta viros iustos de populo Israël segregari, vt præessent populo tuo. Et ita Apostoli Domini nostri Iesu Christi in primitiua Ecclesia septem ministros, per impositionem manuum Aposto- *Act. 6.* licarum ipsos consecrauerunt, & erant intenti in oratione, & fractione panis. Exaudi nos, clementissime Domine, quos ad officium sacerdotale non nostris meritis clementer numerasti: & da virtutem verbis tuis, & nomini tuo, quod inuocamus super panem istum, & præsta nobis famulis tuis, vt quicunque hunc panem deuotè sumpserit in nomine tuo benedictum, sanitatem mentis, & corporis recipiat, & ab omnibus maleficiis, incantationibus, signa-

tionibus, fascinationibus, signaturis, facturis, & ab omnibus operibus Satanæ, te propitiante, sapetur. Domine Iesu Christe, qui in hunc mundum veniens, panem viuum de cœlo esse voluisti: exaudi nos quæsumus, Domine, & præsta nobis famulis tuis bene†dicentibus panem istum in nomine Patris tui, & Spiritus sancti: vt quicunque hunc panem deuotè sumpserit, ab omnibus operibus Satanæ mundetur, & sanetur. Qui cum Deo Patre, & eodem Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. 6.

Oratio.

DEscendat, quæsumus, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, per amorem vnigeniti Filij tui virtus Spiritus sancti, quæ ita istum panem benedicat, inflammet, † & exorci†zet, vt quicunque ex eo comederit, siue gustauerit in nomine tuo, & dilectissimi Filij tui, & Spiritus sancti, ab omnibus operibus Satanæ sanetur, & saluetur. Da, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, vt quod rogamus, & exoramus, obtineamus in nomine tuo, & dilecti Filij tui, & Spiritus sancti. Amen.

Aspergatur aqua benedicta in modum Crucis super panem: posteà dic sequentem Orationem.

Oratio.

VEni sancte Spiritus, & clementi bonitate bene†dic, & sancti†fica panem istum, vt omnes, qui sumpserint, siue gustauerint ex eo, ab omnibus operibus Satanæ, & ministrorum ejus sanentur, & saluentur in nomine Domini nostri Iesu Christi, qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Documentum pro Exorcistis.

ADuertere debet Exorcista, ne vllo pacto prabeat hoc oleum, vel aliquod alind remedium potabile alicui infirmo sine consilio, & judicio Medicorum: quia cùm complexiones, seu natura infirmorum sint diuersa, diuersimodè etiam illis applicanda sunt tam ista, quàm alia remedia: quia quod vni aliquando erit proficuum, alteri poterit esse nociuum. Ideò standum est judicio illorum: cùm illorum sit complexiones hominum cognoscere, & de illis judicare propterea hac remedia poterunt augeri, & minui secundùm eorum judicium.

MODVS SVMENDI OLEVM prædictum, & panem benedictum: necnon vngendi patientem ex dicto oleo benedicto.

His benedictionibus finitis, tu, qui curam habes infirmi, seu vexati, accipe vnam, vel duas libras carnis vituli, aut aliam carnem pro opportunitate temporis, & illam tandiu sine sale facias bullire in aqua donec decocta fuerit. Posteà accipe sex, vel octo vncias ex illo brodio, priùs à Sacerdote benedicto illa benedictione (ad quodcunque volueris) *vel benedictione* (omnium potionum) *posità infrà: & duas vncias pradicti olei benedicti. Et omnia simul incorporata, ac tepida dabis patienti summo mane. Sed antequam infirmus bibat praditum oleum sic dispositum, prabe illi panem benedictum, dicendo:*

Accipe panem istum benedictum ad destruenda omnia maleficia Satanæ tibi facta. In nomine Pa-

†tris,

† tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Sicque continuabis per octo, vel decem dies. Et vnaquaque die vnge patientem ex predicto oleo in istis locis: Ad oculos, ad frontem, ad aures, in pectore, ad cor, ad pulsus manuum, ad manus, ad pulsus pedum, & ad pedes, & vngendo singula loca, dicas sequentia verba:

Ego vngo te N. hoc oleo benedicto, & per istam vnctionem absoluo te † ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis tibi arte Diabolica factis. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

BENEDICTIO AD QVODCVNQVE VOLVERIS.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℞. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

BEne † dic, Domine, creaturam istam N. vel N. vt sit remedium salutare generi humano, & præsta per inuocationem sancti tui nominis, vt quicunque ex ea sumpserit, vel gustauerit, corpori sanitatem, & animæ tutelam accipiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta in domum crucis.

ALIA BENEDICTIO OLEI ad vngendum maleficiatos, modúsque faciendi prædictum oleum.

Recipe { Rutarum, Saluiæ, } Cinas tres.
{ Anethi, Cinis oliuarum. Aquę benedictæ, } Añ.

Et omnia simul fac bullire in oleo: deinde ipsum benedicas sequenti benedictione.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini. *Resp.* Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, spiritus immunde, *Gen. 1.*
per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: vt omnis virtus aduersarij, omnis exercitus Diaboli, omnis incursus, & omne phantasma inimici eradicentur, & effugiant ab hac creatura olei & omnium herbarum, quæ in eo sunt, vt sit ignis ardens aduersus omnes insidias inimici, vt quicunque vnctus fuerit hac creatura olei, sit sanitas, & sinceritas super eum: & spiritus maligni, & phantasticæ visiones, vnctione huius olei separentur, & elongentur ab eo. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, cui astat exercitus Angelorum cum tremore, quorum seruitium spirituale cognoscitur, dignare respicere, benedicere † & sanctificare † hanc

creaturam olei, quam ex oliuarum succo eduxisti, & ex eo infirmos inungi mandasti: quatenùs sanitate percepta, tibi Deo viuo, & vero gratias agerent: Præsta quæsumus, vt hi qui oleo, quod in tuo nomine bene † dicimus, vsi fuerint, ab omni languore, omníque infirmitate, & à cunctis insidiis inimici liberentur, & cunctæ aduersitates separentur à plasmate tuo, quod pretioso sanguine Filij tui redemisti: vt nunquam lædatur à morsu serpentis antiqui: Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum viuit, &c.

Et aspergatur oleum aqua benedicta, posteà vnge patientem, sicut supra ostensum est.

MODVS SOLVENDI maleficia alicui personæ facta, in corpore humano existentia.

Prius aduertere debet Exorcista, in qua parte corporis maleficium inferat dolorem: quia regulariter in istis tribus partibus consueuerunt maleficia inducere læsionem, scilicet in ventre, in stomacho, & ad cor. Si dolorem immittat inferiori parti corporis maleficiati, prabe illi oleum benedictum prima benedictione, eo modo quo dictum est suprà, & omni die, quo infirmus biberit prædictum oleum, debet exorcizari per tres, vel quatuor horas. Si autem dolor reducatur ad stomachum, vel ad cor, tunc prabe illi sequens remedium.

Recipe	Ellebori albi, Perforati,	ān. ʒ. j. ʃ.
	Saccari rosati, Thuris,	ʒ. ʃ.

Et omnia simul in vino albo optimo, quantitate vnius libræ tamdiu facias bullire, quousque deueniat ad medietatem: posteà ipsum vinum colatum, benedictum, atque exorcizatum à Sacerdote propria benedictione posita infrà, tribue patienti hora competenti, & per tres dies: si necesse fuerit, sic continuabis vno die, & alio non. Et vnaquaque die, non obstante vomitu, infirmus contritus, & confessus, atque in statu suæ salutis existens, exorcizetur spatio trium, vel quatuor horarum: quia sic sanabitur, fauente gratia Dei.

MEDECINA PRO maleficiatis.

Recipe	Florum Ginestræ, Ypericonis, Marrubij, Vrbicæ, aut Iue, Rutæ,	ān. ʒ. ij.

Et fiat decoctio in aqua ad medietatem: posteà benedicatur a Sacerdote benedictione sequenti, & detur Maleficiato hora competenti.

BENEDICTIO SYRVPORVM, atque Medicinæ.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, Gen. 1. qui fecisti cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt, bene † dicere digneris hanc medicinam: & super eam bene † dictionem tuam effundere digneris, vt per tuam sanctissimam virtutem, & copiosissimam benedictionem, Dæmonem hunc famulum tuum N. vexantem, torqueat, fatiget, expellat, ipsúmque famulum tuum. N.

pretio

1. Pet. 1. pretiosissimo Domini nostri Iesu Christi Filij tui redemtum sanguine, ab omni Dæmonum molestia liberatum, per tuam bonitatem custodire digneris, ad laudem tui sanctissimi nominis. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, &c.

Et aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

BENEDICTIO OMNIVM potionum ad destruendas facturas, & fuganda maleficia de corporibus humanis.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, medicina, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per illum, qui te ad salutem humani generis
Luc. 3. creauit. Exorcizo te † per incarnationem Filij Dei viui, per Natiuitatem, & Circuncisionem eius: per Baptismum & sanctum Ieiunium eius per Passionem, Mortem, Resurrectionem, & Ascensionem eius, per Aduentum, & gratiam Spiritus sancti paraclyti, per beatam Mariam Virginem matrem Domini nostri Iesu Christi: per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: Per omnes Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores, Virgines, Viduas, & Continentes Dei, & per omnes virtutes eorum, vt in virtute ipsius Dei, destruas omnia maleficia, & incursus Diaboli, ac ministrorum eius, omnes incantationes, ligationes, signaturas, & facturas, Diabolica arte factas: seu inuentas contra famulum Dei. N. ita vt ad Col. 1.
nihilum redigantur, tanquam si non essent: vt sicut diuina potentia spoliauit infernum, ita expoliare valeas, & possis hunc famulum Dei N. & imaginem Christi ab omnibus spiritibus immundis, ac operibus eorum: & per te extinguantur omnes ardores, calores, & frigiditates, cæteræque pestilentiæ factæ, siue faciendæ contra famulum Dei N. in omnibus facturis. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, Gen. 1.
qui omnia ex nihilo condidisti: qui hominem, ad imaginem, & similitudinem tuam creasti: & mirabiliùs redemisti: virtutis tuæ inuictam fortitudinem deprecamur, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, & te suppliciter exoramus vt medicinam istam bene † dicere, exorci † zare, & sanctificare pro tua pietate digneris: vt ex vultu Diuinæ maiestatis tuæ, virtutem tuam contra omnes immundos spiritus, incantationes, ligationes, signaturas, facturas, & omnia maleficia Satanæ possit recipere, & expellere à famulo tuo N. quicquid potest pestiferum esse, vt exhibeat plenum sanitatis effectum. Deterreat præstigia phantasticásque visiones compescat, per signum sanctæ Crucis † Filij tui Domini nostri, tutelam fidelissimam desiderantibus præstet, per hoc tuum, Domine Iesu Christe, signaculum, † & quòd nullius dolus, nullius pertinacia destinauit. Qui cum Patre & Spiritu

sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

BEnedico igitur te, creatura medicinæ, in nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti, qui te creauit pro tutela humani generis. Proinde rogamus te, Domine Deus noster, vt hæc creatura medicinæ famulo tuo N. in nomine sanctæ Trinitatis efficiatur salutare remedium, sitque perfecta medicina in visceribus eius. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DEscendat quæsumus, Domine Sancte Pater omnipotens æternæ Deus, in hanc medicinam virtus Spiritus sancti: & per hoc signum † Crucis fugiant omnes Dæmones: siue phantasmata, vel quodcunque opus Diabolicum ab omni imagine Christi, & virtus eorum omninò extinguatur, & annihiletur; ad honorem excelsæ maiestatis tuæ: & omnis creatura facta ad imaginem, & similitudinem tuam per hanc medicinam, ab omnibus spiritibus immundis, ac operibus eorum sanetur, & saluetur in nomine Domini nostri Iesu Christi. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

BENEDICTIO AQVÆ ad expellendas facturas, & fuganda maleficia de obsessis corporibus humanis.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, † aqua per illum, qui te creauit, & qui in te baptizari voluit: qui quatuor flumina de Paradiso exire iussit, & totam terram irrigare præcepit. Exorcizo te † per illum, qui Naamam Syrum à lepra mundauit. Exorcizo te, † aqua, per eum, qui te per suam potestatem in Chana Galileæ conuertit in vinum. Exorcizo te, † per Incarnationem Filij Dei viui, per Natiuitatem, Circuncisionem, per Baptismum, & sanctum jejunium eius: per Passionem, mortem, & sepulturam eius: per Resurrectionem, & Ascensionem eius, per Aduentum, & gratiam Spiritus sancti Paraclyti: & per beatam Mariam Virginem matrem Domini nostri Iesu Christi: & per lac eiusdem Virginis Mariæ, & per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per omnia Sacramenta Ecclesiæ Catholicæ, per sanctum Ioannem Baptistam: per omnes Sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, Martyres, Innocentes, Confessores, Virgines, Viduas, & Continentes Dei, & per virtutem omnium Sanctorum, & Sanctarum eius: vt in virtute Iesu Christi destruas omne opus nefarium Diaboli, & ministrorum eius, omnésque incantationes, ligaturas, & fascinationes, signaturas, & facturas, arte Diabolica factas, seu inuentas contra famulum Dei N. ita vt ad nihilum redigantur, & sicut diuina potentia expoliauit Infernum, ita expoliare valeas illum ab omnibus facturis, & per te extinguantur omnes ardores, calores, &

Gen. 11
4. Reg. 5
Ioan. 2

& frigiditates, cæteræque pestilentiæ factæ, siue faciendæ contra famulum Dei N. in omnibus facturis. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

EXORCISMVS.

ITerùm exorcizo te, aqua, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum: per Dominum nostrum Iesum Christum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt, vt omnes virtutes auersarij, omnis exercitus Diaboli, omnis incursus, & omne phantasma inimici eradicentur, & effugiant à te: vt sis sancta, & salutifera, & ignis ardens aduersus omnes insidias inimici; vt quicunque te biberint, siue gustauerint, sis eis sanitas, & medicina animæ, & corporis; vt in virtute sanctæ Trinitatis effugiat omnis infirmitas: & omne opus nefarium Diaboli, potatione tui separetur, effugiat, & elongetur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Initium Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Ioan. 1. IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eum non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. *Resp.* Laus tibi Christe.

Oratio.

BEnedicat te, † Aqua, Deus Pater omnipotens, qui te suo verbo creauit, & det tibi contra omne malum, & maleficium virtutem, vt quicunque te deuotè sumpserit, & gustauerit, liberetur ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis, arte Diabolica factis, & ab omni spiritu immundo, & per omnia sancta nomina tua. Domine Iesu Christe, sana cor, & omnia membra huius famuli tui N. & ipsum libera ab omnibus malis animæ, & corporis. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Gen. 1.*

Hic exsuffiatur in aquam dicendo:

Exsufflo te omnis legio Satanæ, in nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, creatura aquæ, in nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti, ne sis communis

vlli spiritui immundo, ad honorem sanctissimæ, atque indiuiduæ Trinitatis viuentis, atque regnantis, vt quicunque te deuotè biberint, & gustauerint, omnis spiritus immundus, cum omnibus facturis suis, ab eis recedat. Itaque exorcizo te, † creatura aquæ, in nomine Iesu Christi Nazareni, Filij Dei viui Regis, & Iudicis nostri vt sis purgatio omnium maleficiorum, & incantationum factarum huic creaturæ Dei N. quam ipse ad imaginem & similitudinem suam creauit, & ad baptisinum, & gratiam suam vocare dignatus est. Te ergo inuoco Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, vt hanc aquam exorcizare, & bene † dicere pro tua pietate digneris, vt omnis immundus spiritus locum in ea ampliùs non habeat, sed in virtute Spiritus sancti, omnes, qui biberint ex ea, recipiant sanitatem corporis, & animæ & ab omnibus spiritibus immundis ac operibus eorum sanentur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. *Ibidem.*

Oratio.

DIgnare, Domine Iesu Christe, exorci † zare, bene † dicere, & sancti † ficare aquam istam ad liberandum, & sanandum famulum tuum N. ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica factis, vt ad nihilum redigantur. Et sicut tua potentia infernum spoliasti, ita eadem expoliare digneris ipsum famulum tuum N. ab omni machimento diabolica arte facto, qui redemisti nos in manu forti, & brachio extento. Da, Domine Iesu Christe vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per te, Iesu Christe saluator mundi. Amen. *Coloss. 2.*

Oratio.

TE igitur, Domine Iesu Christe qui es fons, & aqua salientium in vita mæternam, suppliciter exoramus, vt hanc aquam bene † dicere, & exorci † zare pro tua pietate digneris in salutem, adiutorium, & liberationem famuli tui N. & ipsum tueri ab omnibus maleficiis, incantationibus, & illusionibus dæmonum & ministrorum eius, & ab ipsis potenter illum defendere per virtutem tuam, de cuius latere fluxerunt sanguis, & aqua in remedium, & remissionem peccatorum nostrorũ: ita nos Domine, famuli tui clementiam tuam, & nomen sanctum tuum imploramus, vt quicunque ex hac aqua biberint, & deuotè gustauerint, abluantur ab omnibus sordibus dæmonum, & reddantur suæ incolumitati: nec in eis in futurum nocendi habeat potentiam aduersa dæmonum & maleficorum potestas. Qui sanctus & pius es, & permane in sæcula sęculorum. Amen. *Ioan. 4.*

Et aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

BENEDICTIO SALIS, ET Aquæ ad curandum dæmoniacos, seu maleficiatos.

Sacerdos curaturus Energumentum vel maleficiatum habeat illum præsentem contritum, & confessum habeatque Sal & Aquam præparata, & priùs quàm illa incipiat benedicere, flexis genibus, corde deuoto, & animo humiliato faciat confessionem, & absolutionem super infirmum, & assistentes hoc modo:

COnfiteor Deo omnipotenti. *totum* Misereatur vestri omnipotens

tens Deus. *totum.* Indulgentiam, absolutionem, & remissionem. *totum.* Deinde legat Septem Psalmos Pœnitentiales, & sequentes Litanias super Sal & Aquam.

Litania dicenda super Sal, & Aquam.

Ecclesia. Romana. Kyrie eleyson.
Christe eleyson.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserere ei
Fili Redemptor mundi Deus, miserere ei.
Eadem. Spiritus sancte Deus, miserere ei.
Sancta Trinitas vnus Deus, miserere ei.
Sancta Maria, ora pro eo.
Sancta Dei genitrix, ora pro eo.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gabriël, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Eadem. Omnes sancti Angeli, & Archangeli, orate pro eo.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate pro eo,
Sancte Ioannes Baptista, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ, & Prophetæ, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Eadem. Omnes sancti Apostoli, & Euangelistæ, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate pro eo.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Eadem. Omnes sancti Martyres, orate pro eo.
Sancte Siluester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Omnes sancti Pontifices, & Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores, orate pro eo.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Dominice, ora.
Omnes sancti Sacerdotes, & Leuitæ, orate.
Omnes sancti Monachi, & Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena, ora pro eo.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes sanctæ Virgines, & Viduæ, orate pro nobis.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.
Propitius esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera eum, Domine.
Ab omni peccato, lib.
A morte perpetua, lib.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, lib.
Per Aduentum tuum, lib.
Per Natiuitatem tuam, libera eum Domine.
Per Baptismum, & sanctum jejunium tuum, lib.
Per Crucem, & Passionem tuam, libera eum Domine.
Per mortem, & sepulturam tuam, libera eum Domine.
Per sanctam Resurrectionem tuam, libera eum Domine.
Per admirabilem Ascensionem tuam, libera eum Domine,
Per aduentum Spiritus sancti Paracliti, lib.
In die Iudicij, libera nos Domine.
Peccatores, te rogamus audi nos.

Vt nobis parcas, te rogamus audi nos.

Vt nobis indulgeas, te rogamus audi nos.

Vt ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.

Vt Ecclesiam tuam sanctam regere & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt donum Apostolicum, & omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.

Vt regibus, & principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.

Vt cuncto populo Christiano pacem, & vnitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.

Vt hanc aquam bene † dicere digneris, te rogamus audi nos.

Vt hanc aquam bene † dicere, & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt hanc aquam bene † dicere sancti † ficare, & conse † crare digneris, te rogamus audi nos.

Eadem. Vt nosmetipsos in tuo sancto seruitio confortare, & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te *Eadem.* rogamus audi nos.

Eadem. Vt fructus terræ dare, & conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Eadem. Vt omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, *Eadem.* te rogamus audi nos.

Eadem. Vt nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Kyrie eleyson.

Christe eleyson.

Kyrie eleyson.

Pater noster. *totum.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. *Vers.* Saluum fac seruum tuum. *Resp.* Deus meus sperantem in te. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo. *Eadem.*

Oratio.

DOmine Deus omnipotens: qui omnes homines vis saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, suscipe orationem meam, quam ante conspectum clementiæ tuæ fundo pro famulo tuo N. qui à Dæmonio vexatur, & ad misericordiam tuam confugit. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen. *1. Timo. 2.*

EXORCISMVS SALIS.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXorcizo te, creatura Salis, per Deum † creatorem, & creaturarum omnium auctorem, qui inter reliqua sua opera dignatus est adiuuare virtutem Salis: Tu itaque armata per virtutem suam cœlestem grauissimum inimicum suum persequere. *Gen. c. 1.*

quere. Tu nunc creatura Salis in præsenti opere implicata, in sancta virtute Domini nostri Iesu Christi, persequere Diabolum, & omnes eius insidias, & à visceribus omnium vbicunque fueris aspersus, absque vlla molestia omnes infirmitates expelle, & omni animæ accipienti profuturus ad salutem perpetuam fias, & perniciem perpetuæ vltionis excludas. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Matth. c.5. BEnedic, † Domine, hanc creaturam Salis, quam bene † dicimus in nomine sancto tuo, & Filij tui Christi Domini nostri, & Spiritus sancti, vt sit ignis ardens aduersus insidias Diaboli, & sanitatem præstet patienti contra omnem dolorem. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c. Amen.

Oratio.

PRæsta quæsumus, Domine, salutare remedium per hanc benedictionem, qua bene † dicimus hanc creaturam Salis, vt vbicunque affuerit, ad sanitatem corporis, & animæ proficiat. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

Oratio.

.Cor. .1. DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, bene † dicere digneris hanc creaturam Salis in tuo nomine, Deus omnipotens, Deus cœlorum, Deus Angelorum, Deus Archangelorum, Deus Prophetarum, Deus Apostolorum, Deus Martyrum, Deus Confessorum, Deus Virginum, Deus Sanctorum omnium, quem in vsum humani generis bene † dicimus. Bene † dic igitur, Domine, hanc creaturam salis, sicut benedixisti Sal, quem dedisti in manu Helisei prophetæ, ex quo Sanatæ sunt aquæ, vt quicunque gustauerint ex eo, sanitatem corporis, integritatémque mentis, & tutelam salutis, atque corroborationem fidei accipiant, sanétque, atque custodiat animas, & omnia membra eorum à languore pessimo, & ab insidiis Diaboli, & proficiat ad salutem animæ, & corporis. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, &c.

Oratio.

GRatias agimus tibi, & nomini tuo, omnipotens Deus, qui mittere dignatus es Iesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, qui dedit nobis virtutem suam vnde resistere Diabolo, & insidiis eius possimus: benedic † ergo hanc creaturam salis, & Spiritu sancto tuo illam illustra, vt si quis ex ea susceperit per virtutem nominis tui, proficiat ei aduersus omnia tela, & iacula nequissimi inimici tui. Per Dominum nostrum, &c. Amen. *Gal c.4.*

EXORCISMVS AQVÆ.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXorcizo te, creatura aquæ, per Deum viuum † creatorem tuum, & omnium creaturarum auctorem, qui te ab initio, suo verbo ab arida terra separauit, & ad potandum, atque abluendum omne, quod sordidum est, destinauit, vt sicut retines naturalem, & insitam tibi à Deo virtutem & palpabiles abluis sordes, ita addita virtute, per inuocationem diuini nominis, inuisibiles, si quæ in eo loco sunt, sordes, aspersione tua, Christo iubente, in nomine *Ecclesia Romana.* *Ioel.c.1.*

eius expurges. Per eundem Christum, &c. Amen.

Oratio.

Eccles. Rom. BEne † dic, Domine, hanc creaturam aquæ, vt sit remedium salutare generi humano, & præsta per inuocationem tui nominis, corporis sanitatem, & animæ tutelam, atque defensionem mentis. Per Dominum nostrum Iesum Christum, & cætera. Amen.

Oratio.

Eccles. Rom. BEne † dic, Domine, hanc aquam aduersus humani generis inimicum, & mitte Spiritum sanctum tuum super eam, vt armata defensione cœlestis virtutis, cunctis percipientibus proficiat ad salutem. Per Dominum nostrum, &c. Amen.

Oratio.

Ioan. c. 3. BEne † dic, omnipotens Deus, hanc aquam, qui ad vsum humani generis ab abluendum omnium peccatorum crimina præstitisti, vt inuocato super eam nomine tuo sancto, quicunque in ea lotus fuerit, seu à qualibet creatura rationali potata, salutaris tui munus inuisibile per hanc aquam tribuatur, vt omne quod sordidum est effugetur, & tuæ pietatis beneficium omnibus conualescat. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c. Amen.

Oratio.

Exod. cap. 14. DOmine sancte Pater æterne Deus, exaudi preces nostras, sicut exaudire dignatus es famulum tuum Moysem in mari rubro, propter hoc, quia Pharao in populo tuo cor suum exarcerbauit, vt ipsum manu sui exercitus necaret: & sicut Heliseus Propheta, cùm populus tuus aquam gustare non posset, sal accepit, & proiecit ad exitus aquarum, & benedixit eas, & dixit: Sanauit Dominus aquas istas, & non erit in eis mors, neque infirmitas, & sanatæ sunt aquæ: ita tu Domine, sana aquam istam, vt vbicunque aspersa fuerit per domos, siue angulos domorum, & vbicunque maleficium diabolicum fuerit statim confusum, & increpatum abscedat, & fugiat: & sit nobis, Domine, hæc aqua aspersa, aqua omnis virtutis, aqua refrigerans, & diaboli interitus, & liberatus hic famulus tuus N. laudes, & gratias tibi, Domine sancte Pater omnipotens, agat sempiternas. Per Dominum nostrum, &c. Amen. *Eccles. Rom.*

Hic Sacerdos mittat Salem in Aquam in modum Crucis, dicendo. *Eadem.*

Commixtio Salis, & Aquæ pariter fiat in nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † Sancti. Amen.

Oratio

DEus, qui ad salutem humani generis maxima quæque sacramenta in quarumdam rerum substantia condidisti: adesto propitius inuocationibus nostris, & elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ benedictionis infunde, † vt creatura tua mysteriis tuis seruiens: ad eiiciendos dæmones, morbósque pellendos, diuinæ gratiæ sumat effectum: vt quicquid in domibus, vel locis fidelium hæc vnda resperserit, careat omni immunditia, liberetur à noxa, non illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens, discedant omnes insidiæ latentis inimici, & si quid est, quod aut incolumitati habitantium inuideat, aut quietis, aspersione huius aquæ fugiat: vt salubritas per inuocationem *Eadem.*

cationem

cationem tui sancti nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Iesum. &c. Amen.

Oratio.

DEus inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij rex ac semper magnificus triumphator, qui omnem diaboli sæuitiam reprimis, qui inimici rugientis iracundiã frangis, qui hostiles nequitias potenter expugnas, te, Domine, trementes, & *Eadem.* supplicantes deprecamur, ac petimus, vt hanc creaturam salis, & aquæ, dignanter aspicias, benignus illustres, pietatis tuæ more sanctifices, vt vbicunque fuerit aspersa per in- *Eadem.* uocationem tui sanctissimi nominis, omnis infestatio immundi spiritus abiiciatur, terrórque venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia Sancti Spiritus nobis misericordiam tuam poscentibus, vbique adesse dignetur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Amen.

Oratio.

DEscendat quæsumus, omnipotens Deus, bene † dictio tua super hanc creaturam salis & aquæ, & ea cunctam familiam tuam protege, atque defende, & corporibus medicinam tribue: & diabolo ignis inextinguibilis potatione, seu ablutione huius aquæ infligatur. Per Dominum nostrum, &c. Amen.

Oratio.

Genes. cap. 2. MAgnitudinem tuæ potentiæ interpellamus, omnipotens Deus, qui ex vno fonte Paradisi quatuor flumina produxisti, qui per Angelum tuum Agar fontem ostendisti, & ex eo Ismaëlem sitientem potasti, qui preces pueri Abrahæ in Mesopotamia ad fontem exaudisti, & omne eius desiderium adimplesti, qui famulo tuo Moysi petram percutere iussisti & populum tuum in deserto ex aqua de petra educta potasti, qui aquam amaram, immisso ligno dulcorasti: te supplices exoramus, vt similis benedictio † des- *4. Reg.* cendat à te super hanc creaturam *cap. 2.* salis, & aquæ, vt quicunque in ea lotus fuerit, & vbicunque aspersa fuerit, vel potata in nomine maiestatis tuæ, sanetur, & omnes incantationes inimici impugnet, atque repellat. Iterum etiam rogamus, & petimus, vt sicut Angelum tuum Raphaëlem ad domum Raguelis mittere dignatus es, vt Asmodæum ligaret, ita si- *Tob.* mile sit beneficiũ huic creaturæ tuæ *cap. 9.* N. & vbicunque hæc aqua aspersa fuerit, propitius habitatoribus sit, nec illis inimicus suggestionibus inanibus nocere possit: sed te propitiante fugatus abscedat. Per Dominum nostrum, &c. Amen.

Oratio.

TE inuocamus, Domine sancte *1. Cor.* Pater omnipotens sempiterne *cap 1.* Deus, vt hanc creaturam salis, & aquæ exor † cizare, & bene † dicere pro tua pietate digneris, vt omnis spiritus immundus in ea vltra non habeat potestatem, sed vbicunque fuerit aspersa, Angelorum tuorum ibi auxilium descendat. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium, &c. Amen.

Hic Sacerdos aspergat dæmoniacum has aqua benedicta, deinde dicat.

Oratio.

DEus, qui es medicus salutaris, ad *Eccles.* te ferenda sunt iugiter nostra *Rom.*

obsequia, tribue nobis tam corporis, quàm mentis sanitatem. Per Dominum nostrum, &c. Amen.

Hic prabe potum patienti: vel quando tibi placuerit, ex aqua. Et nota quòd aqua ingrediens potiones, semper priùs hac benedictione est benedicenda.

BENEDICTIO VINI AD sanandum maleficiatos, & ad expellendas facturas, & omnia maleficia de corporibus humanis.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Ier. 17. DOmine Deus Pater omnipotens, qui scis omnia antequam fiant, siue bona siue mala, & omnes cogitationes hominum tibi manifestæ sunt: tuam exoro piissimam clementiam, vt ab vniuersis peccatis suis, & malis, ac malignis spiritibus hic famulus tuus N. mereatur liberari: sed tu, clementissime, & piissime, atque amantissime Deus, oculos cordis eius illuminare digneris. Tu, Domine, meditationem cordis eius tibi fac placitam: amor tuus eius desiderium inflammet. Exaudi, omnipotens Domine, preces seruorum tuorum: clementissime Deus, per inuocationem sancti tui nominis, & per inuocationem omnium sanctorum tuorum, & per omnia sancta tua nomina bene † dic, & sancti † fica in virtute tua vinum istud, vt omnes ex eo gustantes, recipiant sanitatem mentis, & corporis. Domine Deus Pater omnipotens, ne derelinquas famulum tuum N. nec proiicias eum in tempore necessitatis cùm defecerit virtus eius. Domine si forte peccauit contra voluntatem, & mandata tua, & præcepta tua non custodiuit, tamen non te negauit esse verum Deum solum: peccauit enim coram te, & angelis tuis contra omnes iustificationes tuas. Igitur per intercessionem beatissimæ Virginis Mariæ matris Filij tui Domini nostri, Iesu Christi, ei parcere digneris: quia tu scis, quæ ei sunt necessaria animæ, & corpori. Tu, *Ezech. 18.* Domine, dixisti: nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat: & sicut Cananæam, & Publicanum vocasti ad pœnitentiam ita famulum tuum N. ad pęnitentiam vocare digneris, & sicut beatæ Mariæ Magdalenæ à te dimissa fuerunt peccata multa propter pœnitentiam, *Luc 17.* & contritionem eius: ita piissime Domine, famulo tuo N. per potentiam diuinitatis tuæ ei parcere digneris. Domine Deus Pater omnipotens, adesto supplicationibus nostris: & sicut conuertisti aquam in vinum in Chana Galileæ, ita *Ioan. 2.* bene † dicere, exorci † zare, & sancti † ficare pro tua pietate digneris vinum istud, vt sit remedium efficax contra omnem potestatem omnium inimicorum nostrorum, ac etiam contra omnes facturas, quæ factæ fuerunt vel factæ erunt: & nullus spiritus malus, cuiuscunque generis, aut conditionis existat, possit latere, vel diu permanere in quacunque creatura, quæ gustauerit, & deuotè sumpserit ex hoc vino benedicto. Rogamus ergo te, Domine, vt benedicendo bene † dicas, & sanctificando sancti † fices hoc vinum in honorem omnium Sanctorum, & Sanctarum totius cœlestis Curiæ: vt totaliter destruat omnem

omnem poteſtatem inimici, & ipſum inimicum tuum per potentiam tuam extinguere, & fugare valeat: ac etiam contra omne impedimentum Satanæ ipſum vinum ſit remedium, vt quicunque ex eo biberit, liberetur ab infirmitate ſua, & tecum ſaluetur: quia tu, Domine dixiſti: Omnis quicunque inuocauerit me, exaudiam eum. Rogo ergo te, Domine Ieſu Chriſte, per immenſam clementiam tuam, & per illud ſanctum dictum tuum, vt ſalues illam, ne pereat, Domine ad honorem tuum: & in nomine tuo, ô Trinitas beata, fiat iſta benedictio, & ſuper vinum iſtud deſcendat, & ſit purgatio omnium maleficiorum, quæ in corpore, vel extra corpus iſtud ſunt facta, & deſtruantur per virtutem tuam, & per virtutem iſtius vini, quod eſt benedictum, & ſanctificatum in tuo nomine. Trinitas ſancta, & indiuidua, audi, & exaudi preces ſeruorum tuorum. Et benedictum ſit nomen tuum in æternum in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ioelis 2.

Oratio.

Matt. 26

DOmine ſancte Pater omnipotens æterne Deus, qui per Filium tuum vnigenitum Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum, redimere dignatus es mūdū: & ipſe benedictus Filius tuus, vt memoriam ſui relinqueret nobis, corpus ſuum ſub ſpecie panis, & ſanguinem ſuum ſub ſpecie vini relinquere dignatus eſt: quæſumus immenſam clementiam tuam, vt nobis miniſtris tuis bene † dicentibus hoc vinum in nomine tuo & in nomine eiuſdem dilecti Filij tui, & Spiritus ſancti, ipſum ſit remedium efficax ad ſalutem famuli tui N. & præſta, Domine Sancte Pater omnipotens æterne Deus, per interceſſionem omnium Sanctorum Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, & Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, & Sanctarum Virginum, atque Continentium, & totius cæleſtis Curiæ: vt quicunque ex eo biberit, & deuotè guſtauerit, nullus malignus ſpiritus, nulla maleficia facta, vel fienda poſſint latitare, vel ſtare in aliqua parte corporis ſui: ſed mox ad laudem, & gloriam nominis tui, & ad honorem omnium ſanctorum tuorum, ſi ſunt in corpore, ſtatim ſe manifeſtent & exeant per virtutem tuam. Et ſi ſunt extra, confringantur, tanquam ſi non eſſent. Da, Domine, virtutem nomini tuo, quod inuocamus ſuper hoc vinum per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

DIgnare Domine ſancte Pater omnipotens æterne Deus, bene † dicere, exorciza † re, & ſancti † ficare vinum hoc per tuam clementiſſimam bonitatem, vt omnis, qui in nomine tuo, & dilecti Filij tui, & Spiritus ſancti, ex eo biberit, & guſtauerit, mundetur ab omni maleficio diabolico, & ab eo recedat omnis diabolica legio, omnis ſpiritus immundus, & omnis virtus diaboli extermine tur: & poteſtas tua, Domine, in virtute verborum tuorum præualeat, & in memoria admirabilis, & altiſſimi ſacrificij illius, qui ſe voluntariè obtulit tibi Deo Patri omnipotenti, bene † dic, & ſancti † fica vinum iſtud, per memoriam ſacrificij Patriarchæ noſtri Abrahæ, & quod tibi obtulit ſummus Sacerdos tuus Ieſus Chriſtus Dominus noſter. Qui tecum cum eodem Spiritu

ritu sancto viuit, & regnat, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, adesto precibus nostris, & piis famulorum tuorum laboribus, nobisque misericordiam tuam poscentibus. Descendat, quæsumus, Domine, Spiritus sanctus tuus in hoc vinum, quod sub inuocatione sancti nominis tui, & in honore sanctæ Crucis, in qua coæternus tibi Filius tuus Dominus noster Iesus Christus pro redemptione mũdi pati dignatus est, & in honore omnium sanctorum tuorum bene † dicimus, & exorci † zamus: vt omnes creaturæ, quæ vexatæ fuerint à spiritibus immundis, siue maleficiatæ quocunque modo operibus Satanæ, & ministrorum eius, ex hoc vino biberint, sanentur, & saluentur: atque ab eis discedant omnia maleficia, incantationes, ligaturæ, facturæ, & omne opus nefarium diaboli dextera potentiæ tuæ confringantur. Nullúsque spiritus immundus, nulla phantasmata, nulla ars inimici possit contra famulos tuos habere virtutem, & non possit latere in illis, à quibus hoc vinum degustatum fuerit: sed confestim discedant à plasmate tuo, nunquam reuersuri. O beata, & sancta manus Dei, quæ omnia sanctificas, omnia benedicis, omnia locupletas, ô beata, sancta, & benedicta Trinitas, quæ omnia purificas, omnia mundas, omnia perornas: ô beata majestas, quæ cuncta contines, cuncta reples, cunctáque disponis. O sancte sanctorum Deus, tuam clementiam, humillima deuotione deposcimus: vt hoc vinum per nostræ humilitatis famulatum in honore victoriosissimi nominis tui puri † ficare, bene † dicere, exor † cizare, sancti † ficare digneris. Per hoc ergo vinum, quæsumus Domine, gratia Spiritus sancti exorcizatum, ægroti sanentur, infirmi curentur, dæmones eiiciantur, cunctáque maleficia, te propitiante, expellantur, & omnes dæmoniaci, & maleficiati, qui ex hoc vino biberint, & deuotè gustauerint, sanitate mentis, & corporis concessa, misericordiam, quam precantur, perpetuò miserationis tuæ munere se obtinuisse glorientur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

Nota, quod vinum ingrediens potiones, semper prius hac benedictione est benedicendum.

BENEDICTIO RVTÆ.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

BEne † dic, Domine Iesu Christe, hanc Rutam, & infunde ei per tuam virtutem tuam sanctam bene † dictionem cælestem: vt quicunque ex ea suffumigatus fuerit, vel supra se eam habuerit, nullus inimicus ei nocere possit, & in quibuscunque locis aspersa fuerit, vel posita, recedat, & contremiscat diabolus, & fugiat pauore, & non præsumat ampliùs inquietare, vel illudere creaturas tuas. Inde supplico, Domine, vt mittas sanctum Angelum tuum Raphaëlem, qui euulsit, & expulit à Sara, & à Tobia dæmonem

monem mortiferum, & fœtentem, & illum conterat, & perdat de cunctis animabus colentibus Deum:de scamnis de angulis,de lectis, & de omnibus locis in quibuscunque habitet, requiescat, vigilet, & consistat: nec valeat amplius inquietare, vel pauores immittere in illos, quos sancta vnctio muniuit Bene † dicaris igitur, Ruta, in nomine Domini nostri Iesu Christi, & sanctæ Trinitatis, vt sis exterminatio diaboli, & omnium contubernalium eius. Per eum, qui venturus est iudicare viuos,& mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

BENEDICTIO IGNIS AD Comburenda instrumenta maleficialia.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

BEnedicat te, creatura ignis, qui creauit te: qui famulo suo Moysi apparuit in igne flammæ rubi: qui in columna ignis per noctis tenebras suum populum antecessit in desertum, qui iudicaturus orbem,te iudicis faciem præire iubebit, qui te suæ iustitiæ instrumentum in spiritus contumaces delegit: vt qui tres pueros majestatis suæ cultores in te seruauit illæsos, etiam per te excruciet,& explodat omnes spiritus apostaticos.Bene † dico te,& exor † cizo, atque coniu † ro te creatura ignis, & per illum, qui facit orbem tremere, & qui omnia potest, vt aduersus infernales prædones sis mihi adiutorium, eos in virtute Dei, & Domini nostri Iesu Christi affligens, excrucians,& exurens plus centuplo, quàm gehenna sulphurea: vt abs te sentiant pœnas importabiles, quæ per singula momenta suæ proteruæ obstinationis suscipiant incrementa. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Dan. 3.

Oratio.

O Adonay magne,& admirabilis, qui vniuersa de nihilo tua potenti virtute creasti: & qui huius mundi corporeis elementis tantam adeò potes communicare virtutem, vt non solùm inuisibiles spiritus pro sua temeritate perpetuò excrucient, verùm etiam, vt possint rerum trāsmutare naturas: obsecramus humiliter tuam omnipotentem,pietatem, vt huic tuæ creaturæ, eam virtutem conferre, tua benignitate digneris, quæ malignis spiritibus non solùm infernalium pœnarum amaram recordationem efficiat: verùm etiam eos pro sua in te,& in nos ministros tuos contumacia excruciet, exterminet,& expellat. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta, quo facto, proijce instrumenta maleficialia in ignem, in dicendo Psalmum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant, qui oderunt eum à facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant

peccatores

peccatores à facie Dei.

Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia:

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius, turbabuntur à facie eius: patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo, Deus, qui inhabitare facit vnius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cùm egredereris in conspectu populi tui, cùm pertransires in deserto,

Terra mota est: etenim cœli distillauerunt à facie Dei Synai: à facie Dei Israël.

Pluuiam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ, & infirmata est: tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum euangelizantibus, virtute multa.

Rex virtutum dilecti, dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Syna in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem; accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die, quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus saluos faciendi: & Domini Domini exitus mortis.

Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perābulatiū in delictis suis.

Dixit Dominus: ex Basan conuertam in profundum maris.

Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus: ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Præuenerunt principes coniuncti psallentibus in medio iuuencularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus in mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, & principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ confirma hoc Deus quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Hierusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt, venient legati ex Ægypto: Æthiopia præueniet manus eius Deo.

Regna terræ cantate Deo: psallite Domino:

Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israël: magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israël, ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c.

BENEDICTIO INCENSI AD profumigandum dæmoniacos.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Domine Deus omnipotens, cui astat exercitus Angelorum cum tremore, dignare bene † dicere, & sancti † ficare hanc creaturam incensi, vt omnes languores, & spiritus maligni odorem incensi huius sentientes, fugiant procul, & separentur ab hac creatura tua N. quam redemisti pretioso sanguine tuo: vt de cætero non lædatur à morsu antiqui serpentis. Per te, Iesu Christe Saluator mundi, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Et Aspergatur aqua benedicta in modum Crucis.

PROFVMIGATIONES contra dæmones.

Recipe { Galbani, Sulphuris, } { Assæ fœtidæ, Aristolochiæ, } Añ. ʒ. { Ypericonis, Rutæ, }

Et omnia simul coniurata, ac benedicta sequenti benedictione (nominibus mutatis) proijce in ignem, & vexatum, velit, nolit, diu facias super dictum ignem suffumigari.

BENEDICTIO HORRIBILIS contra Spiritus malignos.

Vers. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

Exorcizo te, creatura incensi, vel sulphuris, vel myrrhæ, vel ligni aloes, vel camphoræ, vel assæ fœtidæ, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per sanctissimam Trinitatem, Pa † trem, Fi † lium, & Spiritum † sanctum, & per Deum, qui omnia creauit ex nihilo, per eum, qui expulit prauos Angelos de cœlo ad ista inferiora: per Iesum † Christum Filium eius vnicum Dominum nostrum, qui dabit prædestinatis fœlicissimè regnũ æternum, & reprobatis regnum infernale perpetuum: & per omnia nomina sancta ipsius Dei te coniu † ro, exor † cizo, & per omnia supradicta, vt sis in defensionem nostram, & efficiaris perpetua fumigatio exor † cizata, bene † dicta, & conse † crata in salutem nostram, & omnium fidelium Christianorum, & perpetua pęna sis omnib. malignis spiritibus, & fortissimus, ac infinitus ignis eorum, & magis, quàm sit infernalibus, spiritibus sulphur, & ignis infernalis, & omnis pœna: & omnia supradicta sint nobis defensio, & perpetua expulsio, & suffumigatio omnium spirituum,

Genes. 1.

Matt. 25

rituum, ac solutio omnium ligaminum, facturarum, & præstigiorum: ita vt nihil prædictorum nos, nec hanc creaturam Dei N. neque locum istum modo aliquo offendere & impedire valeat. Per eum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

INeffabilem clementiam tuam, omnipotens æterne Deus, humiliter imploramus, vt sicut tu es vnus in essentia, & trinus in personis, scilicet Pater, Verbum, & Spiritus sanctus ita bene † dicere, & cõse†crare per immensam clementiam, & pietatem tuam digneris hanc creaturam suffumigationis, sic, vt sit omnibus Christianis ipsam sumentibus odor, & defensio perpetua contra omnes spiritus malignos, & omnes incantationes, & præstigia, ac maleficia, sitque perpetua expulsio malignorum spirituum, & omnium incantationum, facturarum, & præstigiorum, & annihilatio, ac solutio perpetua omnium ligationum & dissolutio omnium maleficiorum, & in quocunque loco odor eius venerit, siue affuerit, nullus spiritus, nulláque incantatio, nulla ligatio diabolorum, nulla fascinatio, nullum maleficium, nulláque molestia maligni spiritus possit durare, neque stare modo aliquo, sed statim tua immensa virtute, & potentia fugiãt perpetuò, & procul expellantur omnes insidiæ latentis inimici, ac eorum habitationes dissoluantur, & annihilentur per signum sanctæ Crucis † Domini nostri Iesu Christi. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

De sum. Trin. cap. Firmiter.

Et aspergatur aqua benedicta super incensum.

CONIVRATIO CHARTÆ, in qua debent scribi breuia applicanda, seu appendenda collo vexati, vel secum deferenda.

CONIVRATIO.

COniuro te, † charta, per verba illa tituli triumphalis Saluatoris Domini Iesu Christi: & per omnia alia verba, quæ dicuntur de creatore omnium creaturarum: & per illum, qui potest tribuere, & facere, quòd tantam obtineas virtutem, vt omnia, quæ super te scribentur, ad effectum salutis æternæ perducere valeas: & vt omnis fallacia, & virtus diaboli exeat de te, & intret in te omnis virtus prædicta sine mora. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

AD COGNOSCENDVM SI aliquis vexetur à spiritibus immundis, scribe hæc nomina sancta Dei in charta benedicta, vt suprà; & pone illa super patientem, ipso nesciente.

IN nomine Pa† tris, & Fi† lij, & Spiritus † sancti. Amen. † Hel † Heloym † Sother † Emmanuel † Sabaot † Agla † Tetragrammaton † Agios † Otheos † Ischyros † Athanatos † Iehoua † Ya † Adonay † Saday † Homousion † Messias † Esereheie † Increatus Pater † Increatus Filius † Increatus Spiritus † sanctus † Iesus Christus vincit † Christus regnat † Christus imperat. † Si diabolus ligauit, vel tentauit te N. suo effectu, vel per sua opera, Christus Filius Dei viui per suam misericordiam liberet te ab omnibus spiritibus immundis,

Immundis, qui venit de cœlo, & incarnatus est in vtero beatissimæ Virginis Mariæ causa humanæ salutis, & eiiciendi diabolum, & omnem malignum spiritum à te in profundum inferni, & abyssi. Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. *Apoc. 9.*

BENEDICTIO DOMVS à spiritibus immundis molestatæ, ex antiquis Exorcismis excerpta.

Antequàm Sacerdos ingrediatur domum, dicat sequentem Orationem.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Sacerdotib. tuis præ ceteris tantam gratiam contulisti, vt quicquid in tuo nomine dignè, perfectéq; ab eis agitur, à te fieri credatur: quæsumus immensam clementiam tuam, vt quod modo visitaturi sumus, visites: & quicquid benedicturi, bene † dicas, & ad ea, quæ acturi sumus, dexteram tuæ potentiæ extendas, sintque ad nostræ humilitatis ingressum, & introitum, sanctorum tuorum meritis fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum. Amé.

ORATIO DICENDA CVM perueneris ad locum molestatum.

ADesto, Domine, supplicationibus nostris, & hanc domum serenis oculis tuæ pietatis illustra, & descendat super habitantes in ea gratiæ tuæ bene † dictio, vt in his factis habitaculis cum salubritate manẽtes, ipsi tuum semper sint habitaculum Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

BEne † dic, Domine, domum istam: bene † dic, Domine, introitum nostrum, bene † dic, Domine, ingressus pedum nostrorum sicut dignatus es domum patrum nostrorum, Abraham, Isaac, & Iacob benedicere. Quæsumus, Domine Iesu Christe, qui discipulis tuis dixisti: In quamcunque domum intraueritis salutate eam, dicentes: Pax huic domui: vt veniat pax illa super domum istam, & omnes famulos, & famulas tuas, & eos, Domine, ab omni infirmitate eripere, & liberare digneris, & reple eos centesimo fructu vini, & olei, & frumenti, & in futuro illis æternam concede gloriam. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Gen. 12. & 22.*

Oratio.

BEne † dic, quæsumus, Domine Deus omnipotens, locum istum cum ædificiis suis, vt sit ibi sanitas, sanctitas, virtus, & gloria, atque humilitas, bonitas, & mansuetudo, lenitas, & plenitudo legis, obedientiáque Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Hæc benedictio sit super hunc locum, & super omnes habitãtes in eo. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio.

TE Deum Patrem omnipotentem oramus pro hac domo, & pro dæmoniacis hanc habitantibus, hac spe, vt sanctificare digneris: vt sint promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud, tribue eis de rore cœli abundantiam: & de pinguedine vitæ substantiam, & desiderium cordis, & vota eorum ad effectum tuæ miserationis perducas: introitum verò bene † dicere digneris, vt benedicere dignatus es Abraham, Isaac, & Iacob: & infra parietes domus istius Angelus lucis inhabitet. Per Christum Dominum nostrum. Amen. *Gen. 6.*

Oratio.

PRotector in te sperantium Deus, & subditorum trementium custos, habitantibus in hac domo famulis, & famulabus tuis propitius adesse digneris: & veniat super eos semper tuæ benedictionis infusio, vt pietatis tuæ tunc repleti muneribus, tua gratia semper in tuo nomine læti exultent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

EXaudi nos, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, vt si qua aduersa, & si qua contraria sunt in hac domo, auctoritate maiestatis tuæ expellantur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde aspergendo loca domus aqua benedicta, dic Psalmos sequentes.

Psalmus 119.

AD Dominum cùm tribularer clamaui: & exaudiuit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis: & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar, multùm incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus, cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 120.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino: qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet: qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam.

Per diem Sol non vret te: neque Luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tum: ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis Hierusalem.

Hierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini testimonium Israël: ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum Dauid.

Rogate, quæ ad pacem sunt Hierusalem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in veritate tua: & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quæsiui bona tibi.

Psalmus 122.

AD te leuaui oculos mos: qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi seruorum, in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum

minum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri: quia multùm repleti sumus despectione.

Quia multùm repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Psalmus 123.

NIsi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cùm exurgerent homines in nos: fortè viuos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorũ.

Anima nostra, sicut passer, erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum, & terram. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Kyrie eleyson, Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. *totum. Vers.* Et ne nos inducas in tentationem. *Resp.* Sed libera nos à malo. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DOmum tuam, Domine, clementer ingredere, & in tuorum tibi corda fidelium perpetuam construe mansionem: & præsta, vt in hac domo nulla malignorum spirituum dominetur nequitia. Per Christum Dominum nostrum. Amẽ.

Deinde cum aspersione aquæ, modo supradicto, dic Psalmos sequentes.

Psalmus 124.

QVi confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat in Hierusalem.

Montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, & rectis corde.

Declinantes autem in obligatione, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israël.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui, &c.

Psalmus 125.

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificauit Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Conuerte, Domine, captiuitatem nostram, sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant, & flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c.

Psalmus 126.

NIsi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt, qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem: frustrà vigilat, qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere, surgite, postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas Domini, filij merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.

Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri, &c.

Psalmus 127.

BEati omnes, qui timent Dominum: qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum, quia manducabis: beatus es, & benè tibi erit.

Vxor tua, sicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Hierusalem, omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israël.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 128.

SÆpe expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israël.

Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidet ceruices peccatorum: confundantur, & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod, priusquam euellatur, exaruit.

De quo non impleuit manum suam, qui metet: & sinum suum, qui manipulos colliget.

Et non dixerunt, qui præteribant, benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. *totum.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo,

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui in omni loco dominationis tuæ totus assistis, totúsque operaris: adesto supplicationibus nostris, vt hujus domus ædificatæ sis protector: & nulla hîc nequitia contrariæ potestatis assistat, sed virtute Spiritus sancti, & operatione ejus fiat tibi hîc primum seruitium, & deuota libertas existat. Per Christum nostrum. Amen. *Hier.*

Deinde

Deinde dic Psalmos sequentes cum aspersione aquæ, vt suprà.

Psalmus 129.

DE profundis clamaui ad te, Domine, Domine, exaudi orationem meam:

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obseruaueris, Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius, sperauit anima mea in Domino.

A custodia matutina vsque ad noctem, speret Israël in Domino;

Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulaui in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino, ex hoc nunc, & vsque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 131.

MEmento, Domine Dauid, & omnis mansuetudinis ejus.

Sicut iurauit Domino votum vouit Deo Iacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audiuimus eum in Ephrata, inuenimus eum in campis syluæ.

Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.

Surge, Domine, in requiem tuam, tu, & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam, & sancti tui exultent.

Propter Dauid seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.

Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eum, de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos.

Et filij eorum vsque in sæculum: sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi, hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam, pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari: & sancti eius exultatione exultabunt.

Illuc producant cornu Dauid: paraui lucernam Christo meo Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in vnum.

Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros Hermon qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandauit Dominus: benedictionem & vitam vsque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 133.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini.

Qui statis in domo Domini: in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: qui fecit cœlum, & terram.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Kyrie eleyson. Christe eleyson, Kyrie eleyson. Pater noster. *totum.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos à malo. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DEus, qui in omni loco dominationis tuæ dedicator assistis: exaudi nos, quæsumus, vt inuiolabilis hujus domus permaneat benedictio: & beneficia tui muneris vniuersitas, quæ supplicat, mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Posteà in principaliori loco domus lege sequentia Euangelia.

Initium Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen Ioannes. Hic venit in testimonium vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus, per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quoquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem Filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. ℟. Laus tibi Christe. *Cap. 1.*

Sequentia sancti Euangelij secundum Matthæum.

CVm natus esset Iesus in Bethleem Iudæ in diebus Herodis Regis ecce Magi ab oriente venerunt Hierosolymam, dicentes: Vbi est, qui natus est, Rex Iudæorum? Vidimus enim stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum. Audiẽs autem Herodes rex turbatus est, & omnis Hiero

Hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, & scribas populi, sciscitabatur ab eis, vbi Christus nasceretur. At illi dixerunt ei. In Bethleem Iudæ. Sic enim scriptũ est per prophetam: Et tu Bethleem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis. Et mittens illos in Bethleem, dixit: Ite, & interrogate diligenter de puero: & cùm inueneritis, renuntiate mihi, vt & ego veniens adorem eum. Qui cùm audissent regem, abierunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra, vbi erat puer. Videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno valdè. Et intrantes domum, inuenerunt puerum cùm Maria matre eius. Et procidentes, adorauerunt eum. Et apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam. ℞. Laus tibi Christe.

Sequentia sancti Euangelij secundum Lucam.

IN illo tempore. Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galileæ, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit. Aue gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Quæ cùm audisset, turbata est in sermone eius: & cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei. Ne timeas Maria: inuenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in vtero, & paries Filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & Filius altissimi vocabitur. Et dabit illi Dominus Deus sedem Dauid Patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum, & regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco; Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei: Et ecce Elisabet cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi, quæ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. ℞. Laus tibi Christe.

Sequentia sancti Euangelij secundùm Lucam.

IN illo tempore. Ingressus Iesus perambulabat Ierico. Et ecce vir nomine Zacchæus, & hic erat princeps publicanorum, & ipse diues. Et quærebat Iesum videre quis esset, & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum, vt videret illum, quia inde erat transiturus. Et cùm venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad eum: Zacchæ festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens in domum suam. Et cùm vidissent omnes, murmurabant, dicentes: quod ad hominem peccatorem diuertisset. Stans autem Zacchæus dixit ad Iesum: Ecce dimidium bonorum meo-

rum, Domine, do pauperibus, & si quid defraudaui, reddo quadruplum. Ait Iesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est, eò quòd & ipse sit filius Abrahæ. Venit enim filius hominis quærere, & saluum facere, quod perierat.

℟. Laus tibi Christe.

Deinde benedic incensum hoc modo, & post benedictionem pone ipsum super ignem,

BENEDICTIO.

PEr intercessionem beati Michaëlis Archangeli, stantis à dextris altaris incensi, & omnium electorum suorum, incensum istud dignetur Dominus bene†dicere, & in odorem suauitatis accipere. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

℣. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

VIsita, quæsumus, Domine, habitationem istam, & omnes insidias inimici ab ea longè repelle, & Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: & benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum, &c.

Posteà facias signum crucis super domum, & in ea habitantes, dicendo:

SIgnum salutis impone, Domine, super hanc domum; & non permittas introire in eam Angelum percutientem. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Deinde dic benedictionem istam.

BEnedictio Dei omnipotentis, Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti descendat super vos, & domum istam, & maneat semper. Amen.

BENEDICTIO AVRI, thuris, & Myrrhæ aduersus dæmones incubos, & succubos, & contra insultus Maleficorum, quæ consueuit fieri in festo Epiphaniæ: extracta ex Sacerdotali.

Habeas Aurum, Thus, & Myrrham præparata, & illa benedic sequenti benedictione.

Vers. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Posteà dicas sequentes Psalmos.

Psalmus 53.

DEus in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me: & fortes quæsierunt animam meam, & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me: Dominus susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi: & confitebor nomini tuo, Domine quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria Patri, &c.

Psal

Psalmus 71.

DEus iudicium tuum regi da : & iustitiam tuam filio Regis.
Iudica populum tuum in iustitia : & pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi : & saluos faciet filios pauperum,& humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum Sole , & ante Lunam : in generatione, & generationem.
Descendet sicut pluuia in vellus , & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis:donec auferatur Luna.
Et dominabitur à mari vsque ad mare : & à flumine vsque ad terminos orbis terrarum.
Coram illo producent Æthyopes : & inimici eius terram lingent.
Reges Tharsis , & insulæ munera offerent : reges Arabum, & Saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes Reges terræ : omnes gentes seruient ei.
Quia liberauit pauperem à potente : & pauperem , cui non erat adiutor.
Parcet pauperi , & inopi : & animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris, & iniquitate redimet animas eorum:& honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ:& adorabunt de ipso semper, tota die benedicent ei.
Erit firmamentum in terra in summis montium , superextolletur super libanum fructus ejus : & florebunt de ciuitate sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedictum in sæcula : ante Solem permanet nomen ejus.
Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus Dominus Deus Israël:qui facit mirabilia solus.
Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum : & replebitur majestate ejus omnis terra , fiat, fiat.
Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri , & benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos , & misereatur nostri.
Vt cognoscamus in terra viam tuam; in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur, & exultent gentes , quoniam judicas populos in æquitate : & gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes:terra dedit fructum suum.
Benedicat nos Deus , Deus noster , benedicat nos Deus : & metuant eum omnes fines terræ
Gloria Patri , & Filio , & Spiritui sancto , &c. *Antiph* Apertis thesauris suis , obtulerunt Magi Domino Aurum , Thus , & Myrrham. Kyrie eleison. Christe eleison, Kyrie eleison Pater noster. *totum*, Vers. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. *Vers.* Ostende nobis,Domine, misericordiam tuam.
℟. Et salutare tuum da nobis.
Vers. Domine , exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum.
Resp. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Matth. 2 OMnipotens sempiterne Deus, te humiliter deprecamur, vt sicut has creaturas Auri, Thuris, & Myrrhæ à tribus regibus tibi tanquam summo regi, & Deo vero, & homini vero oblatas recepisti: ita bene†dicere, conse†crare, & sancti†ficare digneris, & eis tuæ donum benedictionis infundere: vt quicunque eas gustauerit, ab omni periculo animæ, & corporis saluus semper existat. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas, &c.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui nobis Sacerdotibus, non nostris meritis, sed sola dignatione clementiæ tuæ præ cæteris gratiam contulisti, vt quiquid à nobis in tuo nomine dignè, ac perfectè agitur, à te fieri credatur. Adesto quæsumus nostræ officio seruitutis, bene†dicere, ac sancti†ficare digneris has creaturas tuas Auri, Thuris, & Myrrhæ, quas nos in nomine sancto gloriæ tuæ benedicere confidimus. Qui viuis, & regnas cum Patre, & Spiritu sancto Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen. *Ibidem.*

Oratio.

BEne†dic itaque, Domine Iesu Christe, in titulum omnipotentiæ tuæ, & spem salutis fidelium vtentium, has creaturas Auri, Thuris, & Myrrhæ, vt sicut beatos tres Magos Gaspar, Balthasar, & Melchior tibi eas offerentes, ad mysteria tua cognoscenda illuminare, & ad te deuotè adorandum accendere: atque ab insidiis, & periculis custodire dignatus es: ita fideles tuos in tua misericordia sperantes, qui eisdem creaturis tuis Auro, Thure, & Myrrha in tuo nomine vsi fuerint, lumine tuo illustrare, amore tuo inflammare, & à cunctis aduersitatibus, ab omnibúsque insidiis, & nocumentis diabolicis præseruare digneris. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Hac benedictione completa, si quis vexetur à dæmone incubo, vel succubo, accipiat ista tria, vnà cum Ruta benedicta, propria benedictione posita suprà fol. 118. Et faciat sibi breue, & ad collum deferat cum Dei timore, & reuerentia.

Faciat etiam ex istis quatuor partes, & ponat in quatuor angulos lecti, & liberabitur, Deo fauente.

REMEDIVM LIBERATIVVM, & præsertiuum ab infestationibus dæmonum vexantium homines, iumenta, & habitacula eorum, & ab insultibus Maleficorum.

Accipe chartam, & ipsam benedic propria benedictione posita suprà fol. 122. Posteà asperge ipsam aqua benedicta: deinde scribe super eam hæc verba in modum Crucis.

I
N†R
I

QVia verbum caro factum est, & habitauit in nobis, nascens ex Maria virgine, per ineffabilem pietatem, & misericordiam suam piissimam, & per intercessionem eiusdem beatæ Mariæ virginis, & Angelorum, Sanctorúmque omnium, & maximè Apostolorum, & Euangelistarum suorum Ioannis, & Matthæi, Marci,

ci, & Lucæ, ipsum quæso, vt dignetur me liberare, & conseruare ab omni infestatione Satanæ & ministrorum eius. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde accipe sal exorcizatum, & benedictum, ceram cerei Paschalis, vel aliam benedictam, & Rutam benedictam propria benedictione posita suprà fol. 118. omnia aspersa aqua benedicta: & omnia simul pone in chartam supradictam: & in modum breui suspende omnia ad collum patientis, vel in loco vexato, & liberabitur, seu conseruabitur gratia Dei.

CONIVRATIO CONTRA grandines seu tempestates à dæmonibus excitatas.

In modum Crucis extende manus tuas contra nubes, & dic,

Pater noster. Aue Maria, Credo in Deum, & Symbolum.

Symbolum. Athanasij.

QVicunque vult saluus esse: ante omnia opus est, vt teneat Catholicam fidem.

Quam nisi quisque integram, inuiolatámque seruauerit: absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est, vt vnum Deum in Trinitate: & Trinitatem in vnitate veneremur.

Neque confundentes personas: neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filij, alia Spiritus sancti. *De sum. Tri. cap. Firmiter.*

Sed Patris, & Filij, & Spiritus sancti vna est diuinitas, æqualis gloria, coæterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, Immensus Filius, Immensus Spiritus sanctus. *Ibidem.*

Æternus Pater, æternus Filius, æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres æterni: sed vnus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi: sed vnus increatus, & vnus immensus. *Ibidem.*

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dij: sed vnus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Domini: sed vnus est Dominus.

Quia sicut sigillatim vnamquamque personam Deum, ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur: ita tres Deos, aut Dominos dicere Catholica religione prohibemur. *Ioan. 1.*

Pater à nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est, non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre, & Filio: non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Vnus ergo Pater, non tres patres: vnus Filius, non tres Filij: vnus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate, nihil priùs, aut posteriùs, nihil maius, aut minus: sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales. *Ibidem.*

Ita vt per omnia, sicut iam suprà dictum est, & vnitas in Trinitate, & Trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem: vt Incarnationem quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, vt credamus, & confiteamur, quia Dominus noster Iesus Christus, Dei Filius, Deus, & homo est.

Ibidem. Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus, & homo ex substantia Matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali, & humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum diuinitatem, minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, & homo: non duo tamen, sed vnus est Christus.

Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in Deum.

Vnus omninò non confusione substantiæ: sed vnitate personæ.

Nam sicut anima rationalis, & caro vnus est homo, ita Deus, & homo vnus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos, & mortuos.

Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: & reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica: quam nisi quisque fideliter, firmitérque crediderit, saluus esse non poterit.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c.

CONIVRATIO.

Coniuro vos, nubes, & grandines, seu tempestates, ac vobis præcipio per Deum Patrem, † per Deum Fi † lium, & per Deum Spiritum † sanctum, qui sunt in substantia vnus Deus: per potentiam Patris, per sapientiam Filij, per amorem Spiritus sancti procedentis ab vtroque, per sacram obedientiam Iesu Christi, per sacram humilitatem virginis Mariæ dominæ nostræ, per virtutes Apostolorum, per passiones terribiles Martyrum Christi, per nouem choros spirituum cœlestium, per fidelem, & sacram vitam Confessorum, per omnes sanctas Mulieres, famulas, & Martyres Christi, per omnes animas beatas cœli: per sacram obumbrationem, quam fecit virtus altissimi B. virgini Mariæ dominæ nostræ, per imperiale verbum, quod fecit Christus ventis, vt cessarent, per diuisionem mirabilem maris rubri, quam fecit potentia diuina populo Iudaico, per omnia ista suprà scripta coniuro, † & præcipio vobis, ó nubes, seu grando, quòd in signo huius sacræ Crucis, † quam contra vos facio, indiuisæ repentè recedatis à nobis, & ab hoc loco sine læsione alicuius hominis, siue loci, siue nauis, siue terræ, deleamini per aërem. Amen. *Ex antiquis Exercismis.* *Luc. 8.*

Iterum adiuro † vos, grandines, & ventos per quinque vulnera Christi, per tres clauos, qui eius manus, & pedes perforarunt, vt in aquam resoluti descendatis. In nomine Pa † tris, & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen. *Ex Mallei Maleficarum.*

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Oratio.

Ex antiquis Exorcismis. DOmine Iesu Christe, qui fecisti cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt, quíque flumini Iordani benedixisti, atque in eo baptizari voluisti, & tuas sanctissimas manus, & brachia sacratissima in Cruce extendisti, quibus aërem sanctificasti, obsecramus immensam pietatis, & bonitatis tuæ clementiam, quatenùs has nubes, quas ante me, & post me, & suprà me à dextris, & à sinistris video aërem perturbare, dissoluere & annihilare digneris, vt alligata potestas dæmonum impiè desæuiens, deficiat, & turbetur ad laudem tui sanctissimi nominis, & omnipotentissimæ maiestatis tuæ. Qui viuis, &c.

Posteà conuersus ad nubes, & eas signo Crucis signans, dicas.

Ibidem. CIrcundet te Deus Pater: Circundet te Deus Fi † lius: Circundet te Deus Spiritus † sanctus: Benedicat te Deus Pa † ter. Benedicat te Deus Fi † lius. Benedicat te Deus Spiritus † sanctus. Diuidat te Deus Pa † ter, Diuidat te Deus Fi † lius. Diuidat te Deus Spirit. sãctus. Destruat te Deus Pa † ter. Destruat te Deus Fi † lius. Destruat te Deus Spiritus † sanctus. Annihilet te Deus Pa † ter. Annihilet te Deus Fi † lius. Annihilet te Deus Spiritus † sanctus. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen.

ADIVRATIO.

SAnctus Matthæus, † sanctus Marcus, † sanctus Lucas, † sanctus Ioannes Euangelista, † qui Christi Euangelium per quatuor mundi partes diuulgauerunt: ipsi suis meritis, & precibus hanc tempestatem ab omnibus Christianorum finibus, ab eodem Domino nostro Iesu Christo obtineant effugari, & depelli. Et ego peccator, & Christi Sacerdos (licet indignus) auctoritate, & virtute eiusdem Dei, & Domini nostri Iesu Christi summi Imperatoris, non mea potentia innixus, & confisus, vobis præcipio, immundissimi spiritus, qui has nebulas concitatis, in virtutem eiusdem Dei, & Domini nostri Iesu Christi, & per tremendum eius Iudicium, & per sanctissimam Crucem † suam, quam contra vos facio, & per merita intemeratæ, sempérque beatissimæ virginis Mariæ Dei genitricis, & per merita omnium Sanctorum, vt exeatis ab eis, & eas dispergatis in locis syluestribus, quatenùs nocere non possint homini, vel iumento, aut volucri, seu fructibus: aut quibuscunque rebus humano vsui deputatis. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

IPse vobis imperat, † dæmones, *Matt. 18.*
qui has nubes commouetis, qui de nube lucida dixit: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Ipse vobis imperat, † qui principem vestrum deiicit, & ligauit. Ipse vobis imperat † qui sua sacratissima Cruce, & corporis sui sanctissimi in ea extentione *Act. 1.*
aërem purgauit. Ipse vobis imperat, † qui inferno spoliato, resurgens à mortuis, post quadraginta dies à nube susceptus, ascendit in cœlum. Ipse vobis imperat, † qui vos æternæ gehennæ

gehennæ mancipauit ignibus. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem.

Posteà ostendat Crucem in aëre à quatuor lateribus, dicens.

Ecce signum sanctissimæ Crucis, fugite partes aduersæ : vicit
Apoc. 5. enim vos, & mundum Dominus noster Iesus Christus Filius Dei, summus imperator, qui est leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Postea aspergat aquam benedictam in modum Crucis per quatuor latera. Et si adhuc perseuerauerit tempus tempestuosum, dicendæ sunt Litaniæ sequentes.

LITANIÆ DICENDÆ contra tempestatem à dæmonibus excitatam.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Christe audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserere ei.
Fili Redemptor mundi Deus, miserere ei.
Spiritus sancte Deus, miserere ei.
Sancta Trinitas vnus Deus, miserere ei.
Sancta Maria. ora pro eo.
Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gabriël, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, & Archangeli. orate.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orat.
Sancte Ioannes Baptista, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ, & Prophetæ. orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Iacobe. ora.
Sancte Ioannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Iacobe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon. ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli & Euangelistæ, orate.
Omnes sancti discipuli Domini, orat.
Omnes sancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancti Fabiane, & Sebastiane, orat.
Sancti Ioannes, & Paule, orat.
Sancti Cosma, & Damiane, orat.
Sancti Geruasi & Protasi, orat.
Omnes sancti Martyres, orat.
Sancte Syluester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hieronyme, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Nicolae, ora.
Omnes sancti Pontifices, & Confessores. orat.
Omnes sancti Doctores, orat.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Antoni ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Sacerdotes, & Leuitæ, orate.

Omnes

Omnes ſancti Monachi, & Eremitæ. orate.
Sancta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cecilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anaſtaſia, ora.
Omnes ſanctæ Virgines, & Viduæ, orate pro nobis.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.
Propitius eſto, parce nobis Domine,
Propitius eſto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera nos, Domine.
Ab omni peccato, lib.
Ab ira tua, lib.
A ſubitanea, & improuiſa morte,
Ab inſidiis diaboli, lib.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate, lib.
A ſpiritu fornicationis, lib.
A fulgure, & tempeſtate, lib.
A morte perpetua, lib.
Per myſterium ſanctæ incarnationis tuæ, lib. nos Domine.
Per Aduentum tuum, lib.
Per Natiuitatem tuam, lib.
Per Baptiſmum, & ſanctum ieiunium tuum, lib.
Per Crucem, & Paſſionem tuam, lib.
Per mortem, & ſepulturam tuam, lib.
Per ſanctam Reſurrectionem tuam, lib.
Per admirabilem Aſcenſionem tuam, lib.
Per aduentum Spiritus ſancti Paraclyti, lib.
In die Iudicij, lib.
Peccatores, te rog.
Vt nobis parcas, te rog.
Vt nobis indulgeas, te rog. audi nos.
Vt ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rog.
Vt Eccleſiam tuam ſanctam regere, & conſeruare dign. te rog.
Vt domnum Apoſtolicum, & omnes Eccleſiaſticos ordines in ſancta religione conſeruare digneris, te rog. audi nos.
Vt fructus terræ dare, & conſeruare digneris, te rog.
Vt has grandines à dæmonibus excitatas in aquam reſoluere digneris. te rog.
Vt has gradines diſſoluere digneris, te rog.
Vt has grandines annihilare, & à partibus fidelium depellere, & effugare digneris, te rog.
Vt has grandines benedicere, & diuidere digneris, te rog.
Vt has grandines diſperdere, & deſtruere digneris, te rog.
Vt omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rog.
Vt nos exaudire digneris. te rog.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.
Chriſte audi nos Chriſte exaudi nos. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Pater noſter .*totum*. Amen.

INDEX OMNIVM RERVM NOTABILIVM, quæ continentur in libello remediorum contra malignos spiritus.

A

AD cognoscendum si aliquis à diabolo vexetur. 122
Ad Dominum cùm tribularer clamaui. 124
Ad te leuaui oculos meos, ibid.
Aquæ benedictio contra spiritus malignos. 108

B

BEati omnes qui timent Dominum. 126
Bened. olei ad maleficia destruẽda, 98
Bened. Panis ad destruenda maleficia, 101
Benedictio ad quodcunque volueris. 105
Bened. Olei ad vngendum maleficiatos. ib.
Benedictio syruporũ, atque medicinæ. 106
Benedictio omnium potionum ad fuganda maleficia. 107
Benedictio Aquæ ad facturas, & maleficia fuganda. 108
Benedictio Salis, & Aquæ ad curandum dæmoniacos, seu maleficiatos. 110
Bened. Vini ad sanandũ maleficiatos. 116
Bened Rutæ contra spiritus malignos. 118
Benedictio Ignis ad comburenda instrumenta maleficialia. 119
Benedictio Incensi ad profumigandum dæmoniacos. 121
Benedictio horribilis contra spiritus malignos. ibid.
Benedictio Domus à spiritibus immundis vexatæ. 123
Benedictio Auri, thuris, & myrrhæ. 130

C

COniuratio chartæ pro breuibus scribendis. 122
Coniuratio grandinis à dæmonibus excitatæ. 133. & 134

D

DE profundis clamaui ad te Domine. 127
Deus in nomine tuo saluũ me fac. 130
Deus iudicium tuum regi da. 131
Deus misereatur nostri, & benedicat nobis. ibid.
Domine non est exaltatum cor meum. 127
Documentum valdè necessarium Exorcistis ad præbenda remedia potabilia maleficiatis. 104

E

ECce quàm bonũ, & quàm iucundũ. 128
Ecce nunc benedicite Dominum. ibid.
Eu. Recumbentibus vndecim discipulis 99
Eu Missus est Angelus Gabriel à Deo. 129
Euang. Cùm natus esset Iesus in Bethleem Iudæ. 128
Eu Ingressus Iesus perãbulabat Hierico. 129
Exorcismus Aquæ benedicendæ secundum morem Romanæ Ecclesiæ. 97
Alius Exorcismus Aquæ. 109
Exorcismus salis secundum morem Ecclesiæ Romanæ. 96
alius Exorcismus Salis. 112
Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius. 119

G

GRandinis coniuratio à dæmonibus excitatæ. 133 & 134

I

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion. 125
In principio erat verbum. 109 & 118

L

LEuaui oculos meos in montes. 124
Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi. ibid.
Litaniæ dicendæ super sal & aquam. 111
Litaniæ dicendæ contra tempestatem à dæmonibus excitatam. 136

M

MEdicina pro maleficatis, vel à dæmonibus obsessis. 106
Memento Domine Dauid. 127
Modus sumendi oleum, & panem benedictum. 104
Modus vngendi maleficiatos, vel à dæmonibus vexatos 105
Modus soluendi maleficia in corpore humano existentia. 106

N

NIsi quia. Domin. erat in nobis. 125
Nisi Dominus ædificauerit domũ. 126

O

ORatio dicenda cùm perueneris ad locum molestatum 123
Ordo ad faciendã aquam benedictã. 96

P

PAnis benedictio ad maleficia fuganda de obsessis corporibus. 101
Profumigationes contra dæmones obsidentes corpora humana. 121

Q

QVi confidunt in domino sicut mons sion. 125
Quicunque vult saluus esse 133

R

REmedium contra dęmones incubos. 132
Remedium liberatiuũ, & conseruatiuũ ab infestationibus dæmonum. ibid.

S

SÆpe expugnauerunt me à iuuentute mea. 126

FLAGEL

FLAGELLVM MALEFICORVM.

AVTHORE

M. PETRO MAMORIS LEMOVICENSI,

CANONICO ECCLESIÆ BEATI Petri Xanton. & in alma Vniuersitate Pictauiensi Sacræ Theologiæ olim Professore eximio.

CVM INDICIBVS.

INDEX CAPITUM.

Cap. I. *Ingressus ad rem.*

II. *Variorum maleficiorum inducta narratio.*

III. *Circa præmissa variarum opinionum expressio.*

IV. *Inserit quædam magicæ artis exordia.*

V. *De naturalibus & dæmoniacis delusionibus sensuum humanorum.*

VI. *Dæmones posse mouere corpora de loco ad locum.*

VII. *Quomodo dæmon possit potentiarum animæ actiones impedire.*

VIII. *Modus delusionis dæmoniacæ, ex præmissis eruitur, & in particulari explicatur. Ac primùm quoad sensus exteriores.*

IX. *Modus delusionis sensuum internorum.*

X. *Modus quo dæmon virtutum naturalium actiones inhibet ac præsertim generatiuas.*

XI. *Expressio variorum modorum in ipsis maleficiis & interuenientium in singulis dæmoniacarum delusionum expositio.*
XII. *Distinctio artium magicarum in varias species.*
XIII. *Vnde magicæ artes vim & potestatem habeant.*
XIV. *Remedia contra maleficia.*
XV. *De somniis & visionibus.*
XVI. *De grauitate criminis maleficorum.*
XVII. *Ad argumenta superius initio capitis tertij facta responsio.*

PROOEMIVM.

SVpra vires, etiam exploratas, arduum opus considero, R. Pater, & Domine honorandissime, Domine Ludouice de Rupe Cauardi, insignis moribus ab Ephebis, & claro sanguine generose: quem scientiæ titulis, eloquentiæ dotibus, sapientiæ donis, & totius probitatis in omni virtute & laudibus commendatum per orbem, Romam videlicet, Venetias & Ierusalem vsque, vbi primum primæ Missæ sacrificium Deo Patri in memoriam passi Domini cum deuotionis lacrymis latè & amplius fusis obtulisti, pius Dominus Ecclesiæ sanctæ suæ custos & sponsus Iesus Christus; voce Spiritus sancti in Episcopum Xantonen. elegit, atque vocauit, gregem suum verbo doctrinæ, subsidiis, & exemplo vitæ pascere. Vestro rogatu, quem vt facere teneor ex priùs ad amplum beneficiis receptis à vobis pro mandato recipio, inuiolabilique præcepto iussisti, vt tractatum contra maleficos, quorum pestis nunc serpit amara nimis in regno, componerem, atque dubiorum, quæ de potestate actibusque eorum apud plures modo vario decidenda recipiuntur, quã possem patefacerem veritatẽ. Sed quia nec volo ne-

que possum vestris non obedire præceptis, quoniam scio, & verè scio & pluries experimento didici, certusque sum vos Dei, virtutum, scientiæ proborúmque dilectorem, imò cultum Dei & salutem animarum cum zelo gerere cordi, atque superstitiones singulas ab Ecclesia vellicare, & virtutes vt satius est inserere cupientem: pro posse conabor vestra præcepta humiliter adimplere, de Dei auxilio confisus, & misericordia, & vestris precibus ad Deum pro me, si placet, & cæteris peccatoribus cum deuotione oblatis, quidquid scripsero, & opusculum istud sapientiæ vestræ corrigendum, approbandum, concedendum, vel in melius commutandum, vt expediens videbitur esse, submitto, quatenus vestri fauore munitum ex vobis, non ex alio, sub Deo fonte sapientiæ acceptius à legentibus excipiatur, nec quidquam in eo deuium à veritate censeatur, vel correctione dignum, vbi ipsum examinationis vestræ lima omnem tollens rubiginem mundauerit, in honorem Dei, Ecclesiæ sanctæ auctoritatem, in agnitionem veritatis, & sinceritatis fidei: in laudem bonorum, & correctionem reproborum, in cultum & gloriam Sactorum, in confessionem hominum peruersorum, & in reprobationem maleficorum, exaltationem verò iustorum, præstante Domino Iesu Christo per omnia sæcula victore glorioso. Amen.

CAP. I.

Ingressus ad rem.

Regnum Franciæ vastatum multipliciter ab Anglis.

QVoniam tempore multo nimis Anglorum inuasionibus nobile & omni sapientia plenum, Deo permittente, multipliciter vastatum regnum Franciæ fuit, atque depopulatum, nobili multorum sanguine in bellis effuso proborum, atque pro parte vtraque, scilicet Francorum & Anglorum exteræ gentes & barbaræ, causa magis villas depopulandi & agros, quàm alias armatæ venerunt, quarum ignota lingua & mores extranei erant: hæ siquidem bellicosæ gentes carminationes varias & artium magicarum multa præstigia, imò incantationes & maleficia, quibus legimus in oratoribus & poëtis vsos fuisse ab antiquo gentiles multos, è populo Francorum docuere perniciter, qui priùs talia sortilegia vel maleficia nesciebant: ex quo factum est, vt plures in regno Franciæ vtriusque sexus homines indicibilia nefandaque mala quasi à sæculo Christianis inaudita machinati fuerunt, super quibus nefandis prodigiis dum ad notitiam veniebat, quidam quasi hebetes opinabantur talia maleficia nihil esse: alij asserebant huiusmodi delusiones phantasticas tantùm, nec alia extra phantasiam habere vigorem: alij autem docti magis, qui scripturas & Gentilium & Christicolarum legerent, dicta maleficia fieri

Origo incantationum in Francia.

Opiniones diuersæ circa maleficia.

fieri posse firma ratione astruebant. Vt igitur horum omnium clariùs veritatem videant, qui ista impossibilia credunt, quam ex scripturis didici, ad veritatem istorum enucleandam calamum stilúmque aptaui, vbi ex veteri testamento apud Exodum, & in nouo ex sanctis & inclytis Doctoribus, Augustino, Beda, Plinio, Alberto, sancto Thoma, Bonauentura, Petro de Tarantasia, Geraldo Odonis. Vincentio de Bertoris, Guillelmo Parisiensi, authore libri de apibus, Geruasio, Virgilio, Lucano, Ouidio, Galeno, & Auicenna Medicis, & eis quæ à famosis viris audiui, & auctoritate Ecclesiæ fultis decretalibus, & canonicorum librorum Bibliæ glosis, & ex eis quæ ex ratione verisimilia esse videntur inducenda, fulcimentum accipere disposui veritatis.

Authores diuersi qui ex hac re tractarunt.

CAPVT II.

Variorum maleficiorum inducta narratio.

Coniuges odio se habentes celebratis nuptiis: etiam si antea se diligerent.

AD aures sæpè venit iudicum Ecclesiæ in Aquitania, vtriusque sexus coniuges vel impotentem alterum & maleficiatum, vtrumque ad actus coniugales, vel alterum alteram ex iam celebratis nuptiis odio habere, & è contra, cùm se tamen ante nuptias & diligerent & coniuges fieri adinuicem peroptarent qui ab apposito maleficio, quo impediti erant, soluebantur: alios autem dissoluendos esse per Ecclesiasticum iudicem, iustè sæpius fuit iudicatum. Compertúmque pluries est homines ac mulieres apud Ecclesiasticos iudices & sæculares fore accusatos ex maleficiis suis, quosdam homines vel mulieres in infirmitatibus variis detinere per pulueres quos à dæmonibus acceperant, aut per circulos quos in terra figurabant, aut ex simulacris de cera vel de alia materia factis, vel ex sola incantatione verborum vel alias, & quandóque occidere quos volebant. At idem de bestiis & arboribus & pueris in vteris matrum accusabantur, & hæc omnia & plura alia se fecisse fatebantur. Compertum est præterea apud iudices quosdam homines cum dæmonibus ac mulieres die ac nocte, aliquando sub forma hominis religiosi, aliquando pecoris, vt puta tauri, vulpis, cerui, lupi, canis, vel alterius animalis fuisse locutos, & realiter se dicebát nocte ad loca remota deferri à dæmone, vbi cum magna multitudine aliorum maleficorum, suáque vocant sabbata nocte choreando, cantando, comedendo, & bibendo celebrant, vbi homagium dæmoni sub figura hominis, vel bestiæ, de corpore, veste, vel aliis bonis exterioribus faciebant, & postea homines ibidem mulieribus, quibus volebant commiscebantur, quas etiam dæmon cùm volebat ad libidinem sibi supponebat, quandoque coram dæmone fidem catholicam eo instigante negabant, & se multa mala facturos aliis qui de sua secta non erant, dæmoni promittebant, & ad hæc sabbata compertum est, licet rarò Ecclesiasticos viros & religiosos venisse, quibus omnibus diabolus pulueres de carnibus mortuorum, vel rubeta, quæ est rana in rubis manens, de quibus rubetis malefici faciunt pulueres rubetarum, ad animalium confectas, vel ad sua maleficia facienda tradebat, & pecunias multas offerebat, quæ citò in inutilem materiam resolutæ inueniebantur.

De multis modis maleficiorum & homagio dæmonum.

Dæmon vt alloquatur homines sub diuersis formis apparet.

Malefici in suis sabbatis homagium dæmoni faciunt.

Diabolus diuersos pulueres dat maleficis pecuniásque offert quæ in inutilem materiã resoluuntur.

Compertum est etiam aliquos pastores animalium in montanis, ab alienis pecoribus pascentibus in remotis

motis quæ non videbant, lac extraxisse, & in suis vasis receptum ad caseos conficiendos reseruauisse.

Vini historia mirabilis.

Ad idem vel simile est, quòd quidam vinum à dolio in cauea alicuius reposito faciendo foramen in ligno aliquo, & inde trahendo ferrum quo foramen factum est, quantum volunt eliciunt, donec cum ducillo illud obstruunt, siue claudunt. Narrauit mihi Lemouicis venerandus & vita probatus & generosus dominus & primus Abbas Benauenti Lemouicen. diœcesis, quòd audiuerat nobilem virum Perseuandum de Riperia, dicentem quòd eo tempore quo regnum Francorum exteris gentibus bellicosis occupabatur, quidam ex illis eidem Perseuando, qui eum ad prandendum secum inuitauerat, dixit, faciam si velitis afferri inter vina de meliori, cauea tamen vestra vbi vinum est, nullo modo aperta, & nemine apportante, sed perforabo lignum aliquòd, & ex foramine vinum elicietur. Perseuandus hoc impossibile reputauit, sed facto foramine in ligno quodam exinde videntibus cunctis est vinum eliquatum, & in vase receptum, tunc missum est ad caueam, & de eodem vase per famulum vinum allatum, & repertum est idem esse vinum cum eo quod à foramine ligni fuerat extractum: dixit tamen quòd pœnitebat eum hoc fecisse, quoniam arte dæmonis factum erat. Quidam in Bituria hoc me docere voluit, sed illud ego scire contempsi.

Equi clauati sanantur prolatione verborum.

Notandum etiam est, quod quidam sola prolatione verborum clauatos equos sanabant, dum tamen sub vmbra crucis alicuius, vel sub testitudine non transirent, quoniam tunc prior redibat infirmitas. Carminationibus etiam vulnera læsorum in bellis non omnia, sed multa sanabant, quo tempore non volebant secum chirurgicos habere, quia plus operabatur in eis carminatio quàm medicina: dum tamē equi ossa fracta habebāt, nullo modo carminationibus curari poterant, vel sanari. Hoc idem vidi ego fieri in eis qui à serpentibus vel à canibus rabidis morsi erant, qui per carminationes quas nobilis quidam genere, in hoc tamen ignobilis, super illos faciebat, & sanabantur. Alij per coniurationes sanguinem fluentem à corpore hominis à quacunque parte exiret sistere compellebant. Alij canes quos volebant secum habere per coniurationes à propriis domibus ad se educebant: fuerunt alij qui mures à domo vna, vel à tota aliqua villa per coniurationes fugabant. Ibidem de lupis à patria de columbis à columbario, vel à nemoribus, dum glandes erant, vel cuniculos à garenis fugabant, nunquam ad eadem loca reuersuros.

Vulnera læsorum in bellis carminationibus sanantur.

Coniurationibus quidam sanguinem fluentem sistunt & vtuntur ipsis aduersus diuersa animalia.

Fertur hoc tempore nostro quòd cùm Pictauis multitudo coruorum & potissimé in locis macellorum vicinis esset, quos ego pluries vidi, barbarus quidam nobilis homo infirmitate detentus cum ex crocitate eorum tædio afficeretur, illos per coniurationem à tota ciuitate fecit exaptores, vt nulli, si domestici non essent, amplius in ea visi fuerint. Dicunt alij quòd balistarij villæ coruos plures in ciuitate cum balistis occiderunt, ex quò alij corui indignati à villa discesserunt, quòd aliquo modo verisimile videtur, quoniam magnæ sunt memoriæ in odiosis. Habui enim ego domesticum mihi coruum allatum à nido, quem ne volando discederet ab alis deplumaui, ex quo tantum contra me concepit odiū, vt cùm ab aliis omnibus se scalpi & palpari permitteret, me

Corui diuturnam de iniuriis memoriam habent.

me tamen quandiu vixit fugiebat, & mordere me, cùm ad eũ accederẽ conabatur, ex quo de coruis agnoui quòd diuturnam de iniuriis memoriam gerant. At tamen si de antiquis coruis verum sit quod ex balistariis iniuriam passi villam fugiant qui eo tempore, quo alij corui occisi sunt erant. Vnde est quòd corui qui circa dies illos nati sunt ad ciuitatem non veniant, quia iniuriam primorum non senserunt: ex hoc credo quòd per coniurationẽ sint expulsi, quæ primis & posterioribus redeundi viam claudit; quoniam iam sex vel plures anni sunt vbi corui Pictauiensem non inhabitant ciuitatem.

Historia monedulæ vulgo choete. Relatum est mihi à magistro Lamberto, magistro in artibus, & baccalaureo in Theologia viro magnæ honestatis & scientiæ quòd cùm in quadam Abbatia diœcesis Xantonen. monedulæ ex garritu frequenti homines illius loci tædio prægrauarent, vulgariter modula dicitur *choëte*, & dicitur quasi monetam diligens. Hispanus quidam, qui cum nauigio illuc appulerat, clauum fixit in ligno quodam, ex quo incontinenti monedulæ cunctæ recesserunt: expleto anno rediit idem Hispanus, quæsiuí-que vtrùm monedulæ ibidem visæ fuerint: & cùm audisset non venisse, abstulit clauum ab eo ligno vbi posuerat, quo remoto sine dilatione copiosa rediit multitudo monedularum, & vt priùs suum garritum eodem in loco fecerunt.

Tonitrua tempestates & grandines à maleficis commota. Fuerunt alij malefici qui tẽpestates, tonitrua & grandines in aëre cõmouisse se dicebant, & blada & vineas destruebant, quantùm & vbi volebant, & dicebant etiam se homines quos odio habebant ictu fulminis occidisse. *Diuersa mala à maleficis facta.* Confessi sunt alij se eorum quos odio habebant pecudes nocte in suis sabbatis comedisse: asserunt & pueros iuxta latera matrum iugulasse, & à lecto proprio traxisse, & torruisse ad ignem, qui in crastino veraciter mortui subitò reperti erant: & vltrà, se vinum à caueis multorum hausisse, per caminum à domib. propriis clausis ianuis exisse & iuisse ad sabbata, intrare in caueas ad hauriendũ vinũ ianuis clausis, & exire, & multa talia asserebant se fecisse, quæ omnino impossibilia videbantur. Fuerunt alij plures qui de rebus amissis vel per furtum clam acceptis variis modis diuinabant, dicentes & nominantes eos qui res illas amissas acceperant. Quidam per cuspides gladiorum, alij per circulos descriptos in terra: Reliqui per coniurationes dæmonum, per periuria, vel per scripta nomina eorum quos suspectos de furto habebant.

Imagines & simulachra regum in speculo vel in aqua ministerio dæmonum aspiciũt. Compertum est alios, qui in speculo vel in aqua aspicientes ministerio dæmonum aspiciebant, & aspicere volentibus monstrabant imagines & simulacra regum, vel magnarum personarum, ex quorum aspectu veraciter iudicabant de statu & dispositione illorum, ita quòd poterat ille magicus in Francia iudicare de statu & dispositione regis Angliæ, vel Soldani in Ægypto, & mulieres tali arte vtẽtes apud gẽtiles Sigolas vocabant. *De infirmitatibus.* Fuerunt alij qui à diuersis infirmitatibus se dicerent sanare ægrotos. Et quidẽ eorũ non immediatè de infirmitatib. quibus modis auferendæ essent, super quibus remedium quærebatur respondebant. Sed vnius noctis inducias vt cum dæmone loquerentur, à quo expectabant infirmitatis remedia, requirebant. Quidam per campos nocere vagantes sibillando dæmones ad se vocabant, à quibus responsa de interrogatis exquirebant.

De aqua benedi- Multi aquam benedictam, & aliquid

sta & aliis rebus sacris. quid de cereo Paschali acceptum, & chrisma sactum, vel alia Sacramenta Ecclesiæ, cum vnguibus, vel barba suspensorum, cum ranis super quas fuerant dicta Euangelia atque lecta, cum acubus, quarum vnius cuspis in foramine alterius infixa erat, ad hæc mala perniciosa accipiebant. Alij solo sermone homines ad actus maritales impedientes faciebant mulieribus odiosos. Quidam etiam manum alicuius mortui hominis secum habebant. Cui Sacramenta Ecclesiæ adhibuerant cum qua signum crucis super aliquem dormientem modo retrouerso faciebant, & eum dormire cogebant per diem naturalem absque euigilando, vt liberiùs res à domo dormientis secum asportarent. Compertum est propterea aliquos qui ventum vendant in pyxide, à qua dum cauilla ex foramine trahitur ventus exit, à quo nauis in mari quo nauta vult eleuato velo producitur. De quodam audiui quòd in ciuitate Cathalanensi se inuisibilem faciebat, & tunc discurrens per domos quæ poterat rapiebat: rarissimè istud accidere legi: Fertur à nonnullis quòd quidam homines certis temporibus vertuntur in lupos, qui discurrentes per villas pueros occiderunt, occisosque comederunt, & demùm post certos dies ad statum reducuntur humanum.

De Dormitione. *De Vento.* *De inuisibili.* *Homines vertuntur in lupos.*

Hoc nuper accidit in Sabaudia in montibus patriæ Bugesij, qui homines substantialiter in lupos non sunt conuersi: Sed, vt dicit Boëtius, relicta fide qui adhærent figmentis diaboli, versi sunt in belluam, & per vnguenta à dæmone accepta vngunt se, & lupi apparent, qui veraciter sunt homines, & duntaxat in pueros, puellásque sæuiant, Deo permittente.

De Corpore Christi. Sunt præterea quidam qui ad sua damnata maleficia peragenda corpus Christi quod in Pascha recipiunt reseruatum ex ore expuunt, vel euomunt, & coctum ex patella cum aqua vel vrina ipsum deturpare nituntur, quòd piis fidelibus audire triste est, & horrendum. Innumeris aliis modis per magicam artem talia maleficia fieri dicuntur, quos causa breuitatis hîc taceo, vt ad veritatem omnium prædictorum & similium breuius accedere valeamus.

CAPVT III.

Circa præmissa variarum opinionum expressio.

QVid ergo de istis sit an verè talia maleficia possibilia sint, vel fabulosè & mendaciter dicta, nunc restat indagare. Quidam enim dicunt omnia talia prædicta nihil esse, sed omnia mendaciter à mentientibus ficta, & nihil in re esse talium, sed in sola imaginatione vel phantasia apparere, fulcimentum accipientes ab vno decreto quod *xxvj. quæst. v. habetur. c. Episcopi.* vbi circa finem ponitur; Quoniam de Domino nostro scriptum est, *omnia per ipsum facta sunt:* quisquis ergo credit possibile fieri aliquam creaturam, aut in melius vel in deterius immutari, aut transformari in aliam speciem, vel similitudinem, nisi ab ipso creatore, qui omnia fecit, & per quem omnia facta sunt, proculdubio infidelis est, & pagano deterior. Item ibid. quæst. vltima inducitur dictum August. *Admoneant fideles Sacerdotes populos, vt nouerint magicas artes incantationésque quibuslibet infirmitatibus hominum nihil posse remedij conferre, vel animalibus languentibus & claudicantibus, atque etiam moribundis quicquam mederi, sed hos esse laqueos & insidias antiqui hostis, quibus ille perfidus genus humanum decipere nititur.*

Quidam

Quidam igitur ex istis decretis & similibus aliis credunt sortilegia, præstigias & maleficia huiusmodi nihil esse, nec aliquo modo vim habere, imò, sicut de quibusdam Philosophus *in fin. secundi Metaphysica* dicit quòd nunquam de talibus aliquid concederent, nisi proponeretur eis aliquod grossum exemplum sensibile, tales multum habent de sensu, & parum de intellectu: sicut contingit in illis qui in artibus liberalibus & in Philosophia naturali & in Methaphysica non fuerunt instructi, hi tales præter corporalia existimant esse nihil. Et cùm obiicitur contra illos per illud *c. 33. q. 1. c. vlt.* vbi dicitur, quod ij quib. ista eueniũt corde contrito & spiritu humiliato, Deo & Sacerdoti de omnibus peccatis suis puram confessionem faciunt: & profusis lacrymis & largioribus eleemosynis & orationibus atque ieiuniis Domino satisfaciant, & per exorcismos & cætera Ecclesiasticæ disciplinæ & medicinæ munimina ministri Ecclesiæ tales quantum annuerit Dominus, qui Abimelech & domum eius saluauit, Abrahę orationibus sanauit, sanare procurẽt. Ex isto decreto manifestè habetur quòd per sorciarias mala inferuntur quandoque aliquibus. Ad quod respondent prædicti quòd hoc est ex permissione diuina: Sed sic respondere ridiculum est, quoniam nihil fit in mundo quod Deus fieri non permittat, siue bonum sit, siue malum.

Sorciariis mala inferunt aliquibus.

Sunt alij qui dicunt quòd huiusmodi delusiones phãtasticæ tantùm sunt in phantasia apparentes, & de eis nihil extrà est: sicut traditur in prædicto decreto Episcopi de mulieribus quæ indicant se ambulare cum Diana siue Minerua, & tamen hæc ambulatio in imaginatione, non in gressu pedum est, vt ibidem scribitur. Sed contra eos experientia multorum est, & multa dicta Scripturæ canonicæ, & auctoritates Sanctorum Doctorum & poëtarũ, & multa miracula Sanctorum, de quibus suis dicetur in locis, & respondebitur ad prædictum decretum, & ad similia. Sunt & alij quidam magni Theologi qui altius veritatem speculantes, dicunt huiusmodi figmenta & incantationes per magicos arte dæmonis posse fieri & habere efficaciam, nec mirum apud intelligentes quoniam maiora faciunt Dæmones in inferno, & tempore antichristi maiora facient in aëre & in terra.

Opinio quorundam circa delusiones.

Alia opinio.

CAPVT IV.

Inserit quadam magica artis exordia.

PRo quo sciendum est quòd sicut dicunt *August. de ciuit. Dei, lib. 21. & Isidor. lib. 8. etymol. & Vincentius in speculo historiali, lib. 2. cap. 100.* Primus inuentor artis magicæ fuit Zoroastes rex Bactrianorum, qui fuit tempore Abrahæ, & Nini regis Assyriorum, de quo Zoroaste dicit Solinus quòd risit quando nascebatur, & idcirco dicit Augustinus vbi suprà quòd ille risus quia monstruosus fuit, risit enim vbi plorare debuit, sicut plorant cæteri, nihil boni portendit: quod patuit, quia inuentor artis magicæ fuit, sed sua eum ars non in bona fortuna seruauit, sed ad infœlicem terminum sicut & cæteros magicos duxit, quoniam in prælio Ninus eum superauit, & demùm ictu fulguris occubuit, hoc non obstante quòd magus & astrologus esset, propter quod dicitur Zoroastes quasi viuẽs astrum de *ζωὴ*, quod est vita, & astrum, quia Assyrij, apud quos inuenta fuit ars magica, dicebant eum translatum ad astra. Vnde Lucanus in vj.

Zoroastes magicæ artis primus inuentor.

Risus monstruosus.

Quis noscere fibra fata queat: quis
probat aues.
Quis fulgura cæli & Assyria scru-
tetur sidera cura :
Aut si quid tacitum, sed fas erat
ille supernis.
Detestanda aliis seuerum arcana
magorum.
Nouerat & testes sacris feralibus
aras
Vndarum dictisque fidem, &c.

Democritus & Orpheus artem magicam ampliauerunt.

Pòst Democritus & Orpheus hanc artem magicam ampliauerunt. Plinius tamen dicit quod à medicis hæc ars magica initium habuit, ex quo est quod medici quidam apud Salernum empericis vtuntur, & malum est quod vtantur, quoniam sicut primus magus miserabiliter dies suos terminauit: sic vt in pluribus contingit quod sortilegi miserè viuentes in hoc mundo infœlici morte terminant vitam, cuius oppositum euenit raro; sic enim deceptor animarum diabolus eos deludit, quos ex suis figmentis mendaciter exaltare promittit, & eos in paupertate viuentes ad finem perducit deteriorem. Caueat igitur quilibet ne cum dæmone habere consortia quærat, cuius est voluntas per mendacia stultos perducere ad æterna supplicia. Vtinam dictum Euangelij Matth. 7. ad sortilegos conuertamus, dicendo: *A fructibus eorum cognoscetis eos:* quoniam miseri sunt in vita, & penuria prægrauati & paupertate, hinc transierunt, timendum est, ad pœnas æternas inferni.

CAPVT V.

De naturalibus & dæmoniacis delusionibus sensuum humanorum.

NVnc veniamus ad præmissum intentum, declarantes vtrùm delusiones quas ingerit dæmon, vel tantum in imaginatiua virtute resideant, vel de veritate reali ad extra aliquid existat. Pro quo primo Medicos in hac materia videtur esse consulendum: de turbatione enim cerebri ait Galenus *de interioribus*, quòd delusi quidam arbitrantur se esse vas de vitro vel de argilla, ideò se elongant ab hominibus, ne fortè rumpantur ab eis. Alij se gallum esse existimant, & alas agitare, caput mouere, & ad modum galli cantare se imaginantur. Nonnulli semper pauent ne angelus tenens cœlum fatigatus dimittat ipsum cadere, & omnia pereant, ij semper fugiunt vt mundum exeant. Sunt & alia decem millia ab his dissimilia; hæc Galenus. Item Galenus *lib. 3 de morbo & accidenti cap. 3.* vbi loquitur de nocumentis regitiuæ actionis, dicit, quòd aliquoties læditur imaginatiua memoria existente sana: aliquoties è contra, & aliquoties ambæ læduntur simul, &c.

De turbatione cerebri & imaginatione.

Memoria læditur morbo.

In actione verò memoratiua, quæ in anima consistit, quædam hora infirmitate curata, quædam accidentalia fiunt, quòd testatur sermo Rufi, dicit enim in quodam libro suo, quòd in pluribus hominibus transacta pestilentia, tanta fuerat obliuio, quòd parentes & amicos tradiderunt obliuioni, & etiam ipsi seipsos. Item Auicenna *in 3. fen. prima* de melancolica loquens, dicit, quibusdam Medicis visum est, quòd melancolia contingit à dæmonio, sed nos non curamus, cùm physicam doceamus, si illud contingat à dæmonio aut non contingat: quoniam si contingat à dæmonio, sufficit nobis vt conuertat complexionem ad coleram nigram, & si causa eius scilicet infirmitatis, de qua superiùs locutus est, est colera nigra: deinde sit causa illius

Melancolia diuersa opiniones.

illius coleræ nigræ dæmonium aut non dæmonium.

Ex istis & multis aliis quæ Medici determinant, patet quòd multæ & variæ delusiones fiunt ex turbatione cerebri in aliqua cellula sui: quod satis patet in lunaticis, arreptitiis & maniacis, qui ex turbatione imaginatiuæ vel phantasiæ multa se videre videntur extra se, quæ tamen intra se omnia posita sunt, & non extra: & si hæc ex naturali actione & complexione qualitatum prouenire possunt, quæ mentem vel sensum hominis turbant: quanto magis tales delusiones phantasticæ à dæmonibus possunt euenire, qui multa possunt plus quàm naturalis operatio possit, sicut dicit sanctus Thomas in quæstionibus disputatis de dæmonibus. Item *prima parte qu.* 110. *artic.* 3.

Delusiones fiunt ex turbatione cerebri.

De modo autem quo potest diabolus phantasiam hominis immutare, & immutando deludere, vt Sanctus Thom. in prædictis quæst. de dæmonibus ait, tenendum est quòd dæmon non potest nouam speciem in phantasia vel in intellectu formare, hoc sibi Deus proprium reseruauit: neque potest affectum vel voluntatem ad libitum immutare, neque illabendo, neque obiectum nouum formando: hæc enim est sententia Theologorum, qui clariùs in ista materia locuti sunt: Potest tamen interiores vires cognitiuas immutare per transsituationem sanguinis & humorum in cellulis capitis, ad quorum mutationem sequitur diuersorum phantasmatum repræsentatio. Et hoc est quod dicit Philosophus de somno & vigilia: de somnis causam assignans, dicit quòd descendente plurimo sanguine ad principium sensitiuum, simul descendunt motus, id est impressiones relictæ ex sensibilium motionibus quæ in spiritibus sensualibus conseruantur, & mouent principium sensitiuum. Ita quòd sit quædã apparitio ac si principium sensitiuum à rebus ipsis exterioribus immutaretur: & tanta posset esse commotio spirituum & humorum, quòd huiusmodi apparitiones etiam vigilantibus fierent, sicut patet in freneticis vel maniacis. Cùm igitur dęmon faciliter possit spiritus in corpore humano & sanguinem transmutare sine vi suæ superioris naturæ potest corpora sibi proportionata mouere ad locum, & nunquam ad fomam: sic facile est & phantasmata modo nouo demonstrare imaginationi, & per ea deludendo, & ex fumis ascendentibus ad cerebrum interius hominem decipere veluti & magis quàm in somniis vel in phrenesi quã patitur aliquis ex infirmitate, vbi multa simulacra apparent interius, quæ extra non sunt. Potest etiam dæmon aliqua obiecta sensibus præsentare motu locali, & deferendo vel componendo quantum ad motum localem pertinet, non ad formam, ex quibus noua phantasmata imaginatiuæ imprimuntur. Et istis duobus modis deluduntur faciliter sensus humani. Appetitum autem diabolus mouere non potest directè illabendo, vt dictum est, neque formando nouum obiectum sua virtute inesse. Sed duobus modis aliis potest dæmon hominis mouere affectum. Primò sicut dictum est, noua phantasmata per eductionem humorum conuenientia vel inconuenientia appetitui pręsentando, vel ab extra, vt dictum est, ostendendo. Secundò transmutationem sanguinis & humorum nouum affectum excitando, sicut expertum habent Medici de grauidatis mulieribus, quæ aliquoties

Diabolus quomodo potest deludere phantasiam.

Diabolus duobus modis potest mouere affectũ.

De grauidis mulieribus.

ex mutatione humorum in diuersos prolabuntur affectus. Ex quo fit vt quædam appetant stiptica, & ea quæ sunt acris saporis. Aliæ vero carbones appetunt comedere: & sic de aliis variis multiplici modo est iudicandum. Sic faciliter potest dæmon qui secreta corporis humani nouit, humanos affectus ad hoc vel ad illud excitare, & multa imaginatinæ virtuti præsentare, quæ iudicat homo extra se videre & facere, quæ, tamen extra non sunt, sed sunt tantum intra. De quibus veraciter decretum prædictum Episcopi facit mentionem, & de illis loquitur verum.

Cap. VI.

Dæmones posse mouere corpora de loco ad locum.

De fraude diaboli.

SEd pro majori intelligentia diabolicæ fraudis, est cordi tenendum quòd sicut S. Thomas de Aquino, Bonauentura de Tarantasia, Durandus, Herueus, Beraldus Odonis, & alij Doctores qui hanc materiam tractant in *secundo sententiarum, distinct.* 8. dicunt quòd diabolus potest mouere corpora de loco ad locum ex virtute suæ naturæ, non omnia tamen. Non enim cœlum vel aliquod totum elementum mouere posset, quia destrueretur ordo Vniuersi, quem Deus instituit: Sed potest mouere corpora sibi proportionata: vt major diabolus superioris ordinis maiora corpora: minor verò minora mouere possit: & major Diabolus minorem alligare in lapide vel annulo, vel alio corpore potest, vt confessus est quidam vir nobilis, qui habebat dæmonem familiarem nomine Dragon. Adueniente alio eo fortiore alligabat eum in modica cera vel annulo, & ponebat illum retro ostium vel in aliquo foramine quoadusque alius fortior Dæmon de illa domo exiret vel à camera. Sunt enim diaboli superioris naturæ ad animam rationalem, quæ non potest mouere corpus, nisi illud cujus est forma & actus, vel aliud illo mediante, vt baculum, vel lapidem, mediante manu: quia proprium est corporis motum mouere: Dæmon verò quia est superioris naturæ, potest corpus proportionatum sibi mouere absque hoc quod sit eius actus siue forma ad locum, sed non ad formam. Et ad hoc ostendendum accipit sanctus Thomas auctoritatem *Dionisij 7. capitulo de diuinis nominibus* dicentis, quod diuina sapientia conjungit fines primorum principiis secundorum: ex quo patet quod natura inferior in sui supremo accingitur à natura superiori: Natura autem corporalis est infra naturam spiritualem. Inter omnes motus corporeos, perfectior est motus localis, vt probatur 8. *Physicorum*: Cujus ratio est, quia mobile secundum locum, non est in potentia ad aliquid intrinsecum inquantum hujusmodi: sed solùm ad aliquid extrinsecum, scilicet ad locum, & ideo natura corporalis nata est moueri immediatè à natura spirituali secundum locum, & Philosophi posuerunt suprema corpora moueri localiter à spiritualibus substantiis, hæc de prima parte S Thomæ sumpta sunt *q.110. art.3. in corpore articuli.* Ad formam autem Diabolus mouere non potest materiam, sed compositum ex forma & materia, hoc facere potest: quoniam inter producens & productum, & faciens & factum, est similitudo. Quia omne agens agit sibi simile: & ideò illud quod facit res naturales, habet similitudinem cum composito: vel quia est composi

Diabolus major potest alligare minorem in annulo.

Inter motus corporeos, motus localis est perfectior.

compositum, sicut ignis generat ignem, vel quia totum compositum & quantum ad materiam & ad formam est in virtute ipsius quod est proprium Dei. Sic omnis informatio materiæ, vel est à Deo creante immediatè, vel ab aliquo agente corporali & nunquam immediatè ab Angelo siue bono siue malo, quod compositum nec quantum ad materiam, nec quantum ad formam est in virtute Angeli boni vel mali cum non eius, sed solius Dei sit omnem rem subsistentem vel inhærentem quæ alio modo non producitur naturaliter quàm per motum localem tantum in esse producere immediate. *Durandus* 8. *lib.* 2. assignat aliam causam, dicendo quod res corporeæ habent principia naturalia, à quibus producuntur ipsæ res in esse sub formis earum, & determinatæ res à determinatis principiis, extra quorum ordinem sunt substantiæ spirituales, quibus non est à Deo data virtus res producendi in esse, & maxime substantiali, quia sufficienter producuntur per principia naturalia, & frustrà fit per plura, quod potest fieri per pauciora: ad motum localem non sic sunt determinatæ, idcircò a pluribus localiter moueri possunt: tamen agentia naturalia per motum localem ad effectus aliquos producendos applicare: vel materiam ad causas agentes naturales apportare, vt aliquos effectus naturaliter exinde consequatur: quamuis applicatio effectus ad causam sit supernaturalis, sicut mollificatio ferri ab igne vt sic, est naturalis: sed applicatio ignis ad ferrum, vel è contra, est ab homine: ita tamen quod causæ naturaliter agentes, quando sunt sub dominio seu applicatione substantiæ spiritualis, fortius agunt quàm agunt solo naturali regimine ductæ: sicut ignis applicatus lignis quæ sunt cibus eius, citiùs escas coquit gustui humano conuenientes quod per se non facit: & per hunc modum Dæmones possunt multa facere quæ miracula non sunt, sed miranda, & ex istis lectis & intellectis poterit quicunque qui sanum habet intellectum, faciliter intelligere quid Dæmon possit & faciat per incantationes & magicas artes.

Et ista conclusio quam dico quod Dæmones possunt corpora ad loca mouere si non sit articulus fidei, ex articulis tamen fidei demonstratiuè syllogizatur, quam si quis negauerit, necessariò habet omnes articulos fidei negare: quia qui in vno offendit, omnium factus est reus: & qui vnum fidei discredit articulum, nullum formaliter credit: qui hæc ignorat videat sanctum Thom *in* 2.2. *vbi de articulis fidei tractat.* qui eam negat conclusionem debitè illatam, negat principia ex quibus infertur, quoniam sicut se habet finis in agilibus, sic se habet principium in speculabilibus & è contra: sed remotis mediis, finis non attingitur: sic remota conclusione principia vera esse negantur. Ex quo sequitur quòd fideliter tenendū est Dæmoné corpora posse mouere ad locum, non ad formam.

Sed restat probandum auctoritatibus sacræ Scripturæ, quamuis probatum sit ratione, Dæmonem mouere posse corpus ad locum. De quo habetur *Gen.* 3 quòd serpens Euam decepit & impulit in peccatum: quod arte Diaboli constat esse factum, qui linguam serpentis mouit ad proferendum verba similia humanis: ergo Dæmon corpus mouere potest. Item de lingua asinæ Balaam, vt patet *Numeri.* 22. argui potest, quoniam ministerio Angeli hoc factum est Item de subuersione Sodomæ & *Dæmon potest mouere corpora.*

Gomorræ,

Gomorræ, *Genesis* 19. facta per angelos malos. Item de angelis qui Abrahæ locuti sunt, & cum eo comederunt. *Genesis* 17. Item de angelis subuertentibus domum in qua comedebant filij Iob vt patet *Iob* 1. Item de angelo Tobiæ, vt patet *Tob.* 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Item de angelo qui detulit Abacuc ad Danielem *Daniel.* 14. *& vltimo c.* Item de sathan qui portauit Christum ad pinaculum & in montem, vt dicitur *Matth* 4. Item portabunt dæmones post diem iudicij corpora damnatorum ad inferos: ergo mouere possunt corpora ad locum deportatione *Matth.* 13. Item non est minus portare corpora quàm animas *Luc.* 16. Portatus est per angelos Lazarus ad Paradisum: Diues verò ad Infernum per dæmones. Item legimus Episcopum Bisuntinen. portatum Romam à dæmone. Item de Comite Masticonensi quem dæmon visibiliter per aëra deportauit nec vltra comparuit. Item Sathanas se transfigurat in angelum lucis, vbi lux in aliquo corpore est: ergo dæmon tale corpus portat & mouet. Item in vitis Patrum in multis passibus legimus diabolum sub diuersis figuris apparuisse, quæ sine corpore nō sunt. In multis præterea historiis legitur quòd dæmon lapides per viuos & domos aliquas iecerit, vtēsilia domos & pānos in lectis mutauerit, quòd sonos & sibillationes ad terrēdū homines fecerit, ita quòd aliquæ domus remanserunt inhabitabiles: & multoties à Sanctis & probis viris ab illis domib. dæmones fuerūt expulsi per exorcismos Ecclesiæ, & per aspersionem aquæ benedictæ, & per irrisiones factas contra dæmones vt dicit Guillelmus Parisien. anno Domini 1447. Pictauis in Parrochia sancti Pauli, quidam spiritus lapides iaciebat, vtēsilia in domo illa transmutabat, vitrinas & vitra cum lapidibus iactis frangebat, gentes percutiebat, leui tamen percussione, nihil præter lapides iactatos videbatur: tunc erat ibi Curatus, litteris & probitate plenus Dominus Ioannes de Lorme, qui secum accepit quos voluit, ad illam domum venit, benedictis candelis accensis cum aqua benedicta & aqua Gregoriana, & omnes cameras domus, aquam benedictam aspergendo visitauit & exorcisauit. Exorcismus est increpatio vel coniuratio aduersus diabolum, vt recedat ab obsessis vel à locis & domibus fidelium: Et talis exorcismus debet fieri per aliquem sanctum benè viuentem, irreprehensibilem, in gratia Dei existentem: alioquin si non esset talis, posset accidere quòd exorcistis accidit, qui præsumpserunt inuocare super eos qui habebant spiritus malos, nomen Domini Iesu dicentes, *Adiuro vos per Iesum quem Paulus prædicat, &c.* Respondens autem spiritus nequam dixit eis, Iesum noui & Paulum scio, vos autem qui estis: Et insiliens in eos dęmoniū dominatus est amborum, & inualuit cōtra eos, *Actor.* 19. Ibidem decenter fecit, & in præsentia eius nullus spiritus comparuit, quamuis timerent aliqui qui assistebant, nec vltra impediuit illam domum spiritus ille nequam, & qui ista vidit & præsens erat, testimonium perhibet veritatis.

De apparitionibus Angelorum & dæmonum.

De lapidibus iactatis per dæmonem.

Periculosum est adiurare dæmonem.

Apud Consollentum super Vigennam Anno Domini 1458 in domo cuiusdam Caylandi cognomine dicti, spiritus quidam auditus est planctus emittens, multos & gemitus, qui interrogatus dixit se esse animam antiquæ cuiusdam mulieris dominæ domus, qui quidem spiritus audientibus multis die & nocte, & nihil tamen videntibus, multa in tempore

tempore præterito facta reuelauit quæ fuere cognita vera fuisse, & ad multa bona facienda gentes domus admonebat : quibus tamen quædam superstitiosa interponebat, quo cognito consilio proborum virorum habito, dictum est ei per quendam Sacerdotem, si vis vt te credamus illum spiritum esse quem te dicis, dicas mecum verba quæ proferam & credemus te esse quod dicis : dicam spiritus ait, tunc cœpit dicere, ***Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam*** : quòd spiritus se dicere nescire professus est, nec voluit proferre verbum : cognito ex illo quod malus spiritus esset, cœperunt assistentes illum irridere : ex quo quasi verecundia expulsus susurrando discessit, & quia se reuelatum agnouit vltra non comparuit. Similia talia multa pluries in multis euenerũt quæ à plurib. vel visa, vel audita fuerunt, & nulla possunt tergiuersatione celari: vnde luce clarius manifestum est, benè intelligentibus, Dæmones non tantum in assumptis corporibus, sed etiam in motis ad locum huiusmodi corpora mouere.

CAPVT VII.

Quomodo dæmon possit potentiarum animæ actiones impedire.

Dæmon sensus deludit humanos.

COgnito igitur & habito pro vero quod Dæmon potest corpora mouere ad locum, restat nunc specialiter aliquid dicere de modo quo Dæmon sensus deludit humanos, prout à Sanctis Doctoribus sumus edocti. Ad quod primò videndum est de potentiis animæ, vt sciatur quomodo Diabolus potest eas in suis actibus impedire. Prima igitur potentia consideratur ipsa vegetatiua, quæ duplex est, videlicet vegetatiua principalis, & vegetatiua subseruiens : Vegetatiua principalis triplex est, nutritiua, augmentatiua & generatiua. Nutritiua data est, vt viuens conseruetur in esse per nutrimentum, cùm restaurauit illud quod calore naturali consumptum est. Augmentatiua verò data est animali, vt per ipsam ducatur animal in parua quantitate à natura productum ad perfectam quantitatem, sub qua possit anima suas exercere operationes. Generatiua virtus data est animali perfecto propter conseruationẽ suæ speciei: quia enim indiuiduũ est corruptibile, species desineret esse, nisi per generationem indiuidua multiplicarentur. Est enim ordo inter istas potentias, quia nutritiua seruit vegetatiuæ, & vegetatiua generatiuæ, vt patet consideranti.

Potentiæ deseruientes vegetatiuæ virtuti sunt quatuor.

Potentiæ deseruientes vegetatiuæ virtuti sunt quatuor. Prima est appetetiua cibi & potus, quæ fames vel sitis dicitur, vt patet 2. *de Anima*, & hæc potentia appetit cibum ad restaurationem deperditi, & hæc eadem est attractiua, quia attrahit cibum ad locum digestionis vbicunque digestio fiat. Secunda est retentiua, quia retinet cibum vsquequo fiat perfecta digestio. Tertia est potentia digestiua, quæ digerit cibum & conuertit in sanguinem: & prima fit in ore, masticando : secunda in stomacho, vbi digeratur massa tisinaria, & superfluitates sunt feces & stercora. Tertia in Epate, vbi generatur sanguis & immittitur ad singula membra, cuius superfluitas est residentia quæ apparet in vrina. Quarta potentia subseruiens vegetatiuæ est expulsiua, quæ omnes superfluitates expellit, cuius instrumentum est fumositas : quia vbicunque spiritus est vehiculum virtutis, fumositas est instrumentum ad omnem superflui

ſuperfluitatem expellendam : & hæ potentiæ dicuntur naturales. Præter iſtas eſt alia potentia quæ dicitur vitalis , quæ habet principium in corde ſecundum ſyſtolen & diaſtolen: hæc ſanctus Thomas in opuſculis ſuis.

Potentia verò generatiua duplex eſt, quædam eſt in generatione, quædam in ſemine. Prima dirigit ſemen mediantibus ſuis inſtrumentis, ſcilicet ſpiritus qui eſt vehiculum virtutis, & calore digerente & reſoluente, & ventoſitate erigente virgam & propellente ſperma ad locum debitum , qui eſt matrix mulieris. Quod ventoſitas adſit, Albertus declarat in tractatu de animalibus,quia ſperma deſcendit à viro in mulierem cum interruptione deſcenſus , quam ventoſitas media facit:quando igitur homo coire cogitat , venit ad virgam ventoſitas per pulſum qui ſibi à corde jungitur per neruum concauum , quem inflat & erigit , cujus erectio à corde venit, vt Conſtantinus dicit , quia cor mandat toti corpori ventum ſpiritualem; virga recipit ſperma à cerebro , & deſiderium coëundi ab Epate. Quidam ventum habent multum & non humorem , hi erigunt & nihil emittunt. Quidam ſpiritum habent & ſperma ſatis ſine ventoſitate, à quibus ſperma fluit ſine erectione. Alij habent concupiſcentiam , qui nec eriguntur nec ſperma emittunt. Secunda virtus generatiua, eſt in ſemine , quæ eſt formatiua membrorum mediante calore & ſpiritu , & habet duas materias ſubjectiuas , ſperma & menſtruum,& duos actus : ſcilicet formare membra & ea ordinare , & habet generatiua virtus organa determinata , vel vaſa ſeminaria, ſcilicet teſticulos & virgam , qui abſtrahunt ſanguinem,ex quo fit ſperma à toto corpore, ſicut ventoſa attrahit ſanguinem , idcirco caſtrati frigidi ſunt , & non habent barbas , pulſum tenuem habent & non ſunt coitiui:hæc omnia conſtituit Deus in humanis corporibus ad conſeruationem humanæ ſpeciei.

Potentiæ ſenſitiuæ ſunt duplices.

Potentiæ ſenſitiuæ ſunt duplices, quædam ſunt apprehenſiuæ & quædam motiuæ. Apprehenſiuæ paſſiuæ ſunt , quia ſentire eſt quoddam pati : non abiiciendo aliquid, ſed ſecundum receptionem paſſiuæ dicuntur:quia recipere eſt quoddam pati : Et hæ duplices ſunt , quædam ſunt intrinſecæ , & quædam extrinſecæ. Extrinſecæ, ſunt quinque ſenſus particulares, qui ſunt viſus , auditus, olfactus , guſtus & tactus, qui ſunt ianuæ intellectus , & quilibet horum ſenſuum habet ſuum organum & medium per quod fit præſente obiecto in actu : organa horum ſenſuum ſatis nota ſunt. In guſtu eſt duplex medium , ſcilicet, quantum ad eſſe : vltima caro linguæ & palati & partium vicinarum,& ad bene eſſe medium eſt humidum ſaliuale. In tactu eſt pariter duplex medium,ſcilicet neceſſitatis vt ipſa caro tegens vndique neruum , & medium interpoſitum , ſicut clypeus inter clypeatum & percutientem : organum autem horum duorum ſenſuum , eſt neruus diffuſus per totum corpus, vt eſt ipſius tactus in lingua & in vicinis partibus , vt eſt ipſius guſtus:organum odoratus eſt naris : organum viſus pupilla , id eſt qui eſt quaſi aqua congelata ad recipiendum colores:organum auditus eſt auris tortuoſa:viſus,auditus & odoratus,fiunt per medium extraneum,vt per aërem & aquam : & recipiunt ſua obiecta intentionaliter ſine materia:alij duo per medium intraneum & realiter

ſecun-

ſecundum aliquam qualitatem realem concomitantem ſpeciem ſenſibilem.

Potentiæ ſenſitiuæ interiores ſunt quinque.

Potentiæ vero ſenſitiuę interiores ſunt quinque, ſcilicet ſenſus communis, imaginatio, phantaſia, æſtimatio, & memoria. Nam cerebrum diuiditur in tres cellulas, ſcilicet anteriorem, poſteriorem & mediam, & quælibet iſtarum habet duas partes, quas Medici vocant ventriculos cerebri. Prima pars cellulæ eſt organum ſenſus communis, cuius duplex eſt operatio. Prima eſt iudicare de obiectis ſenſuum exteriorum & aſſignare conuenientiam & differentiam inter ea, & cognoſcere eorum operationes: Eſt enim ſicut rex, & ſenſus particulares ſicut miniſtri eius. Secunda operatio eſt reperire formas ſenſibiles in imaginatiua potentia, vbi tanquam in theſauro reſeruantur. Secunda pars primæ cellulæ eſt organum imaginatiuæ, cuius duplex eſt operatio. Prima reſeruare formas ſenſibiles in ea repoſitas: Secunda eſt, repræſentare eas phantaſiæ. Prima pars ſecundæ cellulæ eſt organum phantaſiæ, quæ ſita eſt in medio ſenſuum interiorum. Secunda pars ſecundæ cellulæ eſt organum æſtimatiuæ, quæ apprehendit particulares intentiones, vt ouis lupum eſſe inimicum, & canem amicum, & hæc eſt ſua prima operatio. Secunda eſt intentiones iſtas particulares reponere in memoria, ſicut ſenſus communis reponit formas ſenſibiles particulares in imaginatiua. Prima pars tertiæ cellulæ eſt organum memoriæ, cuius eſt duplex operatio: prima eſt reſeruare impreſſiones ſibi impreſſas ab æſtimatiua, ſecunda eſt eas phantaſiæ repræſentare: rectè enim ſicut ſe habent ſenſus communis & imaginatiua, reſpectu formarum ſenſibilium, ſic ſe habent phantaſia & memoria reſpectu intentionum, licet non cadant directè ſub ſenſu, tamen cum ſenſibilibus accipiuntur, vt cum ouis videt animal ſic villoſum, æſtimat eum lupum, & ſimiliter canem habent tanquam amicum, lupum verò inimicum. Vltima pars tertiæ cellulæ eſt organum virtutis motiuæ, quæ mouet membra propter vtile vel delectabile potentiis præcedentibus apprehenſiuis ad perſequendum vel fugiendum. De phantaſia ſciendum eſt, quod ipſa eſt vltima & nobilior potentia inter duas ſenſitiuas, & hanc immediatè reſpicit intellectus, & ipſa eſt media inter ſenſum communem, & imaginationem ex vna parte, & æſtimatiuam & memoriam ex alia: cuius duplex eſt operatio. Prima eſt componere formas ſenſibiles cum aliis formis ſenſibilibus quas repræſentat ſibi Imaginatiua virtus, & componere intentiones cum intentionibus, quas repræſentat ſibi memoria: & componere formam quam repræſentat ſibi imaginatio cum intentione quam repræſentat ſibi memoria, & hæc eſt illa quæ negotiatur in ſomnis. Secunda eius operatio eſt phantaſmata operari: ſicut hirundo facit nidum, componit & diuidit, ſic etiam per ſomnia, vbi aliquando phantaſmata ordinatè eueniunt, ſæpiùs tamen ordinatè, nam ſomniat homo ſe habere equum & apparet illi quod equus eius cornutus eſt, & ſic de aliis inordinatis phantaſmatibus, &c. hæc de potentiis animæ hic inſerere volui, vt facilius in ſequentibus videatur, quomodo dæmon multiplici modo intra & extra poteſt hominem deludere, & quandoque deludit hominem vno modo, & alium hominem vel eundem alio, & alio modo prout vnam vel plures potentias

Phantaſia quid ſit.

Quomodo dæmō poteſt hominē eludere.

animæ turbat, & hoc in prima vel secunda operatione: vel in vtraque.

Cap. VIII.

Modus delusionis dæmoniacæ, ex præmissis eruitur, & in particulari explicatur, ac primum quoad sensus exteriores.

NVnc ad præmissa reuertentes præsuponimus, quod Dæmon corporalem substantiam mouere potest ad locum, & potentiæ animæ sensitiuæ organicæ sunt, & corporeo organo vtuntur, & ab obiectis corporeis species sensibiles recipiunt: ex quo est quod Dæmon supra objecta, species & organa operari potest, transmutando, figurando & alienando, condensando vel rarefaciendo, prout talia per motum localem possunt expleri, & in his stant Dæmonum delusiones. Primo dicamus de delusione quam Dæmon hominum vel bestiarum oculis facit: potest Dæmon ex aëre, fumis, vaporibus mixto, vt *Bonauentura tradit in secundo sententiarum distinct.* 8. formare corpus, cujuscunque alteri conformare, ita quod illud corpus non erit corpus hominis vel asini, sed illis conforme, inspiciendo magis in vna præterquam in alia: potest diuersos colores in eodem corpore exhibere, & quam vult figuram induere, & apparere cui vult, & aliis se occultare: potest etiam lumen ad tale corpus exhibere per applicationem alicuius corporis luminosi, vel lapidis, vel luminis calcati, corporis ignei, ita vt aliquando clariùs, aliquando minus clarum corpus illud appareat: sicut patet de vitro ocularium, quod applicatum ad lumen candelæ radios diuersos causat in pariete, prout magis vel minus ad candelam accedit, & etiam secundum alium & alium colorem existentem in muro. Potest etiam Dæmon species diffusas in aëre diuertere vt ad oculum veniant, vel eas per actionem alicuius lapidis quam quidem Achatem vocant, vel alias destruere, & tunc illud corpus remanet, inuisibile: est etiam Dæmoni corpus album nigro colore perfundere vel è contra, vt quod nigrum est, judicetur album, & sic de aliis coloribus suo modo, & sic fieri potest, quod homo judicetur esse capra, propter applicationem figuræ & coloris: & ita de aliis apparitionibus fictis aliorum. Eodem modo est, vt vnum aliud esse appareat quod non est. Legitur enim quod parentes vnius iuuenculæ credentes eam esse equam adduxerunt illam ad quendam probum Patrem, qui non vt equam, sed vt filiam esse agnouit, & maleficium parentibus dixerit, & simulacrum abiecit ab ea, ex quo parentes filiam suam esse agnouerunt facilè. Præterea facilè est Dæmonibus humorem sanguineum ad organum oculi deriuare, vel alium humorem nigrum ex quo judicat quis omnia rubea vel alteriu coloris. Vidi ego hominem febricitantem, qui vna die asseruit omnia quæ viderat sibi rubea apparere: Fieri potest etiam, vt ab imaginatiua ad sensum communem visibiles spiritus reducantur vsque ad visum, vel ex forti imaginatione alicuius rei credit homo se videre, extra quod tantum est in phantasia intra, & tunc judicat visus se videre ab extra, quæ solum sunt intra. Quamuis Bonauentura videtur faciliter tamen dicere, quod à sensibus prioribus ad posteriores est progressus, & non è contra, tamen cum philosopho & Sancto

De delusione dæmonum.

Corpus album apparet nigrum.

Iuuencula quam credebatur à parentibus esse equam.

S. Thoma à primis ad posteriores, & à postremis ad priores possunt sensibiles spiritus deriuari, & sic deluditur visus ab extra & ab intra, quia vt multi dicunt, decipitur sensus circa proprium sensibile ex indispositione organi medij, vel obiecti aliàs nonnunquam postquam euenit à memoria excidit, quòd adolescens ego cum aliis pastoribus custos pecorum eo affectus, quòd frequenter fama referebat, vt quidam thesaurus sub terra vel lapidibus in vasis aliquibus reperissent, cum circa pecora per campos deambularem, & in quandam viam antiquam tunc plenam dumis cui via aptior noua adiacebat declinassem: apparuit mihi ferrea catena terræ plantata penè consumpta rubigine, quàm accipiens duabus manibus euellere tentaui, & dum quantum potui extrahere, cœpit tumescere terra, quasi si aliquod lignum rotundum, lapis, vel aliud intus esset, quod trahebam extracta catenæ pro certo mihi visa est: cùmque plus & magis trahere conarer, & dum ferre vt mihi videbatur aliquid quod sperabam, argentum esse vel aurum in mente, in sursum terra exilire deberet. Acclamauerunt pastores dicentes ad me, vade vade ad vaccam quæ messem vastat & comedit: ad voces eorum pulsus, ego catenam dimisi, & baculum vt illam signarem posui propè catenam, tui ad vaccam, expuli eam à messe, redij ad locum, baculum reperij, catenam vlterius non vidi quacunque indagine adhibita. An intus forti imaginatione per motum phantasma catenæ fuit, vel ad extra arte maligni spiritus fuit catena ostensa: nescio, certus sum quod deceptio fuit: sed modum deceptionis ignoro, & sicut oculus deludi potest à Dæmone, qui perspectatiuam artem nouit ad plenum vt diuersas in coloribus lineas visuales inter se diuersis sitibus conjungat, ex quibus varios colores sub diuersis figuris ostendit: sic de aliis sensibus exterioribus est dicendum suo modo. Quod apparet satis in gustu, qui in febricitantibus dulcia iudicat amara, & secundum ista vim magnam habent.

Præstigium est quædam species magicæ artis, videlicet humanorum sensuum illusio, & dicitur præstigium à præstringendo, quòd acies oculorum præstringit. Et per præstigium moderabiles rerum mutationes videntur fieri: exempli gratia, vt terræ cumulus videnti castrum, lapillus, talentum, seges, cohors militum galeata: Et ideo præstigium est aciem oculorum obscurare. Et Papias dicit, præstigium est dolus, fraus, mendacium, fallacia, maleficium, præstigia maleficorum, quoniam potest Dæmon diuersos suos odores, sapores & qualitates tangibiles sensibus præsentare, quos deludit. *Præstigium quid sit.*

CAPVT IX.

Modus delusionis sensuum internorum.

NVnc ad modum per quam sensus interiores decipi possunt, vt Dominus donabit procedamus, sanctum Thom. Bonauent. & alios Doctores in sua doctrina sequentes. Dictum est superius, quod prima operatio sensus communis, est iudicare de obiectis quinque sensuum exteriorum, & ponere conuenientiam & differentiam inter ea: Secunda operatio eius est, reponet formas sensibiles in imaginatiua, ex

quibus ſequitur quod poteſt deludi ſenſus communis in ordine ad ſenſus exteriores, à quibus recipit ſpecies, vt ſcilicet aliter iudicet quàm recipiat, propter deceptionem cauſatam in ipſo ſenſu exteriori, vel in ſpeciebus: poteſt etiam decipi in communicatione ſpecierum quas reponit in imaginatiua vt in ordine reponat. Vel inordinatè ab ipſa iterum recipiat ex transſituatione phantaſmatum, ex quibus multæ & diuerſæ deluſiones & peruerſa iudicia fiant in ſenſu communi: ex perturbatione etiam organi eius poteſt multipliciter à recto iudicio peruerti.

De imaginatiua ſimiliter dictum eſt, quod duplex eſt eius operatio: prima eſt conſeruare ſpecies ſenſibiles in ea repoſitas: ſecũda eas præſentare phantaſiæ. Et in hoc ſimiliter poteſt multiplex error contingere, ſicut dictum eſt de ſenſu communi ſuo modo: Alia tamen eſt deluſio in ſenſu communi & alia in imaginatiua, & diuerſimodè iudicat læſus in iſta, & læſus in illa: Phantaſiæ, ſimiliter duo ſunt actus, vt dictum eſt. Primus eſt componere formas ſenſibiles cum aliis formis ſenſibilibus, quas præſentat ſibi imaginatio, & componere intentiones cum intentionibus, quas repræſentat ei memoria, & componere formam quam præſentat ſibi imaginatio cum intentione quã præſtat ei memoria, & ſecundum hæc in multa ſomnia venit. Secunda operatio eſt phantaſmata operari, & ſic fabricat caſtra in Hiſpania, & alia multa ſimilia, & in hac potentia ſicut in aliis quidam acutiores & alij ebetes magis, inde venit quod quidam phantaſmata plura componunt, alij pauca, & quòd phantaſia ſubſeruit intellectui, & eſt ſuprema potentia inter ſenſibiles potentias: idcircò circa ipsã maximas contingit fieri deluſiones, & ea deluſa turbatur intellectus in actu ſuo intelligendi.

Phantaſiam ſicut & alios ſenſus dicunt quidam poſſe tribus modis deludi. Primo quia cùm Dæmon ſit ſuperioris naturæ quã anima, poteſt ex vi ſuæ naturæ phantaſmata quæ vult in phantaſia imprimere & influere: Secundo modo ab interiori phantaſmata mouendo & ea adducendo vſque ad ſenſum communem, ſuper quem conuertunt ſenſus ſuas intentiones, & iudicant ita eſſe in re, ſicut eis apparet in phantaſmate: & ſic poſt ſomnium quandoque neſcit homo vtrum rẽ aliquam de qua ſomniauit, per ſomnium tamen vel in re extra phanſiam viderit, apparent quandoque in ſomniis terribilia ex aſcenſu melancoliæ ad cerebrum, vel inflammationes ex aſcẽſu choleræ, vel fluuij ex diuerſitate flegmatis, vel aliqua iocunda ex commutatione congrui ſanguinis, & alia multa dormiente animali fiunt quæ phantaſiæ præſentantur. Tertio modo poteſt fieri deluſio in ſenſibus, ex eo quod Dæmon multarum rerum ſpecies provt vult ſenſibus ſiue exterioribus ſiue interioribus offert, quas pro veritate aliquis recipiens decipitur. Et iſto tertio modo viſum eſt aliquibus quod caſtra magna in nemoribus facta per ſiluarios Dæmones de nouo eſſe: vel flumina de nouo eſſe producta quæ timebant: vel gallum trahere trabem, qui feſtucam verè trahebat: vel homo videbatur alteri lupus, vel iumentum: nec iſtud vt mihi videtur Diabolo eſt impoſſibile, qui perfectè cognoſcit virtutem rerum naturalium: quoniam naturaliter fit, vt ad lumen candelæ ex certis rebus factæ, appareat domus plena ſerpentibus vel hominibus mortuis, ſiue

Dæmon eſt ſuperioris naturæ quam anima.

racemis

racemis, quæ omnia fiunt ex diuersis speciebus latentibus in oleo vel in candela, sed Dæmon vt dictum est, ex applicatione actiuorum & passiuorum plus operatur quam natura. Inter istos modos Bonauentura elicit secundũ qui ei possibilior esse videtur: & ista delusio fit tribus modis à Dæmone: Primo ostendendo præsens esse quod non est: secundo ostendendo quod est: tertio modo, abscondendo quod præsens est. Primum quidem facit, offerendo: secundum, sensum vel obiectum deriuando: tertium verò facit impedimentum adducendo. Primum intelligi potest quando phantasmata existentia interius offeruntur forti oblatione ipsi virtuti interiori, vel quando virtus interior fortiter illis intendit, adeo quod similitudo rei videatur ipsa res esse: hæc in aliis manifestantur: nam phreneticis propter ascensum fumorum ad cerebrum, videtur quod videant multa quæ nõ sunt sibi præsentia, vel quòd audiant quæ intra sunt & ea tamen extra esse credunt, sicut August. exemplificat in *lib. de Trinitate* de quodam qui tanta intentione cogitabat de cuiusdam mulieris imagine, quod ei carnaliter commisceri videbatur etiam vigilando: & hoc modo potest Dæmon multa facere hominibus apparere, siue ad imaginationem, incitando intentionem, siue fumos aliquos immutando, vel spiritum naturalem immutando, vel phantasmata diuersimodè variando: & his modis frequentissimè vtitur Dæmon & sæpius & subtilius quàm homo excogitet, à quo specialiter cauendum, & huius signum est, quia nunquam facit hominem aliquid sentire, cuius imaginem non habeat in interiori organo virtutis imaginatiuæ, nunquam enim naturaliter cæcos facit somniare de coloribus, nec surdos de sonis, nec ei talia repræsentat in vigilia vel in somnis.

Delusio qua fit tribus modis.

Potest dæmon multa facere apparere hominibus.

Secundum mundum possumus intelligere, quod res alio modo vel sub alia dispositione appareat sensui quàm sit: nam aliter potest contingere propter variationem aliquam ex parte organi, sicut quando humor sanguinis vel vapor igneus descendit ad oculos, videtur quod ea quæ exterius sunt, rubea sunt, vel propter variationem aliquam ex parte obiecti: sicut contingit aliquando vt dictum est ex dispositione candelæ, & palearum, videntur ipsæ candelæ, vel paleæ serpentes esse, & etiam operatione naturali. Et iste modus & omnia alia secreta naturæ non latent Dæmones, qui sunt veloces ministri, agentes multa in tempore nobis imperceptibili, ideo multifariè nos deludunt, ostendentes rem aliter esse quàm sit, dum eam faciunt aliter quàm se habeat apparere, quod fit per variationem circa organum vel obiectum factam, quæ est vt passio, non vt passibilis qualitas.

Tertium modum sic possumus intelligere, quod res si quidem quæ præstò est, sensum nostrum sicut præsenti obstaculo dupliciter potest latere: aut quia impeditur virtus sensus, ne conuertatur ad sensibile, aut quia impeditur species sensibilis ne perueniat ad sensum: Et vtroque modo impeditur sensus, ne percipiant quòd ei præstò est: vtrumque autem eorum est possibile virtuti Dæmonis, & ideò dicitur posse facere per hanc viam vt hominem reddat inuisibilem. Ex istis omnibus modis prædictis potest Dæmon illudere humanam phantasiam, & alias vires animæ interiores, &

virtutem

virtutem motiuam, vt hominem reddat immobilem, ita, scilicet, vt se mouere non possit.

CAPVT X.

Modus quo dæmon virtutum naturalium actiones inhibet, ac præsertim generatiua.

Naturales vires sunt duplices.

NVnc ad virtutes naturales quomodo impediantur in suis actibus à Dæmone restat veniendum. Dictum est supra, quod vires naturales sunt duplices, quædam principales, aliæ subseruientes. Principales sunt potentia nutritiua, augmentatiua & generatiua, quarum obiectum circa quod operantur est nutrimentum tale in potentia, quale nutritum in actu, & est quantum, & aliquando de illo aliquid remanet superfluum respectu indiuidui quod ordinatur ad generationem, & habet huiusmodi alimentum diuersa receptacula in corpore animalis secundum diuersas eius dispositiones & digestiones, vt supra dictum est. Subseruientes sunt virtus appetitiua, abstractiua, receptiua & digestiua quadruplex, vt dictum est, & expulsiua, & omnes istæ potentiæ circa obiectum corporeorum versantur, sicut patet consideranti, & in parte corporea sunt, idcirco & ratione eius in quo sunt, & ratione suorum obiectorum corporeorum à Dæmone & ex parte vtriusque possunt impediri. Generatiua tamen per quam peccatum originale à parentibus contrahitur, magis maleficiis Diaboli quàm aliæ subiicitur: sicut quia serpens primi hominis causa peccati fuit, serpentes magis quàm alia animalia incantationi subduntur.

Generatiua potentia dupliciter impeditur.

Impeditur potentia generatiua dupliciter. Primò in se: Secundò in aliis potentiis primis, illa enim potentia generatiua cum calore, spiritu, humore & ventositate vtatur, potest Dæmon calorem, spiritum, humorem & ventositatem vel aliquem ipsorum dominantem à proprio loco ad aliam partem corporis diuertere, ex quo remanet homo impotens ad actus coniugales. Aliquando homo appetitum habet coëundi & posse non habet, quia in maleficiatis talibus, Dæmon aufert humorem& nō calorem. Aliquando virga erigitur & nihil emittitur, quia calor & ventositas adsunt, sed deficit humor: aliquando est appetitus, sed virga non erigitur, quia Dæmon subtraxit ventum calore remanente: aliquando fluit humor sine erectione virgæ, quia remanente humore ventositas deficit, & sic variis modis impeditur homo per maleficium in virtute generatiua. In aliis præcedentibus potentiis impeditur generatiua, quia virtus digestiua, vel nutritiua, vel aliqua cæterarum turbatur, quæ generatiuæ deseruit: quod si non fiat degestio alimenti, deficit virtus generandi, & ista impedimenta fiunt sæpè cum quadam anxietate & exinanitione corporis, quia vbi virtutes naturales turbantur & corpus infirmatur, aliquoties sentit maleficiatus puncturas in carne sicut in Ouidio narratur, vt postea dicetur, & macerscit & tristis in nullo complacet: & quandoque coniugem odiosam habet, nec illi implacet: quandoque videtur alteri coniugum de altero quod sit aliquid Diabolicum latens in eo, & propter hoc non potest ipsum amare, quandoque vterque odit vtrumque, & alias alter alteram diligit & non diligitur ab illa, quādoque econuerso.

Maleficiatus aliquādo sentit puncturas in carne.

Vidi ego Pictauis tempore Domini Iacobi Iuuenelli Pictauen. Episcopi, mulierem maritatam, quam prædictus

prædictus Episcopus, quia maleficiata erat cuidam probæ mulieri tradidit nutriendam in sancta Martha Pictauen. quæ mihi dixit quod pluribus quàm decem annis cum marito steterat sua semper salua virginitate, & erat 25. annorum vel vltra: quoniam maritus eius odiosus illi erat supra modum, nec illum quouis modo diligere poterat, ille illam diligebat quamuis impotens: hanc ego secretè interrogaui, vt magis de ea cognoscerem veritatem, si nocte sola in nemore aliquo esset, & in vna parte lupus eam expectaret ad deuorandum, & in alia parte maritus expectans eam esset vt illam à lupo defenderet, ad quem illorum ire mallet: quæ in veritate mihi respondit, quod iret ad lupum vel ad leonem. At idem interrogaui eam de Sarraceno & de marito, dixit quod iret ad Sarracenum: Interrogaui de marito & de diabolo, respondit mihi quod non iret ad diabolum sed ad maritum; finaliter ruptum est maleficium & fuit inter eos amor & procreatio liberorum. Huiusmodi maleficia fiunt per pulueres positos vel in lecto, vel ad limen hostij, vel supra coniuges, vel ex acubus colligatis, aliquotiens verò sola verborum prolatione, vel alias dæmone per omnia operante, & est hoc maleficium temporale quandoque: aliquando perpetuum, aliquando contingit quod maleficium factum per aliquem maleficum per alium dissoluitur: quandoque dissolui non potest per alium, quia maleficium virtute superioris Dæmonis factum, per alium maleficum qui pactum habet cum Dæmone inferiori, dissolui quandoque non potest sed è contra, quamuis etiam dissolui quandoque non possit occulto Dei judicio repugnante: Est etiam sciendum quod aliquoties maleficium procuratur contra aliquos quibus omnino non nocet: Impedit enim diuina clementia vbi placet tela dæmonis & artes maleficorum.

Mulier maritata quæ erat maleficiata, mansit per plures annos cũ marito, sua salua virginitate.

Et si quæratur quare pius noster Dominus illa permittit: Bonauentura respondet, quod Deus hoc permittit propter suæ gloriæ ostensionem: si enim vt Aug. ait diabolus ista facit, hoc ipsum ostendit quod Deus illa destruere & maiora facere potest. Item propter peccantis punitionem qui ex aliquo peccato meruit huiusmodi maleficiis extorqueri. Item propter peccantis correctionem: contingit quandoque quod hujusmodi maleficiati dum se vident punitos de suis peccatis, pœnitentiam agunt, & in fide magis roborantur, quoniam plurimum hoc contingit illis ex aliqua vana credulitate, ex qua se artibus Dæmonis subdunt. Item propter nostram eruditionem: erudimur enim in fide dum ista videmus: quoniam sunt aliqui vt sanctus Tho. dicit in 4. sententiarum: qui ex quadam radice infidelitatis ista maleficia posse fieri negant: quia non credunt Dæmones aliquid esse, vel non habere potestatem ad ista maleficia: quod contra decretum est: si quis per sortiarias: & contra Iob 41. dicentem. *Non est super terram potestas quæ comparetur ei qui factus est vt nullum timeret, &c.* Sed qua istarum causarum ista fiant ignoramus, quoniam occulta sunt Dei judicia nobis.

Deus impedit dæmones quando vult & sibi placet: & aliquando permittit propter peccati punitionem.

Et si quæratur vtrum licitum sit talibus maleficiatis maleficorum auxilium quærere. Dicitur, quod dupliciter contingit maleficorum auxilium implorare. Vno modo vt ipsi destruant quod fecerunt, auferendo tamen pulueres, vel acus, vel paleas à pluma lecti, vel clauum

Vtrum licitum sit maleficorũ auxiliũ implorare.

fixionis, & sic de aliis modis quos non noui, & sic nullum videtur esse peccatum, quia sic nulla est Dæmonum inuocatio neque pactum. Nam si alius auferret huiusmodi res quæ sunt Diabolicæ fraudis instrumenta, destrueretur maleficium. Secundo modo, vt noua maleficij arte vtantur, vt si per aliqua verba fecerunt malefici, per alia verba opposita destruantur, vel si per pulueres factum est, per alios pulueres destruatur: & sicut Chrysostomus super Matth. & sanctus Thom. in quarto, dicunt nullo modo est auxilium à maleficis exquirendum, & nihil à Dæmone qui hostis est Dei & hominis, siue bonum siue malum sit, est requirendũ.

CAPVT XI.

Expressio variorum modorum in ipsis maleficiis, & interuenientium in singulis dæmoniacarum delusionum expositio.

Dæmon corpora mutare potest ad locum non ad formam.

EX prædictis supponitur manifestum, quod Dæmon corpora mutare potest ad locum non ad formam: quoniam vt Genes. patet; dedit Deus animatis virtutem producere illis in specie supposita similia, dedit virtutem elementis, vt conuenientia sibi producant animata; stellis virtutem alias stellas generandi non dedit, neque bonis Angelis, siue malis dixit, *crescite & multiplicamini*: idcirco virtutem mouendi materiam ad formam non acceperunt: Sed vt superioris suæ naturæ ad locum, vt dictum est, mouere possunt. Inde repetendum est, quod ex corpore aëreo mixto vaporibus, quasi si materia nobis esset, Dæmon multa sub diuersis figuris corpora formare potest, quatuor faciendo: primò condensando: secundò figurando: tertiò colorando: quartò conseruando in esse, & hæc corpora ad tempus paernt, & ad tempus disparent, prout Dæmon ea vult conseruare, possuntque gladio truncari, sed imperceptibiliter, sicut aër, vt Durandus ait, reüniuntur, & in istis corporibus sub diuersis figuris bestiarum vel hominum aliquibus apparent, & humanas quærunt conuersationes cum eis, quos agnoscunt in his qui fidei sunt decipiendos. Alios autem verentur & fugiunt, & ibi maximè apparent vbi sunt gentes minus eruditæ in fide, & hi qui talibus simulacris credunt aliquid numinis esse, quod sordidus & malignus spiritus superbúsque fallax Diabolus, sicut à principio voluit Diuinum honorem sibi vsurpare, vt patet *Isaia* 14. sic adhuc nititur facere apud stultos, vt ab illis aliquid deitatis habere credatur: & sic multos fallit simplices & idiotas, & aberrare facit in fide, quoniam aliquando in specie terribilis animalis, sicut ipse terribilis est, apparet: aliquando vt Paulus ait 2. *ad Cor.* 11. ipse Satanas transfigurat se in Angelum lucis; vbi Beda, id est, in bonum Angelum, ad tentandum eos quos ita vel erudiri opus est, vel decipi iustum, qui si fingens se bonum, sensus corporis fallit, & mentem non mouet: nullum est in religione periculum, & si bonus esse credatur dum facit, vel dicit, quæ Angelis bonis conueniunt.

Diabolus fallit simplices & ydiotas.

Cùm verò per hæc aliena ad sua ducere incipit: ne quis eat post eum, opus est vigilantia, quæ nonnisi ex Deo est, in ipso est reuera totius malitiæ principium, fomes & origo, crudelior enim est leone, vel quocunque serpente & cane rabido; tygridem superat in feritate, & lamiam in crudelitate: lamia est animal furibundum, & de lamia, quasi lania, à laniando pueros, habet enim faciem hominis & corpus bestiarum, est crudelior suis fetis quàm cæteræ bestiæ,

Lamia quid sit.

ſtiæ, quia catulos ſuos fertur laniare, & non ſine magno fructu ſpirituali hanc beſtiam Actor in medium adduxit: intelliguntur namque per iſtam beſtiam omnes hæretici, malefici & hypochritæ, qui vt ait Gregorius in 34. *moralium*, in prima facie ſe oſtendunt habere pulchram faciem ex ratione ſanctitatis & deuouotionis: ſed beſtiale valde eſt corpus ipſorum propter mala opera, & vitam infamam, turpem & abominabilem, quia valdè iniqua, & illa faciunt ſub ſpecie boni. Et hoc modo lamia, id eſt, Diabolus, omnes filios ſuos dilaniat, producendo faciliter ad pœnas æternas, & omnibus quibus blanditur ad æterna ſupplicia ducere cupit. Idcirco magnæ opus eſt pietatis in ipſis Prælatis, dum ſolicitè prædicant huiuſmodi verſutias ſathanæ detegentes, ne quis per debilitatem fidei ſe maleficiis Diaboli irritari facilem reddat, & nullus per ſortiarias proximum lædat.

Coniuges ex maleficiis in actu matrimonij perturbantur.

Ex decreto & caconicis libris Eccleſiæ, & ex ſæpè notatis multis experientia firmè tenetur, coniuges ad inuicem ex maleficiis in actu matrimonij & congruo more viuendi quãdoque nimium perturbari, quo vt laqueos Dæmonum euadere poſſint, auxilio Eccleſiæ ſanctæ Dei ſunt adiuuandi, & eius exorciſmis ſunt Dæmones arcendi, de quo in fine erit huiuſmodi ſpecialis tractatus. Attende lector, quod iſte Actor in pluribus locis multum conqueritur de maleficiis, qui inter coniuges actus matrimoniales impediunt, & credo firmiter quod, plebanus vel curatus in gratia Dei exiſtens, per exorciſmos, & deuotas orationes ſupra virum & mulierem dictans omne figmentum Diaboli fugaretur.

Malefici quidam multos

De eo quod compertum eſt quoſdam maleficos homines multos in infirmitatibus detinere, ex arte ſua per pulueres, circulos, vel per ea ſimulacra quæ vota appellant, vel per ſolam incantationem homines in beſtias conuerti, vel etiam arbores facere mori, non dubium in ſcripturis reputatur. Ad exemplum adducitur Simon Magus, qui ſola incantatione pecus mori cogebat: Magi in Æthiopia Matthæo præſente pecora ſua arte interimebant. Hermogenes contra Iacobum maiorem hæc eadem ſe facere gloriabatur: Sed ad canonicam ſcripturam recurramus, perhibet Paulus *ad Galat.* 5. necem per artem magicam procuratam dicens, *manifeſta ſunt opera carnis, quæ ſunt fornicatio, immunditia, impudicitia luxuria, dolorum ſeruitus, veneficia, &c.* vbi Beda per veneficia exponit mortem procuratam per incantationem, hoc idem Auguſtinus affirmat de Ciuitate Dei. Iterum Paulus ad Galat. 3. *O inſenſati Galatæ, quis vos faſcinauit.* Ergo faſcinatio vbi eſt: vt dam glo. ſicut in regnorum libris vallis Titanorum: in Iſaia Syrenæ & Onocẽtauri: in Iob Arturus & Orion & Pleiades: ſic in hoc loco faſcinari de communi opinione & quotidiana ſermocinatione ſumptum eſt, & paulo pòſt, dicuntur enim quorumdam oculi viſum vrentes, & hic eorum actus faſcinatio dicitur, & poteſt fieri vt huic peccato inſeruiant Dæmones. Iannes Mambres magi Pharaonis arte magica non dubium vtebantur, vt *Exod.* 6. ſcribitur, & maga ſuſcitauit Samuẽlem, vt patet. Virg. in Buccolicis. *Neſcio quis teneros oculus mihi faſcinat agnos.* Lucanus in 6. faſcinationes multas enumerat dicẽs.

homines in infirmitatibus detinent.

Simon Magus ſola incantatione pecus mori cogebat.

Iannes & Mambres arte magica vtebantur.

Mẽs hauſti nulla ſanie polluta veneni.
Incantata perit, quos non concordia mixti.
Alligat vlla thori, blandaque potentia formæ.

Traxerunt magici forti vertigine
filj.

Et hæc vsque ad finem sexti prosequitur de veneficatricibus, inter quas ponitur Eritho summa in arte incantationis, quæ à suspensis pilos radebat, & intestina extrahebat, & ex illis cum cæteris figmentis multos homines languere cogebat & occidebat, & infinita mala arte sua magica faciebat, quæ ibi narrantur ad longum.

Eritho multa mala arte incantationis faciebat.

Ab antiquo ergo tempore est, vt mulieres maleficæ à suspensis vngues & pilos accipiant ad sua exercenda maleficia, quod huc vsque apud maleficos damnabiliter obseruatur: agebat præterea Eritho maga per herbas & lapides, vt accitis Dæmonibus turbaret aërem, clarum diem conuertebat in tenebrosum, pluuias, grandines, tonitrua præter intentionem Iouis & planetarum excitabat: longum nimis esset cuncta narrare, quæ sua arte maleficia Eritho operabatur, de quibus vel similibus dicit sanctus Thomas ista Dæmonibus esse facilia, & quia Pompejus magarum sortibus contra Iulium Cæsarum intendebat, malum exinde in exitum venit: quoniam victus in campis Tessaliæ fugit in Ægyptum, vbi capite truncatus interiit. De Medea loquens Ouidius in epistolis Heroidum dicit.

Pompejus Magarum sortibus contra Iulium Cæsarē intendebat.

Illa reluctantem cursu deducere
lunam.
Nititur & tenebris addere solis
equos.
Illa refrenat aquas obliquaque flu-
mina sistit.
Illa loco siluas duráque saxa
mouet.
Per tumulos errat sparsis deducta
capillis,
Certáque de tepidis colligit ossa
rogis.
Damon & absentem simulacráque
cerea fingit;
Et miserum tenues in iecur vr-
get acus.

Hæc ego à pluribus audiui, quod illi quidem qui in actu matrimonij impediti, puncturas quasi acus in corpore infixas haberent patiebantur. Ad idem Virgilius loquitur verba Didonis de maga quadam ista loquentis.

Hac se carminibus promittit solue-
re mentes,
Quas velit, ac aliis duras immit-
tere curas,
Sistere aquam fluuiis & vertere si-
dera retro.
Nocturnósque ciet manes, mugire
videbis.
Sub pedibus terram, & descende-
re montibus ornos.

Hæc *Æneidos 4. lib.* scribuntur. Sed diceret aliquis? isti sunt Poëtæ de quibus Philosophus ait, quod multa mentiuntur Poëtæ. Cato etiam dicit.

Nam miranda canunt, sed non
credenda Poëta.

Lactantius tamen ait. Vera igitur canunt Poëtæ obtentu quodam relata. Dicendum quod vbi poëtæ Poëticè loquuntur multa mentiuntur: Sed vbi historias narrant vera loqui creduntur: Nam Paulus Apostolus dicta Poëtarum allegare non erubescit, & sanctus August. & alij sancti Doctores Ecclesiæ, multas historias à poëtis recipiunt, & sic possibilem esse non dubium est, magicos prædicta mala inferre hominibus, pecoribus, arboribus, tonitrua

&

& aërias turbationes, & multa talia in elementis machinamenta tractare, quæ singula omnia faciunt aliquando: quandoque verò delusa phantasia hæc videntur facere, quorum faciunt nihil.

Quapropter summa cum diligentia iudex debet talium causas subtiliter examinare, & vtrum intra delusi tantum, vel etiam extra malè operati fuerint, debet cautè indagare: Et sunt docti in Theologia probique viri magistri ad hæc speculabilia conuocandi, qui in Philosophia eruditi sunt, & in Theologia docti speculatiui, qui doctrinam gentilium in oratoribus & fidelium orthodoxorum in sanctis Doctoribus didicerunt, & est etiam conueniens, vt periti Medici ad inspiciendas tales personas conuocentur, vt per inspectionem complexionis & ex iudicio somniorum & aspectu corporis indicent, an phantasia læsa signa portendat falsitatis: si læsi tantum in cerebro inueniantur illis subueniendum est per medicinam: & debent admoneri salubriter per suos confessores vt talibus apparitionibus non credant: debent de his confiteri & pœnitentiam agere salutarem, & est subueniendum illis per exorcismos Ecclesiæ, & per orationes proborum debent summopere edoceri in fide, & ostendendum est illis quanta cautela Dæmon nititur deludere cunctos.

Quibus remediis subueniendum est illis qui in cerebro læsi sunt.

Debent etiam habere aquam benedictam, & se & suam domum aspergere sæpè, & in nullo articulorum fidei dubitare recurrere etiam debent ad sanctos, & sine fictione & hipocrysi Missam audire, & Sacramenta Ecclesiæ cum mente munda & deuota suscipere, & protestari quod in nullo volunt cum Dæmonibus pactum expressum vel tacitum habere. Scire etiã debent. ***Pater noster, & Aue Maria, Credo in Deum, & Credo in Spiritum sanctum,*** & sæpè debent etiam Diabolo & eius operibus abrenunciare, signo crucis deuotè se munire, Diabolum in suis operibus non inuocare, nomen Iesu reuerenter proferre: his enim & talibus catholicis actibus poterit Diabolus per bonum Angelum effugari ab illis. Debent etiam mulieres quæ suos maritos per incantationem habent exosos: & pariter mariti earum, vel etiã si per maleficia impotẽtes sint, admoneri, vt tale odium deponant, & est eis ostendendum quod Dæmon ista facit inter eos odia, vt perturbet sanctum Sacramentum matrimonij, quod est notabile valdè, & debet cõfessor dicere quod oportet vt vincant per fidem, adhærendo Iesu Christo Domino nostro, inimicum qui eos nititur perturbare.

Debent etiam eos allicere ad amorem filiorum, quos generabunt si simul conueniant, & debet dicere quod est illis magnum pudoris & verecundię opprobrium, vbi permittunt se turpiter à Dæmone vinci, & si alter eorum dicat quòd non posset ad mulierem accedere propter odiũ quod habet ad illam, vel illa idem dicat de marito: tunc dicat eis confessor, vos biberetis libenter poculum amarum si grauem haberetis infirmitatem, & per ipsum spem haberetis recuperandæ sanitatis, quamuis multum displicet ori, tamen pro habendo sanitatem cogeretis vos ad bibendum contra inclinationem vestræ affectionis: sic faciatis hic, & dicatis in cordibus vestris: *Diabole inimice Christianorum, tu vis in Sacramento quod Deus ordinauit nos turbare, ne prolem habeamus, vt semper nos teneas in tuis vngulis & domineris nobis, sed in despectum tui nego*

Precatio facienda à coniugibus ad habendum prolem.

te, & vado ad legem Dei mei Iesu Christi, qui ordinauit sanctum matrimonium ad generandum pueros, erudiendos in lege Dei, & obediam marito meo in actu matrimonij; & idem dicat maritus, & faciat confessor quod mulier osculetur maritum amplexando, & econtra: & obediat illi ad actum conjugalem, quanquam fortassis ei displiceat, & vincat semetipsam, & tunc victus Dæmon qui eos impediebat abscedet ab illis, & rupta erunt vincula fascinationis, priùs tamen vt dictum est ex decreto, se purget vterque in confessione per lacrymas compunctionis, & per jeiunia, orationes, & eleemosynas, & tunc animam à laqueis Diaboli vterque liberabit: Per hæc talia documenta magister Guillel. Meriti, de ordine Prædicatorum Pictauis Magister in Theologia, reduxit quandam mulierem, quæ longo tempore odiosum suum maritum habebat, nec eam ipse cognouerat ad amorem eius, & factus est eodem die inter eos placidè nexus coniugalis amoris.

Mulierũ quarundam fallacia.

Contingit tamen pluries & notum est, quod cum suæ sibi vxores displicent, se fingunt mariti circa eas impotentes esse, vt ab illis separentur, & aliis quas plus cupiunt copulentur mulieres, etiam sua ex parte cum eis sui displicent viri, mendaciter se fingunt incantatas esse, & suos maritos diligere non posse, quia ad alios qui magis placent illis in cordibus dixerunt nexus amoris: idcirco per omnia & in singulis, quia incerta est materia eorum, necesse est judices, qui talia examinant discretos esse, circunspectos atque sagaces.

Delusio phantasia à Dæmone.

De his autem, qui ad Dæmoniaca sabbata nocte vadunt, vel deportantur à Dæmonio, vbi multitudo magna quandoque conuenit, & homagium faciunt Diabolo, & cætera quæ in prima parte tacta sunt, nunc videre restat veritatem, ad quam indagandam ea sunt recolligenda quæ prius dicta sunt de illusione, quam in sensu Dæmon facit interiori, vnde sæpè est, & credo sæpius, quod tales sic delusi se existimant ire nocte cum Dæmone choreare, cum mulieribus commisceri, bibere & manducare, aliquos lædere vel occidere, intrare caueas ad hauriendum vinum, Diabolum sub aliqua figura in posteriori dato osculo venerari, & alia huiusmodi, quorum omnium nihil in re extra faciunt: sed istorum habent phantasiam delusam à Dæmone, eis tales spiritus & phantasmata offerendo, quòd facere potest Dæmon faciliter.

Et quando arguitur, quia ipsi talia se fecisse confitentur, & plures fecisse. Respondendum est quòd delusi interius, non semel tantùm, sed pluries se existimant fecisse multoties, quod solum in phantasia receperunt. Et quando replicatur quod plures se hoc fecisse confitentur: Dicendum est quod stultorum infinitus est numerus, & ideò confitentur, quia pluries delusi sunt. Et quando replicatur secundo, quod plures sunt qui dicunt se adinuicem vidisse choreasse, carnaliter commisceri, & vnus de alio & econtra se vidisse testatur, & plures de vno & de pluribus hoc idem testimonium probent: Respondendum est quod possunt plures Dæmones multorum simul phantasias sic decipere, vt verum videatur quod alios in sabbato Dæmones viderit, & aliis videatur de illo, & quilibet de quolibet altero hoc verum esse asserunt, quoniam eodem tempore simili illusione plures illuduntur. Sed replicatur

Dæmones plures possũt multorum phantasias decipere.

tur tertio, quoniam tales delusi dicunt se bibisse vinum alicuius hominis, & verum est, quod in vase illo cuius dicunt vinum se traxisse nullum vinum inuenitur. Respondendum est, quod vinum effluxit à vase per aliquam rimam malè iunctam, hora quam æstimabant se illi sic delusi, illud in Dæmonis bibisse conuiuiis,& sic per accidens, & à casu venit quod simul vinum fluxerit à vase ex defectu dolij, & illi decipiantur in phantasia. Sed quarto replicatur, quia dicunt quandoque tales quòd pueros à lateribus matrum acceperunt, torruerunt, & reportauerunt ad suas matres, qui in crastino rubei in pelle, & corpore calidi graui infirmitate vexati moriebantur. Similiter dixerunt alij quod comederunt pecora suorum vicinorum cocta in aqua, & aquam calidam in qua pecus coxerant in faciem jecerunt cuiusdam sui inimici, cuius facies cancroso morbo læsa nunquam potuit sanari, & multa talia se iactitant effecisse, quæ in re facta inueniuntur, sicut ex grandine vineas & segetes destruere, quod verum esse reperitur, & aliquos ictu fulguris occidisse, & realiter occisi fulgure sunt.

Respondendum est, quod assati pueri, quos se dicunt torruisse ad ignem, & pecora, & ille qui læsus in vultu erat: grandines & fulgur, ex naturali causa venerunt,& quòd puer infirmetur, pecus moriatur, cancer vultum inficiat, & tempestas segetes destruat, occidat homines: aut morbo naturali puer aliquis,siue pecus moriatur, &c. dicta simul fiant, & eodem tempore, horum omnium phantasmata Dæmon phantasiis tantum obiicit, ex quibus se judicant fecisse quod per phantasma viderunt,neque propter ista possunt tales personæ manifestè illorum facinorum argui, neque pactum cum Dæmone habuisse,tacitè vel occultè deprehendi. Hoc replicatur quod tales homines vel mulieres dicunt, se talia mala supradicta fecisse, quæ realiter euenerunt per pulueres,liquores, pilos,vngues, rubetas, vel per simulacra,quæ apud illos reposita inueniuntur. Ex omnibus istis supradictis purè confitentur se fecisse mala, super quibus interrogati sunt testes, asserentes hoc idem realiter esse verum, & est vox communis quod hæc mala fecerunt,& mala illa in re esse reperiuntur, & instrumenta maleficorum reseruata ab illis in secretis suis inueniuntur. Ex quibus omnibus colligitur quod rei sunt maleficiorũ de quibus accusantur; & legalibus pœnis sunt adiiciendi,ita quod magnum iudex ille Deo & legi Catholicæ præstat obsequium, qui incantatores illos segregat à fidelibus viris, quos legalis pœna condemnat. *C. de malefic.*

Iudex qui maleficos & incãtatores punit Magnũ obsequiũ Deo & legi præstat.

Sed tunc duæ oriuntur quæstiones. Prima vnde est quod malefici, pauperes sunt & miseri: quare à Dæmone non postulant pecunias multas, ex quibus magni efficiantur in mundo, cùm ita sit quod familiare habent pactum cum Dæmonibus. Secundò quæritur, quare in talibus maleficiis vtuntur malefici quandoque rebus inhonestis, vt dictum est, & aliàs rebus sacratis, vtputà aqua Benedicta, Chrismate, sacro Baptismo, vel Euangelio. Respondetur ad primam, quod hoc ex misericordia Dei est, qui vult tales miseros reducere ad agnitionem veritatis, quia Dæmon illis multa promittit facere bona quæ non facit,quia mendax est, ex quo cognoscere possunt delusi per illum, quod nullus mendaci creaturæ cuius studium est

Cur malefici pauperes sint, & cur vtantur rebus inhonestis quandoque rebus sacris.

eſt decipere, debet adhærere, neque permittit Deus vt Diabolus eos locupletes faciat: quod ſi permitteret & Dæmon illos locupletaret, inordinata auaritia multos à lege Dei detraheret, quos Dæmon per diuitias ſibi vendicaret, ſed eſt occaſio Dæmonem abnegandi, cùm eum audiunt permittere multa & ex promiſſis tradere nulla bona. Ad ſecundum quæſitum dicendum eſſe videtur, quod Diabolus terribilis eſt & horribilis, idcirco terribilibus & rebus inhoneſtis gaudet decipere ſtultos, vel etiam ad deteſtationem peccati illa horribilia ad hæc præſtigia Deus adhiberi permittit rebus ſacris & ſacramentis, etiam quandoque vtuntur ad infamandum ritum Eccleſiæ, quæ illa conſueuit venerari: dicit enim ſanctus Thom. quod Dæmon lunaticos communiter vexat in nouiluniis, vel in plena luna, ad infamandum creaturam Dei: & etiam, quia cerebrum hominis humidum eſt, & in plenilunio & noua luna augmentantur humida, & tunc humore mediante turbat Dæmon humanam phantaſiam.

Dæmon lunaticos vexat in nouiluniis, vel in plena luna.

Sed ad inuocationem Dæmonum, lapidibus, herbis, caracteribus, figuris & verbis ſolent inuocatores Dæmonum vti: vtuntur etiam figuris in lapidibus vel in alia materia factis & ſculptis, aliqua verba ignota, aliquando non ignota miſcendo. Quæritur vtrum iſta vim naturalem habeant ad arcendum Dæmones euocatos: Dicendum quod lapides, herbæ & verba, tripliciter applicari ad Dæmones intelliguntur. Primo ad arcendum illos per lapides aliquos & herbas, & verba ſacrata, & hoc fieri poteſt. De verbis, cauſa eſt ordinatio & auctoritas Eccleſiæ quæ originem habet à Chriſto dicente, *Data eſt vobis poteſtas ſuper omnia dæmonia.* Luc. 9. De herbis & lapidibus dicunt quidam Theologi habere virtutem coërcendi libidinem: nam de camphora dicitur:

Lapides, herba & verba vim habent ad arcendũ Dæmones.

Camphora per nares caſtrat odore mares.

Idcirco illos lapides & herbas habent exoſas, quæ ſunt cohibitiui pacti, vnde Marbedus de adamante dicit:

Et noctis lemures & ſomnia vana repellit.

Quantum verò ad inuocationes vtuntur talibus malefici, vno modo quia Dæmones volunt, vt malefici credunt quod in herbis & lapidibus ſit virtus qua poſſunt Dæmones compelli ad reſpondendum his à quibus inuocantur, quod eſt error. Alio modo vtuntur, quia poſſunt etiam minores Dæmones per maiores compelli vt obediant maleficis dum euocantur, quod faciunt ſemper ad decipiendum. Guillermus Pariſien. dicit, quòd quia Dæmones peccauerunt per appetitum ſe eleuandi ad ſuperiora, juſtè à Deo puniti ſunt vt inferioribus rebus ſubiiciantur, & per lapides & herbas aliquas effugentur. Pythagorici tamen dicunt vt Albertus recitat in libro de mineralibus, quod lapides ſunt animati, & quod anima egreditur aliquando à ſuo corpore & intrat alienum, & faſcinat ipſum, propter quod præcipiunt declinare oculum faſcinantis: & hanc opinionem ſecutus eſt Democritus, qui lapides dicit habere animas, & omnia plena diis dogmatiſat, & hoc tractat Orpheus in ſuis carminibus: ſed iſta abſurda ſunt & falſa, & à fide Catholica aliena. Sigilla autem & figuras in lapidibus vel in metallo ad imaginem aſtrorum ſub diſtinctis punctis & lineis ad diuinationes rerum

Pythagoricorum opinio circa lapides.

rerum occultarum. Caligrecus, & Gemina Babilonicus, & Hermes Ægyptius in primis inuenerunt, postea effluxit mirabiliter in illa arte Ptolomæus Ægyptius, & Geber, Hispalensis, Thebith autem plenè tradidit artem. Credebant enim isti quòd istæ figuræ sculptæ ad imaginem aliquorum planetarum, virtutem ad diuinationem assumerent ex planetis,& sicut aliquo tempore manet determinata virtus planetarum ex aspectu vel conjunctione ad signum determinatum:sic & non plus durat illa virtus figurarum, quibus Geomantici vtebantur.Vidi ego Pictauis magnum virum in fama & scientia, qui Geomanticæ studens ex talibus figuris experiri voluit artem diuinandi, qui die vno dum pulsaret quidam ad ostium suæ domus, præcepit famulo vt modicum differret ostium aperire: interim fecit figuram, vt virtute illius diuinaret quid quærebat ad ostium pulsans, qua facta & inspecta dicit, Hic qui venit ad nos aliquid rubeum affert perforatum, & aperto ostio veniens, birrum rubeum obtulit, quem ille accipiens cum gratiarum actione & ipsum perspiciens inuenit in eo foramen à muribus factum in illo, ex quo admiratus timuit vt aliquod malignum lateret in illa arte, & spreuit artem & artis librum combussit, scio quia mihi ipse ista narrauit.

Constat enim vt sanctus Thomas deduxit ad longum in summa contra gentiles, lib.3. art.103. 104. & 105. quòd hujusmodi figuræ nullam possunt ex se habere virtutem, cùm sint de quarta specie qualitatis, quæ tantum est terminus quantitatis, nec possunt esse principium actionis, nec ponunt subiectum in potentia ad actum,quia figura est ens metaphysicum: nec accipiunt virtutem à corporibus cœlestibus, quia per has figuras adjunctis eis vanis verbis,fiunt aliqua quæ operationem cœlestium corporum excedunt,vt reperire thesaurum subfossum in terra, & diuinare de futuris, & manifestare occulta facta hominum. Dicendum ergo est,quod à malis spiritibus ista figmenta accipiunt fulcimentum:nam per hanc artem committuntur adulteria, decipiendo mulieres,furta,homicidia, quæ & cætera mala talia à Dæmonibus procurantur, qui quibusdam mendaciis à maleficis personis ad sua maleficia alliciuntur. Dicunt enim qui Dæmones inuocant quod nisi inuocati Dæmones ea faciant ad quæ sunt euocati,facient ipsi inuocatores cœlum comminui & eadem astra, vt narrat Porphirius in epistola ad Anebantem. A Dæmonibus ergo omnia maleficia suam vim accipiunt, quæ ad malos vsus & fines applicantur idcirco.

Omnia maleficia à Dæmonibus vim accipiunt.

Ex istis & aliis multis pro certo tenendum est, quod deportantur aliqui nocte, vel die à Dæmone,ad loca remota atque propinqua, & ibi choreas facere possunt, Dæmonem adorare, homines cum mulieribus coire, & Dæmones eas supponere, comedere & bibere verè vel apparenter, mortem & infirmitates super aliquos inducere, caueas intrare, vinum trahere, & ad remota loca portare possunt,sopire homines, pueros à lateribus matrum abstrahere & assare, diuinare de futuris euentibus aliquibus,tonitrua & grandines excitare, ictu fulguris percutere,& occidere, segetes destruere, & plura alia mala perpetrare auxilio Dæmonum quando ista permittuntur illis à domino propter causam ignoratam à nobis. Narratur in l.de Apibus, quod in Prouincia prouinciæ,die una tanta

arbores deiicerentur in terram, necarentur aues, & totus aër magno fragore resonaret, tunc custos quidam vinearum in suum tugurium se recepit, & audiuit vocem in aëre dicentem caue, caue, cui responsum est, quid cauebo, & dictum est vineam Petri Richardi. Postea excussa tempestate, destructis aliis, sola vinea Petri remansit illæsa, & tamen Petrus Richardus malus vsurarius & publicus erat; occulta sunt Dei iudicia multa, sed iniusta nulla. Ex quibus admirantes timere debentes, & Deum refugium nostrum & protectorem inuocare docemur. Quòd autem deportentur miseræ personæ hæsitantes in fide & in doctrina diuinæ legis dubiæ: satis notum ex relatu multorum, & ex effectibus inde secutis. Nam aliquoties viri aliqui litterati qui huiusmodi maleficiis præsentes fuerunt, imo hæc nefanda, quæ Diabolus imperabat assistente Dæmone in talibus congregationibus prædicabant, fidele testimonium perhibuerunt, & pœnitentiam egerunt vtinam salutarem. Quòd autem Dæmon illos possit portare vel die vel nocte, nulli in dubium venit, quoniam Matth. 4. & Luc. 4. iuxta Chrysostomi & Guillelmi de Alcona, & Nicolai de Lyra glos. portauit Dæmon Christum supra pinaculum Templi, quod non creditur impossibile fuisse, sed facilè multum: Itē potest vt patet ex prædictis, Dæmō corpora deferre ad locū.

Sola vinea vnius excussa tempestate remanet illæsa.

Nota sunt ista omnibus qui scientes deputantur in clero, quod choreas faciant & Dæmonem adorent sanis mentibus possibile iudicatur. Sed quod Dæmon cum mulieribus coëundi gratia permisceatur non est dubium reputandum, quoniam vt ait, *August. 15. de ciuit. Dei*, apparuisse Angelos in talibus corporibus, vt non solum videri, verum etiam tangi possent eadem verissima scriptura testatur; & quoniam creberrima fama est, multique se expertes, vel ab eis qui experti essent, de quorum fide dubitandum non est, audisse confirmant, syluanos & fannos quos vulgò incubos vocant, improbos sæpè extitisse mulieribus, & earum appetisse ac peregisse concubitum: Et quosdam Dæmones quos Drussios Galli nuncupant hanc assiduè immundiciam, & tentare & efficere plures asseuerant, vt hæc negare imprudentiæ videatur.

Sortiarii choreas faciunt, & Dæmonem adorant.

Patet ergo hoc possibile esse, quoniam etiam omnes Theologi incubos & succubos esse concedunt: Et ad hoc adduci potest mater Merlini, quæ interrogata à Vortunigerio Rege Angliæ, quomodo virgo filium concepisset, ait. Viuit anima tua Domine mi rex, quod neminem agnoui, qui in me illum generauerit, vnum autem scio, quod cum essem inter consocias nostras in thalamis nostris, apparebat mihi quidā in specie pulcherrimus iuuenis & sæpissimè amplexans strictis brachiis deosculabatur: & cum aliquantulum mecū moram fecisset subitò euanescebat, ita vt nihil ex eo viderem, multoties alloquebar eum dum secreto sederem. Cùm me diu in hunc modum frequentasset coiuit mecum sub specie hominis sæpius, atque grauidam in aluo deseruit. Tunc rex consultis Philosophis responsum habuit ab illis, quod inter lunam & terram habitant spiritus, qui partim habēt naturam hominum, partim verò Angelorum, & cum volunt assumunt sibi humanas figuras & cum mulieribus coëunt: & sic genitus est Merlinus, hos autem spiritus incubos & subcubos Dæmones vocamus. Nec est dicendum quod sic geniti sint filij

Historia matris Merlini quæ virgo filium concepit.

lij Dæmonũ qui ſemen non habent: Sed Dæmon fit ſuccubus viro à quo ſuſcepit ſemen, & pòſt incubus mulieri in cuius matricem ſemẽ effũdit, conſeruans ipſum in debito & proportionato calore, quod ſi non faceret nulla generatio fieret. Nam dicit Auicenna quod homines longas virgas habentes, nullius vel paucæ ſunt generationis, & ſic geniti fuerunt gigantes, qui fuerunt viri robuſti & famoſi: quoniam vt doctor quidam Theologus ait, ſcit Diabolus complexiones hominum, vt virum à quo ſemen ſuſcipit, & mulierem in quam fundit, vt in complexione proportionatos eligat, & congruam conſtellationem ad bonam generationem adaptet: Quòd autem Dæmones talia quę ſabbata vocant conſtituerint, principium non accepit à tempore noſtro, quoniam ab antiquo feſta Dæmoniaca apud aliquos frequentata leguntur. Ait enim *Aug. de ciuit. Dei 18. lib.* per immundos Dæmones bacchanalia ſacra vel potius ſacrilegia ſunt inſtituta, de quorum rabioſa turpitudine poſt tam multos annos ſic Senatus erubuit, vt in vrbe Romana eſſe prohiberet: Facilia ſunt igitur apud Dæmones iſta fieri. Vnde ſcribitur in vita beati Bernardi, quod Dæmon quidam in territorio Natenen. mulierem opprimebat ipſa inuita & renitente, quæ acceſſit ad beatum Bernardum qui in partibus illis monaſteria viſitabat, & conquæſta eſt a Dæmone eam violante, cui Bernardus tradidit baculum, & exinde non tetigit eam Dæmon: ſed deridens illam quaſi cachinando à longè minabatur illi poſt diſceſſum beati Bernardi ſe maiora damna facturum. Cui beatus Bernardus plebe vocata præcipit ſub pœna excommunicationis ne eam vlterius infeſtaret, quod nec fecit, & volens ſiue nolens præcepto beati Bernardi obediuit. Beda in hiſtoriis Britonum genitos multos ab incubis Dæmonibus narrat. In lib. 8. de apibus ſcribitur, incubos cum Religioſis mulieribus concubuiſſe, & de quadam filia Comitis in Theuton. Albert. Pariſius in quęſtionibus quæ de raptu mulierũ diſputabãtur in præſentia epiſcopi Pariſien.

Tempore S. Bernardi Dæmon quidam mulierem opprimebat ipſa inuita.

Admirationem habet apud aliquos intrare maleficos caueas & exire ianuis clauſis, ſed reuera non ita eſt, ſed poteſt Dæmon ianuas aperire taliter vt hoc lateat eos qui per illas portas & ingrediuntur & exeunt, qui quia hoc non percipiunt, credunt ianuis clauſis intra caueas eſſe immiſſos, quod ſi ſic eſſet, eſſent duo corpora ſimul quod impoſſibile apud Theologos dæmonibus eſſe perhibetur. Facilè eſt etiam dæmonibus vapores & exhalationes ad mediam regionẽ aëris portare & præſentare planetis quos ſciunt ad hæc virtutẽ habere, à quibus omnes impreſſiones ignitæ & aqueæ generãtur poſsũt etiã hominẽ detinere in ſomno per magnum tempus. Audiui ab homine quod viderat mulierem duci ad ignem quæ manum mortui hominis ſuſpenſam habebat ad collum, cum qua homines detinebat in ſomno, faciendo cũ manu mortua ſignũ crucis retrouerſũ.

Dæmones vapores & exhalationes ad mediam regionem aëris portare poſſunt.

Mulier ad ignem ducta cum manu mortui hominis ad collum ſuſpenſa.

Primi malefici qui artem hanc inuenerunt, & ſequentes qui ampliauerunt pactum tale cum Dæmonibus habuerunt, vt dum quilibet tali ſigno determinato vteretur, vt putà ſcopam inter tibias poneret aut vnguentis certis in aliqua ſui parte vngeret, vel vaginam ſuam eodem vnguento liniret, vel aliquid tale faceret, dæmon illi adeſſet, qui quo vellet maleficus homo, Diabolus eum portaret: aliquoties per verba vt dictum eſt, & herbas & lapides dæmones euocabantur: qui hos primo inuene

Malefici pactum diuerſum habent vt diuerſa opera agant.

inuenerunt, pactum expressum habuerunt cum Dæmone: qui verò pòst talibus vtuntur, cùm Dæmone pactum habent tacitum.

Sunt alij custodes pecorum, qui relicta pecora in campis aliis ad tecta venientibus ne nocte à lupis comedantur quibusdam carminibus fascinantur, & tunc Dæmon ea vexat excurrendo tota nocte, quæ in manè vexata multum reperiuntur, custodita tamē à lupis. Tricant etiam quandoque Dæmones crines equorum, quibus si aqua benedicta fundatur ad eos, illa nocte Dæmon non accedat. Satis arbitror etiam ex Virgilio in Buccolicis, pastores veraciter alienis pecoribus obesse, & lac arte Dæmonis ab eis elicere. Apud multos enim sic fieri compertum est, sicut de vino exhausto à dolio extitit suprà dictum. Satis etiam notum est, quod ex prolatione verborum in animum elauati equi, & vulnera multorum, per carminationes sunt visa sanari, dum tamen infirmitas in equis vel in hominibus tanta non sit, quod extra vim virtutis naturalis processerit, quia non potest tunc carminibus curari. Nam hoc facere, esset miraculum, quod dæmon facere non potest nec quouis modo sanare, nisi applicando vires naturales, vel disgregando vel reprimendo nociua, ideo quando læsio est vltra vires naturæ, non potest Dæmon talibus subuenire, sicut equus si os tibiæ fractum habeat, quia medelam non habet, Dæmon illud consolidare non potest, quod de homine vel boue faceret: & est eiusdem rationis de morsu serpentis vel canis rabidi carminationibus, dum vltra modum læsus ille non fuerit, sanari. Quod mures, columbi & aues expellantur à suis habitationibus exemplum tradit Eritho, de quo suprà dictum est, & Lucanus in 6. prosequitur amplè, & nos diebus nostris de cuniculis & coruis fieri vidimus & columbis. De ductu tempestatis & fulgurum satis narratur in libro de apibus circa finem: de pueris acceptis à lateribus matrum: de vino extracto à caueis: de exeuntibus per caminum, & intrantib. domos ianuis clausis, patet ex prædictis: de his qui diuersis modis res amissas inueniūt, satis est superius tactum: de his qui curant morbos, sicut de carminationibus est dicendum: de his etiam dictum est quæ sacra Ecclesiæ vel mortuam manum maleficiis addunt. Frater Petrus de Bercorio in libro de mirabilibus mundi, dicit quod aliqui vendunt ventum nautis in pyxide, à qua aperto foramine ventus validus exit: nam Diaboli concitant aërem, cuius opere nauigat quò vult nauigare nauta, sed communiter antequam ad portum veniat sua nauis, mergitur vndis æquoris, cōquassata, & nauigantes pereunt. Satis dictum est, de quodam qui in ciuitate Cathalanensi inuisibilis erat, quod vt quidem perhibent, virtute quorundam lapidum fieri potest: maiori ratione virtute Dæmonis creditur hoc possibilè fieri.

Dæmones quandoque crines equorum tricant.

Aliqui vendunt nautis ventum in pyxide.

De transformatis nunc libet eloqui. Dicit supradictus magister Petrus de Bercorio in allegato libro, quod Nabuchodonosor realiter tēpore suæ pœnitentiæ versus est quātum ad corpus in figuram bestialem, & ita dicit de quibusdam conuersis in lupos, quos quidam galones, alij berones vocant, & quamuis Deus formam hominis ex occulta causa nobis in formam alterius speciei possit mutare, Dæmon tamen hoc facere non potest, vt tradit August. 18. *de ciuitate Dei*. Sed gratia amplioris doctrinæ quæritur quid censendum

sendum est de iis, qui apud Arcades transnatando fluuium mutabantur in lupos. Demenetus etiam mutatus legitur fuisse, & quia carnes humanas non comedit post 9. annos, rediit ad figuram quam prius habuit humanam. Apuleius fatetur in libro de asino aureo, se fuisse mutatum in equum, intelligentia remanente humana, annonam inter alios equos portasse militibus: sic narrat August. vbi suprà, quod in Italia mulieres stabulariæ dato veneno homines in iumenta mutabant. Circes famosissima socios Vlissis mutauit in bestias: Socij Diomedis mutati leguntur in aues, quæ Græcigenis dum ad templum veniunt blandiri videntur? Trojanos verò vnguibus infestare conabantur. Simile ferè scribitur in libro de apibus circa finem, quod in diebus Alberti magni in Brabantia fuit puella quam iuuenis quidam volebat habere vxorem, sed pater nolebat, pauco post tempore infirmata puella mortua quasi visa à parentibus plangitur: eo die ambulans iuuenis, qui eam cupiebat, extra villam, audiuit vocem plangentis filiæ: ad quam diuertens, eam inuenisset, admiratus ait; quomodo tu quę mortua dicebaris huc venisti? cui puella ait, homo quidam qui præcedit huc me adduxit; tunc iuuenis filiam accepit & abscondit in sua domo secretè, venitque ad domum patris filiæ parantis exequias eius, cui iuuenis ait, Vis Domine mihi filiam tuam quam quæsiui dare in vxorem mihi? cui tristis pater ait, nunquid tu Deus es, vt filiam meam defunctam suscites? Tunc iuuene instanter quærente illam sibi dari, peter firmato pacto concessit eam, ille tunc pannum quo putabatur filia mortua tegi eleuauit, & apparuit hic horrendum simulacrum quasi lignum putridum pelle tenui circunductum, quo viso iuuenis ad filiam pergens eam sanam ad patrem duxit, cui in matrimonio copulatur, & vixit vterque ad tempora auctoris de Apibus qui ista enarrat.

Demenetus in lupum mutatus, & post nouem annos rediit ad suam pristinã figuram.

Historia mirabilis de puella mortua quasi visa à parentibus.

In confinio Flandriæ, filia vna infirmitate nimis oppressa ab omnibus est existimata defuncta, sed antequam sepelienda portaretur ad terram, inuenit eam frater eius viuam extra domum inter arundinetum, quam in sua domo clàm deposuit, venitque ad domum patris, & simulacrum quod credebant defunctam filiam, in frusta gladio mediante diuisit, cunctis stupentibus, eo quòd ad corpus sororis tam seuerus esset, quibus respondit, non est hoc corpus sororis meæ: pòst pergens ad propriam domum, sororem suam ad eius patrem viuam sanámque reduxit, & vsque ad tempora huius auctoris de Apibus, vt ipse ait, qui Albertum Magnum quomodo sic Dæmon ludificare possit interrogat: sed Albertus quasi dissimulans nihil voluit definire.

Historia stupenda de filia mortua credita.

Conformiter August. exponit de his qui in equos in Italia mutari videbantur, & de his qui apud Archades mutati asseruntur in lupos: de sociis Vlissis quos Circes in bestias vertit, qui omnes tales alicubi diabolica arte abscondi tenebantur, & aliunde lupos, equos vel bestias alias Dæmon adducebat, in quos credebant simplices gentes supradictos esse conuersos, & ipsi etiam ex turbata sua phantasia se lupos vel alias bestias esse æstimabant: quoniam Apuleius in libro de asino aureo scribit, se veneno sumpto fuisse per aliquot dies conuersum in equum, mente semper in eo vigente humana. Et ibidem narrat Aug. de Prestancio, qui suum patrem plus solito per plures

dies dormisse testatur, & cum fuisset euigilatus, dixit se factum equum & annonam portasse inter alios, & equus inter alios de nouo repertus annonam ferēs militibus cum aliis, quorū se præstātissimū credebat esse qui tamen jacebat in sua domo, sopitus extenso corpore totus. De auibus autem in quas Diomedis gentes creduntur esse mutatæ, dicit idem sanctus Augustinus, quod potuit Dæmon, ex quo gentes illæ subitò disparuerunt ab aliqua terra vbi aues illæ abundant, eas in magno numero adducere, & quia socij Diomedis nunquā comparueunt vltra, & aues insolitæ de nouo venerunt, creditum fuit eos in illas volucres fuisse mutatos, quas vt græcigenis blandirentur, & trojanas persequerentur ipse Dæmon dietin animabat.

Dæmon intrat corpus lupi, & idcirco plurima mala perpetrat.

De lupis verò quos vt dictum est berones siue galones vulgus vocat, videtur esse dicendum, quod Dæmon homines illos quos mutari in lupos asserunt, multi alicubi secretò retinent absconsos, & intrans corpus lupi alicuius, eum educit à siluis quem per villas & agros discurrere cogit, & mala plurima facit, occidit homines, pueros comedit, pecora deuorat & fugat, & plurimos homines terret, nec mirum si terreat, quoniam duo maligni & crudeles simul ad malum operandum sunt conjuncti in vnum, quorum alter solus per se timeretur, multo magis cum duo sunt, lupus scilicet & Dæmon, in simul adunati videntur esse timendi.

Historia de homine cuius fama erat verti in lupum.

Legi tamen in historiis, quod cum quædam mulier in partibus Lothoringiæ caput sui mariti lauaret, de quo fama erat quod quibusdam temporibus verteretur in lupum, brachium cum manu pueri quem comedisse credebatur in vase vbi aqua erat qua abluebatur, sua hoc vidente muliere, euomit, quod ego credo phantasticè fuisse monstratum Dæmone operante: quoniam non videtur possibile, quod posset homo manum & brachium simul alicuius pueri quatuncunque parui sine suffocatione posse per os euomere. Tamen magister Petrus de Bercorio qui fuit homo magnæ scientiæ & expertus in mundi mirabilibus, multum asserit possibile quantum ad corpus hominem mutari in lupum realiter, figura humana dimissa & lupina assumpta: magis tamen arbitror Augustino credendum: quoniam in prædictis legis historiis quod cum lupus quidam per campos inter pecora discurreret in quem dicebatur homo quidam esse, referente fama mutatus, is idem homo cum discurreret lupus inter oues in agris, in dumo quodam absconsus, in extasi positus, est inuentus, qui consonat sententiæ August. iusta prædicta: nam Iphigenia Agamemnonis filia, quæ mutata esse credebatur in ceruam, post aliquod tempus de occulto venit in manifestum, ex quo asserit August. quod cerua supposita fuit vbi Iphigenia esse solebat, sublata filia ab intuentium oculorum aspectu.

Dæmon Ecclesiæ Sacramenta nititur eneruare.

De his autem qui Corpus Christi in Sacramento ad maleficia applicare perniciter comperti sunt. Vbi Dæmon Ecclesiæ Sacramenta & fidei Catholicæ robur nititur eneruare. Quemadmodum de illo qui in Francia Corpus Domini communicabat buffonibus, quos in arca nutriebat, & secretas Missas lupo, capráque præsentibus per superstitiosum Sacerdotem dici faciebat, vbi ipse sub fictione Papæ, vel Regis vel Principis alicuius assistebat, non sunt toleranda super terram sua maleficia, quoniam qui

talem

talem illatam Deo & Sacramento dignissimo iniuriam vlcisci non properat, diuinæ legis præuaricator, testante scriptura creditur, quia tacet.

Opinio Auicenna circa incubos. Quamuis de incubo *Auicenna sent. 50. lib. 3.* de incubo dicat, quod incubus est ægritudo, in qua homo sentit cum in somnum ingreditur phantasma graue super se cadere, & comprimit ipsum, & angustat eius spiritus, & intrinsecantur vox ipsius & motus eius, & fortasse suffocatur propter pororum opilationes: & cum ab ipso separatur, excitat ipsum subitò & est antecessor vnius trium ægritudinum, aut apoplexiæ, aut epilepsiæ, aut maniæ: differunt hæ infirmitates, quia mania est infectio anterioris cellulæ capitis cum priuatione imaginationis: amentia est infectio mediæ cellulæ capitis cum priuatione rationis: apoplexia verò est omnium ventriculorum cerebri opilantia cum priuatione rationis & indiminutione sensus & motus: epilepsia autem est non omnium sed principalium ventriculorum cerebri impeditiua. vnde quod parum ad se inuicem differunt hæ quatuor passiones, videlicet amentia, mania, apoplexia, & epilepsia: nam & omnes vno verbo communi clauduntur, appellatione videlicet phrenesis, quia patiẽtes dicũtur phrenetici. De remedio singulari quære apud bonos & probatos physicos medicinam: eius verò causa secundum philosophos: est vapor materiarum grossarum sanguinearum aut phlegmaticarum aut melancholicarũ eleuatus ad cerebrum subito, ex quo patet quod in cerebro est huiusmodi compressio non in pectore vt quidam imaginantur: & quamuis verum dicat Auicenna & cum eo medici cæteri plures: tamen Guill. Paris. hoc asserit ab incubo Dæmone quandoque cor hominis supprimente procedere, idcirco dicit se aqua benedicta dum ad somnum vadit aspergere, signo crucis munire, orationibus se vallare, & bono Angelo defensori suo, ne incubo Dæmone percussus, mortis iaculo repentè feriatur.

Quid sit mania.

Quid sit amentia.

Quid apoplexia.

CAP. XII.

Distinctio artium magicarum in varias species.

DE distinctione harum artium magicarum, quæ vt Vincentius in speculo doctrinali dicit, inter artes liberales ponendæ non sunt quia earum Diabolus principium est. Beraldus Odonis in 2. sentent. ad longum scribit, & ex scripturis multis recitat veritatem, dicens quod experientia nos docet, & ex multis passibus sacræ Scripturæ instruimur, quod 30. sunt modi artium magicarum quos Dæmon inuenit, quarum modi sic distinguuntur: quia omnis ars magica aut ordinatur ad solam notitiam vel ad efficaciam, & hoc secundo modo dicũtur. 9. modi: quia aliquæ sunt artes quæ vtuntur solo visu, aliquæ vtuntur verbo, aliquæ scripto, aliquæ nodo, aliquæ veneno, aliquæ sacrificio, aliquæ caractere, aliquæ imagine, aliquæ phantasia. Ars magica quæ vtitur solo visu dicitur fascinatio, & qui vtitur illa, dicitur fascinarius. De hac arte dicit Algazel in primo metaphysicæ suæ quod potest fieri naturaliter, cuius veritas dicetur in sequentibus. Ars verò quæ vtitur verbo vocatur incantatio, de qua Psalm. Aspidis surdæ, quæ non exaudiet vocem incantantium vt venefici incantantis sapienter. De incantatione loquitur August.

Triginta sunt modi artium magicarum.

Fascinatio.

Incantatio.

August. & habetur in decreto 26. q. 5. nec mirum, quidam magi nullo veneno, ſed ſola violentia carminum inficiunt hominem. Plinius & Lucanus expreſsè loquuntur. Ars verò vtens ſcripto vocatur breuiaria, quando breue ſcriptum ponitur in collo mulieris vel inter mamillas mulieris, vel alibi ſuper hominem, ex quo ſopitur homo per longum tempus, vt euigilari non poſſit, niſi breue immoueatur, & aliquotiens dum nudus homo tangitur tali breui, non poteſt ille mori donec breue comburatur, Ars vtens nodo vocatur ligatura, & eſt modus alicuius ligationis impediens profectum eius contra quem fit, & vbi ligatus nodus ponitur in aliqua domo, nihil in ea venit ad profectum, ſed omnia decreſcunt & conſumuntur: per modum etiam fili vel cordulæ trahunt mulieres ad amorem alicuius cui obediunt ad venereos actus, vnde Lucanus in 6.

Breuiaria.

Ligatura.

Traxerunt forti magici vertigine fili.

Veneficium.

Ars verò vtens veneno non ad intoxicationem, ſed mutationem effigiei humanæ vocatur veneficium, de qua loquitur Auguſt. 18. *de ciuit. Dei*, vbi introduxit eos qui transformati fuerunt in lupos, in volucres, & in equos, de quibus dictum eſt ſupra. In arte verò vtenti ſacrificio expreſſius apparet cultus Dæmonum, de quo loquitur Auguſt. *de ciuit. lib. ſupradicto*, vbi ponit quod apud Archades, ij qui comedebant de ſacrificio Lithei mutati ſunt in lupos. Ars verò vtens charactere vocatur characteria: ſicut cùm aliqui malefici proiiciunt plumbum liquidum in aquam frigidam, & iudicant & faciunt ſua maleficia ex inſpectione figuræ, quæ reſultat in plumbo, vel etiam ex impreſſione quorumdam characterum qui quandoque apparent in lebetibus vel patellis æreis de quibus loquitur Greg. Turonen. in ſuis chronicis. Ars verò vtens imagine vocatur imaginaria, quando ad ſimilitudinem alicuius fit imago de cera vel de lapide, ſiue de metallo aliquo: deinde baptizatur & imponitur ei nomen alicuius cui vult maleficus aliquis homo nocere: & iſta imagine vtuntur hodie multi malefici contra eos quos odio habent. Alij habent mandragoras figuratas ad modum viri, & quandoque mulieris, & eas tenent, quaſi ſi reliquiæ ſanctorum eſſent in loco honeſto, ſuperſtitioſè vtuntur illis, ex quo multifariè decipiuntur à Dæmone & ſperant arte ſua diuites fieri, & pauperes efficiuntur, & miſerabili fine ſua tempora claudunt.

Characteria.

Imaginaria.

Mandragora.

Sed vnde procedat figura mandragoræ ſimilis humanæ figuræ: dubitant quidam, ad quorum dubitationem ſoluendam ſciendum, quod ſicut dicitur in libro qui dicitur circa inſtans. Mandragora eſt herba ferens poma limonibus ſimilia, radix eius groſſa eſt, & in terra profundè affixa, certo tempore cum vanga eradicatur & adaptatur ad conformem figuram viri vel mulieris per omnia membra etiam genitalia, & cum ſubtili ferro eriguntur tenues portiones quaſi pili à capite, ſuperciliis, palpebris, aſſelis & pudibundis, & iterum radix ſic figurata plantatur in terra, quæ cum fertilis, corticem tenuem per totum ſui producit: & tunc euellitur à terra, purgatur & abluitur & ad faſcinandum reſeruatur in arca: & ſic mandragora artificialis eſt non naturalis, quantum ſaltem ad figuram.

Ars verò vtens phantaſmate & ſimilitu

Præstigium. similitudine rei, vocatur præstigium, vbi Dæmon aspectui, auditui vel sensui interiori se ingerit ad futura reuelanda, & ille qui hoc vtitur, præstigiosus vocatur. Et ad istam speciem maleficij omnes aliæ nouem reducuntur: idcirco communi nomine maleficium nominatur & vtentes communi vocabulo malefici dicuntur: eo quod ad maleficiendum Diabolus eos per illas artes inducit. *Scientia à dæmonibus.* Si verò ars sit ordinata ad sciẽtiam hoc fit dupliciter: vel quia talis petit scientiam à Dæmonibus mediatè vel immediatè: si immediatè hoc potest fieri septem modis: quatuor manifestis & tribus occultis. Si manifestis: aut per disciplinam, & sic vocatur ars notoria, *Ars notoria.* quæ ordinatur ad sciendum omnes scientias per quædam signa & figuras, quæ ad hoc vim vel efficaciam ex se non habuit sed à Dæmone. Aliquando quæritur scientia per cultum & vocatur ariola: *Ariola.* & inde dicuntur arioli. Vnde ariola est cultus idolorum, & arioli idolorum cultores dicuntur, & ista ars fuit prima & maior omnium: tales quærunt responsa à Dæmonibus, quod antiquitus fieri consuetum est per idololatriã, cuius inuentor dicitur fuisse Nemroth in secunda ætate qui cogebat homines adorare ignẽ. Alij dicunt quod Ninus qui imaginẽ patris sui Beli fecit adorari, vt Isidorus dicit quod apud Græcos primus idololatra fuit Prometeus, qui simulacrum hominis de luto finxit: Iudæi tamen dicunt quod Ismaël primum simulacrum de luto composuit, & cessauit idololatria pro maiori parte in 6. ætate, Aliquando totalis *Necromantia.* scientia habetur per pactum, & tunc dicitur neromantia à νεκρὸς quod est mors, & μαντεία quod est diuinatio, quia fit per pactum cum Dæmone, obligando animam ad mortem, in cuius signum habent sanguinem mortui quando volunt operari, & ideò principium illius artis est, & incipit mors animæ: aliquando fit per coniunctum quando Dæmon est familiaris alicui quem tamen non possidet: & ista ars dicitur pythonica, *Pythonica.* à qua dicta est mulier pythonissa de qua habetur. 1. *Regum* 27. *c.* quæ videtur suscitasse Samuëlem: vtrum autem verè fuerit suscitatus vel fuerit spiritus malignus, Dei iudicio relinquatur. Si autem petatur scientia à Dæmonibus occultè, hoc potest fieri tripliciter: vno modo per instinctum vigilando, & sic vocatur diuinatio, alio modo per instinctum somniando, & sic vocatur somnium: alio modo per instinctum in raptu, & sic contingit in energumenis & lunaticis, qui rapiuntur & addiscunt multa à diabolo, & sic sunt 16. species, 9. ordinatæ ad efficientiã, vel efficaciam & septem ad scientiã. Aliquando autem mediatè operatur hæc ars, & hoc tripliciter, quia vel talia signa sunt naturalia, vel artificialia, vel casualia: si naturalia hoc contingit quinque modis secundum quinque scientias fundatas super quinque signa. Quarum prima dicitur Mathesis, de qua dicitur:

Scire facit mathesis, sed diuinare mathesis.

Et per hanc artem quis diuinationes facit in astris, & est ars vocata astrimantia, à qua dicuntur astrimantici, & apud aliquos dicuntur geomantici, & sunt diuinatores de vita hominum & de natiuitate: & alio nomine dicuntur fatidici, hi enim coniunctionem quærunt per astra alio modo quàm per signa naturalia quod de se non esset malum, immò est scientia vtilis multum be-

nè judicantibus, vt Albertus ait lib. de mineralibus, sed illæ scientiæ quæ de astris habentur malas superstitiones addicunt, quod est diuina lege prohibitum. Secunda est horispicium vel horostopium, hoc est inspectio horarum, non quod tales respiciant horam natiuitatis sed horam & punctum negotiorum suorum: putà quando volunt ire ad mercationes vel peregrinationes vel transire mare. Sed tertia est chiromantia quæ est diuinatio facta in manibus secundum lineationem & dispositionem manuum, & iste tertius modus apud multos adhuc viget. Quarta est ornimantia quæ est diuinatio facta in cantu gallinarum, ornix enim Græcè, est gallina latinè. Quinta est armomantia, & est diuinatio in armo vel spatula bestiarum, & ista maximè vtuntur homines bellicosi, vt Geraldus Odonis ait. Sed signa artificialia sunt alia quinque, scilicet diuinatio facta in terra quæ vocatur geomantia, quæ est quando per figuras factas in terra fit diuinatio. In aquam hydromantia, In aëre aërimantia, In igne pyromancia, si in alia re fiat diuinatio vocatur sortilegium, quod apud vulgares est nomen commune, sicut maleficium. Sed signa casualia sunt scilicet auspicium quod est diuinatio in volatu auium, augurium diuinatio ex garritu auium, de hoc augurio audiui tempore quo armigeræ gentes de villa ad villam discurrerent in Francia loquentem quendam & dicentem, quod sæpè contingebat aues quas picas vocamus præcedere & pronunciare aduentum gentium armorum in villis ad quas erant gentes illæ venturæ, ex quo incolæ villæ vtensilia à domibus ad fortalitia asportabant, ne à prædonibus caperentur. Vidi ego in Bituria in villa quam Glosis superiores vocant, picam garrientem modo dissueto feriendo terram, & trahendo caudam super humum per saltus incompositos, ex cuius aspectu dixit quidam quod illo die gentes armorum venturæ essent ad villam, cuius dicta ego cum pluribus aliis despeximus, tamen circa finem illius diei insperatæ armigeræ gentes ad prædictam villam venerunt, quæ damna multa pluribus intulerunt. Vtrum aues illæ à bono spiritu ductæ aduentum prædantium armigerorum vt caueret populus annuntiarent, vel maligni spiritus in deceptionem simplicium aues illas impellerent ad sic garriendum sapientum judicio pro præsenti remitto, sed veraciter narro quæ vidi. Alia est scientia de occursu hominum siue bestiarum qui proprium nomen habere non inuenitur. Alia est scientia quæ dicitur oraculum, quod fit in verbo, quando scilicet aliquis audit aliquod verbum quod interpretatur ad aliud, ad quod ex intentione dicentis non fuit prolatum, siue ad bonum, siue ad malum. Quod aliquis ex verbo aliquo nititur diuinando prænunciare & hoc prænunciatum dicitur omen, & de istis superstitionibus dicitur ab Aug. *in 2. de doctrina Christiana*, quòd ad pacta cum Dæmonibus inita, pertinent millia obseruationum genera, putà si membrum aliquod insilierit, si cunctis ambulantibus amicis lapis aut canis aut puer medius interuenerit, limen calcare, cum antè domum suam aliquis transit, redire ad lectum, si quis dum se calceat sternutauerit, redire ad domum, si procidens offenderit, cùm vestis à soricibus roditur plus timere superstitionem

Horispicium.

Chiromantia

Ornimantia.

Geomãtia, Hydromantia, Aerimantia, Pyromantia, Sortilegium, Auspicium, Auguriũ de pica.

De Occursu Oraculum.

Diabolus inuentor 30. modorum magicæ artis.

perstitionem mali futuri quàm præsens damnum dolere: omnium istorum & plurium aliorum, Diabolus inuentor fuit, & sic patent triginta modi magicæ artis, quos ex dictis sancti Thomæ in 2. 2. & Geraldi Odonis *in 2. sent. distinct. 9. & 10.* elicui, & breuiter hic inserui.

Cap. XIII.

Vnde magicæ artes vim & potestatem habeant.

NVnc restat videre vtrum effectus modorum magicæ artis vim & efficaciam à natura astrorum, vel rerum quibus vtuntur magici, siue à Dæmonibus accipiant. Et primo videndum est de opinione Arabum Philosophorum: secundo de opinione sanctorum Doctorum Catholicorum, Auicennæ, Algazelis, Alpharabij & multorum Arabum Philosophorum fuit, quod prædictæ artes magicæ efficaciam habent non à Dæmonibus sed à naturalibus causis & hoc introducit Algazel. 5. *Metaphysica suæ*, vbi dicit quod artes magicæ causas habent naturales, ex quibus vera scientia magica scientiæ nomen habet. Vltra dicit quod possibile est per naturam facere miracula, quia anima humana potest mutare materiam per se & transmutare Yle mundi, hoc est materiam elementorum. Et hoc ipse probat tripliciter. Primo sic; quæcunque sunt causæ eiusdem rationis, anima cœli & anima hominis, sunt eiusdem rationis quantum ad substantiam, quia vtrobique est appellatiua, motiua, & intellectiua, & anima cœli agit in Yle mundi materiam elementorum, calefaciendo, frigefaciendo & multipliciter transmutando, ergo anima humana potest eadem ratione Yle mundi multipliciter transmutare.

Artes Magicæ naturalibus causis procedunt.

...le quid ...

Secundo arguit sic; anima humana potest mutare corpus proprium, ergo & alienum: conclusio probatur, quia anima alterat corpus, quia ipsum informat, vel quia ipsum mouet, non quia ipsum informat, quia informare non largitur possibilitatem alterandi, sed largitur corpori suo transmutationem, ergo quia mouet. Item sequeretur quod nihil possint transmutare corpus alienum, vel agere in ipsum, quod tamen est falsum: quia si corpus potest agere in animam, multo magis anima in corpus, sed corpus agit in animam, quia anima mutatur per diuersas affectiones gaudij vel doloris secundum præsentiam multorum corporum, sicut corpus filij mouet animam matris ad affectionem, ergo multo fortius anima mouet corpus.

Corpus agit in animam & è contra.

Tertio arguitur sic, non plus potest oculus animalis in corpus alterius animalis quàm tota anima, sed oculus animalis inficit corpus animalis, scilicet, hominis vel cameli, vt intuitus hominis maliciosi prospicit hominem in foueam & camelum, quod à multis conceditur, & in pluribus locis hoc idem legitur: ergo anima agit in Yle mundi, & confirmatur sententia Algazelis, quod oculus mulieris menstruosæ inficit speculum, & oculus reguli inficit hominem, & sic videtur quod fascinatio quæ est vna magicarum artium est à causa naturali. Et idem probatur de incantatione sic. Nullum animal brutum potest præuidere virtutem incantationis provt est virtus substantiæ separatæ, scilicet, Angeli, vel Dæmo-

Oculus mulieris menstruosæ inficit speculū & hæc fiunt à causa naturali.

nis, ſed ſerpens præuidet virtutem incantatorum, vt patet in pſalmo, ergo virtus non eſt à ſubſtantia ſeparata: probatur maior, quia nihil cadit in æſtimationem animalis, niſi quod cadit in proprio ſenſu: minor probatur quia ſerpens ante effectum incantationis præſentit vim incantatoris: ergo incantatio quæ eſt ars magica, habet efficaciam à cauſa naturali.

Neceſſe eſt quemcunque intelligentem phantaſmata ſpeculari. Aſcenſus animæ ex triplici cauſa.

De anima rationali alias rationes adducunt, dicentes quod anima rationalis poteſt auerti à phantaſmatibus & coniungi ſubſtantiis ſeparatis, & ab illis accipere cognitionem ſecundum exigentiam ſuæ diſpoſionis, & cum dicit Philoſophus. 3. *de Anima* quod neceſſe eſt quemcunque intelligentem phantaſmata ſpeculari: dicunt quod verum eſt de communi lege ſub qua non clauditur iſte modus, & fit iſte aſcenſus animæ dictus ex triplici cauſa, ſcilicet ex feruenti ſtudio, ex magna quiete ſomnij, & ex acri vexatione morbi: poteſt enim aliquis habere vt dicunt, tam fortem animam quod vehementer ſtudendo de ſubſtantiis ſeparatis traheretur ſupra phantaſmata, & tunc contemplabitur abſque phantaſmatibus. Item ex quiete ſomnij poteſt tantum homo quietari à ſenſibilibus exterioribus, quod quietabitur etiam à ſenſibilibus interioribus, ſic quod phantaſmata non mouebunt intellectum, & tunc ſpeculatur anima non conuertendo ſe ad phantaſmata. Item ex acri vexatione morbi contingit quod phantaſmata inferunt dolorem & triſtitiam, & tunc anima conuertit ſe ad ſpiritualia, dicendo à phantaſmatibus, & intelligit ſine ipſis.

Omnis effectus poteſt naturaliter tolli & vinci.

Cauſa autem omnium iſtorum generalis eſt, quia omnis effectus poteſt naturaliter tolli & vinci, ergo & effectus eius, qui eſt eligere mediante phantaſmate: minor patet, quia cauſa cognitionis ad phantaſmata, eſt dilectio animæ ad corpus, ſed illa dilectio eſt finita in certo gradu, vltra quem poteſt fieri alia dilectio: ergo ſi anima inflammetur per dilectionem ab aliquo ſpeculabili, tantum poterit inflammari & ſtudere circa illud, quod huiuſmodi dilectio vincet dilectionem naturalem, & ſapiet eam quam habet anima ad corpus per ſomnum, etiam quia vbi ſenſus interiores & exteriores ſunt ligati, phantaſma non mouet intellectum, & tunc poteſt ſe animam auertere à phantaſmatibus, & conuertere ſe ad ſpiritualia. Aliquando contingit idem ex nimio dolore, quando corpus infirmatur grauiſſima infirmitate & magnis doloribus, quia tunc vincitur dilectio naturalis, & odio ſuperueniente auertitur anima dilectione corporis & à ſpeculatione phantaſmatum, & poteſt anima ſine phantaſmate ſpeculari. Sed quod anima ſic auerſa coniungatur ſubſtantiis ſeparatis, patet, quia ſicut ſe habet viſus ad viſibilia, ſic intellectus ad intelligibilia. Sed viſus non prohibitus videt actu omnia viſibilia: ergo intellectus non impeditus & auerſus à phantaſmatibus intelligit omnia intelligibilia: ſed ſubſtantiæ ſeparatæ ſunt intelligibiles, ergo eas intelligit intellectus. Sed quod anima accipiat ſcientiam à ſubſtantiis ſeparatis ſecundum exigentiam ſuæ diſpoſitionis videtur, quia ſicut ſe habet terra ad influxum cæleſtem, ſic anima ſe habet ad cælum ſubſtantiarum ſeparatarũ: ſed terra ſecundum exigentiam ſuæ diſpoſitionis recipit influentiam cæleſtem, vt germinet herbam vel arborem, & ſimilia: ergo anima ſeparata à phantaſ

Anima accipit ſcientiam à ſubſtantiis ſeparatis.

phantasmatibus & coniuncta substantiis separatis potest suscipere de scientiis illarum secundum dispositionem suam.

De somnio in quo quandoque anima scientiam intelligit.

Hæc autem dispositio est duplex, vna secundum intellectum, scilicet si anima fortiter est imaginata de aliqua re, tunc scientia recipit à substantiis separatis de illa re, quia disposita erat ad illam: sed si fiunt disposita per affectum ad aliquid ad quod vehementer afficitur de illa, recipiet scientiam à substantiis separatis, & per hæc dicunt quod aliquotiens in somno videt homo somniando aliquam subtilem vel difficilem materiam, clarè eam intelligit, quam vigilando intelligere non potuit. Recordatur etiam anima quandoque huiusmodi scientiæ vel rerum acceptarum in somno vel ægritudine: quoniam dum redit anima ad sensus, imprimit de scientiis vel rebus, caracteres in phantasmatibus, vel in ipsa phantasia, sicut anima prophetæ secundum istos imprimit iuxta suam dispositionem in phantasia illud quod accepit in somno vel alias, & sic format imagines corporales similes rebus præsentatis intellectui, vel phantasiæ quantum potest: quod contingit dupliciter, quia aut phantasia est multum fortis & anima debilis, vel è conuerso: si phantasia sit multum fortis, & anima debilis, statim phãtasia remouet illas imagines & imprimit alias & mutat species in species, & homines in arbores, vel lapidem in equum, & talia huiusmodi, sicut apparet in somniantibus, vbi species inordinate veniunt, & sic modò somniat homo de boue qui si prius bos appareat, aliquando postea in eodem somnio esse apparet asinus, & sic de alijs sicut phantasmata inordinate de rebus diuersis præsentantur phantasię, Si autem anima sit multum fortis, & phantasia debilis, retines tunc illas imagines, & sic tales qui sic retinent imagines habent gratiam interpretandi, & sunt veri prophetæ, quam si non habent, egent alio interpretante, sicut patuit de Pharaone & Ioseph in Ægypto, & cum aliquibus istorum in aliqua opinione eorum videtur quodammodo August. concordari, qui dicit. 12. *super Genesim ad literam*: anima auerti à corporibus & phantasmatibus, & sic auersa intelligit iuxta modum substantiæ separatæ, & de hoc ponit exemplum, quod in ciuitate de qua ipse erat, narratur euenisse, vbi quidam iuuenis passus fuit dolorem in genitalibus vsque ad mortem: & quod fuit visus mortuus à circunstantibus, quia non erat ei vox neque sensus siue motus, mitigato autem dolore & anima ad corpus conuersa primum verbum quod locutus est dicit circunstantibus talis iuuenis mortuus est, & portatus ad sepulcrum & illi qui portant eum sunt modo in tali quadrimio: circunstantes autem ignorantes de morte illius iuuenis, & mirantes vnde iste quem credebant quasi mortuum sciret quæ dicebat de mortuo iuuene, miserunt famulum ad comperiendum vtrum sic esset: & comperta veritate mirati sunt quam plurimum per quem modum iste iuuenis scire potuit illa; propter quod visum est aliquibus quod habuit modum intelligendi substantiarum separatarum.

Anima cuiusdã habuit modum intelligendi substantiis separatis.

Verum quia ista à maiori parte Doctorum Theologiæ reputantur impossibilia, omissis rationibus illorum eorum causa breuitatis standum est & firmiter permanendum cum opinione sanctorum, scilicet Hilarij, Augustini, Ambrosij, Anselmi, sancti Thomæ, & aliorum do-

Opinio vera de artibus magicis.

ctorum Catholicæ legis, standum est etiam sententiæ sacrorum canonum, dicentium cum prædictis doctoribus Catholicis artes magicas à Dæmonibus efficaciam & vim accipere, ex quo est, vt per artes magicas omnia mala de quibus dictum est, & multa alia malefici, Deo permittente, procurent.

Cap. XIV.

Remedia contra maleficia.

Diabolus in quibus nullam habet efficaciam.

De remediis contra maleficia, præsupponendo quæ de eis dicta sunt superiùs, est menti tenendum, quod Diabolus non potest habere efficaciam artis magicæ, nisi supra hominem minus de Deo confidentem. Item nihil potest super hominem Diabolicis figmentis non credentem. Primum ponit August. & habetur *in decreto 25. quæst. 5. c. nec mirum.* Secundum probatur sic: non plus sunt operatiua nec maioris efficaciæ figmenta Diabolica quàm sacramenta Christi, sed Sacramenta Christi non operantur aliud vt habeant efficaciam aliquam, nisi in virtute fidei: ergo nec execrationes Diabolicæ; & huius veritatis signum est, quoniam ante aduentum Christi multi erant obsessi à Dæmonibus, & nocturni lemures & phantasmata plura apparebant, quæ nunc reuelata fide & malitia Dæmonum agnita, ita assiduè non apparent: quoniam ex fidei virtute & charitate ad Christum, tales delusiones vt plurimum propulsatæ sunt: ita quòd si apud aliquos appareant, ibi error vel defectus fidei inuenitur: nam apud illos Diabolicæ execrationes efficaciam habent qui credunt vel adhærent talibus execratis machinationibus Diabolicis, vel dubitant & formidant in articulo fidei, vel experiri nequiter volunt, vel ex quadam admiratione seu curiositate volunt hæc maleficia tentare, siue videre, vel facientibus assistere: quæ omnia sunt periculosa in fide: Vitet ergo hæc prædicta, & firmetur in fide Christi quilibet bonus homo Christianus, abrenunciet Satanæ & omnibus operibus eius, sicut in baptismo professus est, & maleficorum versutias non timebit: notandum quod hæc fides de Domino Deo, est murus inexpugnabilis aduersus Dæmones & maleficos eius.

Quare ante aduentum Christi multi erant obsessi à Dæmonibus.

Contra fascinationes auium.

Albertus tamen *in lib. de animalibus contra fascinationes auium* tradit remedia naturalia, per quæ vt ipse asserit facinati fascinationes excutiunt, quæ cuicunque placeant, mihi autem non placent: sed cum consilio decreti. 33. *quæst. prima, capitulo si quis per Sortiarias* arbitror in talibus ad auxilium Dei recurrendum per orationes, eleemosynas, per jejunia & per confessionem à peccatis quoniam sic poterit auxiliante Deo liberari. Credendum enim est, quod ea quæ per substantias spirituales fiunt, per virtutem naturæ dissolui non possint, quia maior est potestas Dæmonum quam corporum animalium, non enim est potestas sub cœlo comparabi is potestati Dæmonum, vt scribitur *Iob.* 41. Potest tamen dissolui maleficium factum Dæmone procurante per alium maleficum qui arte Dæmonis ordinis superioris vtitur, vel per bonum Angelum, & per exorcismos Ecclesiæ, qui ex virtute passionis Christi efficaciam habent.

De potestate Dæmonum.

Posset etiam maleficium destrui quod factum est aliquibus corporalibus rebus adhibitis, sine quibus non fieret res illas dissipando: sicut ali-

quis

quis redditur impotens ad actus nubiles per maleficium excitatum mediantibus acubus inter se foramine & cuspide copulatis, quæ dum disjunguntur tollitur maleficium, & ex affixo clauo in ligno fugantur aues, quo euulso tollitur maleficium & aues fugatæ reuertuntur, & sic de multis aliis maleficiis quæ isto modo destruuntur. Sed quod maleficium factum à Dæmone per vim naturæ, vt quidam asserunt destruatur, videtur irrationabiliter dictum, quamuis aliqui ex eis quæ *Tobiæ sexto* scribuntur, vbi dicitur quod pars jecoris accepti à pisce carbonibus supposita fumum fecit, qui omne genus Dæmoniorum extricauit, hoc idem affirmare videantur.

Item volunt astruere, quod Dæmones in pœnam sui peccati subiiciuntur rebus corporalibus, ex quo est quod per aliquas res corporales maleficia Diaboli ex naturali virtute earum destruuntur. Verbi gratia dicunt quod homo maleficiatus & impotens ad actus conjugales, si cum oleribus Iouis barbam comederit, omne maleficium tolletur ab eo, & erit potens ad suam voluntatem, quum Iouis barba quia frigida in tertio gradu ad actus [illegible] magis quam vtilis videtur esse nociua. Asserunt etiam quod [illegible] nigri applicatum cuilibet maleficiato tollit maleficium. Alij [illegible] bucella panis intincta in sanguine tracto à digito eius qui maleficiatus est, & comesta ab eo, tolli, vt dicunt, maleficium. Alij [illegible] dicunt debere maleficiatum vt sanetur. Dicunt quidam quod per lotium tollitur omne maleficium. Multi alia multa asserunt vtilia ad tollendum maleficia, sed quia in decretis 33. *quæst. prima* docetur super talibus maleficiis ad Deum habere recursum: nec est aliquis Doctor famosus qui ista prædicta remedia probet. Verisimile mihi videtur prædicta remedia quæ dicta sunt superstitiosa, vana & vitanda esse tanquam maleficia, cum Dæmon per vnum maleficium destruat reliquum, quorum vtrunque est damnabile, & talibus remediis ad alia maleficia vti est vulnus vulneri iungere, & venenum veneno expelli tentare, & maleficium per maleficium dissoluere, & qui hoc facit, Decidit in scyllam cupiens vitare carybdim. Nec est idem vel simile de fumo jecoris, quoniam vt solemnes Doctores dicunt in illo passu, Angelus Raphaël Dæmonem expulit ad partes superioris Ægypti, quod fumus non fecit, sed combustio jecoris aliquem sensum mysticum potuit designare in quo instruendus erat Tobias, vt Doctores ibidem exponunt: Narrat Turpinus in chronica de bello Caroli Magni apud Hispanos, quod Carolus Magnus aliqua castra reperit in Hispania vbi tanta erat multitudo Dæmonum, quod ad ea exercitus Caroli nullo modo potuit accedere, & sic imperuasa remanserunt. Leguntur etiam aliqui thesauri absconditi in terra, quorum custodes sunt Dæmones, qui prohibent ne ab aliquo deportentur, legitur de campo Marciano apud Romanos: & ista sic fatata nulla re naturali dissolui possunt. Ad Christum igitur & ad beatam virginem, & ad sanctos, & ad preces & exorcismos Ecclesiæ in talibus maleficiis cum sinceritate fidei recursum habeamus: apertè enim Iesus Salvator noster,

In maleficiis recursus ad Deū.

Castra Dæmonum.

Dæmones sunt custodes thesaurorum in terra absconditorum.

noster, qui Diabolum vicit in cruce, nos super omnia maleficia faciet esse victores. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuit per omnia sæcula Deus benedictus. Amen.

CAPVT XV.

De somnis & visionibus.

Causa somniorum interiores.

SEd sæpius contingit, vt aliqui per somnia de rebus futuris quærant cognitioné, pro quo ne deceptio illis contingat, aliquid de somnis dicendũ restat. Sunt enim somniorum causæ quãdoque interiores quãdoque verò exteriores: Interiores verò duplices, quædam sunt per modum quasi habitus, quando scilicet affectio est inclinata ad aliquid dum homo vigilat, & tunc phantasia negotiatur, quandoque circa illud in dormiendo & ista causa non est causa per se euentus somniorum, sed si prouisus euentus in somno in tali causa eueniat per accidens se habet ad illam. Aliquando est causa interior se tenens ex parte corporis: nam ex interiori dispositione corporis formatur motus in phantasia correspondens tali dispositioni. Sicut homini qui habet frigidos humores in capite occurrit in somnis quod sit in aqua vel in niue: & propter hoc Medici dicunt intendendum esse somniis ad cognoscendum interiores dispositiones. Legitur de quodam qui somniabat quod pix liquefacta fundebatur in ore eius, & cum euigilatus est, reperit se profusum cholera nigra, quam per os euomuerat & illa erat causa somnij eius.

Causa exterior.

Causa verò extrinseca somniorum duplex est, quædam est corporalis, alia spiritualis, corporalis inquantum imaginatio dormientis immutatur ab aere continente, vel ab impressione cælestis corporis, & sic apparent dormienti aliquotiens quædam phantasmata conformia vel dispositioni aëris secundum quod calidus est, siccus, frigidus vel humidus, vel dispositioni cœlesti, cui inferiora corpora subiiciuntur. Quòd autem homo in somnis terribilia phantasmata videat, plurimum contingit ex mala complexione somniantis, vel ex horrido fumo grossi cibi, sicut sũt fabæ, vel olera & cibi melancholici. Spiritualis quidẽ causa quãdoque est à Deo qui ministerio Angelorum aliqua hominibus reuelat in somniis secundum illud. *Numer.* 12. Si quis fuerit inter vos Propheta Domini in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum.

Cur homo in somnis terribilia videat.

Quandoque verò ex operatione Dæmonum aliquæ phantasiæ dormientibus apparent, sicut legitur de vxore Pilati, ex quibus futura reuelauit, his cum eis habent peccata illicita. Sic ergo dicendum, quod si quis vtatur somniis ad præcognoscendum futura secundum quæ somnia procedunt ex reuelatione diuina vel ex causa naturali intrinseca, siue extrinseca, quantum potest se virtus talis extendere, non erit illicita diuinatio. Si verò huiusmodi diuinatio causetur ex reuelatione Dæmonum cum quibus pacta habentur expressa, quando ad hæc reuocantur: vel tacita, quando huiusmodi diuinatio extenditur ad quæ se non potest extẽdere, erit illicita diuinatio & superstitiosa, & per Ecclesiam reprobata.

Diuinatio per somnia licita vel illicita.

Dubitatum est apud me super somniationem, quoniam scio in vrbe Pictauensi familiarem mihi probam mulierem deuotam, de fide per omnia rectè credentem, quæ pluries somniauit quod dentes ab ore excidebant: citò post aliquis amicorum eius discedebat ab hoc mundo. Vice quadam postquam de casu dentium

rium somniauit, cùm iuuenis quidam cognatus eius æger decumberet in lecto, dixit, morietur iste iuuenis, nec euadet, quod ita euenit sicut dixit. Nocte quadam labenti post tempore, per somnium visum illi fuit quod magna pars dentium anteriorum ab ore eius euulsa ceciderat & in crastino mane nunciatum est illi quod maritus eius graui morbo repente peruasus esset: ex quo cogitauit somnium, memorando quod ille infirmitate absque humano remedio mortuus esset, & sicut excogitauit, sic est mors subsecuta mariti. Cùm igitur plures sapientes dicant quod somnium de casu dentium mortem significat amicorum, iustum & seriosum esse videtur, vt quæ sit causa talium somniorum requiratur; ad quod in promptu non est responsio à me requirenda quandoque latens est apud me huiusmodi somniorum causa. Saluo tamen sapientum iudicio probabiliter tenendum videtur, quod si huiusmodi somniorum finis vel circumstantia euentus vtilis: & Catholica euenit, à Deo tale somnium euenire, quod de prædicta muliere euenisse videtur, quoniam agnita infirmitate mariti sollicitè confessorem mandauit, & de confessione maritum admonuit, & suæ domui prudenter consuluit, & somnium à Deo gratias agendo æstimabat humiliter esse. Si verò finis talium somniorum superstitiosus sit, vel ei aliquid annexum quod in malum vergit exemplum, vel per hoc ille qui somniat in errorem mentis vel tentationem veniat, vel alias circumstantia aliqua vitiosa proueniat, quia finis vt Ambros. ait nomen imponit, à malo spiritu videtur tale somnium processisse.

Prudenter tamen & cautè homo se debet habere circa talia somnia, nec nimis insistere debet, quia cum à bono vel à malo spiritu procedere possint, discernere à quo procedant à Deo est, non ab homine. Vnde magister Ioan. Gersonis Cancellarius Parisien. in nostra Domina, in tractatu quem fecit de veris reuelationibus, dicit quod non est humanitus regula generalis, vel ars dabilis, ad discernendum semper & infallibiliter quæ veræ sunt, & quæ falsæ aut illusoriæ sunt reuelationes. Tunc enim de prophetiis non haberetur fides, sed euidentiæ certitudo. Tenendum est igitur medium cum Apostolo Ioanne, vt non credamus omni spiritui, sed probemus spiritus si ex Deo sunt, & quod bonum est teneamus. Sunt enim aliqui qui per superbiam, curiositatem, & vanam laudem, atque præsumptionem sanctitatis cupidi sunt sic habere reuelationes insolitas, & ij se dignos reputant habere reuelationes & gloriabundi delectantur in talibus: tales reuera merentur illudi à Dæmonibus, quia humilitatem non habent in animo, quæ est saluberrimum consilium contra illusiones Dæmonis: ille igitur cui tales reuelationes fiunt, redeat ad humilitatem, timeat ne propter enormitatem peccatorum suorum detur in reprobum sensum, reputet se indignum vltra alios reuelationes habere, & nihil plus cæteris habere meriti apud Deum: tunc si à Diabolo sint ex huiusmodi humilitate, euanescent omnia talia machinamenta, vel si velit Deus quod talibus illusionibus exerceatur, non eum deficient à suo sano proposito, dum tamen semper recurrat ad humilitatem. Si verò tales reuelationes à Deo sint per humilitatem, magis præparabitur locus

Prudentia circa somnia.

Humilitas est remediũ contra reuelationes somniorum.

ad susceptionem earum, vt mereatur ille qui ad humilitatem confugit audire: Amice ascende superius, quia quanto in loco inferiori recumbit per humilitatem, tanto altius ascendere meretur per illustrationem diuinæ reuelationis: & istam viam humilitatis in suis reuelationibus tenuerunt Moyses, Ieremias, Ioann. Baptista, & Apostolus Paulus: Debent etiam illi cui tales reuelationes offeruntur, consilium quærere à viris prudentibus & doctis, quorum consilio acquiescant absque pertinacitate, quoniam pertinacibus qui de se nimis sperant & ambulant in mirabilibus, supra se visum est quandoque, quòd maiori videbantur Deum timere deuotione quàm cæteri, & colere: plus jejunare, plus in essentia stare orationibus insistentes, eleemosynas dare, nunquam turpia verba dicere, prædicationes cupidè auscultare, & tamen quia in corde eorum non erat humilitas, suggerente Diabolo superba & vana opinione ducebantur, vt crederent se digniores cæteris, & æstimarent ex meritis reuelationes sibi ostendi debere à Domino, ex quo cum reuelationes quas à Deo prætendebant non obtinerent, impellente Diabolo in desperationem auxilij diuini prolapsi: ita vt quidam maniaci dementes facti sint, quidam verò seipsos suspenderint, aut merserint in flumine, & miserabiliter finem vitæ terminauerint: humilitas igitur & donum consilij in talibus reuelationibus factis vel fieri speratis, maximè debent adhiberi: quatuor præterea conditiones aspiciendæ sunt ad hoc vt sciatur an reuelationes quæ aliquando offeruntur à bono Angelo sint, siue malo.

Cui reuelationes fiũt, consilium quærat & se humiliet.

Suggerente Diabolo credunt se digniores cæteris.

Prima conditio est, quod Angelus, siue Propheta, diuina inspiratione Prophetans, aliquid futurum denunciat quod veraciter non eueniat in sensum, quem ipse vel Spiritus sanctus intendebat, sed reuelatio Dæmonum semper fallax est, nam ipsi fallaces sunt, & falluntur, & accipitur hæc conditio in *Deuter.* 16. cum dicitur, si tacita cogitatione responderis quomodo possum intelligere verbum quod locutus est Dominus, & sequitur responsio: hoc habebis signum, quod in nomine Domini Propheta ille prædixerit non euenit: hoc Dominus non locutus est, sed per timorem animi sui Propheta confixit.

Quatuor conditiones in reuelationibus.

Secunda conditio, si illud quod Angelus vel Propheta prædixit, non eo modo quo vocaliter proferebatur eueniat priùs, super hoc reuelationem à Spiritu sancto recipiet de Prophetia aut reuelatione, quomodo sit intelligenda, vel conditionaliter vel mysticè, vel literaliter, & sic factum est in Iona prædicente destructionem Niniuitarum, & in Isaia prædicente mortem Ezechiæ, aliter debuisset secundum legem lapidari, Deuteron. 6. scriptam.

Tertia conditio nihil bonis moribus aut fidei contrarium, sancti Angeli aut sancti Prophetæ præcipiunt aut prædicant, non sic est de Dæmonibus, quorum signa dicuntur signa mendacij, quia ad mendacium credendum inducunt, & hæc conditio accipitur ex Deuter. 16.

Quarta conditio est, quod reuelatio Angelica, siue Prophetica super aliquo, quod bonis moribus obuiaret, nisi diuina interueniret iussio, siue dispensatio quæ totaliter circunstantionata est, aut esse debet,

quod

quod de ea reuelatione accipienti, vel eius pro quibus fit reuelatio, dubitare non liceat, & clarè cognoscatur hujusmodi reuelatio à Deo esse, quod donum discretionis facit: nam agit vt sapore quodam intimo & illuminatione quadam experimentali, homo sentiat differentias inter reuelationes veras & illusiones Diabolicas, & hoc beatus Bernardus dicit de seipso: sentiebat enim quodam interno afflatu quando ad faciendum miracula diuina virtus aderat: & Christus in Euangelio dicit, dum sanata est mulier ex contactu fimbriæ vestimenti eius se sensisse, virtutem ex illo exiisse. Sic igitur de somniis non est leuiter iudicandum, sed vtendum est discretione cum humilitate & consilio justorum, & hæc de somniis pauca sufficiant.

De somniis non est leuiter iudicandum.

CAPVT XVI.

De grauitate criminis maleficorum.

SEquitur nunc videre de grauitate & magnitudine peccati, quod committunt malefici & sortilegi, qui Dæmonis arte & versutia prædicta mala & plurima alia operantur. Vt sciatur quàm detestabilis & enormis sit eorum vita, & quantum fugienda sit eorum conuersatio & vitanda consortia, immo & periculosa eorum colloquia, quoniam pestiferè intoxicationes à Dæmone intoxicante venenum contagiosum & longè latè euomunt, quo cæteri plures sauciati pereunt, quia abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum Dæmonis. Et hæc primo ex dictis Bonauenturæ in 2. *sent. distinct.* 33. in exponendo litteram, quæ ponit modos & qualitates quibus peccata aggrauantur. Et primò aggrauatur peccatum ex causalitate, & sic peccatum Diaboli fuit graue, quia fuit causa omnium aliorum. Secundo dicitur grauari peccatum ratione generalitatis, sicut fuit peccatum Adæ, quod est generale omnibus successoribus. Tertio ratione enormitatis sicut peccatum Iudæ. Quarto ratione ingratitudinis, sicut est peccatum eius qui magna beneficia à Deo suscepit, quia qui ingratus est magis peccat. Quinto ratione maioris periculi sicut peccatum ignorantiæ. Sexto ratione maioris adhæsionis & firmitatis, & sic est peccatum auaritiæ quod crescit in senibus, vbi alia diminuuntur: Septimo ratione maioris pronitatis vt luxuria. Octauo ratione importunitatis, sicut est superbia quæ oritur ex benefactis. Nono ratione impugnationis maioris, vt peccatum in Spiritum sanctum. Decimo ratione maioris facilitatis, vt peccatum Adæ & luxuriæ in senibus, quod facilè potest vitari. Vndecimo ratione maioris offensæ, sicut idololatria. Duodecimo ratione maioris libidinis, & hæc grauitas potest reperiri in quolibet peccato, vnde habentur versus.

Conuersatio maleficorum & sortilegum est vitanda.

S. Bonauentura exponit modos & qualitates quibus peccata aggrauantur.

Causa, genus, norma, gratisque pericula firmant.
Pronus & importus impugnat cum facit offensam,
Atque libido facit major peccata grauari.

Prosequendo igitur per singula prædicta, grauissima probantur maleficorum & sortilegorum peccata, illis applicando prædictas circunstantias aggrauantes. Possunt etiam maleficorum peccata multum grauia demonstrari ex aliis causis, &

Peccata maleficorum possunt grauia demonstrari ex multis causis.

primò ratione infidelitatis, quæ in maleficiis continetur, vel præsumitur contineri per infidelitatem maximè homo elongatur, siue auertitur à Deo, & in auersione à Deo consistit peccatum formaliter: vbi est maxima auersio, ibi est maximum peccatum: patet ergo in maleficio maximum esse peccatum. Item tales malefici sabbata nocte celebrantes cum dæmonibus, sunt blasphemi diuini nominis & honoris, & sic blasphemia claudit in se infidelitatem, & addit supra infidelitatem detestationem prorumpentem in verba contumeliosa quòd aggrauat peccatum infidelitatis.

Item hoc idem ostenditur ex odio quod malefici habent ad Deum, adhærendo dæmonibus: odium verò causa est infidelitatis. Causa potior est suo effectu, idcircò odium est grauius infidelitate, sic est maximum peccatum. Item malefici qui peccatum expressum habent cum dæmonibus, vt in pluribus, sunt idololatræ, & sacrificiũ offerunt dæmonibus: idololatria præsupponit infidelitatem & maximum blasphemiam & odium, & adiicit exterius indebitum cultum, qui si sit sine interiori infidelitate, sic additur culpa falsitatis: & ex istis aggrauantur peccata maleficorum prædictorum. Potest etiam grauitas maleficorum aliunde pensari vt patet ex versibus.

Causa potior est suo effectu.

Aggrauat ordo, locus, peccata scientia, tempus.
Ætas, conditio, numerus, mora, propria causa.

Horum vsuum singulæ rationes possunt iuxta qualitates suas peccatis maleficorum concorditer applicari, ex quibus apparet quod grauitas ipsorum augetur.

Possunt etiam maleficia in suis peccatis censeri grauia aliunde, & primo ratione obiecti, quia malefici à Deo recedentes, & diabolo adhærentes à summo bono quantum in ipsis est, recedunt & obiecto maximè malo adhærent, & ex obiecto à quo recedunt, & cui adhærent iudicatur peccatum maleficorum pessimum & grauissimum. Item peccatum eorum optimis virtutibus opponitur, scilicet, fidei, charitati & latriæ, ergo est maximum: tenet consequentia per Philosophum. 8. *Ethicorum*, dicentem, pessimum optimo contrarium est, & intelligitur vbi virtus vitio opponitur directè & non secundum extensionem virtutis maiorem quia tunc parua peccata magnis virtutibus opponuntur. Item grauissimum peccatum est, vbi voluntas ex intentione pessimi finis inclinatur ad peccandum, sic est in peccato maleficorum, vt sæpè auditum est ex confessionibus eorum, est ergo grauissimum peccatum eorum. Item ex circumstantiis quæ continentur in hoc versu.

Maleficia in suis peccatis possunt aliunde censeri grauia.

Quis, quid, vbi, quibus auxiliis cur, quomodo, quando.

Si istæ circunstantiæ applicentur peccato maleficorum multum videntur ipsum aggrauare. Item aggrauatur eorum peccatum ex nocumento intento atque præuiso, & ex damno quod incurrunt, vt frequenter præuiso ab illis. Item in dignitate personarum in quas peccant, & quibus nocere cupiunt nocerent enim si possent Regi, Papæ, Prælatis, & Iudicibus, si permissum esset illis. Item grauatur peccatum eorum ex qualitate personarum peccantium, quæ vt in plurimum

sunt

sunt antiquæ gentes, in quibus est maius peccatum quàm in cæteris, & adhuc maius, si sint Ecclesiastici viri, propter quod dicit Isidorus *libro secundo de summo bono. Tanto maius cognoscitur esse peccatum, quanto qui peccat maior habetur.*

Malefici iuribus omnibus sunt puniendi. Idcirco tales malefici ex termino vitæ ab humanis iuribus censentur puniendi. *Exod. 22. Maleficos non patiaris viuere.* Item prohibentur magi & arioli. *Leuit. 19. & Deuteron. 13.* Iubentur idololatræ, Prophetæ Diaboli, somniorum fictores, & tales huiusmodi, etiam si parentes & amici sint, irremediabiliter occidi. Si igitur in lege veteri tales morte plectebantur, quid de illis in lege Christi immaculata fieri debet: cùm dicat Beda; Pudeat Ecclesiam quod pudeat Synagogam, sapientis igitur iudicis Ecclesiæ arbitrio relinquatur: quoniam sicut oculis nostris vidimus tales malefici, vbi per iustitiam non puniuntur, miserabili morte frequenter iusto Dei judicio defunguntur, sicut etiam narrat Vincentius *in speculo historiali libro 26. cap. 27.* de muliere malefica in Anglia & in villa dicta Berthelia, quæ habebat cornicem crocitantem, ex cuius garritu augurata est sibi mortem imminere, & statim vt post mortem cauatis lapidibus corpus eius clauderetur, lapidibus dico ligatis tribus catenis ferreis, quibus ruptis à Dæmonibus tertia nocte ablatum est, & deportatum per aëra cum magnis clamoribus, quasi per quatuor milliaria nec vltra comparuit.

Historia ... de Malefica

CAPVT XVII.

Ad argumenta superius initio capitis tertij facta responsiones.

Restat nunc ad decreta superius allegata respondere, quæ maleficorum figmenta nihil esse in re extra, sed tantum intra dicere videntur. Et primò ad illud quod habetur. *26. quæst. 5. Episcopi*, ad quod dicendum, quod decretum illud insertum est à Gratiano in suo libro, & acceptum ex consilio Acquinen. siue Acquiritano, quod Vitalis Anthiochenus Episcopus celebrauit cum quibusdam paucis Ecclesiasticis viris, quod etiam præcessit quatuor magna consilia, ex quibus constat quod non fuit tantæ auctoritatis sicut vnum quatuor prædictorum consiliorum, quæ auctoritate Summi Pontificis fuerunt roborata, vel sicut statuta summorum Pontificum vel sanctorum dicta Doctorum.

Idcircò quædam capitula decreti dicuntur paleæ, id est habenda pro palea, quia non sunt alicuius momenti, quia non fulciuntur tanta authoritate sicut quædam alia. Idcirco Gratianus prudenter in multis ostendit, ex quibus consiliis sua decreta accipiat, ad ostendendum quod non omnia sint paris vel eiusdem auctoritatis siue ponderis & reputationis. Ex quo vlterius dicitur quod in prædicto consilio minus bene digestum fuit decretum illud Episcopi, & apud multos qui indiscretè & tenaciter & incautè nimis adhærent est periculosum: per hoc enim parant impedimentum & obices, ne maleficia sorceriorum cognita extirpentur, quod viam parat non modicam ad cultum idololatriæ, & ad multos contra fidem

errores, immò vt iterum Sathanas princeps mundi constituatur. Si igitur decretum allegatum, mulieres quas exprimit dicat decipi tantum in phantasia, & idem de aliis concludere velit, fallacia est consequentis vel accidentis: Idcirco non concludit verum, quoniam oppositum in multis luce clariùs patet, pro quo res gesta diebus nostris adducatur in medium magister Guillelmus de Lure aliàs Hameline, monachus de Ordine Beati Benedicti, magister in Theologia, prædicator magnus in verbis, plus quàm in scientia, quem sæpè Pictauis vidi, & cum eo frequenter sum locutus, pro quo supplicatum fuit, vt in consortio magistrorum & in facultate Theologiæ Pictauis reciperetur, receptúsque fuit, parúmque profecit in facultate, quoniam de maleficio accusatus fuit & conuictus, & anno Domini 1453. die 12. mensis Decembris in capella Domini Episcopi Ebriocen. judicialiter in præsentia suorum judicum confessus fuit, quod ipse cum complicibus eius realiter & pluries ad nocturnum cultum Dæmonis iuit, ibíque Dæmonem coluit, qui aliquando in forma hominis, aliquando in forma hirci apparebat, & ad instantiam Dæmonis Christum & Mariam virginem, sanctam Crucem & articulos fidei negauit, & prostrando in terram, plorando exhibuit judicibus suis quandam cedulam vbi inter cætera continebatur, quòd dum introductus fuit in sectam Dæmonis, præcepit illi Dæmon, qui jusserat illi magistro, quod vocaret Dominum suum, & quod prædicaret in populo, quod huiusmodi secta non erat nisi illusio phantasiæ: & sic prædicando augebatur secta illa nefanda, quia sic prædicando reddebantur malefici audaciores ad introducendum alios in suam sectam, & judices Ecclesiæ per hoc, ad inquirendum de maleficiis, erant remissiores, ex quibus dictus magister Guill. de Lure aliàs Hameline condemnatus ad carceres perpetuos, pauco tempore post in carceribus obiit, ex quo patet quòd adhærere indiscretè illi decreto Episcopi periculosum est.

Historia stupenda Guillelmi de Lure, monachi ordinis S. Benedicti.

Consequenter adduntur in prædicto capite duo exempla. Primum Ezechielis Prophetæ, secundum Pauli Apostoli: primum scribitur Ezechielis 8. cap. 2. scribitur 2. ad Cor. 12. sed hæc exempla non probant quod prædictæ mulieres corporaliter non possint deferri, vel etiam quod realiter non deferuntur, quoniam si Ezechiel tantum in spiritu delatus fuit in cincinno de Chaldea in Ierusalem ad videndum abominationes Templi: potuit etiam deferri corporaliter sicut Abacuc qui fuit translatus ministerio Angeli de Iudæa in Chaldæam ad Danielem in lacu leonum, & iterum reductus in Iudæam vt scribitur Danielis 14. cap. Et legitur etiam de Philippo, qui postquam in via baptizauit Eunuchum Candacis reginæ, à loco vbi baptizauit eum, portatus est à spiritu in Azotum, vt patet Act. 8.

Abacuc ministerio Angeli translatus de Iudæa in Chaldæa.

Possunt ergo tales apparitiones & visiones fieri in solo spiritu, aliquando in corpore. Exemplum etiam Pauli inefficaciter hic ponitur, quoniam quartodecimo anno post raptum, loquitur Paulus de suo raptu, vbi non dubitat se non fuisse raptum ad Paradisum in corpore: quoniam illis tribus diebus in quibus, vidit diuinam Essentiam, & audiuit arcana verba, erat corporaliter in Damasco in vico, qui dicitur rectus, & in domo Iudæ, vbi tribus diebus non-

Apparitiones & visiones possunt fieri in solo spiritu, aliquando in corpore.

non bibit, neque manducauit, & hoc notum erat Iudæ, & suis domesticis,& etiam Ananiæ, quem Deus misit ad Paulum existentem in raptu: nec ista Paulus ignorauit, sed dubitabat vtrum ipso existente in raptu, anima eius fuerit à corpore educta,& ducta ad cœlos,vel vtrum anima manente in corpore fuerit ei ostensa visio Dei per essentiam, quæ dicitur raptus, quoniam vsque ad tertium cœlum fuit raptus, & sic patet quod indiscretè & impertinenter in dicto cap. *Episcopi*, ad probandum quod sortilegi corporaliter non deferuntur à Dæmonibus duo prædicta exempla Ezechielis & Pauli ponuntur. Laudandi tamen sunt Ecclesiastici Patres, qui huic concilio interfuerunt: quia si non ex toto de prædictis apparitionibus veritatem agnouerunt, partem cognoscentes, ad vlterius inuestigandum, de veritate ampliori in hac materia, suos sequaces excitauerunt. Primò tamen in eodem capitulo ante duo prædicta exempla ad asserendum prædictas mulieres solum deceptas ab intra, & non fieri ab extra præmissum est, allegando Paulum, quod sathanas se transfigurat in Angelum lucis, &c. Sed hoc magis probat mulieres maleficas ferri ad loca remota quàm deludi solùm in phantasia. Consequenter post prædicta ponitur in eodem prædicto capitulo; *Omnibus itaque publicè denunciatum est, quod qui talia credit & his similia, fidem perdit.* Finaliter subiungitur ibidem *proculdubio infidelis est & pagano deterior:* Hæc enim verba satis crudè hic posita sunt, qui enim credit quòd Diana vel Herodias aliquid muneris vel deitatis habeat sicut tempore Pompei & Iulij Cæsaris gentiles credebant de Phemonoë & Trithone, vt patet in Lucano 5. & 6. libris, propter quod cultus diuinus illis debeat exhiberi in obsequium: sicut illæ mulieres ambulantes cum Diana credebant, ille pro certo fidem perdit, & si Christianus est, efficitur pagano deterior. Sed qui credit Dæmones posse sensibus corporeis extra apparere ad tentandum, vel qui credit quod Dæmones possunt homines & multa alia corpora de loco ad locum transferre, ille non perdit fidem; scilicet ex fide hoc debet credere, qui si non crederet, fidei derogaret vel articulis, vel conclusionibus elicitis de necessitate ex articulis. Quòd etiam dicitur in prædicto capitulo *Episcopi*, quisquis igitur credit posse fieri aliquam creaturam aut in melius aut in deterius, mutari aut transformari in aliam speciem, nisi ab ipso creatore, &c. infidelis est, & pagano deterior: hæc omnia informiter & crudè dicta sunt, & contra hoc quod priùs dictum est, quod sathanas transfigurat se in Angelum lucis. Qualiter autem Dæmon possit formare corpora & non formare, scilicet, mouendo ad formam vel ad locum, satis arbitror ex supradictis esse notum & periculosum est simplicibus circa hoc decretum insistere, qui non nouerunt vel Philosophiæ, vel Theologiæ principia, & vim spiritualium substantiarum supra corpora ex dictis Sanctorum & Doctorum non agnoscunt.

Mulieres maleficæ ferri ad loca remota.

Credere quibusdam rebus quas Dæmones possunt agere non est perdere fidem.

Vltimò nunc restat sumptas rationes ex altero decreto soluere, dicitur enim 26.q.7.c. Admoneant: *Admoneant fideles Sacerdotes populos, vt nouerint magicas artes & incantationes quibuscunque infirmitatibus hominum nihil posse remedij conferre, non animalibus languentibus claudicantibúsque & moribundis*

quicquam

quicquam mederi : ſed hac eſſe laqueos & inſidias antiqui hoſtis , quibus ille perfidus genus humanum decipere nititur , &c. Ad hoc dicendum eſt , quod fatendum , quod artes magicæ & incantationes nihil in ſe virtutis habent , quo poſſint infirmitatibus hominum vel animalium languentium vel claudicantium aliquid conferre remedij , ſicut credebant quidam magici , & ſicut credunt fideles Catholici de Sacramentis , quæ virtutem ſpiritualem habent , ad efficiendum quod ſignant : Sed Dæmones aſſiſtunt huiuſmodi incantationibus , & maleficiis qui operantur cum eis permittitur. ea ad quæ per maleficos inſtingantur , fingendo quòd per huiuſmodi verba vel ſigna ex ſua virtute cogantur, & ſic inducunt homines ad credendum magicas artes ex ſe virtutem habere , per quam perfidus hoſtis mala ſemper operatur : quæ quidem virtus non magicarum artium eſt , ſed Dæmonum , à quibus nos & populum ſuum Chriſtianum protegat Dominus firmos in fide , & ei in charitate acceptos , Ieſus Chriſtus.

Artes magicæ & incãtationes nihil in ſe virtutis habent.

Finis Flagelli Maleficorum.

TRACTA

TRACTATVS
DE
SVPERSTITIOSIS
QVIBVSDAM CASIBVS:

Compilatus in alma Vniuersitate Coloniensi; Per Egregium sacræ Theologiæ Professorem Magistrum

HENRICVM DE GORCHEN.

PROOEMIVM.

IN lectione nouissima, vestris me obligaui dilectionibus, responsurum quibusdam mihi præsentatis casibus superstitionis ritum concernentibus, quos absoluendo simul repetere intendo, gratia autem dicendorum præmittendum est, tanquam principium sequentium, & est B. Aug. 20. *de ciuit. Dei*, & Doctoris sancti *in 2. 2. q. 95. 96. 97.* Homines peccatum committunt quicquid agunt Dæmonum auxilio, vel consilio per aliqua pacta, cum eis inita, tacita vel expressa. Hoc autem contingit quotiescunque homines in suis operationibus, ex falsa & vana opinione, ad aliquid tendunt. Falsa verò & vana est omnis opinio, qua quis ex aliquibus mediis nititur obtinere aliquem effectum, qui ex eis non est natus prouenire, v. g. aliquis iturus ad pugnam, stans in biuio, & considerans motum seu volatũ auium, & garritus, aut quoscunque gestus earum, potest ex eis coniectare super dispositione futura aëris, quæ ad serenitatem vel pluuiam, aut tranquillitatem seu tempestatem. Nam corpora brutorum animalium subiacent dispositioni corporum

cœlestium, & ideò nihil prohibet aliquas eorum operationes esse quorundam futurorum signa, in quantum conformantur dispositioni cœlesti, & sic quando cornicula frequenter crocitat, est argumentum futuræ pluuiæ, quod si dicto modo stans æstimet ex signis auium potiùs sibi per vnam viam ambulandum quàm per aliam, vel quod pugnando obtinebit victoriam, talis opinio falsa est & vana, quæ extendit motus & voces auium, ad ea quæ nullo modo ad ipsas aues pertinent, & quærit cognitionem per medium, per quod haberi non potest. Ac per hoc Dæmones præter petitionem hominis se occultè ingerunt ad cooperandum, & contrahitur quoddam pactum occultum hominis cum Dæmone. Vel si quis scribat cedulam litteris notis, & eam mittat scienti legere dictam scripturam, potest ipse scribens ex hoc hunc effectum consequi, vt alteri suam mentem manifestet. Sed si per aliquam cedulam insignatam nominibus ignotis, & per caracteres insolitos credat animum alicuius allicere in suum amorem, talis opinio falsa est & friuola, & conceditur Dæmoni licentia se immiscendi, ac per hoc fit actio illi & superstitio. Pari modo licet nautæ volenti pertransire mare aduertere dispositionem cœli, vt præconiectet super dispositione maris quo ad tranquillitatem vel tempestatem, quod si cæteris paribus eligat potiùs vnam horam vel diem quàm aliam. Aut si velit ex præmissis signis concludere aliquod infortunium ex occursu aliquorum hominum supra mare, vel eo ipso aliquid consequi per media, ex quibus consequi non potest, ac per hoc illicitis intendit. Fit igitur vt Dæmones se immisceant, & fit homo superstitiosus, & sic de aliis. Ratio autem prædictorum est, quia aduersarius noster Diabolus intendit incessanter perditionem hominum, & sic studet inducere in errores saluti generis humani nociuos, quandocumque sibi permittitur. Hæc autem permissio sibi conceditur ex demerito eius, qui vanis & illicitis seu falsis insistit, aut superstitiosis vacat, ad friuola se conuertendo, quemadmodum in exemplis præmissis & similibus, quo tanquam principali præmisso respondendum est casibus oblatis per aliquas propositiones.

PROPOSITIO I.

Cereis in die Purificationis benedictis in die Agatha, dum peraguntur Missarum solemnia, inscribere hæc verba, Mentem sanctam spontaneam, &c. *Ac per hoc intendere consequi liberationem incendij, habendo solam fiduciam ad Dei honorem*

honorem & beata Agatha, & ex eorum pietate auxilium expectando, non videtur illicitum neque superstitiosum.

HÆc propositio patet: nam diuina bonitas, volens sanctos suos tanquam charissimos amicos in honorem haberi, distribuit eis diuersa dona ad diuersos effectus in subuentionem contra varias necessitates hominibus occurrentes, quatenus ex talibus animus alliciatur ad Sanctorum suorum venerationem. Sic enim legitur, quod Deus frequenter operatur diuersa miracula circa Reliquias Sanctorum, & in eorum apparitionibus. Nec derogat pietati, alios & alios Sanctos institutos esse tanquam patronos circa alios & alios morbos, vel alia & alia hominum vota, vt sanctus Antonius circa membrorum incendia, sanctus Cornelius circa morbum caducum. Teste autem Doctore Sancto, licitum est portare circa collum Reliquias Sanctorum, & ex fiducia Dei & ipsorum Sanctorum, ex tali veneratione amplius piè præsumere de ipsorum auxilio: Et sic dicitur in decret. 26. *q.* 6. quia licitum est penes se habere cedulas conscriptas symbolo aut oratione Dominica, vt tantum creator omnium honoretur Deus. Legitur autem quod ad commendationem beatissimæ Virginis Agathæ, Angelus in tabulis lapideis sc ipsit illa verba *Mentem sanctam spontaneam ho. de. & pa. libe.* Legitur secundo, quod paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum Virginis, tulerunt velum eius contra ignem, vt comprobaret Dominus quod à periculis incendij meritis Agathæ martyris suæ eos liberaret. Si igitur ad reuerentiam diuini officij dum Missarum solemnia celebrantur, scribantur prædicta verba secundum modificationem, prout dicit propositio, non videtur in aliquo committi aliqua superstitionis nota, cum ex miraculis præuiis assurgat animus ad piè præsumendum consolationem Virginis ipsius veneratione assumpta, quasi quodam intercessore.

PROPOSITIO II.

Credere ipsa verba sic scripta, habere eo ipso intra se virtutem vniuersaliter praseruandi contra incendium, & ex tali opinione procedere ad aliquas operationes, est omninò illicitum & superstitiosum.

HÆc propositio apparet ex principio prælibato. Nam secundùm Philosophum 1. *Periherme.* Voces & scripturæ vsque ad hoc subjacent humanæ potestati, quod per eas tanquam per signa possumus conceptus nostros explicare. Quòd si ex eis vigore potestatis eis collatæ à nobis, attentemus aliquid ampliùs expetere seu extorquere, constat quod aliquid obtinere quærimus per illud per quod non est natum haberi, & per consequens ex falsa opinione & vana procedentes æquiualenter paciscimur cum Dæmonibus. Est autem notum, quod hujusmodi verba ex tali scriptione non accipiunt aliquam virtutem ex diuina institutione eis coëssentialem ad talem effectum, quemadmodum verbis sacramentalibus collata est virtus ad effectus sacramentales perficiendos. Vnde friuolum est, dicere ipsis verbis inesse talem virtutem intraneam, sicut herba habet virtutem propriam ad aliquem effectum naturalem suæ formæ proportionatam.

Præterea quæ diuinitùs dantur, non dantur quibuſcunque, neque cum obſeruatione, ſed ſecundum arbitrium Spiritus Sancti, ſecundum illud. 1. *Corint.* 9. *Alij quidem datur per Spiritum Sanctum ſermo ſapientia, &c.* Et poſtea ſubditur, *Hac omnia operatur vnus atque idem Spiritus diuidens ſingulis prout vult.* Non eſt igitur imaginandum quod indifferenter omnibus candelis, & ſemper illo die, & eadem Miſſarum hora, conferatur à Deo regulariter talis virtus immanens, cuius eſt præſeruare ædificia ab incendiis: quinimò contra tales obſeruationes ſtudioſè inuehunt Doctores. Nam & ipſe Apoſtolus *Galat* 4. dicit *Obſeruatis tempora, dies, horas & annos,* vbi protinùs ſubiungitur, *timeo fortè ne ſine cauſa laborauerim.* Ex hac radice gloſ. Guillelmi ſuper loco præallegato in decretis, ait, contra quoſdam portantes ſuper ſe quædam breuia videlicet. *Quicunque portauerit ſuper ſe iſtud breue non periclitabitur ſic vel ſic, aut illud bonum, vel illud ſibi continget,* vbi conſequenter ſubdit: *Proculdubio reprobandum eſt nec portandum.* Scribuntur enim quædam breuia cum quibuſdam verbis ſanctis & caracteribus aliquibus, ex quibus quorundam error credit illis cedulis ineſſe virtutem ad tales effectus conſequendos, ſed totum eſt vanum ad talem intentionem.

PROPOSITIO III.

Deferre ad Eccleſiam ſcapulas porcinas, vel alias eſcas, aut pocula, hac intentione, vt ſuper eas fiat diuini nominis inuocatio, & per quaſdam certas orationes benedictio: deinde eis vti reuerentius & in principio comeſtionis ex intentione pracircumſtantionata, neque illicitum videtur, neque ſuperſtitioſum.

HÆc propoſitio patet. Nam dicit Apoſtolus 1. *Corint.* 4. *Nihil eſt reiiciendum quod cum gratiarum actione accipitur,* cauſam ſtatim ſubiungens ait, *ſanctificatur enim per verbum Dei & orationem.* Vnde Nicolaus de Lira amplius dicit, quod ſicut aqua benedicta confert ad delendum venialia, pari modo cibus verbo Dei ſignatus, valet contra peccata venialia. Quemadmodum igitur indubitanter laudabile eſt præmittere benedictionem principiis prandiorum, & quarumcunque comeſtionum per orationes præcipuas, ſimiliter videtur commendabile, vt quadam vniuerſali benedictione, per determinatas orationes, huic rei propitias, ſanctificentur, ſicut & ſemel victualia ex diuerſis domibus illata, ne miniſter Eccleſiæ grauetur per ſingulas domos diſcurrendo: Vnde hoſtiæ pacificæ per oblationem conſecrabantur: deinde in tres partes diſtribuebantur, quarum vna incendebatur ad honorem Dei: alia pars erat Sacerdotis: tertia erat offerentium, & ea veſcebantur in eodem loco vel in Hieruſalem tanquam cibo conſecrato, vt habetur *Leuitici* 7. Huic etiam atteſtatur conſuetudo valdè vniuerſalis in diuerſis diœceſibus, vbi ſpecialiter circa feſtum Paſchæ ob reuerentiam communicationis ſpiritualis cibi, conſecrantur alia eſculenta, quatenus occupatio magis aſſidua, ſic circa ciborum ſumptionem, & omnia participant quandam ſpiritualitatem: ſicut etiam ea conſecrantur quæ deſeruiunt Euchariſtiæ Sacramento, vt Altare, vaſa, mappæ, & huiuſmodi.

PRO

PROPOSITIO IV.

Secundæ obseruantiæ practica, si eo modo fiat, quo exposita est, est illicita, vana & superstitiosa.

HÆc propositio apparet ex principio in capite huius materiæ præmisso: Nam ea sunt vana & illicita quæ ex falsa phantasia alicuius procedunt, secundum quam prætendimus aliquid consequi per aliqua media tanquam per causas, ex quibus talis effectus non est natus prouenire: Sic autem accidit in practica huius secundæ obseruantiæ. Dicit enim quod in pœnali Septimana, ponuntur scapulæ porcinæ ad Altaria, vel includuntur in Altaribus, & leguntur super ea quatuor Passiones, 4 Euangelia, scilicet in die Palmarum, Feria 3. Feria 4. & bona Feria 6. sequentibus, quibus sic lectis creditur quod huiusmodi scapulis acquiratur virtus talis, quod cruces factæ de craneis illarum scapularum habeant virtutem præseruandi homines à periculis maris, & ab inimicis corporalibus, scilicet raptoribus, & ab omnibus infortuniis. Hanc autem practicam esse superstitiosam videre facile est discurrenti per eius particulas. Vnde ipsa crucis signacula possunt considerari, vno modo, provt sunt quædam formæ artificiales: corporum autem artificialium formæ procedunt ex conceptione artificis, & cùm nihil aliud sint quàm conceptio, ordo & figura, vt dicitur primo physicorum, non possunt habere naturalem virtutem ad agendum: inde est etiam quod corpora artificialia ex impressione cœlestium corporum, nullam virtutem sortiuntur inquantum sunt artificialia, sed solùm secundum materiam naturalem; propter quod August. 10. *de ciuit. Dei* reprobat Porphyrium quendam ponentem, quod quædam imagines sub certis constellationibus fabricatæ ratione figuræ, obsequerentur similem virtutem cum rebus quarum forent imagines. Non igitur cruces secundum quod sunt quædam formæ artificiales, sortiuntur aliquam virtutem: Si verò crux consideretur in ratione signi veræ crucis, sic prædicatur suæ virtutis præconium contra potestates spiritales nequitiæ in cœlestibus: sed tunc non refert in qua materia sit tale signum, neque ex lectura alicuius Euangelij sibi confertur virtus quam habuit ex hora Passionis. Neque ipsi Cruci sic factæ inest aliqua virtus permanens quemadmodum magneti, inest virtus attractiua ferri, quamuis, ob reuerentiam veræ Crucis, immo verò potius ipsius Crucifixi ex intuitu deuotionis fidelium, Deus interdum mira per signum Crucis operatur. Sicut enim securi non inest virtus permanens ipsius artis, nisi quando artifex actu mouet securim; sic neque Sacramentis, neque Reliquiis, neque signo Crucis aut verbis inest virtus in actu, nisi motus summi artificis ad illos effectus ad quos determinatæ sunt, tunc specialiter concurrat. Rursus nunc ipsa lectio Passionum est instituta, ad conferendum talem virtutem contra quæcunque pericula: Velle igitur verba sacra extendere ad virtutem, quæ neque immediatè à Christo ipsius est collata, neque per auctoritatem Ecclesiæ, est superstitiosum & vanum. Sic enim quidam Parisius putabat verba consecrationis Eucharistiæ posse sanare Regem, eo quòd transferunt panem in Corpus Christi,

non attendens hujusmodi verba ad certum effectum esse determinata, ex virtute per ministrum Ecclesiæ à Deo decollata.

Relinquitur igitur friuolum esse, quod ratione lectionis dictorum Euangeliorum, adueniat Crucis signaculis tunc factis, quædam vniuersalis virtus, quæ eis intrinseretur, & per quam inexistentem & permanentem eorum portatio liberet indifferenter ab omni periculo: Non enim Deus contulit rebus sacris quicquid & quantum potuit, sed quantum placuit: Velle autem ad vlteriora eas extorquere, est extra ordinem diuinitùs institutum exorbitare.

PROPOSITIO V.

In aliquibus cedulis scribere nomina trium Regum, & collo suspendere ob reuerentiam Dei, & ipsorum Regum, & eorum fiducia sperare auxilium, non est illicitum: Credere autem ipsis verbis scriptis inesse aliquam virtutem sanandi quaslibet infirmitates, est vanum & superstitiosum.

HÆc propositio patet conformiter ex supradictis. Nam ob reuerentiam Dei & Sanctorum, licet portare in collo Reliquias Sanctorum, Euangelia, orationem Dominicalem & similia, & ob reuerentiam in tali portatione exhibitam, pium est fiduciam concipere de adjutorio Dei & Sanctorum. Sed quia ipsis verbis, nec à Deo, neque ab Ecclesia quasi ex auctoritate Dei, est collata virtus sanatiua: si quis per talia verba intendat consequi quascunque sanitates, talis ex falsa opinione procedit, & fit contractus quidam tacitus cum antiquo aduersario, cum quo semper nobis bellum est indictum, & nullius societatis pactum: igitur & pari modo responderi posset ad obseruantiam scripturarum, quibus scribitur. *Lutum fecit Dominus ex sputo, & Iesus autem per medium illorum ibat.* Verum, quia diligenter obseruantibus tempus & horam scribendi suspicio satis apparens est, quod opinantur illis verbis tunc acquiri aliquam virtutem specialem, quæ operatur effectus per eos affectatos. Quo circa per suos pastores deberent informari, ne talibus phantasiis fiduciam adhiberent, eo quod essent friuolæ, & à malignis spiritibus procuratæ quæ sub specie boni nouerunt versutiam suam palliare, & diuersis laqueis animi non resistentem implicare.

PROPOSITIO VI.

In die Palmarum Cruces facere iuxta tenorem quartæ obseruantiæ, penitùs superstitiosum est, procedens ex ludificata mente.

HÆc propositio patet, quia licet possit piè interpretando concedi, quod tales Cruces ob reuerentiam Dei & suæ amarissimæ Passionis, ad sui memoriam ponerentur in agris, & concipere fiduciam præseruationis ex diuino munere gratuitè exhibito, tamen credere quod ipsis crucibus inquantum sic & tali tempore compositis, insit virtus, per quam præseruent segetes contra grandines & tempestates, in peris aut bursa delatæ præseruent suos portatores ab aura mala, & aliis tempestatibus, est ex eis velle consequi effectus, qui ex eis non sunt nati haberi, & qui non sunt sui offi-

cij. Vnde sicut in rebus naturalibus diuina sapientia præfixit rebus determinatam virtutem ad determinatos effectus, & ad tales licitum est applicare tales virtutes, & non amplius extendere: pari modo eadem ipsa diuina sapientia determinatam virtutem imposuit mysticis rebus, & secundum tales virtutes licet procedere: amplius autem extendere procedit ex phantastica opinione mentium ludificatorum ex Diabolica illusione; v. g. Missa ordinata est in memoriam Passionis Christi, conferens viuis & defunctis pro relaxione culpæ, & impetratione gratiæ. Si quis autem volens eam vlterius trahere, credat sibi inesse virtutem ad sanandum ægritudines corporales, aut ad fructuum vbertates, tanquam ex virtute in Missa existente, cum illud non sit officium Missæ, neque talis virtus collata legitur inesse: incurrit sic credens vitium superstitionis, procedens ex falsa opinione, imo abutens rebus diuinis. Etenim cum homines sint variarum affectionum & indeterminatas habeant phantasias, notorium est, quod sequi tales credulitates, est à rebus diuinis auferre ordinem diuinæ sapientiæ, quæ in omnibus hanc obseruat regulam, quod indidit rebus à se factis determinatas virtutes ad determinatos effectus. Fiunt autem Missæ ad impetrandum præmemoratos effectus, non quidem quasi ipsis Missis credatur indicta virtus talium effectuum, sed ob reuerentiam Dei & Sanctorum, ex fiducia ipsorum, sperando auxilium provt nouerunt congruere ad salutem animarum nostrarum.

PROPOSITIO VII.

Diuersas fore obseruantias superstitiosas in diuersis locis, mirandum non est, pensatis eorum originalibus radicibus.

HÆC propositio apparet: Nam constat Christianum populum præcessisse ex gentili quondam populo, qui idololatriæ deditus fuit plenus ritibus superstitiosis: Et quamuis prædicatio Euangelica idololatriã expulit, & alios errores directè contra fidem obuiantes: tamen fæx eius non fuit ad liquidum exinanita, quin remanerent quædam reliquiæ variarum obseruationum, sicut apparet expresse in obseruantiis circa nouilunium, & dierum Ægyptiarum. Et provt multi nolunt in die Lunæ aliquod nouum opus inchoare, vt tunicam nouam induere: & sic de aliis diuersis ritibus in diuersis terris. Præterea homines negligendo bona spiritualia immoderatè, inhærent bonis corporalibus circa propria corpora: Et res exteriores propter quod nimia solicitudine semper somniant media perueniendi ad ea quæ diligunt. Sathanas igitur ex demeritis talium hominum nouit se transfigurare in Angelum lucis, accipiens permissionem sub specie pietatis fallendi homines sic supercuriosos, generando phantasiam, quod diuina verba & alia mystica præter id ad quod diuinitùs ordinantur, habeant virtutes ad tales effectus, qui versantur in affectibus eorum. Ingerit enim se Dæmon affectibus sic inordinatis, ac per hoc sibi quodammodo subditis, vt multiplicius eos variis erroribus illaqueet. Nec obstat, quòd in principio in talibus obseruationibus,

uationibus, aliquid veri homines experti sunt: quia cum homines incipiunt huiusmodi obseruantiis animum suum implicare, multà secundum huiusmodi obseruationes eueniunt per deceptionem dæmonum, vt huiusmodi obseruationibus homines implicati curiosiores fiant: & sic magis inserant multiplicibus laqueis perniciosi erroris, vt Aug. *dicit.2. de doctrina Christiana.* Vnde & Raz. allegat Aug. dicentem quod sæpè ex præmissis obseruationibus talia inueniuntur accidere ex Dei permissione, vt illi qui hoc audiunt & vident probentur in quali fide sunt apud Deum: in cuius testimonium dicitur. *Deutero, 13. Si surrexerit in medio tui Propheta, aut qui somnium se vidisse dicat, & prædixerit signum atque portentum, & inuenerit quod locutus est & dixerit tibi. Eamus & sequamur deos alienos quos ignoras, & seruiamus eis; non audias verba prophetæ illius aut somniatoris, quia tentat vos dominus Deus vester, vt palàm faciat vtrum diligatis eum in toto corde & in tota anima vestra.* Ecce sententiam memoria dignam. Certum est quod homines malum trahunt argumentum ex hoc, quia per tales obseruationes pluries compertum est ita euenisse, & nihilominus fides adhibenda non est: tum quia non nunquam ad probationem fidei Deus talia fieri permittit, tum quia nonnunquam vanis affectionibus hominum dæmon occultè se ingerit, illaqueando eos perniciosis erroribus, vt allegatum est.

PROPOSITIO VIII.

Obseruantia quæ fit post Baptismum in aliquibus locis, potiùs otiosa prima fronte dicitur, quasi illicita, & potest esse piæ interpretationis.

HÆc propositio patet. Nam in aliquibus locis post Baptismum, Presbyter baptizans portat corpus Christi in pyxide, & inde recipit vnam hostiam leuans eam duobus digitis, vt patrini videant hostiam, postea abluit illos digitos aqua, & illam ablutionem dat infantulo baptizato, vt bibat eam, qui tamen nondum bibere potest. Dicit igitur propositio quod primo aspectu, talis obseruantia videtur otiosa, quia non videtur alicuius vtilitatis, sed non videtur illicita, quasi aliquod malum contineat, atque prohibitum: quia non datur nisi pura aqua puero, qui si bibat vel non bibat, nihil refert: est enim quasi aliquod indifferens. Et quia Baptismus est ianua Sacramentorum & regenerationis & spiritualis introitus, per quem fit adaptatio ad Eucharistiæ Sacramentum, forsitan ad illius significationem talis obseruantia potuit esse introducta: itaque si ego essem Pastor in aliquo tali loco, vbi ex antiquo talis consuetudo inoleuisset, ego absque scrupulo meipsum contemperarem, nisi aliquid aliud emergeret quod ad præsens possum considerare.

PROPOSITIO IX.

Circa prædictas obseruationes, informandus est populus, ne illas faciat sinistra intentione: quod si nolit ab impia intentione supersedere,

nihilo

nihilominus talis ritus exterminari dicitur pœnali executione, nec hoc rectam deuotionem tollere vel actiuum scandalum præbere.

HÆc propositio apparet, quia multi ex ignorantia peccant parati se submittere informationi suorum superiorum. Et ideò tales tanquam benè sanabiles per informationem simplicem reuocantur ad viam rectam: Si verò inniti velit populus suo sensui, nec desistere ab intentione superstitiosa, necesse erit vti acriori medicina, vt morbus curetur & non inualescat. Nec sub dissimulatione est transeundum in his quæ concernunt Christianam religionem. Modus autem in particulari procedendi in punitione talium, potiùs ad iura pertinet quàm ad Theologiam. Et quia nullus animus inordinatus meretur dici deuotus, cum deuotio sit actus religionis, consequens est quod tales errores perniciosos eradicare non est tollere rectam & veram deuotionem. Vnde in omni sacrificio legis præceptum est, vt sal apponatur, quo significatur discretio debita in cultu diuino: Et prohibebatur mel offerri propter idololatriam & infidelium ritum, ne vlla fieret populi Dei cum infidelibus conuersio, vt patet *Leuit.* 2. Et ex eodem apparet, quòd prohibentes tales superstitiones non suscitant ex mente ipsorum aliquod scandalum. Si autem praui accipiant occasionem scandali, propter hoc veritas religionis non debet prætermitti, exemplo Saluatoris, qui non cessauit docere veritatem quamuis pharisæi scandalisabantur vt patet. *Matth.* 15.

FINIS.

INDEX

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ continentur in Flagello Maleficorum.

A

ABacuc ad Danielem per angelum fuit delatus. 144. c. 1
Abacuc miniſterio Angelis tranſlatus de Iudæa in Chaldæam. 82. c. 2
Aërimantia, quid ſit. 170. c. 1
Amentia, quid ſit. 167. c. 1
Angeli multoties Regnum Franciæ, vaſtarunt, Deo permittente. 134. c. 1
Anima accipit ſcientiam à ſubſtantiis ſeparatis. 172. c. 2
Anima in ſomno quandoque ſcientiam intelligit. 173. c. 1
Anima cuiuſdam habuit modum intelligendi ſubſtantiis ſeparatis. ibid. c. 2
Anima rationalis poteſt auerti à phantaſmatibus & coniungi ſubſtantiis ſeparatis. 172. c. 1
Apoplexia, quid ſit. 167. c. 1
Apparitiones & viſiones quomodo poſſint fieri. 182. c. 2
Ariola, quid ſit 169. c. 1
Ars notoria, quid ſit. ibid.
Ars breuiaria, quid ſit. 168. c. 1
Artis Magicæ opinio vera. 173. c. 2
Artes Magicæ à naturalibus cauſis procedunt. 171. c. 1
Artes Magicæ & incantationes nihil in ſe virtutis habent. 184. c. 1
Artium magicarum triginta modi. 167. c. 2
Augurium, quid ſit. 170. c. 1
Auicennæ opinio circa incubos. 167. c. 1
Auſpicium, quid ſit. 170. c. 1

C

CArolus Magnus aliqua reperit caſtra in Hiſpania, vni erat multitudo dæmonum, & ad ea exercitus accedere non potuit, & ſic imperuaſa remanſerunt. 175. c. 2
Caracteria, quid ſit. 168. c. 1
Caſtrati frigidi ſunt, & non habent barbas, pulſum tenuem habent, & non ſunt coitiui. 146. c. 2
Cauſa potentior eſt ſuo effectu. 180. c. 1
Cerebrum in quot cellulas diuidatur. 146. c. 2
Chiromantia, quid ſit. 170. c. 1
Comes Matiſconenſis viſibiliter per aëra à dæmone portatus, nec vltra comparuit. 144. c. 1
Coniuges ex maleficiis in actu, matrimonij perturbantur. 155. c. 1
Coniuges odioſè ſe habentes celebratis nuptiis :, etiamſi anteà ſe diligerent. 135. c. 1
Coniuges qui in actu matrimonij ſunt impediti, puncturas in corpore patiuntur. 155. c. 2

Coniurationibus quidam vtuntur aduersus diuersa animalia. 136.c.2
Cor mandat toti corpori ventum spiritualem. 146.c.1
Corpus agit in animam, & è contra. 171.c.2
Corporeæ res habent principia naturalia. 142.c.2
Corui per coniurationem à tota ciuitate exaptores fiunt. 136.c.2
Corui de iniuriis diuturnam habet memoriam. ibid.
Credere quibusdam rebus, quas dæmones possunt agere non est perdere fidem. 183.c.2
Cur ante aduentum Christi, multi erant obsessi à dæmonibus. 174.c.1
Cur homo in somniis terribilia videat. 176.c.2

D

DÆmon potest multa facere apparere hominibus. 151.c.1
Dæmon potest spiritus in corpore humano, & sanguinem transmutare sine vi suæ superioris naturæ. 141.c.2
Dæmon corpora mutare potest ad locum non ad formam. 154.c.1
Dæmon quidam mulierem opprimebat ipsa inuita. 163 c.1
Dæmon est superioris naturæ quàm anima. 150.c.2
Dæmon sensus deludit huminos. 145.c.1
Dæmon sensus & vires naturales à reiecta operatione obducere potest. 154.c.1
Dæmon maleficis offert pecunias, quæ in vtilem materiam resoluuntur. 135.c.2
Dæmon Euam decepit. 144.c.2
Dæmon facilè potest humorem sanguineum ad organum oculi deriuare. 148.c.2
Dæmon intrat corpus lupi, & idcircò plurima mala perpetrat. 166.c.1
Dæmon vt alloquatur homines sub diuersis formis apparet. 135.c.2
Dæmon potest aliqua obiecta sensibus præsentare motu locali. 141.c.2
Dæmon potest hominem eludere. 147.c.2.
Dæmon potest mouere corpus ad locum. 143.c.2
Dæmon lunaticos vexat in nouiluniis, vel in plenilunio. 160.c.1
Dæmones vapores & exhalationes ad mediam regionem aëris deferre possunt. 163.c.2
Dæmones multa facere possunt, quæ non sunt miracula, sed miranda. 143.c.2
Dæmones à domibus expulsi per exorcismos. 144.c.2
Dæmones plures, possunt multorum phantasias decipere. 158.c.2
Dæmones sunt custodes thesaurorum in terra absconditorum. 175.c.2
Dæmones adiurare periculosum est. 144.c.2
Dæmones quandoque crines equorum tricant. 164.c.1
Dæmonum homagia. 135.c.1
Dæmonum potestas maior quàm corporum animalium. 174.c.2
Dæmonibus non latent secreta naturæ. 151.c.2
Delusio dæmonum. 148.c.1
Delusionis modus sensuum internorum. 149.c.2
Delusio phantasiæ à dæmone. 158.c.1
Delusiones fiunt ex turbatione cerebri. 141.c.1
Demenetus in lupum mutatus, & postea ad suam pristinam rediit figuram. 165.c.1
Democritus & Orpheus artem Magicam ampliauerunt. 140.c.1
Democritus dicebat lapides habere animas. 160.c.2
Diabolus non potest mouere omnia corpora de loco ad locum. 142.c.1
Diabolus maior potest alligare minorem in annulo. ibid.
Diabolus materiam ad formam mouere non

non poteſt. ibid.
Diabolus in quibus non habet efficaciam. 174. c.1
Diaboli fraudes. 142. c.1
Diabolus duobus modis poteſt mouere affectum. 141. c.2
Diabolus ſub diuerſis figuris apparet. 144. c.1
Diabolus quomodo poteſt deludere phantaſiam. 141. c.1
Diabolus diuerſos pulueres dat maleficis. 135. c.2
Diabolus fallit ſimplices & idiotas. 154. c. 2
Diuinatio per ſomnia licita vel illicita. 176. c.2
Diuina ſapientia coniungit fines primorum principiis ſecundorum. 142. c.2

E

EFfectus omnis poteſt naturaliter tolli & vinci. 172. c.1
Epiſcopus Biſuntinen. Romam portatus per dæmonem. 144. c.1
Equi clauati ſanantur prolatione verborum. 136. c.1
Eritho multa mala arte incantationis agebat. 156. c.1
Euæ deceptio à diabolo facta. 143. c.2

F

FAſcinatio, quid ſit. 167. c.2

G

GEomantia, quid ſit. 170. c.1
Generatiua potentia dupliciter impeditur. 152. c.1

H

HIſtoria mirabilis de puella mortua quaſi viſa à parentibus. 165. c.1
Hiſtoria ſtupenda de filia mortua exiſtimata ab omnibus. ibid. c. 2
Hiſtoria cuiuſdam, qui credebat ſe eſſe equum. ibid.
Hiſtoria de quodam ſpiritu qui Pictauis multa mala faciebat. 144. c.1
Hiſtoria deluſionis authoris cum eſſet adoleſcens. 149. c.1
Hiſtoria matris Merlini, quæ virgo filium concepit. 162. c.2
Hiſtoria mulieris quæ manſit per plures annos cum marito, ſua ſalua virginitate. 153. c.1.
Hiſtoria iuuenculæ quæ à parentibus credebatur eſſe equa. 148. c.2
Hiſtoria cuiuſdam magni viri in fama & ſcientia, qui Geomanticæ ſtudebat. 161. c.1
Hiſtoria monedulæ vulgo *choëte*. 137. c.1
Hiſtoria de homine cuius fama erat verti in lupum. 166. c.1
Hiſtoria mirabilis vini. 135. c. 2
Hiſtoria de muliere malefica. 181. c.1
Hiſtoria cuiuſdam Monachi ordinis S. Benedicti. 182. c.1
Hiſtoria de quodam ſpiritu emittens planctus & gemitus. 144. c.2
Hiſtoria cuiuſdam qui tanta intentione cogitabat de mulieris imagine. 151. c.1
Homines vertuntur in lupos. 138. c.1
Horiſpitium, quid ſit. 170. c.1
Humilitas eſt remedium contra reuelationes ſomniorum. 177. c.2

I

IAnnes & Mambres magi Pharaonis arte Magica vtebantur. 155. c.2
Idromantia, quid ſit. 170. c.1
Imaginaria, quid ſit. 168. c.2
Incantatio, quid ſit. 167. c.2
Iſmaël primum ſimulacrum de luto compoſuit. 169. c.1
Iudex qui maleficos & incantatores punit magnum obſequium Deo & Legi præſtat. 169. c.1

L

LAmia, quid ſit. 154. c.2
Lapides, herbæ, & verba vim habent ad arcendum dæmones. 106. c.1
Ligatura, quid ſit. 168. c.1

M

MAgicæ artis quis fuit primus inuentor. 139. c.2
Maleficium à dæmone factum per vim naturæ deſtrui poteſt. 167. c.2
Malefici in ſuis ſabbatis homagium dæmoni faciunt. 135. c.2

Male

Malefici nautis ventum in pyxide vendunt. 163.c.2
Malefici quidam multos homines in infirmitatibus detinent. 155.c.1.2
Malefici cur vtantur rebus sacris, quandoque rebus inhonestis. 159.c.2
Malefici iuribus omnibus sunt puniendi. 168.c.3
Malefici imagines & simulachra regum in speculo vel in aqua ministerio dæmonum aspiciunt. 137.c.2
Malefici cur pauperes sint. 159.c.2
Malefici pacta diuersa cum dæmone habent vt diuersa opera agãt. 163.c.2
à Maleficis diuersa mala facta. 137.c.1
Maleficæ mulieres feruntur ad loca remota. 183.c.1
Maleficiatus & impotens ad actus coniugales, reddetur aptus, & maleficium tolletur, si cum oleribus Iouis Barbam comedat. 175.c.1
Maleficiatus aliquando sentit puncturas in carne. 152.c.2
Maleficorum variorum inducta narratio. 135.c.1
Maleficorum & Sortilegum conuersatio est cauenda. 179.c.1
Maleficorum auxilium implorare an licitum sit. 153.c.2
Maleficia omnia à dæmonibus vim accipiunt. 161.c.1
Maleficia in suis peccatis possunt aliunde censeri grauia. 141.c.2
Mandragora quid sit. 168.c.2
Manus mortui hominis ad quid inseruiat maleficis. 163.c.2
Mania quid sit. 167.c.1
Melancholiæ diuersæ opiniones. 140.c.2
Memoria læditur morbo. ibid.
Modi & qualitates, quibus peccata aggrauantur. 179.c.2
Motus corporeus est perfectus motu locali. 142.c.2
Mulieres aliquæ grauidæ carbones appetunt comedere. 141.c.2
Mulierum quorundam fallacia. 158.c.1
Mulieres maleficæ, à suspensis vngues & pilos accipiunt, ad sua exercenda maleficia. 156.c.1
Mulieris menstruosæ oculus inficit speculum, & hæc fiunt à causa naturali. 171.c.2
Mulieribus grauidis. 141.c.2

N

NAturales vires sunt duplices. 152.c.1
Negromantia quid sit. 169.c.1

O

OPinio quorundam circa delusiones. 139.c.1
Opiniones diuersæ circa maleficia, & diuersi authores qui ex hac re tractarunt. 134.c.2
Omne agens agit sibi simile. 142.c.2
Oraculum, quid sit. 170.c.2
Origo incantationum in Francia. 134.c.1
Organum odoratus est naris. 146.c.2
Organum visus est pupilla. ibid.
Organum auditus est auris tortuosa. ib.
Ornimantia, quid sit. 170.c.1
Orpheus & Dæmocritus artem Magicam applicauerunt. 140.c.1

P

PHantasia quid sit. 147.c.2
Phantasia quibus modis deludatur. 150.c.2
Pythonica, quid sit. 169.c.2
Pyromancia, quid sit. 170.c.1
Poëtæ poëticè loquentes multa mentiuntur. 156.c.2
Poëtæ historias enarrantes, vera loquuntur. ibid.
Pompeius magarum sortibus contra Iulium Cæsarem intendebat. 156.c.1
Potentia generatiua duplex. 145.c.2
Potentia vitalis habet principium in corde secundum systolem & diastolen. 146.c.1
Potentiæ animæ. 145.c.1
Potentiæ sensitiuæ sunt duplices. 146.c.2
Potentiæ deseruientes vegetatiuæ virtuti

tuti sunt quatuor. 145.c.2
Potentiæ sensitiuæ interiores sunt quinque. 147.c.1
Præstigium quid sit. 169.c.1
Precatio facienda à coniugibus ad habendam prolem. 157.c.2
Promoteus apud Græcos primus fuit idololatra. 169.c.1
Propositiones de quibusdam superstitiosis casibus, à pagina 183. vsque ad finem.
Prudentia circa somnia. 177.c.2
Pythagoricorum opinio circa lapides. 160.c.2

R

Remedia ad subueniendum illis qui in cerebro tantùm læsi sunt. 157.c.1
Remedia naturalia contra fascinationes auium. 174.c.2
Reuelationes cui fiunt, consilium quærat & se humiliet. 178.c.1
in Reuelationibus quatuor conditiones requiruntur. ibid.c.2

S

Sacramenta Ecclesiæ dæmon nititur eneruare. 166.c.2
Sanguis in Epate generatur & immittitur ad singula membra. 145.c.2
Sanguinis fluxus sistitur coniurationibus. 136.c.2
Simon Magus sola incantatione pecus mori cogebat. 155.c.2
Sodomæ & Gomorræ subuersio, per angelos malos fuit facta. 143. c.2. & 144.c.1
Somnium de casu dentium quid significet. 176.c.2
Somniorum causæ. ibid.
Somnia quomodo fiant. 141.c.1
de Somniis non est leuiter iudicandum. 179.c.1
Sorciarij choreas faciunt & dæmonem adorant. 162.c.1
Sorciariæ mala inferunt aliquibus. 139. c.1
Sortilegium, quid sit. 171.c.1
Sperma fit à toto corpore. 146.c.1
Spiritus bonus à malo quomodo discernatur. 145.c.1

T

Tonitrua, tempestates & grandines à maleficis commota. 137.c.1
Tractatus de superstitiosis quibusdam casibus. à pag. 135. vsque ad finem.

V

Variorum maleficorum inducta narratio. 135.c.1
Veneficium, quid sit. 168.c.1
Vinea sola vnius excussa tempestate remanet illæsa. 162.c.1
Vulnera læsorum in bellis carminationibus sanantur. 136.c.1
Vtrum licitum sit maleficorum auxilium implorare. 153.c.2

Y

Yle, quid sit. 171.c.1

Z

Zoroastes magicæ artis primus inuentor. 139.c.2
Zoroastes risit quando nascebatur. ibid.

FINIS.

IOANNES ANNIBALIS BEDVLLI
I. C. Vitellianensis ad Exorcistas.

Edocuit Mengus mira vos arte Flagellum,
Quo cæsus dæmon cedat, & ima petat.
Nunc sacra pandens Scriptura arcana dolauit
Fustem, quo Satanas territus arma dabit.
Quare hostem contra Mengi pugnate Flagello,
Sistat: cogetur Fuste referre pedem.

INDEX PRIMVS

OMNIVM CAPITVLORVM, QVÆ continentur in hoc Fuste dæmonum.

DÆMONIBVS corpora humana obsidentibus, animásque hominum sceleratorum se esse asserentibus minimè credendum fore, demonstratur : vbi etiam quædam hæresis prosternitur. cap. 1. 209

Conditiones, & naturas dæmonum Exorcista cognoscere debet, vt remedia illis opposita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à sacra Scriptura posita declarantur. cap. 2. 210

Dæmones corpora humana vexantes : non esse animas hominum, nec illas transire de corpore in corpus, optimè demonstratur : vbi quædam hæresis prosternitur. cap. 3. 211

Animas ante infusionem corporum non peccasse, & in corpora, vt in carcerem in pœnam peccati, inclusas minimè fuisse ostenditur. c. 4. 212

Licitum an sit aliquo modo pro sanitate acquirenda, ad sortilegos recurrere : & quomodo facturæ, seu instrumenta maleficialia destrui possint. cap. 5. 213

Exorcistæ an possint, & debeant in nomine Christi, aliquem dæmonem in aliorum principem constituere, qui alios excruciet : vbi etiam de eorum naturali potentia pulchrè tractatur. cap. 6. 215

Dæmones ad preces maleficorum corpora humana vexare posse ostenditur, & rationes huic arti detrahentium soluuntur : vbi etiam agitur de scientia bonorum & malorum Angelorum. cap. 7. 216

De apparitionibus, quibus dæmones in variis speciebus, obsessis apparere consueuerunt, & quomodo à bonis discerni possint. cap. 8. 218

Cur dæmones iniuriis, & opprobriis irritati, aliquando è corporibus obsessis abscedunt, cum corpora non habeant, in quibus pati possint. c. 9. 220

Dæmones miracula facere non possunt, licèt miranda aliquando operentur. cap. 10. 223

De causis, & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur : & de signis, effectibúsque, quibus quis cognoscitur dæmoniacus. c. 11. 225

De maleficiis, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus. cap. 12. 227

De signis, quæ apparere consueuerunt, quando aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur : & de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis. cap. 13. 228

Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimásque infirmitates in homines introducere, & illos morte afficere posse, probatur : vbi etiam remedium necessarium describitur. cap. 14. 229

De quadam astutia, qua dæmones è corpo

corporibus obſeſſis egredientes vtuntur, cum in Exorciſtas præualere non poſſunt, de remedio contra illam apponendo. cap. 15. 231
Dæmones poſt liberationem obſeſſi, ad maleficia deſtruenda, quandóque in corpora iam vexata reingrediuntur: vbi de remedio illis applicando agitur. cap. 16. 232
De remediis contra dæmones incubos, & ſuccubos applicandis. cap. 17. 233
Inſtrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficis renouari, probatur: vbi etiam de remedio agitur. cap. 18. 234

Finis Indicis Capitulorum.

INDEX SECVNDVS

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ continentur in ſequentibus Capitulis huius Fuſtis.

A

ADiutorium à Chriſto datum hominibus. 221.c.2
Admiratio quorundam contradicentium arti Exorciſtæ. 216.c.2
Admiratio vera, qualis eſſe debeat. 223. c.2
Apparent ſub diuerſis ſpeciebus horribilibus dæmones. 226.c.1
Aſtutia quorundam dæmonum egredientium. 231.c.2
Aſtutia dæmonum obſidentium corpora humana. 217.c.2
Aſtutiæ dęmonum innumerabiles. 218. c.2

B

BEhemot, & Aſmodei ſignificata. 210.c.2
Belial, nomen interpretatur. ibid.
Bellum Luciferi contra Chriſtum. 210. c.1
Belzebub, & Satanas declarantur. 210. c.2
Breue ex rebus benedictis fieri iubetur. 234.c.1

C

CAſus miſerabilis in ciuitate Bononiæ. 230.c.2
Caſus mirabilis in ciuitate Rhegij. ibid. c.1
Caſus, qui auctori accidit. 232.c.1
Cauere debent fideles ab hac opinione. 213.c.1
Cauenda ab Exorciſtis in coniuratione. 208.c.2
Caue ne decipiaris verbis dæmonum. 211.c.2
Cauſæ admirationis quales ſint. 223. c.2
Charitas Auctoris circa proximum. 235.c.1
Cenſura diui Athanaſij. 212.c.1
Cenſura Concilij Bracharenſis. 213 c.2
Chriſtus pugnando, Luciferum captiuauit. 221.c.1
Cognoſcere naturas, & conditiones dæmonum debet Exorciſta. 210.c.1
Conditiones miraculi declarantur. 224. c.1
Confutatur hæreſis Albigenſium. 211. c.2

D

DÆmones an excommunicari poſſint, & quid contra eos excommunicatio operetur. 223.c.1
Dæmones miracula facere quidam aſſerunt. 223.c.1
Dæmon relinquit hominem mœſtum in ſua apparitione. 219.c.1
Dæmones quare non loquantur variis linguis temporibus noſtris. 217. c.2
Dæmones potiùs mulieres, quàm viros obſident, & quare. 218.c.1
Dæmones quare non manifeſtant peccata aſſiſtentium. ibid.
Dæmones valdè abhorrent memoriam paſſionis Chriſti. 221.c.1
Dæmones quare honores appetant. 214.c.2
Dæmones quærunt ſubuertere artem exorcizandi, & quare. 215.c.1
Dæmones è corporibus egreſſi reingrediuntur, & quare. 232.c.2
Dæmones incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur. 233.c.2
Dæmones poſſibilitatem vtendi ſua ſcientia perdiderunt. 217.c.1

Dæmones contra genus humanum colluctationem habent. 215.c.2
Dæmonis nomen quid significat. 210.c.2
Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur. 218.c.1
Dæmon in opprobriis irascitur. 219.c.1
Dæmones è corporibus egredientes quare à circunstantibus non videantur. 219.c.2
Dæmones non esse animas defunctorum, ostenditur. 209.c.2
Deceptio quorundam curiosorum. 218.c.1
Dementia Priscillianistarum. 213.c.1
Destruere instrumenta maleficialia est licitum. 215.c.1
Detegere peccata possunt dæmones. 216.c.2
Detractores coniurationis non desunt. 225.c.2
Detractores artis Exorcisticæ mali. 216. c.1
Detractores artis Exorcizandi. 215.c.1
Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione. 228.c.2
Diuersas infirmitates causant dæmones in hominibus. 227.c.1
Diuersos effectus operantur dæmones in corpor. obsessis. 226.c.2
Diuersimodè dæmones corpora humana ingrediuntur. ibid.c.1
Diuersimodè egrediuntur dæmones è corporibus obsessis. 229.c.1
Diuinæ permissionis mirabilis effectus. ibid.c.2
Doctrina Scotica resolutiss. 214.c.2
Documentum perutile Exorcistis hîc describitur. 227.c.1
Dubitatio non frustrà huic accidit. 231.c.1

E

ENergumeni quidam liberari non possunt. 213.c.2
Error Tertulliani circa dæmones. 209.c.2
Error Origenis de peccato animarum. 212.c.1
Esum carnis hœdinæ non continuent Energumeni. 227.c.1.2
Excommunicatio in dæmones quid sit. 233.c.2
Exemplum efficax contra aduersantes. 220.c.1
Exempla posita in Malleo assignantur. 233.c.1
Experimentis credendum est. 218.c.1
Exterminatur hæresis Origenis. 217.c.2

F

FIlios diaboli quare Christus vocat Iudæos. 209.c.1
Fratris Ruffini ordinis Minorum exemplum. 219.c.1
Fructus coniurationis quales sint. 217.c.2
Furiosi efficiuntur Energumeni à dæmon. quandoque. 217.c.1

G

GEnera dæmonum ab auctore posita. 211.c.1
Gratia Sacramenti confessionis quantum valeat contra dæmones. 231.c.1.2
Graue dispendium hominum hîc narratur. 229.c.2
Grauis maleficorum malitia. ibid.
Grauissimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana. 231.c.2
Guttur à dæmonibus in coniuratione constringitur. 218.c.2

H

HÆresis Albanensium enarratur. 211.c.2
Homines à dæmonibus præsentialiter, & potestatiuè vexari, quid sit. 229.c.2
Homines quare brutis animalibus comparentur. 209.c.1

I

IGnorantia quorundam dæmonum. 222.c.2

Imago

Imago maleficialis inuenitur. 230. c.1
Inconueniens maximum de incarnatione Christi. 213.c.1
Indurat dæmon hominem in sua apparitione. 219.c.1
Innumerabiles artes contra genus humanum habent dæmones. 225. c.2
Instrumentis maleficialibus vtuntur malefici. 214.c.1
Intentio destruentis maleficium qualis esse debet. 215.c.1
In vanum laborant medici circa maleficia. 230.c.2
Inuitis mulieribus dæmones vtuntur. 233.c.1
Irrisiones quare irrogantur dæmonibus. 222.c.2
Irritare debet Exorcista dæmones, & quare. 220.c.1
Iudæos quare Christus vocat filios diaboli. 209.c.1

L

Lacerant dæmones in suo ingressu corpora humana. 226.c.1
Latent dæmones infirmitatibus tecti. 231.c.1
Latet hîc diuinum iudicium. ibid.
Latere quærunt dæmones in capillis. 232.c.1
Leuiatan, nomen exponitur. 210.c.2
Linguam propriam non habent dæmones. 222.c.1
Linguis omnium nationum loquuntur dæmones. ibid.
Loca animabus deputata post mortem, 210.c.1
Loquuntur dæmones quandoque mirabilia in obsessis corporibus. 229. c.1
Lucifer quare dicatur princeps dæmonum. 216.c.2
Lucifer cognouit incarnationem Verbi. 220.c.2

M

Maleficia à dæmonibus deferuntur. 234.c.1
Maleficialia signa quomodo à naturalibus discernantur. 226.c.1
Malitia dæmonum contra genus humanum. 231.c.1
Malitia dæmonum latentium. ibid.
Maleficia interimunt quandoque homines. 230.c.1
Mammona princeps auaritiæ. 211.c.1
Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum. 221.c.1
Manus impellens diaboli qualis. ibid. c.2
Minatur quidam spiritui immundo. 222.c.1
Mirabile secundum se quid sit. 223. c.2
Mirabiles effectus operari possunt dæmones. ibid.c.1
Mirabilia facere possunt dæmones, sed non miracula. 224.c.1
Mirabilis casus hic enarratur. 221. c.2
Mirabilis casus hic annotatur. 232. c.2
Miracula præter naturam quæ sunt, & quomodo fiant. 224.c.1.2
Miracula Dei per publicam iustitiam fiunt. 225.c.1
Miracula vera quomodo discerni possint, & in quo à falsis differant. 224.c.2
Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem. 225.c.1
Miracula vera quæ dici possunt. 223. c.2
Miraculum contra naturam quale sit. 224.c.1
Miraculum supra naturam quale dicatur. ibid.
Monialis à dæmonio totaliter liberatur. 232.c.2
Monialis à dæmonio stuprata. 233. c.2

Muti quandoque efficiuntur homines à dæmonibus. 226.c.2

N

NOmina dæmonum à diuina ſcriptura prolata. 210.c.2
Non fabula, ſed verum narratur. 234. c. 2
Nota quanta dæmoniaci patiantur. 228. c. 1

O

OBſeruantur Lunæ reuolutiones in fabricandis maleficiis. 234. c. 2
Obſeſſa à dæmonio in ciuitate Rhegij. 231. c. 1
Obſtinato animo Saul perſequebatur Dauid. 226.c.2
Opera dæmonum quare admiranda apparent. 232.c.2
Opinio ardua, & nimis reſoluta. 214. c. 1
Oſtenditur diabolus diuerſimodè in corpore vexato. 228.c.2

P

PActa maleficorum cum dæmonibus. 214.c.1
Pactum in omni maleficio concurrit inter dæmonem, & maleficum. 227. c. 2
Perficere nituntur malefici, quæ profeſſi ſunt. 234.c.1
Perit quod in aliud conuertitur. 209. c. 2
Poculum propinatum animabus ab Auctore reiicitur. 212.c.1
Poſitio opinantium circa iniurias dæmonibus illatas. 219.c.2
Poteſtas dæmonum ſuper corpora aſſumpta qualis. ibid.
Potiſſima ſigna maleficiati quæ ſint. 228. c. 1
Potiſſimum ſignum præſentiæ diaboli quale. ibid.
Potiſſimum ſignum dæmoniaci quare. ibid.
Prælatio in dæmonibus inuenitur. 215. c. 2
Prælatio dæmonum eſt à Deo. ibid.
Prælatio in dæmonibus non eſt iuridicè exercita. 216. c.1
Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononia. 234.c.2
Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur. 214. c.2
Pulcherrima confutatio erroris Priſcillianiſtarum. 213. c.1.
Proprietates dæmonum enarrantur. 210. c. 1
Pulchra doctrina ab exorciſtis ſcienda. ibid.

Q

QVæ cauenda ſint ab exorciſtis in coniuratione. 209.c.1
Quibus ſignis cognoſcatur maleficiatus. 228. c.1
Quibus ex cauſis dæmones corpora humana ingrediantur. 226.c.1
Quod timet, illi aduenit. 230.c.1
Quod vni non prodeſt, aliis ſubtrahi non debet. 234. c.1

R

RAtiones contradicentium huic arti. 216.c.2
Rationes notabiles hîc aſſignantur. 233. c. 1
Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur. 222.c.2
Recurrere ad ſortilegos an ſit licitum. 213.c.2
Remedium contra dæmones, in capillis latentes. 232. c.1
Remedia opponenda dæmonibus obſidentibus. 210.c.1
Remedium contra ſpiritus latentes in corporibus humanis. 231.c.1
Remedium verum contra maleficia. 114. c.2
Remedium aduerſus dæmones. 233. c. 1
Remedia potiſſima cõtra incubos. 233. c. 2
Remedium contra inſultus dæmonum. 234. c.2
Renouant malefici inſtrumenta maleficialia.

cialia. ibid. c.1
Responsio dæmonibus danda ab exorcistis. 210. c.1.2
Responsio dæmonis ad quendam exorcistam. 232.c.1

S

SAluti humanæ laquei à dæmonibus parantur. 211.c.2
Sanitas repentè hîc introducitur. 230. c. 2
Scientiam acceperunt Angeli in sua creatione. 217.c.1
Scoti opinio circa recursum ad sortilegos. 214.c.1
Sensibilia directè non agunt in spiritum. 231. c. 1
Signa certissima dæmoniaci describuntur. 227.c.2
Signa sui recessus â dæmone quærat exorcista. 229.c.1
Signa maleficialia possunt esse communia. 226.c.1
Signa diabolicæ præsentiæ. 228. c.2
Signa efficacia ad discernendum apparitiones veras à falsis. 219.c.1
Signum euidens dæmoniaci describitur. 227. c. 2
Spiritualiter dæmones cruciantur. 221. c. 1
Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti. 227. c. 1
Strident dentibus sæpè à dæmonibus vexati. ibid.
Succurrit Auctor cuidam Exorcistæ. 232. c. 1
Subiicit se Auctor, suáque opera pedibus S. Cath. Ecclesiæ. 235.c.2

T

TEstimonium Auctoris in quodam casu. 230.c.1
Timor cum effectu huic aduenit. ibid.
Tot sunt proprietates, quot dæmones. 211. c. 1
Tristitia dæmonum de victoria Christi. 220. c.2

V

VErba diuina quomodo sint accipienda. 209.c.1
Verba irrisiua conferunt ad liberationem obsessi. 222. c.2

X

Xps pugnando Luciferum captiuauit. 221.c.1
Xpi passionis memoria valde à dæmonibus abhorretur. ibid.
Xps, quare vocat Iudæos filios diaboli. 209. c. 1

Finis Indicis secundi.

INDEX TERTIVS

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, QVÆ continentur in Exorcismis huius Fustis.

A

ABSOLVTIO ab Exorcista fienda maleficiatis in matrimonio. 336. c.1
Aquæ benedictio contra maleficium taciturnitatis. 343. c.1

B

BEati omnes, qui timent Dominum. 339.c.1
Benedictio aquæ ad destruendum maleficium taciturnitatis. 343.c.1

C

COniuratio ad cohibendas falsas lachrymas. 336.c.2

D

DEprecatio Dauidica contra malignos spiritus. 324.c.1
Destructio maleficij coniugibus à maleficis illati. 372.c.1

E

EVangelium: In principio erat verbum. 137.c.1
Euang. Recumbentibus vndecim discipulis. 256.c.2
Euang. Egressus Iesus successit in partes Tyri. 272.c.2
Euang. Respondens vnus de turba dixit. 290.c.2
Euang. Erat Iesus eiiciens dæmonium. 310.c.2
Euang. Nuptiæ factæ sunt in Chana Galilææ. 337.c.2
Exorcismus primus contra dæmones. 235.c.2
Exorcismus secundus magnus aduersus dæmones. 235.c.2
Exorcismus tertius formidabilis in malignos spiritus. 272.c.1
Exorcismus quartus potentissimus contra spiritus immundos. 289. c.2
Exorcismus quintus terribilis contra spiritus malignos. 309. c.1
Exorcismus sextus potentissimus, mirabilisque efficaciæ ad expellendas facturas, & maleficia, &c. 328.c.1
Exorcismus septimus pro his qui in matrimonio impediuntur. 336.c.1
Exorcismus octauus contra maleficium taciturnitatis 227.c.2
Exprobratio prima contra dæmones. 277. c. 2
Exprobratio secunda aduersus dæmones. 281.c.1
Exprobratio tertia contra malignos spiritus. 300. c.1
Exprobratio quarta in malignos spiritus. 305. c.1
Exprobratio quinta aduersus dæmones. 321. c.1

I

IMprecatio in spiritus malignos opprimentes corpora humana. 271. c.1
Improperia contra dæmones obsidentes corpora humana. 303.c.2
Irrisiones aduersus spiritus vexantes corpora humana. ibid.

Modus

M

MOdus ligandi stolam ad collum vexati. 236.c.2
Modus ligandi potestatem dæmonum obsidentium corpora humana. 328. c. 2
Modus soluendi maleficiatum. 253. c.1
Modus vngendi maleficiatos in matrimonio. 335.c.2
Modus bibendi aquam benedictam contra maleficium taciturnitatis. 345 c. 2

O

OPprobria contra malignos spiritus opprimentes corpora humana. 304. c. 2
Ordo benedicendi aquam contra maleficium taciturnitatis. 345. c. 1
Oratio Dauidica contra malignos spiritus. 324. c. 1

P

PRæcepta facienda spiritibus fauentibus, & obsidentibus. 236. c. 1

Q

QVædam mala damnatorum enarrantur. 191.c.1.312. c.2. 313. c.2. 314.c.2. 315.c.1. 317.c.1

R

REmedium pro his, qui in matrimonio impediuntur. 336.c.1
Remedium contra maleficium taciturnitatis. 372.c.1

S

SOlutio maleficorum ab Exorcistis fienda. 253.c.1
Solutio fienda maleficiato in matrimonio. 342.c.1

FINIS.

FVSTIS

FVSTIS DÆMONVM AD MALIGNOS SPIRITVS EFFVGANDOS DE OPPRESSIS CORPORIBVS, DOCTRINAM pulcherrimam, & valdè necessariam Exorcistis,

CONTINENS.

AVCTORE R.P.F. HIERONYMO MENGO VITELLIANENSI, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

CAPVT PRIMVM.

Dæmonibus corpora humana obsidentibus, animásque hominum sceleratorum se esse asserentibus, minimè credendum fore demonstratur: vbi etiam quædam hæresis prosternitur.

Cauenda ab Exorcistis in coniuratione.

DEBET Exorcista præcauere, ne credat spiritui immundo, dicenti se esse animam alicuius scelerati hominis (quod sæpè solent asserere) vt inducant homines in illam hæresim, quæ asserit, animas sceleratorum hominum post mortem in dæmones, & in quæcunque animalia bruta, suis meritis cõgrua conuerti: quam Augustinus libro de hæresibus, c. 86. Tert. impingit. Quid autem Tertull. mouere potuerit, vt in hunc errorem

Error Tertulliani circa dæmones.

rorem laberetur, certè non video, nisi fortè illud, quod Dominus apud Ioannem Iudæis pessimis loquens, ait: Vos ex patre Diabolo estis. Et de transmutatione in pecudes, qui eam tutantur, fortè mouentur ex eo, quòd Ioannes Baptista ait: Progenies viperarum, quis demonstrauit vobis fugere à ventura ira? Quæ parùm mouere deberent virum mediocriter doctum: præcipuè si consideraret, non omnia sacræ Scripturæ verba sumenda esse iuxta solam Grammaticæ nudam significationem. Sacra enim Scriptura plena est metaphoris, aliisque figuratis locutionibus, in quibus propter aliquarum rerum inter se conuenientiam, nomen vnius pro nomine alterius ponitur: vt cùm Christus vocatur Leo, aut Agnus: non quòd vtrumque horum sit, immò cùm neutrum eorum sit, vtrumque tamen dicitur ex quadam similitudine: eò quòd vtrique eorum aliquid simile habet. Sic etiam homines aliquando vocantur iumenta, propter eorum mores, quos iumentis similes habent. Progenies ergo viperarum vocantur Iudæi à Ioanne Baptista: eò quod sicut illæ (vt fertur) occidentes matres suas nascuntur: sic illi, postquam patres, hoc est, magistros, & prophetas occiderunt, tunc pœnitentiam agentes spiritualiter nascuntur. Hoc etiam modo accipiendum est verbum Christi. Vos ex patre Diabolo estis: vt non iuxta naturam, esse Diaboli filios intelligantur, sed iuxta mores, in quibus filij parentes imitantur: Nam cuius opera quisque facit, eius & filius vocatur. Quod ex eo conuincitur, quòd Iudæis dicentibus patrem suum Abraham, Christus respondit: Si filij Abrahæ estis, opera Abrahæ facite. Ad hunc autem errorem conuincendum satis est efficax illud testimonium, *Matth.* 25. vbi Christus hominibus parùm misericordibus minatur se dicturum in die Iudicij: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo, & Angelis eius. Ex quibus verbis ostenditur, discrimen esse inter animas malorum hominum, & Dæmones. Et in libro Sapientiæ dicitur. Quomodo posset aliquid permanere, nisi tu voluisses? aut quod à te vocatum non est, conseruaretur? Parcis autem omnibus, quia tua sunt: quia amas animas, conseruas. Sed quomodo conseruaret animas, si in Dæmones aliquando conuerterentur? Nam id, quod vertitur in aliud, perire necesse est, vt vertatur in illud. Sequeretur etiam aliud maximum inconueniens, quòd anima esset mortalis: quod tamen Tertulianus simul cum fide Catholica negat. Nam id, quod in aliud conuertitur, tunc corrumpitur, cùm vertitur in illud: vt cùm vinum vertitur in acetum, desinit esse vinum: aut aër cùm conuertitur in aquam, desinit esse aër. Si ergo anima in Dæmonem conuertitur, aut in pecudem, necesse est, vt in hac versione anima desinat esse: & per consequens erit mortalis: quod esse erroneum, nulli dubium est. Conuincitur etiam euidentissimè ex præmio bonorum, & malorum, hanc sententiam esse falsam: de quibus loquitur Christus, dicens. Ibunt hi, scilicet iusti, in vitam æternam: illi autem, id est, peccatores, in ignem æternum. Æternum autem esse non potest, quod aliquando finietur. Ex his omnibus patet, quid respondendum sit Dæmonibus hæc asserentibus: quòd scilicet hoc sit falsum, & hæreticum, & contra determinationem S. R. E.

Verba diuina quomodo sint accipienda.

Iudæos quare Christus vocet filios Diaboli.

Dæmones non esse animas defunctorum ostenditur.

Perit quod in aliud conuertitur.

Inconueniens maximum ex opinione Tertulliani.

Et prædicare debet Exorcista circunstantibus, hoc omnino non esse credendum: quinimò fugiendum, & ab omnibus Christi fidelibus damnandum, vt hæreticum & quid inuentum à Diabolo. Et nota, quòd hoc dictum: Ego sum spiritus talis, vel talis hominis, potest habere duplicem sensum: quòd scilicet spiritus immundus, qui loquitur in corpore vexato, sit spiritus talis hominis, id est, quòd sit anima ipsius: & hoc sine dubio est erroneum: quia quotiescunque anima per mortem ab aliquo corpore discedit, ad aliquem illorum locorum pergit, de quibus locuti sumus *libro* 2. nostri Compendij, *capit.* 12. Alio modo potest intelligi, quòd scilicet sit spiritus malus datus in exercitium illi homini, de quo fit sermo, & hoc potest esse verum: quia relicto illo corpore, potest ingredi aliquod corpus, causa vexandi illud, & loqui ista verba per os patientis.

Pulchra doctrina scienda ab exorcistis.

Vbi loca animabus post mortem deputata, describuntur.

Cap. II.

Conditiones, & naturas Dæmonum Exorcista cognoscere debet, vt remedia illis opposita applicare valeat: vbi nonnulla Dæmonum nomina à sacra Scriptura exemplariter posita declarantur.

Cognoscere naturas, & conditiones Dæmonum Exorcista debet.

Proprietates Dæmonū enarrātur.

Exorcista conari pro posse debet, vt in applicando remedia spiritualia cuicunque spiritui immundo, cognoscat naturas, seu conditiones cuiuslibet Dæmonis existentis in corporibus vexatis, quantùm poterit, vt cum Dei adjutorio faciliùs Energumenum liberare possit. Pro cuius faciliori declaratione est sciendum, vt diximus in nostro vulgari Compendio, *lib. primo, cap.* 5. quòd sicut multæ sunt species Dæmonum, sic etiam diuersæ sunt conditiones, seu proprietates eorum: quia aliqui præsident, seu assistunt peccato superbiæ, quidam peccato gulæ, alij peccato auaritiæ, nonnulli peccato luxuriæ, & sic de singulis peccatis mortalibus. Et, ne hoc tibi videatur voluntariè dictum, afferam in medium aliqua nomina Dæmonum, quæ continentur in sacra Scriptura: Nam licèt vnum, & idem nomen, scilicet Diabolus, multipliciter in Scripturis exprimatur, tamen propter eorum diuersas proprietates his immundis operibus vnus præsidere dicitur vni vitio: & alius alteri. Diuinæ autem Scripturæ vsus consueuit quemlibet immundum spiritum nominare Diabolum, à dia, quod est duo, & bolus, quod est morsellus: quia duo occidit, corpus scilicet & animam. Nominatur etiam Dæmon, id est sanguinem sitiens, scilicet super peccata, quæ sitit, & procurat. Quandóque nominatur Belial, quod interpretatur, absque jugo, vel absque Domino: quia pro posse pugnat contra eum, cui deberet esse subiectus. Aliquando vocatur Beelzebub, quod interpretatur, vir muscarum, id est animarum peccantium, quæ reliquerunt verum sponsum Christum. Vocatur etiam Satanas, id est aduersarius: quia semper aduersatur nostræ saluti. Aliquando nominatur Behemot, id est bestia: quia homines bestiales facit. Vocatur quoque Dæmon fornicationis, & princeps illius spurcitiæ Asmodæus, quod interpretatur, factura judicii: quia propter huiusmodi vitium factum fuit terribile judicium super Sodomam, & quatuor alias ciuitates. Sic Dæmon superbiæ dicitur Leuiathā: quia tentauit primos parentes de superbia: promit

Nomina Dæmonū à diuina Scriptura prolata.

Beelzebub & Satanas declarātur.

Leuiathan nomen exponitur.

promittens eis additamentum diuinitatis, & ideò interpretatur, additamentum. Denique Dæmon auaritiæ dicitur. Mammona, sicut expressit Christus *Mat.*16. quando dixit. Non potestis Deo seruire, & Mammonæ. Sed quia pauca nomina, & propietates hîc sunt expressa, ideò Exorcista poterit quærere à quolibet Dæmone nomen proprium, & proprietatem suam, & cui peccato præsideat, & si inuenerit ipsum regnantem super superbiam, opponat illi humilitatem, & orationem, quæ spiritum Deo humiliat. Si super auaritiam, opponat eleemosynam, & liberalitatem. Si super luxuriam, opponat castitatem. Si super gulam, opponat abstinentiam. Si super iram, opponat mansuetudinem: & sic singulis aliis peccatis opponat singula, & propria remedia, quæ prudens Exorcista per se inuenire poterit, secundùm diuersas conditiones, & proprietates existentes in Dæmonibus obsidentibus, quas enarrare difficile foret, cum tot sint proprietates, quot Dæmones. De remediis autem eorum, qui varia maleficia patiuntur, locuti sumus in Compendio nostro vulgari, *libr.* 3. ideò hîc supersedebo. Poterit etiam prudens Exorcista legere totum illud *cap.* 5. *supra allegatum*, vbi inueniet illa genera Dæmonum cum suis proprietatibus: & singulis singula remedia apponere, quoties inuenerit aliquem Dæmonem obsidentem esse ex illis generibus: quia de singularibus non potest dari regula vniuersalis.

Mammona princeps Auaritiæ.

Genera Dæmonum ab auctore posita.

Cap. III.

Dæmones, corpora humana vexantes, non esse animas hominum defunctorum: nec illas transire de corpore in corpus, optimè demonstratur. Vbi quædam hæresis exterminatur.

QVia Dæmones in huius vitæ nostræ cursu, omnibus modis, nobis aduersantur, ideò conantur quoquo modo humanæ saluti laqueos præparare: quod præcipuè, disseminando errores contra immaculatam fidem Catholicam faciunt, vt illis irretiti homines, cadant in immane præcipitium damnationis æternæ. Ideò ne Exorcistæ decipiantur verbis Dæmonum obsidentium corpora humana, præcauere debent, ne vllo pacto credant illis, quando ex se loquuntur, & maximè quando affirmant se esse animam alicuius hominis defuncti, quod sæpè asserere consueuerunt, vt homines in illam hæresim inducant, quæ asserit, animas transire de corpore in corpus, ita vt post vnius hominis mortem, anima illius ad aliud corpus vegetandum, atque fouendum transeat. Et hæc fuit sententia Pythagoræ: cui impij Albanenses adhæserunt. Eandem etiam hæresim posteà amplexati sunt Albigenses hæretici: sic dicti, quoniam ex Comitatu Albigensi propè Tholosam orti sunt tempore Innocentij Papæ huius nominis tertij. Quam sententiam, seclusa adhuc fide, & sola naturali ratione ductus facilè quisque deseret, si consideret illam asserere, animas nihil omninò eorum, quæ antè fuerunt, meminisse. Oportebat siquidem eos meminisse eorum, quæ antè facta sunt. Neque verisimile

Saluti humanæ laquei à dæmonibus parantur.

Hæresis Albanensium enarratur.

Confutatur hæresis Albigensium.

Confutatur hæresis Albigensium.

est, vt hoc imputetur corpori, ita vt corporis admixtio vniuersam ipsorum, quæ antè habita erant, in totum extinguat memoriam. Sicut enim, in soporato, & quiescente corpore, quæcunque anima apud se sola videt, horum plura reminiscitur, atque sæpè post multum temporis, ea, quæ per somnium viderat & vigilans annunciat, sic etiam reminisceretur illorum, quæ antequàm in hoc corpus veniret, in alio corpore egerat. Quòd si quis fortè Platonem imitatus, dicat, cùm in aliud corpus animæ transfunduntur, eas obliuionis quoddam poculum à nescio quo dæmone oblatum bibere, quo euenit (vt ait Plato) vt præteritorum non recordentur. Hoc certè magis videtur Poëtarum figmentum, quàm Philosophorum, & multò minùs Theologorum doctrina. Si enim obliuionis poculum anima bibit, quod in ea omnium rerum deleat memoriam: vnde ergo scit Plato animam suam à dæmone potatam fuisse, cùm anima eius nunc sit in secundo corpore, & per hoc ex illo obliuionis poculo potasse, oportet, vt etiam illius poculi perdiderit memoriam, & per consequens se potatam fuisse non recordetur. Quod si poculi illius obliuiscitur, vnde ergo nunc scit se olim fuisse potatam? Si enim dæmonem, & poculum, & introitum in corpus reminiscitur, cur non etiam reliquorum commemoratur? Ex quo apertè conuincitur, hanc doctrinam non solùm à fide Catholica, sed etiam à vera philosophia esse alienam. Quod manifestè ostendit B. Athanasius in lib. quem edidit de Filio Dei, lib. sexto dicens: Si quis confitetur animas hominum in reuolutione rursus in mundo, aut in hominibus, aut in pecudibus, aut in serpentibus, verti, anathema sit. Propterea Exorcistæ sint cauti, hæc à dæmonibus audientes, ne nimis credentes, in hunc errorem labantur: quinimo omnibus viribus conentur, omnia ista auferre à cordibus fidelium, tanquàm falsa, hæretica, & ab Ecclesia Catholica, ac sanctis Patribus damnata.

Poculum animabus propinatum, reiicitur ab auctore.

Censura diui Athanasij.

CAPVT IV.

Animas ante infusionem corporum non peccasse, & in corpora, vt in carcerem, in pœnam peccati inclusas minimè fuisse, ostenditur.

NEc minus debet Exorcista percauere ab illa hæresi, quæ solet disseminari ab ipsis immundis spiritibus existentibus in corporibus obsessis, quæ asserit, animas ante infusionem corporis peccasse, & in pœnam peccati in corpora, tanquam in carcerem, fuisse inclusas. Huius erroris auctor fuit Origenes, vt illi impingit Epiphanius in epistola ad Ioannem Episcopum Herosolymitanum, quæ reperitur inter opera Diui Hieronymi, tomo quarto, & Theophylus Alexandrinus. Hanc hæresim posteà tutatus est Priscillianus hæreticus, qui ex omnium hæreticorum sentina hæreses hausit, vt dicit Leo Papa in Epistola ad Astoricensem Episcopum. Quæ hæresis multis rationibus prosternitur. Primo ostenditur falsitas illius de anima Christi, quæ nunquam peccauit, nec per consequens dicendum est, eam propter peccatum, in corpus, velut in carcerem, fuisse detrusam. Qualiter enim ipse liberare omnes à peccato poterat, si anima eius peccato obnoxia, in pœnam peccati, carceri fuisset mancipata? Præterea

Error Origenis de peccato animarum.

Exterminatur hæresis Origenis.

Dementia Priscillianistarum. Prætereà cum iuxta Apostolum, in resurrectione, mortale hoc corpus induat immortalitatem, vt corpus, sicut & anima, congruum suis meritis præmium accipiat: quæ est hæc dementia, dicere, corpus esse animæ carcerem, datum illi in pœnam? Tunc enim resurrectio non esset animæ beatæ in requiem, sed in pœnam, cùm per illam cogeretur iterum redire ad carcerem, vnde semel liberata fuerat: & ita frustrà esset corporum resurrectio si expediret animabus absque grauitate corporum ad Cœlum leuiùs subuolare. *Pulcherrima confutatio erroris Priscillianistarum.* Rursus si corpus esset animæ in carcerem, & in pœnam, nullo pacto illud anima diligeret, nec ab eo separari doleret, vel vllo modo ad illud redire vellet: quæ omnia experimento probantur esse falsa: & horum vltimum improbat Paulus, dicens: Nolumus expoliari: sed superuestiri. Vbi corpus magis Paulus appellat vestem, quàm carcerem. Et naturalem animæ ad illud inclinationem docet, cùm dicit: Nolumus expoliari: sed superuestiri. Hoc est, refugimus, & horremus corporis miseram conditionem, non autem ipsum corpus: quapropter nolumus simpliciter corpore carere, sed corporis miseriis, & calamitatibus: vellemus autem corpore renouato vestiri, quale erit in resurrectione. *Inconueniens maximũ de Incarnatione Christi ex ista positione oritur.* Præterea si animæ peccauerunt extra corpora, & in illa, velut in carcerem, fuerunt inclusæ, oportebat, vt Saluator ipse, qui pro hominibus liberandis venerat, corpus non assumpsisset, cùm animæ sine corpore peccauerint. Oporteret etiam, vt animas de corporibus liberaret eo tempore, quando in baptismate peccata dimittit, statimque baptizatum de carcere corporis liberaret, cùm dicat, corpus solum in peccati pœnam fuisse productum, animæque datum. Iniustum est enim, vt anima à peccato liberata, nihilominus adhuc carceri mancipetur. Hæ rationes, & aliæ multæ, quæ possent adduci, quas breuitatis causa omitto, istum, vt perniciosissimum errorem, non solum ab Exorcistis, sed etiam ab omnibus Christianis esse detestandum ostendunt: sic docet Concilium primum Bracarense, *cap* 6. suorum decretorum, dicens: *Censura Concilij Bracarensis.* Si quis animas humanas dicit priùs in cœlesti habitatione peccasse, & pro hoc in corpora humana in terras deiectas, sicut Priscillianus dixit, anathema sit.

CAPVT V.

Licitum an sit aliquo modo pro sanitate acquirenda, ad sortilegos recurrere, & quomodo factura, seu instrumenta maleficialia destrui possint.

QVia sæpe contingit Exorcistis habere præ manibus aliquos Energumenos, & maleficiatos, quos (Diuina iubente, seu permittente voluntate) non possunt liberare: *Energumeni quidam liberari non possunt.* aliquis posset quærere, quid in hoc sit agendum, quando per Exorcismos non potest haberi sanitas ideò ne Exorcistæ cæcutientes incidant in errorem, aduertere debent ad illa impedimenta posita in nostro Flagello *cap.* 17. & remouere illa, tam ex parte sua, quàm ex parte patientis. Et si his omnibus remotis, adhuc sanitas non possit haberi, adhibeant omnia illa remedia, quæ posuimus in *tertio lib. nostri Compendij*, *cap.* 5. An autem post applicationem horum omnium, licitum sit recurrere ad sortilegos pro sanitate habenda: *Recurrere ad sortilegos an sit licitum.*

 diuersi

diuersi diuersa dixere. Quidam dixerunt, quod sic, dummodò infirmus non inducat sortilegum ad aliquod maleficium peragendum: quia (vt ipsi dicunt) licet mihi vti malo alterius ad bonum meum: & exemplificant de vsurario, qui semper est paratus fœnerari. Hæc opinio, etsi fulciatur aliquibus rationibus, quæ videntur habere aliquam apparentiam: quia, tamen à multis impugnatur, & videtur causa, seu occasio errandi, ideò tanquam periculosa fugienda est, ne sit aliquibus in ruinam. Alij dicunt sine aliqua distinctione, quòd nullo modo possumus habere recursum ad sortilegos pro sanitate habenda, & quod potius omnia mala, etiam mortem sustinere debemus, quàm vti eorum suffragio, cùm nullo modo, sint facienda mala, id est peccata, vt eueniant bona. Quæ opinio, etsi sit ardua, tamen est securior: quia ponit suos sequaces in parte tutiori, ne scilicet exponantur periculo mortalis peccati, & propriæ damnationis. Alia est opinio, & videtur Scotistarum, quæ tenet medium inter prenominatas opiniones, & dicit, quòd licet aliquomodo recurrere ad sortilegos, seu maleficos pro sanitate recuperanda. Pro cuius ampliori declaratione est sciendum, quòd malefici in fabricandis suis maleficiis, vt plurimùm vtuntur aliquo signo maleficiali extrinseco, quod semper est res vilis, & nullius valoris, & vocatur instrumentum maleficiale, eò quòd fabricando maleficia interuenit istud signum. Nam malefici habent dæmones ad malum sibi paratos: & quoties volunt fabricare aliquod maleficium, vocant illos, & habentes pacta, & conuentiones, assignant illis talia in pacto, vt quamdiu durabit tale signum, tamdiu talis, vel talis persona crucietur,

Scoti opinio circa recursum ad sortilegos.

Instrumentis maleficialibus vtuntur malefici.

Pacta maleficorum cum dæmonibus.

tali, seu tali loco: & quod amoto signo, seu instrumento maleficiali, amoueatur etiam læsio facta ab illo dæmone. Consueuerunt etiam malefici abscondere tale signum, ne de facili possit inueniri, & amoueri ab aliquo. Ad propositum, nostrum, quis dubitat, maleficum absque nouo pacto cum dæmone, posse destruere illud signum & remouere læsionem ex pacto à dæmone inflictam? Dico ergo, quòd hoc modo recurrere ad illos, vt scilicet destruant illud signum sine nouo pacto, non esse illicitum. Et hoc est, quod dicit Scotus *in 4. distinct. 34. quæst. vnica*, & hæc sunt verba formalia eius. Secunda impotentia fit per malignos spiritus, qui habentes pactiones cum hominibus, seruant promissa, non quia veraces: sed vt alij eis adhæreant: quia si nulla pacta seruarent, nulli eis seruirent: & vt illi, quibus seruant promissa, eos colant. Nam ex superbia sua præcipuè appetunt honores diuinos. Deus etiam permittit eos exercere potestatem suam ad impediendum aliquos ab aliquibus actibus, quos perficere possent, si non essent impediti: & hoc vel propter peccata eorum, vel propter aliquam aliam causam occultam: & hoc modo Maga habens pactum cum dæmone, procurat ab eo, vt istum impediat à tali actu, cum tali muliere, quamdiu tale maleficium perseuerat, puta acus curuata ab aliqua, & huiusmodi. Et post pauca dicit. Si per orationes Sanctorum impediatur virtus dæmonis, benè fit: si tamen Deus illos non exaudiat, tunc si sciretur maleficium, destrueretur, dæmon non fatigaret eum ampliùs: quia ex pacto non assistit, nisi dum durat aliquod signum. Ex hoc patet, quod trufatica est illa quæstio, an licet tollere maleficium inten

Doctrina Scotica resolutissima.

Dæmones quare honores appetant.

Remedium verum contra maleficia.

intentione curandi maleficiatum: non enim solùm licet, sed etiam est meritorium destruere opera diaboli. Nec in hoc est aliqua infidelitas: quia destruens non acquiescit operibus malignis, sed credit dæmonem posse, & velle fatigare, dum tale signum durat: & destructio talis signi imponet finem tali vexationi. Ex quibus verbis patet, quòd ire ad maleficos, vt destruant talia signa causa recuperandi perditam sanitatem, non est illicitum, dummodò non fiat aliqua alia superstitio, aut vana obseruatio, quando destruuntur.

Intentio destruendi maleficium qualis esse debet.

CAPVT VI.

Exorcistæ an possint, & debeant in nomine Christi, aliquem dæmonem in aliorum principem constituere, qui alios excruciet: vbi de eorum naturali potentia pulchrè tractatur.

QVia ars, seu exercitium adiurandi dæmones obsidentes corpora humana, supra modum displicet illis, ideò modis omnibus quibus possunt, conantur illam subuertere, ne illa mediante, obsessi liberentur tam à spirituali, quàm à corporali eorum vexatione. Et propter hoc quærunt diffamare Exorcistas, vt tædio, ac tribulationibus affecti, dimittant hoc spirituale exercitium. Quod sæpe euenit propter pusillanimitatem eorum, qui nescientes fraudes dæmonum, destituuntur animo exorcizandi, videntes aliquos despicere, & deridere omnia, quæ agunt circa hoc exercitium. Consueuerunt enim ista (vt ita dicam) instrumenta diaboli impugnare, quod Exorcistæ in nomine Christi constituant aliquem dæmonem Principem in corpore vexato, qui ad imperium eorum eiiciat dæmones vexantes illud corpus: & ad instar Iudæorum blasphemantium opera Christi Iesu, dicunt Exorcistam in Beelzebub virtute eiicere dæmonia: addentes, quòd vnus dæmon non potest eiicere alium, cùm non habeat imperium super eum. Pro cuius responsione est notandum, secundum D. Bonauenturam *in 2. distinctione 6. quæstione vltima*, & Richardum de Mediauilla, vbi supra, *distinctione 9. articulo 3. quæstione prima*, quod inter dæmones est prælatio, sicut dicit Magister Sententiarum *lib. 2. dist. 6.* qua mediante, alij imperant, & alij obediunt: & hoc satis videtur probabile, tum quia filij tenebrarum quodammodo imitari conantur (licet falsò, & imperfectè) filios lucis. Vnde sicut vident angelos bonos ordinatè sua officia exequi secundum imperia sapientiorum, & maiorum, similiter ipsi sua maleficia faciunt. Tum etiam filij tenebrarum prudentissimi sunt in generatione sua; & quia habent colluctationem aduersus genus humanum, & regimen, seu regnum eorum: & exercitus, si esset diuisus, & sine capite non posset stare, ideò sicut homines præliantes in eodem exercitu, quantuncunque sint adinuicem inimici, tamen propter odium inimicorum libenter subiacent duci imperanti, & habent multos proprios, & vnum principalem ducem, sic credendum est esse in dæmonibus. Et hæc prælatio non est electione, nec violentia: sed credo, quòd natura, & diuina institutione. Sua enim conditione data est eis vis ministratiua, & potentior vni, quàm alteri. Vnde & Deus ordinauit vt minùs potentes, & sapientes, magis potentibus, & sapientibus subessent in ministrando. Et Hugo dicit, quod id in malum ministerium exercent,

Dæmones quærunt subuertere artem Exorcizandi, & quare.

Detrahentes arti exorcizandi.

Dæmones contra genus hum. colluctationem habent.

Prælatio dæmonum est a Deo.

cent, quod perficiendum acceperunt, & ita sibi inuicem præsunt, sicut preæssent, si essent boni: & cùm cessabit status ministerij, cessabit status prælationis. Sed ista prælatio non est de iure, quia cùm ipsi dæmones suis subditis nihil præcipiant, nisi contra ius, eò quòd ruperunt ius, & dissipauerunt fœdus, ideò nulla manet ibi iuris obligatio, sed solùm maleuola confœderatio, qua mediante, quicquid præcipiunt, contra Dei voluntatem præcipere intendunt, & ad malum finem. Est etiam ibi prælatio de facto: quia illis, quos vident nobiliores in natura, strenuiores in potentia, & subtiliores in malitia, alij obediũt: sed ex odio (vt dixi) quod habent contra genus humanum, vt sic obedientes, ipsi omnes simul fortiorem exercitum constituant contra virtutes, & genus humanum. Et quia in vno eorum, scilicet Lucifero, nobilior est natura, strenuior potentia, & subtilior malitia, quàm in aliquo alio, ideò alij omnes illi obediunt. Et ideò glossa super illud 1. *Cor.* 15. Cùm euacuauerit omnem principatum, dicit: Dum durat mundus, angeli angelis, dæmones dæmonibus, homines hominibus præsunt. Habent tamen priuatas inimicitias inter se, quibus adinuicem pugnant, ita quòd vnus conatur aduersus alterum, & semper præesse alij desiderat. De hac autem maioritate, & superioritate dæmonũ, vide Compendium nostrum, *lib.* 1. *c.*4. per totum. Stante ergo inter eos ista discordia, & ambitione, quis audet asserere illos respuere principatum sibi datum ab Exorcistis super alios dæmones causa eiiciendi eos è corporibus obsessis? Quin imò illum affectant maximo desiderio. Ideò taceant, qui detrahunt Exorcistis, ne verbis suis malignis impediant hanc charitatem, quæ inter omnia misericordiæ opera, vt singularis, necessaria est. Cui enim, si in Christi nomine Sacerdos, seu Exorcista præcipit dæmonibus existentibus in corporibus humanis omnia pertinentia ad eorum expulsionem, non poterit etiam imperare alicui, vt excruciet spiritus sibi inobedientes? Licet igitur Exorcistis hoc facere, non curiositatis causa, sed desiderio liberandi vexatum à dæmone.

Prælatio in dæmonibus non est iuridicè exercita.

Lucifer quare dicatur princeps dæmonũ.

Detractio artis Exorcisticæ mala.

CAPVT VII.

Dæmones ad preces maleficorum, corpora humana vexare posse ostenditur: & rationes detrahentium de hac arte soluuntur: vbi etiam agitur de scientia bonorum, & malorum Angelorum.

Consueuerunt aliqui admirari, videntes quosdam homines bonæ, ac sanctæ vitæ corporaliter à spiritibus immundis vexari: quod illis euenit ex eorum ignorantia: quia nesciunt, qua de causa hoc Deus permittat. Et cùm audiunt hoc fieri ad preces maleficorum, nullo pacto credere, nec audire volunt: quinimò omnibus viribus suis huic positioni contradicunt, atque aduersantur, negantes hac nostra tempestate inueniri Energumenos. Quod etiam multis rationibus conantur probare: quarum prima est ista. Si verè hic, aut ille homo vexaretur à Spiritibus immundis (cùm spiritus, à quibus vexantur, sint sapientes) loqueretur Latinè, Græcè, Hebraicè, Germanicè, Gallicè, & multis aliis linguis, etiam si vexatus esset idiota: & facerent alia quamplura opera hominibus impossibilia. Secundò scirent propalare peccata occulta, & reuelare tam ea, quæ in partibus longinquis fiunt quàm quæ in locis propinquis,

Admiratio quorundam contradicentium arti Exorcisticæ.

Rationes contradicentiũ huic arti Detegere peccata ad p[...] dæmones.

pinquis, quod non faciunt. Præterea, si verè esset spiritus immundus, qui obsideret hoc, vel illud corpus, in suo recessu faceret signa vera suę pręsentiæ, extinguendo luminaria magna, & alia similia, quæ omnia cùm non videantur fieri ab his, qui dicuntur vexari temporibus nostris, sequitur, quòd etiam verè non sunt spiritus, qui vexent illa corpora. Quod manifestè ostenditur per hoc: quia illi, qui nunc dicuntur vexari, sunt quædam mulieres, & puellæ subiectæ humoribus matricalibus, quæ ex leuitate cerebri consueuerunt facere actus similes actibus vexati. Hæ sunt rationes allegatæ ab illis, qui negant spiritus vexare corpora humana. Pro maiori declaratione huius difficultatis est notandum quòd angeli, tam mali, quàm boni, omnes in sua conditione receperunt à Deo scientiam conuenientem propriæ naturæ, ita quo naturaliter aliqui fuerunt creati doctissimi in omni scientia. Alij tenent medium in ipsa scientia, & quidam eorum tenent infimum locum in eadem scientia. Quæ taliter remansit in angelis bonis, quòd illa possunt vti, cùm illis placuerit, ad honorem sui Creatoris, gloriam suam, & ad nostram salutem. Dæmones autem recedentes à diuina voluntate, & beneplacito, sua scelerata, ac deprauata voluntate, non ipsam scientiam, sed possibilitatem vtendi illa perdiderunt: ita quòd nullo modo possunt illa vti, nisi quantùm sibi permittitur à Deo: cùm ex eorum mala voluntate ita sint obcæcati, quòd si Deus non permittat illis hanc facultatem, auferando velamen cæcitatis, & ignorantiæ ab eorum intellectu, nullo modo illa scientia possunt vti. Facto hoc fundamento, respondendo ad rationes, ad primam dicitur, quòd

[Sc]ientiā [ac]ceperunt Angeli in sua creatione.

Dæmones possibilitatem vtendi sua scientia perdiderunt.

dæmones non loquuntur. Latinè, Græcè, & aliis linguis extraneis: quia hoc sibi aliquando non conceditur à Deo, vt humana curiositas confundatur, quæ potiùs delectatur audire dæmones curiosè loquentes in obsessis corporibus, quàm verba Dei prolata à suo ministro. Quod si aliquando loquuntur de mysteriis altissimis sacræ Theologiæ, (vt iam audiui) nunquam, vel rarò intersunt isti curiosi, vt eorum curiositas confundatur. Hoc etiam non faciunt, quando à Deo illis permittitur alia ex causa: quia quando ingrediuntur corpora humana, ordinariò propter aliquem malum finem hoc faciunt, putà causa damnationis: & ideò quasi semper se cælant, ne ibi deprehendantur adesse, cùm sciant Exorcistas se insectaturos, quoties nouerint ipso obsidere illa corpora. Et etiam quia multa mala possunt peragere ibi, quæ sibi non imputabuntur, neque quis poterit scire, vnde talia mala proueniant, & quis illa fecerit. Circa peccata secreta detegenda, dico, quòd si hoc illis concederetur à Deo, scirent, posséntque illa detegere, vt diximus in nostro Compendio, *libr.1. cap.7.* quod non faciunt vt plurimùm, ratione supradicta. Hoc etiam non faciunt, quando ibi deprehenduntur adesse, vt homines peccatores in peccatis suis perseuerent, & ne illa confiteantur ex verecundia illis à dæmonibus illata, quod sæpius factum est, vt quidam homines impœnitentes hac occasione compuncti ad verba, & iniurias sibi à dæmonibus illatas, recurrendo ad pœnitentiam, è manibus eorum, diuina interueniente gratia, euaserint. Quantùm autem ad signa manifesta dico, quod propter hoc non potest quis certi

Astutia dæmonū obsidentium corpora humana.

Fructus coniurationis.

certitudinaliter ſcire, an talis perſona ſit vexata à diabolo: Et ratio eſt: quia multi ſunt dæmones per aërem vagantes, qui ſi vocarentur ab illis, qui obſident illud corpus, in adiutorium, poſſent facere illa met ſigna, & tamen infirmus non liberaretur. Nec valet dicere, quòd Exorciſta interdicat illis tale adiutorium in Dei nomine: quia dæmones ſolummodò obediunt, quando à Deo coarctantur: quod Deus non ſemper facit ad velle Exorciſtæ: ſed ſolum, quando ipſe iudicat expedire. Ad quartam obiectionem dico, quòd dæmones faciliùs occupant homines, & mulieres leuis cerebri, quàm prudentes, ne (vt ſæpè diximus) deprehendantur ibi adeſſe, & ne culpa facinorum ſuper eos flectatur. Eadem ratione etiam conſueuerunt vexare lunaticos, vt etiam diffametur Luna, quæ, vt creatura Dei, influat talem infirmitatem in homines. Vltimò dico quòd vexant potiùs mulieres, & puellas, quàm homines, pro eo, quòd ipſi quærant ſe occultare ſub nomine humorum matricalium, qui plus regnant in mulieribus, quàm in viris: etiam hoc faciunt: quia mulieres faciliùs ſubiiciuntur terroribus: quo modo vt plurimum dæmones ingrediuntur corpora humana, vbi poſteà talia corpora diu detinent ſubiecta ſibi hoc modo, taliter, vt nullum remedium naturale poſſit illis ſuffragari. Deſignant igitur (obſecro) aduerſarij detrahere Exorciſtis, etſi non propter rationes ſupradictas, ſaltem propter experientias poſitas *in noſtro Compendio, libr. 2. c. 11.* quas ſi quis negauerit, ſecundum Philoſophum indiget vapulare. Et aduertant ad illa præſuppoſita, ſuper quæ fundatur ædificium illius operis, quæ ſunt, voluntas Dei permiſſiua, ſcientia, & potentia dæmonum, & poteſtas liberi arbitrij, quibus dæmones poſſunt mirabilia operari tam per ſe, quàm per maleficos: quia tunc in eis ceſſabit admiratio. Poſſunt igitur dæmones ad inſtantiam maleficorum inhabitare, & obſidere corpora humana. Et ſi quis fuerit curioſus ſcire, quomodo, & quibus ex cauſis hoc eueniat, legat totum illud ſupra allegatum, vbi diffuſiùs tractatur hæc materia.

Deceptio quorundam curioſorum.

Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur.

Experimentis credendum eſt.

CAPVT VIII.

De apparitionibus, quibus dæmones in variis ſpeciebus, obſeſſis apparere conſueuerunt: & quomodo à bonis diſcerni poſſint.

ET ſi dæmones habeant mille modos nocendi generi humano, vt habetur 16. *q.* 2. *capite, Viſis:* tamen conſueuere vti illis modis plus ignotis ad decipiendos homines, quibus illi faciliter decipiuntur, inter quos eſt apparitio dæmonum facta hominibus vexatis, quibus diabolus aliquando apparet in ſpecie Chriſti, vt ab eis adoretur vt Deus, quod maximè affectat. Ideò ne obſeſſi incidant in laqueum Diaboli, decreui hîc inſerere modum, quem tenere debent ad euitandum peccatum idololatriæ in iſtis apparitionibus: quid etiam poterit eſſe proficuum his, quibus ſolent fieri apparitiones, ad cognoſcendum ſi fiant à bonis, vel malis ſpiritibus. Quatuor ergo ſignis poteſt cognoſci, ſi apparitio fiat à bono, vel malo ſpiritu. Primum eſt, quòd etſi dæmon appareat in ſpecie Crucifixi, B. Mariæ Virginis, vel alicuius Sancti, ſi tamen diligenter quis conſideret has apparitiones, perpendet, quòd ſẽper diabolus ſecum defert aliquam notabi

Aſtutia dæmonum innumerabiles.

notabilem deformitatem, vt putà, caudam, cornua, vel aliquid simile. Secundum est, quòd in principio apparitionis, diabolus reddit hominem lætum, & in suo recessu relinquit eum mœstum: cuius contrarium facit Angelus bonus, qui in principio turbat, vt habetur Danielis *cap.* 10. de Gabriele: qui apparuit Danieli, & Lucæ *cap.* 1. de eodemmet Gabriele apparente Beatissimæ virgini Mariæ, quæ turbata fuit in sermone eius: & posteà in suo recessu reliquit hominem gaudio, & alacritate plenum. Tertium signum est, quòd diabolus inducat hominem in malum, quod ipse persuadet: habemus exemplum in Chronicis ordinis beati patris nostri Francisci, de quodam Fratre Ruffino, socio prædicti patris, cui similes apparitiones à diabolo fiebant. Contrarium cuius facit Angelus bonus, qui in sua apparitione non solùm non indurat hominem in malum: sed etiam diuertit illum à malo: & mollificando cor eius, ipsum inclinat, & inducit ad bonum. Quartum signum est, quòd si ille, cui apparet, responderit ei aliquo verbo sordido, in sui dedecus, & opprobrium prolato, subitò disparet, vt habetur in prædicta Chronica, vbi legitur, quod cum B. Franciscus vellet liberare prædictum Fratrem Ruffinum ab illa diabolica tentatione, inter alia illi dixit: Vt verè scias cognoscere, quòd ille, qui tibi apparet in forma Crucifixi, non est Christus, sed diabolus: cùm tibi iterùm apparuerit, dicendo, ego sum Christus, respondeas illi: Aperi os tuum, & implebo illud stercore. Quod cùm fecisset Frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde recessit, dirumpendo lapides, & rupes illius montis Subasij, vbi vsque in hodiernum diem (vt fertur) videtur illa magna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipsis obsessis cum maximo, ac terribili aspectu diuersarum bestiarum, vel aliarum rerum, licèt non videantur à circumstantibus. Et si aliquis curiosus quæreret, quomodò hoc sit possibile: Respondetur, quòd id faciliter potest fieri, & hoc duobus modis. Primò, quia istæ apparitiones possunt esse imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & sanguinem, aliquas imagines repræsentantes eos: quod autem imaginariè videtur, non apparet nisi illis, quibus fit visio vt patet in prophetis: & sic potest esse in dæmonum apparitionibus. Dicitur secundò, quòd quia similem potestatem habent dæmones, & boni Angeli super corpora, ab eis assumpta, quam habebunt super corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum potestate (secundum diuum Bon. *in* 4. *distinct.* 49. *art.* 2. *qu.* 2. Thom. *in* 4 *dist.* 44 *q.* 2 *art. vltimo*) erit, quòd corpora eorum videantur: vel non: & ab vno, vel à pluribus: in parua, vel magna distantia, ita quòd omnis actio corporis erit in potestate animæ: sic dicimus de dæmonibus, & angelis bonis: quòd in eorum potestate est apparere, vel non: vni, vel pluribus: à longè, vel propè. Hoc etiam patet exemplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipso solo videbatur, Danielis *cap.* 10. Et de Christo glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, *Actor.* 9. Viri autem qui comitabantur cum illo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Ex his omnibus patet, quomodò se tueri debeant homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Dæmon relinquit hominem mœstũ in sua apparitionis recessu.

Dæmon irascitur in opprobriis.

Fratris Ruffini ordinis Minorum exẽplum

Potestas dæmonum super corpora assumpta, qualis.

CAPVT IX.

Cur dæmones iniuriis, & opprobriis irritati, aliquando è corporibus obsessis abscedant, cùm corpora non habeant, in quibus pati possint.

Irritare debet Exorcista dæmones & quare.

DIximus in nostro Flagello *c.* 3. quòd Exorcista debet irritare dæmones obsidentes corpora humana opprobriis, iniuriis, ac omnibus modis, quibus honestè potest: quæ omnia illi iniquo animo perferunt, tanquàm in sui dedecus, & contemptus exercita. Quod à multis aduersatur tanquam falsum, & derisorium. Dicunt enim, quòd dæmones non patiuntur ab istis, cùm habeant corpora sibi vnita, in quibus istæ operationes recipiantur, & quòd ista potiùs fiunt obsessis corporibus in iniuriam, quàm in eorum liberationem. Quid enim obest spiritui immundo tractatus capillorum, aurium, seu colaphizare, aut alia similia exercere circa illud corpus? nihil penitùs, imò ista deridet, cùm videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari: & ideò (aiunt isti) debent Exorcistæ hæc omnia dimittere, tanquàm vana, superflua, & nullius vtilitatis. Sed, salua pace istorum, dico quòd errat eorum iudicium, propter hoc: quia non considerant, nec aduertere volunt: quia ex causa ista dæmonibus sint grauissima. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, secundùm Alexandrum de Ales, *part.* 3. *quæst.* *à membro*, 13. quòd Lucifer à principio suæ conditionis cœpit aduersari Christo sibi ostenso à Deo, cuius gloriam cùm vidisset, inuidit, inuidia, & odio maximo: ita quòd ex hoc cœpit cum illo habere bellum maximum, & inexorabile, nec vnquam destitit ab hac sua nequitia, donec illum affixum Cruci, & morti traditum vidisset. Sed illi accidit, quod contingere solet duobus potentissimis principibus ad inuicem pugnantibus de Monarchia, seu dominio totius mundi. Ponatur enim casus, quòd sint duo principes potentissimi huius vniuersi, & quòd ad alterum illorum de iure pertineat dominium: alter verò vsurpato sibi titulo, ac dominio tyrannicè illud possideat, & quòd iste tyrannus videns principem verum, & legitimum sibi inferre bellum iustum, incipiat contra illum pugnare omnibus viribus suis, & persequi illum, donec vltimo supplicio, scilicet morti, illum tradat: deinde ponatur, quod ex morte ipsius legitimi principis, qui ab illo tyranno reputabatur vilis, abiectus, despectus, & nullius auctoritatis, seu valoris, ipse perdat dominium totius vniuersi, & non solùm hoc, sed quod etiam ipse tyrannus efficiatur captiuus, seruus, & mancipium non solùm illius à se despecti principis, sed & seruorum eius, qui in virtute, & potestate principis priùs à tyranno ita despecti, illi illudant opprobriis, iniuriis, & modis omnibus, quibus possunt. Dicito mihi (quæso) quæ esset eius vita? qualis dolor? qualis tristitia? videre se obiurgari in virtute illius tam à se despecti, & à seruis eius? Reuera duco illum nullam posse habere maiorem miseriam, atque calamitatem: quia nulla maior tristitia inuenitur, quàm meminisse se fuisse fœlicem. Sic respondendo ad propositum dico ita euenisse Lucifero, & angelis eius. Nam (vt diximus in Compendio nostro *lib.* 1. *cap.* 3.) ipse cognouit Incarnationem Verbi, cui etiam contradixit omnibus viribus suis, propter quod factum fuit prælium illud magnum in cœlo inter angelos, in quo superatus eiectus

Bellum Luciferi contra Christū.

Exemplum efficax contra aduersantes.

Tristitia dæmonum de victoria Christi.

Lucifer cognouit Incarnationem Verbi.

eiectus est è cœlo ad terram. Quod cernens ille maledictus, denuò cœpit pugnare, iam protectus, contra ipsum Christum: & vt impediret ipsam inct Incarnationẽ, sua tentatione decepit primos patres nostros, & totam eorũ posteritatem, quam peccato intrusit, pro qua erigenda, Christus multa sustinuit, decertando contra Luciferũ, & angelos eius, quos tandem pugnãdo sua morte superauit, & in carcerẽ detrusit, & auferens ab illis dominiũ huius mundi, dedit auctoritatem seruis suis calcãdi super eos.

Christus pugnando Luciferum captiuauit.

Quis ergo, stante hac auctoritate, dicere audebit, dæmones æquo animo sustinere irrisiones, contumelias, & opprobria sibi ab Exorcistis illata: quin potiùs, vt à ministris Christi intẽtata, quem iam, vt sibi inimicum, morti tradiderant, iniquo animo illa perferre. Nec valet dicere, quòd ipsi dæmones non habeant corpora, in quibus istæ operationes recipiantur: quia cùm istæ sint passiones respectiuæ, quæ recipiũtur in animo, etiam dæmonibus possunt cõuenire, & de facto illis conueniũt, ita quòd illis cruciantur dæmones, sicut homines verberibus.

Spiritualiter dæmones cruciantur.

Et hæc est causa, quare diabolus abhorret super omnia memoriam Passionis Christi, & figuram Crucis eius: quia per virtutem eorum à potestate eius sumus liberati: omnes quidem quantùm ad sufficientiam: sed illi soli, qui sunt de eius corpore (hoc est Ecclesia) quantùm ad efficaciã.

Dæmones valde abhorrent memoriam Passionis Christi.

Diabolus enim, teste diuo Bonauentura *in 3. distinct.* 19. *q* 3. *art.* 1. ante Passionem Christi habebat duplicẽ manum, videlicet attrahentem, & impellentem. Manus attrahens erat illi potestas trahẽdi ad Limbum etiam iustos, & sanctos. Manus impellens erat potestas præcipitandi in malũ per fallaciam, vel quasi per violentiam: quia tentabat vt leo, & draco. Et prima manus, scilicet attractiua, erat tantæ potẽtiæ, vt nullus posset ei resistere: & hæc illi abscissa fuit per prædictam Passionem. Iam enim nullum iustum potest ad Limbum trahere: quia per Passionem Christi deletum est chirographum peccati Adæ.

Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum.

Manum autẽ impellentem habebat ita fortem, vt cum magna difficultate posset quis ei resistere. Et ideò ipse in multis regnabat, imò ferè in omnibus: omnes enim vel superabat per fraudulentiam, vel quasi per violentiam: & hæc potestas debilitata est per Passionem Christi: per quam lumen veritatis aperitur contra diabolicam fraudulentiam, & adiutorium virtutis tribuitur contra diabolicam violentiã.

Manus impellens diaboli qualis.

Apparuit autẽ lumen veritatis, & interiùs per inspirationẽ, & exteriùs per humanam instructionem. Iam enim ferè est omnibus veritas propalata, & ideò est destructa idololatria, quæ priùs regnabat. Adiutoriũ etiam virtutis tribuitur per gratiæ infusionem, quæ reprimit concupiscentiam, & per angelicã protectionem, quæ comprimit, & reprimit potestates aduersas, & hoc idẽ virtute passionis, merito cuius mittitur nobis Spiritus sanctus: mittuntur etiam, & ipsi angelici spiritus, vt superetur aduersarius.

Adiutorium à Christo datum hominibus.

Hæc est prima ratio: & potissima quare dæmones perferant iniurias, & opprobria ab Exorcistis sibi illata, iniquo animo. Aliã rationẽ assignat Michaël Psellus *libello, quem de dæmonibus edidit*, qui de hoc loquens, ponit quoddam prodigiosum factũ sibi accidisse, in hæc verba: Senex quidam, (inquit ille) qui hoc idem pallium induebatur, frater meus natu maior habebat vxorẽ, alioquin modestam, morbísque frequenter vexatã. Hæc aliquando puerpera vehementer iam laborabat, vestémque cõfringens, barbarè loquebatur, sermone præsentibus incognito: ita

Mirabilis casus hic enarratur.

quòd ambigebant omnes, quid in re ardua faciendum foret. Fœminæ verò quædam adducunt quendam peregrinum, nomine Anaphalangium, valde senem, rugosúmque, & exustum, atque nigrum, qui nudato ense propè lectum adstans, ira quadam apprehendit ægrotam, linguáque sibi patria, id est Armenica, acriter conuitiatus est. Illa huic vicissim respondit Armenicè, ac primò quiddam audax è lecto prorupit, cum eo protinus certatura. At barbarus ille tum maximè adiurationibus vtebatur, & quasi furens minabatur illam se percussurum: Tunc fœmina se recepit, compressit, contremuítque, & humiliùs iam locuta, in somnum mox incidit. Nos autem obstupuimus, ambigentes, quónam pacto locuta sit Armenicè fœmina, quæ nec Armenios quidem vnquam vidit, neque domesticis laribus egressa est. Deinde quomodo ad Magi illius minas seipsum dæmon compresserit, strictúmque ensem timuerit: quid enim patiatur ab ense dæmon indiuiduus, & immortalis? Et ad primum dubium respondens, ait: Arbitror autem hinc fore hoc manifestum: quoniam cùm non possit lingua dæmonum propria inueniri, hinc est, quòd Hebraicam linguam, siue Græcam, aut Syriam, aliámve barbaram seruare possunt. Quid enim opus est voce dæmonibus, qui inter se absque voce conuiuunt? cùm verò sint angeli posteriores posterioribus, alij aliis gentibus præsunt, sicut dæmones alij aliis assistunt, sanè singuli singularum gentium linguas exercent: quamobrem dæmones, qui inter Græcos habitant, heroïco stilo oracula ediderunt. Apud Chaldæos verò Chaldaica vtebantur lingua, quemadmodum apud Ægyptios, Ægyptia voce colloquia faciebant: quinetiam dæmones incolentes Armeniam, si aliò fortè se conferant, indigenarum voce vtuntur. Ad secundum verò dubium respondens prædictus auctor, dicit omnia dæmonum genera esse audacia, rursúsque timiditate plena, præsertim coniunctiora materiæ. Et si quis hæc obiurgauerit, discernere nesciunt obiurgantem, vel honorantem: neque aliter ab obsessis discedunt, nisi obtestator erga Deum sanctimonia polleat, noménque Dei, sermonémque horribili vtatur potestate diuina. Hæc profectò sunt dæmonia materiæ proxima, formidantia, ne in loca profundiora, abyssúmque demittantur. Item angelos timent, qui illuc eos præcipitant, quoties, videlicet quispiam eis præcipitium minatur: adducítque inuocationes Angelorum ad hoc institutorum: valdè enim timent. Nam propter ignorantiam non discernunt minitantem. Iam verò si anicula quædam, vel superbior senum aliquis, minas eiusmodi rusticè intentauerit, sæpè discedunt: quia minitantem discernere nequeunt: ideò superfluis etiam quibusdam facilè mancipantur, scilicet, vnguibus, & capillis, polluto Magorum genere. Item plumbo, cera, tenuíque filo deuinciuntur, atque nefariis adiurationibus conturbantur, & nefandis dæmonia hæc mansuefiunt. Quorum proprietas est: præter id, quod terrores incutiunt: etiam lapides, & saxa iacere consueuerunt in occurrentes, sed ictibus irritis. Hæc Psellus, vbi suprà. Ex quibus omnibus patet incongruum non esse: imò quandoque necessarium est Exorcistis inferre dæmonibus obsidentibus corpora humana, opprobria, & verba irrisiua, & ipsis sub excommunicationis pœna præcipere, vt ab illis corporibus, quæ iniustè obsident,

Minatur quidam spiritui immundo.

Linguam propriam non habent dæmones.

Linguis omnium nationum vtuntur dæmones.

Ignorantia quorundam dæmonum.

Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur.

Irrisiones quare irrogantur dæmonibus.

obsident, discedant, quibus omnibus prouocatur superbus dæmon, vt ab eo loco discedat, vbi adeò exorcismis percutitur, & ab hominibus iniuriis irridetur: licèt quidam sint quibusdam duriores ad expellendum: quia sunt ad sustinenda opprobria, & verba diuina contemnenda fortiores. Sed hic aduertendum est, quòd vbicunque in exorcismis ista verba contra dæmones inueniuntur: Vos anathematizo: sub pœna excommunicationis vobis præcipio, vos excommunico, & similia, tunc intelligenda sunt vnum esse cum exorcismis, & in hunc sensum accipienda esse, vt patet per auctores Mallei Maleficarum, *parte secunda, quæst. 2. cap. primo:* & in nostro Compendio *libro tertio, cap. 3.* & ratio est: quia cum dæmones sint extra gremium sanctæ Ecclesiæ contra eos nihil valet excommunicatio propriè dicta.

Dæmo-nes an excom-munica-ri possint, & quid operetur contra illos ex-communi-catio.

CAPVT X.

Dæmones miracula facere non possunt, licèt miranda opera aliquando operentur.

NVlli dubium est, dæmones esse potentissimos, & in istis rebus inferioribus sua naturali potentia effectus mirabiles posse operari, si sibi permittatur à Deo, seu ab angelis sanctis, qui ordinariè reprimunt illos, ne nobis noceant, quantùm nocere vellent. Et tam subtiliter sua opera in his inferioribus rebus operari consueuerunt, quòd reddunt homines in stuporem: quorum aliqui modum operationum diabolicarum ignorantes, ausi fuerunt asserere dæmones habere potestatem faciendi miracula: quod etiam rationibus, & exemplis probare conati sunt, quæ causa breuitatis hîc prætermittuntur: legat eas, qui vult, in nostro Compendio, cum suis responsionibus, *lib. 1. cap. 8.* quia ad alia hîc tendimus. Pro maiori autem declaratione est aduertendum, secundum D. Thomam in quæstionibus disputatis, titulo de Miraculis, quòd miraculum dicitur à mirando. Ad veram autem admirationem duo requiruntur: quorum vnum est, quòd causa illius, quod miratur, sit occulta. Secundum est, quòd in eo, quod miramur, appareat aliquid, per quod videatur contrarium eius debere esse, quod miramur. Sicut aliquis posset mirari, si videret ferrum ascendere ad calamitam, ignorans calamitæ virtutem, cùm videatur, quòd ferrum naturali motu debeat tendere deorsum. Hoc autem contingit dupliciter: vno modo secundum se, alio modo quoad nos. Quoad nos quidem, quando causa illius effectus, quam miramur, non est occulta simpliciter, sed occulta huic, vel illi: Nec in re quam miramur, est dispositio repugnans effectui, quem miramur, secundum rei veritatem: sed solùm secundum opinionem. Et ex hoc contingit, quod id, quod vni est mirum, vel admirabile, non est mirum, vel admirabile alteri. Sicut sciens virtutem prædictæ calamitæ per doctrinam, vel per experimentum, non miratur prædictum effectum, ignorans autem miratur. Secundum se autem aliquid est mirum, vel admirabile, cuius causa simpliciter est occulta, & quando in re est contraria dispositio secundum naturam, effectui, qui apparet. Et ista non solùm possunt dici mira in actu, & potentia: sed etiam miracula, quasi habentia in se admirationis causam. Causa autem occultissima à nostris sensibus est virtus diuina, quæ in omnibus rebus

Mirabi-les effe-ctus ope-rari pos-sunt dæ-mones.

Dæmones miracu-la facere quidam asserue-runt.

Admiratio vera qualis esse debeat.

Causa admirationis quales sunt.

Mirabile secundum se, quid sit.

Miracula vera, quæ dici possint.

rebus occultissimè operatur. Et ideò, quæ sola virtute diuina fiunt in rebus illis, in quibus est naturalis ordo ad contrarium effectum, vel ad contrafaciendi, dicuntur propriè miracula. Ea verò, quæ natura facit, nobis tamen, vel aliqui nostrum occulta, miracula dici non possunt, sed solùm mira, vel mirabilia. Et ideò in definitione miraculi ponitur aliquid, quod excedit ordinem naturæ, in hoc, quod dicit, supra facultatem naturæ, cui ex parte rei mirabilis respondet, quod dicitur arduum. Et ponitur etiam aliquid, quod excedit nostram cognitionem in hoc: quod dicitur præter spem admirantis apparens, cui ex parte rei mirabilis respondet, quod dicitur insolitum. Et circa ea, quæ Deus miraculosè facit, talis solet adhiberi distinctio, quòd quædam dicuntur fieri suprà naturam, quædam contra naturam, & quædam præter naturam. Supra naturam quidem, in quantum in illum effectum, quem Deus facit, natura nullo modo potest. Quæ quidem contingit dupliciter, vel quia ipsa forma inducta à Deo, omnino à natura induci non potest, sicut forma gloriæ, quam inducet Deus in corporibus electorum: & sicut est incarnatio verbi. Vel quia, etsi talem formam possit in aliquam materiam inducere, non tamen in istam, vel illam: sicut ad causandum vitam natura potens est, sed quòd in hoc mortuo natura vitam causet, hoc facere non potest. Contra naturam esse dicitur, quando in natura remanet contraria dispositio ad effectum, quem Deus facit, sicut fecit, quando conseruauit pueros illæsos in camino, remanente virtute comburendi in igne: & quando aqua Iordanis stetit, remanente grauitate in illa, & simile est, quòd virgo peperit. Præter naturam autem dicitur Deus facere, quando producit effectum, quem natura producere potest, illo tamen modo, quo natura producere non potest: vel quia deficiunt instrumenta, quibus natura operatur, sicut cùm Christus conuertit aquam in vinum, quod tamen natura aliquomodo facere potest, dum aqua in nutrimentum vitis assumpta, suo tempore in succum vuæ per digesta producitur; hoc autem inde euenit, quia Deus benedictus plures modos operandi habet, quàm natura: vel quantum ad tempus, sicut cùm statim ad inuocationem alicuius sancti, aliquis curatur, quem natura non statim, sed successiuè, & in alio tempore, non in isto curare posset. Dæmones igitur secundum D. Bon. *in 2. dist. 7. art. 2. quæst. 3.* possunt facere illa, quæ apparent, & verè sunt mirabilia, sed non miracula: quia miracula non possunt fieri per vim naturæ, sed per virtutem supra naturā, quæ est agentis primi: sunt enim supra facultatem, & ideò attestantur omnipotentiam facientis: sed opera, quæ faciunt Dæmones, etsi miracula videantur, quia fiunt in tempore, quasi imperceptibili, non tamen sunt vera miracula: quia fiunt vi naturæ. Et si obiicias, quòd natura non potest ita citò operari. Dico, quod verum est de hac natura per se, sed taliter potest esse adiuta, & confortata rebus naturalibus conuenientibus, vt quasi repentè prorumpat in effectum, sicut patet de generatione ranarum, quæ in modico tempore consueuerunt nasci tempore maximi caloris, per antiperistasin. Et si aliquis quæreret, quomodo discerni possint huiusmodi miracula: respondetur, quòd etsi conueniant in materia, differunt tamen ex parte principalis agentis, ex parte ministri, ex parte finis, & ex

Conditiones miraculi declarantur.

Miraculum supra naturam quale dicatur.

Miraculum contra naturam quale sit.

Miracula præter naturam quæ sint, & quomodo fiant.

Mirabilia dæmones facere possunt, sed non miracula.

Miracula vera quomodo possint discerni, & in quo differant à falsis.

ex parte facti. Ex parte principalis agentis differunt. Nam in miraculis diuinis operatur agens infinitæ potentiæ & supra naturam. In miraculis verò dæmonum operatur virtus naturæ, multipliciter adiuta per naturas alias. Ex parte ministri, etiam differunt. Nam Dei miracula fiunt per publicam iustitiam, secundum veritatem, & apparentiam: sed miracula Dæmonum fiunt per priuatos contractus, & quædam arcana. Et hoc est quod dicit diuus Aug. quòd boni faciunt miracula per publicam iustitiam, hoc est per fidem veram, quam veritas omnibus prædicat, Mali Christiani per signa publicæ iustitiæ, quia fidem habent, & videntur habere opera: sed Magi per priuatos contractus: & hoc est, quod dicitur *in Exod* per incantationes, & arcana quædam. Huius signum est, quod ibi sunt opera tenebrarum, quia qui male agit, odit lucem. Ex parte finis similiter differunt, quia miracula Dei fiunt ad vtilitatem, & diuinam gloriam: sed miracula Magorum fiunt ad deceptionem, ad vanam gloriam, & ad extollentiam: vnde sunt quasi semper inutilia: differunt etiam ex parte facti: quia dæmones faciunt huiusmodi miracula vilia, & inutilia: miracula verò diuina sunt valdè vtilia, & necessaria. Vnde dæmones maximè faciunt ranas, & serpentes: quia hæc de facili producuntur naturali operatione, quæ diuino iudicio magis permittuntur ad prioris facti memoriam: vnde sicut Deus temperat potentiam, & astutiam Diabolicam, vt sic patiatur eum peruersè imitari, vt in ipsa imitatione Diabolus possit seducere malos iuxta eorum demerita: ita etiam illa permittit, vt possint deprehendi à bonis: & vt fides simul cum miraculis habeat locum Si enim solus Deus, & eius serui miracula facerent, quis non crederet in Deum miraculis compulsus; nunc autem cùm mali, & boni faciunt miracula, qui diuinitùs illustrantur, vt inter hæc possint discernere vera miracula, adiuuantur, & per dæmonum miracula exercentur, & probantur.

Miracula Dei per publicam iustitiã fiunt.

Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem.

Miracula Dæmonum quare Deus permittat.

Cap. XI.

De causis & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur, & de signis, effectibúsque, quibus quis cognoscitur esse Dæmoniacus.

Svpra c 8. & alibi sæpè diximus, dæmones mille modos, & artes habere nocendi generi humano, quos etsi omnes homines scire deberent, ad euitanda peccata, & ad repellendas eorum insidias: illi tamen præcipuè ab Exorcistis sciri debent, per quos dæmones magis animam, & corpus offendunt, quod præcisè fit, quando dæmones corpora humana vexant: ideò peritus Exorcista debet scire omnia pertinentia ad cõiurationem, vt (iuuante Deo) possit vexatos ab illa atroci, ac terribili vexatione liberare, vt minister nostri Iesu Christi. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, quòd non defuerunt, nec desunt homines, qui omni suo conatu negent hodie obsessos, maleficia, maleficiatósque inueniri: insuper asserentes, omnes maleficiales infirmitates esse naturales, eorumque signa, non maleficialia, sed naturalia esse, quod variis rationibus probare nituntur, vt *supra patuit c.7.* quas breuitatis causa hìc omitto Aduertẽdum est igitur, quòd etsi aliqua signa, quibus cognoscitur quis esse

Innumerabiles artes cõtra genus humanum habent Dæmones.

Detractores coniurationis non desunt.

Signa maleficialia possunt esse communia.

dæmoniacus, aut maleficiatus, possint esse communia tàm ad infirmitates naturales, quàm maleficiales, & dæmoniacas, & per consequens ab aduersariis calumniari, signa tamen vera, & realia cognosci, & discerni à naturalibus poterunt, & præcipuè quando medici tales infirmitates non cognoscunt, nec remedia proficua ad sanandum infirmum applicare sciunt, & quando medicinæ applicatæ infirmo nihil prosunt. Sciendum est etiam, quòd dæmones variis ex causis corpora humana ingrediuntur, vt diximus in nostro Compendio *lib.2. cap.11.*

Quibus ex causis dæmones corpora humana ingrediantur.

Aliquando enim quis à diabolo vexatur ad maiorem cumulum meritorum: quandoque quis vexatur propter peccatum veniale alterius: nonnunquam propter peccatum veniale proprium: quandoque verò propter peccatum mortale alterius: aliquando tandem propter peccatum mortale proprium: & de his quinque causis sigillatim ibi propria exempla dantur: vbi pro nunc remitto lectorem.

Apparent sub diuersis formis dæmones.

Priùs igitur, quàm dæmones corpora humana ingrediantur, consueuerunt eis in aliqua terribili, deformi, aut horribili forma tam hominum, quàm iumentorum apparere: qui licèt subitò eis euanescere videantur, in eorum tamen corpora ingrediuntur. Hoc autem in nocte, & in locis opacis, & obscuris, ac sine luce contingere consueuit.

Diuersimode dæmones corpora humana ingrediuntur.

Ingrediuntur autem in obsessum per os, aut aures, seu nares in modum venti: aut alicuius muris: aut somnia terribilia dormientibus immittunt, illos terrendo in somnis: qui posteà euigilando, cum talibus signis dæmoniaci inueniuntur. Quandoque verò dæmones ingrediendo corpora humana, terribiliter membra illorum lacerant. Aliquando autem ingrediendo, videtur ipsis vexatis, quòd vas aquæ frigidissimæ in dorsis eorum versetur, quæ per totum corpus, à capite vsque ad pedes hinc inde discurrat.

Diuersi effectus operantur dæmones in corporibus obsessis.

Effectus autem, qui à spiritibus immundis in vexatis hominibus fieri consueuerunt, etsi sint quasi innumerabiles, aliquos tamen hìc enumerabo, vt Exorcistæ cautè circa coniurationem incedere possint.

Obstinato animo Saul persequitur Dauid.

Incipiendo igitur ab his qui à sacra Scriptura narrantur, dico, quòd dæmones corpora humana vexantes, aliquando homines obstinatos reddunt, atque inobedientes, quod patet *primi Regum*, c.18. *de Saule*, qui cùm à spiritu immundo vexaretur, obstinato animo, tam acriter vsque ad mortem persecutus est Dauid, nulla in eo existente causa. Aliquando verò homines lunaticos faciunt, vt patet *Matth.*17. de filio illius, qui prouolutis genibus, Domino nostro Iesu Christo dicebat: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, qui & ab ipso Saluatore liberatus fuit. Aliqui dæmoniaci, muti à dæmonibus efficiuntur, quod patet *Matth. cap.*8. de illo, qui respondens de turba, dixit Christo: Magister attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum. *Lucæ* 11. Erat Iesus eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Quidam in ipsa coniuratione à dæmonibus cæci efficiuntur: quia dæmones ipsos obsidentes vocantur Lucifugi, id est summoperè odientes lucem: hoc patet *Matth.* 12.

Muti quandoque efficiuntur homines à dæmonibus.

Aliqui dæmones Energumenos allidunt, hoc manifestum est in *Marc.c.9.* vbi pater illius pueri Christo dicebat: Vbicunque spiritus eum apprehenderit, allidit illum. Quandoque verò tales vexati strident dentibus: hoc idem patet de supradicto puero, vbi suprà. Aliquando autem dæmoniaci arescunt,

quod

quod patuit in prædicto puero, ibidē. Sæpe etiam dæmones conturbant vexatos ad præsentiam Exorcistæ, vt patuit de spiritu illius pueri, qui ad potentiam Saluatoris nostri conturbauit illum, ibi. Nonnunquam verò tales à dæmonibus vexati elisi in terra volutantur, hoc clarum est de eodem puero, qui elisus, in terram volutabatur, vt ibi patet. Sæpissimè, & quasi semper dæmones in corporibus humanis existentes, ex ore vexati spumant: patet de prædicto puero, de quo dicit textus, quod erat spumans. Quidam verò Arreptitij à dæmonibus in ignem, & aquam proiiciuntur ad necem inferendam: quod clarè, & sæpè euenit puero supradicto, vt ibidem dicit textus. Aliquando dæmones reddunt homines surdos, quòd manifestè patet de puero supradicto, cui Christus dixit: Surde, & mute spiritus, exi ab eo, ibidem. Aliquando tales vexati, ad tempus à dæmonibus efficiuntur furiosi: qui quandoque in homines insilientes, ipsos atrociter vulnerant, vt patet *Actor. c.19.* de spiritu illo, qui quosdam homines atrociter vulnerauit, eò quòd officium exorcizandi temerè exercere præsumpsissent. Quidam dæmones in maximas & incurabiles infirmitates immittunt homines: adeò vt nullo remedio naturali liberari possint, qui tales infirmitates patiuntur: nec mirum, cùm ipsi dæmones latendo, tales læsiones per seipsos faciant; hac autem infirmitate tenebatur illa mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem, & octo, quæ à Domino nostro Iesu Christo sanata fuit, vt habetur *Luc.* 13. Sunt & alia signa, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, excepta ex Sacerdotali, quorum primum est, quando quis per triginta dies non potest continuare esum carnis hirundinæ. Aliqui dæmoniaci habent oculos terribiles, & dæmones membra eorum, & corpus miserabiliter destruunt, & interficiunt, nisi citò eis subueniatur. Aliqui fingunt se esse fatuos, & sæpè nugantur. Aliqui sermonem alienum à patria sua loquuntur, etsi nunquam à laribus paternis recesserint. Quidam Latinè, & congruenter loquuntur; cantant musicaliter; & aliqui reuelant, quod ipsi vexati nunquam dicere naturaliter sciuissent. Aliqui dæmoniaci efficiuntur stupidi, & insensati. Aliquando eis subiti terrores superueniunt. Potissimùm autem signum est, si, quando leguntur Exorcismi, vexatus conturbatur, & hoc est signum præsentiæ diaboli.

Strident dentibus sæpe à dæmonibus vexati.

Furiosi efficiuntur Energumeni à dæmoniacis; quandoque diuersas infirmitates causant dæmones in hominibus.

Signa certissima dæmoniaci hic describuntur.

Signum euidens dæmoniaci hic datur.

CAPVT XII.

De maleficiis, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus.

NVlli dubium est, quòd homines maleficiis possunt affici, experientia teste, vt diximus in nostro Compendio, *lib. 2. & 3.* ideò hoc iacto fundamento est sciendum, quòd in omnibus maleficiis, quæ tam ad amorem, quàm ad læsionem fiunt, semper pactum manifestum, aut secretum, tacitum, vel expressum interuenit, quod inter maleficum, & dæmonem habetur, quod semper est quid vanum. Quo peracto, statim dæmon, aut præsentialiter, vt in Energumenos, aut potestatiuè, vt in maleficiatos, ingreditur, & ad illam solùm personam, contra quam dictum maleficium fabricatum fuit. Quid autem agendum sit de illis instrumentis maleficialibus, quæ in lectis, vel aliis locis inueniuntur, vt sunt ossa, plumæ, capilli, grana, ferrum, lapides, claui,

Pactum in omni maleficio concurrit inter dæmonē, & maleficiatum. Documentum perutile Exorcistis hic describitur.

claui, sulphur, acus, & similia à dæmonibus delata, dico quòd omnia igne benedicto comburenda sunt, vt in nostro Flagello ordinauimus, relicta omni alia superstitione. Quibus autem signis quis cognoscatur esse maleficiatus, & dæmoniacus simul, dico, quod etsi sint plura, tamen ad præsens hic inseram illa, quæ in Sacerdotali posita inueniuntur. Et primò dico, quod maleficiati colorem cedrinum in facie habere consueuerunt. Alij autem oculos constrictos, & humores desiccatos habent, omniáque eorum membra ligata videntur. Potissima autem signa demonstrantia hominem esse maleficiatum simul, & dæmoniacum, sunt cordis, & oris stomachalis constrictio, & cùm eis videtur se bolum super stomachum habere. Aliqui puncturas in corde, ac si acubus esset punctum, sentiunt. Quibusdam cor eis corrodi videtur. Alij verò in collo, & renibus magnum dolorem sentiunt, ita quòd talia membra à canibus lacerari eis videtur. Quibusdam bolum in gutture ascendentem, & descendentem se habere videtur. Aliquibus autem ligata est vena generationis. Quidam verò ex indispositione stomachi quicquid ad sustentationem comedunt, vel bibunt, per vomitum emittunt. Aliquibus ventus frigidissimus tanquàm flamma, per ventrem discurrit. Quibusdam impeditur digestio cibi. Et potissimùm signum est, quando medicinæ applicatæ nihil prosunt infirmo, vt *suprà* diximus *capite præcedenti*. Aliquibus circa collum est vna continua pulsatio, quæ tremorem inferre videtur. Signa autem, quæ accidere consueuerunt in coniuratione maleficiatis simul, & dæmoniacis, *capite sequenti* describuntur.

Quibus signis cognoscatur maleficiatus.

Potissima signa maleficiati, quæ sint.

Nota quanta patiantur dæmoniaci.

Potissimum signum dæmoniaci quale.

CAPVT VIII.

De signis, quæ apparere consueuerunt, quando aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur: & de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis.

Etsi dæmones pro posse conentur in coniuratione se inuictos ostendere: tamen diuina potestate coacti, signa suæ præsentiæ in corporibus obsessis ostendũt. Primũ igitur signum quod in coniuratione obsessi apparet, est, quòd quando sacerdos ponit manum super caput vexati, rem frigidissimam, tanquam glaciem, sub manu sentit. Aliquibus ventus frigidissimus per humeros, & renes descendit. Quibusdam caput in immensum aggrauatur. Aliquibus cerebrum constringitur, & perforatur, ac si gladio percuteretur. Aliquibus inflammatur caput & facies, & aliquando tota persona, ac si esset vapor ignis. Aliquibus febris immensa cum dolore capitis euenit, & totum corpus extenuatur, & frangitur. Sed omnia ista accidentia parùm durant: quia coniuratio tollit vigorem dæmoni. Quibusdam constringitur guttur, adeò quòd strangulari videntur. Aliquibus ad orificium stomachi quædam res ad modum pilæ mouentur, ac si essent vermes, aut formicæ, aut ranæ. Quibusdam vomitus magnus stomachi accidit. Aliqui maximam torturam in visceribus sentiunt. Nonnullis venter vehementer inflatur. Aliquibus constringitur cor, ac si intolerabiliter pungeretur. Ostenditur etiam dæmon in aliqua parte corporis palpitando, sicut piscis, aut in modo formicarum. Quidam tam in coniuratione, quàm extra, in totum corpus sentiunt dæmones inter carnem, & pellem,

Signa præsentiæ diabolicæ quæ sint.

Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione.

Guttur dæmoniacis in coniuratione constringitur.

Ostenditur diabolus diuersimode in corpore vexato.

pellem, ac si essent formicæ discurrentes: & aliquibus videtur, quòd tota caro eorum acubus pungatur. Aliquando dæmon pertransit à capite vsque ad pedes: sicut ventus, & econtra. Quamplura alia signa faciunt dæmones in corporibus obsessis, quæ practicando videbis: quia diuersi dæmones, diuersa signa faciunt. Denique quidam dæmones inueniuntur, qui in corporibus obsessis loquuntur, tractantes (vt sæpiùs diximus) de mysteriis altissimis sacræ Scripturæ, sic coacti à Deo, & aliquando voluntariè, vt animos Exorcistarum, & assistentium ad curiositates protrahant, & inducant. His Exorcista quantùm potest, imponat, silentium, & illis præcipiat, quòd exeundo è corporibus obsessis, illa sana, & libera, ac expedita, vt inuenerunt, relinquant. Et cogat eos, vt præbeant aliquod signum reale, & efficax sui recessus, & quòd exeant realiter, & effectualiter, ducendo secum totam suam damnatam societatem. Quidam dæmones quandoque exeunt per os, in modum flammæ ignis Quidam verò in modum venti congelati. Aliqui autem eorum in forma apum, seu formicarum. Alij exeunt per aures, discedentes à stomacho, à corde, & ab omnibus partibus corporis obsessi. Quidam egrediuntur per secessum in similitudinem pilæ, quæ semper gyro voluitur, donec è corpore exeat. Aliqui in similitudinem ranæ, quæ serpit, donec egrediatur. Aliqui in similitudinem venti frigidissimi. Quidam denique per nares in similitudinem guttæ sanguinis, in terram defluentis, exeunt. Aliisque variis modis dæmones exeunt, vt practicando videbis.

Loquuntur quandoque in corporibus obsessis mirabilia dæmones. Signa sui recessus à dæmone quærat Exorcista.

Diuersimode egrediuntur dæmones à corporibus obsessis.

CAPVT XIV.

Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimásque infirmitates in homines introducere & illos morte afficere posse probatur: vbi etiam remedium Exorcistis necessarium describitur.

SVpra *cap.* 7. dictum fuit, dæmones ad maleficorum instantiam, homines, maleficiis mediantibus, posse vexare, quod multis rationibus, & exemplis probauimus in Compendio nostro, *cap.* 11. Quibus addendûm est, quòd aliquando dæmones (diuina permittente volũtate) homines vsque ad mortem protrahunt, nisi citò illis remediis opportunis subueniatur. Et hoc aliquando fit diabolo præsente, quandoque autem sine eius præsentia: ipso tamen potestatiuè assistente, & operante ad imperium maleficorum hæc procurantium. Quod non latuit beatum Isydorum, vt patet, *libro* 8. *Etymologiarum*, *cap.* 9. qui describens naturam maleficorum loquitur in hæc verba: Malefici (inquit) dicuntur ob facinorum magnitudinem. Hi elementa concutiunt, mentes hominum turbant, & sine vllo veneni haustu, violentia tantùm carminis animas interimunt. Et si quis quæreret, quid sit dæmones præsentialiter, vel potestatiuè hominem vexare? Respondetur, quòd ille à dæmonio præsentialiter vexari, & possideri dicitur, cùm dæmon pro libito suo, omnibus membris illius, interiùs, & exteriùs vtitur. Potestatiuè autem quis à dæmonio vexari dicitur, qui maleficio mediante, cui dæmon ex pacto cum maleficio inito assistit; affligitur, & cruciatur, licèt dæmon

Graue dispendium hominum hic notatur. Diuinæ permissionis mirabilis effectus.

Grauis maleficorum malitia.

Maleficia interimunt homines.

non sit ibi præsentialiter, inferendo læsionem. Quod quàm crebrò, ac sæpissimè contingat, quotidiè homines experiuntur, qui cateruatim tam dirè, & acriter hæc maleficia patiuntur, vt sæpè hac infirmitate affecti, & ad vltimum vitæ suæ dispendium deducti, vitam cum morte permutent, nisi (vt diximus) citò subueniatur. De variis infirmitatibus hominum extant experientiæ quasi innumeræ, quæ non solùm ab auctoribus Mallei narrantur, *parte 2.c.12.* sed etiam, quæ in dies ad aures Exorcistarum peruenire dignoscuntur: ex quibus duas in medium afferam, ne ista voluntariè dicta videantur, quæ mihi acciderunt pluribus in locis.

Casus miserabilis in ciuitate Regij.

Nam cùm anno Domini 1575. in ciuitate Regij moras traherem, cuidam nobilissimæ mulieri viduæ maleficium à Maleficis ita pessimum illatum fuit, vt in maximam, & incurabilem infirmitatem inciderit: quæ cùm medicum suum excellentissimum (cui nomen Hieronymus Arlotus erat) euocasset, totam suam infirmitatem enarrauit.

Testimonium Auctoris in hoc casu.

At ille omne genus medicinæ adhibendo, cernens se pro sanitate acquirenda nihil in ea proficere posse, & magis mulierem ad vitæ interitum appropinquare: timénsque prædictam mulierem aliquo maleficio affici, sermone super hac re mecum habito, tandem ad dictæ mulieris domum (ipso duce) peruenimus.

Quod timet, illi aduenit.

Et licet ille medicus aliquando alterius opinionis (vt mos Medicorum est) extitisset, tamē lectos consilio meo iussit expurgari: vbi inter alia instrumenta maleficialia, quædam imago ex plumis miro modo ad instar hominis fabricata, caput, brachia, manus, crura, pedes, & omnia alia membra habens, inuenta fuit, quæ maximæ admirationis omnibus illam intuentibus causa extitit.

Imago maleficialis inuenitur.

Interim quoddam mirabile accidit: quia dum circa prædictam mulierem, non de remediis corporis, sed de extrema-vnctione ageretur, maleficialibus instrumentis combustis, remediisque spiritualibus adhibitis, quasi repentè mulier illa ad sanitatem rediit, medicis, ac tota eius domo spectantibus, & admirantibus.

Sanitas repente hic introducitur.

Hæc de infirmitatibus à dæmonibus introductis dicta sunto. De morte verò, præter illa, quæ à prædictis Auctoribus narrantur in suprà *citato capite Mallei,* hic casus mihi.

Casus mirabilis in Ciuitate Bononiæ.

Cùm enim anno Domini 1582. in ciuitate Bononia morarer, quidam nobilissimus, ac illæsæ dignitatis vir, filium puerum septem annorum habebat, quem tenerè, ac vnicè diligebat. Hic enim puer dirè ægrotare cœpit: quod perpendens eius pater, paternóque affectu illi compatiens, vocauit medicos, & illis infirmitatem filij sui detexit: qui omni sua industria, & arte adhibita, varísque remediis applicatis, nihil ad sanitatem obtinendam perficere potuerunt, admirantes se non solùm incassum omnia agere, sed nec infirmitatem ipsam posse cognoscere.

In vanum laborant medici circa maleficia.

At pater pueri, ne puer aliqua maleficiali infirmitate laboraret, diligenti inquisitione circa lectos adhibita, varia, ac diuersa instrumenta maleficialia adinuenit, qui territus, inuisendi puerum causa vocauit me.

Timor cum effectu huic aduenit.

Cui ego compatiens, cùm prædictum puerum inuisissem, omnibus viribus destitutum inueni, & licèt medici omnia efficaciora, & spiritualia remedia similibus infirmitatibus ordinata, applicassent, tamē paucis diebus elapsis (Christo ipsi aliam vitam præparante) ad cœlum migrauit, omnibus de inuentis maleficialibus instrumentis admirantibus.

Latet hic dæmonum iudicium.

Consueuerunt etiam dæmones in

corporibus

corporibus humanis sub specie diuersarum infirmitatum se abscondere, & per multos annos latere, ne (vt supra diximus *cap.*7.) ibi adesse deprehendantur; vbi posteà inæstimabiles expensæ fiunt, quæ nihil prosunt infirmis. Nec mirum, cùm res sensibiles, & corporeæ directè, & principaliter non possint agere in spiritum. Et adeò ibi teguntur, vt vix, & maxima cum difficultate, omni etiam diligentia adhibita, detegi possint. Et quasi in omnibus obsessis, quos præ manibus habui accidit, circa quos expertus sum miranda. Remedia autem contra hoc applicanda, etsi sint multa, potissimùm tamen est cofessio sacramentalis, quæ spiritibus latentibus vires resistendi coniurationibus aufert. Et, ne hoc tibi videatur sine ratione, & veritate dictum, aliqua exempla in medium afferam, quæ nostro proposito fauent Cùm enim anno Domini 1574 in supradicta ciuitate Regij manerem, quandam puellam viginti annorum a dæmonibus obsessam præ manibus habui, quæ per multos menses in lecto decubuit, hac incognita infirmitate affecta. Et licèt suprà nominatus Medicus, omni studio, diuersis medicamentis eam mederetur, tamen in illam tempus, & operam se perdere cognouit: qui intra se de hac muliere dubitare cœpit, ne ibi spiritus malignus adesset, maximè quia in ea signa supra naturam cernebat: quam dubitationem cum Superiore illius puellæ conferens (erat enim monialis illa iuuenis) ipso iubente, exorcizare eam cœpi. Et licèt per multos dies ipsam exorcizando, interrogasse, ac signa interiora vexationis quæsiuissem, nunquam tamen veritatem extorquere potui. Cernẽs autem me omnia incassum agere, & in eam operam perdere, consilio intra me habito, ipsam in confessione audiui. Qua peracta (mirabile dictu) illud, quod in tot dies perquirendo, omnibus ferè remediis adhibitis, scire non potui, sola confessione sacramentali obtinui, adeò quòd Dæmon illo sacramento victus, & debilitatus se manifestè propalauit. Quòd simile in illis puellis Mirandulæ accidit, quibus locuti sumus in nostro Compendio, *lib.*1.*cap.*11. quæ à dæmonibus vexatæ sub specie grauissimæ infirmitatis diu in lecto iacuerunt, quæ, cùm multis modis (licet in vanum) interrogatæ fuissent circa vexationem, & maleficia sibi illata ac omnia negassent, Sacramento tamen confessionis adhibito, omnia fassæ sunt. Alia quàm plura exempla extant, quæ tanquam superflua relinquuntur, cùm quotidiè oculis hominum ratione vtentium pateant.

Latent hic dæmones infirmitatibus tecti.

Sensibilia directè non agũt in spiritum.

Remedium cõtra spiritus latentes in humanis corporibus.

Obsessa à Dæmone in Ciuitate Regij.

Dubitatio non fru[s]tra [illegible] accidit.

Malitia Dæmonũ latentiũ.

Gratia sacramenti confessio[nis] quantum valeat contra Dæmones.

CAPVT XV.

De quadam astutia, qua dæmones è corporibus obsessis egredientes vtuntur, cùm in Exorcistas præualere non possunt, & de remedio contra illam apponendo.

SVpra *cap.*8. diximus, dæmones mille modos nocendi generi humano habere, omnibúsque astutiis vti ad decipiendum Exorcistam, inter quas non immeritò ponenda est illa, qua dæmones vtuntur cùm in Sacerdotem præualere non possunt. Quandoque enim vi Exorcismorum victi, & è corporibus humanis eiecti, vt faciliùs reingredi possint, in exitu suo in capillis patientis se abscondunt: vbi, obsessis ab omni interiori, exteriorique vexatione liberatis, diu latent, nullum dolorem interiorem, atque exteriorem illis immittendo

Grauissimas infirmitates introducit Diabolus in corpora humana.

Astutia quorundam Dæmonum è corporibus egredientium.

tendo. Circa quod cautus esse debet Exorcista, quia hoc sæpissimè contingere consueuit. Et ad hoc probandum, extat exemplum de quadam puella, de qua locuti sumus in Compendio nostro, *libro 1. c. 12.* quæ cùm semel à quodam Exorcista exorcizaretur, dæmon Exorcismis deuictus, ab illa recedens, in eius capillis se abscondit, vbi spretis Exorcismis, tamdiu latuit, vt Exorcista illam liberam proclamaret, astantésque ad gratias Deo reddendas de victoria habita contra dæmonem, ac liberatione obsessæ acquisita, verbis incitaret. Timens tamen prædictus Exorcista, ne à dæmone illuderetur, me in auxilium suum euocauit. At ego, cùm ad locum coniurationis peruenissem, intuens in obsessam, atque per signa dubitans, ne hoc ad aliquam dæmonis deceptionem pertineret, exorcismis, durisque comminationibus contra dæmones inuehere cœpi. Et cùm ille maledictus intrepidus, atque impauidus ante me ita persisteret, vt in opinionem prioris Exorcistæ quasi inciderem, tamen cõsilio intra me habito, ambabus manibus capillos illius mulieris collegi, atque manibus sacratis supposui. Quo expleto, cùm in faciem vexatæ respexissem, dæmon, quasi interceptibili modo, faciem illius mulieris ab intuitu meo subtraxit, aliunde illam vertens, & cùm eum durissimis præceptis cogerem, dæmon in hæc verba prorupit: *Vedi che diabolo è questo. Io me ne staua nascosto ne i capilli di questa putana, & tu sei stato tanto tristo, che con la tua astutia mi hai fatto scoprire.* Quæ sententia omnes astantes in clamorem, & risum conuertit.

Latere quærunt dæmones in capillis.

Casus, qui auctori accidit.

Succurrit auctor cuidam Exorcistæ.

Remedium contra dæmones in capillis latentes.

Responsio dæmonis ad quendam Exorcistam.

CAPVT XVI.

Dæmones post liberationem obsessi, ad maleficia destruenda, quandoque in corpora iam vexata reingrediuntur: vbi de remedio illis applicando agitur.

ETsi omnia dæmonum opera, vt plurimùm admiranda appareant, vt potè quia præter naturam operari videantur: quædam tamen ex ipsis mirabiliora nobis videntur, eò quòd causam illorum ignoramus. Et quis non admiretur, dæmones, potestatiuè è corporibus obsessis, diuino auxilio assistente, ab Exorcistis expulsos, ad facturas, atque maleficia destruenda in eadem corpora, in quibus nullum ius habet, iterùm reingredi: quod vexandi tamen, quandóque me præsente factum fuit, vt patet de quadam puella à dæmone arrepta, de qua locuti sumus in Compendio nostro, *lib. 2. cap. 11.* nomen illius, ac loci tacere expedit: quæ licèt post multos labores à quodam Exorcista consumptos, ab ipso potestatiuè, in die stigmatum beatissimi Patris nostri Francisci, derelicta fuisset: tamen qualibet nocte vsque ad solemnitatem præfati Patris nostri, in ipsam ingrediebatur, vbi etiam per quatuor vel sex horas manebat. Et adueniente hora excitandi moniales, cum quibus illa moram trahebat ad matutinum (erat enim, & ipsa monialis) tunc dæmon, velut sagitta ab ipsa fugiebat solutis meleficiis in ipsa existentibus quæ in die illa ex ore euomebat. Tandem diuino sibi assistente, & adiuuante præsidio, illa totaliter à Dæmone derelicta, liberata fuit, mediante tamen præcepto Dæmoni ab Exorcista facto, ne ad illam deinceps

Opera dæmonū admiranda quare appareant.

Dæmones à corporibus egressi reingrediuntur, & quare.

Mirabilis casus hic notatur.

Monialis à dæmonio totaliter liberatur.

ceps causa vexandi rediret, interueniente pariter maledictione, contra ipsum ab Exorcista prolata, si ad illam vexandam ampliùs rediret. Quod remedium Exorcistis deseruire poterit, vt scilicet per excommunicationem (quæ cum exorcismis quoad Dæmones vnum existit) & præceptum Dæmones à vexatione hominum impediantur.

Remediu aduersus Dæmones.

CAPVT XVII.

De remediis contra Dæmones incubos, & succubos applicandis.

Inuitis mulieribus Dæmones vtuntur.

DÆmones incubos infestos esse mulieribus, diuo Augustino testante, cognouimus: Et quandoque in actibus libidinosis mulieribus se voluntariè subiicientibus vtuntur, quandoque etiam ipsis inuitis: & hoc in sacratioribus festis exercere consueuerunt. Cur autem Dæmones in sacratioribus anni temporibus, vt in Natalis Domini nostri Iesu Christi, Paschatis, Pentecostes solemnitatibus, & aliis festiuis diebus id exerceant, rationes possunt reddi: quia hoc peragunt non libidinis, & delectationis causa, quæ consistit in carne, & ossibus: cùm spiritus carnem, & ossa non habeat, sed potiùs vt hi, qui has spurcitias voluntariè exercent, non solùm perfidi per apostasiam à fide, verùm etiam & sacrilegij vitium incurrant. Secundò, vt Deus sic grauiùs offensus maiorem potestatem sæuiendi in homines, & illos puniendi Dæmonibus relinquat. Tertio, vt ipsos in corpore, & anima in maiorem damnationem ex istis enormissimis peccatis impellant, ac ruere faciant. Et de his, se voluntariè talibus spurcitiis subiicientibus, extant quàmplura exempla, quæ ab Auctoribus Mallei Maleficarum ponuntur *in secunda parte, quæst.* 1. *cap.* 4. De iniuriis autem multa exempla à prædictis Auctoribus *ibidem quæst.* 2 *cap.* 1. conscribuntur, ex quibus aliqua in nostro Compendio, *libro primo, c.* 15. ponuntur. Extat denique exemplum de quadam virgine in habitu religioso à quodam Dæmone stuprata, qua in sacratioribus anni solemnitatibus incredibili libidinis vsu abutebatur, ipsa, sola voluntate retinente, cùm in tali actu nullus sensus, præter tactus, sibi à Dæmone relinqueretur: quia illam in actibus libidinosis immobilem reddebat. Et licèt omnia remedia spiritualia tam in nostro Compendio, *libr.* 3. *cap.* 3. quàm in nostro Flagello posita, illi applicassem diuina tamen permissione nunquam liberari potuit. Remedia autem potissima contra has Diabolicas incubationes sunt dolorosa, ac lacrymabilis contritio suorum peccatorum: confessio Sacramentalis: oratio Dominica deuotè prolata: communio sacratissima Corporis Christi: deuota exercitatio in Crucis consignatione: Exorcismorum applicatio, loci mutatio, & excommunicatio, quæ fortassis quoad hoc, vnum cum Exorcismo existit, de quibus ad plenum locuti sumus in nostro Compendio, *lib.* 3. *cap.* 3. Ad hoc etiam malum propulsandum multum valet aquæ benedictæ aspersio: deuota passionis Christi meditatio, eleemosynarum in pauperes pia largitio: Angelica salutatio: ieiunium cum deuotione factum: & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuisenda: ac denique applicatio illarum rerum benedictarum, quæ in sequenti

Rationes notabiles hic assignãtur.

Malitia dæmonũ contra genus humanum.

Exempla posita in Malleo assignantur.

Mon ialis ab incubo stuprata.

Dæmones incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur.

Remedia potissima contra incubos.

Breue ex reb. benedictis fieri iubetur.

capite descripta sunt: hoc tamen adiuncto, quòd ex supradictis rebus benedictis breue sibi facere debet, & illud ad collum, cum aliis sacratis rebus, cum maxima deuotione secum deferre. Et licèt hæc remedia supradictæ moniali, forsan ad maius animæ ipsius meritum, & augmentum, non profuerint: non tamen propter hoc circa alios omittenda sunt. Quod enim vni non prodest, causa aliqua subsistente, non propter hoc sequitur, quòd alteri non proderit: ideò hæc remedia aliis non sunt subtrahenda, maximè cùm res illæ contra dæmones ab Ecclesia Catholica benedictæ maximam obtineant virtutem.

Quod vni non prodest, alij subtrahi non debes.

CAPVT XVIII.

Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficis renouari, probatur: vbi etiam de remedio agitur.

DÆmones ad maleficorum instantiam, maleficialia instrumenta ab ipsis fabricata, & aliquibus creaturis ex odio, vel malignitate illata, vt plurimùm in domos maleficia patientium deferunt, atque in lectis abscondunt. Quod quàm sæpissimè accidere consueuerit, multæ Italiæ ciuitates testantur, quarum homines his infirmitatibus afficiuntur. Et quia malefici, mala, quæ professi sunt, & in dies incipiunt perficere, & ad finem, quò tendunt, perducere nituntur: ideò ne maleficia in his, quibus applicantur, careant suo effectu, ipsi dæmones, seu malefici sæpissimè omni mense ipsa instrumenta maleficialia renouare procurant. Et ad hoc probandum quàm plures experientiæ extant, quæ nostris temporibus acciderunt, quorum vnam solummodò enarrabo. In Ciuitate Bononia anno Domini 1582. cuidam presbytero (nomen taceam, expedit) cuiusdam parochialis Ecclesiæ Rectori hic casus accidit. Nam cùm maleficium ita pessimum sibi illatum fuisset, vt per multos menses lecto decumberet, & ad medicos pro sanitate acquirenda recurreret, incassaque omnia remedia naturalia fore cerneret: timens se aliqua maleficiali infirmitate laborare, & affici, consilio Exorcistarum habito, lectos expurgare, atque perquirere fecit, in quibus multa instrumenta maleficialia adinuenta fuerunt, quæ in ignem iniecta, consumpta fuere. Sequenti verò mense, Luna reuoluta, iterùm prædictos lectos aperiri, atque perquirere fecit, vbi denuò alia instrumenta maleficialia in ipsis lectis inuenta, exurere iussit, quæ similiter igne benedicto combusta sunt. Hæcque iterùm, atque iterùm exequendo, post reuolutionem cuiuslibet Lunæ semper cum maxima intuentiū admiratione, diuersæ species instrumentorum maleficialium repertæ fuerunt. Hinc enim presbyter, post longam, & diuturnam infirmitatem, remediis contra maleficas infirmitates adhibitis, ad sanitatem conualuit. Qui & si sit aliqualiter senex, tamen adhuc viuit. Et hic casus vsque ad aures Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini Cardinalis & Archiepiscopi prædictæ ciuitatis peruenit: cum quo etiam sermonem super hac re (ab ipso euocatus) habui. Remedium autem contra hoc applicandum, erit, vt accipiatur aurum, thus, myrrha, sal exorcizatum, oliua, cera benedicta, vt putà cerei Paschalis, vel alia, & ruta: omnibus, propriis

Malefìcia à dæmonibus deferuntur.

Perficere nituntur malefici, quæ professi sunt.

Renouant malefici instrumenta maleficialia.

Presbyter maleficiatus in Ciuitate Bononia.

Obseruantur lunæ reuolutiones in fabricandis maleficiis.

Non fabula, sed verum narratur.

Remedium contra instrumenta.

propriis benedictionibus respectiuè, & sigillatim benedictis, & ex eis fiant breuia, ac ponantur in quatuor angulos lecti, priùs ab instrumentis maleficialibus expurgati, ac signo sanctæ Crucis ter ad honorem sanctissimæ Trinitatis, ex omni parte consignati, atque muniti. Et hæc pauca quæ pro modulo ingenij mei colligere potui, Exorcistis sufficiant. Quæ autem tàm in nostro Flagello, quàm in hoc Fuste dæmonum tractata, & explicata fuere, nulla alia de causa edita sunt, quàm vt hominum saluti (quantùm exiguæ ingenij mei vires postulant) consulerem. In quibus si quid erroris inuenietur: sicut errandi intentione non est factum, ita illud mecum humiliter iudicio, & correctioni sanctæ Catholicæ, & Romanæ Ecclesiæ, atque sapientum subiicio. At si quid vtilitatis ex his sumpserit, sacrosanctæ, indiuiduæ, atque sapientissimæ Trinitati, à qua omne datum, & donum perfectum prouenire dignosco, referatur. Cui est omnis honor, & gloria, nunc, & in æuum. Amen.

Charitas Autoris circa proximum.

Subiicit se Autor, suaque opera pedibus S. Catholicæ Ecclesiæ.

Alia capitula, ad hanc materiam pertinentia, quære in nostro Flagello, vbi pulcherrimè describitur doctrina perutilis, ac necessaria Exorcistis.

FVSTIS

DÆMONVM,

EXORCISMOS

formidabiles, potentissimos, & efficaces, ad malignos spiritus expellendos, maleficiáque fuganda ex obsessis corporibus, complectens.

AVCTORE R. P. F. HIERONYMO MENGO, *Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.*

EXORCISMVS I.

RVBRICA.

Exorcista quicunque sit ille, volens expellere Dæmones è corporibus obsessis: præmissa sacramentali confessione, & trium dierum ieiunio, nulla leuitate, aut curiositate ductus: sed sola necessitatis, vel charitatis causa, disponens hanc rem assumere arduam, corde humiliato, fidéque firma, stans ante altare, vel aliquam imaginem, vna cum infirmo à Dæmone vexato, ibi genuflexus, deuotè, constanter, & intrepidè, indutus sacris vestibus pro sui ordinis qualitate faciens sibi signum Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

Ex antiq. Exorcis.

SIGNVM Crucis † sit in fronte mea. Verba Christi † sint in ore meo. Arma Christi † sint in pectore meo. Potentia Patris † conforta me. Sapientia Filij † doce me. Amor

Spiritus † sancti illumina me. Benedicta sit illa dies,& hora. in qua Dominus noster Iesus Christus natus est de beatissima Virgine Maria. Amen. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen. Confiteor Deo omnipotenti,&c. *totum.*

Deinde fac absolutionem super infirmum, & super assistentes, dicendo:

Misereatur vestri omnipotens Deus: &c. Indulgentiam, & absolutionem, &c.

Postea lege sequentia præcepta alta voce contra Dæmones fauentes, & obsidentes.

Ex Pierii tractatu in malignos spiritus. PRæcipio vobis Dæmones, qui venistis in adiutorium istorum Dæmonum, vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti: & sub pœna immersionis in stagnum ignis, & sulphuris per manus inimicorum vestrorum, & sub pœna tradendi vos in potestatem inimicorum vestrorum, ac condemnandi vos in stagnum ignis, & sulphuris per annos mille, quatenùs nullum adiutorium, vel fauorem detis istis Dæmonibus, qui vexant hoc corpus istius creaturæ Dei N. sed discedatis statim, & eatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce crux Domini † fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio etiam vobis Dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quòd exeuntes ab ea, dimittatis, & relinquatis eam liberam, & sanam, absque vlla lesione animæ, & corporis, vt possit seruire Deo creatori suo. Etiam præcipio omnibus inimicis vestris in nomine sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et sub eisdem pœnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quod præsentibus, vel absentibus displiceat, nisi quantùm fuerit interrogatum à me. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Hic Exorcista ponat manus super caput vexati, & ligando stolam ad collum eius cum tribus modis, dicat.

VOs spiritus abominabiles, ac rebelles Dei, coniuro, adiuro, voco, constringo, euoco, contendo, & contestor, vbicunque sitis in homine isto per Pa†trem, & Fi†lium, & Spiritum † sanctum, & per potentissimum nomen Dei Heloym forte, & admirabile exorcizo, & adiuro vos spiritus, ac impero vobis auctoritate, qua fungor, per virtutem Dei, & sapientissimi Creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in sua potestate, à qua fugere non potestis, vt incontinenti verba coniurationis meæ intelligatis, & virtutem: & sentiatis vos victos ex præcepto vobis facto, nunc ab ista creatura Dei N. & imagine Christi non audeatis recedere absque licentia mei præcepti, & sic sitis ligati, & incatenati, sicut Sancti Dei ligauerunt Dæmones cum catenis, ita cum ista stola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † Sancti. Amen. *Ex antiq. Exorcis.* *Gen. 1.*

Deinde positis manibus super caput vexati, dicat:

EXtinguatur in te N. omnis virtus Diaboli, per impositionem manuum mearum, immò per inuocationem omnium Sanctorum

ctorum Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Patris † & Filij † & Spiritus † sancti. Amen.

Posteà lege sequens Euangelium: tenens manum super caput vexati.

Initium Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Ioan. cap. 1. IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. *Resp.* Laus tibi Christe.

Deinde subiungat Exorcista:

Per Euangelica dicta extinguatur in te N. omnis virtus diabolica, & infundatur virtus diuina.

Quod seruandum est in fine cuiuslibet Euangelij.

Posteà Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, dicens:

Ecce Crucem † Domini, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum *Resp.* Et cùm spiritu tuo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es æternus, immensus, incommutabilis, & incomprehensibilis, atque ineffabilis, trinus in personis, & vnus in essentia, & substantia, Pater quidem à nullo: Filius à Patre solo: & Spiritus sanctus ab vtroque, absque initio, & fine procedens. Qui licet verè existas Deus in tribus personis, quæ sunt consubstantiales, coæquales, omnipotentes, & coæternæ, tamen vniuersorum principium, creator omnium visibilium, & inuisibilium, spiritualium, & corporalium permanes, Qui tua omnipotenti virtute simul ab initio temporis vtramque de nihilo creaturam condidisti, spiritualem corporalem, Angelicam videlicet, & mundanam, deinde humanam quasi communem ex spiritu, & corpore constitutam: Pro cuius salute vnigenitum Filium tuum Iesum Christum, à tota simul Trinitate è cœlo demissum, incarnari voluisti:

Extra. de Trin. & fide Catholica, firmiter.

Luc. 1.

qui ex Maria semper virgine, Spiritus sancti cooperatione conceptus, verusque homo factus ex humana carne, vna in duabus naturis persona, viam vitæ manifestè demonstrauit. Qui cùm esset secundum diuinitatem immortalis, & impassibilis, pro nostra tamen salute secundum humanitatem effectus est mortalis, & passibilis. Qui etiam pro salute humani generis in ligno Crucis passus, & mortuus descendit ad inferos, resurrexit à mortuis, & ascendit in cœlum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos in fine sæculi, & redditurus singulis secundum opera sua, tam malis quàm electis. Per hæc omnia sanctissima fidei mysteria, & nostræ redemptionis sacramenta te deprecamur, ac petimus, vt suscipias preces, quas tibi offerimus pro famulo tuo N. & expellas omnes dæmones ex hoc corpore, & proiicias eos, vt inimicos tuos, in profundum inferni, vt non habeant potestatem super hunc famulum tuum N. molestandi, fatigandi, seu vexandi eum: quia in te sperauit, & credidit, vt non confundantur in æternum, sed in tua iustitia, & fortitudine brachij tui liberatus existat. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Ecclesia Romana in præfatione S. Crucis.

Hic Exorcista aspergat aqua benedicta obsessum: Deinde incipiat adiurare dæmones obsidentes.

Sed cauere debet, ne sine graui necessitate veniat ad colloquium familiare cum illis, quod sapè dæmones facere quærunt, vt Exorcista perdat deuotionem, & ipsi reassumant vires: sed cum magna fide, & forti animo intrepidè illos aggrediendo, dicat.

CONIVRATIO.

O Rebelles Dei, & inimici triumphatoris Domini nostri Iesu Christi Nazareni: ecce venio ad vos in virtute Dei omnipotentis, qui vos ex nihilo creauit, qui tam iniustè, atque impiè hunc famulum Dei N. vestra temeraria, atque obstinata voluntate inquietare, & molestare præsumpsistis. In virtute igitur Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti: ego coniuro vos † dæmones infernales, spiritus malignos: & per illam sanctissimam veram, & immaculatam fidem Domini nostri Iesu Christi, quam beatus Ioannes Apostolus ardentissimo charitatis amore prædicauit, pro cuius defensione in Insulam Pathmos relegatus fuit: cui Dominus per angelos suos reuelare sanctissima mysteria nostræ fidei dignatus est, vt illa propalaret seruis suis fidelibus, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & Iesu Christi, quæcunque vidit, cuius gratia, & pace nullo modo vti potestis cò quòd dedistis terga conditori vestro. Audi igitur, iniquissime dæmon, audi, & time, victus, & prostratus abscede in nomine Domini nostri Iesu Christi, quia tibi interdicitur figura Dei.

Gen. 1.

Apoc. cap. 1.

Oratio.

O Mnipotens, & misericors Deus, qui fideles tuos in te verè credentes

dentes, omni tempore clementer ab erroribus conseruare non desinis: & famulis tuis in tua fide perseuerantibus, non solùm firmitatem illius præbes, sed etiam sacratissima eiusdem fidei nostræ mysteria reuelare non dedignaris: te Domine sancte Pater, humiliter deprecor, ac posco, vt per virtutem eiusdem fidei, & intercessionem beati Ioannis Euangelistæ, & per omnia nostræ fidei mysteria, illi per Angelum tuum reuelata, mihi potestatem præbeas expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo. N. quem tua pietate creare, & ad tuam imaginem formare dignatus es, vt liberatus ab hac pessima vexatione, & in tua fide confirmatus, & corroboratus, te adiuuante æternæ beatitudinis præmium assequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Apoc. primum.

CONIVRATIO.

CONiuro te, † maledicte dæmon, per virtutem sacratissimi nominis Domini nostri Iesu Christi, qui reuelauit seruo suo Ioanni sacratissima mysteria Apocalypsis, qui testimonium perhibuit verbo Dei, cùm de diuinitate sua disserens, dixit: In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Quique de eius humanitate, qua verbum caro factum est, prædicando, & scribendo: déque venturo eius iudicio, & signis præcedentibus eius aduentum testificabatur: qui à Christo sapientiam audiuit: ipsum vidit, vitámque eius imitatus est, vt digne testimonium perhiberet quæcunque vidit. Eradicare igitur, & effugare, ô maledicte dæmon, ab hoc plasmate Dei N. per illum, qui te de supernis cœlorum ad inferiora terræ demergi præcipit. Coniuro te, † malignissime dæmon, per gratiam, & pacem, quam beatus Ioannes optat omnibus fidelibus Christi, cùm dicit: Gratia vobis, & pax. Gratia, (inquam) ô miserrime dæmon, quæ nos suscitat à peccatis, quæ tuis maledictis persuasionibus commisimus. Pax, quæ reddit nos Deo, & beatis Angelis confœderatos. Gratia, quæ (te inuito) conuertit voluntatem nostram ad Deum, vt gratisimus. Pax, quæ quietat animum nostrum in Deo, vt ipse gratissimus sit nobis. Coniuro te, † maledicte dæmon, per Iesum Christum Filium Dei, qui erat, dum omnia crearet: qui est, dum omnia reconciliat, & qui venturus est, quando nos per gloriam beatificabit: quia tunc dabitur nobis gratia, & pax à Iesu Christo, qui in sanguine suo gratiam, & pacem nobis meruit, quam ob malitiam suam perdiderunt primi patres nostri, & nos per ipsos ex peccato originali. Coniuro te, † nequissime spiritus, per illum, qui est testis fidelis, id est Christus: qui sicut in hunc mundum veniens testimonium perhibuit veritati: ita etiam est primogenitus mortuorum: quia primus fuit, qui in alio sæculo à morte resurgens, vixit vt ipse in æternum viueret, & filios suos in æternum victuros, non solùm meritis, & gratia generaret: sed etiam à mortuis resuscitando immortales faceret. Coniuro te, † dæmon, per illum, qui est princeps regum terræ, qui est Dominus noster Iesus Christus, quem Dominus Deus Pater primatum omnium iustorum, quos in tui dedecus, ô miserrime dæmon, prædestinauit conformes fieri imagini Filij eius, vt sit primogenitus in multis fratribus, quos acquisiuit sanguine suo. Coniuro te, † dæmon, per illum, qui fecit nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes: regnum,

Apoc. cap. 1. *Ioan. cap. 1.*

Apoc. cap. 1. *Apoc. c. 10.* *Ioan. cap. 18.* *Rom. cap. 8.*

regnum, in quo Deus per iustitiam regnaret: Sacerdotes, à quibus oblationem laudis, & gratiarum actiones reciperet: regnum, per quod Christi capitis nostri in Deo membra sumus: Sacerdotes, qui capiti nostro Christo, tanquàm membra vera, in mysteriis sibi debitis seruiamus: qui non solùm in sanguine suo meruit regnum iustitiæ, verùm etiam & reproborum iudex esse: vt sicut nos obedientes regno suo dignos per finale iudicium ostendet, sic & vos reprobos vestris malignis operibus, & factis, & contemptores tantæ gratiæ, & tam pretiosi sanguinis decernet damnatione æterna esse dignissimos. Audi ergo, creatura damnata, spiritus immunde, victus, & prostratus discede ab hac creatura Dei N. in nomine Domini nostri Iesu Christi, & vade ad loca deserta, vbi nullam creaturam lædere possis per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Ioan. cap. 5.

Oratio.

Matth. 25.

Domine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui es principium omnis creaturæ, à quo omnia procedunt, & per quem omnes beatificantur, qui pro salute humani generis incarnari, nasci, & mori voluisti, quique resurrectionem mortuorum, & formidabilem diem extremi Iudicij ordinasti, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt Iudex vniuersalis iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem: vbi reddes vnicuique secundum opera sua: te humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem misericordiam, qua iustos saluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc iniquissimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & spiritu Sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. cap. 1.

Coniuro te, † spurcissime dæmon, per illum, qui cùm venerit ad iudicium in nubibus, tunc plangent super eum omnes tribus terræ, quæ tua deceptione, magis terrena dilexerunt, quàm Christum: tribus verò cœlestes iustorum, qui Deo obedierunt, tunc in iudicio super eum gaudebunt. Plangent (inquam) tecum, ô miserrima creatura, tribus terræ suam miseriam super eum, cuius gloriam tunc videbunt non in Deitate: cuius visione indigni erunt: sed in humanitate, quam pupugerunt, & eius vulnera videbunt, quorum ipsi causa extiterunt, & ideò vt mortis eius rei deputabuntur, quasi ei hæc vulnera impressissent. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per Iesum Christum Dominum nostrum, qui est Alpha, & Omega, principium, & finis: principium, (inquam) in quo creatæ sunt omnes creaturæ in natura, & gratia: finis, in quo glorificabimur in gloria: omnipotens, qui seruat in æternitate, vt sint omnia in omnibus interminabili perpetuitate. Coniuro te, † maligne dæmon, per illum, qui dicit: Ego sum primus, à quo omnia procedunt: & nouissimus, ad quem omnia ordinantur: primus, vt principium, in quo datur omnibus vita: nouissimus per mortis tolerantiam, per quam meruit omnibus vitam, qui fuit mortuus ex infirmitate humanitatis: viuit verò æternaliter ex virtute diuinitatis, vt nos moriamur peccato, vt mortificati vitiis,

Apoc. cap. 1.

Apoc. cap. 1.

1. Pet. 1.

vitiis, & concupiscentiis, per innocentiam posteà viuamus Deo, per immortalis iustitiæ vitam, quam tu, ô proditor nefandissime, ob superbiam tuam perdidisti. Tu ergo, nequissime dæmon, inimicus fidei hostis generis humani, mortis adductor, vitæ raptor, iustitiæ declinator malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, proditor gentium, incitator inuidiæ, origo auaritiæ, causa discordiæ, excitator malorum, magister dæmonum, quid stas, & resistis tantæ potentiæ Christi, cùm scias eum tuas perdere vires; Exi ergo ab hac creatura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus ad Baptismi gratiam euocare dignatus est & vade ad locum tibi à Christo assignatum vbi nulli creaturæ nocere possis alioquin mittam te in stagnum ignis, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Ex diui Ambrosij Exorcismo.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui pro nostra salute in Cruce moriens, ianuam regni cælestis aperuisti, & tuis fidelibus finaliter in via tuorum præceptorum ambulantibus, portas mortis claudere meruisti: qui famulis tuis in te verè credentibus potestatem eiiciendi dæmones è corporibus obsessis dedisti, propter nomen sanctum tuum, cui omne genu flectitur cœlestium, terrestrium, & infernorum, te inuocamus super hunc famulum tuum N. quem diabolica sæuitia vexat, vt per virtutem tuam diabolũ conteras, & ab eo expellas hunc nequissimum draconem, vt ab eo liberatus, per te ad regna cœlorum peruenire possit. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Matth. c. 16.

CONIVRATIO.

Coniuro vos, † Angeli tartarei, per illum, qui in cruce moriens, nobis à Deo Patre meruit, vt claudat nobis portas mortis, & portas vitæ aperiat: qui habet claues mortis, quæ est damnatio æterna, qua vos, Christi inimici, & omnes vobis adhærentes, æterna vita, & æternis bonis illius vitæ priuamini: & inferni, qui est locus miseriæ, & pœnæ, quæ peccatorum, & scelerum de merito, vobis, & omnibus damnatis infligitur. Et quæ sunt claues damnationis, & pœnæ æternæ, ô miseri Dæmones, nisi iustitia, & misericordia Christi, qui per virtutem, & misericordiam suorum meritorũ, suis amatoribus, & famulis æternam damnationem claudit, & portas vitæ æternæ aperit. Et per iustitiam vobis, & aliis indignis, & à suo merito alienis portas vitæ claudit, & portam æternæ damnationis aperit. Adiuro te, † pessime Dæmon, per Filium hominis, stantem inter septem candelabra aurea, id est Christum, qui semper præsens est, & in medio Ecclesiæ suæ permanet. Ero (inquit) vobiscum vsque ad consummationem sæculi. Coniuro, te † maligne Dæmon, per illam spiritualem, & magnam vocem, quam Beatus Ioannes Apostolus post se clamantem audiuit, per quam de rebus cœlestibus, & diuinis mysteriis locutura erat diuina sapientia: quæ sicut tibi, & omnibus reprobis magna mala minatur, ita ingentia bona pollicetur Dei electis, vt omnes iusti ad bellum contra vos, & membra vestra, quæ sunt praui, atque peruersi, inanimentur. Per hæc, & omnia alia mysteria, quibus tu, maledicte Dæmon, potes constringi in nomine Domini Iesu Christi, te adiuro, & constringo, vt exeas de vase isto, &

Apoc. c. 1.

Ibidem.

Matt. c. 28.

Apoc. c. 1.

plaſmate Chriſti, qui ſuo ſanguine pretioſiſſimo ipſum à peccatis lauit. Illum metue, qui in Iſaac immolari, in Ioſeph venundari, in agno occidi, & in homine crucifigi voluit, deinde inferni extitit triumphator magnificus, & glorioſus. Recede ergo adiuratus per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Hic Exorciſta interrogare poterit dæmonem, quo nomine vocetur, quot ſocios habeat: quæ ſint nomina eorum: qua de cauſa ſint ingreſſi, per quem Sanctum exire debeant, qui magis ſint eorum inimici in cœlo: & qui in inferno: quod ſignum dabunt in exitu ſuo, qua die & hora ſint exituri, demùm ſi non exierint, proſequatur hoc modo.

Oratio.

Symbolum Nicænum. DOmine Ieſu Chriſte, qui pro ſalute humana in hunc mundum veniens, carne noſtra indutus, contra Luciferum decertando, triumphare voluiſti, & ipſum cũ omni ſuo exercitu, & regno deſtruxiſti, vt nos è ſua poteſtate liberares, qui ad cœlos aſcendens, & ad dexteram Dei, ſedens, maxima charitate præcinctus, igne ſpiritus tui, ſanctos Apoſtolos & fideles tuos illuſtrare voluiſti: tuam clementiam ſupplex depoſco, vt auxilium tuum mihi concedas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum, vt audito nomine tuo, velociter exeat ab hac creatura tua N. vt ab eo erepta, ad tuam miſericordiam peruenire mereatur. Qui viuis & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

ITerum coniuro te, † miſerrime, atque ſcelerate dæmon, per ſeptem candelabra aurea, & per eorum myſteria, quibus ſancta Eccleſia, ſeptemplici Spiritus ſancti dono illuſtrata deſignatur, quæ per charitatis ardorem, & ſapientiæ ſalutaris fulgorem, martyrúmque ſanguinem, atque fidelium quotidianam perſecutionem, tribulationem, atque mortificationem perficitur, quæ per Scripturarum notitiam lucida, per charitatem, & gratiam pretioſa, per patientiam ſolida, & firma, per obedientiã ductibilis, per prædicationem ſonora, per perſeuerantiam longa, per ſpem erecta, & per fidem in Deo fundata: candelabro aureo aſſimilatur, cùm ſuper ſe Chriſtum, lumen clariſſimum, deferat qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Coniuro te, † dæmon, prædo infernalis, deiectus è cœli faſtigio, per illum, quem ſimilem Filio hominis B. Ioannes vidit, id eſt Chriſtum Filium Dei, qui tunc propriè non erat filius hominis per carnem paſſibilem, ſicut apparuit in incarnatione, ſed ſimilis: quia deuicto tuo Lucifero, cum omni ſuo exercitu, & veſtro regno deſtructo per mortem ſuam, à mortuis reſurgens iam non moritur: qui veſtitus erat podere talari: ſcilicet veſte Sacerdotali, quia ipſe fuit indutus, cùm pro nobis ex maxima charitate in cruce ſe Deo Patri ſuo obtulit. Et qui induit ſe podere, etiam præcinctus erat zona aurea: virtute ſcilicet charitatis: quia totus pro noſtra ſalute ardebat: Vſque ad mammillas, ô inique dæmon, erat præcinctus, vt lac ſuæ doctrinæ nobis ſuis fidelibus emanaret. Coniuro te, † maledicte dæmon, qui artibus tuis hanc creaturam Dei N. peruertere à ſuo Creatore

Dionyſius Carthuſianus. *Ioan. c. 1.* *Apoc. 1.* *Rom. c. 6.*

tore

tore niteris, per illum, qui habet capillos candidos, sicut nix, cuius oculi erant velut flamma ignis, qui est Christus Dominus noster, cuius capilli tunc candidi apparuerunt quando in sua resurrectione membra sua, sanctos scilicet Apostolos, & omnes electos candidatos per mortem suam reddidit, quorum omnia peccata deleuit, qui licet trepidarent, tamen in die sancto Pentecostes, sancti Apostoli, tanquam magni effecti, & alij fideles minùs perfecti igne Spiritus sancti illustrati fuerunt: hi sunt oculi Christi, ô scelerate dæmon, qui erant velut flamma ignis: quia illo igne inflammati prædicarunt pœnitentiam in remissionem peccatorum hominibus, quos tua deceptione damnare conatus es. Per hæc omnia te constringo, & cogo, maledicta creatura, vt statim exeas, & recedas ab hoc famulo Christi N. quem iniquè, atque impiè tantum molestasti: durum est tibi Christo velle resistere, & contrà ipsum calcitrare: quid igitur stas, & resistis cruenta bestia, cùm scias illum tuas perdere vires? Exi ergo, draco nequissime, & vade ad loca inhabitabilia, vbi non sit accessus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere possis. In nomine Patris † & Filij, † & Spiritus † sancti Amen.

DOmine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui semper tuis fidelibus assistens, gratiam perseuerandi in præceptis tuis offerre non desinis, qui hominem, tua potentia creatum, per mortem tuam restaurare voluisti, & ex maxima pietate tua, viam perueniendi ad cœlestem patriam nobis ostendisti: adesto supplicationibus nostris, piissime redemptor, vt in nomine tuo eiicere possim omnes istos dæmones ab hac creatura tua N. vt sic nomen tuum sanctificetur, & tandem regnum tuum, te concedente, semper laudando possidere mereatur. Qui cũ Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sęculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † nequissime dæmon, per Iesum Christum, qui tenet septem stellas in dextera sua, & qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum, qui in medio Ecclesiæ stat per defensionem, qui promisit omnibus pugnantibus contra te, & contra vitia, & perseuerantibus in bonis operibus, dare de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei, quod nihil aliud est, quàm ipse Christus cuius visione intellectuali in Paradiso, & eius corpore hîc in præsenti Ecclesia animæ iustorum reficiuntur. *Apoc.c.2.*

Coniuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui est primus, & nouissimus, qui est Dominus noster Iesus Christus, qui fuit mortuus, & viuit primus omnia creando: & nouissimus per mortem omnia restaurando: fuit mortuus, verum hominem se esse demonstrando: & viuit tanquam Deus, potenter resurgendo. *Ibidem.*

Coniuro te, † refugam, apostatam, tyrannũ, per illum, qui promisit nobis patienter sustinentibus aduersa, & fidem seruantibus vsque ad mortem, dare vitam æternam, quando dixit: Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam gloriæ: & qui vicerit, non lædetur à morte secunda: quia qui fidelis permanserit vsque ad mortem corporis, mortem æternam animæ non timebit. Væ igitur tibi, proditor nequissime, & tuis complicibus: qui perdidistis perseuerantiam, eò quòd gratiam vobis oblatam in creatione, per quam operari vos oportebat, neglexistis. Væ etiam illis, qui incœptum bonum non conseruauerunt. Vide miser *Ibidem.* *Iacob.c.1*

dæmon, quàm magna sit largitas Dei vt tam exiguo termino perseuerantiæ, scilicet vsque ad mortem, Deus donaturus sit præmium tale, vt coronam vitæ polliceatur. Per hæc & omnia alia, quibus in Christi nomine potes cogi, & arctari, tibi præcipio vt exiens, & recedens ab hoc famulo Dei N. dissoluas omnia vincula, quibus teneris hîc cum omnibus maleficiis, incantationibus ligaturis, & signaturis, & facturis tuis illi arte diabolica factis, & tibi præcipio, maledicte spiritus, vt exeundo educas tecum totam societatem tuam damnatam, & per virtutem Domini nostri Iesu Christi te constringo, vt de quacunque re te interrogauero, dicas mihi veritatem, alioquin mittam te in stagnum ignis, & sulphuris, vbi te condemnabo in sæcula sæculorum. Amen.

Hîc Exorcista interrogare poterit, si spiritus malignus detineatur aliquo maleficio in corpore, & vbi sit illud, & quomodo possit dissolui: & si sit in corpore, vel extra, sed cauere debet ne illud destruat alio maleficio, ne peccatum addat peccato: quibus præmissis, sine intermissione prosequatur hoc modo.

Oratio.

Ioan. c. 1. DOmine Deus omnipotens, qui per vnigenitum Filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum illuminare dignaris omnem hominem venientẽ in hunc mundum: qui cum venerit ad iudicium vniuersale, vt scrutator renum, & cordium occulta cogitationem discernens, vnicuique pœnas, & præmia secundum opera eorum daturus est: quíque seruis suis gratiam suppeditandi vitia præbet: te, Domine sancte Pater, suppliciter exoramus, vt meritis, & passione eiusdem dilectissimi Filij tui Iesu Christi Domini nostri, gratiam liberationis huic famulo tuo N. tribuas: quatenùs à dæmone liberatus, nomen sanctum tuum benedicat in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte dæmon, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam, & nequitiam tuam, spiritus immunde, per illũ qui tenet gladium ex vtraque parte acutum, qui est Christus Iesus, Dominus noster, qui habens iudiciariam potestatem, promittit bonis præmia, & finaliter errantibus pœnam reddere: & pugnantibus, ac vincentibus dare mãna absconditum, id est æternam vitam quam nec oculus vidit, nec auris audiuit: & nomen nouum, vt scilicet Filij Dei nominemur, & simus. Coniuro te, † spiritus ingrate, per Filium Dei, qui habet oculos, vt flamma ignis, qui omnes in eo credentes sua charitate illuminat, & inflammat, in quem per gratiam humanitas nostra assumpta est, vt quodammodo etiam ipse Christus secundum humanitatem sit Filius Dei per gratiam. In cuius benedicti hominis gratia, multi Filij Dei facti sunt, sicut ipse Ioannes in exordio sui Euangelij dicit. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem Filios Dei fieri. Coniuro te, † spiritus ingratissime, per illum, qui dicit: Ego sum scrutans renes, & corda, qui est Christus, qui quantùm iudicium discretionis perspicacissimè discernit occulta cogitationum, & delectationem cordis, & mentis: qui vnicuique dat secundum opera sua, quantùm ad executionem

iudicij,

Apoc c. 2. | Ibidem | 1. Ioan. c. 3. | Ioan. c. 1. | Esa c. 9 | Apoc. 3. & 30.

iudicij, qua præmia, vel pœnas, pro meritis, & demeritis vnicuique dispensat. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illum, qui promisit pugnanti, perseuerando contra tuas persuasiones, & vitia: & vincenti, custodiendo præcepta eius vsque in finem, qui per operum itinera, quæ Christus docuit, ambulat, dare potestatem super gentes: quia præbet illi gratiam superandi omnia peccata, quæ per gentes designantur: quæ peccata per gratiam Christi Iesu sic homo contemnit, vt sine difficultate omnes vitiorum incursus repellere possit: ita quòd illa reget in virga ferrea: quia illa suppeditando, gratia Christi calcabit, quam ipse Christus, vt homo, accepit à Patre suo, non solùm pro se, sed etiam pro omnibus sibi fide, & dilectione adhærentibus, in qua eos victores vitiorum facit, qui carnis rebellione plus, minúsque concutiuntur. Per hæc, & omnia alia Christi opera, quibus potes adiurari & constringi, & ad pœnas, tormentáque mitti. Coniuro te, † ingratissime spiritus damnate, atque damnande, & omnes tibi fauentes, atque adhærentes, vt quàm citiùs exeatis ab homine isto, quem Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam vocare dignatus est, & hoc signum sanctæ Crucis, † quod ei in fronte damus, tu maledicte, nunquam audeas violare, sed recede adiuratus per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, vt Sol iustitiæ hominibus ambulantibus in tenebris huius mundi, & vmbra mortis, lumen iustitiæ, & veritatis ostendis; qui in illo æternitatis die omnibus electis tuis per beatificam visionem apparebis: te humiliter inuoco, vt hanc creaturam tuam N. à spiritibus immundis liberare, & ad pristinam sanitatem, & libertatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui se nobis daturum, vt stella matutina, pollicetur, dicens: Et dabo illi stellam matutinam, quæ sicut ortum diei nuntiat, ita Christus à mortuis resurgens, fidei lucem, immortalitatisque mundo intulit. Stellam (inquam) matutinam dabit nobis Christus Dominus noster, id est seipsum, & gloriam resurrectionis. Stellam matutinam dat Christus suis fidelibus, qui ducatum idoneum ad ambulãdum in huius mundi tenebris præbet, in quantùm cor mundum in affectu, & veritatis, ac iustitiæ lumen in intellectu eis subministrat. Stellam matutinam dabit nobis Christus, ô miser dæmon, quando ipse Sol iustitiæ in illo æternitatis die per visionem beatificam orietur, qui stella matutina per immortalitatis gloriam, & manifestam Dei contemplationem suis electis erit, non tibi, neque tuis complicibus, qui ab initio vestræ creationis semper Deo conditori vestro restitistis. Coniuro, te † scelerate dæmon, per illum, qui habet septem spiritus Dei, qui est Dominus noster Iesus Christus, super quem requiescit spiritus sapientiæ, & intellectus: spiritus consilij, & fortitudinis: spiritus scientiæ, & pietatis, & spiritus timoris Domini, quorum ipse tantam plenitudinem habet, vt etiam omnes alios

Ap. c. 2.

exuberet. Coniuro te† spurcissime spiritus, per illum, qui hortatur nos ad perseuerantiam bonorum operum, dicens: In mente habe, quomodò acceperis, & quæ audieris, serua. Vide, vide miserrime spiritus, maximam misericordiam Dei erga nos suos fideles, qui eandem perfectionem iustitiæ: in qua Christus seruat iustos, etiam eos in melius proficere facit. Coniuro te,† nequissime spiritus, per illum, qui neminem iustificat, nisi per merita passionis Christi, & qui exhortatur nos ad gratiam in nobis resuscitandam, dicens: Esto vigilans, & confirma cætera, quæ moritura erant: quia licèt gratia, quæ spiritum viuificat, qui, te instigante, antea per culpam mortuus erat, tota simul, & subitò, auertente se homine à Deo, *Ibidem.* auferatur, gratiæ tamen, & dona gratis data paulatim decrescunt: & hoc fit ex dispensatione diuinæ misericordiæ: vt per illa dona nondum ablata, homines considerantes magnam, & ineffabilem Dei pietatem, ad veram pœnitentiam perficiendam, his donis, & gratiis inuitentur. Sed tu, ô scelerate dæmon, quare non desinis subuertere animas illas, quas Christus Iesus suo pretioso sanguine redemit, & tanta prouidentia ad innocentiam quærit reducere? cede, bestia teterrima, & scabiosa, cede Christo, qui sua passione à faucibus tuis nos eripuit, & exi ab hac creatura Dei N. per virtutem eius qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

1. Petr. 1. 1. Iac. c. 3.

Oratio.

Ecclesia Roma-na. DEus innocentiæ restitutor, & amator, qui æternæ vitæ, & immortalitatis gloriam seruantibus mandata tua misericorditer donas: & peccatoribus per pœnitentiam veniam præbes, & pro Christo certantibus præmium regni cœlestis largiris, qui ex sola bonitate clementiæ tuæ hominem ad imaginem, & similitudinem tuam creatum, multiplicibus donis, & spiritualibus gratiis decorasti, te suppliciter exoramus, vt per merita sacratissimæ passionis Iesu Christi Filij tui, hanc creaturam tuam N. ab hac pessima, & diabolica vexatione, tua potestate eripere digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te,† iniquissime spiritus per illum, qui promisit vincentem vestire vestimentis albis, & nomen eius non delere de libro vitæ, sed illum confiteri coram Patre suo, & Angelis eius. Vestietur (inquam) Christi seruus vestibus albis (in tui dedecus, ô miser dæmon) cùm sanctitatis gloriam in immortali vita cum Christo participauit: quando facie ad faciem habebit in illo futuro sæculo diuinam fruitionem, te remanente in tua obstinatione, & pœnis æternis. Et coram Patre suo Christus nos confitetur, quando nos tales efficit vt Christo tantò conformiores simus in gloria: quantò & conformiores fuerimus in patientia. Non enim, ô miserrime spiritus dignus minister regis est, qui probatus est in aula, sed qui eum in bello per vulnera confitetur: quod ipse asserit, dicens. Vbi sum ego, illic, & minister meus erit, qui etiam inter Angelos coronabitur, & hoc est nomen eius confiteri coram Angelis in gloria Patris sui, id est, ostendere hunc sibi dignum militem esse. Vide ergo, ô impiissime spiritus, & considera, quàm

Ap. c. 1. 1. Cor. 15 Ioan. 1. c. 12.

quàm impiè egeris in illo paruo tempore, quando in tuæ creationis exordio dedisti terga conditori tuo, qui in signum maximæ ingratitudinis, vice illius voluisti adorari, & beatitudinem illam, quæ tibi à Deo parabatur, ex propriis naturæ tuæ viribus & sine meritis nisus es obtinere, & ideò cum tuis complicibus, ad infernum detractus illo igne inextinguibili in æternum cruciaberis. Iterum
Apoc. c. 3. coniuro te, † maledicte dæmon, per illum, qui est sanctus, & verus, qui habens clauem Dauid aperit, & nemo claudit, qui est Christus, qui suis fidelibus portam iustitiæ per gratiam aperit, vt possint opera iustitiæ adimplere: quos nemo ab hac gratia excludere potest, claudit, & nemo aperit: quia quos ipse tanquam gratiæ indignos abiicit, iis nemo
Heb. c. 11. gratiæ aditum aperire potest. Hoc enim tibi, scelerate dæmon conuenit: quia tua nequitia perdidisti illam cœlestem, & diuinam contemplationem, nolens obedire Deo, & adorare Dei sapientiam, vnitam illi sacratissimo homini: sed elatus, insipiens, & stolidus cœpisti præliari aduersus illam: ô miser, & venenose serpens infernalis, qua temeritate audes occupare hoc templum Christi? Exi ergo ab hac creatura Dei N. signo sanctissimæ Crucis † consignata, & vnda baptismatis regenerata, per illum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hic interroga, si spiritus velit exire & si annuat, præcipe illi, ne aliquam creaturam lædat, & quòd educat secum totam suam damnatam societatem. Si autem exire noluerit, suppone ignem cum sulphure ardentem, priùs benedictum, ante patientem, & fac illum profumigari, posteà sic sequere:

Oratio.

Domine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui seruos tuos per humilitatis viam incedre docuisti, & humiles discipulos tuos per apicem virtutum, ad sapientiæ diuinæ thesaurum, per gratiam tuam perducere dignatus es: & sicut ad humilitatem & perseuerantiam sectandam exhortans, dixisti: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Et tene, quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam: ita clementissime Deus, tua misericordia huic creaturæ tuæ N. per ministerium nostrum subuenire digneris, vt ab oppressionibus dæmonum liberata, nomen sanctum tuum laudare, & glorificare valeat in sæcula sæculorum. Amen. Marc. c. 11.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † maligne dęmon, per illum, qui dicit: Ecce dedi coram te ostium apertum, id est, secretorum cœlestium intelligentiam. Tu enim, scelerate dæmon, de thesauro tibi naturaliter per creationem indito superbiens, claue diuinæ sapientiæ exclusus niteris vnumquemque è thesauro cœlesti excludere, superbiam suggerens, per quam vera sapientia fiat indignus, quicunque tibi consenserit. Ostium apertum Christus humilibus discipulis dedit, cùm per apicem virtutum eos ad sapientiæ suæ thesaurum per gratiã suam introducere disposuit. Quod quidem ostium, te, bestia teterrima tunc claudere voluisti, quando de virtutum gratia eis gloriam vanam obiecisti: quibus cùm Dominus noster Iesus Christus potestatem calcandi super te, & tuos complices in nomine suo dedisset, illi accedentes Apoc. c. 1.

Luc.c.10 dentes ad eum, dixerunt: Domine, etiam dæmonia subiiciuntur nobis. Ecce, maledicte dæmon, quomodo obiecisti illis gloriam vanam, vt clauderes ostium, sed non potuisti: quia humilis magister statim doctrina sua ad humilitatem reduxit, dicens: Ibidem. Videbam Satanam, sicut fulgur, de cœlo cadentem: ac si diceret. Si Satanas in tanta nobilitate naturæ constitutus per vanã gloriam subitò cecidit, quomodò vos, natura infirmiores de virtutibus, quas non ex vobis: sed ex gratia habetis, gloriantes ad cœlestia consurgere poteritis? Sicut igitur superbia tua ostium cœlestis contemplationis tibi superbienti claudit, sic vera humilitas terreno homini ostium contemplationis cœlestium pandit. Coniuro te, † Ap.c.3. malignissime spiritus, per illum, qui in donis gratiæ ad perseuerantiam sectandam hortatur nos, dicens: Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam: quod, tu scelerate facere noluisti: debueras enim taliter gratiam tenere, vt vnde eam habueras, recognosceres: sic attendere, quid ex te eras vt tamen non negligeres, quod per Christum factus fueras: sic tandem ad propriam affici dignitatem, vt tamen Dei, & Christi non postponeres adorationem. Et quia Dei gratiam neglexisti, dignum erat, vt coronam præmij neglectæ gratiæ amitteres, quam dignus eras recipere, si lucrum cæterorum de eadem gratia quærere voluisses. Tu Isaia 14. enim, pessime proditor, ex naturæ tuæ nobilitate, quæ ad honorem summi creatoris tui affecta fuerat, illius honorem despiciens, & ad propriam excellentiam conuersus, amisisti illam dignissimam Angelorum societatem, & ex Angelo effectus es bestia teterrima, & scabiosa. Propterea damnate, atque damnande, recede ab hoc plasmate Dei N. & vade ad locum tibi à Deo deputatum. Per virtutem eius qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, rex æternæ gloriæ, verus Deus, & homo, qui in tuis promissionibus semper verax existis, qui superbis semper resistis, & humilibus, seruis tuis, tibi fideliter seruientibus gratiam, & gloriã misericorditer præbes quique pro defensione tui sanctissimi nominis pugnantibus, in templo sancto tuo cœlesti, vt columnas collocare, & statuere promisisti: qui es alpha, & omega per quod omnia ad Deum, vt ad suum principium, & finem rediguntur, per inuocationem tui sanctissimi nominis te humiliter deprecamur, vt per sancta beneficia tua, humano generi exhibita, hanc creaturam tuam N. à miserabili oppressione Satanæ, & ministrorum eius eripias, & fractis omnibus vinculis malignorum spirituum ad pristinam sanitatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

1. Petr.5 Isai. Apo. Ioan. Apoc.3 Apo. Colos.

CONIVRATIO.

COniuro te, † scelestissime dæmon, per illum, qui promittit nobis, vincentibus columnas facere in templo Dei, dicens: Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, quia humiles in tẽplo sanctæ Ecclesiæ iustitiam operantes, columnæ efficiuntur, cùm per Christi gratiam in sancta vita sic confirmantur: vt qui totam vitam suam ad Dei gloriam consumpserint, amplius à sanctitate vitæ per apostasiam non excidant,

Apoc. 3. Ioan.3 Apoc.1 Matthæ. c.11.

cidant, ideò foras ampliùs non egredientur à templo Dei: non recedit, qui à sanctitate vitæ nunquàm finaliter excidit in hoc sæculo: qui etiam à Deo in teplo cœlestis Hierusalem, vt columna collocabitur: à quo, tu malignissime spiritus, propter superbiam tuam lapsus es, qui dicebas in corde tuo: In cœlum ascendam, & ero similis altissimo. Coniuro te,† nefandissime dæmon, per Iesum Christum Saluatorem nostrum, qui est testis fidelis, & verus: qui veraciter, & sine aliqua iniustitia discutiet in illo nouissimo iudicio omnia opera nostra: & vt iudex verus reddet vnicuique iuxta opera sua, cùm ipse sit veritas, quæ venit in hunc mundum, vt testimonium veritati perhiberet, quem tu maledicte spiritus, crucifigere fecisti. Coniuro te, † miser dæmon, per illum, qui est principium omnis creaturæ Dei, id est Christus, qui est principium, per quod omnia facta sunt, & sine quo factum est nihil, per quem omnia ad Deum, vt ad suum principium, rediguntur: quia ipse est imago Dei inuisibilis, in quo sunt omnia, quæ in cœlis, & quæ in terris sunt, per illum ergo te coniuro, & constringo vt exeas ab hoc famulo Dei N. & vadas ad sedes infernales, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Isaia 14. *Apoc. 3.* *Ioan. 18.* *Apoc. 3.* *Coloss. 1.*

Oratio.

DEus refugium, & vnica spes miserorum, qui nos ardentissima charitate, & amore tuo sic dilexisti, vt Filium tuum vnigenitum pro nostra salute morti traderes, qui cum iniquis reputatus, vulneratus est propter iniquitates nostras attritus est propter scelera nostra, qui lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, cuius liuore sanati sumus. Per hanc piissimam, & ineffabilem misericordiam tuam, obsecro te, Domine Deus omnipotens, vt cordi meo superinfundas gratiæ tuæ inextinguibile lumen, quo simul in me incendium tuæ sanctissimæ charitatis ardeat, operetur, & crescat, vt ex eo toto corde meo, in omnibus, & super omnia te diligam, & per eandem charitatem mihi tribue virtutem expellendi hos spiritus immundos ab hoc famulo tuo N. vt ab eis liberatus de tua misericordia semper lætetur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Ioan. 3. *Apoc. 1.*

CONIVRATIO.

COniuro te,† spurcissime dæmon, per illum, qui exhortatur nos ad charitatem habendam, dicens: *Apoc. 3.* Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, diuinam scilicet dilectionem quæ est valor, & pretium omnium aliarum virtutum, quæ cùm sit vinculum perfectionis, est pretiosissima inter omnes virtutes, quam qui habet, omnia sua opera bona Deo, & non sibi ipsi tribuit: quod tu, maledicte dæmon, facere recusasti, cùm diceres Christo: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me, & qui verè diues esse cupit, necesse habet hoc aurum à Christo emere per humilem confessionem, vt recognoscat, & confiteatur omnia mala sua ex seipso esse, omnia verò bona esse à Deo, quod est pretium diuinæ dilectionis, quod non tantum pretiosum esse debet, sed etiam ignitum, & probatum: quia amor dilectionis debet esse deuotionis feruore plenum. *Luc. 12.* Hic est ignis ille, ô maledicte dæmon, qui in te fuit extinctus in exordio tuæ creationis, quando relinquendo tuum creatorem. Lucifero tuo adhæ-

sisti. Hic est (inquam) ignis ille, de quo ipse Christus ait: Ignem veni mittere in terram: & quid volo, nisi vt ardeat: quem qui habet, verè locuples sit: quia omnia quæcunque operatur, in cœlesti thesauro apud Deum reponit. Coniuro te, † iniquissime spiritus, per illum, qui tam amicabiliter loquitur nobis, dicens: Ego sto ad ostium, & pulso. Ad ostium scillicet mentis nostræ, qui est consensus, Christus pulsat, cùm gratia sua, suisque sanctissimis monitis voluntatem nostram ad amorem suum præueniendo allicit. Quod ostium tandiu clausum est Christo, quandiu voluntas nostra Peccato consentit, quando aliquid plus Deo diligit. Ad ostium enim tuæ mentis, ô nefandissime spiritus, Deus benedictus pulsauit, cùm variis modis à principio tuæ conditionis voluntatem tuam sua gratia ad bonum consensum alliceret & excitaret. Sed huic pulsationi Dei omnipotentis noluisti acquiescere, cùm omnibus Angelis fuit dictum. Cùm introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: & adorent eum omnes Angeli Dei, quem in præuisione cognoscens inuidisti. Per illius igitur charitatem te coniuro, vt statim exeas ab hac creatura Dei N. quam tantùm molestasti, illam dimittendo sanam, & liberam, vt possit seruire Deo creatori suo, in sæcula sæculorum. Amen.

Apoc. c. 3.

Hebr. c. 1.

Hic interroga de exitu, vrgendo dæmones duris præceptis, & comminationibus: & si non recesserint, suppone naribus obsessi rutam benedictam propria benedictione: postea sic sequere.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, pastor bone, qui peccatoribus gratiam tuæ sanctissimæ vocationis tam interiùs quàm exteriùs offerre non desinis, qui in conuersione peccatorum tantùm lætaris, vt illos tua gratia semper præuenias, ad pœnitentiam eos vocando, quique pœnitentibus gratia tuæ piissimæ misericordiæ, & pietatis semper assistis: adesto, quæsumus, huic creaturæ N. & per inuocationem tui sanctissimi nominis infestationem huius dæmonis ab ea repelle, & ei desideratam sanitatem concede. Qui viuis, &c. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † vilissime spiritus, per illam suauissimam cœnam Domini nostri Iesu Christi, quam ipse promittit fidelibus suis consentientibus suæ vocationi, dicens: Si quis audierit vocem meam, & ianuam aperuerit, ad illum intrabo, & cum illo cœnabo, & ipse mecum. Hanc enim vocem Dei, ô inique spiritus, qua omnes Angelos ad Verbi incarnati adorationem vocauerat, quæ ad aurem tuæ mentis per internam, & externam vocationem insonuit, despexit, quando Deo omnipotenti ad ianuam tuæ voluntatis pulsanti, aditum præbere noluisti, & sicut tu, pessime dæmon, clausam nostræ voluntatis ianuam infringere non potes, sic & Deus per iustitiam suam, per voluntatis tuæ confractam ianuam introire noluit. Et sicut, cùm quia Christo pulsanti se voluntariè subiugauerit, & aditum illi præbuerit tunc ipse frequenter non solum cum donorum, & charismatum suorum diuitiis, quas sui serui nec æstimare sciunt, nedum desiderare queant, sed etiam cum dono gratiæ, quæ animæ datur ad perficiendam, Dei voluntatem in declinando à malo, & faciendo

Ion

Apoc. c. 3.

Genes

Apoc. c.

faciendo bonum, quæ est gratia gratum faciens: quæ rationalem spiritum roborat ad hoc, vt in Deum conuertat, & ad illum ingreditur: sic & tibi suæ gratiæ non consentienti, & introitum non præbenti, immò vt ingratissimo rebellanti, aditum vitæ æternæ præclusit. Coniuro te, † immundissime spiritus, per illum, qui suos fideles gratiæ suæ consentientes, pane illo cœlestis vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris reficere promittit, dicens: Si quis mihi aperuerit, cœnabo cum illo, & ipse mecum. Parum enim est Christo, ad prandium suos inuitari, si cœna, quæ est nouissimum Dei prandium, non sequitur: quia quos Christus diligere cœperit, in fine vult diligere, & eos in illa æterna beatitudine, quæ finem non habet beatificare. O miserrime dæmon quàm ingens est miseria, & calamitas tua: tu enim creatus fuisti à summo Deo, vt hanc beatissimam cænam gustares, & in summo bono frueraris: sed aduersus ab illo, proiectus es ad infernum: ideò, scelerate tremens, geménsque discede ab hoc famulo Christi N. & ne diu præsumas captiuum tenere hominem: quem ipse ad imaginem, & similitudinem suam creauit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum Amen.

Ioan c.3.

Genes.1.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui ex tua maxima, & infinita bonitate, creaturam rationalem mirabiliter condidisti & per Filium tuum vnigenitum imirabiliùs reparasti, qui eam ita tua dispositione ordinasti, vt te summum bonum cognosceret, amaret, & frueretur, sedendo cum Christo in throno illius æternæ beatitudinis, quam ipse fideliter certantibus & pro eius amore viriliter vincentibus promisit præsta mihi, quæso, famulo tuo, licèt indigno, vt in tuo nomine, & dilecti Filij tui, & Spiritus sancti, expellere possim dæmones infestantes hunc famulum tuum N. vt ab eis liberatus, peruenire possit ad gloriam tuam. Qui in Trinitate perfecta viuis. & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Apoc.c.3

CONIVRATIO.

COniuro te, † maligne dæmon, per illum, qui promittit fideliter certanti, & vincenti maximum præmium, scilicet vitam æternam, dicens: Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, qui est pax, quæ exuperat omnem sensum, quam Christus, victis omnibus tentationibus tuis, habuit: de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi. In quo throno cum Christo sedet, qui deuictis tentationibus tuis, ô nefandissime spiritus, quas in hac vita laboranti ex inuidia tua infligis, per amorosam contemplationem quiescit in Christo tota spes, de quo dicit Apostolus, Consedere nos fecit cum Christo in cœlestibus. Hanc enim mentis, & carnis quietem propter victoriam tentationum meremur, quam tu, serpens antique, in cœlo obtinere non potuisti, quia noluisti pugnare aduersus istam maximam tentationem Luciferi: immò illi adhærens, desiderasti beatitudinē absque meritis. Cùm enim Christus sine tentationibus victor esse noluerit, quomodò tu, bestia teterrima, volebas sine meritis beatificari; Oportuit (inquit Lucas) Christū pati, & ita intrare in gloriā suā. In throno Patris

Ibidem.

Christi (in tui dedecus) resìdet, ô miser dæmon, qui carnis, & ſpiritus pace obtenta, in clara diuinitatis eius contemplatione, quam tu ob ſuperbiam tuam amiſiſti, gaudet Chriſtus in Deo in illa vita quieſcit, & nos in Chriſto in hac vita quieſcimus. Chriſtus diuinitatem Patris in æterna vita contemplatur, nos diuinitatem & humanitatem Chriſti in illa vita ſpeculabimur quia tunc finis erit, cùm Chriſtus tradiderit regnum Deo Patri, & quando omnia in Chriſto, & Chriſtus in Deo conſummatus fuerit in capite & corpore ſuo, quod eſt Eccleſia electorum. Quæ tunc, ô ſerpens venenoſe, erit gloria tua, niſi infernus, in quo cruciaberis in æternum? deſine igitur occupare hanc creaturam Dei N. per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos: & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte Fili Dei viui, piiſſime redemptor, qui pro ſalute mundi in Cruce pendens, tua acerbiſſima paſſione, & morte oſtium regni cœleſtis, propter peccatum primorum parentum diu clauſum, miſericorditer aperuiſti, & fidelibus tuis gratiam perueniendi ad æternam illam beatitudinem meruiſti: te ſuppliciter deprecor, vt mihi auxilium præbeas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum vexantem hanc creaturam tuam N. vt in tuo nomine illum ex hoc corpore fugare poſſim. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte dæmon, per illud ſacratiſſimum oſtium apertum, quod beatus Ioannes Euangeliſta vidit, quod eſt Chriſtus qui eſt oſtium, vnde ad æternam vitam intramus: eſt oſtium apertum qui tempore ſuæ paſſionis, vnus militum lancea latus eius aperuit, vt illic quodammodo vitæ oſtium panderetur, quod tua operatione clauſum fuerat, & vnde Sacramenta ſanctæ Eccleſiæ emanauerunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intramus: quia antequam ipſe pro ſalute noſtra incarnaretur, & pateretur, clauſum erat oſtium æternæ vitæ, quod paſſione, & morte eius ſuis fidelibus panditur, de quo ipſe dicit. Ego ſum oſtium, per me ſi quis intrauerit, ſaluabitur, & ingredietur, & egredietur, & paſcua inueniet. Coniuro te, † ſcelerate ſpiritus, per illam mirabilem ſedem, quam ſanctus Euangeliſta in cœlo vidit, & per illum qui ſuper eam ſedebat, qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, de quo dicitur: Cœlum mihi ſedes eſt, quæ poſita erat in cœlo, ſicut dicitur: Dominus in cœlo parauit ſedem ſuam. Coniuro te, † ſpiritus ingratiſſime, per vigintiquatuor ſeniores ſedentes circa ſedem diuinæ maieſtatis Chriſti, qui cum Chriſto vos impios in iudicio iudicabunt, aſſiſtentes ei, eò quòd tam prophetæ, quàm Apoſtoli, qui per vigintiquatuor ſeniores intelliguntur, pro Chriſti & eius Eccleſiæ defenſione multa paſſi ſunt à membris tuis, ideò omnes illos iudicabunt cum Chriſto, qui eſt caput omnium. A quibus tu nefandiſſime dæmon, condemnaberis ad infernum: quia in tanta dignitate creatus, vt ingratiſſimus rebellis fuiſti Creatori tuo. Exi ergo ab hac creatura Dei N. per illum qui in die nouiſſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris, in tenebris perpetuis relegabit. Qui venturus eſt iudicare viuos & mortuos, & ſæculũ per ignem, Amen.

Apoc. c.4. *Ioan. c.19.* *Luc.* *Ioan. c.10.* *Apoc. 4.* *Symb. Nycen.* *Iſai. c.66.* *Ioan. c.4.* *Matth. c.19.* *Apoc. c.* *Matth. 25.*

Hic interroga, vt supra, quare non recedat spiritus immundus: & si dixerit se non posse exire, eò quòd aliquo vinculo sit ligatus dissolue illum his verbis, & coniurationibus ad cautelam, dicens.

MODVS SOLVENDI MALEFICIATVM.

SI aliquis per sua maleficia, incantationes, signaturas, aut ligaturas suas, verbo, nutu, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio huic creaturæ Dei N. facto, te, dæmon, spiritus immunde, ligauit super eam ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti, mihi tradita à sancta Catholica, & Romana Ecclesia, dissoluo omnia illa maleficia, quibus hîc teneris, & dissoluta esse decerno: & tibi præcipio, (vt illis non obstantibus (exeas, destruendo omnia vincula & maleficia intus, vel extra huic creaturæ facta, per virtutem Domini nostri Iesu Christi, qui propter magnam misericordiam suam venit in hunc mundum, & incarnatus est in vtero beatissimæ virginis Mariæ, vt homines perditos ad cœlestia reuocaret, quos tua peruersitate damnaueras: & causa expellendi te, dæmon, & omnem malignum spiritum ab hominibus, & eiiciendi vos in profundum inferni, & abyssi. Ecce signum sanctæ Crucis † Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Luc.9. *Symbolū Nycenū.* *Apoc.c.9* *Matth. 15.*

DOmine Deus omnipotens, quia tua immensa benignitate, per verbum tuum omnes creaturas rationales ad honorem, & gloriam tuæ omnipotentissimæ maiestatis ab æterno producere decreuisti: qui rebelles Angelos æternis ignibus propter suam obstinationem perpetuò deputasti, & hominem diabolica fraude à tua gratia delapsum, vnigeniti Filij tui morte restaurare voluisti: humiliter maiestatem tuam supplico, vt per eandem Christi mortem, hunc famulum tuum N. ab immundis spiritibus tua pietate liberare digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † miserrime spiritus, creatura damnata à Deo, per septem dona Spiritus sancti, quos beatus Ioannes lampades ardentes nominat, eò quòd vt lampades ardentes per amoris incendium, quos replent; illuminent, & accendant. Coniuro te, † scelerate dæmon, per quatuor animalia in circuitu sedis Dei existentia, plena oculis antè, & retrò, per quæ nobis significatur Christus Iesus in quatuor Euãgeliis: qui erat homo per incarnationem, vitulus per passionem, per resurrectionem leo, per ascensionẽ verò aquila. Quia ipse vnigenitus Dei Filius veraciter factus est homo propter nostrã salutem: ipse etiam in sacrificio nostræ redemptionis dignatus est mori, vt vitulus: ipse etiam per virtutem suæ fortitudinis surrexit vt leo, qui apertis oculis dormire perhibetur, quia in ipsa morte, in qua ex humanitate dormire potuit Redemptor noster, ex diuinitate sua immortalis permanendo, vigilauit. Ipse denique post resurrectionem suam ascendens ad cœlos, in superioribus est eleuatus vt aquila: quibus omnibus Christus Dominus noster contra tuam voluntatem: nos per vitutem suæ sacratissimæ passionis à manibus tuis eripuit, te

Apoc. c.4. *Ibidem.* *Symbolū Nycænum.* *Act.c.1.*

prosternendo cum omnibus tuis complicibus: per illum ergo te coniuro, & per omnia alia, quibus in nomine eius potes constringi, ligari, fugari, & ad pœnam mitti, vt statim & sine mora recedas ab hac creatura Dei, & imagine Christi N. quam Dominus Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est, & vadas ad loca tibi ab illo deputata, vbi nulli creaturæ nocere possis. Coniuro
Apoc.c.4 te, † immundissime spiritus, per illam excelsam laudem, quam sancta quatuor animalia æternaliter vnam dominationem, deitatis omnipotentiam, & sanctę Trinitatis æternitatem affirmant voce perpetua in cœlestibus, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui est, qui erat, & qui venturus est, ad quarum voces vigintiquatuor seniores procidentes ante sedentem in throno adorabant virtutem in sæcula sæculorum: & quia quicquid habebant, attribuebant Deo, ideò mittebant coronas ante thro-
Ibidem. num, dicentes: Dignus es Domine Deus noster, accipere gloriam, à nobis scilicet, quia nos creasti: & honorem, quia donis, & gratiis tuis nos illustrasti: & honorem, quia de magna potestate dæmonum inimicorum nostrorum nos liberasti: & non solùm nos, immò omnia tu creasti, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt, in arte, & Dei sapientia erant antequàm formaretur in effectu, vel in opere, quando
Apoc.c.5. creata sunt. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per librum illum diuinæ, & æternæ sapientiæ, quem beatus Ioannes vidit in dextera sedentis super thronum, scriptum intus, & foris, in quo descripti sunt omnes prædestinati, & per illam æternam dispositionem Dei omnipotentis, qui omnia ad gloriam suorum electorum dispensat, quæ est dextera Dei, in qua liber æternæ sapientiæ continetur, cùm in æterna eius dispositione sine initio fuerit, qui homines, Christi meritis in se credentes, per ipsum saluare, & glorificare decreuit, qui propterea diuinæ sapientiæ liber intus, & foris scriptus perhibetur, quia in hac sapientia est duplex mysterium, creationis scilicet, & reconciliationis humanæ: quod licèt ab initio intus occultum fuerit, foris tamen, & in patulo quodammodo est in comparatione ad secrata æternæ gloriæ, quæ intus dici possunt: quia ad ea contemplanda nondum pertingimus. Vide ergo, ô miserabilis creatura, ad quantam calamitatem deuenisti ob superbiam tuam qua derelicto domicilio omnipotentis Dei, & beato- *Iudæ, vnico.* rum spirituum cœlestium, delapsus es in hunc aërem caliginosum, post vltimum Iudicium detrudendus in infernum, & in stagnum ignis, & sulphuris: vide (inquam) quale præmium recepisti ex tua rebellione, qua semper contra Deum pessime egisti, qui vsque in præsens non desinis subuertere hanc creaturam N. recede igitur ab ea, ô prædo infernalis, & noli ampliùs hìc morari, quia quantò tardius exis, tantò maiora supplicia tibi aduenient à Deo, cuius statutum transgressus es. Per hæc, & omnia alia verba adiurationis, quibus tu, nefandissime dæmon, in nomine Domini nostri Iesu Christi potes adiurari, fugari, & expelli ex hoc corpore, & mitti ad inferni pœnas, te constringo, vt exeas, & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, quem Christus ad imaginem suam creare dignatus est. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hic

Hic Exorcista ponat manus suas super caput vexati, & dicat.

Oratio.

Ex antiq. Exorcis. EXpelle, Domine, diabolum ab hac creatura tua N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de oculis de lingua, de sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cerebro, de paniculis cerebri, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de fæmore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis & animæ: nullumque locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem Filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo, Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare (Gen. c. 18.) digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Explicit Exorcismus primus.

EXORCISMVS II.

MAGNVS, ET MIRABILIS EFFICACIÆ ADVERSVS Dæmones obsidentes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandum dæmones in corporibus humanis existentes, puro corde, & animo deuoto genuflexus ante Deum, muniens se signo sanctæ Crucis in fronte submissa voce, dicat:

IN nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen. Psal. 123 *Vers.* Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. *Vers.* Deus in adiutorium meum intende. *Resp.* Domine, ad adiuuandum me festina. *Vers.* Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. *Resp.* A facie istorum dæmonum. *Vers.* Exurge Christe, adiuua nos. *Resp.* Et libera nos propter nomen sanctum tuum. *Vers.* Deus meus pone illos vt rotam. *Resp.* Et sicut stipulam ante faciem venti. *Vers.* Exurgat Deus, & discutientur inimici eius. *Resp.* Et fugiant, qui oderunt eum, à facie eius. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es mirabilis & inæstimabilis Philip. 2. maiestatis, quem contremiscunt in cælo angelicæ potestates, quem adorant omnes dominationes, & virtutes: qui illum leonem in cœlo rugien

rugientem æternis ignibus deputasti, qui inimici rugientis sæuitiam superas: exaudi nos indignos famulos tuos, quòd ad officium sacerdotale non nostris meritis, sed sola clementia tuæ diuinæ majestatis vocare dignatus es, pro famulo tuo N. vt verbis tuis, in tua virtute ipsum inimicum tuum euellere possimus, vt famuli tui in te credentes, in Ecclesia tua gratiarum tibi referant
Iudith. 13. actiones. Da mihi, Domine, virtutem tuam, vt olim Iudith seruæ tuæ tribuere dignatus es contra inimicum populi tui, vt in infernales virtutes irrumpere valeam per inuocationem tui sanctissimi nominis, quod est terribile malignis spiritibus, suaue autem sanctis Angelis, & seruis. Te, Domine, tremens deprecor, ac toto corde, peto, vt mentem meam illustres, fortifices, & sanctifices per inuocationem admirabilis tui nominis Tetragrammaton, contra Diabolicas potestates hunc famulum
Psal. 79. tuum N. comprimentes. Extende, Domine, brachium tuum super bestiam istam, quæ exterminat vineam tuam, & corrobora vires meas, vt, te adiuuante, omnis terror venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus mihi, & omnibus astantibus, & misericordiam tuam poscentibus, vbique adesse dignetur, & per gratiam Spiritus Sancti Paraclyti, inimici tui isti coram me corruant, & mihi obediant. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum, & cum Spiritu sancto viuit, & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Hîc Exorcista surgat ab oratione, & ponens manum super caput vexati, dicat.

Sequentia sancti Euangelij secundùm Marcum. ℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia iis, qui viderant illum resurrexisse à mortuis, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. Qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & benè habebunt. Et Dominus quidem Iesus, postquàm locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti, prædicauerunt, vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. ℟. Laus tibi Christe. *Cap. 16.*

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui in hunc mundum venisti, vt dissolueres opera Satanæ, & genus humanum è tyrannica eius seruitute liberares, inuocamus clementiam tuam, vt per inuocationem sancti Nominis tui, quod datum est nobis sub cœlo, in quo nos saluos fieri oportet, in cuius nomine omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, dissoluere *Act.*

digneris

digneris omnia maleficia Satanæ, & sortilegas machinationes super hunc famulum tuum N. factas, vt liberatus ab eis, cum bono, & sano animo sciat seipsum regere, & gubernare ad honorem nominis tui, vt ex hac præsenti consolatione, nos omnes famuli tui in tuo amore crescamus. Qui viuis, & regnas cum Deo Patre, in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DEus, qui omnia ex nihilo tua immensa virtute creasti, & hominem Diabolica fraude deceptum, tua piissima misericordia saluare decreuisti, & ne desperationi subderetur, firmissimam de vero mediatore Christo fidem, spem illi præbuisti, qui adueniente temporis plenitudine ex intacta Virgine nascens, & propter nostram salutem in Cruce moriens, de antiquo hoste triumphauit. Te, Domine sancte Pater, suppliciter deprecamur, vt expellas ab hoc famulo tuo N. omnem Diabolicam vexationem, & eum ab omni impugnatione Dæmonis liberatum, custodire digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum. Postea incipiat adjurare Dæmones cum omni fiducia, dicens.

CONIVRATIO.

AD honorem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & omnium Sanctorum totius curiæ cœlestis: & ad confusionem totius Synagogæ infernalis, conjuro te † immundissime spiritus, per omnia mysteria diuinæ sapientiæ contenta in libro illo, quem nemo poterat, neque in terra, neque subtus terram, aperire, neque respicere eum: quia nullæ rationales creaturæ in cœlo, Sancti, & beati: in terra, homines justi: subtus terram, vt in purgatorio existentes: ac vos Dæmones, & damnati homines ad hoc sufficientes erant. Conjuro te, † iniquissime spiritus, per illud maximum desiderium, quo omnes de Ecclesia, præsertim homines, qui detinebantur sub peccati seruitute, mediatorem anxiè desiderabant, quorum desiderium, & propriarum virium desperationem Beatus Ioannes in se transformans, multùm flebat: quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, intelligentiam scilicet secretorum diuinæ sapientiæ comprehendere, aut rimari, neque signacula ejus soluere, judiciorum scilicet justissimas causas discernere: neque illum respicere, id est simplici fide, veritatem Dei approbare: cùm hoc totum pertineat ad vnius mediatoris meritum, quia diuinæ sapientiæ secreta, altitudo judiciorum Dei, & fides in Deum non intelliguntur sine meritis Christi. Conjuro te, † pessime Dæmon, per Iesum Christum Dominum nostrum, qui solus inuentus est dignus aperire librum: cujus meritis diuina sapientia decreuit sibi reconciliare creaturam rationalem, tàm angelicam, quàm humanam, & illam glorificare: cujus desiderio, etsi ipsa creatura longo tempore langueret, triplex tamen solatium de ipso mediatore Dei illi est impensum, scilicet fides mediatoris, præsentia ejus in carne, & sapientia ipsius per præsentiam suam, humano generi prædicata. Conjuro te, † iniquissime

Apoc. c. 5. Ibidem. Ibidem.

Dæmon, per fidem mediatoris Iesu Christi Domini nostri, per quam ab initio mundi vsque ad aduentum eius, hoc solatium generi humano fuit impensum, vt in mundo non deessent viri iusti, qui de diuina bonitate sic præsumerent, quòd eis Deus missurus esset liberatorem, cui se omni desiderio deuouerent: de quo Moyses ad Dominum clamabat: Obsecro, Domine, mitte quem missurus es; quo solatio consolabatur beatus Ioannes ab vno de senioribus, his verbis: Ne fleueris, quia promissio facta de mediatore sanctis patribus, & mundo, non deficiet: consolatur (inquam) ab vno de senioribus, ab illo scilicet spiritu, quo sancti Prophetæ de Christo vaticinantes, locuti sunt: quia Spiritu sancto afflati, locuti sunt sancti Dei homines. Coniuro te, † miser Dæmon, per illum, qui venit in hunc mundum, vt te, & tuos complices expugnaret. Tu enim ante eius aduentum eras ille fortis armatus, qui custodiebat atrium huius mundi: ideò necesse erat, vt fortior te ille superueniens, vinceret tuum principem, & spolia eius, captiuas scilicet animas nostras, distribueret. Coniuro te, † nefandissime Dæmon, per illum, qui gerens officium veri mediatoris, fideles suos de manibus tuis, ô pessime Dæmon, lupe rapacissime liberauit, qui ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem. Cœpit enim Christus, ô inique spiritus, vinculis dilectionis suæ absoluere, quos seruitute peccati, tu scelerate, captiuaras, ideò Christus ortus de tribu Iuda venit, vt se Christum confitentes per veram fidem, à tua oppressione liberaret. Quid enim tibi profuit malitia tua, nefandissime spiritus, contra genus humanum, quod peccato tam miserabiliter intrusisti? nihil profectò: immò ex illo peccato manifestata est maxima Dei pietas & misericordia, qua redemptor noster mori voluit, vt è manibus tuis eriperemur, ideò, scelerate, recede per virtutem passionis ejus ab hac creatura Dei N. ad eam ampliùs non rediturus: quia Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam, & misericordiam vocare dignatus est, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exod c.4 · *2.Pet.2.* · *Luca 11.* · *Psal.76.* · *Rom.1.* · *1.Cor.*

Oratio.

DOmine Iesu Christe, verbum, & sapientia æterni Patris, qui maximo amore ardentissime charitatis tuæ, cùm, in majestate æterno Patri coæqualis existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens, secreta æternæ sapientiæ in Scripturis sanctis clausa, tuis fidelibus dignatus es aperire, qui solus viam humanæ reparationis inuenire potuisti, te humiliter deprecamur, vt hunc famulum tuum N. diabolica virtute oppressum, tua pietate misericorditer liberes. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Symbol. Apostol. · *Idem.*

CONIVRATIO.

ITerùm conjuro te, † iniquissime spiritus, per illum, qui in mundum venit, vt fideles suos ad bona opera informaret: quod exemplo fecit, quia cœpit prius facere, vt doctrina eius faciliùs administraretur illis, qui ad sancta opera eius quotidiano conuictu afficiebantur. Conjuro te † refugam tyrannum apostatam per illum, qui veniens in hunc

hunc mundum, vobis superbientibus, Dei sapientiam clausit, & humilibus fidelibus suis dignatus est diuinæ sapientiæ secreta reuelare, aperiendo librum, & soluendo signacula eius. Conjuro te, † creatura damnata, spiritus ingratissime, per illum mansuetissimum agnum, stantem in medio throni, & seniorum, & quatuor animalium, qui verè solus pacem agnouit, & illam attulit mundo, ab illo auferens peccata: de quo dicebat Ioannes Baptista: Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Qui cùm Deo Patri in majestate sit æqualis, stat in medio throni: stat etiam in medio seniorum, id est Sanctorum omnium, vt princeps, & caput eorum: quia per assumptam carnem apparuit hominibus occisus. Non enim Christus simpliciter occisus dici poterat, quia quantùm ad ipsam diuinitatem immortalis semper vixit. Conjuro te, † maledicte spiritus, per illum, qui accepit dextera sedentis in throno librum, qui est Christus Dominus noster, qui cùm sit naturalis Filius Dei, etiam solus dignus inuentus est aperire librum diuinæ sapientiæ, id est naturaliter cognoscere, & videre Deum, sicuti est, quem omnes sancti vident per gratiam. Qui sicut ab æterno dignum adjudicauit, restaurare naturam angelicam, & humanam saluare, & vtramque glorificare: ita dispofuit, per nullum alium hoc reuelare, quàm vnigenitum Filium suum, qui est verbum, & sapientia Dei, Patris, in quo omnia condita sunt, vt per eandem sapientiam omnium creaturarum ad Deum reconciliatio fieret, per quam omnia facta sunt, & sine qua factum est nihil. Vide igitur, ô scelerate Dæmon, quomodo fraudes tuæ per Christum ad nihilum redigantur. In cœlo existens, intulisti bellum naturæ angelicæ, ex qua (tua scelerata persuasione) aliqui ceciderunt, cui Christus compatiens, quotidie eandem naturam à suis sedibus reparare non desinit: cadens autem in terram, primos patres nostros decepisti, quos Christus sanguine suo à tyrannica tua seruitute liberauit. Per hæc omnia te conjuro † spiritus malignissime, vt desinas occupare hoc templum Christi, & ne tardes exire ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui te gloriosum creauit, & te superbientem à consortio justorum ejecit, pœnisque igneis, & sulphureis addixit, à quibus cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

Domine Iesu Christe, mediator Dei, & hominum, qui solus æterno Patri tuo pro peccatis humani generis teipsum in holocaustum, & placationem præbuisti, vt per sanguinem tuum nos à Diabolica seruitute liberares: cui omnes Sancti, & electi collaudantes, gratias immensas indesinenter offerre non desinunt: te humiliter inuoco, vt hunc famulum tuum N. à pessima hac vexatione dæmonis eruas, & liberatum, ad gloriam regni tui perducas. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. 1. *Tim.* 2.

Conivratio.

Coniuro te, † maledicte Dæmon, per illum met agnum mediatorem Dei, & hominum, cujus gratia omnes glorificantur, sine qua nullus Angelorum, vel hominum Deo vnquam placere potuit. Ante cujus conspectum quatuor animalia, & viginti quatuor seniores *Apoc.c.* 2

ceciderunt, ipsum adorantes, tanquam suum mediatorem, nihil dignum in operibus propriis æternæ vitæ reputantes: sed sibi ab illo omne meritum suum vindicantes, qui solus plenè apud Deum Patrem pro cunctis dilectoribus suis efficaciter meruit. Conjuro te, † miserrime spiritus, per illud mirabile canticum quod cantabant illi Sancti ante conspectum Agni, dicentes: Dignus es Domine Deus noster aperire librum: & soluere signacula ejus. Solus enim Christus dignus est aperire librum Diuinæ visionis, & signacula secretorum Diuini judicii detegere, quia Dominus est, per datam sibi à Deo Patre in cœlo, & in terra potestatem: qui etiam Deus est, eandem cum Patre habens naturam: vt quæ per diuinitatem à Patre accepit, nobis per humanitatem communicare possit. Conjuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui nos à tyrannica tua seruitute, sanguine suo redemit, quo diuinam justitiam, & iram placauit. Quæ requirebat, ne homo sine morte liberaretur, qui potiùs debuisset mortem subire, quàm Deum per culpam offendere. Conjuro te, † immundissime spiritus, per illum, qui solus æqualem placationem iræ Dei opponere potuit, qui est Christus Filius Dei, qui vt mediator Dei, & hominum, meritum præmio æquale pro nobis Deo Patri opposuit, qui homo est vt pro hominibus moreretur. Conjuro te, † scelerate Dæmon, per Christum Iesum, qui in sanguine suo nos Deo Patri suo à culpa redemit ad gratiam, vt qui fueramus Deo inimici per culpam, per dilectionem Deo reconciliaremur, & fecit nos Deo nostro regnum: quia ipse justos Deo regnum facit, quo spontanea charitate Deo seruire constituit, non seruitute hujus mundi, quæ est seruitus corruptionis, à qua Christus rationalem creaturam liberauit, vt regnaret super terram. Ille enim verè per Christum super terram regnat, ô inique spiritus, qui omnia corporis sui ministeria sic dispensat, ne Deum, vel proximum, aut seipsum cogitatione, verbo, vel opere offendat. Hoc enim non est regnum, ô pessime Dæmon, quod tu in hominibus quæris, scilicet peccati, quia Christus illud destruxit, & vasa tua dirupit, quando te projecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum ascendit in sæcula sæculorum: per illum ergo te adjuro, vt dicas mihi veritatem de quacunque re te interrogauero: alioquin mittam te ad infernum inferiorem, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem. *Matth. c. 23.* *1. Petr. c. 1.* *1. Tim. 2.* *1. Petr. c. 1.* *Rom. c. 8.* *Gal. c. 4.* *Apoc. c. 14.*

Hic quærere poteris de nomine, de causa ingressus, de numero Dæmonum: quare opprimant, & quare non recedant, & de omnibus aliis pertinentibus ad liberationem obsessi: posteà sic sequere.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui, vt Ecclesiam tuam ab omni labe peccati immunem redderes, vnigenitum Filium tuum incarnari, & mortem pati voluisti, qui à mortuis resurgens, diuinitatem, sapientiam, & gloriam suam ostendit, quem omnes Angeli maximo charitatis feruore laudant de parta victoria: te pater piissime, supplico, vt liberes hunc famulum tuum N. ab hac Dæmonis sæua oppressione, & eum in virtute tui sanctissimi nominis ad pristinam sanitatem perducere digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CON

CONIVRATIO.

COniuro, te † spurcissime spiritus per illum magnum feruorem charitatis sanctorum Angelorum, per quem voce magna clamabant, dicentes: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & Diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem, qui est fauor magnus mediatoris Christi in mentibus eorum, & aperta recognitio magnæ dignitatis charitatis, & sapientiæ Christi. Qui cùm sit Patri coæternus, Patrem per amorosam visionem semper agnouerat. Solus verus agnus Patris est, qui semper Patrem agnouit, sicut ipse dicit. Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: scilicet æternaliter. Pro cuius honore voluit fieri temporalis vt pro nobis moreretur: Christus enim Iesus, ô bestia teterrima, etsi æternaliter vnũ cum Patre essentialiter extiterit: & tua peruersa, atque scelerata persuasione, apud corda infidelium, solam formam serui intuentium, & lingua blasphemantium, vt purus homo, & non Deus habens Dei virtutem, Dei sapientiam, Dei fortitudinem, & splendorem, plenus gloriæ, & honore, atque benedictione habitus sit, tamen ab Angelis, & hominibus sanctis agnitus, vt dignus, & plenus virtute, diuinitate, sapientia, fortitudine, gloria, & honore, atque benedictione laudatur. Qui in hunc mundum veniens, caro factus: vt Agnus voluntate Patris infirmari, ligari, verberari, deludi: & alia quam plura pati, atque mori voluit creator Angelorum, & hominum, homo factus, vt hæc omnia per fidem ipsius mediatoris à principio conditionis vestræ vobis reuelata contemplando, disceretis, quàm humiliter vos mediatori Christo subdere debueratis, quando vos superbientes, humilitatis naturam contemnere non erubuistis, cùm vobis reuelatum esset primùm in cœlis mysterium Incarnationis. Conjuro te, † scelerate Dæmon, per viuentem in sæcula sæculorum, quem quatuor animalia, & viginti quatuor seniores prostrati adorauerunt, cui etiam omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confitetur, dicendo: Sedenti in thono benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum. Amen. Conjuro te, † spurcissime dæmon, per illum, qui sedet super equum album, id est Christum, qui sedet super Ecclesiam tuam dealbatam in Baptismo, qui tenet arcum sacræ Scripturæ, qua suos illuminat fideles, & inimicos occidit, scilicet peccata: cui à Deo Patre suo secundum humanitatem, vel in membris suis data est corona victoriæ: & meritò, quia ad hoc exiuit æternaliter à Patre, & temporaliter à matre, vt vincens in se vinceret etiam in suis fidelibus, & peccatoribus credentibus in eum, quibus datur arcus diuinarum Scripturarum, quarum verbis suos auditores vincunt. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationes, quibus, tu maledicte, & nefandissime dæmon, adiurari, cogi, & constringi potes, ego te constringo, vt remota omni mora, ac inpedimento postposito, exeas ab hoc famulo Dei N. quem ipse ad imaginem suam creauit. Cede, bestia infernalis, cede Christo, & vade ad loca tibi à Deo deputata per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos,

Apoc. c. 5 *Ioan. 10.* *Ioan c. 1.* *Apoc. c. 5* *Philp. 2.* *Apoc. c. 6* *Ibidem.* *Gen. c. 1.*

& mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

August. in Psal. 60. OMnipotens sempiterne Deus, qui tua immensa sapientia omnia ordinatè disponis, & eadem sapientia, sceleratos contra iustos sæuire permittis, vt eorum patientia verè probetur & coronetur, qui seueritatem tuæ iustitiæ tandem in persecutores tuorum seruorum ostendere non desinis, præsta nobis famulis tuis de tua misericordia sperantibus, per intercessionem illorum interfectorum, qui pro tui nominis defensione, mortem subire non timuerunt, vt omnem infestationem dæmonum repellere possim ab hoc famulo tuo N. vt suæ pristinæ sanitati rediturus, gratiarum tuæ clementiæ reddat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen

CONIVRATIO.

AVdi igitur, malignissime spiritus, qui tua scelerata, & nefanda voluntate totum genus humanum peruertisti, & qui Ecclesiam Dei semper persecutus es. Tu enim cernens Ecclesiam institui, & ad locum splendidum, vnde cecidisti, posse ascendere, nisus es eam subuertere persecutione, & sæuitia tyrannorum: quod manifestatur per apertionem secundi sigilli, vbi aperuit equus rufus, cuius sessori datum est sumere pacem de terra, & datus est illi gladius magnus. *Apoc. 6. 6.* Equus enim rufus sunt tui sequaces, manifestique, & sanguinolenti tyranni, & persecutores membrorum Christi. Iste enim equus rufus exiuit contra victricem, vincentemque Ecclesiam, quando populus sanguinolentus paganorum cœpit persequi illam sacratissimam pacem, quam Christus illi reliquit. Gladius magnus magnus datus est *Ibidem.* illi, quando persecutio magna paganorum surrexit contra sanctos Apostolos, Martyres, Confessores, & Virgines Dei. Magnus equidem, & diuturnus gladius fuit datus illis Imperatoribus paganorum ad bellandam totam Ecclesiam Dei diffusam per totum terrarum orbem, & ad turbandam pacem seruorum Christi, cuius assiduè illi sanguinolenti tyranni sanguinem effuderunt. Sed nihil profecisti, ô bestia infernalis, quia magna Dei misericordia affuit, quæ Martyres, & Sanctos de tyrannis triumphare fecit, ita vt illi omnia propter Deum despicerent. Cernens autem ille maledictus draco Lucifer princeps tuus, se per apertos persecutores nihil profecisse, immisit hæreticos, qui suis fallaciis, & prauis rationibus contenderent, vt faciliùs fideles Christi decipere possent, qui per equum nigrum designantur. Qui veram in- *Ibidem.* telligentiam Scripturarum (te persuadente) se habere putant: in quorum pugna sicut maximum periculum inuenitur, ita etiam Deus magnum auxilium præbet Ecclesiæ suæ per Angelos illam illuminando. Sed ô miser, quare sic conteris tempus contra Christum, & eius Ecclesiam, quem semper pesecutus es, sciens illum destruere fallacias tuæ sceleratæ & peruersæ voluntatis? Desine, ô *Apoc. 1. 5* scelerate, desine: quia ipse Ecclesiam suam proprio sanguine emit, desine (inquam) quia tibi præcipitur, ne lædas vinum, & oleum, eius scilicet fidem, & operationem, quia ipsam Christus sanguine suo inebriatam, oleo Spiritus sancti vnxit. Tu igitur es sessor, & caput omnium hæreticorum, qui stateram tenes in manu non vt doceas, sed ad decipiendum

cùm

cùm sis pater mendacij. Sed quia perpendis te, nec per apertas tribulationes, nec per manifestas hæreses posse proficere, immittis falsos Christianos, qui sub habitu Christianæ Religionis peruertunt fidem, qui propriè sunt hypocritæ, qui se vltra modum affligentes propter honorem huius mundi, pallidi sunt, qui significantur per equum pallidum, super quem sedebat mors, quem sequebatur infernus. Quæ enim merces, vel quale præmium dabitur tibi, & tuis hypocritis tempore vltimi Iudicij, nisi sola mors æterna, & infernus; quæ verè sunt præmia illorum, qui sub nomine ficto Religionis decipiunt homines, in Christo credentes. *Apoc. c. 6*

Hic Exorcista interrogare poterit Dæmones, quare non recedant: & si sit aliquod impedimentum in corpore, vel extra, illud, amoueat. Deinde cogat Dæmones præceptis, & comminationibus, vt recedant: posteà sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui es principium omnis creaturæ, à quo omnia bona procedunt, & per quem omnes beatificantur: qui pro salute humani generis incarnari, nasci, & mori voluisti, sub cujus tutela animæ justorum existentes, & de perpetua illa fruitione gaudentes, maximo desiderio tuæ charitatis affecti, glorificationem suorum corporum obnixè desiderant, & resurrectionem mortuorum, formidabilem diem extremi Iudicij à te ordinatum cupiunt, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt Iudex vniuersalis judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, vbi reddes vnicuique secundum opera sua: te humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem misericordiam, qua justos saluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc nequissimum Dæmonem famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Apoc. c. 6*

CONIVRATIO.

COniure te, † immundissime spiritus, per animas interfectorum, quas beatus Ioannes Euangelista sub altare Dei qui est Christus vidit, sub cuius defensione omnes animæ iustorum manent, clamantes ad Deum voce magna, & dicentes Vsquequò sanctus, & verus non judicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra? Conjuro te, † iniquissime Dæmon, per illud magnum desiderium, quo sancti afficiuntur ad Dei voluntatem implendam in his, quæ Deum velle norunt, qui nihil contra beneplacitum, & Dei voluntatem cupere possunt, cùm eorum desideria in ejus pendeant voluntate. Clamant enim, non desiderio vindictæ, sed vt regnum peccati, quo Deus offenditur, destruatur: & resurrectionem suorum corporum precantur: vt in cœlesti visione, & fruitione coniugantur corporibus suis: quia licèt, durante, hoc mundo animæ Sanctorum stolas habeant, de beata immortalitate gaudentes: resurgentibus tamen corporibus, habebunt gaudium de glorificatione corporum quibus nunc carent, & lætitiam de gloria omnium saluandorum, quam tunc videbunt adimpleri. *Ibidem.* *Ibidem.*

Coniuro

Coniuro te, † maledicte, & excommunicate dæmon, per illud mirabile responsum, quod habuerunt illi Sancti à Deo omnipotenti, cùm dictum illis fuit, vt modicum quiescerent, donec impleatur numerus fratrum suorum, illorum scilicet, qui saluandi sunt: quia hoc tempus præsentis sæculi modicum, immò nihil est, respectu infinitę æternitatis: Tu enim, scelerate dæmon, nisus es occidere seruos Christi per manus tyrannorum, quia putabas Deum damnare omnes homines, quos tua peruersitate peccato originali intruseras, & morti iniustè tradebas, sed decipiebaris, ô miser, decipiebaris
Psal. 119 (inquam) quia mors Sanctorum pretiosa est coram Deo, & Angelis eius. Nec ista fuit mors, quam molitus es inferre hominibus: sed illa quæ est impiorum, atque iniquorum, quorum caput Lucifer princeps tuus iam detrusus est in infernum, vbi etiam & tu cruciaberis in sæcula sæculorum, Amen. Coniuro te, † scelestissime dæmon, per illud fomidabile, ac terribile Iudicium, quod faciet Dominus
Apoc. c. 6 noster Iesus Christus, ante quod præibunt terræmotus, obscuratio Solis, conuersio Lunæ in sanguinem, & cætera omnia, quæ ventura sunt ante vltimam sententiam tuæ iustissimæ damnationis, in quod ipse reddet vnicuique iuxta opera sua. Quo vultu, aut qua facie audebis comparere ante tribunal Christi, quando audies illam fomidabilem vocem clamantem: Surgire mortui, venite ad Iudicium. O miserrime, quo
Diuus Hieronymus. nulla creatura miserior, vel impudentior est, vtinam liceret tibi abscondere cum regibus, principibus, diuitibus, & omnibus seruis tuis in speluncis petrarum, & dicere monti-
Apoc. c. 6 bus: cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super throno, & ab ira agni, quoniam superueniet dies magnus iræ illius. Sed tu, ô maledicte dæmon, crede mihi quòd non erit tempus differendi: quia tunc detruderis in stagnum ignis, & sulphuris, vbi recipies vicem omnium malorum, quæ pessimè egisti contra creatorem tuum, quia ibi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Hîc interroga de exitu, & quare non recedant, & de omnibus, quæ pertinent ad liberationem obsessi. Et si noluerint exire, scribe eorum nomina in schedula, & illam combure, quia ista sunt illis grauissima: deinde sic sequere.

Oratio.

Domine Iesu Christe, Fili Dei viui qui pro salute nostra de cœlo descendens, & in hunc mundum veniens, per signum sanctæ Crucis nos redimere voluisti, & eodem signo fideles tuos contra dæmonum insidias muniri fecisti, qui Ecclesiam tuam ex omnibus gentibus, & populis tua gratia coadunatam, sanguine tuo pretiosissimo abluere dignatus es. Te, amabilissime Redemptor, supplex exposco, vt per virtutem sanctæ Crucis hunc famulum tuum N. ab hac vexatione dæmonum, tua pietate liberare digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † miser dæmon, per illum Angelum, quem beatus Ioannes vidit ascendentem ab ortu Solis, qui est Christus Dominus noster, qui digne Angelus dicitur

cùm

cùm Dei Patris nuncius fuerit, ad ad salutem humanam missus in mundum: qui ab ortu Solis tunc ascendit quando per Diuinæ sapientiæ prædicationem ipse per se, & suos nuncios mundum illustrans, cognitus est esse Dei Filius, Patri consubstantialis in natura, habentem signum Dei viui scilicet Crucem, per quam Christus apud Deum Patrem pro nobis meruit: quod signum afferens ex alto, frontes suorum electorum signauit: qui per suam prædicationem clamauit voce magna, quando dixit: Pœnitentiam agite, *Marc.c.3* apropinquabit in vos regnum Dei, prohibens Angelis, ne nocerent, quia ex quo passus est Christus, non solùm hostem principalem, scilicet Luciferum principem tuum, & omnium iniquorum prostrauit, sed etiam mundi principatus, & imperium destructum est. Nam ad hoc gentium ita confirmatum est imperium, vt signo fidei, cui ipsi restiterant, frontes suas liberè signarent. Ipsum namque Crucis signum delatum, vbique significat Christi regnum. Per hoc igitur signum sanctæ *Apoc.c.5* Cru†cis Domini nostri Iesu Christi te coniuro, cogo, & constringo maledicte dæmon, vt exeas ab hoc seruo eius N. quem ipse suo sanguine dignatus est ab omni peccato liberare, pro quo non dubitauit crucis subire tormentum. Coniuro te, † nefandissime spiritus, per sanctam illam Christi vniuersam Ecclesiæ congregationem, quæ per illa centum quadraginta quatuor millia sig- *Apoc.c.7* nata significatur, quam beatus Ioannes in sua extatica reuelatione vidit, quæ ex Patriarchis, vel prosapia carnis, vel fidei imitatione propa- *Ibidem.* gata est. Coniuro te, † spurcissime spiritus per illam maximam multitudinem, visam à beato Euangelista, quam præ multitudine numerare nemo poterat: quia licèt numerus saluandorum sit certus Deo, hominibus tamen est incognitus: quia ex gentibus Paganorum, tribubus Iudæorum, & populis Christianorum, & linguis diuersarum nationum cœlestis Hierusalem ædificanda est, qui omnes erant amicti stolis albis, trophæum scilicet Crucis deferentes, & palmæ *Ibidem.* in manibus eorum, victoria scilicet, qua sæculum per Christum vicerunt voce magna verò clamabant, quia grandi deuotione & indesinenti laude Sancti profitentur in throno, id est Ecclesia, Patrem, Filiumque regnare cum Spiritu sancto. Coniuro *Ibidem.* te, † maledicte dæmon, per illum, circa cuius conspectum adstant Angeli, seniores, & quatuor animalia, quem prostrati adorant, dicentes: Benedictio, & claritas, & sapientia & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum. Amen. Quia enim primus est, & quia habet prouidentiam magnam, datur illi benedictio: sapientia, quia prouidus: gratiarum actio, quia bonorum largitor: honor quia Dominus: & solus potens est, virtus, & fortitudo illi datur. Coniuro te, † scelerate dæmon, per omnes Sanctos illos, quos beatus Ioannes amictos stolis albis, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas in sanguine agni quia totam Ecclesiam sanguis Iesu *Ibidem.* Christi, Filij Dei mundat ab omni delicto: stant ante thronum Dei: quia illi digni habentur stare in Dei ministerio, qui hîc inter aduersa, fideles nominis eius confessores existunt. Venerunt de tribulatione magna, sustinentes in hoc mundo omnia mala pro diuini honoris defensione: laueruntque stolas in

suas in sanguine agni: quem diligunt, mediatorem pro suis sceleribus Deo Patri opponunt, meritum sufficiens sibi vendicat, quo non solum peccata malæ conuersationis lauant, sed & ipsa stola conuersationis per nouitatem vitæ dealbant. Non esurient, neque sitient amplius serui, & electi Dei in illo futuro *Ibidem.* sæculo, ô miserrime dæmon, sed esurient tui sequaces, qui sunt amatores huius mundi, qui illud tunc amiserunt quando se fœliciores putabant, & sitient voluptatum sectatores, qui tantò ampliùs iam dolent, quantò in deliciis anteà gaudebant. Sed non sitiet veri amatores Christi super quos non cadet vllus peccatorum æstus: quia nunquam in eis accendetur æstus peccati, in quibus semel per Christi sanguinem perfectè extinctus est, qui ideò deinceps peccare nequaquam poterunt: quoniam agnus, qui in medio throni est reget eos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, id est ad contem- *Ibidem.* plationem Diuinæ essentiæ, in qua licèt plures personæ sint, quibus fruitiones plurificantur, tamen in vnitate vnius Dei, vna est fruitio, quia in Diuina visione omnia reple- *Ibidem.* buntur iucunditate, de qua semper securi erunt, à quorum oculis Deus absterget lachrymas, quia eos gaudio, & securitate suæ fœlicitatis securos reddit. De qua fœlicitate dicit Christus: Oues meæ non peri- *Ioan. c. 10.* bunt in æternum, nec eas rapiet quisquam de manu mea. Per gaudium igitur, & lætitiam omnium Sanctorum & electorum Dei, te adiuro, † cogo, & constringo, maledicte Spiritus vt exeas ab hac creatura Christi N. per virtutem sanctissim. Trinitatis, & Patris, † & Filij † Spiritus † Sancti. Amen.

DOmine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus domi- *1. Tim.* nantium, qui per vnigenitum Filium tuum Iesum Christum Sacramentum Baptismatis ad salutem humani generis institui voluisti, & per lignum sanctæ Crucis fideles tuos, tibi fideliter seruientes, de hoste antiquo tua benignitate triumphare fecisti, qui etiam quotidiè illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos tua gratia vocare non desinis: te humiliter rogo, vt interueniente eiusdem Filij tui Passione, hunc famulum tuum N. à diabolica inuasione liberes, & liberatum in tua gratia conserues. Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † pessime dæmon, per omnes sanctos, qui die, ac *Apoc. c. 7.* nocte, id est æternaliter Deo seruiunt qui sunt templum, & thronus, in quibus Deus habitat, & à quibus in sæcula sæculorum laudabitur: quia laus Sanctorum est seruitus, quæ ab eis exhibetur Deo, qui non solum fruentur omni bono, sed etiam carebunt omni malo in illa facili contemplatione diuinæ maiestatis. Ideo absterget Deus omnẽ lachrymam ab oculis eorum: quia tunc *Ibidem.* cessabit omnis tristitia aduersariorum, & tunc pax magna erit in Ecclesia illa cœlesti vbi semper laudabunt Deum: ideò illa pax erit æterna in electis, perpetua luce duratura. Coniuro te, † nefandissime dæmon, *Apoc. c. 8.* per Angelum stantem ante altare, qui tenens thuribulum aurum recepit multa incensa, vt daret de orationibus Sanctorum super altare aureum, & fumus incensorum de oratione Sanctorum de manu eius ascendit coram Deo. Qui Angelus, Christus vnigenitus Filius Dei erat

justissi

iustissimus, & Sanctus Sacerdos, qui ideò nomine Angeli stantis iuxta altare nominatur, cùm aptissimus fuerit immolationi: quoniam carnem tenebat sine vlla contagione carnalis concupiscentiæ, quæ sub specie thuribuli aurei nominatur, à quo offeruntur orationes nostræ Deo Patri suo, coram quo ascendit fumus incensorum de manu eius, vt vnus idemque verus mediator, per sacrificium suum reconcilians nos Deo, vnum in illo maneret, cui ille offerebat, vnum in se faceret illos, pro quibus offerebat, vnum in se esset, quod offerebatur, & qui offerebat: qui vt Sacerdos, & madiator noster, orationes nostra apud Deum Patrem suum repræsentat. Per hæc omnia mysteria sacratissima te constringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hac creatura Dei N. per virtutem ejus, qui pro peccatis totius mundi super altare sacratissimæ Crucis immolari voluit, vt offerret nos mundos Deo Patri suo. Exi (inquam) & ne tardes dimittere hunc famulum Dei N. quem temerè ausus es occupare. Et si fueris rebellis, & inobediens præceptis meis, tibi virtute Dei factis, oro Deum Patrem omnipotentem, vt spiritualiter immittat super te, & omnes tibi fauentes, & vexantes hanc creaturam suam N. omnes illas plagas, quæ ad sonum tubarum septem Angelorum descendent super populum non habentem signum Dei viui, quæ sunt ignis & grando mixta sanguine, cujus virtute tertia pars terræ, arborum, & fœni combusta est. Et mons magnus igne ardens missus est in mare, cujus tertia pars facta est sanguis, & mortua est tertia pars creaturarum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interiit. Et stella magna ardens de cœlo tanquam facula cecidit in tertiam partem fluminum, & fontium aquarum, quæ factæ sunt amaræ, & multi hominum de aquis mortui sunt, quæ amaræ factæ fuerant. Et percussa est tertia pars Solis, Lunæ & Stellarum, & obscurata est, ita vt non luceret tertia pars diei, & noctis: Veniántque super te, & omnes tuos complices, omnia illa mala contenta in illa tria, Væ, væ, væ, à sancto Euangelista descripta. Nec desint tibi, ô scelerate Dæmon, quæ euenient illi populo ex apertione putei abyssi, de quo ascendit fumus, vt fornacis magnæ, qui obscurauit Solem, ex quo exierunt locustæ in terram, quibus data fuit potestas lædendi, & occidendi homines, non habentes signum Dei viui in frontibus suis, cujus cruciatu homines quærent mortem, & non inuenient eam, desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis. Et sicut eueniet prædictis hominibus, quorum tertia pars occisa erit à fumo, igne, & sulphure: ita super te descendant: quia noluisti pœnitere, nec desistere à superbia tua, quando relinquendo Deum creatorem tuum, vt stolidus, & insipiens vice illius voluisti adorari, qua stultitia affecti homines carentes signo Dei viui, tua persuasione decepti, adorauerunt simulacra aurea, argentea, ærea, lapidea, & lignea, quæ nec videre, nec audire, neque ambulare possunt, & non egerunt pœnitentiam ab operibus suis nefandis, & malis. Hæc, & omnia alia, quæ in tui dedecus, opprobrium, detrimentum, confusionem, & augmentum pœnarum tuarum possunt dici, & cogitari, descendant statim super te, si nunc non recedas ab hac creatura Dei N. & vadas ad loca

Apoc. 8. *Ibidem.* *Ibidem.* *Apoc. 9.* *Ibidem.* *Ibidem.*

inhabitalia, vbi nullam creaturam lædere possis. Per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic interroga, vt suprà: & si spiritus exire noluerit, illum illude opprobriis, iniuriis, & recordatione suæ fœlicitatis, quæ omnia illi sunt grauissima: deinde sic sequere sine hæsitatione.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui pro reconciliatione humani generis, vnigenitum Filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum carne humana indutum, contra fortissimum, & rebellem Luciferum *Marc. 10* inimicum tuum triumphare fecisti, & post Resurrectionem, & Ascensionem suam, humanitatem nostram ab ipso assumptam ad dexteram tuam collocare voluisti, præsta nobis, quæsumus clementissime Pater, vt per potentiam eiusdem Filij tui, hos dæmones ab hoc famulo tuo N. tua virtute expellere valeam. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † maledicte spiritus per illum Angelum, quem beatus Ioannes vidit, qui est Angelus magni consilij, & Angelus testamenti, ad templum veniens, quem benè fortem esse dicit, qui inimicum fortissimum, scilicet Luciferum principem tuum, superauit, amictum nube, carne scilicet humana indutum, & facies eius sicut sol, quæ significat claram notitiam, quam de ipso per assumptam humanitatem consecuti sumus. Qui habebat pedes, vt columnam ignis, qui sunt *Ibidem.* sancti Apostoli: euangelizantes pacem, & bona. Christus igitur nube tectus erat: quia multitudine sanctorum circundatus apparuit, quos ne in persecutione deficerent, confortabat, & animabat. Coniuro te, † scelerate dæmon, per istum *Ibidem.* Angelum tenentem pedem suum dextrum super mare, id est Christum qui tenet manum suam cõseruatiuam super populum Christianum, aquis baptismi regeneratum: & sinistrum super terram, id est super populum paganorum in terrenis desideriis fixum, qui sola terrena sapit, & quærit, nihil de cœlestibus mysteriis cogitando. Qui magna voce clama- *Ibidem.* uit, quando quæ in veteri lege, vt tenebræ, erant obscura, manifestabat in tectis, cuius luce illustrati sancti Ecclesiæ prædicatores, & fortificati, cœperunt & ipsi prædicare vitam æternam. Coniuro te, † mi- *Ibidem.* ser dæmon per illum Angelum, qui erigens manum suam ad cœlum, iurauit per viuentem in sæcula sæculorum, id est Christum, qui tunc leuauit manum in cœlum, quando carnem, quam assumpsit, ad dexteram Patris eleuauit. Iurauit autem per viuentem in sæcula sæculorum, quando & se, & Patrem vnum ostendit, dicens: Ego in Patre, & Pater *Ioan. 14.* in me est. Iurauit autem, quod tempus amplius non erit: quia ibi nulla varietas erit, sed semper stabilitas, & claritas indeficiens illis beatis spiritibus aderit. Tu vero cum maledictis spiritibus damnatis tẽpus habebitis, quia ad varia tormenta mutabimini, ab aquis scilicet niuium, *Ioan. c. 24.* ad calorem nimium. Coniuro te, † pessime dæmon, per illud mysterium quod Angelus prædixit consummandum esse: cùm scilicet Ecclesia cœperit

perit vltimam suam prædicationem diffundere, quia tunc mysterium complebitur, cùm iustis præmia, & nobis reprobis tormenta erunt præparata: qui iusti consequentur illud, quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, visionem scilicet Dei Beatificam, Coniuro te, † immundissime spiritus, per illum, qui beato Ioanni præcepit accipere librum de manu Angeli, & illum deuorare. Per dilectionem siquidem ad Deum beatus Ioannes, & per intelligentiam diuinitatis datam, hunc librum de manu dispensatoris Christi accepit, in cuius potestate Deus Pater dedit cælestium, & terrestrium ordinationem: Et quantò per maiorem dilectionem ipse Ioannes Christo magni consilij angelo appropinquauit, tantò stupendiora diuinitatis suæ, & humanitatis cognouit mysteria. Vnde non sine causa supra pectus eius in cœna recubuit, de quo tantam sapientiam hauserat, vt per Euangelium suum arcana Christi in eius exordio patefaceret. Coniuro te, † scelerate dæmon, per illum, qui tenet librum apertum, qui est Christus Filius Dei, quia omnia, quæ in veteri Testamento quasi clausa erant de eius Incarnatione, Natiuitate, Passione, & Resurrectione reuelauit, cùm ea opere compleuit in destructionem regni tui, ô maledicte dæmon, & in ædificationem Ecclesiæ suæ sanctæ. Gloriabaris enim in tua damnatione habere sociam naturam humanam, sed decipiebaris, ô miser: quia Dei misericordia nobis subuenit, nos è faucibus tuis eripiendo. Discede ergo, nefandissime spiritus, ab hac creatura Dei N. per illam immensam misericordiam eius, & vade ad sedes tuas infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

[margin: 1. Cor. c. 2. — Apoc. 10. — [Io]an. c. 12 — S. Leo [P]apa in [s]er. an[nu]ntia[tio]nis.]

Oratio.

DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, qui Ecclesiam tuam in sanguine Iesu Christi, Filij tui Domini nostri congregatam tua pietate semper custodire non desinis, qui pro eius conseruatione, ab initio vsque ad finem mundi sanctos prædicatores, & famulos tuos ad eius defensionem mittis, vt eorum prædicationibus ab erroribus custodias: te misericodissime pater, suppliciter exoro, vt per virtutem tui sanctissimi nominis, gratiam expellendi dæmones ab hac creatura tua N. mihi misericorditer præbere digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro te, † scelestissime dæmon, per illum, qui beato Ioanni præcepit calamo templum Dei, altare, & habitantes in eo metiri: vt scilicet per prædicationem verbi diuini Ecclesiam suam: & in ea altare putà Christum, constitueret, in quo veri adoratores in spiritu, veritate Patrem adorare debent, falsos autem Christianos, scilicet hæreticos, & peccatores impœnitentes, qui se Ecclesiam simulant, sed factis negant eiicere foras: quia tales sunt similes infidelibus, & conformes ministris tuis, qui ciuitatem sanctam, id est Ecclesiam, ad iustè viuendum congregatam, & virtutibus munitam persequuntur: ideo præcipitur metiri templum, quantum ad Ecclesiam, quæ est fidelium congregatio, & altare, perfecti scilicet, & contemplationi quorum

[margin: Apoc. c. 5 — Ioan. c. 4.]

auxilio aliorum sacrificia innituntur, & adorantes in eo, reliqua, scilicet multitudo credentium. Conjuro te, † impiissime dæmon, per illum qui promisit Ecclesiæ suæ dare prædicatores, & testes, & qui contra Antichristum, & ejus sequaces sua doctrina pugnabunt, verbo, & exemplo, demonstrando hominibus peruersitatem illius filij perditionis, qui sunt Enoch, & Helias. Hi sunt duæ oliuæ, spiritu sancto inuncti, & duo candalebra, quantum ad lumen doctrinæ, in conspectu Dei astantia, quos qui voluerit lædere, oportet eum occidi. Qui habent potestatem claudendi cœlum, ne pluat diebus prophetiæ ipsorum, & conuertendi aquas in sanguinem. Quorum testimonium cum finierit, tu sceleratissime dæmon, suscitabis illam bestiam, scilicet Antichristum, qui sanctos prædicatores Christi bestiali sensu, & crudelitate laniabit. De abysso profunditatis ignorantiæ, & malitiæ, ad regnum ascendet, & contra Enoch, & Heliam magnum bellum faciet, cùm primùm contra eos per mundi sapientiam, quæ est astutia: & versutia disputabit, quia te assistente astutissimus erit, quæ malitia in fine nihil illum pessimum hominem iuuabit, quia Deus gladio oris sui interficiet eum. Conjuro te, † pessime dæmon, per illam inuincibilem veritatem, quam prædicabunt illi sancti testes, quæ superari non poterit ab Antichristo suo mendacio, quam conabitur potentia vincere, vt quos occidere non valet spiritualiter, Deum, qui est animæ eorum vita, ab eis subtrahendo, saltem corporaliter occidat, animam à corpore separando, vt in hoc se vincere fateatur. Quorum corpora jacebunt in plateis ciuitatis magnæ. Tu enim scelerate dæmon, per inexcogitatam tuam malitiam facies proiicere corpora illa in publicum, vt ex vno Christiani videntes fortissimos suos athletas iam mortuos, in agone deficiant, & ex altero impij homines ad spectaculum mortis eorum in viis pessimis confortati fortiores fiant, & hoc in celebriori loco, vt ex frequentia celebrior fama hujus habeatur. Sed te fallet malitia tua, quia eadem via, qua quæres fidem Christi imminuere, & destruere, eademmet illa exaltabitur, quia sicut Christus Dominus noster in Hierosolyma, quæ in medio mundi est, voluit crucifigi, vt rumor redemptionis opportuniùs per omnes partes mundi in circuitu diffunderetur: sic diuino consilio decreuit in eodem loco fieri commotionem peccatorum, per verba, & opera mirabilia, & per mortem, & resurrectionem testium suorum: & ideò in ciuitate magna Hierusalem occidendi sunt, vbi & Deus eorum crucifixus est. Exaltabitur (inquam) fides tunc, ô pessime animarum deuorator, quia in illos duos testes, pro Christi amore occisos, immittet Deus spiritum vitæ post dies tres à sua morte, & illos resuscitabit, ducens eos ad gloriam suam, & videbunt eos inimici eorum, qui postquàm corporalem vitam extinxerunt, æternæ eorum vitæ, quam extinguere non possunt, inuident, vt inuidentes ampliùs torqueat inuidia, quàm prius in manibus eorum morientes, ipsi torquebant pœna. Conjuro te, † immundissime spiritus, per illas voces, quas beatus Ioannes in cœlo audiuit, dicentes: Factum est regnum hujus mundi Domini nostri, & Christi ejus, & regnabit in sæcula sæculorum. Laudatur enim Deus, & glorificatur Christus, qui cunctis inimicis

Apoc. c. 11.
Ibidem.
Ibidem.
Ibidem.
Ibidem.
Ibidem.

inimicis superatis, regnum sine fine duraturum suscepit. Nam vobis malignis spiritibus omni virtute priuatis, & in tenebris præcipitatis, virtutem suam magnam Dominus accipiet, cui nemo vlteriùs contradicet, & cunctis regibus, è sedibus expulsis, & superatis regnabit. Quem viginti quatuor Seniores, & omnes sancti Angeli, & electi adorabunt, dicentes: Gratias agimus tibi, Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnabis in sæcula sæculorum. Per hæc igitur verba, & per omnia alia sacratissimæ nostræ fidei mysteria, quibus potes conjurari, cogi, ligari, & fugari ex hoc corpore, & ad pœnas infernales mitti, te conjuro, cogo & constringo, vt omni mora, & fallacia postposita, statim recedas ab hoc famulo Dei N. cum omni tua scelerata societate, & cum omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis tuis, quas omnes auctoritate Dei omnipotentis dissoluo, † & dissolutas esse decerno, & tibi præcipio, nefandissime Dæmon, vt recedendo, dimittas hanc creaturam sanam, & liberam, vt eam inuenisti, & eam ampliùs non rediturus. Per eum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem.

IMPRECATIO.

MAledicti, & excommunicati, atque blasphemi, sitis in pœna æternali, & nulla sit vobis requies, si statim non eritis obedientes mandatis & præceptis meis, in virtute Dei, & Domini nostri Iesu Christi vobis factis, & verbis, quæ de illo dicuntur, qui orbem contremere facit, in cujus nomine, virtute, & potestate vobis præcipio, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton. Ideò ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est Lucifero, & vobis Angelis ejus, & ne differatis parere mandatis, alioquin mittam vos in stagnum ignis, & sulphuris, vbi fumus tormentorum vestrorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Matth. 25.

Hîc Exorcista ponat manum super caput vexati, & ipsum signando, dicat.

Oratio.

EXpelle, Domine Iesu Christe, per virtutem tuæ sanctissimæ passionis, Diabolum ab hac creatura tua N. à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, ab auribus, à naribus, à collo, à maxillis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à ciliis, à superciliis, à pilis, à pedibus, à tibiis, à genibus, à cruribus, à partibus verecundis, à renibus, à lateribus, ab intestinis superioribus, & inferioribus, à fœmore, à ventre, à stomacho, à corde, à spatulis, ab humeris, à pectore, ab vberibus, à brachiis, à manibus, ab vnguibus, ab ossibus, à neruis, à medullis, à pulmone, à compaginibus membrorum suorum, ab omnibus juncturis, à toto corpore suo intus, & extra, à quinque sensibus corporis, & animæ: nullúmque locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis tui, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, &

& animam hujus creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat, in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS III.

FORMIDABILIS, Mirabilisque virtutis contra spiritus immundos occupantes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandos Dæmones, præmissa præparatione, seruatoque ordine superiùs posito, charitate, ac pietate ductus, ante sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum (si adest) genuflexus, mentem in Deum eleuans, dicat:

IN nomine sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Patris, † & Filij, † & Spiritus, † sancti. Amen. *Vers.* Ad- Psalm. 9
jutorium nostrum in nomine Domini. *Resp.* Qui fecit cœlum, & terram. *Vers.* Exurge, Domine, ne præualeat inimicus tuus iste. *Resp.* Iudicetur ipse in conspectu tuo. *Vers.* Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra. *Resp.* Qui eruis sperantes in te, Domine. *Vers.* Adjuua nos Deus salutaris noster. *Resp.* Et propter nomen tuum, Domine, libera nos. *Vers.* Domine, exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Matt. c. 24.
DOmine Iesu Christe, qui ore sancto tuo benedicto, dixisti: In nomine meo dæmonia eiicient, & qui Cananæam pro filia sua à dæmonio vexata, rogantem exaudisti: quæsumus, vt per sanctam crucem, passionem, & mortem tuam expellere digneris ab hac creatura tua N. omnem vexationem dæmonum, & eorum languores, & cunctos dolores cordis, & corporis: & plenam sanitatem misericorditer concedere digneris vt ope misericordiæ tuæ restituta, & sanata, tibi creatori, ac redemptori, referat gratiarum actiones: Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Ecclesia Romana in oratione infirmorū.

Hic Exorcista surgens ab oratione: ponat manum super caput vexati, dicendo infrascripta verba, alta voce ostendo Crucem vexato.

ECce Crucem † Domini nostri Iesu Christi, fugit partes aduersæ. Ecce vexillum, † redemptionis nostræ, fugite partes aduersæ. Ecce signum confusionis vestræ, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Apoc. 5.

Posteà legat sequens Euangelium

Sequentia sancti Euangelij secundùm Matth. ℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore, Egressus Iesus, secessit in partes Tyri, & Sydonis. Cap. 15
Et ecce mulier Cananæa à finibus illis egressa, clamauit, dicens: Miserere mei Fili Dauid, filia mea malè à dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes Discipuli rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum

ſum miſſus niſi ad oues, quæ perierunt, domus Iſraël. At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine, adjuua me. Qui reſpondens, ait. Non eſt bonum ſumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit. Etiam Domine. Nam, & catelli edunt de micis, quæ cadunt de menſa dominorum ſuorum. Tunc reſpondens Ieſus, dixit illi: O mulier, magna eſt fides tua, fiat tibi ſicut vis: Et ſanata eſt filia ejus ex illa hora. ℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, Redemptor clementiſſime humani generis, quia nobis, innumera beneficia contuliſti, te ſuppliciter deprecamur per omnia, & ſingula dona, & beneficia ſeruis tuis collata, & maximè per omnia myſteria tuæ ſacratiſſimæ paſſionis, quæ nos à faucibus inferni eripere dignatus es, vt hunc famulum tuum N. à Dæmone oppreſſum liberare
c.a9. digneris. Quæſumus, Domine Deus omnipotens, qui dediſti ſanctis Apoſtolis tuis virtutem calcandi ſuper Dæmonia, & ſuper infirmitates, vt præbeas nobis miniſtris tuis virtutem expellendi hunc Dæmonem ab hac creatura tua N. tuo ſanguine pretioſo redempta, vt liberata ab hac vexatione, & ſanitati reſtituta, tibi in perpetuum gratias referre poſſit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum: poſteà incipiat adjurare Dæmones obſidentes, audaci animo, ſæpè illis obiiciendo cœleſtem beatitudinem, & miſeriam eorum ſempiternam.

CONIVRATIO.

COniuro te, † miſerrime Dæmon, projecte è cœleſti faſtigio, ac diuina contemplatione, qui artibus tuis conatus es ſemper inſequi ſanctam Dei Eccleſiam, tam in Angelis in cœlo, quàm in hominibus in terra. Statim enim, vt Deus diſpoſuit Chriſtum mediatorem vniuerſalem inter ſe, & rationalem creaturam interponere, cœpiſti pugnare *Apoc.11.* contra ipſum, & Eccleſiam ejus, quæ ſub nomine mulieris à ſancto Euangeliſta deſcribitur, & filium ejus, lapidem angularem è cœlo demiſſum, de quo dicebat Dominus Deus: Quis dimiſit lapidem angularem, cùm me laudarent ſimul aſtra matutina, & jubilarent omnes filij Dei? Quis concluſit oſtiis mare, quando erumpebat? Quid enim, ô ſcelerate ſpiritus, per lapidem angularem terræ conuenientius vocari poteſt, quàm Chriſtus, qui de terrena materia corpus aſſumpſit? Sicut ipſe de ſe loquens ad Phariſæos, dixit: Nunquid legiſtis in Scripturis: Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli: Hunc lapidem (in detrimentum tuum, ô miſer Dæmon, ſerpens, & draco nequiſſime) Deus dimiſit, cùm eum laudarent aſtra matutina, quando Chriſtum in aſſumptione carnis mittendum ab initio, inter Angelos reuelauit. Nec Chriſtus lapis angularis ſolummodo pro eo dicitur, quia Iudæos, & Gentiles vniret, ſed vt magis Angelos,

Henricus Arphius l. 1. Myſti. Theo. c.8

& homines in vnam communitatem, cujus ipse est caput, copularet: qui ideò effectus est hominum redemptor, & Angelorum reconciliator, quia pro vtrisque promeruerit:
Apoc. c.12. quia Angeli vicerunt per sanguinem agni. Vnde & huic Incarnationi quidam Angelorum fauebant,
Iob.c.38. qui in fide Christi, merito dilectionis ad æternam beatitudinem intrauerunt, qui nominantur astra matutina, quasi videndo per claritatem gloriæ, canentes, & jubilantes interna mentis exultatione, de Incarnatione Christi Deum, & ejus sapientem dispositionem in sua glorifica saluatione laudabant. Sed ille maledictus Lucifer princeps tuus, & cæteri sui sequaces superbientes, malitia sua obcæcati contemnebant inferiori naturæ subiici, & ob hoc inuidebant Christi incarnationi. Et quia à diuina contemplationis dulcedine se auerterunt, amari facti sunt. Vnde cùm de natura diuinæ prouidentiæ per creationem procederent, & se à diuina luce propria elatione auerterent, nube à Deo vestiti sunt, cæcitate scilicet mentis per superbiam obscurati, post quos
Ibidem. Deus ostium conclusit, cùm eorum malitiam certis limitibus suæ dispensationis coërcuit. Et quia omnia ista tibi demonstrata fuerunt, ideò cum illis maledictis spiritibus pessimè egisti contra Christum. Conjuro te, † scelerate spiritus,
Apoc. c.12. per illud mirabile signum quòd beatus Ioannes Euangelista in cœlo vidit, mulierem scilicet, amictam Sole, quæ est sancta Ecclesia vnita Christo, & Luna sub pedibus ejus, quia Ecclesia electorum comparata diuinæ sapientiæ, pro nihilo reputatur, sicut lumen Lunæ in comparatione ad Solem est quid minimum. Hæc est illa mulier, ô scelerate Dæmon, sancta scilicet Ecclesia, quæ habens in vtero clamabat vt parturiens, quæ cùm mentis delectatione Christum conceperit in cruciatu pœnalis laboris, per virtuosum opus foras emittit. Sed ecce aliud signum apparet, draco *Ibidem.* scilicet ille maledictus Satanas, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, habens capita septem, quia est plenus septem nequitiis, sicut Christus dicitur plenus septemplici spiritu, & eorum decem, quia sicut Ecclesia Christi pro obseruatione decem præceptorum Dei meretur coronam vitæ æternæ: sic apostata spiritus pro impugnatione decem præceptorum decalogi meretur coronam tribulationis æternæ. Et quia ille, vt inuidus, non poterat sustinere gloriam, & honorem, qui *Esa.14.* Christo mediatori à sanctis Angelis dabatur, cœpit persuadere aliis spiritibus contra ipsum, qui diu non permanentes contra tentationem Luciferi, immò tali persuasione affecti, illi adhærentes, è cœlo ceciderunt. O infelicem commutationem! in cœlo erant, cùm Creatorem suum contemplando aspicerent, & in terram ad iam solam creaturam considerandam prolapsi sunt, Sed audi ejus temeritatem: sicut enim se opposuerat Ecclesiæ *Apoc.12.* Christi in cœlo, ita etiam fecit cadens. Stetit enim ante mulierem sanctam, scilicet Ecclesiam, ex Angelis, & hominibus congregatam, & ad quid hoc faciebat? vt cùm peperisset, deuoraret filium ejus. Conjuro vos, † nefandissimos spiritus, Dæmones infernales, per illam sanctam, & immaculatam Dei Ecclesiam, quam semper *Luc.c.1.* persecuti estis, tam in Angelis, quàm in hominibus, vt fidem mediatoris Christi in vtrisque extingueretis,

gueretis, quæ Christum spiritualiter paritura erat. Spiritualiter quidem ipsum peperit, primùm in Angelis beatis, cùm m[illegible]dei, & dilectionis Christi mediatoris intrare potuerunt ad videndum faciem Dei sui conditoris. Per ipsam igitur, maledicte Dæmon, te constringo exire de hac imagine Christi N. quam ipse, sua passione, & morte redemit: recede, & ne differas parere mandatis: quia quantò tardius exis, tantò magis pœna tibi à Christo augetur: qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

...nod. ...ican. DOmine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui cùm æqualis Deo Patri tuo in majestate, & potentia ab æterno existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens, ex intemerata Virgine Maria carnem tuam mundissimam, qua, nos à potestate tenebrarum liberares, assumere decreuisti, & eam Cruci affigens, à satanica seruitute, tua piissima misericordia, & pietate liberare voluisti: te humiliter deprecor, vt virtutem expellendi dæmones, hunc famulum tuum N. vexantes, mihi præbeas, vt ab hac vexatione liberatus, suæque pristinæ sanitati restitutus nomen sanctum tuum laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COnjuro te, † spurcissime Dæmon, per illam, sanctissimam, ...uc.c.1. & beatissimam Virginem Mariam, quæ carnaliter concepit Christum, quæ præ cæteris altior merito dilectioni fuit, quæ meruit ornari corona duodecim Stellarum, cùm omnium virtutum merita, singularúmque gratiarum priuilegio superexcesserit, quo factum est, vt non solum Christum corde conciperet per fidem, & dilectionem: verum *D. Aug.* etiam & carnem ejus ex purissimis sanguinibus amoris ardor excessiuus ex virgineo vtero sine virili consortio formaret, quæ per mulierem amictam sole à beato Ioanne describitur. Conjuro te, † ingratissime spiritus, per Filium illius mulieris, qui est Christus Filius Dei. Hic est enim ille Filius, ô scelerate Dæmon, quem tu, & serpens ille maledictus Lucifer quærebatis deuorare mox natum per Herodis persecutionem, cùm (te instigante) occidit omnes pueros, qui erant in Bethleem, & omnibus finibus eorum. Deuorare etiam Ecclesiam voluistis in passione Christi, cum per scandalum Crucis extinguere niteremini fidem Saluatoris, sed tunc Leuiathan hamo captus est. Cùm enim justum occidere vellet, ne multos justificaret, meruit jus, quod innocentes habebant, per fidem passionis & mortem ejus amittere. His duobus modis visus est malignus draco, princeps tuus in persona propria *Apoc. c.12.* Christum deuorare: sed in nulla harum persecutionum præualere potuit: primum quidem, quia peperit filium masculum, id est Christum, qui ab instanti suæ conceptionis, omnibus virtutibus, gratiis repletus fuit, qui nullum peccatum habuit: de quo dicebat Ioannes Baptista: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Conjuro te, † nefandissime spiritus, per illum, qui *Ioan. c.1.* recturus erat gentes in virga ferrea, potestate scilicet magna, quæ illi inerat: quia natura erat impeccabilis: propter quod tu, malignissime

draco infernalis, non potuisti præualere contra Christum Filium mulieris, & etiam quia raptus est ad Deum, & thronum ejus, quia æqualitatem vnius majestatis cum Deo Patre sortitus est, de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in sæ-
Psal. 44. culum sæculi, quia æterna, & inseparabilis est hæc majestas Patris, & Filij, & Spiritus sancti: propter quod ille malignus draco non potuit præualere in Filium. Conjuro te, †
Apoc. 12. superbissime Dæmon, per illam mulierem, sanctam scilicet Ecclesiam, quæ fugiens in solitudinem contemplationis, tentationem tuam superauit, vbi anima fidelis contemplando Christum & passionem ejus imminente persecutione, omnia propter ipsum contemnit, & omnia mundana pro ejus amore despicit. Quod Christus docuit tanquam nouissimę tentationis remedium, quan-
Matt. c. 24. do dixit: Cùm videritis abominationem desolationis stantem in loco sancto, tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, id est in desertum locum, vbi Deus parauit locum seruis suis, qui omnia contemnunt propter Christum, vbi pascit Ecclesiam suam: contra tentationes tuas, scelerate dæmon, vberes consolationes suas illi ingerendo. Sed, ô miserrima creatura, quid tuo principi euenit ex tot persecutionibus Christo, & ejus Ecclesiæ inuentatis? Ni-
Apoc. 11 hil, aliud, quàm damnatio, infernus, cruciatus æterni, miseriæ infinitæ, & calamitates sine fine: quæ omnia iniquo animo sustinens, & videns se à diuina contemplatione deiectum ad terram, cœpit præliari aduersus Sanctos Dei. Recede igitur, maledicte dæmon, ab hac creatura Dei N. per amorem Sanctorum omnium erga suum conditorem, quem indefessis vocibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui propter magnam misericordiam suam [redacted]it nos ab ore draconis: & per omnia alia, quæ te possunt constringere in virtute Dei, te cogo, vt vadas ad loca tibi deputata à Christo, statim, & sine mora, & per signum sanctæ Crucis, † quod ei in fronte damus, tu nunquam audeas violare, in nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

Hîc quærere poteris, quot Dæmones sint in corpore vexati: nomina eorum: quis sit eorum caput: de quo ordine fuerint: quibus verbis magis affligantur: & super quod peccatum dominentur, vt meliùs scias contra eos opportuna remedia applicare: postea sic sequere.

Oratio.

DEus, qui recto judicio vnumquemque judicas: & Angelos, qui feruore veræ dilectionis in principio suæ creationis te dilexerunt, in statum gratiæ confirmasti: rebellésque, ac contumaces spiritus tibi inobedientes, perpetuis carceribus, & æternis pœnis deputasti, quique ita hominem dilexisti, vt Filium tuum Iesum Christum, pro ejus liberatione dares: qui, vt nos à Diabolica seruitute liberaret, passionem, & acerbissimam mortem voluntariè sustinere voluit. Te, Domine, suppliciter exoramus, vt per eandem passionem, & mortem vnigeniti Filij tui, hunc famulum tuum N. ab hac pessima Dæmonum vexatione, quem inimici tui scelestissimi conantur perdere, eripere, & custodire digneris: quia in te sperauit, & credidit, & ne diu permittas, piissime pater, illum à dæmonibus vexari, sed

sed libera eum propter nomen sanctum tuum: & liberatum, æternæ beatitudini illum conserua. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. c.12. Conjuro te, † superbissime spiritus, per illos sanctos Angelos, qui sublimiter sentientes de Deo, maximo amore ad ejus gloriam afficiebantur, & pro facultate sibi data ad honorem sui creatoris defendendum nitebantur. Vos autem superbientes, sublimiter sentiebatis de bonitate vestræ naturæ, & propter hoc ad propriam gloriam afficiebamini, & toto conatu contra *Ibidem.* electos Angelos ferebamini. Ex quibus affectionum conatibus factus est ille Angelorum conflictus, & prælium. Quod magnum fuit, quia magnis affectionibus fuit commissum ab Angelis, & à vobis reprobis. Magnum (inquam) propter durationem, quia in cœlo fuit inchoatum: & tamen ante generale judicium in præsenti sæculo non poterit consummari: quod Dei sapientia fit, vt tam electos Angelos, quàm homines, ad tempus exercitaret, vt quantò difficiliora eis ex hoste præcessisset pugna, tantò gloriosior fieret de hoste victoria. Conjuro te, † superbissime spiritus, per illum magnum cœlestis militiæ principem Michaëlem Archangelum, & per sanctos Ange- *Ibidem.* los ejus, qui, visa temeritate Luciferi, præliabantur cum dracone, qui sicut inter ruentes Angelos, vt primus draconi comparatur propter malitiam, & astutiam suam, qua primò Angelos in cœlo circumuenit: sic & beatorum Angelorum primus Michaël nominatur propter sublimem diuinæ sapientiæ admirationem propter quod significatur nobis in eo admiratiua contemplatio diuinæ sapientiæ, per quam Deum omnis creaturæ incomparabiliter considerauit, vt dignè princeps cæterorum Angelorum dicatur, quibus in hac contemplatione clarior habebatur, qui à Daniele princeps nominatur. Cui Angeli eius, illi scilicet, qui ejus voluntati proprio consensu, & actione adhæserunt, contra draconem, & Angelos eius præliabantur, & draco pugnabat, & angeli ejus.

EXPROBRATIO IN SATANAM.

Vide miserrima creatura, ad quale dispendium ob superbiam, & nequitiam tuam cum principe tuo *Exprobratio.* deuenisti. Nam ille maledictus Apostata, & draco nequissimus, oculis suæ considerationis, claritatéque sui intellectus, nec non sublimitate suæ naturæ, seipsum, & omnes creaturas, ac earum conditorem clarè considerans, & cognoscens, tam immoderatè de ipsa sua natura gloriabatur, quòd honorem, & gloriam, quam suo conditori reddere tenebatur, in seipsum reduxit, adeò quod inferiori naturæ, quam creator per gratiam exaltare disposuit, subiici dedignaretur: & propter hoc contra Dei præceptum, pugnare cœpit aduersus sanctos Angelos, affectu, quo ad propriam gloriam afficiebatur, & conatu, quo nitebatur electorum Angelorum obedientiam seducere, & subuertere: Cauda nempe illa, qua tertiam partem stellarum trahebat, etiam *Ibidem.* cæteras stellas traxisset, nisi creator earum manu gratiæ suæ eas tenuisset. Cùm enim tanta esset malitia draconis infernalis, quòd sua circumuentione allecti, consentientes veneno suæ malitiæ corrum-

peret, cæteros sanctos Angelos per gratiam obedientes sibi Deus in gratia firmauit. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illam diuinam, & immensam Dei bonitatem, qua sanctis Angelis suis gratiam suam impertiuit, per quam & ipsi præseruati sunt. Putabat enim ille sceleratus princeps tuus, & impius draco suam naturam praeferre diuinæ gratiæ, & nesciebat (donec experimento probaret) quod in omnibus gratia validior est, quàm natura: quia per naturam datur esse, quod ita est in se: per gratiam verò datur naturæ esse, quod habet in Deo: & ideò non valuerunt resistere gratiæ, qua pugnabant sancti Angeli, neque locus eorum amplius est in cœlo. O pulcherrimum finem conuenientem propriè tali principi. Audi illum. Et proiectus est ille draco magnus, serpens antiquus, qui vocabatur Diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem, & proiectus est in terram cum suis Angelis. Conjuro te, † ingratissime spiritus, per illud magnum gaudium sanctorum Angelorum, qui de victoria exultantes, dicebant: Salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus. Salus, illi dicunt, quantùm ad liberationem à malo, virtus quantùm ad operationem boni, regnum quantùm ad liberationem spiritus, quia liberi, & sine vlla contradictione obediunt Deo. Hæc omnia ille superbissimus princeps tuus Lucifer ex natura volebat habere: gratiam verò, quam rationali creaturæ Deus obtulit, contemnebat: & quantùm protuit, electam illam multitudinem, quæ se oblatæ gratiæ gratam reddebat, impediebat. Conjuro te, † spurcissime Dæmon, per illos sanctos Angelos, qui pro Christo pugnantes, non sine probatione susceperunt præmium illud magnum à Deo, cui tot gratias reddebant, cognoscentes, non aliunde, quàm per illum, se obtinuisse victoriam, id est per Christum, cui dicunt, & potestas Christi eius, quia sicut Christus secundum diuinitatem habet potestatem, & dominium vniuersalis præmij: ita secundum humanitatem, quia suspensus in Cruce meritum acquisiuit, habet potestatem vniuersalis meriti, quæ dona fuerunt causa exultationis beatorum spirituum. Conjuro te, † scelerate dæmon, per illam sanctam Ecclesiam Domini nostri Iesu Christi, quæ ex electis Angelis, & hominibus constituta est, quæ timere non valet tuas persecutiones, scuto veritatis Christi protecta, cui ex merito passionis suæ, & virtutem suæ conseruationis Christus sibi statim adstat, sub quo de te, omnibusque tuis contubernalibus triumphauit. Conjuro te, † immundissime Dæmon, per omnes Sanctos, qui te viderunt in sanguine agni propter hoc, quia non dilexerunt animas suas vsque ad mortem: quia tàm beati Angeli, quàm homines electi regnum tuum vicerunt, non propriis meritis & viribus: sed morte Christi, & merito ejus, quod completum est in effusione sanguinis ejus. Non dilexerunt (inquam) animas suas vsque ad mortem, quia Deum in tantum esse diligendum putauerunt, vt necessarium æstimarent sibi, propriæ vitæ non parcere pro diuinæ dilectionis defensione: Quod summè, cùm displiceret Lucifero, cernens se deiectum persecutus est mulierem sanctam, scilicet Dei Ecclesiam, tàm in Angelis in cœlo, quàm in hominibus in hoc mundo, quia persequitur quem

Ibidem. *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Deut. 17.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Exod. 14.* *Iudith. 9.*

quemlibet justum, qui incipit benè facere. Persecutus est etiam Ecclesiam sanctam per persecutiones tyrannorum, & paganorum, quas omnes virtute Christi, Sancti vicerunt. Per merita igitur, & passionem Christi, & omnium electorum ejus, te conjuro, † cogo, & constringo, maledicte dæmon, vt statim exeas, & recedas ab hoc seruo Christi N. qui ad Ecclesiæ ejus recurrit præsidia, & ne differas parere mandatis meis tibi in nomine ejus factis: quia qui recusauerit obedire imperio Sacerdotis, morte morietur: recede, vilissime Dæmon, & vade ad loca tibi à Christo deputata. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen. *Deut. 17.*

Hic Exorcista conetur scire per præcepta causam, cur Dæmones non recedant, & quomodo possint in virtute Dei inde expelli: & si noluerint dicere veritatem, fac suffumigationem ex rebus fœtentibus, putà sulphure, camphora, assa fœtida, & similibus posteà sic sequere.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui in manu forti, & brachio extenso eduxisti populum tuum de terra Ægypti, te humiliter deprecamur, vt respicere hanc creaturam tuam N. quæ ab immundis spiritibus crudeliter vexatur, & eam è manibus eorum, tua potenti virtute misericorditer liberare: quia isti immundissimi spiritus quærunt eam à tua gratia auertere: & quia in multitudine superbiæ suæ confidunt, tu Domine, qui conteris bella ab initio, erige brachium, & allide virtutem eorum in virtute tua, cadat virtus eorum in iracundia tua, qui conantur hanc creaturam tuam N. subuertere: exaudi, quæsumus, preces seruorum tuorum, & concede, vt in nomine tuo sancto fugare & expellere possimus hos Dæmones ab hoc famulo tuo N. vt ab hac vexatione liberatus, de tua misericordia semper lætetur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. *Exod. 14.* *Judith. 9.*

CONIVRATIO.

COnjuro te, † scelerate Dæmon, per illum, qui mulieri alas aquilæ magnæ dedit, qui est Christus, qui penetrans cœlos, volauit super Cherubim in æternitate Patris: vt ipsa volaret in desertum locum, id est ad Deum per contemplationem: quia vera solitudo sanctæ Ecclesiæ solummodò est contemplatio diuinorum mysteriorum Dei, extra quem semper inquietum est cor nostrum: ibi enim pascitur Ecclesia sancta per Christum, tecta à furore draconis per tempus, per quod vsque ad judicium permanebit in hoc mundo. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illum, qui Ecclesiam sanctam continuè ex ore draconis, qui illam omnibus modis persequitur, eripit: quam cùm saluam viderit, ex ore suo emittet, tanquam fluuium contra mulierem, aquam, id est doctrinam, sapientiæ mundanæ, quæ contra Ecclesiam fugientem mittitur, cum per superbos sapientes mundi illam impugnat. Conjuro te, † nefandissime Dæmon: per illud adjutorium, quod Dominus noster Iesus Christus Ecclesiæ suæ in aduersis præbet, qui etiam in hac tentatione Ecclesiam suam non deserit, cùm per eadem quibus, tu maledicte *Apoc. c. 12.* *Ibidem.*

eam

eam lædere quæris, propitius succurrit. Per doctrinam nempe terrenam tu illam inpugnas: per doctrinam etiam Christi ex terrenis assumptam Deus Ecclesiam suam adiuuit, ideò adiuuit terra mulierem: quia per contemplationem corporalium rerum venimus ad contemplationem spiritualium. Inuisibilia enim Dei à creatura mundi per ea, quæ facta sunt intellecta conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illum qui adiuuit mulierem illam, ne absorberetur à flumine, id est Christus, qui vt homo, corpus humanum habens, aperuit os suum, docendo veritatem contra doctrinam tuam Satanicam, quam tu disseminaueras contra Ecclesiã, quæ erat plena erroribus, & hæresibus & sua doctrina absorbuit tuam doctrinam falsã, ex quo iratus est valde ille maledictus princeps tuus Lucifer cõtra sanctam Dei Ecclesiam: nimirum, quoniam proiectus est à beatis Angelis, & delusus à sanctis hominibus. Tantò enim in ardoris astutia profundior contra Ecclesiam sanctam se recolligit, quantò per diuturnã experientiam se à sanctis hominibus decipi cognoscit: & ideò hæc omnia cernens iratus abiit facere prælium cum reliquis de semine mulieris, sanctæ scilicet Ecclesiæ. Vide, miser dæmon, audaciam & temeritatem tui principis, qui non solùm audet expectare prælium sibi à sanctis hominibus illatum, sed etiam de propriis viribus præsumens, audet inferre prælium viris iustis, qui filij, & serui sunt sanctæ Ecclesiæ, arma habentes virtutum, & gratiarum, propugnatores beatos Angelos, & ducem exercitus sui Christum. Coniuro te, † scelerate

Ibidem. *Rom. c. 1* *Apoc. 12* *Ibidem.*

dæmon, per illum, qui conseruat, & munit sanctam Ecclesiam suam contra tuos insultus, quæ licèt sit infirma, & nihil meritoriè sine Christo agere possit (quæ mulieri supradictæ comparatur (merito tamen diuinæ gratiæ, & contemplatione diuinitatis, & humanitatis Christi, propter quem temporalia omnia contemnit, & arbitratur vt stercora, vt ipsum lucrifaciat, semper ab ipso præseruatur inuicta: & idcircò nouæ fraudis inuentor Lucifer ille maledictus draco, Ecclesiam inuadit, illos oppugnando, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu. Sed non potuit, nec vnquam poterit destruere sanctam Ecclesiam: quia Christus eius caput erit cum illa vsque ad consummationem sæculi. Nec præualebit in filios eius, eos damnando, qui verè sunt de semine eius quoniam habẽt pro duce Christum, qui est Dominus dominantium, cuius potentiæ nullus potest resistere: cui sit honor, & imperium in sæcula sæculorum. Vide ergo, miser dæmon, qualiter per potentiam summi, & altissimi Filij Dei viui, & veri, es victus, & prostratus: ideò pro tua nequitia damnate, atque damnande, da honorem † Deo viuo, & vero: da honorem † Iesu Christo, Filio eius, Domino nostro: da honorem Spiritui † sancto paraclyto, & tremens, gemensque discede ab hac creatura Dei N. quam suo sanguine dignatus est redimere, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte dæmon, & sæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Matt. c. 18.*

OMnipotens sempiterne Deus, in cuius ditione cuncta sunt posita, & non est, qui possit resistere

ſtere voluntati tuæ, ſi decreueris ſaluare, potes: te deprecor clementiſſime Pater, per virtutem glorioſiſſimi nominis tui, quod omnes Chriſticolæ timent,& adorant:quod immaniſſimi Dæmones odio habent. Quare, Domine Deus omnipotens, miſerere digneris huic famulo tuo N.quia volunt eum inimici tui perdere. Ne, quæſo,deſpicias creaturam tuam hanc, quam pretioſo ſanguine Filij tui redemiſti.Exaudi, piiſſime Pater, deprecationem meam, & propitius eſto illi: conuerte Domine triſtitiam ejus in gaudium, & eam à ſpiritibus immundis liberare digneris, vt tandem è duriſſima, & tyrannica eorum poteſtate erepta, benedicere poſſit nomen ſanctum tuum in ſæcula ſæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

(margin: x an-quis orciſ-is.) AVdi igitur, iniquiſſime Dæmon, qui tam injuſtè, atque impiè hunc Dei famulum N.inquietare,& moleſtare præſumpſiſti. Nam cùm propter inobedientiam primi patris noſtri Adæ (juſtitia Dei noſtri omnipotentis permittente) iniquiſſimus princeps tuus Lucifer, ipſum, & omnem poſteritatem ſuam ab eo ſeminali ratione propagatam, duriſſima tyrannide per multa annorum ſpatia oppreſſiſſet, ferirétque: & diræ carceris infernalis vinculis teneret, tandem adueniente plenitudine temporum: miſit Deus Pater piiſſimum Filium ſuum, natum ex intemerata Virgine, factum ſub lege. (margin: alat 4.) Et cùm princeps tuus improbus, & temerarius exactor, in vnigenitum Dei Filium, mediatorem Dei, & hominum, agnum immaculatum, tollentem peccata mundi: dementia ſua ſacrilega attentaſſet inuadere, & ferire, & tandem poſt Herodis impij in eum perſecutionem, poſt contumelias, conuitia, & opprobria, tandem immiſit in cor Iudæ proditoris, & impiorum Iudæorum (permittente,& volente ipſo agno manſueto: ac voluntariè ſe pro redemptione humana offerente) vinculis tradi fecit, & flagellari, injuſtè condemnari, nudari, & in Cruce affigi. (margin: an c 2.; Ioan.c.13) Quæ omnia mitiſſimus agnus Dei omnipotentis Filius pro ſalute noſtra (quia ipſe voluit) pertulit vt nos, & hunc famulum Dei N. à vinculis omniũ immundorum ſpirituum liberaret, liuore ſuo ſanaret, ab æterna eriperet damnatione: nudatos à vobis impiis latronibus infernalibus reindueret veſte innocentiæ, & gratiæ, quæ nos in protoplaſto parente contra omnipotentis Dei imperium rapuimus, exoluit offerens ſe fructum benedictum ventris glorioſæ Virginis pro interdicti fructus eſu, cruore ex quinque vulneribus largiter effuſo, redemit: morte ſua glorioſa, noſtram deſtruxit, & principem tuum cum omnibus ſatellitibus, & apoſtaticis immundis ſpiritibus, & Dæmonibus: cùm crederet ſe in ipſo aliquid inuenire, captiuauit, & nos maximè credentes ſibi liberauit. (margin: Eſa.12.; Oſei.1.3.) De quorum numerò, dono miſericordiæ ſuæ gratuitæ nos eſſe profitemur. Et poteſtatem Diſcipulis dedit calcandi ſuper vos immundos ſpiritus, & ad inuocationem ſui ſanctiſſimi nominis virtutem, & poteſtatem expellendi vos ab obſeſſis corporibus, & in virtute ſuæ ſanctiſſimæ paſſionis, qua dilexit nos, & lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuæ innocentiæ, vos eiiciendi tradidit. (margin: Marc. c.16.; Luc.c.9.) In virtute igitur, & honore hujus ſanctiſſimi

Imperatoris, regis regum, & domini dominantium Iesu Christi, in cujus nomine omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, tibi præcipio, miserrime spiritus, siue vnus sis, siue plures, vt non audeatis perturbare hanc creaturam Christi N. quam tibi interdico, non meis meritis, sed fortiori potestate omnipotentis Dei, & Domini nostri Iesu Christi Filij ejus, qui superueniens in atrium hujus mundi, principem tuum cum omnibus immundis spiritibus, & miserrimis satellitibus infernalibus vicit, & vasa tua dirupit: sed recede ab ea sine aliqua læsione ejus, quam Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est. Qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Philip 2 *Luca 11.* *Matth. 25.*

Hîc Exorcista conetur juramento, & duris comminationibus extorquere veritatem à dæmone obsidente, præcipiendo aliis, ne illum impediant ad veritatem dicendam: vt sæpè consueuerunt facere: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per mortem Domini nostri Iesu Christi, lapsum hominem, tua maxima pietate restaurare ab æterno decreuisti, & Filium tuum per mortem, & crucem super omnes exaltare voluisti, donans illi nomen, quod est super omne nomen, cui omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum: te clementissime pater, totis visceribus meis suppliciter exoro, vt per virtutem passionis ejusdem Filij tui hunc famulum tuum N. ab impugnatione Dæmonum liberare digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Philip. 2.

CONIVRATIO.

ITerum fortiùs, & districtiùs conjuro te, † sceleratissime spiritus, per illum innocentissimum agnum Christum, stantem supra montem Syon, qui non solùm natura, sed etiam gratia omnes supereminet: qui prædestinatus est Filius Dei, quantum ad naturam humanam, quæ in Deum assumpta est, non secundùm statum naturæ, sed gratiæ, quia in virtute secundum Spiritum sanctificationis. Stat (inquam) Christus supra montem Syon, qui omnes intellectus perspicacia in his, quæ pro redemptione nostra fecit, & sustinuit, supereminet. Qui cùm esset Filius Dei viui, coæternus æterno Patri: & sublimis Deus, pro humana tamen redemptione tam indigna dignatus est pati, vt per os Dauid diceret: Ego sum vermis, & non homo, opprobrium hominum: & abjectio plebis, & idcircò per gratiam, quæ in eo plena fuit perfectio ejus, non solùm quantùm ad naturæ incorruptionem, sed etiam ad virtutum plenitudinem in multos redundat. Conjuro te, † maledicte Dæmon: per centum quadraginta quatuor millia, quos diuus Ioannes vidit cum Christo stantes supra montem Syon, habentes nomen Christi, quod est Deus: in quo communicat Deo Patri, & Spiritui sancto in vnitate Deitatis, cùm sit vnius naturæ cum eo, de quo dicit idem Ioannes. In principio erat verbum: & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis: quia cùm Pater, & Filius sint ejusdem essentiæ, & substantiæ, qui vnum nouerit, alterum

Apoc. 14 *Symbol. Athan.* *Psal. 21* *Apoc. c. 14.* *Ioan. 1*

alterum ignorare non poterit, quod Christus asseruit: dicens: Ego, & Pater vnum sumus, & qui me no-
an. 10.
uit, nouit eum qui me misit. Conjuro te, † nefandissime spiritus, per illam vocem: quam beatus Ioannes
poc. 14.
audiuit, quæ erat sicut citharædorum citharizantium in citharis suis, qua spiritus justorum vt citharædi, varios exultationis sonos in subditis sibi corporibus efficiunt, & quasi in citharis spiritualis exultationis, de æterna beatitudine gaudentes, lætan-
Psal. 148
tur, de quibus dicit: exultabunt Sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus suis, exultationes Dei in faucibus eorum. Conjuro te, † immun-
poc. 14.
dissime spiritus, per illud Canticum nouum: quod illi Sancti in honorem Dei, & Domini nostri Iesu Christi cantabant. Canticum (inquam) quod inter præsentis mundi tribulationes nobis resonant, quo æternæ vitæ dulcedinem prægustantes, suum glorificatorem collaudant: qui de miseriis, & calamitatibus hujus præsentis vitæ eripiens, triplici laureola, virginitatis scilicet, martyrij, & doctoratus eos fulgere fecit. Per gaudium igitur Beatorum omnium, & per omnia alia, quibus tu, nefandissime spiritus, potes adjurari, cogi, constringi, ligari, & fugari, te
Apoc. c. 14.
cogo, & constringo, vt exeas, & recedas ab hoc famulo Christi N. quem
en. 1.
ipse sua maxima pietate, & misericordia ad imaginem, & similitudinem suam creare dignatus est: & sine mora aliqua ad loca arida, & inhabitabilia quamprimùm pergas, vbi non sit accessus hominum & vbi nulli creaturæ nocere possis. Per virtutem eius, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & te, maledicte Dæmon, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, *Ioan. c. 1.* qui omnes Angelos, & homines, tua immensa benignitate condidisti, & Sanctos tuos in cœlesti beatitudine, tua clementia, collocare voluisti, qui magno gaudio in conspectu tuæ diuinæ majestatis sine fine exultando Christo Filio tuo, in æternum collaudantes, gratias de parta contra Luciferum victoria referunt: te sanctissime Pater, deuotè supplico, vt per intercessionem omnium Sanctorum tuorum, hanc creaturam tuam N. à Dæmonum inuasione liberes, liberatam tua gratia conserues. Per eundem Christum Dominum nostrum, Amen.

CONIVRATIO.

Conjuro te, † malignissime spiritus, per omnes illos Sanctos, & electos Dei, qui per sanguinem Christi empti sunt: qui omnes hanc gratiæ plenitudinem à Deo Patre consecuti sunt, qua terrena omnia reliquerunt, vt Christum sequerentur in virginitate, paupertate, & patientia, quibus etiam & Deus benedictus excellentiorem gradum præmij deputauit. Conjuro te, † *Ibidem.* impiissime Dæmon, per illos Sanctos, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, qui non solùm integritatem, & munditiam mentis, & corporis in virginitate conseruauerunt, sed etiam à pollutione Dæmonum euaserunt, quæ vera virginitas est, quam non propter gloriam mundi, sed cum vera humilitate, ad gloriam Christi custodientes, vt illum sequerentur, verè virgines effecti sunt. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illos Innocentes, qui se-

Oo 2

quuntur agnum immaculatum, quocunque ierit, id est Christum, qui sicut immunis fuit ab omni peccato, *Ibidem,* & contagione Diabolica, & virginitate mentis, carnis, & spiritus propter maximam humilitatem suam, omnes superexcessit: sic qui hanc gratiam à Deo, meritis Christi, consecuti fuerint, sequuntur Christum agnum in spiritus humilitate, & corporis, & animæ virginitate. Et sicut Christus cæteros in triplici merito, scilicet virginitatis, martyrij, & doctoratus longè præcellit: sic ij, qui primitiæ Sanctorum sunt, Christum in hoc triplici merito sequuntur, vt scilicet virgines, martyres, & doctores sint, sicut Christus, quamuis longè *Ibidem.* posteriores Christo. Conjuro te, † malignissime Dæmon, per illos sanctos Innocentes, & martyres Christi, qui empti sunt ex omnibus primitiæ Deo, & agno, qui per mortem à nefariis hominibus violenter illatam à vita ista, quæ inter homines agitur, adepti sunt, vt primitiæ Sanctorum ad gloriam Dei, & Christi esse mereantur, sicut & ipse *1 Cor.6.* Christus primitiæ respectu omnium Sanctorum nominatur. Hi enim, ô miser Dæmon (in tui confusionem) empti sunt: quia magno pretio sanguinis Christi ad hanc gratiam præ cæteris hominibus electi sunt, vt non solùm vitæ Christi per munditiæ sanctitatem, sed & morti ejus per passionem, & tribulationum tolerantiam configurarentur. Conjuro te, † pessime Dæmon, per illos *Apoc.14.* supradictos sanctos Christi Innocentes, in quorum ore non est inuentum mendacium, qui licèt ex corruptione naturæ mentiri possent, priuilegio tamen gratiæ non mentiuntur, neque mentiri possunt: & ideò sine macula sunt ante thronum Dei, qui sicut immaculati assistent Christo judicanti, sic & gratiæ singularis priuilegio, coram diuino judicio perseuerent. Per puritatem igitur, & merita istorum Sanctorum te conjuro, constringo, & cogo, vt exeas ab hac factura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus ab æterna damnatione, sua passione liberauit, & ad illam nunquam redire valeas, per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & te maledicte spiritus, & sæculum per ignem. Amen.

Hîc exorcista interrogare poterit dæmones, quibus vinculis detineantur in corpore, & quomodo licitè illa vincula dissolui possint, qui si noluerint confiteri adhibeat profumigationes, vt suprà, posteà forti animo prosequatur opus Christi.

Oratio.

Domine Iesu Christe, Fili Dei viui, qui cum esses coæqualis æterno Patri tuo, tua tamen maxima *Symbolum Athan.* charitate de cœlo descendens pro nostra salute in hunc mundum venire dignatus es, in quo prædicans tuum sanctum Euangelium, corda seruorum tuorum, tua gratia ad te conuertisti, & illud seruantes, ad Paradisi gaudia, tua misericordia deducere decreuisti: te, piissime Redemptor, exoro, vt auxilium tuum aduersus hunc Dæmonem, hanc creaturam tuam N. vexantem, mihi præbeas, vt tua virtute, per ministerium meum, Diabolica virtute, è famulo tuo expulsa, ipse ad æternam lætitiam peruenire mereatur, per te, Iesu Christe Saluator mundi, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. *Matt. c.19.* *Apoc.14.*

CON

CONIVRATIO.

COniuro te,† maledicte dæmon, per illum Angelum, qui per medium cœlum volat,& terris prædicat, qui est Christus Saluator noster, Dominus in cœlis regnans: & homo in terris apparens, sicut dixit beatus Ioannes Euangelista, Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam ejus, gloriã quasi vnigeniti à Patre. Cui data est omnis potestas in cœlo & in terra: ad breue tempus inter homines apparens, in illo cœlestia, quæ solus penetrare potuit, terræ nos homines edocuit. Adiuro te, † nefandissime spiritus, per Euangelium æternum, quod Christus prædicauit, qui ad æternam vitam perducit illud seruantes, qui suis obseruatoribus promittit vitam æternam, per quod Christus Iesus Dominus noster, multa secreta vitæ æternæ nobis reuelauit: qui illud accepit, vt euangelizaret sedentibus super terram, quia terrena despicientes, super illos lumen cœli radiat, per diuinæ gratiæ illustrationem, qui accipientes Christi Euangelium, super terram sedere dicuntur:eò quod animo quiescunt ab insidiis tuis, de peccato in peccatum non euolantes, & quia multi de gentibus variis per Euangelium saluati sunt:ideò hoc Euangelium ab Angelo prædicatum est super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum. Conjuro te, † pessime animarum seductor, per prædicationem Euangelij, quæ ante aduentum Christi ad judicium resonabit per totum mundum, sicut testificatur nobis Dominus noster Iesus Christus, quod prædicabitur hoc Euangelium in vniuerso orbe in testimonium omnibus gentibus, & tunc veniet consummatio, & finis omnium operum tuorum,quæ contra tuum Creatorem, pessimè egisti: quia in illud æternum confusionis chaos detruderis, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Per hæc omnia te constringo, maledicta creatura damnata, & reprobata à Deo ob superbiam tuam, vt recedas hinc, & pergas ad sedes infernales, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens Domine, verbum Dei Patris, Christe Iesu, & Creator vniuersæ terræ, qui propter tuam omnipotentiam, quia Patri tuo coæternus existis, super omnia timeri, & honorari à tuis creaturis voluisti, quique in hunc mundum veniens, tuis fidelibus viam perueniendi ad vitam æternam misericorditer docuisti, per quam ambulantes, æternæ vitæ gaudia consequuntur & ab illa recedentes perpetuis pœnis deputasti: præsta quæsumus, vt sicut ore tuo benedicto omnia dæmonia nobis in tuo nomine subjugasti: ita tua clementia, piissime Redemptor virtutem mihi præbeas, vt hos tuos inimicos ab hac creatura tua N. expellere valeam. Qui cum Patre,& Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

COnjuro † te, scelerate Dæmon, per Angelum,voce magna nobis prædicantem, & dicentem: Timete Deum,& date illi honorem,quod tu, scelerate Dæmon,facere renuisti. Ille enim,ô miser Dæmon,verè Deum honorat, qui Deum solum timet;

Ioan.c.1. Apoc.14. Ibidem. Matth. 26. Exod. c.20.

E contra, Deum non honorat, qui alterum timet, quasi potentior sit ad prævalendum, & sapientior ad nocendum, quod tu, miserrime spiritus, egisti, existimando Luciferum principem tuum potentiorem ad prævalendum contra Christum, & sapientiorem ad nocendum generi humano. Nec considerasti, quòd quanto Deus est potentior, & plura mala impunita dimittit in præsenti sæculo, etiam tantò ampliùs est timendus, quia omnia ad futurum Iudicium custodit, & conseruat. Conjuro te, † scelerate dæmon, per illum quem Angelus nobis præcipit adorare, dicens: Adorate eum, qui fecit cœlum, & terram. Iustè enim ab omnibus creaturis honorandus est, ô bestia infernalis, qui omnia fecit: quia licèt adorare sit aliquid tanquam summum bonum colere, quod propriè pertinet ad rationalem creaturam, & non ad cœlum, terram, mare, & fontes aquarum, quæ jubentur Deum adorare: tamen quia creaturæ inanimatæ cujusmodi sunt istæ, potenter, sapienter, & benè à Deo conditæ sunt, ideò rationalem creaturam monent adorare Deum, cujus prouidentia, sapientia, & bonitas in illis relucet: & vt ex illis visibilibus creaturis intelligatur: quàm potens est qui tam magna rerum corpora constituit, quàm sapiens, qui ea tam decenter ordinauit: quàm bonus, qui omnia bene fecit Deus. Igitur ô scelerate Dæmon, est adorandus, & timendus, & non tu, qui conaris adorari vice illius: est (inquam) timendus non timore seruili, quo tu illum times, sed filiali, & voluntario, quo omnes sancti, & justi homines illum timent. Per hæc supradicta, & omnia alia, quibus tu, pessime Dæmon, potes constringi, & fugari in nomine Iesu Christi Nazareni, ego te conjuro & constringo exire ab hoc templo Dei N. quod ipse ad honorem, & gloriam suam sibi consecrauit & tibi præcipio, vt vadas ad locum tibi à Christo assignatum per virtutem ejus, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & te, pessime Dæmon, & sæculum per ignem. Amen. Conjuro te, † iniquissime Dæmon, per illum tertium Angelum, voce magna clamantem, qui est Christus, cujus vox magna, & terribilis erit aduersus te, & omnes damnatos, quando dicet: Ite maledicti in ignem æternum: magna, (inquam) quæ duplicia tormenta inferni, spiritualia scilicet, & corporalia comminatur iis, qui adorauerint bestiam, & imaginem eius. Si quis (inquit B. Ioan.) adorauerit bestiam, id est Antichristum, quem adorant omnes tui complices, qui Christum verbo, & facto negant, & imaginem ejus, id est superbiam, & acceperit characterem ejus in fronte sua, aut in manu sua, de quorum numero sunt omnes tui sequaces, qui fuerunt ab initio, & erunt vsque ad finem sæculi, qui sunt vmbra illius maledicti capitis tui: quilibet ejusmodi bibet de vino iræ Dei: quia internis, & spiritualibus tormentis, & pœnis cruciabuntur, quæ in mente damnatorum receptæ mentem ipsam per totum penetrant: & hoc propriè est præmium, quod tuis nefandis operibus, ô bestia teterrima, conuenit: quia nihil cogitare, ad nihil affici, ad nihil moueri, vobis in inferno conceditur, nisi quod pœnale est, vel per præsentiam obiecti, quia vobis damnatis adest, quod nolitis: vel per absentiam, quia abest, quod desideratis, vt in vobis verificetur illud, quod de damnato

Marginal notes: *Ibidem.* — *Apoc.* 14 — *Matt. c.* 4. — *Apoc. c.* 14. — *Matth. c.* 25. — *Apoc. c.* 14

damnato dicitur; Videbunt oculi ejus interfectionem suam, id est mortem illam æternam quam sustinebunt, quando cruciabuntur in igne, & sulphure: quia tunc pœnalis justitia peccato tuo finem imponet, cùm peccati vicem receperis. Coniuro te, † scelerate Dæmon, per illam vocem Christi, quam audiuit beatus Ioannes, sibi dicentem. Scribe, Beati mortui, qui in Domino moriuntur: qui (sicut in tui dedecus) ô scelerate spiritus, ordinauit Sanctos suos ad gloriam, & beatitudinem æternam, quæ caritura erit omni malo, in qua fruentur omni bono, ita ad majorem eorum gloriam iussit scribere, quod mala justis non euenirent: quia eos ad æternam beatitudinem adducit: & ideò dicit, Beati mortui, non omnes, sed sancti, qui in Domino moriuntur: Beati sunt, quia eorum mors est momentanea, & transitoria: vita verò, quam per mortem lucrantur, æterna. O miser Dæmon, quale refugium tunc, & refrigerium tibi poterit adesse, quando justus Iudex omnibus præmium sibi debitum reddet? certè nullum, sed sola miseria baratri infernalis, quam tuis nequissimis operationibus meruisti. Desine ergo, maledicta creatura, desine (inquam) occupare hanc creaturam Dei N. & ab illa recede, cum tua victus inuidia, per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi, qui sua passione ab æterna morte misericorditer nos eripuit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem. *1.Tim.4.*

Hic Exorcista interrogare poterit vexantes Dæmones, vt suprà: sed caueat, ne fallaciis Dæmonum decipiatur, quod astutia sua consueuerunt facere: & si noluerint exire, ponat rutam benedictam ad nares vexati: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Filij Dei viui, qui pro salute humani generis carnem nostram passibilem assumere voluisti, & in nube lucida in tua transfiguratione Apostolis tuis apparere dignatus es, quique in eadem carne licèt glorificata, sicut in cœlum ascendisti, ita ad judicium venire decreuisti: te benignissime Iesu Christe, humiliter exoro, vt mihi famulo tuo, licèt indigno, gratiam expellendi hos Dæmones ab hoc famulo tuo N. præbeas, vt ab eorum oppressione liberatus, tibi gratiarum referat actiones. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Matth. 17. *Act. c. 1.*

CONIVRATIO.

COnjuro te, † sceleratissime Dæmon, per illum, qui sedet super nubem candidam, qui ex purissimis sanguinibus beatissimæ Virginis Mariæ carnem suam candidam assumens, apparuit nobis, quæ non solùm immaculata, & ab omni peccati onere leuis, & immunis extitit: verùm etiam & candida, quæ virtuosorum exemplorum splendore humanum genus illuminauit. Qui per carnem, per quam adhuc passibilis in mundo apparuit, in judicem jam glorificatum, ad homines, abscondita tenebrarum illuminando, judicandos apparebit. Hęc est nubes,

Apoc. c. 14.

ô

ô maledicte dæmon, quæ reuertetur post pluuiam. Cùm enim mitissimus Christus in hac nube plueret imbrem suæ mellifluæ doctrinæ in carne passibili: reuertetur horribilis tonans tonitrua generalis iudicij. Coniuro te, pessime dæmon, per illum, qui ex propria natura immunis est ab omni peccato, id est Christus, qui & sicut iudex vniuersalis omnium peccatorum, tam hominum, quàm Angelorum in iudicio impiis appareat iratus: tamen eius mens semper quietissima est, quia cum tranquillitate omnia iudicat. Qui sicut in nube ascendit in cælum, sic in nube reuertetur ad iudicium: quia Dominus noster Iesus Christus in eo, quod homines iudicaturus est homo esse debet: sed in eo quòd omnia occulta humana, & Angelica est cogniturus, purus homo esse non debet: quia hoc priuilegium solius Dei est. Coniuro te, † nefandissime dæmon, per illum, quem beatus Ioannes similem Filio hominis vidit, id est Christum, qui similis hominibus esse voluit, quia Filius Dei, qui ex homine secundum carnē natus est, in forma, humana in iudicio apparebit, tam iustis quam reprobis: quia Deus Pater dedit ei omne iudicium facere quia Filius hominis est. Et vt de vultu Dei iudicium eius prodeat, non solùm mens eius est perfecta, sed etiam habet prærogatiuam super omnes in sapientia diuina, vt iudicium eius regulæ diuinæ sapientiæ subiaceat. Coniuro te, † immundissime dæmon, per illum, qui in iudicio apparens habebit in capite suo coronam auream, diuinam scilicet sapientiam, quia cæteris Sanctis præcellentior erit, sicut aurum præcellit omnia alia metalla: quia Christus, vt vniuersalis Iudex, debet habere iudicium de humanis rebus, non solùm quòd omnia humana discernere sciat, verum etiam quòd omnia secundum iudicium rectæ rationis faciat. Per hæc omnia sacra mysteria, coniuro te, dæmon, vt sine mora discedas ab hac creatura Dei N. quam tantùm molestasti, & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, quem Christus suo sanguine redemit, sed vadas ad infernum. Per virtutem eius, qui in Trinitate perfecta viuit & regnat in secula sæculorum. Amen.

1 Cor. c 14. *Matt. 25.* *Act. 1.* *Apoc 14* *Ioan c.5.* *Apoc. 14* *Apoc. c. 3*

Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui propter nimiam charitatem tuam, secundùm magnam misericordiam tuam, de potestate tenebrarum nos eripuisti, & per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, quem effudisti in nos abundè, & per Iesum Christum Saluatorem nostrum nos saluos fecisti: qui vnigenito Filio tuo potestatem iudicandi præbere voluisti, te, Domine sancte Pater omnipotens, totis viribus deprecor vt per virtutem tui sanctissimi nominis facultatem eiiciendi hos dæmones ab hac creatura tua N. mihi tribuas, & ne diu ipsam vexari permittas, quam pretioso sanguine eiusdem Filij tui redemisti. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Tit c. 3.

CONIVRATIO.

Coniuro te, † pessime, & nefandissime spiritus, per illum, cui Dominus Deus Pater dedit falcem acutam, id est iudicium, per quod etiam occultissima penetrabit, cuius sermo est penetrabilior omni gladio

Apoc. 14 *Heb. c. 4*

Apoc. 14 gladio ancipiti, compagum quoque medullarum, & discretor est intentionum, & nulla creatura est inuisibilis in conspectu eius. Per illum te coniuro, † scelerate dæmon, cui dictum est: Mitte falcem tuam, & mete, qui est Christus, qui tenuit falcem in manu, cùm omnia, quæ faciebat, rectæ rationis iudicio examinabat: quia nihil in omnibus verbis, & operationibus suis irregulatum erat iudicio rectæ rationis. Mittet autem hanc falcem suam in messem tunc, cùm tua, & aliena opera eodem iudicio discutiet: & non solùm opera maligna hominum sed etiam inutilia, & merito vitæ æternæ indigna: & hoc erit, ô miser dæmon, quando veniet tempus illius districtæ vltionis, de quo ipse dicit. Cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo. Hoc enim tempus adueniet, cùm fructus peccati erit maturus: qui semper immaturus est, dum adiunctam sibi habet acrimoniam pœnitentiæ de perpetratione peccati. Fructus verò peccati est maturus, dum peccator non solùm in peccando, sed etiam post peccatum in perseuerãdo delectatur. Apoc. 14 Coniuro te, † impiissime spiritus, per illum, qui in iudicio vniuersali executione sententiæ suæ mittet falcem suam in terra, tollens è medio malos homines, & omnia alia temporalia, in quibus temporaliter gaudebant, & mittet in lacum iræ Dei magnum, id est in infernum, qui est locus damnatorum, locus miseriæ, in quo est lutum fecis peccatorum, vbi est durissima pœna, quia est sine consolatione, & auxilio & tanto, quanta sufficit ad frangendam duritiam superbiæ vestræ, & aliorum, qui ibi detinentur: quia omnia mala, quæ in præsenti mundo cum delectatione, tu, & sequaces tui fecistis, vobis conuertet Dominus in pœnam æternam, vt quantùm in peccando delectati estis, tantùm æternaliter tristemini, & doleatis. Per omnia mysteria supradicta, maledicte dæmon, & per omnia alia, quibus in virtute Dei fugari, & constringi potes, te coniuro, & constringo, vt remota omni obstinatione, & postposita omni mora, recedas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noster Iesus Christus ad imaginem, & similitudinem suam creare dignatus est, & per nomen eius tibi præcipio, vt vadas ad locum desertum, vbi non sit accessus hominum, & vbi fulgura de cælo te incendat, in virtute sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cui honor sit, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Explicit tertius Exorcismus.

EXORCISMVS IV.

POTENTISSIMVS, ET MIRABILIS ad fugandos dæmones è corporibus obsessis: cuius practica propriè spectat ad Sacerdotem.

Exocista paratus ad coniurandum dæmones in corporibus humanis existentes, præmissa præparatione, seruatoque ordine posito in primo Exorcismo, stans ante altare genuflexus, deuoto spiritu signans se signo Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

IN nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen. *Ex antiquis Exorcismis.* Potentia Patris † conforta me; Sapientia Filij † doce me. Amor Spiritus † sancti illumina mentem

meam. Benedicta sit sancta Trinitas atque indiuisa vnitas, confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam magnam, eripiens nos è potestate tenebrarum, & à tyrannica dæmonum seruitute. Per signum Crucis † de inimicis nostris libera nos Deus noster. ℣. Adiutoriũ nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc, & vsque in sæculum. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

De sum. Trin. cap. Firmiter. DOmine Deus omnipotens, Pater, Filius, & Spiritus sanctus vna Trinitas ineffabilis in tribus personis, qui es, qui eras, & qui venturus es: te deprecor, maiestas incomprehensibilis, & inæstimabilis sempiternalis, sempiternaque virtus vt liberes hunc famulum tuum N. *Gen. c. 1.* ab omni spiritu maligno, per virtutem sanctæ Crucis Domini nostri, Iesu Christi, quem ad imaginem tuam creare dignatus es, & propter diuinam clementiam tuam eripias illum, quem conspicimus ab antiquo hoste grauiter vexari, & tentari, & sensum suum à Satana perturbari, atque cruciari, & ab eius impetu clementer eripias hominem tuis manibus formatum, à ruina, & dæmonio meridiano, vt hîc in Ecclesia tua positus, per baptismatis sacramentum abeat liberatus. Et qui nomen sanctum tuum confitetur, nulla pos- *Psal. 90.* sit aduersitate diabolicæ tentationis auerti. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hîc Exorcista surgat ab oratione, & conuersus ad patientem, dicat sequens Euangelium.

Sequentia sancti Euagelij secundum Marcum. ℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Respondens vnus de turba dixit ad Iesum: Magister, attuli filium meum ad te, ha- *Cap. 9.* bentem spiritum mutum, qui vbicunque apprehenderit eum, allidit eum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit, & dixi discipulis tuis, vt eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit: O gneratio incredula, quandiu vobiscum ero? quandiu vos patiar; afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cùm vidisset illum, spiritus conturbauit eum, & elisus in terram volutabatur spumans. Et interrogauit patrem eius: Quantùm temporis est ex quo ei hoc accidit; At ille ait. Ab infantia, & frequenter eum in ignem, & in aquam misit, vt eum perderet. Sed si quid potes adiuua nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi: si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cum lachrymis, aiebat: Credo, Domine, adiuua incredulitatem meam. Et cùm videret Iesus currentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & ampliùs non introeas in eum Et exclamans, & multùm discerpens eum, exiuit ab eo. Et factus est sicut mortuus: ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit. Et cum introisset in domum, Discipuli eius secretò interrogabant eum.

eum: Quare nos non potuimus eiicere illum; Et dixit illis: Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire nisi in oratione, & ieiunio. ℟. Laus tibi Christe.

Oratio.

Ezech. 18. *Cap. 9.* OMnipotens sempiterne Deus, qui non vis mortem peccatorum sed eos semper tua gratia ad pœnitentiam vocando misericorditer sustines, & obstinatos Angelos, *Apoc. 21.* & impœnitentes, vt iustitia tua ostendatur, pœnis æternis deputasti qui omnia, tua misericordia, & iustitia, æquanimiter iudicando, reddes vnicuique secundum opera sua: te Domine sancte Pater, humiliter obsecro, vt tua immensa pietate liberes hunc famulum tuum N. à Satanica oppressione, qua acriter vexatur, vt sanitatem consequutus, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, & alta voce, ac forti animo, dicat:

Ecce ✝ Crucem Domini nostri *Apoc. c. 5* Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Deinde Exorcista aspergat obsessum aqua benedicta: postea incipiat dæmones abiurare, contra eos inuehendo, hoc modo.

CONIVRATIO.

AVdite, ô rebelles, iniquissimi spiritus, qui ob maximam, & inauditam temeritatem vestram hoc templum Christi N. imaginem eius signo sanctissimæ Crucis consignatam inuadere præsumpsistis, qui semper Deo conditori vestro obstinata, & deprauata vestra voluntate inobediẽtes extitistis: in nomine igitur & virtute, ac potentia Dei omnipotentis, cuius auxilium inuoco, *Apoc. c. 15.* Coniuro vos ✝ dæmones infernales, spiritus immundissimos, & per illud mirabile signum, quod beatus Ioannes vidit: signum scilicet misericordiæ, qua semper Christus Ecclesiæ suæ contra vos certanti subuenit. Signum etiam iustitiæ, qua vnicuique secundum opera sua retribuet in fine. Signum profectò mirabile propter diuinam sapientiam de singulis secundum opera sua mirabiliter disponentem. Signum magnum propter omnipotentiam, iudicia diuinæ sapientiæ exequentem, quia nemo resistere vel impedire aut mutare potest quicquid diuina sapientia decreuit. Coniuro *Dionys. Chartus. de quatuor nouissimis.* vos, ✝ nefandissimi spiritus per illum qui vobis, & omnibus spiritibus damnatis ad vestram punitionem septem damna constituit, quibus afficeremini, damnum irrecuperabile, qui perdidistis summũ, infinitum, & incommutabile bonum quod est Deus. Dolor desperationis, quę ex æternitate pœnarum vobis, & omnibus dãnatis orietur. Pœna interminabilis, quam habere vos oportet, quam pro temeritate vestra Deus vobis, & omnibus damnatis iustissimè infliget ad conterendam, contundendámque audaciam, & temeritatem vestram. Carentia omnium temporalium, quibus rectè, & ad meritum æternæ vitæ priùs vti voluistis. Carentia omnium bonorum spiritualium, quæ anteà, per spiritum, & deuotionem lucrari noluistis. Et seditio, animi æterna, quam ex timore seruili tunc patiemini: quia

prius spiritu timoris Dei expulso, pro peccatis vestris pati noluistis : quæ verè sunt plagæ septem Angelorum
Apoc. 15. affligentes omnes spiritus damnatos : plagæ (inquam) nouissimæ, quoniam in eis consummata est ira Dei, quæ inchoata erat in præsenti vita in peccatoribus declinantibus à bono, & facientibus malum. Hæc est ira Dei, ô miseri spiritus, quæ in vobis, & in omnibus damnatis consummata est, cùm in eis voluntas mutari non possit : quæ sicut corrigi non vult, sic nec corrigi potest, cui debetur consummata pœna, non quæ corrigit, sed quæ rebellem voluntatem frangit. Vide, ô scelerate spiritus, & cognosce tuæ damnationis status, & qualiter Deus benedictus puniat tuam sceleratam voluntatem, vt timore pœnarum illa à malo perpetrando retardetur : desine ergo, ô miserrima creatura, desine occupare hanc creaturam Dei N. & exi ab ea, nullatenùs ad illam rediturus. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

1. Tim. 6. DOmine Deus omnipotens, qui lucem inaccessibilem habitans famulis tuis custodientibus mandata tua, & pro defensione tui sanctissimi nominis contra diabolum viriliter pugnantibus, per claram visionem, & claritatem tuæ diuinæ essentiæ beatificando, præmia largiris, te humiliter deprecor, vt intercessionem illorum Sanctorum, qui maximo charitatis ardore in te lætitia inenarrabili gaudent, gratiam liberationis huic famulo tuo N. concedere digneris, vt à spiritibus immundis liberatus, & suæ pristinæ sanitati redditus, tibi fideliter seruiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COnjuro te, † spurcissime Dæmon, per illam beatificam, & claram omnium electorum visionem, quæ per mare vitreum à beato Ioanne nominatur, in qua Sancti, & electi vident in claritate diuinæ essentiæ omnia pertinentia ad suam glorificationem, quæ perlucidissimo vitro comparatur, quod est mixtum igne : quia quantò perspicaciùs illud summum bonum vident, & omnia in illo, tantò ampliùs, igne dilectionis ardent, & tenent ea, quibus semper fruituri sunt. Et ij sunt, qui vicerunt bestiam, & imaginem ejus. Tu siquidem, maledicte Dæmon, videns multos per fidem, spem, & dilectionem saluari, cœpisti fidem per mundi sapientiam : dilectionem per mundi pulchritudinem, & per gloriam creaturarum, spem impugnare, quod specialiter facies in fine mundi per Antichristum, & membra ejus, cùm videris appropinquare judicium vniuersale, & ideò quantò tunc major erit sæuitia tua ad perdendum, tantò indulgentior erit misericordia diuina ad eos juuandum. Vnde eos triplici merito, scilicet patientia, pudicitia, & sapientia spirituali fecit vincere bestiam, te scilicet, crudelem Diabolum cum membris tuis : quia per patientiam Christi, vicerunt crudelitatem persecutorum : per sapientiam spiritualem, vicerunt mundi sapientiam : per pudicitiam carnis, vicerunt pulchritudinem vanam hujus mundi : & ij sunt sancti Martyres, Doctores, & virgines sanctæ Ecclesiæ. Conjuro te,

Marginalia (right column): *Apoc.* [illegible] (beside "Dæmon, per illam beatificam"); *Ibidem* (beside "mo vitro comparatur"); *Ibidem* (beside "qui vicerunt bestiam")

te, † impiissime spiritus, per omnes illos sanctos, qui durissimum bellum contra te, & tuos complices atque membra illius superbissimi Luciferi, Christo duce, gesserunt, qui & cæteros in præmio salutis excedunt, quia quanto pericula maiora euaserunt, tantò de saluatione sua sinceriùs gaudent: qui ideò dicuntur stare supra mare vitreum, id est supra commune præmium remunerationis, quia habent visionem clariorem, & fruitionem beatiorem, & non solùm in animabus, sed etiam in corporibus habebunt hanc gloriam, in quibus pro Deo perpessi sunt, & diuersis laboribus temporalibus fatigati, ea pro amore Dei contemnendo, apud ipsum meruerunt, ideò etiam in corporibus præmiabuntur, quæ à beato Ioanne Euangelista citharæ Dei nominantur, quia pro eius amore illa castigarunt. Vnde & quanta in afflictis corporibus propter Deum fuit amaritudo suppliciorum tanta in eis in æternum redundabit dulcedo præmij, & ideò exultabunt sancti de salute sua, quia liberati sunt per Christum à vobis dæmonibus inimicis spiritualibus, qui eos in varia peccatorum discrimina attrahere nitebamini. Per hæc igitur mysteria, & omnia alia quibus, tu maledicte dæmon, potes constringi & ex hoc corpore fugari, te cogo, vt exeas ad hac creatura Dei N. cum omnibus sociis tuis, ad eam nunquam rediturus per illum, qui te victum ligauit, & regnum tuum destruxit, qui te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones de nomine, socijs, & de quo ordine fuerint: & si noluerint respondere, adhibeat ignem cum sulphure ardentem, eos profumigando: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus exercituum, qui tua omnipotenti virtute populum Israël per Moysem, & Aaron seruos tuos in manu forti, & brachio extento ab Ægyptica seruitute liberasti: & hominem diabolica fraude deceptum, per mortem vnigeniti Filij tui Iesu Christi: tua pietate, & misericordia è faucibus inferni eripere voluisti, cuius saluti, tua mirabili, sapientissimaque dispositione tu solus remedium inuenire potuisti, pro quo beneficio omnes Sancti te laudantes, tibi perennes gratias referunt, te suppliciter exoramus pro liberatione huius famuli tui N. qui diaboli dolis atteritur, vt è potestate eius, interueniente eiusdem Filij tui passione, tua benignitate eripias. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. *Exod 14.*

CONIVRATIO.

COniuro te † iterùm, nefandissime dæmon, per omnes illos Sanctos, qui laudantes Deum cantabant canticum Moysi, stantes super mare vitreũ: qui instar populi Israëlitici per manum Moysi liberati, cãtantis Deo canticum pro sua liberatione, & de victoria exultantis: sãcti electi liberati à sua seruitute per Christum, cantant illi gratias agẽdo de parta victoria contra Luciferum principem tuum, & eius membra. Cantant etiam canticum Agni, qui *Apoc. 15.*

eos liberauit, exultantes de subuersione spiritualis, & corporalis inimici, dicentes: Magna, & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens. Magna (inquam) quia nihil majus est, quantùm ad potentiam, quàm de illo triumphare, cujus potestati nihil comparabile est super terram. Nihil etiam est mirabilius quàm de operibus Luciferi, & ministrorum ejus sic dispensare, vt Deus omnes astutias vestras, quas contra ipsum, & genus humanum, & quicquid pro vestra voluntate scelerata facere arbitramini, contra vos vertat, & ipse Deus benedictus iuxta suam voluntatem hæc omnia secundum justitiam suam dispensat. Conjuro te, † iniquissime spiritus, per illum sacratissimum Agnum, qui pro nostra salute occidi voluit, qui ambulat super aspidem, & basiliscum, qui conculcat leonem, & draconem, qui occisus est ab origine mundi: quia passio, & mors ejus mox ab initio mundi effectum habere cœpit in eis, qui meritis eius à Deo Patre reseruati sunt. Conjuro te, † spurcissime Dæmon, per illum, cujus viæ justæ, & veræ sunt, qui est Christus. Iustus enim est in persecutores exterminando, & justos ab eorum persecutoribus liberando. Et verus in promissa præmia tribulatis per eos reddendo. Opera enim Dei sunt magna per potentiam, qua omnia, quæ vult, facit: mirabilia per sapientiam, qua omnia, sicut vult, disponit: justa per æquitatem, qua omnem injustitiam ab eis excludit: vera sunt per misericordiam, qua in se sperantibus semper assistit. Conjuro te, † sceleratissime Dæmon, per illam mirabilem, & sapientissimam dispositionem, qua Deus omnipotens, nostræ redemptioni viam adinuenit. Quid enim sapientius, quàm huic nostræ redemptioni viam inuenire, quæ impossibilis erat ex parte creaturæ, quæ ad hoc non sufficiebat? Erat impossibilis ex parte Creatoris, qui inhabilis erat ad moriendum. Quid potentius quàm ex mortali, & immortale vnum facere duo maximè distantia in vnius personæ simplicitate, sine compositione copulare? Quæ justitia rigidior, quàm in injustitia multa, etiam justum tradere? Et quæ misericordia lenior, quàm vt seruis parceret, filium affligere? quæ omnia misericordia sapientissimi Dei omnipotentis in opere nostræ redemptionis ostendit. Conjuro te, † pessime Dæmon, per illum, quem timent, & adorant omnes Sancti, & electi Dei, cui dicebat illa multitudo Sanctorum, Quis non timebit te, Domine, & magnificabit nomen tuum? Solus ille non magnificat, qui quantum est ex se, nomen illud ignorat, & ideò in illa vita omnes magnificabunt: quia omnes tunc, quantum sit illud nomen, manifestè cognoscent, & videbunt: quia solus pius est. Illi enim pium Deum habent, qui non solum pium esse sciunt, sed etiam in sua fœlicitate experientur: quando omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu eius: quod tunc erit quando omnes venient ad judicium: qui modò se liberos putant, venient ad Dei veram cognitionem, qui tua deceptione iam dispersi sunt per varios errores: & adorabunt in conspectu Dei, qui vnum Deum omnipotentem, & justum esse cognoscent, ideò ejus justitiam commendabunt, dicentes: Quoniam judicia tua manifesta sunt. Tu siquidem, ô nefandissime spiritus, in præsenti ob hoc Deum ignoras:

Ibidem. *Ioan. c. 41* *Esa. 43.* *Apoc. 13.* *Apoc. 15* *Henricus Arphius lib. 1. myst. Theo. c. 7* *Apoc. c. 15.* *Ibidem.*

ignoras: quia judicia eius manifesta non vides, tunc autem judicia eius manifesta tibi erunt, & omnibus: & ob hoc vnum Deum omnipotentem esse, ignorare non poteris: quia illum, vt formidabilem Iudicem tuum, in tui damnationem cognosces. Soli ergo justi ex amore Deum adorabunt: quia vident eum, sicuti est, vos verò rebelles ejus, & membra vestra perhorribilia judicia cognoscentes, timebitis eum ex timore, inuiti, & coacti, contra vestram obstinatam voluntatem. Per illum ergo te constringo, & cogo vt exeas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noster Iesus Christus suo sanguine, passione, & morte dignatus est redimere. Qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Domine Iesu Christe, Filij Dei viui, qui ex maxima charitate tua, qua humanum genus dilexisti, in hunc mundum veniens, viam perueniendi ad æternam beatitudinem tuis fidelibus ore tuo docuisti: & ne ab illa deuiarent per prædicatores tuos illam ostendere voluisti, vt corda seruorum tuorum ad te conuerterent: te, piissime Redemptor, deuotè per immensam pietatem tuam deprecor, vt hunc famulum tuum N. ab oppressione Dæmonum liberes, & liberatum custodire digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum, Amen.

Ioan. c. 3.

CONIVRATIO.

Conjuro te, † iniquissime Dæmon, per illam magnam vocem, quæ exiuit de templo, præcipiens septem Angelis, vt effunderent septem phialas iræ Dei in terram: quæ vox omnipotentis Dei est Magna equidem, quia exiens è templo sanctæ Ecclesiæ, magna voce prædicatoribus suis præcipit, vt effundant phialas iræ Dei, suas scilicet prædicationes, ex quibus aliqui homines veniam placationis, aliqui verò iram vltionis sumunt. Super terram effundunt phialas suas, quando prædicant verbum Dei hominibus terrenis, vt eorum corda conuertant ad Dominum Deum suum. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illum primum Angelum, id est Christum, qui tunc effudit phialam suam, quando prædicauit Iudæis pœnitentiam suorum peccatorum, in quibus vulnus sæuum, ac pessimum infidelitatis, & obstinationis factum est, ex quo alia peccata procedunt, & tale vulnus factum est in hominibus, qui habent characterem bestiæ: & imaginem ejus: quia qui, Domino derelicto, te venerantur: & infidelitatem, quæ est character ejus, sequuntur, ejusdem impietatis vulnere pessimo peribunt. Conjuro te, † spurcissime Dæmon, per illum secundum Angelum, qui ex præcepto Dei effudit phialam suam in mare, in quo mortua est omnis anima viuens, quia tempore Antichristi (te instigante) sequaces ejus non solùm non obedient prædicatoribus Dei, & eorum salutaribus monitionibus, sed etiam seruorum Christi stabilitatem vndis amaræ persecutionis insectabuntur vsque ad sanguinis effusionem. Conjuro te, † malignissime spiritus, per tertium Angelum, qui phialam suam effundit super flumina, & fontes aquarum, quando prædicatores proponũt verbum Dei super hæreticos, & Ecclesiæ persecutores, qui dicũtur bibere sanguinem, sicut sanguinem

Apoc. 15. *Ibidem.* *Apoc. 16.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Aposto

Apostolorum, & Prophetarum fuderunt, vt rectè ei dicatur: In sanguine peccasti, & sanguis te persequitur. Coniuro te, † sceleratissime dæmon, per quartum Angelum qui ad imperium Dei effundet phialam suam in Solem, qui æstu magno homines affliget, quando ille perditus homo, & filius perditionis, & maledictionis æternæ Antichristus, sua superbia tumens, non cæcum, neque tenebrosum: sed Solem iustitiæ se esse appellabit. Qui phialam, sacram scilicet Scripturam supereffusam sibi per sanctos Doctores ferre non valens, indignabitur, & irascetur: & ad tantam insaniã se, & suos prouocabit, vt non solùm sanctos imò ipsum Deũ audeat blasphemare, qui habet potestatem super has plagas. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per quintum Angelum, qui iussu Dei effundet phialam suam super sedem bestiæ, id est super potestatem iudiciariam Antichristi, quando terrenæ felicitatis falsa lætitia contenebrabitur, vt sicut iustus labores fructuum suorum manducabit, sic impius ille homo dignis blasphemiæ suæ pœnis expositus, quasi lingua sua saturabitur, vt rectè de eo & suis ministris, dicatur: Commanducauerunt linguas suas prę dolore. Coniuro te, † iniquissime spiritus, per sextum Angelum, qui ex diuino præcepto effudit phialam suam super flumen illud magnum Euphraten, ex qua aquæ eius desiccatæ sunt vt præparetur via regibus ab ortu Solis. Licet enim Deus omnipotens per prædicatores suos effundat doctrinam suam in corda hominum, vt eos ad se conuertat, tamen (tua persuasione decepti) aliquando, & sæpè reprobi, post effusionem, & prædicationem doctrinæ sacræ, nolunt se corrigere, sed in maiorem excæcationem præcipitantur, è quibus, velut ex ore draconis, exeunt spiritus immundi, id est verba peruersa quibus seducunt corda hominum per falsam doctrinam, & in eis generant diabolum, sicut fideles Christi per doctrinam eius, ipsum generant in cordibus fidelium. Et hi spiritus exeunt per modum ranarum, quæ, sicuti luto morantes, garrulæ sunt & aliis quietem auferunt: sic isti tui sequaces bonis infesti sunt, & eorum pacem impediunt. Per virtutem igitur Domini nostri Iesu Christi, te constringo, maledicte dæmon, vt statim exeas ab hac creatura Dei N. & sine mora vadas ad loca tibi à Christo deputata, quam ipse dignatus est ad suam sanctam gratiam euocare. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem. (margin, at "In sanguine")

Ibidem. (margin, at "spurcissime dæmon")

Ibidem. (margin, at "sextum Angelum")

Hic Exorcista conetur scire causam, quare dæmones non recedant: & si responderint se detineri à superiore dæmone: tunc præcipiat alteri, ne illos impediat, quibus peractis, sequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, piissime redemptor, qui Ecclesiam tuam benignissima pietate tua coadunasti, & eam semper ab erroribus illæsam & intactam custodire voluisti, qui seruos tuos, ne in nouissimis temporibus per maximas tribulationes ab illa recederent, tua sanctissima doctrina in fide confirmasti: & ne minas, & terrores illorum temporum timerent, eos cautos reddidisti: præsta quæsumus: vt per virtutem tui sanctissimi nominis, dæmones hanc craturam tuam N. vexantes

vexantes expellere valeam: vt tua misericordia ab eis liberata, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. 16. Conjuro te, † spurcissime spiritus, per septimum Angelum, qui vt jussionem Dei adimpleret, effudit phialam suam in aërem, ex quo facta est vox magna de templo, & throno, & terræ motus magnus, qualis nunquam fuit: cujus tremore ciuitas magna facta est in tres partes. Iste equidem Angelus effundet phialam, id est prædicationem suam, in aërem: quia manifestè loquens, Antichristum aduenisse nuntiabit: quo audito, Sancti viriliter agent, dicentes: Factum est: venit vltimus dies, moriamur pro Christo. *Ibidem.* Tunc enim, ô scelerate Dæmon, ciuitas tua magna, id est peruersi homines hujus mundi diuidentur in tres partes: vna est, paganorum: altera, hæreticorum: & alia, hypocritarum, qui cùm diuisi, & separati fuerint à veris Christianis, per illud vltimum Iudicium, tunc Babylon illa magna, mater abominationum, corruet. Apoc. 17. Conjuro te, † iniquissime Dæmon, per illum Angelum, qui beato Ioanni declarauit mysterium damnationis illius meretricis magnæ, quæ Antichristum, & ministros ejus significat, quæ sedebit super aquas multas, id est super plures populos, super quos regnabit. Hic enim (te adjuuante, & operante) plenus erit nominibus blasphemiæ, & tua impietate, qui superbia inflatur, eriget se contra Deum, & sedebit super te, bestia: quia (te hortante) reprobi tunc per diuersa vitia corruent. Iste enim maledictus homo Antichristus erit ornatus auro, & lapidibus pretiosis, quæ sunt diuitiæ, & gloria hujus sæculi, quibus fulgebit. *Ibidem.* Defert etiam poculum aureum: quia sua persuasione, ad hanc transitoriam delectationem homines alliciet, quibus miseros homines ab amore Dei retrahet. Sed gaudere debet verus seruus Dei: quia etsi iste iis ornamentis habilis sit ad decipiendum suos sequaces, non tamen fideles: quia habet signum manifestum in fronte, quod est Babylon magna, mater fornicationum. *Ibidem.* Magna fuit, quia peccato captiuauit populum Dei. Conjuro te, † scelerate Dæmon, per illum, qui per Angelum dignatus est exponere beato *Ibidem.* Ioanni Euangelistæ sacramentum mulieris meretricis, quam sedentem super bestiam ipse viderat. Bestia, quam vidisti, (inquit) fuit & non est, & ascensura est de abysso, est diabolus, qui homines bestiales facit, cùm eos ad peccatum inducit: fuit ante Christi aduentum, quia tunc maximam potestatem habebat: sed non est, quia post Christi aduentum, licèt penitùs potestatem non amiserit, multùm tamen debilitata fuit. *Ibidem.* Tempore autem Antichristi talis bestia ascensura est de abysso: quia potestatem priorem accipiet, tamen finaliter, mortuo Antichristo (qui ampliùs non habebit locum tentandi) in interitum ibit, quia tecum detrudetur in infernum cum suis satellitibus, ex quorum numero, tu, maledicte spiritus, existis. Exi ergo, scelerate, ab hoc famulo Dei N. & ne differas parere mandatis, tibi in nomine Iesu Christi Nazareni crucifixi factis. Qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem, Amen.

Oratio.

Psal.148 OMnipotens, sempiterne Deus, qui per verbum tuum ex nihilo omnia creasti, & ea à tuo ordine, diabolica fraude delapsa, per mortem eius mirabiliter restaurasti, cuius præsentia Ecclesiam tuam illuminare mirabiliùs decreuisti, & *Apoc. c.18.* regnum peccati eius doctrina destruere voluisti, monens vnumquemque nostrum recedere à seruitute illius, pro qua liberatione omnes Sancti exultantes, gratias inenarrabiles tibi perenniter referunt: te, Domine sancte Pater, humiliter exoro, vt per immensam charitatem tuam, virtutem fugandi dæmones ab hoc famulo tuo N. misericorditer mihi tribuas: vt à potestate eorum liberatus, & suæ pristinæ sanitati condonatus, tibi seruire possit. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Ibidem. COniuro te, † pessime dæmon per illum alterum Angelum descendentem de cœlo, habentem pietatem magnam, ex cuius gloria illuminata est terra, qui exclamans in fortitudine, dicebat: Cecidit, cecidit Babylon illa magna, & facta est habitatio dæmoniorum. Angelus enim iste erat Christus nuntius paternæ voluntatis, qui de cœlo descendit, cùm carnem, & animam in vtero virginali assumpsit, qui magnam potestatem habere dicitur, quantùm ad vtramque naturam: De potestate diuina dicitur: Potestas eius, potestas æterna, *Dan.7.* quæ non auferetur. De humana autem, dicit ipse: Data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra. A quo illuminata est omnis terra, id est Ecclesia electorum: quia ef- *Matth. 28.* fugando à cordibus fidelium tenebras peccatorum, & ignorantiæ, illuminauit omnem venientem in hunc mundum. Clamauit autem *Apoc. c.19.* Christus contra regnum peccati, *Apoc.18.* quando destruxit illud sua morte, dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna. Cecidit (inquam) per duplicem damnationem, animæ scilicet, & corporis: quia obstinati peccatores, & omnes tui sequaces tecum damnabuntur in corpore, & anima: & facta est habitatio dæmonum: quia dæmones in cordibus *Ibidem.* impiorum habitantes, per carnis illecebras immundi spiritus dicuntur. Babylonia igitur, congregatio prauorum, habitatio dæmoniorum est: quia dum in tenebras peccatorum ruunt, quos, nisi malignos spiritus habitare in eis intelligere possumus; Coniuro te, † superbissime dæmon, per illũ Angelum, qui est Christus qui maximo amore affectus erga salutem seruorum suorum, & nos exhortans ad pœnitentiam admonet, vt exeamus à congregatione *Ibidem.* prauorum, dicens: Exite de illa populus meus, ne participes sitis delictorum eius. Exite (inquam) animo & non faciatis opera eius, nec *Ibidem.* facientibus consensum præbeatis. Et non solùm nobis exire præcipitur sed etiam iubetur ministris diaboli, vt duplicent illi pœnas, & tormenta, in corpore scilicet, & anima. *Iob.c.14.* Tradite (inquit) illam calori, & frigori vt transeat ab aquis nimium ad calorem nimium, reddite illi æternam pœnam, vt puniatur non solùm pro actualibus peccatis, quæ commisit: sed etiam pro voluntate, qua illa commisit: quia ipsi reprobi æternaliter si viuerent, æternaliter peccare vellent. Conjuro

te,

te, † nefandissime Dæmon, per illud magnum gaudium, & exultationem, quam omnes Sancti, & electi Dei facient, reddentes gratias Deo de beneficiis ab eo acceptis, dicentes: Laus, & gloriam, & virtus Deo nostro, quia vera, & justa sunt judicia ejus, qui judicauit de meretrice magna: quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus ejus. Et non solùm Sancti minores de hac damnatione Babylonicæ ciuitatis, & omnis idololatriæ laudabunt Deum: sed etiam illi majores, qui in Ecclesia fuerunt judices, & doctores aliorum: & ideò pusilli, & magni laudabunt tunc Deum: ista vox est Ecclesiæ, cùm in die Iudicij ab ea exierint omnes mali, & æterno igne cruciabuntur, & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: quia superbia tua, & tuorum sequacium æternaliter in te, & in omnibus damnatis obstinatis durabit, propterea fumus ascendit: quia in præsenti sæculo Babylon ista tua ex parte crematur, & in perditionem vadit, sicut Hierusalem in illis Sanctis, qui de hoc sæculo migrarunt, transit in paradisum. Conjuro te, † immundissime spiritus, per illam vocem, quam audiuit beatus Ioannes laudantem Deum, & dicentem: Laudate Deum, quoniam regnabit Dominus noster omnipotens: gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei: quia venerunt nuptiæ agni: gaudio scilicet, & lætitia duplici, quam habebunt Sancti. Primò, quia videbunt regnum peccati penitùs extinctum, ex quo eis adueniet magnum gaudium, lætabuntur de securitate diuinæ fruitionis æternæ. Secundò, de saluatione justorum, de qua maximè gaudebunt Sancti: quia regnum Dei ex eorum salute completur. Gaudere igitur debemus, quia venient nuptiæ agni, quando Ecclesia Domino in thalamo regni cœlestis sociabitur, si tamen hîc per opera justitiæ spirituali conuiuio & perenni regno se dignam exhibeat, vt, iuxta Domini parabolam, adueniente sponso, lampades suas ornatas, & accensas teneat. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illum, qui vocat nos ad cœnam agni: quia sicut in fine diei omnium cœna est, sic finito præsentis vitæ tempore, ad refectionem supernæ contemplationis Sancti ad cœnam agni vocantur. Beati igitur, qui ad cœnam illam cœlestem agni vocati sunt, vbi induti stolis albis omnes gaudebunt cum Christo, illa inseparabili conjunctione, fruendo illa diuina essentia in sæcula sæculorum. Amen.

Apoc. c. 19. *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Hic interroga patientem, quicquid illi interiùs suggerit dæmon, applicando illi remedia, & exhortationes, prout opus erit, denuò sic sequere.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens, secundùm immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam, homines, & angelos electos ad æternam, & immarcessibilem, cœlestémque beatitudinem, & contemplationem tuæ diuinæ essentiæ æternaliter prædestinasti, vbi cum Filio tuo, & Spiritu sancto, in æterno, & infinito gaudio in illa beatissima, æternalique, & perenni visione fruentur, vbi de sua æternali, ac firmissima beatitudine securi,

Ex Dyonysio Chartusiano de quatuor nouissimis.

in illa cœlesti patria omni lætitia jucundabuntur. Te, Domine sancte Pater, qui Angelos tibi, tuæque immensæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in sua creatione acceptis rebelles, & ingratissimos è cœlo eiiciens, ad infernale supplicium, tua immensa virtute, & potentia depulsi, humiliter deprecor per pietatem, & misericordiam illam, qua justos saluas, vt virtutem expellendi Dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à Diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restitutus, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Conjuro te, † iniquissime spiritus, per illam inexcogitabilem, immarcessibilem gloriam cœlestem, quam præparauit Christi fidelibus, & electis suis in illa cœlesti beatitudine, quæ à beato Ioanne Euangelista sub nomine cœnæ agni appellatur, quando dicit. Beati, qui ad cœnam nuptiarum agni vocati sunt. Conjuro te, † scelerate Dæmon, per illam benedictam, & sanctissimam Trinitatem, quæ in tui dedecus, & opprobrium ô miser Dæmon, omnes ciues cœlestes reficit illa suauissima, & præstantissima refectione spirituali Christi, qui merito suæ salutiferæ passionis, nobis januam, & aditum regni cœlestis reserauit. In quo æternæ salutis regno, quod ex maxima superbia, & temeritate tua perdidisti, omnis anima fidelis Filio Dei perfectissimè desponsatur, & inseparabiliter per beatissimam visionem, atque completam fruitionem vnitur: vbi vnicuique menti beatæ nobilissima, & jucundissima, æternalisque cœna, quæ est refectio gloriosa summè confortans, & sine fastidio satians, exhibetur. Conjuro te, † maledicte, ac nefandissime spiritus, per Deum Patrem omnipotentem, qui suis electis claram sui ipsius cognitionem & fontalem, deliciosissimamque deitatem, ac ineffabilem charitatem præbet: qui taliter humanum genus dilexit, vt Filium suum vnigenitum pro ejus salute daret. Conjuro te, † ingratissime spiritus, per vnigenitum Filium Dei Iesum Christum Dominum nostrum, qui, cùm in patria erimus, illuminationem mentis ad cognoscendum suæ incarnationis mysterium, & suam glorificatam humanitatem, ac omnem ipsius fœlicitatem, & gloriam nobis præbebit. Conjuro te, † spurcissime Dæmon, per Spiritum sanctum paraclytum à Patre, & Filio procedentem, qui in illa suauissima, dulcissima, ac beatissima, sempérque jucundissima cœlesti cœna ciuium supernorum, mentibus beatorum largitur splẽdidissimam jucũdissimamque totius superbenedictę Trinitatis notitiam, & omnem suam charitatem, dignationem, & pietatem, quibus mẽtes Sãctorum abundantissimè nutriuntur, excellentissimè deificantur, suauissimè inebriantur, inseparabiliter vniuntur, supernaturaliter nobilitantur, gaudiosissimè satiantur, atque æterna securitate fruuntur. Hæc est illa cœna, quæ tibi, ô iniquissime spiritus, parata fuerat à Deo, quam ob maximam, & inauditam temeritatem tuam tam mirabiliter perdidisti, quando in tanta nobilitate constitutus, vt ingratissimus insipiens, & stolidus dicebas in corde tuo tuum blasphemando conditorem: In cœlum conscendam, super

Ex Dionysio Chartusiano de quatuor nouissimis.

Osea.c.2

Esa.1

Apoc.

Ioan.c.3.

Mat. 13.

Symbolũ Nicenum.

Esa.

Ma. c.

per

per astra Dei exaltabo solium meum, Esa. 14. ascendam super altitudinem nubium, ponam sedem meam ad Apoc. 19. aquilonem, & ero similis altissimo. Ex qua temeritate eiectus è cœli fastigio, ad infernum detraheris, ô infœlicem commutationem, & justissimam pœnam. Quale refrigerium erit tibi, tuisque complicibus in illo perenni inferno, vbi tot tormenta vobis sunt præparata. In ipso enim æternæ mortis chaos, in quo erit habitatio tua sempiterna, quid aliud inuenitur, nisi jugis flamma, perseuerans tribulatio, perpetua, atque infinita pœna, & totius mali calamitas? Vbi etiam igneus fluuius, & fœda palus omnia complet; Matth. 13. Atque vtinam mors posset in his subuenire angustiis. Sed (quod est horribilius) adhuc viues in tormentis positus, vt cruciatibus guberneris: vbi vlulatus, & planctus, gemitúsque, & mugitus continuè personant, simúlque clamor vbique confusus attollitur: quem dira vis tormentorum exagitat, & incendij arsura extorquet. Hæc autem tribulatio, quæ illic miseros excipit, nullo termino finitur, nulloque fine concluditur: sed flammarum Esa. 66. atroci adustione cõsumitur. Ibi enim vermis, qui nunquam moritur, & ignis, qui nunquam extinguitur, atque stridor dentium semper sentitur, gehenna, lethaléque frigus, glacies & fames pessima, & sitis immensa, dolor perpetuus, & continuus languor, sæua pestis, & indicibilis lues, tenebræ densissimæ, & nox obscuritatis horrendæ. Ibi nulla requies vobis miseris dabitur, vbi Matth. 6. 13. omnia mala, & cuncta tormentorum genera inueniuntur. Mors immortalis, defectus indeficiens, & infinitus. Hæc est commutatio, & merces tua, ô miserrima creatura, quæ tibi, & tuis complicibus constituta est, quam ob superbiam, & malitiam tuam meruisti: quia immensa illius cœlestis patriæ gaudia gustare noluisti. Per illam igitur cœlestem cœnam, & spirituale conuiuium te adiuro, † constringo, & cogo, maledicte spiritus, à Deo maledictus, & in tenebris æternaliter præcipitatus, vt exeas, & recedas ab hac creatura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus sua passione, & morte redimere dignatus est, & vade ad sedes infernales, seu ad loca tibi à Deo deputata. Quòd si more tuo bestiali obedire nolueris, & præcepta mea tibi in virtute Dei facta, obstinatè contempseris, ego vt minister Christi, licet immeritus; potestate mihi ab illo tradita, ex nunc impero Lucifero, & omnibus furiis infernalibus, vt contra te insurgant, & irruant, te omnibus pœnis excrucient, & in stagnum ignis, & sulphuris te præcipitent: ibi acriùs, & duriùs solito cruciandus. Et maledictio, ac ira Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & indignatio ejus veniant super te, spiritus rebellis, quæ te, & omnes tibi fauentes Luc. 2. omnibus pœnis supradictis afficiant, & excrucient in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, rex potentissime, qui Ecclesiam tuam in nomine tuo congregatam, & in sanguine tuo redemptam, tua pietate conseruare non desinis, qui nos per mortem tuam è faucibus diaboli eruens, clausum vitæ æternæ ostium aperuisti, fideles tuos de antiquo

hoste, tua gratia triumphare fecisti, quos ad cœlestem, & æternam patriam, per prædicatores vocare non desinis, qui tua omnipotenti virtute de cœlo descendens, illum refugam tyrannum diabolum, & satanam ad infernum deputasti, te, piissime Fili Redemptor mundi, humiliter exoro, vt per virtutem tuæ sacratissimæ passionis, gratiam expellendi Dæmones ab hac creatura tua N. mihi misericorditer impendere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Conjuro te, † malignissime Dæmon, per illum fortissimum, & inuincibilem Iesum Christum, qui sedet super equum album, qui vocatur fidelis, & verax, qui cum justitia judicat, & pugnat, cujus oculi sunt vt flamma ignis, habens nomen scriptum, quod nemo nouit, nec ipse, cujus vestis erat aspersa sanguine, cujus nomen est verbum Dei, Rex regum, & Dominus Dominantium. Vidit enim beatus Ioannes (in tui dedecus, ô scelerate spiritus) cœlum apertum, vt qui inuitati fuerant ad illam cœlestem cœnam agni, possent introire, quod clausum extitit ante Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem propter peccatum Adæ: apertum est autem post ejus Ascensionem: quia morte sua deleuit chirographum peccati. Christus enim, ô inique spiritus, (in tui confusionem) habet nomen illud nouum, quod nemo nouit, nisi ipse, & simul tota Trinitas. Habet vestem aspersam sanguine, id est humanitatem suam, quæ (in tui damnatione) in sua passione tota aspersa fuit, sanguine. Habet etiam illam vestem aspersam sanguine: quia (in tui opprobrium) est circundatus Sanctis omnibus, qui in hoc Martyrij bello pugnantes, alij affecti sunt martyres facto, & alij voluntate: qui sequuntur Christum in equis albis: quia eorum corpora, & luce justitiæ, & castimoniæ candore claruerunt. Tenet Christo in vestimento scriptum: Rex regum, & Dominus dominantium: quod nemo alienus à fide potest accipere. Ecclesia autem non atramento, sed Spiritu Dei viui in tabulis cordis scriptum tenet. Et describitur in vestimento Christi: quia mysterio Deitatis, in quo Dei Filius vestitus est humana carne, & opere passionis ejus illius nobis majestas, regnumque aperitur, quod tua peruersitate clausum omnibus fuit. Et fidelis, & verax Christus: quia quod promittit, sine dubio implet, & cum justitia judicat, & pugnat: quia debellando vos aëreas potestates, ejus justitia ante potentiam præiuit, quando solus calcabat torcular, pro nobis mori voluit, vt justitiæ satisfaceret. Habet denique oculos, vt flammam ignis: quia per gratiam illustrat mentes seruorum suorum fidelium. Conjuro te, † maledicte Dæmon, per illum mirabilem Angelum, quem Ioannes in Sole stantem vidit, voce magna clamantem, id est Christum, qui in Ecclesia justorum, quæ Soli comparatur, stat: quia in patria fulgebunt sicut Sol. Clamat autem in aues, quæ volant per medium cœli, id est ad animas volantes de peccato in peccatum, illas, quantum in se est, vocando ad pœnitentiam: clamauit per seipsum, clamat nunc, & per suos Prædicatores tempore Antichristi clamabit, qui vocabunt populos suis prædicationibus ad

Marginalia: Apoc. 19. — 1. Tim. 6. — Coloss. 2. — 1. Tim. 6. — Apoc. — Epist. 19. — Psal. — Apoc. — Ibidem. — Ibidem.

ad regnum cœleste, dicentes: Venite ad cœnam agni. Magna profectò erit audacia Antichristi, ô miserrime spiritus, qui (te astante, & instigante) cum suis satellitibus audebit pugnare cum Christo, sedente in Ecclesia suorum fidelium: sed ejus temeritas citò peribit: quia apprehendetur bestia, & psuedo-prophetæ, & mittentur in stagnum ignis ardentis, & sulphuris: tunc enim Antichristus, & hæretici tui detrudentur tecum, ô bestia teterrima, in infernum, & in stagnum ignis, & sulphuris. Conjuro te, † sceleratissime Dæmon, per illum
Apoc.10. fortissimum Angelum, quem Ioannes vidit descendentem de cœlo: habentem clauem abyssi, qui tenens catenam in manu sua, apprehendit Diabolum, serpentem antiquum, qui est Diabolus, & Satanas, & ligauit, & misit eum in abyssum, & clausit ostium, & signauit super illum, vt ampliùs non seducat gen-
Psal.18. tes, qui est Christus Iesus Dominus noster, qui paterna potestate præditus, descendit in carne, inclinauit cœlos, & descendit cum prin-
Apoc.10. cipe tuo Lucifero bella gesturus, atque illo ligato, vasa ejus destructurus, est apprehendens serpentem antiquum, qui dicitur Diabolus, quia criminator, & Satanas: quia aduersarius ligauit eum à passione sua vsque ad finem mundi, & misit eum in abyssum per mille annos, postquam soluendus est à carcere, vt seducat gentes. Sed paruo tempore durabit ejus malitia: quia ignis descendens de cœlo deuorabit suos sequaces, & ipse tecum mittetur in stagnum ignis, & sulphuris, vbi cruciabimini die, ac nocte in sæcula sæculorum. Conjuro te, † pessime dæmon, per illum, qui sedet super thronum magnum, & candidum, à cujus conspectu fugit terra, & cœlum, qui est Christus Iesus Dominus noster, qui sedet super Ecclesiam candidam non habentem maculam, neque rugam, ante cujus conspectum fugit cœlum, & terra, vt ipse insinuat, dicens: Cœlum, & terra transibunt. Iterum conjuro *Ioan.c.3.*
te, † scelerate dæmon, per Deum altissimum, & per Iesum Christum Saluatorem nostrum auferentem peccata mundi, cujus creaturam, nefandissime spiritus, artibus tuis tentare, & occupare ausus fuisti: & tibi præcipio, vt illam desinas molestare; contremisce, immundissime spiritus, initium omnium malorum, transgressor veritatis, justitiæ persecutor, author fornicationum, seminator zizaniarum, dissipator pacis, lator discordiæ, pessime dux tenebrarum, mortis inuentor, janua inferni, deuorator animarum, omniumque malorum causa. Recede ergo, per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi ab hac creatura sua N. cum omni tua damnata societate, relinquendo ipsam sanam, & liberam, vt inuenisti, pro qua ipse Dominus noster Iesus Christus ob suam misericordiam, & pietatem dignatus est crucifigi, & mori. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

IMPROPERIA EXPROBRANTIA DÆMONES.

AVdi igitur, insensate, false, reprobe, & iniquissime spiritus: *1.Pet.5.*
Inimicus fidei: Aduersarius generis humani: Mortis adductor: Vitæ raptor: Iustitiæ declinator: Malorum radix: Fomes vitiorum: Seductor hominum: Proditor gentium: Incitator inuidiæ: Origo auaritiæ: Origo

Origo auaritiæ : Causa discordiæ : Excitator malorum : Dæmonum magister : Miserrima creatura : Tentator hominum : Deceptor malorum angelorum : Fallax animarum : Dux hæreticorum : Pater mendacij : Fatue bestialis : Tui creatoris inimice: *Ioan.6.1.* Insipiens ebriose : Iniquus, & iniquorum caput : Prædo infernalis : Serpens iniquissime : Lupus rapacissime : Sus macra , famelica , & immundissima : Bestia eruginosa : Bestia scobiosa : Bestia truculentissima : Bestia crudelis : Bestia cruenta : Bestia omnium bestiarum bestialissima : Ejecta de paradiso : De gratia Dei : De cœli fastigio : De loco inenarrabili : De societate , & *Isaia 14.* consortio Angelorum : Immundissime spiritus initium omnium malorum : Transgressor bonæ vitæ : Veritatis , & justitiæ persecutor : Auctor fornicationum : Seminator zizaniarum : Dissipator pacis : Lator discordiæ : Pessime dux tenebrarum: Mortis inuentor : Ianua , & vorago inferni : Crudelis deuorator animarum : Omniumque malorum causa. Malignissime dæmon : Spurcissime Spiritus : Nefandissime susurrator : Nequissima creatura : Vilissime apostata : Scelestissime latro : Impiissima bestia infernalis : superbissime & ingratissime spiritus : Iniquissime refuga, tyranne : Omni bono vacue: Plene omni dolo , & fallacia : Ho- *Matth. 6.25.* minum exterminator : Derisio totius angelicæ naturæ : Meledicte Satana à Deo : Excommunicate à tota cœlesti curia : Blaspheme Dei , & omnium Sanctorum : damnate à Deo , atque damnande : Spiritus Acherontine : Spiritus tartaree : Fili perditionis : Fili maledictionis æternæ : Rebellis Dei, & totius cœlestis curiæ : Serpens crudelissime : Draco iniquissime Creatura dãnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam nequitiam tuam. Audi (inquam) superbiam tuam , & iniquissimi principis tui. Cùm itaque ipse nequissimus Satanas caput tuum, & princeps omnium iniquorum tyrannidem suam , quam , solùm exercere poterat in filios Adæ ab ipso seminali ratione propagatos , extendere præsumpserit in summum Imperatorem , Regem regum , & Dominum dominantium , Deum , & omnipotentis Dei Filium vnigenitum , agnum immaculatum , in quo non habebat quicquam : & ob hoc ab ipso Domino Iesu Christo *Apoc.* Saluatore nostro , qui dilexit , & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo , ipse Satanas cum omnibus Angelis suis apostaticis, de quorum numero tu , miserrime , & inique inuasor , excæcatus existis , à Deo judicatus , superatus , captiuatus & vinctus fuerit : & nos omnes in ipsum credentes in virtute Deificæ Trinitatis baptizatos , & aliis Sacramentis ab ipso Filio Dei institutis , initiatos de potestate tua iustè, potenter eripuerit. Idcirco, spurcissime , malignissime , & immundissime spiritus , in virtute , & potestate ipsius summi Imperatoris Iesu Christi Domini nostri , te conjuro , ✠ & per omnia alia , quibus potes constringi , ligari , fugari , & cruciari , & de loco ad locum mitti vt quàm citissimè exeas ab hac creatura Dei N. & plasmate Christi, cum omnibus adhærentibus , & tibi fauentibus , quam Dominus noster Iesus Christus suo sanguine dignatus est redimere , & a faucibus tuis eripere , Da igitur locum Spiritui sancto , per hoc signum sanctæ ✠ Crucis Domini nostri Iesu Christi. Qui venturus est judicare viuos , & mortuos , & te maledicte

spiritus

spiritus, & sæculum per ignem, Amen.

CONIVRATIO.

Ex anti-
qui
Exorcis-
mis.

NEc te lateat, maledicte dæmon nec te lateat creatura damnata reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam tuam, imminere tibi tormenta, diem Iudicij sempiterni, diémque, qui venturus est, velut clibanus ardens, in quo tibi, atque angelis tuis sempiternus erit præparatus interitus: ideò pro tua nequitia damnate, atque damnande, da honorem Deo † viuo, & vero: da honorem Iesu † Christo Filio eius Domino, & Saluatori nostro: da honorem Spiritui † sancto paraclyto, & tremens gemensque ab hac creatura Dei N. discede cum omnibus maleficiis incantationibus, ligaturis, signaturis & facturis tuis, ad eam nunquam rediturus, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

EXPROBRATIO IN SATAN.

AVdi ergo, ô miserrime & iniquissime spiritus, qui tam immensa, atque ineffabilia dona à tuo conditori in principio tuæ conditionis recepisti: audi (inquam) tu, qui in signum maximæ ingratitudinis tuæ, non solùm rebellis, & ingratissimus extitisti, sed etiam vice illius ab Angelis, ab hominibus, & à Christo adorari voluisti. Deus enim omnipotens, magnus, & admirabilis, cum ab æterno in se beatus existens nulla creatura indigeret: ex sua tamen benitate, & ineffabili potentia, te & omnes angelos creando tanta pulcritudine, sapientia, & magnitudine exornauit, vt astra matutina esse possent. Quod cernens ille maledictus Lucifer, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, non solùm gratias de immensis donis suo creatori non reddidit rebellis, & ingratissimus contra ipsum pugnare cœpit. Qui licet nullam causam verã inimicitiæ aduersus Deum haberet, falsam tamen sibi confinxit. Cum enim Deo benedicto, ex sua mera liberalitate, naturam Angelicam creando, maximis muneribus, donis, & grãtiis decorare placuisset ille in signum maximæ ingratitudinis suę contra Deum superbiendo, dedit terga conditori suo. O ingratitudinem maximam, & inauditam temeritatem, æternali igne exurendam! Sed quomodò illud sufferre iam potes, quod omnipotens Deus de tui principis, singulorúmque vestrum pulcritudine, scientia, & magnitudine per Ezechielem prophetam profitetur, & dicit: Tu signaculum similitudinis: & cuius similitudinis, nisi sanctissimæ, atque adorandæ Trinitatis; quæ est magnitudo sapientiæ, & pulchritudo Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cujus magnitudini, sapientiæ, & pulchritudini adeò participastis, vt signaculum similitudinis appellaremini. Plenus sapientia, & perfectus decore, quia speciosum (inquit Dominus Deus) feci illum, in deliciis paradisi Dei fuisti. At tu vecors cùm in tanto honore esses, non intellexisti, sed hæc omnia in materiam superbiendi vertisti. O miserrime, quo nulla creatura miserior, non sufficiebat tibi, tuóque principi tanta largitas tui Conditoris, nisi ille à vobis vt Deus diceretur, vel existimaretur, nisi ipse Lucifer appellaretur Deus,

[Margin notes: Ezech. 28. — Ezech. 28. — Ibidem. — left margin beside Exprobratio: Exprobratio ... Dei (partly illegible)]

nisi adoraretur ab Angelis vt Deus, nisi prædicaretur, & ipse increatus; Negando quippe Deum suum conditorem esse, ausus est asserere se Deum esse. Ego (inquit) feci meipsum, Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi. Deliberasti apud te, ô bestia infernalis, cum tuo principe Lucifero, atque proposuisti in corde tuo, dicens: Ascendam super altitudinem nubium, & ero similis
Esaia 14 altissimo. Nimirum nubium nomine, cæteros angelos ille maledictus princeps tuus cognominauit ob magnitudinem & pulchritudinem suam: quia superbia tumens magnus videbatur in oculis propriis: ex quo tumore tantò omnes angelos semetipso viliores reputauit, quantò nubes candidæ, & lucidæ obscuriores sunt sole: quia arbitrabatur se esse tanquam Sol, & lux, qua nubes indigent, vt illustrentur, & pro tali haberi volebat. Sed re vera, ô miser, res non ita se habuit. Ista profectò determinatio cordis tui erat contraria proposito Dei: erat (inquam) contraria verbo, veritatique Dei, quod, & euentus probauit. Dicebas enim
Ibidem. in corde tuo: In cœlum conscendam, super astra cœli exaltabo solium meum, sedebo in monte testamenti in lateribus Aquilonis, ascendam super altitudinem nubium & ero similis altissimo. Nonne in cœlo eras, quando de cœlo ob superbiam tuam deiectus fuisti; Nonne super altitudinem nubium ascen-
Isa. 14. deras, cùm omnes Angelorum choros quamuis astra Dei essent, vt nubes comparatione tui reputasti. Quid est, ô miserrime spiritus quod dixisti, in cœlum ascendam, nisi tumor ambitionis, quo plenus existens, ambibas ascendere, in cœlum, vt cœli teneres imperium, sic exaltare super astra Dei solium tuum volebas, sic ascendere super altitudinem nubium vt adorareris & honorificareris concentu Angelorum, vt fieres similis altissimo. Hæc omnia illa maledictus princeps tuus Lucifer in corde suo proponens cœpit circumuenire omnes Angelos, & in sententiam suam conatus est deducere, confidens, vt erat plenus sapientia, quod efficaciam haberet ad persuadendum se Deum esse, & vt Deus ab illis crederetur, atque adoraretur. Quem putaret ex omnibus Angelis inueniri posse, qui ipso dicente: Ego creatura Dei non sum, ego à nullo factus sum, ego feci meipsum, obuiaret illi, & diceret, falsum tu loqueris? Quem timeret *Ezech.*
posse Dei testem inueniri, qui te- 18.
stificaretur, & diceret: ille te fecit, cùm nullus ante ipsum creatus fuerit qui hoc posset testificari; cùm igitur nullum putaret habere ex omnibus Angelis conscium suæ creationis, qui dicere posset, ego vidi, vel audiui, eò quòd ille primus conditus fuerit; quem putaret posse stare contra se testem? Arbitratus est enim nullum inueniri posse, qui eum de mendacio posset arguere, & creationis eius posset proferre testimonium. Sed decipiebaris, ô Lucifer decipiebaris (inquam) quia in princi- *Ioan.* 1.
pio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum, & hoc erat in principio apud Deum. Ipse enim Filius Dei, & verbum *Ioan.* 8.
æterni Patris, & veritas infallibilis contra suum mendacium omnibus Angelis testificari potuit, quòd mendax ab initio fuisti, & quod mendacium loquebaris, cùm ipse *Ioan.* 1.
ante omnia sine principio extiterit, & quòd audiuit, & vidit, imò fecit hoc testificari potuit. Et quid non vidit, & non audiuit, quia omnia

vidit

vidit, antequam fierent? Nam omnia per ipsum facta sunt, & quod factum est, in ipso vita era. Vidit ergo te Filius Dei, verbum Patris, ô miserrima creatura: vidit (inquam) te, cùm fieres, & antequam fieres: quia per ipsum factus fuisti, & ideò poterat testificari de te, quòd falsa locutus es, & quòd esses factus & creatus, & vt lumen poterat illuminare oculos mentis Angelorum, & instruere spirituum agmina cognitione veritatis ad cognoscendum non solùm quæ præterita, & præsentia sunt, verum etiam & quæ futura essent, & illis prædicare quod per os Moysi locutus est. Videte quòd ego sim solus, & non sit alius Deus præter me. Tu autem, ô nefandissime spiritus, tua superba elatione tumidus, affectu propriæ excellentiæ excæcatus, electiua voluntate ad propriam excellentiam ita tuam considerationem inclinasti, quòd tui casus considerationem habere noluisti. Inflatus enim nobilitate naturæ, super omnem creaturam exultare voluisti: & non solùm iis omnibus inferioribus dominari, verùm etiam similis Altissimo fieri voluisti. Sed audi, quid admirabilis conditor vniuersorum contra tuam superbiam per Isaiam prophetam dicat. Ad infernum detraheris ô spiritus ingrate, atque superbissime: quia nihil æquius, quàm humiliare superbum. Audi (inquam) admirationem, quam de tua superbia illa cœlestes spiritus mirantur. Audi, & ipsummet Deum, qui cum exprobratione contra te per Isaiam prophetam dicat: Quomodo (inquit) cecidisti de cælo Lucifer, qui mane oriebaris; Illud verò, miserrime, quomodò sufferre iam potes quod Deus omnipotens de tua fœlicitate per Ezechielem prophetam profitetur, & dicit: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, perfectus decore, in deleciis Paradisi Dei fuisti. Posui te in monte sancto Dei: in medio lapidum ignitorum ambulasti, perfectus in viis tuis, à die conditionis tuæ, donec inuenta est iniquitas in te. Et eleuatum est cor tuum in decore tuo, peccasti, & eieci te de monte sancto Dei, & perdidi te, ô Cherub, de medio lapidum ignitorum, quorum consortio te indignum effecisti. Et vnde hæc omnia tibi euenerunt, ô miser dæmon; non aliunde profectò quàm ex superbia, & inuidia tua, quam habuisti, quando statim ab exordio tuæ conditionis, præuidens rationalem creaturam in vnitate personæ Filij Dei assumendam, inuidisti. Sed, ô miser, quid tibi profuit tua superbia, & inuidia; Nihil profectò: immò illa ad infernum te detraxit. Cùm enim à Deo benedicto, post tuam creationem tibi reuelata fuisset Incarnatio Filij Dei, quem dominatorem vniuersorum constituerat, & fidelissimum mediatorem: vt per hæc, qui vellent à natura ad gloriam per meritum Christi; & gratiam ascenderent: & qui nollens à natura ad pœnam ruerent, tu nefandissime spiritus; tua superbia inflatus, cum tuis satellitibus contempsistis inferiori naturæ subiici, & inuidistis incarnationi Christi, atque exaltationi generis humani. Cùm boni Angeli fideliter huic incarnationi fauerent, & gratiarum actiones, ipsum laudantes agerent, & interna mentis exultatione iubilantes de Christi incarnatione, & de eius sapienti dispositione in sua gratifica saluatione. Qui sublimiter de Deo sentientes, ad eius gloriam afficiebantur: & pro tradita sibi facultate contra vos

Ibidem.
Deut. 32.
Isa. 14.
Ezech. 28.
Henricus Arphius lib. 1. mysti Theo.
Alexander Ales. parte 2. q. 26. & par. 3. q. 2.
Apoc. 12.

pugnantes, pio affectu nitebantur: quibus non valuistis resistere, licèt omni vestro conatu, inordinatóque affectu beatorum Angelorum obedientiam subuertere niteremini. Non voluistis (inquam) resistere beatis Angelis, neque gratiæ, qua pugnabant: quia gratia in omnibus est sublimior, & validior, quàm natura, qua contra sanctos Angelos præliabamini. Et etiam, quia sancti Angeli vicerunt in sanguine agni: ideò non præualuistis, neque locus vester inuentus est ampliùs in cœlo: ô miseram, & infœlicem commutationem! Considera, ô bestia infernalis, & perspice ex quanta beatitudine explosus, in quantam miseriam de cœlo ruens descenderis. Ex quanta sublimitate, in quantam profunditatem demersus fuisti. Ex quantis diuitiis ad quantam miseriam, & calamitatem deuenisti. Ex quanta luce ad obscurissimas, & intensissimas tenebras proiectus fuisti. Ad infernum, ad infernum detraheris spiritus ingratissime, in profundum laci: in abyssum scilicet, in quo infinitæ miseriæ, & calamitates tibi, & omnibus damnatis aderunt. Ibi enim inuenitur fletus, & gemitus, vlulatus, & cruciatus, clamor, & tremor, timor, labor, & dolor, ardor, & fœtor, obscuritas, & anxietas, acerbitas, & asperitas, calamitas, & egestas, angustia, & tristitia, obliuio, & confusio, torsiones, & punctiones, amaritudines, & terrores, fames, & sitis, frigus, calor, sulphur, & ignis ardens, atque omnia mala, quæ excogitari possunt, tibi præparata sunt. Hic locus inferni, loco illius magni domicilij, quod ex maxima peruersitate tua perdidisti, tibi, & omnibus complicibus tuis præparatus est. Hic locus, loco principatus, quem non seruasti, tibi, & omnibus angelis apotasticis aderit, quia sub caligine, vinculis æternis ob malitiam tuam, Deus omnipotens, te seruauit, ac pœnis æternis te deputauit.

Rupertus vbi supra.

D. Aug. in libro Meditationum.

Canon. Iudæ.

CONIVRATIO.

AVdi ergo, creatura damnata, reprobata & maledicta à Deo in æternum propter tuam nequitiam, audi spiritus immunde, sceleratissime, nefandissime, & iniquissime, vbicunque latitas in corpore istius creaturæ Dei N. adjuratus per nomen æterni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi, necnon per tot, & tanta mysteria, cum tua inuidia tremens, geménsque ab ea discede. Nihil enim tibi sit commune cum isto famulo Dei N. cœlestia cogitante. Da igitur honorem † aduenienti Spiritui sancto, qui ex summa cœli arce descendens, perturbatis fraudibus tuis, diuino fonte purgatum pectus sanctissimum Dei templum, & habitaculum perfecit, & ab omnibus penitus noxiis præteritorum criminum in baptismo liberauit, vt sic perenniter Deo gratias semper referat, & benedicat nomen sanctum ejus in sæcula sæculorum. Quòd si more tuo bestialissimo mandatis, & præceptis meis tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempseris, per omnia supradicta verba, & adjurationes, contra te conjuro Luciferum, & omnes spiritus infernales quatenùs per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton, & per passionem Domini nostri Iesu Christi contra te, & omnes tibi fauentes, omni sua ira, indignatione, & furore irruant, & insurgant, & te ad infernum ducant, & in locum duriorem te præcipitent, & ligent, ibi omnibus pœnis, & cruciatibus

Ex Flagello Dæmonum.

tiatibus acriùs, & duriùs solito cruciandus: quia tantis, & tam sacratissimis, ac sanctissimis nominibus, & verbis, ac mysteriis Dei rebellis fuisti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio beatæ virginis Mariæ, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cœlestis veniant, & festinanter descendant super te, spiritus ingratissime, & omnes tibi fauentes. Et ego, vt minister Christi (licèt immeritus) tibi præcipio, iniquissime proditor, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipsam sanam, & liberam nobis dimittas, fractis omnibus ligaminibus, quibus in hoc corpore teneris. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. *Matth. 25.*

Explicit quartus Exorcismus.

EXORCISMVS V.

TERRIBILIS ADVERSVS Dæmones comprimentes corpora humana.

Exorcista accedens ad conjurandum. omni deuotione, qua poterit, peracta præparatione sæpius dicta, procumbens ante altare, corde humiliato, spirituque contrito faciat sibi signum sanctæ Crucis, & dicat,

IN nomine sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa ✝ tris, & Fi ✝ lij, & Spiritus ✝ sancti. Amen. *Psal. 50.* Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. *totum.* Kyrie eleison, Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. *totum.* *Vers.* Et ne nos inducas in tentationem. *Resp.* Sed libera nos à malo. *Vers.* Deus in adjutorium meum intende. *Resp.* Domine ad adiuuandum me festina. *Vers.* Esto nobis Domine turris fortitudinis. *Resp.* A facie omnium malignorum spirituum. ℣. Domine, exaudi orationem meã. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DOmine Deus Pater omnipotens, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus omniũ credentium, salus omnipotens, & sempiterna, qui semper exaudis clamantes ad te, corde deuoto, & animo contrito. Te deprecor, vt me exaudire digneris clamantem ad te. Exaudi Deus meus vocem deprecationis meæ, & da mihi veram, humilémque contritionem, & pœnitentiam de peccatis meis. Da mihi, quæso, Domine Deus omnipotens, virtutem, & potentiam expellendi hos Dæmones inimicos tuos ab hac creatura tua N. quam pretioso sanguine Filij tui Domini nostri Iesu Christi, dignatus es ab eorum tyrannica seruitute eripere. Libera eam, Domine Deus omnipotens, per merita sanctissimæ passionis ejusdem Filij tui, ab omnibus spiritibus immundis, sicut misericorditer liberare dignatus es Adam de inferno, Petrum de carcere, Paulum de vinculis, Teclam de tribus tormentis, Susannam de falso crimine, Lazarum de monumento, Ionam de ventre ceti, Loth de Sodoma, & tres pueros de camino ignis ardentis, Danielem de lacu leonum, Dauid de gladio maligno, & Mariam Mag- *Ex antiquis Exorcismis.* *Actor. 16.*

dalenam de septem Dæmoniis liberasti : ita liberare digneris hunc famulum tuum N. à Diabolo illum vexante , & die, ac nocte eum infestante, & ab omnibus aliis immundis spiritibus , & eum perducere digneris ad gratiam veræ liberationis , &
Mar. 16. suæ pristinæ sanitatis. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista surgat ab oratione , & conuersus ad Dæmoniacum , tenens manum dexteram super caput vexati, dicat sequentia verba.

Psal. 23. SIcut Dominus noster Iesus Christus positus fuit in ligno sanctæ Crucis , & ibi pro nostra salute mori voluit : & descendens ad infernos , dixit : Attollite portas, principes , vestras , & eleuamini portæ æternales : & ibi ligauit Luciferum : ita in virtute ejusdem Domini nostri Iesu Christi potentissimi Saluatoris nostri , ego ligo omnem potentiam tuam , & omnium sociorum tuorum existentium in corpore hujus creaturæ Dei N. ita vt non habeas virtutem nocere illi , neque alicui creaturæ, signo sanctæ Crucis consignatæ. In nomine Pa†tris, & Fi†lij , & Spiritus † sancti. Amen.

Hic Exorcista ostendendo Crucem dæmoniaco, dicat alta voce.

Ecce Crucem † Domini nostri Iesu Christi , fugite partes aduersæ , vicit leo de tribu Iuda , radix Dauid.

Posteà lege sequens Euangelium.

Sequentia sancti Euangelij, secundum Lucam. ℞. Gloria tibi, Domine.

IN illo tempore. Erat Iesus eijciens dæmonium , & illud erat mutum. Et cùm eiecisset Dæmonium , locutus est mutus , & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt. In Belzebub Principe Dæmoniorum ejicit Dæmonia. Et alij tentantes , signum de cœlo quærebant ab eo : Ipse autem, vt vidit cogitationes eorum, dixit : Omne regnum in seipsum diuisum , desolabitur : & domus supra domum cadet. Si autem & Satanas in seipsum diuisus est , quomodò stabit regnum ipsius , quia dicitis in Belzebub ejicere me dæmonia ? Si autem ego in Belzebub ejicio Dæmonia, filij vestri in quo ejiciunt ? Ideo judices vestri erunt. Porrò si in digito Dei ejicio Dæmonia , profectò peruenit in vos regnum Dei. Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia , quæ possidet. Si autem fortior illo superueniens vicerit eum , vniuersa arma ejus auferet , in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet. Qui non est mecum , aduersum me est. Et qui non colligit mecum, dispergit. Cùm immundus spiritus exierit ab homine , ambulat per loca inaquosa , quærens requiem , & non inueniens , dicit : Reuertar in domum meam , vnde exiui. Et cùm venerit , inuenit eam scopis mundatam , & ornatam. Et tunc vadit, & assumit secum septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi , & fiunt nouissima hominis illius pejora prioribus. Factum est autem , cùm hæc diceret, extol

extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimò beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. ℟. Laus tibi, Christe.

Deinde Exorcista dicat sequentem Orationem.

Oratio.

Matth. 19. DOmine Deus omnipotens qui sedens super thronum æternæ maiestatis tuæ, Ecclesiam tuam semper conseruas qui seruis tuis seruantibus mandata tua, æternam beatitudinem largiris, & eos in illa cœlesti Hierusalem noua clarificare promisisti: præsta nobis, quæsumus, Domine sancte Pater, vt per virtutem vnigeniti Filij tui Iesu Christi Domini nostri, qui tecum in maiestatis æqualitate existit, hos Dæmones famulum tuum N. vexantes, eradicare valeam, vt tua misericordia, ab hac oppressione liberati, tandem ad cœlestem patriam peruenire mereamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum: postea viriliter, ac forti animo incipiat Dæmones adiurare, nihil hæsitans, passim applicando reliquias nationis vexari.

CONIVRATIO.

IN virtute sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti: & honorem, & gloriam beatissimæ, semperque virginis Mariæ, & totius cœlestis curiæ, ego coniuro vos † spiritus malignos, Dæmones infernales, Dei rebelles, spiritus Acheronticos, qui vestra obstinata, & deprauata voluntate lædere, vexare, & occupare hanc creaturam Dei N. non cessatis, per illum incomprehensibilem, inuisibilem, & omnipotentissimum Deum, qui omnia ex nihilo fecit, qui vos in tanta dignitate, sua omnipotenti manu creauit, & vt ingratissimos, & contra vestrum factorem superbientes, è consortio iustorum, & cœlestium ciuium vos deiecit, per ipsum (inquam) vos coniuro, adiuro, cogo, constringo, & strictissimè mando, ac potentissimè vobis impero, & per cœlum nouum, & terram nouam, Apoc. 21. ac per ciuitatem sanctam Hierusalem, quam Beatus Ioannes vidit descendentem de cœlo à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, quæ est ciuitas Dei in sanctorum ciuium congregatione, in qua ampliùs Sancti non erunt hospites, & aduenæ: sed eius sanctorum angelorum, domestici Dei. Est sancta in gratiæ confirmatione, quia nullus meretur sanctus nominari, nisi Ephes. 2. cùm sublata fuerit potestas peccandi. Est Hierusalem, ô inique dæmon, in pacis quietatione & noua in vetustatis expoliatione. Et descendens de cœlo in Christi humilitatis imitatione, qui descendens Ephes. 4. per humilitatem ipse ascendit per potestatem. Est parata denique, & ornata viro suo in virtutum decoratione, quia est ornata omni lapide pretioso. Per hæc, & omnia alia, quibus in nomine Iesu potestis constringi, cogo, coarctari, & adiurari, ego vos constringo, vt remota omni fallacia, & dolo, licet inuiti, & coacti contra vestram proteruam, & sceleratam voluntatem, desinatis vexare hanc creaturam

ram Dei N. quam tam iniquè, atque impiè molestatis, & eam non comprimatis: & præcipio vobis, vt sursum ad linguam ascendatis, & mihi dicatis, quare in hanc creaturam ingressi estis, si vnus vel plures estis, & quomodo exire debeatis, per quem Sanctum vel Sanctam: deinde vobis impero, vt sine læsione huius creaturæ Dei N. & omnium astantium, cum signo euidenti exeatis, alioquin per virtutem Domini nostri Iesu Christi, vos in stagnum ignis, & sulphuris condemnabo in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista inquirat à dæmonibus, cùm se manifestauerunt, quidquid expedire videbitur ad obsessi liberationem: sed caueat ab eorum familiari colloquio, ne ab illis decipiatur: deinde sic prosequatur,

Oratio.

Ex Dion. de 4. nouissimis. Omnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens, secundum immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam homines, & angelos electos ad æternam & immarcessibilem, cœlestémque beatitudinem & contemplationem tuæ diuinæ essentiæ æternaliter prædestinasti, vbi cum Filio tuo, & Spiritu sancto æterno, & infinito gaudio in illa beatissima, & perenni visione fruentur: vbi de sua æternali, ac firmissima beatitudine securi, in illa cœlesti patria omni lætitia iucundabitur. Tu, Domine sancte Pater, qui Angelus tibi: tuæque immensæ bonitati, ac benignitate de tot donis naturalibus in sua creatione acceptis rebelles, & ingratissimos è cælo eiiciens, ad infernale supplicium, tua immensa virtute, & potentia deputasti. Per pietatem, & misericordiam illam, qua iustos saluas, te humiliter exoro, ac deprecor, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restitutus, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Dionys. Carthusianus de quatuor nouissimis. Coniuro te, † spurcissime dæmon, per illud cœlum nouum quod beatus Ioannes vidit, in quo ipse incomprehensibilis Deus seipsum clarissimè omnibus Sanctis suis manifestat, & vbi excellentiùs operatur, in quo valde desiderabile, & iucundum est interesse, & cohabitare illi ineffabili, amorosæ, speciosissimæ, ordinatissimæ, potentissimæ, & nobilissimæ societati cœlestis curiæ, cui, etiam iucundissimum est interesse propter mutuam eius charitatem: quia illi beatissimi spiritus, summo amore, Deum super omnia, & suos conciues in ordine ad ipsum diligunt, vbi amore æternali amant suum Regem, quem totus cœli exercitus cum maxima, summáque lætitia, & inæstimabili ardore, ac feruore dilectionis indesinenter laudat: vbi iusti fulgebunt, sicut, Sol in conspectu Dei. Sed, ô miser, & iniquissime spiritus, quomodò sustinere vales recordationem illius æternæ fœlicitatis, quam sic miserabiliter deseruisti? qui in tanta nobilitate creatus, contra tuum conditorem

torem cornua erexisti, & vice laudis, quam ex tot beneficiis, & gratiis illi reddere tenebaris, illum blasphemare cœpisti quem laudare debueras? Quid ergo mirum est, ô ingratissime spiritus, si justissimus Deus ad infernale sterquilinium te deputauerit, locus verè omnibus miseriis, & calamitatibus plenus, & sufficiens ad contundendam, conterendámque tuæ superbiæ audaciam, & temeritatem: vbi manducabis linguam tuam præ dolore, & vbi omnia inordinata sunt, ibi carebis potentia, sapientia, & pulchritudine tua, quam in tua conditione à Deo recepisti, vbi etiam loco societatis Dei, & Sanctorum, illam turpissimam damnatorum societatem habebis, quam summo odio habebis. Vide igitur, ô miserrima creatura, quàm ingens sit calamitas tua in illo turpissimo, & horribili, fœtidissimóque loco, & cognosce, quàm aggrauata sit manus omnipotentis Dei super te, ex operibus malis, quæ in dies procurare non desinis. Tibi igitur, nefandissime spiritus, præcipio, vt in virtute Dei omnipotentis, & totius curiæ cœlestis exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N. quem tantùm molestâsti, & amodò relinquere non desinis: alioquin terribiliter & potentissime, in virtute supradicta, te ad infernum inferiorem condemnabo, vbi diutiùs, & acriùs solito cruciaberis, quia fuisti rebellis, & inobediens tuo Creatori: discede ergo nunc, discede seductor, & vade ad loca inhabitabilia, vbi nullus sit accessus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere possis. Per illum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Apoc. 16.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui ex maxima, & ineffabili misericordia tua, illam cœlestem Hierusalem, & triumphantem Ecclesiam ex Angelis congregasti, hominésque ad imaginem, & similitudinem tuam creatos cœlestium ciuium consortio sociare voluisti, & ad fruitionem æternæ claritatis tuæ eos adire fecisti, qui te sine fine laudando, illa facili visione tuæ diuinitatis perenni gaudio, & lætitia æternaliter fruuntur. Te, Domine sancte Pater piissime, qui eos de contemplatione tuæ majestatis gaudere, de tua pulchritudine satiari, & de sua immortalitate, déque victoria suorum inimicorum triumphare, & lætari fecisti, suppliciter deprecor, per illam incomprehensibilem, & inæstimabilem beatitudinem tuam cœlestem, qua omnes Sancti beatificantur, vt expellere digneris ab hoc famulo tuo N. omnes Dæmones, & spiritus infernales dirè eum vexantes, vt ab eorum potestate, tua virtute liberatus, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

Ex Dionysio Chartusiano.

CONIVRATIO.

COnjuro te, † miser Dæmon, per illam ciuitatem sanctam Hierusalem, quam beatus Ioannes vidit descendentem de cœlo à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo: & per copiosam, & multiplicem beatitudinem, & gloriam Sanctorum omnium, quibus ex omni parte gaudebunt, scilicet de beatitudine, perfectione, decore, & eminentia humanitatis Filij Dei: de pulchritudine, excellentia, & bea-

Dionys. Chart. vbi supra. Apoc. c. 11.

titudine, ac honore beatæ virginis Mariæ, de omnibus Angelis, & omnibus Sanctis: de vniuersa beatitudine, gratia, & excellentia eis collata. Gaudebant (inquam in tui dedecus, ô miserrime spiritus) de fœlicissima societate, & beata communione Sanctorum, qua vnusquisque eorum beatitudinem suam communicat indicibili jucunditate. Tu autem bestia teterrima, quale gaudium tibi erit; Nullum profectò, sed supplicium, quod tibi, omnibúsque damnatis minatur Christus, dicens: Discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ibi enim erit carentia fœlicitatis æternæ, vbi pars vestra, & omnium iniquorum, erit in stagno ardentis ignis, & sulphuris, & vbi erit sempiterna pœna infernalis, omni alia grauior, & perenne incendium, quo vos, & omnes damnati perpetuò cruciabimini. Ignis quoque infernalis omni alio igne ineffabiliter calidior, pœnaliórque consistit. Diuersitas tormentorum, quibus vnusquisque vestrum variis pœnis torquebitur. Societas desolata, ac pœnosa. Horribilior dispositio loci ipsius inferni Et carentia diuinæ visionis. Hæc, & alia innumerabilia, quæ cogitari non possunt, erunt tibi ô serpens infernalis, & omnibus tibi fauentibus, loco illius æternæ beatitudinis, quam ex praua, & iniqua tua obstinata peruersitate perdidisti. Discede igitur per virtutē Dei omnipotentis ab hoc famulo Christi N. & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, pro quo ipse passus est, & vade ad loca tibi à Christo deputata, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, nefandissime spiritus, & sæculum per ignem. Amen.

Matth. 25.

Ibidem.

Hic Exorcista interroget dæmones de recessu: & cùm se exire profitebuntur, præcipiat illis, vt nullum ex socijs relinquant in obsesso & quòd de cætero non reingrediantur ad vexatum: quòd si exire noluerint, prosequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui propter maximam pietatem tuam hominem diabolica fraude deceptum, & à tua gratia propter inobedientiam primorum parentum deiectum, per mortem vnigeniti Filij tui Domini nostri Iesu Christi erexisti: illúmque tua immensa pietate cœlestium ciuium consortio aggregare voluisti; quique rebelles Angelos, tuis immensis beneficiis ingratos tuæque gratiæ contemptores, ad infernale supplicium, tua justitia deputasti. Te Domine sancte Pater, suppliciter deprecamur, vt per eandem passionem, & mortem Redemptoris nostri, hunc famulum tuum N à dæmonum vexatione eripias, & liberatum, tua clementia custodire digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COnjuro te, † scelerate dæmon, iterùm per ciuitatem illam cælestem Hierusalem, cuius structura erat ex lapide, iaspide, & auro mundo, & fundamenta muri ciuitatis omni lapide pretioso ornata, cuius portæ nitent margaritis, & plateæ eius aurum mundum, cujus templum

Dionys. vbi suprà. Apoc. c. 21.

plum est Deus, & agnus, qui sua claritate illuminat illam, in quam nihil coinquinatum intrabit. Hæc est ciuitas ciuium supernorum, à qua tu, miserrime dæmon, ob superbiam ejectus fuisti, quam Deus gloriam suam, & vtilitatem suarum rationabilium creaturarum ordinauit, ad quam aspirare debueras: quia erat hæreditas tibi à Deo parata in terra viuentium, vbi ipse gloriosissima, incomparabilia, & ineffabilia bona præparauit diligentibus se: vbi etiam Deus videtur non per speculum, & in ænigmate, sed facie ad faciem. Ingemisce misselle, qui tam ineffabilia bona amisisti, quando superbia tumens, dedisti terga conditori tuo, quem laudare debueras. Et ideò diuina justitia dedit te in vexationem, maledictionem, & in opprobrium sempiternum, eò quòd cognoscere noluisti immensa beneficia tibi à Deo collata: quia noluisti bona, ideò in illo perenni inferno tibi, & omnibus damnatis pœna spiritualis aderit: quia in te est phantasia proterua, inuidia mordax, rancor amarus, tristitia opprimens, timor penetrans & dolor absorbens, irrationalis concupiscentia, infructuosa pœnitentia, dolores incomparabiles, conturbatio, & error in intellectu, planctus in oculis, stridor in dentibus, fætor in naribus, clamor vlulantium in auribus, sitis in lingua, fames in stomacho, vincula in manibus, & pedibus. Et quod pejus tibi erit, optimè cognosces, quòd damnatio tua est æterna: quòd omnipotenti resistere nequibis: quòd electi omni fœlicitate, & gloria repleti sunt, ex quibus omnibus grauissimam desperationem & odium Dei concipies, atque inuidiam in beatos paries, ita quòd odio, & inuidia tua omni ex parte voluntas tua vallabitur: quia in omni malitia obstinata erit. Vide, vide, miser, dæmon, si ista correspondent iis, quæ de illa sancta, & semper benedicta societate & Ecclesia triumphanti dicta sunt: ô pulcherrimum finem & præmium, quod assequutus es ex illa tua contumaci rebellione, præmium profectò tibi, tuæque pessimæ voluntati optimè conueniens, quo æternaliter fruiturus es, illud tene, ipsum conserua, quia ab illo semper teneris. Non te pudet, serpens infernalis, post tantam dignitatem, quam perdidisti, omni miseria, & calamitate circundatus, adhuc obsidere corpora humana? Erubesce, miserrima creatura, & fuge ex hoc corpore hujus famuli Christi N. Dei omnipotentis veritus imperia, & ne differas parere mandatis: quia quantò tardiùs exis, tantò majus tibi supplicium crescit: quia non hominem contemnis, sed illum, qui venturus est judicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

1. Cor. 2. — *Mala quædam damnatorum.*

Oratio.

Creator, & glorificator omnium Deus Pater omnipotens, qui tua immensa pietate creaturas tuas mirabiliter condidisti, & eas solando per verbum tuum, per quem omnia facta sunt, mirabilius beatificare voluisti: qui, vt eorum gloria, & gaudium in illa cœlesti contemplatione esset perfectissimum, & plenum, omnem lachrymam ab eorum oculis excludere promisisti, vt ibi confirmati, & glorificati, & in illa cœlesti fruitione præmio vitæ æternæ consecuto, in te æternaliter gaudere possint. Te, Domine Deus omnipotens, suppliciter exoramus, vt sicut eos im-

Ioan. 1. — *Apoc. c. 25.*

mensa clementia tua gloriam adire fecisti: ita tua ineffabili misericordia liberare digneris hunc famulum tuum N. ab hac pessima Dœmonum vexatione: vt à tyrannica eorum seruitute ereptus, nomen sanctum tuum laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

CONIVRATIO.

Dionys. vbi supra.

COnjuro te, † spurcissime Dæmon, per illum, qui promisit Sanctis suis abstergere omnem lacrymam ab oculis eorum, & quòd mors eis vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra: quia præmium essentiale eorum, quod est beata visio Dei omnipotentis, omnia hæc excludet in illa cœlesti contemplatione, in qua satiabuntur omnes electi: quia in illa glorificabuntur primò in anima, & post Iudicium in corpore: & tantò majus illis inerit gaudium, quantò perfectiùs cognoscent se euasisse pericula tentationum, miserias præsentis vitæ, & jugum totius iniquitatis. Gaudebunt etenim, quòd de vobis (Christo duce) præualuerunt, & quòd ampliùs peccare non potuerunt: quia in Deo confirmati, & glorificati existunt, & quòd omnia eis in bonum cooperentur: postremò, quia infernalia supplicia euaserunt: & quia aduersarios, & persecutores suos, qui estis vos, & membra vestra, in inferno torqueri videbunt, super quos zelo justitiæ, & non amore vindictæ gaudebunt: & quia cognoscent omne malum culpæ, & pœnæ in infernum perpetuò clausum esse. O fœlices ciues illius cœlestis patriæ, & millies beati, qui de te, & tuis complicibus triumpharunt in tot aduersitatibus, tua operatione, & persuasione illis intentatis! Sed væ vobis maledictis spiritibus infernalibus, qui vice Creatoris vestri nitimini adorari: à quorum oculis Deus omnipotens, non solùm non auferet lacrymas, sed strictissime in vos debacchabitur, & immensitatem suæ justitiæ in vobis manifestabit, acerbissimis pœnis vos affligens, & igne infernali, qui jussu sui Creatoris, miro, & ineffabili modo est æstuans, penetratiuus, & afflictiuus, qui & solo aspectu vltra quàm dici queat, terribilis est, & deformis, fœtulentus, immundus, ac fœtidus tanquam sulphureus: immò instar sulphurei feruentissimi ignis, intensissimum, & fortissimum calorem, grauissimum, intolerabilémque ardorem inducit. Et quantò ignis ille suo calore excedit omnem alium calorem, tantò plus frigus infernale sua vi, & austeritate superat omnia alia frigora. Et quamuis illa tormenta infernalia quandoque interrumpantur, nunquam tamen totaliter auferuntur: immò illa interruptio non erit vobis ad leuamen, sed ad acerbiorem, & intolerabiliorem afflictionem: quia transibitis ab aquis niuium ad calorem nimium. Habebitis denique illum locum fœtore maximo, tenebris, fame, siti, horrore, clamore, timore, vlulatu, aliísque tormentis, miseriis, pœnis, & calamitatibus, ac tribulationibus plenum, à quibus cruciabimini. Qualis, & quanta tunc erit mœstitia? quæ desolatio? quàm acerbissima desperatio, ineffabilisque angustia, & pressura tua, cùm videris te in infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? ô miserrime, quo nulla creatura miserior! quid facies tunc in illo tremendo Iudicio,

Apoc. c. 21.

Iob. 24.

ybi

vbi non licebit tibi pœnitentiam agere? Sed, ô miser, & venenose serpens infernalis, crede mihi, quòd non habebis tempus differendi, cùm jam ad infernum detractus sis ob superbiam, & peruersitatem tuam: exi ergo transgressor, exi plene omni dolo, & fallacia: exi (inquam) proterue, & iniquissime spiritus ab hoc plasmate Christi N. qui ad Ecclesiæ suæ recurrit præsidia, quem Dominus noster Iesus Christus ad fontem baptismatis, dono gratiæ suæ vocare dignatus est, & vade ad sedes inferni, vbi cruciaberis in sæcula sæculorũ. Amẽ.

Esa.c.14

Hic Exorcista petat propria nomina dæmonum vexantium: quod si habere non poterit, imponat illis nomina irrisiua, quæ dæmonibus grauissima sunt: & si adhuc exire recusauerint, faciat illis suffumigationes horribiles, & fœtentes, vt suprà: posteà sic sequatur.

Oratio.

Ex Dionysio Carthusiano.

DOmine Deus omnipotens, lumen indeficiens, qui tua maxima, & immensa charitate, in illa æterna, & cœlesti patria, lumine tuæ claritatis, omnes Sanctos, & electos tuos illustrare non desinis, & vt te feruentissima dilectione, & indissolubili vinculo charitatis super omnia diligerent, illos perenni gaudio, æternaque lætitia in illa æternali fruitione illos cælestes conciues beatificare voluisti, vbi ante conspectum tuæ diuinæ maiestatis stantes, & indefessis vocibus te laudantes iucundantur: præsta quæsumus, vt sicut tua potentia Angelos rebelles, & tibi inobedientes immensis pœnis in infernum subiecisti, ita tua pietate hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberare digneris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc.21.

COnjuro te, † spurcissime dæmon per illam sacratissimam sponsam, & vxorem agni, quam Angelus ostendit beato Ioanni, sanctam scilicet Hierusalem descendentem de cœlo, habentem claritatem Dei, quæ non eget lumine Solis: neque Lunæ: quia Deus omnipotens lumine suæ claritatis illuminat illam. Vide, misselle, & considera magnam miseriam, & calamitatem tuam, quam adeptus es, quando derelinquendo creatorem tuum, perdidisti illam amœnissimam præsentiam regni cœlestis, vbi beatissimi illi spiritus æternaliter, & ineffabiliter fruuntur Deo, perdidisti (inquam) illam suauissimam, magnam, speciosam, & nobilem, sapientem, amicabilem, & concordem politiam cœlestem, militiamque supernam, & societatem regis æterni, quam infinita majestas illius regis omnibus Sanctis ejus præparauit: cui millia millium ministrant: & decies centena millia, assistunt ei. Conjuro te, † miser Dæmon, per illam affectuosam, & liberalissimam communionem, quam habent illi cœlestes ciues, qua vnusquisque, si quid gaudij habet, suis conciuibus communicat, & per eorum plenam, & inuiolabilem concordiam, & pacem, qua in Deo dulcissimè conquiescunt. Conjuro te, † scelerate dæmon, per pulchritudinem illius cœlestis societatis vbi omnes Sancti sine macula stant ante conspectum Dei, in quibus est plenitudo virtutum, charitas perfecta, lumen gloriæ, splendidissima visio Deitatis, consummata conjunctio, cum fonte totius pulchritudinis

Dionysius vbi supra.

& decoris : vbi inæstimabiliter deliciosum erit, conspicere tam speciosissimum, splendidissimum, sanctissimumque consortium. Tibi autem & omnibus amatoribus tuis : ô iniquissime spiritus, & complicibus, qualis ciuitas aderit ; non cœlestis, quia illam perdidisti : quando subiici noluisti Deo, & Christo eius Filio, *Heb.c.1.* sicut ipse decreuerat. Nulla igitur alia, quàm infernus, in quo cumulus, & congregatio omnium malorum inuenitur. Qui enim tu, & sequaces tui, tibi adhærentes, impij scilicet homines, vt ingratissimi peccastis contra vestrum conditorem, in quo peccato interfuit ingratitudo, & irreuerentia Dei, negligentia tui, excæcatio cordis, pigritia, seu acidia mentis, stultitia, inobedientia, peruersitas, improbus amor, & complacentia vana, sic etiam dignum fuit, vt variis pœnis infernalibus affligeremini, quarum quasdam sustinetis successiuè, vt ignem, & frigus : aliquas verò simul, vt ignis calorem, molestissimumque fœtorem, famem, sitim, tenebras, & horrores, desperationem mœstissimam, pressuram, & angustiam mentis dolorosissimam, & pœnam damni : acutissimum, & vehementissimum frigus, morsus, turpitudo, & horror vermium edacissimorum est pœnalissimus, ac horrendus locus inferni, vt verificetur illud, *Iob.c.20.* quod de damnato dicitur : Vadent, & venient super eum errores, omnes tenebræ absconditæ sunt in oculis eius : deuorabitque eum ignis, qui non succenditur : hæc autem, & omnia alia, quæ in tui miseria nec cogitari, nedum errari possunt, erunt ciuitas tua nefandissima, tibique in præmium tuorum malorum, quæ impie egisti, ignisque infernalis concrematio sine lumine, & flamma comburens, sed tenebras non expellens : ibi habebis mœrorem de bonis amissis : dolorem de tormentis, pauorem de malis futuris, & nunquam terminum habituris. O infœlicem, & pessimam commutationem : dimittere omnia bona, & acquirere ingentia mala. Desine igitur, & si non amore Dei, quem *Psal.73.* summo odio habes, saltem timore pœnarum quæ tibi in dies, ex operibus tuis malignis augentur : desine occupare hoc templum Christi N. & imaginem eius, quam ipse proprio sanguine redemit. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vt electos tuos per illam diuinam visionem ineffabili gloria beatificares, bona inenarrabilia, tua immensa clementia præparasti, & omnia mala ab illo cælesti regno exclusisti, vbi in omni decore, gloria, & æterna fælicitate te fruuntur, à qua spiritus rebelles, & tibi inobedientes, tua *Apoc.12.* omnipotenti virtute expellendo, ad infernales pœnas & supplicia iustissimè deputasti, vt æternali, & perenni igne punirentur : te piissime Pater omnipotens, humiliter exoramus, vt sicut Sanctos ad gloriam & reprobos ad gehennam deputasti, ita tua immensa benignitate hunc famulum tuum N. à dæmonio vexatum liberare, & liberatum tua gratia custodire digneris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CON

CONIVRATIO.

Coniuro te, † iniquissime spiritus per illam visionem, qua Sancti in illa cœlesti patria Deo fruuntur, quæ est præmium omnium beatorum, Deum scilicet videre, & in Deo vitam habere, esse cum Deo, & esse in Deo, qui est summum bonum, in quo est summa fœlicitas summa iucunditas, vera libertas, perfecta charitas, æterna securitas, secura æternitas. In ipso est vera lætitia, plena scientia, omnis pulchritudo, omnis beatitudo, ibi pax sempiterna, pietas immensa, bonitas sempiterna, lux indeficiens, virtus quietissima, dulcedo suauis, vita perennis, gloria æterna, laus indicibilis, requies sempiterna, amicitia gloriosa, & concordia dulcis. Ibi ciues Sanctorum, & domestici Dei, & cohæredes Christi descripti sunt. Considera, ô bestia infernalis, gaudium & fælicitatem illius beatissimi Regni, quam perdidisti, vbi est habitatio omnium lætantium. Ibi enim non est senectus, nec senectutis defectus, & miseria, nec vllus miseriæ locus, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. Quid, ô miserrima creatura, hac vitá beatius, vbi non est paupertatis metus, nec ægritudinis imbecillitas? Ibi nemo irascitur, nemo læditur, nemo inuidet. Cupiditas nulla exardescit, nullum ibi desiderium, vel ambitio honoris, aut potestatis pulsat. Nullus terror gehennæ, nec mortis inuenitur, sed immortalitatis munere jucunda vita. Nulla mala tunc erunt: nusquam discordiæ, sed cuncta conuenientia: quia omnium Sanctorum vna erit concordia, pax & lætitia cuncta continet tranquilla, & quieta super omnia. Iugis splendor, & tantò clarior, quantò fœlicior: quia illa ciuitas non egebit lumine Solis, quia Dominus Deus omnipotens illuminabit illam, & lucerna ejus est agnus: vbi Sancti fulgebunt vt stellæ in perpetuas æternitates. Ibíque nox nulla erit: nullæ tenebræ, frigoris, ardorísve asperitas nulla. Verùm hæc omnia mihi sunt respectu aliorum, quæ ibi illis beatissimis spiritibus aderunt. Consociari scilicet choris Angelorum, & omnium cælestium ciuium: sed sine comparatione multò gloriosior erit præsentem vultum Dei cernere, incircumscriptum lumen videre. Superexcellens verò gloria erit, cum Deum in seipso videbimus, & habebimus in vobis, quem cernere finis non erit. Ibi portæ illius ciuitatis nitent margaritis, & ejus plateæ auro mundissimo sternuntur, & muri pretiosissimis lapidibus constant. Ibi amœna semper virent, & florent cynnamomum, & balsamum, atque ineffabilem suauitatis odorem indesinenter spirant. Ibi pax, & requies, quæ exuperat omnem sensum, & dies externus, & vnus omnium spiritus inueniuntur. Illic certa securitas, secura æternitas, æterna tranquillitas, tranquilla fœlicitas, fœlix suauitas, & suauis jucunditas. Ibi incontaminatæ lætitiæ pelagus, syncerissimæ voluptatis torrens, purissimæ delectationis abyssus inuenitur: quod est videre Deum Deorum in Sion, incomprehensibilem illam summæ Trinitatis gloriam cernere, inæstimabilem illam pulchritudinem clarissimè contemplari, ineffabilémque illam dulcedinem perfectè gustare, vnde omnis pulchritudo, & dulcedo promanat. Et cum beatissima

Dionys. vbi supra.

Isai. 16.

S. Aug. in Manuali 17. cap.

Eph. 4.

Ludouicus Blosius 31. canonis vita spiritualis.

ſima virgine Maria, cum omnibus Angelorum, & omnium Sanctorum chori perpetuum conſortium habere: omneſque cæli ciues agnoſcere, & ſingulis felicitate æterna gratulari. ingemiſce, miſelle, ac nefandiſſime ſpiritus, & ſine vlla ſpe, vlula de amiſſione tantorum bonorum, & chariſmatum, quæ dementia, & temeritate tua tàm miſerabiliter perdidiſti. O quàm delectabile eſt illis benedictis ſpiritibus: & Sanctis omnibus introire in potentias Domini, & videre illam Angelorum feliciſſimam ſocietatem, & ſolemnitatem illius ſupernæ lætitiæ: ſuperabundantes diuitias bonitatis Dei intueri! Ibi enim Sancti vident gloriæ decorem, Sanctorum ſplendorem, & regiæ poteſtatis honorem cognoſcunt. Inſuper Patris potentiam, & Filij ſapientiam, ac Spiritus ſancti benigniſſimam bonitatem, & clementiam, & totius ſanctiſſimæ Trinitatis notitiam cognoſcere. O quàm beatiſſimum erit, Deum in ſe ipſo ipſum in nobis, & nos in eo videre! Hæc enim erit ſumma felicitas noſtra, quoniam intelligetur in ſuo puro eſſe ſinceriſſima Deitas, comprehendetur incomprehenſibilis Trinitas, & Dei arcana patebunt. In cuius viſione tota mens beatorum ſatiabitur: quia ibi indefeſſa iubilatio, æterna laus, perenne gaudium, & immenſa felicitas illis aderit. Coniuro te † iterùm, maledicte dæmon, per illum, qui dixit: Ego ſum alpha, & omega, initium, & finis, qui ſitienti promiſit dare aquam de fonte vitæ gratis, qui ſeruos ſuos promiſit glorificare in illa cœleſti Hieruſalem, vbi nulla triſtitia, ſed ſumma gloria erit, quando ipſe abſterget lachrymas ab oculis eorum: vbi mors non erit amplius, neque luctus, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: quia Dominus Deus faciet omnia noua, quando in illo cœleſti tabernaculo, per gloriam habitabit cum hominibus, & ipſi populus eius erunt, & ipſe Deus cum eis erit eorum Deus. Coniuro te, † nefandiſſime dæmon, per illum montem magnum, & altum, ſuper quem Angelus ſuſtulit beatum Ioannem, quando illi oſtendit ciuitatem ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cœlo, habentem claritatem Dei, qui eſt Chriſtus: quia humanitas Saluatoris noſtri de vtero virginali nata, ſuper montes exaltata eſt: mons (inquam) magnus eſt Chriſtus, ô inique dæmon, quia ſua magnitudine replet totum mundum vt Deus, qui per immenſitatem ſuam vbique eſt. Sed quia altitudini diuinitatis eſt vnita humanitas perſonaliter, non ſolùm mons magnus, ſed etiam altus eſſe perhibetur. De iſto ergo monte Ioanni ciuitas ſancta Hieruſalem oſtenditur, quia in eo omnis ædificatio conſtructa creſcit in templum ſanctum in Domino. Quia enim illa ſuperna ciuitas ex viſione, & æternæ pacis fruitione, ac ſanctorum ciuium congregatione conſtituitur, ideò Hieruſalem cœleſtis ciuitas ædificatur: quæ tamen in hac peregrinationis terra, dum flagellis percutitur, & tribulationibus cæduntur ejus lapides, & quotidie quadrantur, Quæ primò ab angelo vocatur ſponſa, quando dicit: Sicut ſponſam ornatam: deinde vocatur vxor agni, quia dum hîc Eccleſia peregrinatur in terris, ſponſatur Chriſto per fidem, & dilectionem: ſed cùm traducta, & copulata fuerit Chriſto, vxor ejus erit per ejus amplexus fruitionem.

Pſalm. 79. — *1. Cor. 13* — *Apoc. 31.* — *Ibidem.* — *Hier. 13.* — *Eph. 2.* — *Apoc. 21*

EXPROBRATIO IN SATAN.

O Miserrime, & iniquissime spiritus, væ tibi creatura damnata, & omnibus spiritibus reprobatis, qui tot gaudia, vestra temeritate, amisistis, & in illo terribili, tremendo & formidabili judicio ad infernale supplicium condemnandi estis, vbi sempiterna vndique tormenta vobis perpetuò infligentur: & vbi turbo diuinæ indignationis, & tempestas erumpens, super caput tuum, & omnium iniquorum superueniet. Tunc enim, ô iniquissime spiritus, furor Domini non reuertetur, nec recedet à te, donec in te compleat cogitationes cordis sui, quando dabit vos Dæmones, & omnes impios in opprobrium sempiternum, & ignominiam æternam. Illum igitur metue, ô bestia infernalis, ante cujus conspectum omnes Angeli flectunt genua, quem abyssus contremiscit, cœlum, & terra, ac mare pauent, ad cujus imperium vniuersæ creaturæ commouentur, & ejus terrore concutiuntur. Contremisce (inquam) & tu caput omnium *Philip. 2.* iniquorum, judicem illum, qui metuendus tunc tibi, & omnibus tibi fauentibus apparebit, & rigorosissimè omnia tua nefanda opera discutiens, te horribiliter in stagnum ignis, & sulphuris, & in pœnis perpetuis condemnabit. O scelerate, & inique spiritus, qui tot mala operari non desinis, quid respondebis illi justissimo judici, quem horribiliter te in illo extremo judicio, irato, & horribili, indignatóque vultu inspicere, acerrimè increpare, & totaliter despicere, maximéque vituperare & æternaliter reprobare vide- *Matth. 25.* bis? Existimas forsitan, ô misselle, quòd tu effugies manum Dei grauissimam, quæ super te ventura est? Firmissimè tene, & nullatenùs dubites: quia certissimè aduenient dies illa horribilis, & indignatione plena. O qualis, & quanta tunc erit confusio tua, coram vniuersitate Angelorum, & omnium creaturarum à summo judice accusari, confundi, & de tuis iniquitatibus propalari. Quàm intolerabile, & extremum dedecus, & opprobrium tibi erit, quando omnia tua scelera, & peccata, perenni, ac æternali igne infernali punientur? Qualis mœstitia? quæ desolatio? quàm acerbissima desperatio, ineffabilísque angustia, & pressura tibi, & omnibus iniquis erit, cùm te videris reprobari, & in infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? vbi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat, & vbi acerrimè cruciaberis, quia locus verè tibi, & omnibus à Deo auer- *Iob. 10.* sis, omníque malitia obstinatis, vt vilissimus, sordidissimus, fœtidissimus, obscurissimus, ac solo aspectu horribilissimus debetur, vbi nulla requies inueniri potest, sed continuus dolor, sæua vexatio, lachrymabilis, ac mœstissimus fletus, & vlulatus tuus, & omnium damnatorum audietur: super quos pluent nix, grando, ignis, sulphur, & spiritus procellarum. Hæc, & alia, quæ nec cogitari, nedum enarrari possunt, erunt pars calicis tui, & omnium damnatorum, quibus fruiturus es in sæcula sæculorum. Amen.

Hic interroga spiritum de exitu, & de impedimentis, quibus ibi detinetur, & illa remoue: & si adhuc spiritus non recesserit, fac profumigationes, vt suprà: deinde sequere forti animo, & audacter, hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Rex Regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum Filium tuum Iesum Christum, Sacramentum Baptismatis ad salutem humani generis instituere voluisti, & per lignum sanctæ Crucis electos tuos tibi fideliter seruientes, de hoste antiquo, & tua benignitate triumphare fecisti, qui etiam quotidie illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos, tua gratia vocare non desinis: te humiliter rogo, vt interueniente eiusdem Filij tui passione hunc famulum tuum N à diabolica vexatione liberes, & liberatum, in tua gratia conserues. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

Apoc. c.12. COniuro te, † scelerate dæmon, per illum fluuium aquæ viuæ, qui procedit de sede Dei, & agni, cujus aqua fluit nobis æternam benedictionem: per fontem enim baptismi, qui procedit de sede Dei, qui potest omnia creare, & dare sacramentis virtutem efficiendi quod significant: & agni, qui instruit Sacramentum Baptismi, Ecclesia Deo conjungitur: quia in Sanctis, in quibus principaliter Deus sedet, hæc aqua baptismi maximè reperitur. In medio igitur plateæ fontem baptismi esse ostendit Christus: quia in medio Ecclesiæ à Deo, & à Christo *Ibidem.* constat descendere. Conjuro te, † spurcissime Dæmon, per sacratissimum illud lignum vitæ, quod est ex vtraque parte fluminis, afferentem fructus duodecim per singulos menses, quod est crux Christi. Nullum enim est lignum, quod omni tempore fructificet, nisi Crux Christi, quam gestant fideles, qui irrigantur aqua ecclesiastici fluminis, qui reddunt fructum omni tempore, & per totum annum: & non solùm omnibus mensibus, sed etiam omnibus diebus. Conjuro te, † im- *Ibidem.* piissime Dæmon, per omnia verba sacra, & diuina mysteria, quæ ab Angelo reuelata fuerunt beato Ioanni, quæ, qui custodierit, beatus erit (inquit ipse:) Beatus est, qui custodit verba prophetiæ libri hujus: quia sunt vera, & fidelissima: quia triplici testimonio probata sunt: & primò per Dominum inspirantem donum spirituum omnium prophetarum. Conjuro te, † sceleratissime Dæmon, & per illum secundum testem id est Angelum à Deo missum, qui beato Ioanni hæc reuelauit. Omnia namque, quæ de Christo in carne venturo, passuro, & resurrecturo in lege figurata sunt, ministerio Angelorum Sanctis reuelata sunt. Et per tertium testimonium te conjuro, † qui fuit beatissimus Ioannes: quia hæc omnia mysteria in spiritu vidit, & audiuit, cujus testimonium quale sit, Ecclesia in ejus Euangelio de ipso loquens, declarat, dicens: Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scimus quia verum est testimonium ejus. Conju- *Ioan.21.* ro te, † nequissime spiritus, per illum, qui citò venturus est, cujus merces cum ipso est: qui dat vnicuique iuxta opera sua: qui dicit: Beati, qui

qui lauant stolas suas in Sanguine agni, vt sit potestas eorum in ligno vitæ,& per portas intrant ciuitatem, idest Christus, qui est principium per diuinitatem, & finis per assumptam humanitatem. Est principium manens æternaliter cum Patre, & finis natus temporaliter ex Matre. Beati, qui lauant stolas suas in sanguine agni, id est qui corpora sua fonte baptismatis purgant: quia ij intrabunt ciuitatem per portas, scilicet Ecclesiæ, quæ sunt Sacramenta, quibus datur nobis vita æterna, mediantibus bonis operibus per gratiam Christi factis, qui dicit: Ego Iesus misi Angelum meum, id est Ioannem testificari hæc Ecclesiis, vt omnes sciant hæc vera esse. Conjuro te, † pessime Dæmon, per illam vocationem, qua vnumquemque Spiritus sanctus, & Ecclesia ad supernam patriam vocant, dicentes: Veni, veni ad cœleste conuiuium, ad cœnam agni. Ad aquam accedentem, oportet habere ornamenta suæ salutis, quæ sunt fides, & opera veri Christiani, vt dignè possit effici particeps illius cœlestis fruitionis, quam Deus præparauit diligentibus se: quam tu, nefandissime spiritus, tua peruersa superbia, & scelerata voluntate perdidisti, quando vt rebellis, & ingratissimus recessisti ab illa diuina, & cœlesti contemplatione Dei omnipotentis, & à consortio sanctorum Angelorum, & cœlestium, ciuium. Per hæc, & omnia alia, quibus tu maledicte, ac nefandissime spiritus, in virtute Dei adjurari, cogi, constringi, ligari, fugari, torqueri, damnari, arctari, & cruciari potes, & ad pœnas infernales, ac tormenta mitti, te constringo, vt omni mora postposita, sine vlla rebellione, & contradictione aliqua festinanter ab hac creatura Dei N. sine læsione, nocumento, & terrore aliquo ipsius, & omnium astantium exeas, & recedas, fractis omnibus vinculis, & ligaminibus cujuscunque conditionis, & potentiæ existant, quibus tu, iniquissime spiritus, hîc teneris, & vadas ad sedes infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata, nullatenùs ad eam rediturus. Quòd si more tuo bestialissimo, mandatis, & præceptis meis, tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempseris, per omnia supradicta verba, & adjurationes, contra vos conjuro Luciferum, & omnes spiritus infernales, quatenùs per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton, & per passionem Domini nostri Iesu Christi, contra te, & omnes tibi fauentes, omni sua ira, & indignatione, ac furore irruant, & insurgant, & te ad infernum ducant, & in locum duriorem te præcipitent, & ligent ibi omnibus pœnis, & cruciatibus, duriùs, & acriùs solito cruciandus: quia tantis, & tam sacratissimis nominibus, & mysteriis Dei rebellis fuisti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio beatæ Virginis Mariæ, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cœlestis veniant, & festinanter descendant super te, spiritus ingratissime, & omnes tibi fauentes, & ego, vt minister Christi (licèt immeritus) tibi præcipio, proditor,& iniquissime spiritus, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipsam sanam, & liberam, nobis dimittas. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & te, maledicte Dæmon, & sæculum per ignem. Amen.

Apoc. 22.

Ibidem.

Ex Flagello dæmonum.

DEPRECATIO DAVIDICA.

Apoc.12. DOmine Deus omnipotens, qui maxima virtute, & potentia tua, rebelles Angelos inimicos tuos contra te superbientes à cœlo expellens, ad infernum deputasti, per eandem potentiam, & virtutem tuam te supplico, vt expellere digneris hos Dæmones ab hac creatura tua N. quam sanguine Filij tui redimere dignatus es. Expelle igitur illos in virtute tua: & tanquam vas figuli confringe eos. Exurge, Domine, & salua hanc famulum tuum N. & percute omnes aduersantes illi *Psal 3.* sine causa. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium. Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant: judica illos Deus. Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te, Domine. Erubescant igitur, Domine Deus meus, *Psal 6* vehementer omnes inimici tui isti, auertantur retrorsum, & erubescant valdè velociter. Exurge, Domine Deus meus, & exaltetur manus tua: & ne obliuiscaris vocem meam. Iustum adjutorium meum à te qui saluos facis sperantes in te, Domi- *Psal.13.* ne. Conuertantur ij Dæmones in infernum, & omnes, qui obliuiscuntur te. Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, & dolo, sub lingua eorum labor, & dolor. Quia dilexerunt iniquitatem, & oderunt propriam salutem: ideò emitte super illos ignem, sulphur, & spiritus procellarum, quæ est pars Calicis eorum. Disperde Domine vniuersa labia eorum dolosa: & linguam magniloquam. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus suis: non est qui faciat bonum. Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: veloces pedes eorum ad perdendas animas. Non est timor tuus ante oculos eorum, ideò viam pacis non cognouerunt: Dominum non inuoca- *Ibidem.* uerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. Exurge, Domine præueni eum, & supplanta eum: eripe hanc creaturam tuam ab impio. Emitte sagittas tuas, & dissipabis eos: fulgura multiplica, & conturbabis eos. Persequere inimicos tuos istos, & comprehende eos: & non conuertantur, donec deficiant. Confringe eos, nec poterunt stare, cadant subtus pedes meos. Exurge, Domine, & supplanta insurgentes in seruos tuos, & disperge odientes te, Domine. Comminue *Psal.17.* eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum dele eos, Dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt: & disperdat eos à filiis hominum. Pone eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui, Domine: & in ira tua conturbabis eos, & deuorabit eos ignis. Confundantur isti Dæmones iniqua agentes, superuacuè. Dextera tua, Domine, fecit virtutem: dexteram tuam erige aduersus hos inimicos tuos facientes iniquitatem. Erubescant igitur inimici tui isti, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa. Projice eos à facie oculorum tuorum: retribue abundanter facientibus superbiam. Iudica, Domine nocentes me: expugna impugnantes me: Apprehende arma, & scutum: & exur- *Psal.34.* ge in adjutorium mihi. Effunde frameam, & conclude aduersus

hos

hos dæmones : qui persequuntur hanc creaturam tuam N. Erue eam protector meus, Domine. Confundantur, & reuertantur quærentes animam eius : auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes illi mala. Fiant tanquam puluis ante faciem venti : & Angeli tui coarctent illos, Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum : & Angeli tui persequantur illos. Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam absconderunt : & cadant in ipsum. Et tu, Domine : exurge in adiutorium meum: & dissipa eos protector meus, Domine. Exurge,
Psal. 34. & intende Iudicio meo : Deus meus & Dominus meus in causam meam. Non dicant in corde suo, euge, euge animæ suæ: nec dicant, deuorabimus eum. Induantur confusione, & pudore : qui quærunt mala huic creaturæ tuæ. Euagina gladium, & tende super eos arcum iræ tuæ, & trucidabis eos, quia tunc conterentur, & confundentur in tempore malo: quemadmodum fumus deficient, & damnabis eos, cùm iudicaueris illos. Exurge ergò, quare obdormis, Domine; Exurge, & ne repellas preces nostras in finem. Exurge, Domine, adiuua nos : & redime nos propter nomen tuum. Quia isti dæmones sicut oues in in-
Psal. 43. ferno positi sunt : mors depascet eos. Auxilium eorum veterascet in inferno : & gloria eorum Ignis in conspectu eorum exardescet : & in circuitu eorum tempestas valida. Nolite igitur, miserrimi dæmones, gloriari in malignantibus, qui po-
Psal. 51. tentes estis in iniquitate. Dilexistis malitiam super benignitatem : iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem. Propterea Deus destruet vos in finem, euellet, & emigrabit vos de hoc tabernaculo suo: & radicem vestram de terra viuentium. *Psal. 67.*
Præcipita Domine Deus, & diuide linguas eorum : veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes. Exurge, Domine, & contere eorum dentes in ore ipsorum: vt ad nihilum deueniant Absorbe eos in ira tua, Domine : exurge Deus Israël, & disperge illos, & depone eos, protector noster Domine: Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius : fugiant, qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant : sicut fluit cera à facie ignis : sic pereant peccatores à facie Dei. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : verticem capilli perambulantium in delictis suis. Obscurentur oculi eorum, ne videant : & dorsum eorum semper incurua. Effunde super eos iram tuam, & furor tuus comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum *Psal. 68.*
non sit, qui inhabitet. Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum eius addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : & non intrent in iustitiam tuam. Deleantur de libro viuentium : & & cum iustis non scribantur : Deus in adiutorium meum intende : Domine ad adiuuandum me festina Confundantur, & reuertantur : qui quærunt animam istius famuli tui N. Auertantur retrorsum, qui volunt illi mala. Auertantur statim, & erubescant : qui dicunt illi, euge, euge. Confundantur, & deficiant vexantes animam eius : operiantur confusione, & pudore, qui quærunt illi mala. Facti sunt in desolationem, subitò defecerunt : perierunt propter *Psal. 72.*
iniquitatem suam. Velut somnium surgentium, Domine, in ciuitate

tua : imaginem ipsorum ad nihilum
rediges. Quanta malignatus est ini-
micus iste in Sanctis tuis, incendit
igne suæ malitiæ sanctuarium tuum,
polluit in terra tabernaculum nomi-
nis tui. Vt quid, Domine, auertis
manum tuam, & dexteram tuam
Deus meus : qui contribulasti capita
draconum in aquis ? Respice ergo in
testamentum tuum: & animam istius
pauperis tui ne obliuiscaris in finem.
Tu terribilis es : quis resistet tibi in
Psal.75. ira tua ? Tentauerunt te Deus in cor-
dibus suis, & malè locuti sunt de te:
ideò ira tua descendit super eos. Ef-
funde iram tuam in istos Dæmones:
qui te cognoscere nolunt : & in re-
gnum eorum, quia nomen tuum non
inuocauerunt. Excita potentiam
tuam, & veni, vt salues hunc famu-
lum tuum : Deus virtutum conuer-
tere, respice de cœlo, & vide, &
visita vineam istam : & perfice eam,
quam plantauit dextera tua. Exurge
Deus meus, quoniam qui te ode-
runt, extulerunt caput : & super
hanc creaturam tuam malignati sunt.
Omnes principes eorum dixerunt :
hæreditate possideamus sanctuarium
Psal.81. Dei. Fac illos sicut Madiam, & Si-
sare, sicut Iabin in torrente Cyson.
Pone principes eorum sicut Oreb,
& Zeb : & Zebæ, & Salmana: Deus
meus pone illos vt rotam : sicut sti-
pulam ante faciem venti. Sicut ignis,
qui comburit syluam, & sicut flam-
ma comburens montes, ita perseque-
ris illos in tempestate tua, & in ira
tua conturbabis eos. Erubescant :
& conturbentur in sæculum sæculi,
pereant, & confundantur. Respice
Psal.86. in me, & saluum fac Filium ancil-
læ tuæ, fac mecum signum in bo-
num, vt videant, qui te oderunt &
confundantur : quoniam tu, Domi-
ne, adjuuisti me, & consolatus es
me. Disperge eos in furore tuo, &
conturba eos : quia non posuerunt te
in conspectu suo. Super aspidem, &
basiliscum ambulabis : & conculca-
bis leonem, & draconem. Disperge
omnes, qui operantur iniquitatem :
& redde illis iniquitatem ipsorum.
Confundantur omnes, qui adorant
sculptilia : qui gloriantur in simula-
cris tuis. Ipsi peribunt, tu autem
permanes : & omnes sicut vestimen-
tum veterascent. Et sicut operto- *Psal.101*
rium mutabis eos, & mutabuntur :
tu autem idem ipse es, & anni tui
non deficient. Deficiant peccatores,
& iniqui, ita vt non sint : vt omnes
benedicant Dominum. Contriuisti,
Domine, portas æreas : & vectes
ferreos confregisti. Da nobis, Do-
mine, auxilium tuum : & in te fa-
ciemus virtutem. Turbati sunt, & *Psal.108*
moti sunt sicut ebrius : & omnis sa-
pientia eorum deuorata est. Cùm ju-
dicantur, exeant condemnati, & de-
siderium eorum fiat inane. Fiant dies
eorum pauci : & ejiciantur de habi-
tatione ista. Non sit illis adjutor: &
nomina eorum deleantur de libro vi-
uentium. Quoniam dilexerunt ma-
ledictionem, veniet eis : noluerunt
benedictionem, & elongata est ab
eis. Qui insurgunt in hunc famulum
tuum N. injustè, confundantur : vt
ipse de liberatione sua lætetur. Et
quia injustè iniquitatem fecerunt in
illum : ideò lætabitur, quando facies
de suis persequentibus judicium. Sur-
ge, Domine, & eripe hunc famu-
lum tuum ab iniquis Dæmonibus: li-
bera eum è manibus eorum. Disper-
de omnes inimicos ejus : qui tribu-
lant animam suam. Domine, incli-
na cœlos tuos, & descende : tange
Dæmones istos, & dissipabis eos.
Fulgura coruscationem, & dissi-
pabis eos : & mitte sagittas tuas, &
conturbabis eos. Exibunt spiritus
isti, & reuertentur in terram suam,

in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Abyssi operuerunt eos: descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua Domine percussit inimicos: & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos. Mitte, Domine iram tuam, quæ deuoret eos sicut stipulam: submerge eos, quasi plumbum in aquis vehementibus. Irruat super eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quasi lapis: vt liberetur seruus tuus iste, quem possedisti. Egrediantur Dæmones isti ante pedes meos: & corruant in terram in furore tuo, Domine. Quia tu occidis, tu viuere facis, percutis, & sanas: & non est, qui de manu tua possit eruere. Qui reddis vltionem hostibus tuis: qui te oderunt, retribuis. Inebria sagittas tuas sanguine, & gladius tuus deuorabit hos Dæmones. Et sicut tu Deus meus es ille potentissimus, qui fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui: deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles. Sic Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, libera hunc famulum tuum N. ab hac diabolica vexatione, per passionem, & mortem Domini nostri Iesu Christi. qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exod. 16 *Deut 32.* *Luca c. 1*

CONIVRATIO.

ITerùm conjuro te, † nefandissime spiritus, per illam æternam beatitudinem Dei omnipotentis, qui est fons sapientiæ, lumen indeficiens, & inextinguibile, in quo omnis mens satiabitur: & jucundabitur, in quo fruemur illa diuina essentia, quæ est præmium beatorum, & diadema decoris eorum, lætitia sempiterna, quæ exuperat omnem sensum. Ibi in lumine Dei videbimus lumen immensum, lumen incorporeum, incorruptibile, incomprehensibile, lumen indeficiens, inextinguibile, & inaccessibile, lumen diuinum, quod illuminat oculos Angelorum, quod lætificat juuentutem Sanctorum: ibi videbimus Deum sicuti est: quia videbimus gloriam, & faciem Dei viui, cognoscemus Patris potentiam, Filij sapientiam, & Spiritus sancti clementiam, ac summæ ipsius sanctissimæ Trinitatis vnam, & indiuiduam essentiam. Ibi habebimus Deum omnipotentem, qui est summum bonum, gaudium Angelorum, atque omnium Sanctorum, præmium vitæ æternæ, gloria spirituum, corona decoris, brauium fœlicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum, & æternum gaudium, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium æternitatis, & pax Dei æterna. Ibi erit tota glorificatio nostra: quia videbimus faciem Dei nostri, qui fecit cœlum, & terram, qui creauit nos, qui saluauit, & glorificauit nos: quem videndo cognoscemus, amabimus, diligemus, & possidebimus Deum viuum, & verum Patrem omnipotentem, inuisibilem, & incomprehensibilem, Filiúmque ejus vnigenitum & coæternum, & consubstantialem, Dominum nostrum Iesum Christum, quem pro nostra salute Pater misit in mundum: & Spiritum sanctum paraclytum à Patre, Filióque procedentem, vnum Deum in essentia, & trinum in personis, quem omnes Sancti, & electi Dei indefessis vocibus laudant, dicentes. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte spiritus, potes adjurari, cogi, constringi,

Genes. 1. *Apoc. c. 4.*

constringi, ligari, fugari, arctari, cruciari, expelli, & ad pœnas inferni mitti, te constringo, vt amoto omni impedimento, & omni mora postposita, exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus sociis, & maleficiis tuis, & vadas ad sedes infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata: ad eam nunquam rediturus. In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Explicit Exorcismus Quintus.

EXORCISMVS VI.

POTENTISSIMVS, mirabilisque efficaciæ ad expellendas omnes facturas, maleficia, præstigia, ligaturas, & opus nefarium Diaboli de oppressis corporibus humanis.

Exorcista cupiens cum Dei adjutorio maleficiatos, & facturatos à dæmonibus, & maleficiis, curare, prius debet perquirere omnia instrumenta maleficia ia, omni diligentia, qua poterit, & inuenta, igne benedicto illa comburere. Posteà indutus stola, & cotta, pergens ad Ecclesiam vnà cum infirmo, & stans ante Altare, posita manu super caput maleficiati, & illum signo crucis muniens, voce intelligibili, maxima cum deuotione dicat.

In nomine Patris †, & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli, per impositionem manuum mearum, imò per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. Amen.

Deinde inuocando diuinum auxilium dicat.

Vers. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *Resp.* Qui fecit cœlum, & terram. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es Deus magnus, potentissimus, fortis, & admirabilis, qui lucem habitas inaccessibilem, qui vniuersa, quæ ex nihilo condidisti, mirabiliter regis, & gubernas. Deus, cui proprium est misereri semper, & parcere, te supplices deprecamur, ac petimus, vt misericordiam tuam piissimam super hanc creaturam tuam N. ostendere digneris, & libera eam ab omnibus maleficiis, & incantationibus sibi arte Diabolica factis, cujuscunque virtutis, & potentiæ existant Domine Iesu Christe, qui est verbum sapientiæ, & vnicus Filius altissimi Patris, per pietatem, & misericordiam illam, qua in hunc mundum venisti, vt dissolueres opera Diaboli, te humiliter exoramus vt dissoluere, & ad nihilum redigere digneris omnia vincula, incantationes, fascinationes, præstigia, ligaturas, & facturas, arte Diabolica factas huic famulo tuo N. cujuscunque conditionis, virtutis, & potentiæ existant, ita vt confringantur, & statim deficiant, sicut deficit fumus,

fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, & amoueantur à quocunque loco, per virtutem sanctissimi nominis tui. Custodi quæsumus, Domine, hunc famulum tuum N. ab omni vinculo Diabolico, necnon à malignis spiritibus: & sicut liberasti Adam, & genus humanum de faucibus inferni, & de æterna damnatione, ita tua pietate, & misericordia illum liberare digneris à maleficiorum ligaminibus. Et tu Deus Pater omnipotens pone manum tuam dexteram plenam larga benedictione super illum, & reple eum æternis benedictionibus. Et sicut tu es Deus omnipotens, cujus voluntati nemo potest resistere, Domine, non permittas aliquem contradicere suis maleficiis huic famulo tuo N. à quo hodie, & semper omnes insidiæ, omnes virtutes Diaboli, & ministrorum ejus, elongentur, & ab eo expellantur. Et sicut dignatus es soluere vincula beati Petri Apostoli per manus sancti Angeli tui, ita tua misericordia dissoluere digneris omnes facturas, & maleficia facta, vel quæ fient huic famulo tuo N. ita vt non habeant potestatem super eum. Resolue ergo Domine Deus omnes incantationes, facturas, & omnia maleficia Satanæ, & ministrorum ejus, quæ per inuocationes, & virtutes Diaboli facta fuerunt, aut fient huic creaturæ tuæ N. per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic Exorcista aspergat ægrotum aqua benedicta: postea incipiat dæmones, & maleficia adjurare hoc modo.

CONIVRATIO.

Conjuro vos † Dæmones infernales, spiritus maligni, qui fertis malum contra hanc creaturam Dei N. & qui fabricastis, vel conseruatis maleficium contra ipsam fabricatum, & factum, per Deum Patrem omnipotentem, † Filiúmque ejus vnicum Dominum nostrum † Iesum Christum, & per Spiritum † sanctum paraclytum ab vtroque procedentem: & vobis præcipio, quæ noxia, & nociua estis huic famulo Dei N. vbicunque sitis, siue sitis maleficia, vel veneficia, seu præstigia, aut incantationes, fascinationes, signaturæ, facturæ, ligaturæ, & omne opus nefarium Diaboli, & ministrorum ejus, siue jam facta, siue quæ fient, agnita, vel incognita, per Deum viuum, † per Deum † verum, per Deum † sanctum, & per sacratissimum, tremendum, honorandum, & glorificandum nomen Dei Adonay, vt non noceatis huic famulo Dei N. neque illi appropinquetis, nec ad omnia, quæ ad illum pertinent, sed recedite ab eo, & ab omnibus rebus ejus, & destruamini à potentissima manu Dei, vt ad nihilum statim deueniatis & deficiatis ab eo, sicut deficit fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, vt remoto omni impedimento satanæ, & ministrorum ejus, omni mora postposita, realiter, & effectualiter, sine fraude, dolo, & fallacia, vos Dæmones destruatis omnia maleficia, incantationes, fascinationes, liga-

Ex Symbolo Nicano. *Iudit. 16.* *Psal. 67.* *Apoc. c. 1.*

turas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium Diaboli arte Diabolica factum, & per nomen Dei viui, & per virtutem ejus, qui eſt Alpha, & Omega, Principium, & Finis, carens principio, & fine, qui ambulat ſuper pennas ventorum, qui omnia ex nihilo ſua omnipotenti virtute creauit, per quem omnes ſancti, & electi Dei beatificantur in majeſtate diuinæ eſſentiæ ejus, ante cujus faciem ignis præcedet, & inflammabit vos inimicos ſuos. Conjuro vos † Dæmones rebelles Dei omnipotentis, & abominabiles ſpiritus, inimici triumphatoris Ieſu Chriſti Nazareni, ſpiritus nefandiſſimi, & prædones infernales, ſpiritus inuidi, ſpiritus damnati, & reprobati, inimici humani generis, qui non ceſſatis hanc creaturam Dei N. lædere, & veſtris maleficiis vexare, per potentiam illius, qui vos in tanta dignitate creauit: qui vobis inexcogitabilem fœlicitatem parauit: qui vos ſuperbientes mox cum complicibus veſtris eliminauit: qui vos à conſortio bonorum ſpiritualium ad ſedes tartareas damnando exterminauit: qui vos ibi igne, & ſulphure cruciandos ligauit: qui de intemerata virgine Maria, ſumpta carne paſſibili, pedibus ſupra mare ambulauit: qui Petro ſub aquis labenti, dexteram porrexit: qui cæco nato oculos aperuit: qui Lazarum de monumento ſuſcitauit: qui Mariam Magdalenam à malignis ſpiritibus, & omnibus peccatis: tum potenter, tùm miſericorditer abſoluit, & liberauit: qui ſuis diſcipulis per orbis ſpatia diffuſis, te dejecit, & fugauit: qui in die nouiſſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris, in tenebris perpetuis relegabit: per ipſum, inquam, vos conjuro, ac potentiſſimè vobis præcipio per virtutem omnium conjurationum, alligationum, & vinculorum, quibus in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti conjurari, conſtringi, ligari, fugari, cruciari, torqueri, & coarctari: vel ad pœnas aliquas damnari poteſtis, vt protinùs deſtruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, incantationes, faſcinationes, facturas, ligaturas, ſignaturas, & omnia opera Diaboli, & miniſtrorum ejus. Conjuro † vos Dæmones, qui fabricatis, conſeruatis, & aſſiſtitis prædictis maleficiis, & incantationibus, huic creaturæ Dei N. factis, ſiue illæ ſint fabricatæ in igne, aëre, aqua, vel terra: ſiue ex aliqua imagine fabricata, ex quacunque materia ſint, ſiue maleficium ſit factum in auro, argento, ære, plumbo, vel ligno, ſiue aliquo filato ex lana, ligno vel bombyce: vel ex plumis animalium contextum, ſiue illud ſit factum ex oſſibus hominis mortui, vel animalium quadrupedum volatilium, piſcium, vel ſerpentium, vel ex omnibus ſumentibus, & fructibus terræ, & arborum vel maris: ſiue illud ſit fabricatũ ex charta virginea, vel papyrea vel in ligno, aut in aliquibus herbis, vel lapidibus, aut in piſcibus maris, fluminum, vel paludum, ſiue illud ſit in aliquo Chriſtianorum, ſeu Hebræorum, vel Paganorum, ſeu aliorum Infidelium, aut ſit in agro, vel vinea, ſiue in montibus, vallibus, vel in fontibus, vel extra, & in quacunque parte mundi, ſiue in Oriente, Occidente, Meridie, vel Septentrione, aut ſit in veſtibus, cincturis, & omnibus indumentis hujus famuli Dei N. aut ſit in domo, camera, lecto ejus, aut ſupra lectum, vel ſub lecto, ſiue ſit in parietibus, angulis, vel officinis, aut in rebus

Pſal. 96. *Iſa. 24.* *Matth. 23.* *Luc. 9.* *Ex oratione S. Cypriani.* *Ex eadem orationem.* *Ex eadem.*

rebus domus ejus, aut in arbore, fouea, vel puteo, siue sit in profundo, siue in abysso, vel in sylua, seu in antris, vel speluncis solitariis, & si est in deserto loco, vel in flumine aliquo, siue sit in aquis marium, fontium, fluminum, & paludum, vel in quacunque statue aurea, argentea, ærea, plumbea, cerea, vel lignea, aut lutea, vel ex quacunque alia materia fabricata, siue tale maleficium sit factum in annulo, siue sit in juncturis membrorum hujus famuli Dei N. siue sit datum illi in cibo, vel potu à quocunque malefico, vel malefica, siue sit positum in fundamentis domus ejus, vel sub limine ostij, aut in ingressu domus ejus, & in quibuscunque locis, in quibus ipse habitat, & quiescit, siue illud sit positum in puteo, fouea, vel sterquilinio, aut via, vel semita, in horto, vel conducto, aut sit in igne, aëre, aqua, & terra, vel vento, aut in quocunque loco nobis noto, vel ignoto, per nomen magnum Dei Adonay, & per virtutem ejus vobis præcipio, vt non habeatis potestatem conseruandi illud, sed per virtutem passionis Domini nostri Iesu Christi, illa ad nihilum redigatis, ac si facta non fuissent, & per illum, qui orbem contremere facit, vobis impero, & mando, vt non habeatis auctoritatem, potestatem & virtutem nocendi huic creaturæ Dei N. in die, neque in nocte, orando, nec vigilando, neque dormiendo, nec stando, neque ambulando, vel sedendo, comedendo, aut bibendo, vel aliquid aliud faciendo, neque in vlla hora diei, vel noctis vel habeatis potestatem, ingrediendi domum ejus, vestris maleficiis, aut ibi stando, vel morando in ejus domo, camera, lecto, & habitatione ejus, neque in vlla figura apparere ei possitis, illi terrorem incutiendo, sed liberam, & sanam, & sine vlla læsione animæ, & corporis illam relinquatis, destructis omnibus maleficiis, incantationibus, & facturis, illi arte Diabolica factis, sicut Deus liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, quos flamma non tetigit, & sicut Deus resoluit vincula, & ligamina eorum, ita dissoluantur omnia vincula, ligamina, & incantationes, omniáque mala facturarum, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum ejus ab hac imagine Christi N. & ab illo remoueantur per Sanguinem Domini Iesu Christi, qui propter nostram salutem effusus est, & sic vt solutum fuit vinculum linguæ Zachariæ prophetæ, ita dissoluto hunc famulum Dei N. ab omni ligamento, fascinamento, & maleficio sibi arte diabolica facto, & ab omni factura, & vinculo diabolico, per potentiam, & virtutem illam, qua Deus diuisit mare rubrum, per quod populus Israëliticus suis pedibus transiuit, & per virtutem illam, qua Christus Lazarum à monumento suscitauit, & languidum sanauit, atque cæcum natum illuminauit, & per potentiam illam, qua ipse portas inferni destruxit, & sua omnipotenti virtute januam cœli apperuit.

Ex eadem. *Ex oratione S. Cypriani.* *Dan. 3.* *Luc. c. 1.* *Exod. 14* *Col. 2.*

Hic Exorcista aspergat infirmum aqua benedicta in modum Crucis, deinde dicat.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, rex æternorum, & moderator omnium sæculorum, incorruptibilis, inuisibilis & immensæ majestatis, magnus, & incomprehensibilis rector, potens, & immortalis, Adonay

Iudith. 5 *Exod. 8.*

magne, & admirabilis Deus Deorum, omniúmque creator, qui sedes super Cherubin, & Seraphin, Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, te suppliciter deprecamur, vt tua potenti virtute, per passionem ejusdem Filij tui dissoluere digneris omnia maleficia, ligamina, & incantationes, præstigia, veneficia, & colligationes Diaboli & ministrorum ejus huic famulo tuo N. arte Diabolica facta, sicut destruxisti magica figmenta Magorum Ægyptiorum, & non permittas illi amplius nocere, sed libera eum ab omnibus maleficiis, incantationibus, fascinationibus, ligaturis, signaturis, & facturis, ac malis vmbris, & dissolue omnia præstigia, & omne opus nefarium Satanæ illi factum. Aperi ei Domine Deus meus januam misericordiæ tuæ, & libera eum per intercessionem B. Mariæ matris Domini nostri Iesu Christi. Et per omnes sanctos Angelos, Archangelos, & Thronos, Dominationes, Principatus, & Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin. Et per sanctum Ioannem Baptistam, per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, & Euangelistas tuos: per omnes sanctos Innocentes, Martyres, & Confessores, atque Doctores: per omnes sanctos Sacerdotes, & Leuitas, Monachos, & Eremitas: per omnes sanctas Virgines, Viduas, & Continentes, & per totam cœlestem Curiam. Et sicut liberasti Susannam de falso crimine, Dauid de manu Goliæ, Iudith, & populum suum de manu Holofernis ducis regis Assyriorum, sic liberare digneris hunc famulum tuum N. ab omni potestate Diaboli, & ministrorum ejus. Et disrumpe omnia vincula maleficiorum, atque constringe omnia maleficia, incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus Diaboli, & machinamenta ejus. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exod. 8

Diuus Damas. in sermo. Assumptionis.

Dan 13

CONIVRATIO.

Coniuro vos † dæmones, & omnia, quæ per maleficium diaboli noxia, & nociua estis huic creaturæ Dei N. per Deum Patrem omnipotentem, qui diuisit lucem à tenebris, stabiliens cœlos, & eis mensuram ponens: & per illum, qui locutus est Moysi in monte Sinai quando dedit legem filijs Israël, & qui in deserto per quadraginta annos satiauit eos manna, & ex petra aquam eduxit eis ad bibendum, vt statim, & sine mora recedatis ab ea, & ipsam sine læsione relinquatis. Coniuro vos † iterum per Deum omnipotentem Patrem Domini nostri Iesu Christi, & per Filium eius, & per Spiritum sanctum paraclytum vobisque præcipio quæcúque noxia, vel nociua estis, siue in anima, siue in corpore, siue iam facta, siue fienda, siue colligata, siue commissa, siue missa à quocunque dæmone, vel malefico, siue malefica, vel qualibet arte diabolica quoquo modo fabricata, quibuscunque maleficijs, rebusque noxiis, dolosis, vel præstigiatis, siue sunt propè, siue longè, pauescite, & timete nomen magnum Domini nostri Iesu Christi, per quod ego vos coniuro, constringo, & adiuro, ne noceatis, nec appropinquetis, ad huc famulum Dei N. neque ad omnia, quæ ad illum pertinent. Iterum coniuro vos †

Gen. 1.

1. Cor. 6.

omnes

omnes spiritus malignos, & dæmones infernales, terrestres, igneos, aëreos, aqueos, subterraneos, lucifugos, & omnes spiritus omnibus orbibus, & sphæris seruientes, & in ipsis habitantes, & vos omnes maligni spiritus vbicunque sitis, & habitetis magni, & parui in potentia, de quacunque parte mundi missi estis ab Oriente, Occidente, à *Ibidem.* Meridie, & à Septentrione, & ab omnibus patribus totius terræ, & mundi: & vos aëreas potestates, & infernales principes, & vos omnes spiritus generales, & speciales dæmoniorum, quibus data est potestas nocendi huic creaturæ Dei N. & ad maleficia fabricanda, ferenda, & conseruanda contra ipsam, & vobis potentissimè, & viriliter impero, ac strictissimè mando ex parte Dei † Patris omnipotentis, & Filij † eius Domini nostri Iesu Christi, & in virtute Spiritus † sancti, vt omni mora postposita, destruatis omnia maleficia, præstigia, incantationes, fascinationes, omnesque ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei N. arte diabolica factum, vt ab eo discedant omnes insidiæ, & omnis versutia, & nequitia diabolicæ fraudis. Et sicut Moyses exanimauit *Exod. 8.* magica figmenta Ianes, & Mambres in Ægypto, ita confringantur omnia maleficia huic famulo Dei N. à Diabolo, & ejus ministris inflicta, vel illa data in cibo, vel potu, seu in quacunque alia malefica superstitione, vel præstigiis: Iterum fortiùs, & strictiùs præcipio vobis omnibus spiritibus supradictis, & quibuscunque aliis existentibus in quacunque parte mun- *Ex Sacerdotali Romano* di, ex parte sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Fi†lij, & Spiritus† sancti, & per merita beatæ Mariæ Virginis, & omnium sanctorum, & sanctarum totius curiæ cœlestis, quòd si aliquod maleficium datum fuit huic creaturæ Dei N. ad comedendum, vel bibendum, aut si vos, vel aliquis vestrum, maledicti Dæmones, portastis, vel composuistis in hoc corpore, vt non habeatis virtutem, facultatem, vel potestatem conseruandi illud: sed prædicta virtute præcipio, vt illud amoueatis, & cogamini dissipare omnem virtutem illius, & ad nihilum redigere omnem laqueum, nodum, & compositionem factam in ipsis rebus, & quod sitis astricti, & compulsi eum disiungere, separare, & remouere à visceribus, & ab intestinis ejus, & ea per secessum emittere facere, & sine aliqua læsione animæ & corporis hujus creaturæ Dei N. Rursum vobis strictissimè impero, ac potentissimè mando, ex parte sanctissimæ Trinitatis Patris, † *Ibidem.* & Filij, † & Spiritus † sancti, quòd non habeatis facultatem abscondendi illa in aliqua parte hujus corporis, *Ibidem.* scilicet in sanguine, cholera, flegmate, & melancholia, nec in carne, nec in ossibus, neque in medullis, nec in neruis, nec in venis, neque in omnibus juncturis hujus corporis, nec in pedibus, nec in tibiis, neque in lateribus, nec in renibus, nec subtus renes, neque supra renes, nec in dorso, nec in spatulis, neque in vnguibus, nec in corde, neque in hepate, nec in splene, nec in interioribus, neque in pulmone, nec in intestinis superioribus, vel inferioribus, maioribus, vel minoribus, nec in stomacho, nec in ventre, neque in pectore, nec in gutture, nec in collo, neque in facie, nec *Ibidem.* in mento, nec in maxillis, neque in dentibus, nec in gingiuis, nec in lingua, neque subtus linguam, neque

supra linguam, neque in palato, nec nare, neque in oculis, nec in auribus, nec in cerebro, neque in panniculis cerebri, nec in arteriis nec in fæcibus, neque in aliis rebus, vel locis corporis, vel extra corpus eius, nec *Ibidem.* intrinsecè, neque extrinsecè, neque superficialiter, nec in capillis, neque in vestimentis, nec in genitalibus, nec in vmbilico, neque in partibus verecundis, neque in partibus illis circunstantibus, neque in aliis locis, vbi ire vel stare debeat: sed inuicti, & coacti, atque virtute Dei *Gen.c.1.* compulsi, nunc cogamini omnia illa remouere ab omnibus partibus corporis istius creaturæ Dei N. vbicunque sint, à planta pedis vsque ad verticem: & illa educatis extra ipsum corpus per illam viam, quæ sit magis libera, & expedita, vt per os stomachi, per guttur, & per os cum signo manifesto, & sine vlla læsione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. & illa ducatis ad loca arida, sterilia, & inaquosa, atque in-*Ex itinerario D. Clementis.* habitabilia, vbi non sit habitatio hominum. Et sicut per beatos Apostolos Dei Petrum, & Paulum dissoluta, & ad nihilum reductæ fuerunt incantationes factæ per illud membrum vestrum Symonem magum, ita auctoritate mihi tradita, & præstita à Deo omnipotenti, & Sancta Catholica, & Romana Ecclesia, ego dissoluo omnes sortilegas artes, præstigia, & incantationes, quæ atrocitate inuidiæ, vel malitia vestra factæ fue-*Coloss.1.* runt huic creaturæ Dei N. Et sicut Dominus noster Iesus Christus descendit ad inferos, & ibi deuicta tota potentia inferni, animas sanctorum Patrum inde extraxit: ita per potentiam, & virtutem eiusdem, nec & omnium nominum Dei, & omnium coniurationum, ligationum, & vinculorum quibus in nomine eius potestis coniurari, constringi, cogi arctari, ligari fugari, *Ex Flagello Dæmonum.* cruciari, & torqueri, & ad pœnas aliquas damnari, vos omnes coniuro, adiuro cogo, & constringo, ac potentissimè vobis impero, & mando, vt remoto omni dolo, fraude, obstinatione, deceptione, & malitia, destruatis omnia maleficia Satanæ, & ministrorum eius, & omnem malignam fascinationem huic creaturæ Dei N. factam ita vt ad nihilum redigantur, & confringantur omnia maleficia, præstigia, incantationes, fascinationes, ligaturæ, signaturæ, facturæ, & omne opus nefarium Satanæ, & ministrorum eius. Quod si more vestro bestiali, mandatis, & præceptis *Ex flagello Dæmonum.* meis, vobis in virtute Dei omnipotentis factis, obedire contempseritis, per omnia verba, & coniurationes, quæ in virtute Domini nostri Iesu Christi contra vos fieri possunt, contra vos coniuro Luciferum, & omnes spiritus infernales, quatenùs per virtutem sanctissimi nomini Iesu Christi, & passionem eius, *Ibidem.* contra vos, & omnes vobis fauentes omni sua ira, indignatione, & furore irruant, & insurgant, & vos ad infernum ducant, & in locum duriorem vos præcipitent, ligent, & affligant ibi omnibus pœnis, & cruciatibus duris, & acrius solito cruciandos: quia tot, & tantis sacratissimis verbis, & mysteriis diuinis rebelles fuistis. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio Beatæ Mariæ virginis, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius curiæ cælestis veniant, & descendant super vos, spiritus ingratissimi, & omnes vobis fauentes. Et ego, vt minister Christi licèt immeritus) auctoritate *Luc.9.* Dei omnipotentis Patris, & Filij, &

& Spiritus sancti, per virtutem Domini nostri Iesu Christi, & sanctissimæ passionis eius absoluo hunc famulum Dei N ab omnibus maleficiis, incantationibus, fascinationibus, ligaturis, signaturis, facturis, ac malis vmbris atque machinationibus diabolicis, sibi arte diabolica factis, & ab omni opere Satanæ, & ministrorum eius, ita vt omnis inueterata malitia diaboli, & omne cæcum, & confusum phantasma eradicetur, fugetur, & elongetur ab eo. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati & signando omnia membra eius dicat.

Oratio.

EXpelle, Domine Deus omnipotens, ab hac creatura tua N. omnia maleficia Diaboli, omnésque incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus Satanæ, & ministrorum ejus, à capite, à capillis, à vertice, à cerebro, à panniculis cerebri, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis, & animæ: nullúmque locum ipsa habeant intus, & foris ampliùs, vt sana & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis tui, & per inuocationem Spiritus sancti paraclyti. Tu ergo Deus *Gen. c. 1.* Pater piissime, qui dignatus es corpus, & animam hujus creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Deinde Exorcista benedicat Oleum oliuarum benedictione illa, quæ ponitur in nostro Flagello dæmonum, ad bibendum, atque vngendum, eo modo, quo ibi dictum fuit, & illud tradat infirmo benedicátque illi panem, vinum, aquam, medicinas, & quicquid comestibile, vel potabile ei præbendum fuerit. *Oleum præbendum.*

Denique fiat balneum ex aqua benedicta benedictionibus positis in Remedijs Flagelli, & totus infirmus in eo balneetur, ne forte aliquod maleficium sine remedio latere contingat in pilis corporis maleficiati. *Balneũ parandum.*

Explicit Exorcismus Sextus.

EXORCISMVS VII.

MIRABILIS EFFICACIÆ pro his, qui in matrimonio à Dæmonibus, vel maleficis Diabolica arte impediuntur, seu maleficiantur.

RVBRICA.

33.q.1. cap. Si per Sortiarias. *Quicunque arte Diabolica in vsu matrimonij, aliquo maleficio impeditur, antequàm ad alia remedia recurrat, hortari debet, vt corde contrito, & spiritu humiliato, Deo, & Sacerdoti de omnibus peccatis suis puram confessionem faciat, profusis lachrymis, & largioribus eleemosynis, & orationibus: atque jejuniis Deo satisfaciat. Quibus præmissis, Sacerdos seu Exorcista simili præparatione munitus, ad Ecclesiam pergens, vna cum infirmo maleficiato, stans ante sacratissimæ Eucharistiæ Sacramentum, præmissa oratione mentali, indutus Sacerdotalibus indumentis, ibi genuflexus, diuinum auxilium implorans, dicat:*

Adiutorium nostrum in nomine Psal. 123 Domini. *Resp.* Qui fecit cœlum, & terram. *Vers.* Saluum fac seruum tuum, & ancillam tuam. *Resp.* Deus meus sperantes in te. *Vers.* Mitte eis Domine, auxilium de Sancto. *Resp.* Et de Sion tuere eos. *Vers.* Nihil proficiat inimicus in eis. *Resp.* Et filius inquitatis non apponat necere eis. *Vers.* Esto eis, Domine, turris fortitudinis. *Resp.* A facie inimici. *Vers.* Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. *Vers.* Dominus vobiscum. *Resp.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui sola clementia, & bonitate tuæ immensæ charitatis primum hominem ad imaginem, & similitudinem tuam creare voluisti, & ad multiplicationem humani generis adiutorium simile sibi ei misericorditer tribuisti O altissime conditor, ô summæ maiestatis, & ineffabilis essentiæ, diuinæque sapientiæ Deitas, alpha, & Omega, carens principio, & fine: verbum sine tempore cui omnia possibilia sunt. O ineffabilis, & admiranda Deitas, ô summa potestas! ô virtus altissima. In nomine piissimi Creatoris cœli, & terræ, tu, qui es benignissimus, misericors, qui semper es, & ante omnia fuisti, & post omnia eris, tu omnia finis, & nunquam finis. Quique facis vt viuens homo cognoscat, quòd Deus es, Rex regum & Dominus dominantium qui pius, & misericors, ac clemens es, benignus, gloriosus, & mirabilis in Sanctis tuis, mundum tenens manu tua, & absque consilio, & alterius rei auxilio, omne, quod creatum est, in potestate tua conseruas. Ego quidem vt creatura tua, & indignus famulus tuus, & filius ancillæ tuæ, licèt sim puluis, & corde durus, & ignorans, & miser peccator, & insufficiens mei fragilitate, seu defectu virtutis, ad te confidenter recurro, veluti ad tutissimum portum, & refugium singulare, te Deum, ac Dominum reuerenter deprecor, & tibi humiliter supplico, quantùm scio, & possum, vt non respicias ad peccata mea, neque ad fragilitatem

Genes. 1. Ex antiquis Exorcismis. Apoc. c. 19. Genes. 3.

litatem huius famuli tui N. sed ad piissimam misericordiam tuam quatenus digneris nunc mecum esse in hoc tuo sancto seruitio. Nec mihi indigno peccatori tribuas secundum peccata mea quibus ingrauatus sum, & mea temeritate inuolutus: sed tu, qui clemens es, & pius, propitius, ac benignissimus mihi adesto, & miserere mei, cùm maior sit misericordia tua, quàm peccata mea. Quare digneris me exaudire, sicut exaudisti tres pueros in camino ignis ardentis: Ionam in ventre ceti: Act. 12. Petrum in carcere, Mariam Magdalenam à te pro peccatis suis veniam petentem. Et sicut exaudisti vocem matris tuæ ad nuptias, & latronem in Cruce: & sicut Catharinam in tormentis rotarum, & Margaritam à terrore draconis liberasti: sic tu, dulcissime Pater, exaudi me, & mihi misero peccatori potestatem tuam tribue, quam confidenter imploro, & concede mihi donum gratiæ tuæ, quod à te nunc peto, vt in tuo nomine euellere, destruere, eradicare, explantare & effugare valeam omnem magicam, & malignam fascinationem, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius ab hoc famulo tuo N. quibus eius potentia generandi alligatur, & impeditur, ne matrimonio ad procreandam prolem vti possit. Quod donum gratiæ tuæ mihi concedere digneris, tu qui solus, & virtus es Deus, creator omnium, qui potens,& misericors es in perpetuum. Et, vt mihi hanc gratiam præbeas te laudo, te adoro, te glorifico, te benedico, & magnifico, & tibi deuotè gratias ago nunc, & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista surgat ab oratione & ponens manum super caput maleficiati, dicat:

Extinguatur in te N. omnis virtus diabolica per impositionem manuum mearum, immò per inuocationem omnium sanctorum Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atque Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Patris †: & Filij † & Spiritus † sancti. Amen. *Ecclesia Romana.*

Hic Exorcista aspergat aqua benedicta agrotum postea legat sequens Euangelium.

Sequentia sancti Euangelij secundum Ioannem.

Resp. Gloria tibi, Domine.

In illo tempore. Nuptiæ factæ sunt in Chana Galileæ, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus, discipuli eius ad nuptias: & deficiente vino, dicit Mater Iesu ad eum. Vinum non habent. Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris. Quodcunque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas, vel ternas. Dicit ei Iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsque ad summum. Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte Architriclino. Et tulerunt. Vt autem gustauit Architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset: ministri autem sciebant, qui hauserãt aquam *Cap. 2.*

vocat sponsum Architriclinus, & dicit ei. Omnis homo primùm bonum vinum ponit, & cùm inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: tu autem seruasti bonum vinum vsque adhuc. Hoc fecit initium signorum Iesus in Chana Galileæ, & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum Discipuli eius.

Resp. Laus tibi, Christe.

Oratio.

Genes. 3. DOmine Iesu Christe, æterni Patris, & beatæ Mariæ virginis Filius, qui in Paradiso terrestri sanctum matrimonium in officium, & conseruationem, atque multiplicationem humanæ instituisti, & ipsum matrimonium in aduentu tuo ex primordiis miraculorum tuorum mirabiliter honorasti: quæsumus clementiam tuam, vt per merita, & preces beatissimæ virginis Mariæ matris tuæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuorum, digneris hunc famulum tuum N. quem matrimonialiter coniunxisti, bene † dicere, & liberare ab omni ligamento, fascinamento, & maleficio Satanæ, & ministrorum eius: & dare ei fœcunditatem, & gratiam, vt liberè possit vti matrimonio suo ad generandum concipiendum ac enutriendum prolem Deo, & hominibus gratam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. 20.

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati, & ipsam in fronte signando, dicat.

CONIVRATIO.

IN nomine sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis Patris, † Filij † & Spiritus † sancti. Coniuro vos omnes Angeli tartarei, tam absentes, quàm præsentes, per eum, qui vos eiecit de supremo cœlorum habitaculo, qui fertis malum contra genus humanum, & qui fabricastis, & conseruatis malum, & maleficium huic creaturæ Dei N. à malefico, seu malefica procuratum, vel aliquo alio modo illi inflictum, vt vbicunque illud sit positum, statim, & sine mora ab illo loco amoueatis, & virtute Dei omnipotentis illud destruatis, & omne impedimentum illi iniectum festinanter ad nihilum redigatis, vt liberè, & sine difficultate matrimonio vti possit ad honorem Dei omnipotentis, qui illum creauit, & matrimonialiter eum coniunxit. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † Sancti. Amen. Apoc. 12.

Oratio.

EXpelle, Domine Deus omnipotens, per virtutem tuam ab hac creatura tua N. omnes maleficorum vanitates, & incursus dæmonum, & per hoc signum sanctæ Crucis † Saluatoris nostri Iesu Christi, tolle potestatem, tolle impetum Satanæ & Angelorum, atque maleficorum eius, & ne permittas illos nocere huic creaturæ

tuæ

tuæ N. Memento Abraham, Isaac & Iacob seruorum tuorum, & miserere illi, atque libera eam ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica, à quocunque malefico, vel malefica, factis, & redde illi sanitatem pristinam ad procreandam prolem, & in tuo seruitio educandam. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic asperge maleficiatum aqua benedicta in modum Crucis.

CONIVRATIO.

ITerùm coniuro ✠ vos omnes spiritus malignos, & dæmones infernales, cœlestes, terrestres, igneos, aëreos, & aqueos, & omnes spiritus omnibus orbibus, & sphæris seruientes, & in ipsis, & in quocunque loco habitantes, ad vos, & contra vos perueniant potenter & fortissimè omnes coniurationes meæ, & potenter vobis præcipio, ac strictissimè impero ex parte Dei omnipotentis, & sanctæ, ac indiuiduæ Trinitatis Patris †, & Filij †, & Spiritus † sancti: & in virtute, atque potentia agni diuini immaculati, qui potenter ambulat super aspidem, & basiliscum, qui æternaliter conculcauit, leonem, & draconem: & potenter, atque strictissimè vobis mando, vt amota omni obstinatione statim, & sine mora aliqua destruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, & incantationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus nefarium à quocunque dæmone malefico, vel malefica factum, in quocunque loco sit positum, & à quouis dæmone custodiatur, non obstantibus ligaminibus, quibus hæc creatura Dei ab actu matrimoniali impeditur. Quæ omnia per virtutem sanctissimæ passionis Domini nostri Iesu Christi, & per omnia alia, quibus ligari, & cruciari, & ad varias pœnas, & tormenta infernalia mitti potestis, vos constringo, & cogo, vt sine vlla contradictione hæc omnia adimpleatis: alioquin per virtutem eius, qui orbem tremere facit, vos ad infernale supplicium condemnabo, & in stagnum ignis, & sulfuris æternaliter præcipitabo, vbi fumus tormentorum vestrorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Psal. 15.

Psalmus.

BEati omnes, qui timent Dominum: qui ambulant in viis eius. *Psal. 127*

Labores manuum tuarum, quia manducabis: beatus es & bene tibi erit.

Vxor tua, sicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israël.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine, Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui per vnigenitum Filium tuum, vterum B. virginis Mariæ mirabiliter fœcundasti, vt de Spiritu sancto ipsum conciperet: portaret, pareret, ac nutriret: te

Deum omnipotentem vniuersorum Creatorem humiliter inuocamus, vt per clementiam tuam, huic famulo tuo N. fœcundandi donum tribuere tua pietate digneris, vt ex legitimo matrimonio generare, ac nutrire prolem tibi, tuóque sancto seruitio valeat in vitam æternam. Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super maleficiatum.

CONIVRATIO.

ITerùm atque iterùm conjuro vos † Dæmones infernales, in quacunque parte mundi sitis, & habitetis, quibus data est potestas fascinandi, & maleficiandi, corpus istius creaturæ Dei N. & ipsum impediendi ab vsu legitimo matrimonij, per Patrem †, & Filium †, & Spiritum † sanctum: & per Iesum Christum Filium Dei potentissimi, Creatoris omnium, qui omnia ex nihilo creauit: vos constringo, & cogo, vt non habeatis potestatem conseruandi quodcunque maleficium, ligaturam, facturam, & incantationem arte Diabolica à quouis maleficio, vel malefica fabricatam, & illi inflictum: & vobis præcipio, vt non obstante quocunque pacto tacito, vel expresso, in virtute ejusdem Dei omnipotentis, omnia maleficia destruatis, & ad nihilum illa redigatis. Quòd si more vestro bestiali præceptis meis vobis in virtute Dei factis obedire contempseritis: auctoritate Domini nostri Iesu Christi præcipio Lucifero, & omnibus spiritibus, & furiis infernalibus, vt contra vos insurgant, & irruant, & in stagnum ignis, & sulphuris vos præcipitent, ligent, & acriùs, ac duriùs solito vos excrucient, & omnibus pœnis vos affligant in sæcula sæculorum. Amen.

(Gen. 1. ; Luc. c. 9.)

Oratio.

DOmine Deus Pater omnipotens, Rex æternorum, creator, rector, & moderator omnium sæculorum, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui jurasti, & promisisti Abrahæ patri nostro multiplicare semen ejus, sicut stellas cœli, & velut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest: quique humanum genus, sanctissimo matrimonio ad honorem tuum multiplicare voluisti: te humiliter exoramus, Rex omnipotens, & immortalis, qui sedes super Cherubin, & Seraphin, vt dissoluere, destruere, & annihilare pro tua pietate, & misericordia, & benignitate digneris omnia maleficia, ligamina, & incantationes, signaturas, facturas, fascinationes, & omnia opera Diaboli, & ministrorum ejus, huic creaturæ tuæ facta, sicut destruxisti magica figmenta Iannes, & Mambres, vt illis non obstantibus, sanctissimo matrimonio ad procreandam, & educandam tibi, tuóque seruitio prolem, vti possit. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

(Gen. 22. ; Isaiæ 6.)

Hic aspergatur aqua benedicta super maleficiatum.

CONIVRATIO.

COnjuro vos † omnes spiritus Dei rebelles, & Dæmones infernales

fernales, & vos aëreas potestates, & principes infernales, & vos omnes spiritus speciales, & generales, de quocunque genere sitis, ab Oriente, ab Occidente, à Meridie, & à parte Australi, & ex omnibus partibus mundi, vbicunque sitis, & habitatis, siue in igne, siue in aëre, siue in aqua, siue in terra, siue in omnibus, quę ex quatuor elementis sunt composita, & quæ in ipsis viuunt, & permanent, & in quocunque loco, & parte mundi sitis, per virtutem, & omnipotentiam magni Dei omnipotentis, Patris †, & Filij †, & Spiritus † sancti: & per passionem, crucem, & mortem Domini nostri Iesu Christi vobis præcipio, vt per verba coniurationis meæ statim, & sine mora aliqua in virtute ipsius Dei, destruatis omnia maleficia, incantationes, ligaturas, & facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei factum, vbicunque sit, & permaneat, siue in fundamentis domus, siue in ingressu domus, in camera, aut in lecto, siue in ædificio, aut pariete, in agro, via, semita, horto, vel in parte aliqua positum, sit. siue in vestibus, & rebus eius, seu domo, aut in arbore, fouea, puteo, aut in fluuio, seu in quocunque aliquo alio loco sit, & permaneat siue illud sit absconditum in statua aliqua lignea, ferrea, ærea, aurea argentea, vel posita in iuncturis membrorum eius, vel illi datum sit in cibum, & potum: ex quacunque materia sit fabricatum, siue in ære, plumbo, auro, argento, lana, lino, vel ex ossibus mortuorum, animalium quadrupedum, volatilium vel piscium, siue in charta virginea, siue in herbis, verbis, & lapidibus, & ex quacunque alia materia, & re materiali illud sit fabricatum, à quouis illud sit fabricatum, siue ille sit masculus, siue fœmina, siue magus, siue sortilega, siue sit mortuus, siue viuus, siue sit Christianus, siue Hebræus, siue Gentilis, & Infidelis, & illa vbicunque sint, statim, festinanter, sine mora ad nihilum redigatis, non obstantibus quibuscunque conuentionibus, & pactis inter vos, & maleficium, seu magum initis, ad impediendum hunc famulum Dei N. ab vsu legitimo matrimonij. Quòd si aliquis Dæmon, quicunque sit ille, ausus fuerit præcepta mea in virtute Dei facta contemnere, & illis non obtemperare, in virtute ejusdem Dei omnipotentis, & Domini nostri Iesu Christi præcipio Lucifero, Satanæ, & omnibus principibus, & spiritibus infernalibus, vt contra illum insurgant, & in profundum inferni ipsum demergant, & ibi illum ligent, affligant, & excrucient, ac omnibus pœnis infernalibus, acriùs, & duriùs solito eum afficiant, & non sit illi adjutor, nec sit qui illum adjuuet, & sit illi interdictus omnis locus, præter centrum inferni, vbi horribiliter, & acriter crucietur, & vbi fumus tormentorum ejus ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

SOLVTIO FIENDA MALEFIciato in matrimonio.

Hic Exorcista ponens manum suam super caput maleficiati, conetur destruere facturas, & maleficia contra ipsum facta, sacris verbis, & adjurationibus, hoc modo.

CONIVRATIO.

SI aliquis Maleficus per sua maleficia, incantationes ligaturas, signaturas, & facturas suas, vel aliquo verbo, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio te N. fascinauit, vel aliquo vinculo te ligauit vt non possis vti matrimonio, Christus Filius Dei viui per suam pietatem. & misericordiam te ab illo liberet, & absoluat, & ego auctoritate Dei omnipotentis Patris †, & Filij, & Spiritus† sancti, mihi ab ipso, & à sancta Catholica, & Romana Ecclesia tradita, dissoluo omnia illa maleficia, quibus tu N. ab actu coniugali impediris, & dissoluta esse decerno, & præcipio omnibus spiritibus immundis, qui ad instantiam aliorum dæmonum, seu Maleficorum impedimenta illa fabricauerunt, seu conseruauerunt, vel adhuc tali impedimento fauent. & illud conseruant, & impediunt hunc seruum Dei N. aliquo maleficio, seu factura à tali actu, vt statim, & sine mora, non obstante quocunque pacto cum Malefico, seu Malefica inito sine mora destruant, & ab illo remoueant omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, per virtutem, & (*Symbolum Nicænum.*) in virtute Domini nostri Iesu Christi qui propter magnam misericordiam suam venit in hunc mundum, & incarnatus est in vtero beatissimæ Virginis Mariæ, vt homines perditos ad cœlestia reuocaret, quos diabolus sua peruersitate damnauerat, & causa destruendi, & expellendi omnia opera Satanæ, & maleficia eius ab omnibus, & condemnandi dæmones in profundum inferni, & abyssi. Ecce Crucem Domini † fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid Iesus, Mariæ Filius, mundi salus, & Dominus, qui beatissimæ Vir- (*Apoc. 5.*) gini matri suæ fœlicem partum tribuit, sit tibi clemens, & propitius, & ipse tibi N. concedat, vt matrimonio vti possis ad generandam, & educandam, atque nutriendam prolem Deo, hominibus gratam In nomine Patris †, & Filij †, & Spiritus † sancti. Amen.

Hic Exorcista poterit reiterare omnia supradicta, si sibi placuerit, vel finem imponere coniurationi, prout sibi expedire videbitur: Denuò maleficiatus totus vngatur oleo benedicto, illa benedictione posita in remedijs nostri Flagelli, & in illis locis ibi descriptis, & præcipuè illa pars vngatur, in qua maleficium est illatum: & hoc fiat omni timore, & reuerentia qua poterit. Expediret etiam maleficiato bibere oleum illud, eo modo, quo ibi ordinatum est: & hæc omnia ante carnalem coniunctionem. Et si (his omnibus præmissis) adhuc possibilitas illa haberi non poterit: hortandi sunt, qui ista patiuntur, ad patientiam: & ad tolerantiam istorum, in remissionem suorum peccatorum, & cauere debent, ne ad aliquod remedium vanum illicitum, & superstitiosum recurrant, ne illis aliquid deterius contingat.

tingat. Apponantur etiam huic malefico illa omnia remedia posita in nostro Compendio, libro tertio, cap. quarto.

EXORCISMVS VIII.

OPTIMVS, ET mirabilis efficaciæ contra eos, qui maleficio taciturnitatis voluntariè impediuntur: cujus practica solùm spectat ad Sacerdotes.

BENEDICTIO AQVÆ contra maleficium taciturnitatis.

Sacerdos, seu Exorcista cupiens zelo Dei, & justitiæ, remouere maleficium taciturnitatis ab aliquo: fusa prius oratione ad Deum, habens maleficiatum coram se, & aquam præparatam, illam benedicat sequenti benedictione.

Vers. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

Gen. 2. EXorcizo te aqua per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum †, qui te creauit, & qui in te baptizari voluit: qui in quatuor flumina de Paradiso exire iussit, & totam terram irrigare præcepit. Exorcizo te †, aqua, per illum, qui Naam Syrum à lepra mundauit, & per illum, qui te per suam potestatem in Chana Galileæ conuertit in vinum. Exorcizo te, † per incarnationem Filij Dei viui, per Natiuitatem, Circuncisionem, Baptismum, & sanctum Ieiunium eius, per passionem, mortem, & sepulturam eius, per resurrectionem, & ascensionem eius, per aduentum, & gratiam Spiritus sancti paraclyti. Per beatam Mariam Virginem Matrem Domini nostri Iesu Christi, & per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes, Cherubin, & Seraphin: per omnia Sacramenta Ecclesiæ Catholicæ, per sanctum Ioannem Baptistam: per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, Martyres, Innocentes, Continentes Dei, & per virtutem omnium Sanctorum, & Sanctarum ejus: vt in virtute ejusdem Domini nostri Iesu Christi destruas omne maleficium taciturnitatis, Diabolica arte fabricatum, & omne opus nefarium Diaboli, & ministrorum ejus, omnesque incantationes, ligaturas, signaturas, & facturas, Diabolica arte huic famulo N. factas, ne veritatem fateri possit, & ad nihilum redigantur, & sicut diuina potentia expoliasti infernum, ita expoliare valeas istum N. ab omnibus facturis. Per eum, qui venturus est judicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Ioan. 2. *Zach. 3.*

Oratio.

Oratio.

Ioan. 4. TE igitur, Domine Iesu Christe, qui es fons, & aqua salientium in vitam æternam, suppliciter exoramus, vt hanc aquam bene†dicere, & exorci†zare pro tua pietate digneris in salutem, adjutorium, & liberationem creaturæ tuæ N. & ipsam liberare digneris ab omni maleficio taciturnitatis, & tueri ab omnibus aliis maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis & facturis Diaboli, & ministrorum ejus, ab ipsis potenter illum defende per virtutem tuam, de cujus latere fluxerunt sanguis & aqua in remedium, & remissionem
Ioan. 19. peccatorum nostrorum. Ita nos, Domine, famuli tui clementiam tuam, & nomen sanctum tum imploramus, vt quicunque ex hac aqua biberint, & gustauerint, liberentur ab omni maleficio taciturnitatis, & abluantur ab omnibus sordibus dæmonum, ac suæ incolumitati illæsi reddantur: nec eis in futurum nocendi habeat potentiam aduersa Dæmonum, & maleficorum potestas. Qui sanctus, & pius es, & permanes in sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS.

ITerùm exorcizo te, aqua, per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Dominum nostrum Iesum Christum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: vt omnes virtutes aduersarij, omnis exercitus diaboli, omnis incursus, & omne phantasma inimici eradicentur, & effugiant à te, vt sis sancta, & salutifera, & ignis ardens aduersus omnes inimicos, & quicunque te biberint, siue gustauerint, sis eis sanitas, & medicina animæ, & corporis, vt in virtute sanctæ Trinitatis effugiat omne maleficium taciturnitatis, & omne opus nefarium diaboli potatione tui separetur, effugiat, & elongetur. Per eum qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio

BEnedicat, te† aqua, Deus Pater omnipotens, qui te suo verbo creauit, & det tibi ad omne malum & maleficium virtutem, vt quicunque te deuotè sumpserit, & gustauerit liberetur ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis, arte diabolica factis, & ab omni spiritu immundo, & per omnia sancta nomina tua Domine Iesu Christe sana cor, & omnia membra huius famuli tui N. & ipsum libera ab omnibus malis animæ, & corporis. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Hic exsuffletur in aquam, dicendo.

Exsufflo te omnis legio Satanæ, in nomine Pa†tris, & Fi†lij & Spiritus † sancti. Amen.

EXORCISMVS.

EXorcizo te, creatura aquæ, in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti, ne sis communis vlli spiritui immundo, ad honorem sanctissi

sanctissimæ, atque indiuiduæ Trinitatis viuentis, atque regnantis, vt quicunque te biberint, & gustauerint, omnis spiritus immundus cum omnibus facturis suis ab eis recedat. Iterùm exorcizo te, † creatura aquæ, in nomine Iesu Christi Nazareni Filij Dei viui, Regis, & Iudicis nostri, vt sis purgatio omnium maleficiorum, & incantationum factarum huic creaturæ Dei N. quam ipse ad imaginem, & similitudinem suam creauit, & ad baptismum, & gratiam suam vocare dignatus est. Te ergo inuoco, Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus, vt hanc aquã exorci†zare, & bene†dicere pro tua pietate digneris, vt omnis immundus spiritus locum in ea ampliùs non habeat, sed in virtute Spiritus sancti, omnes qui biberint ex ea, recipiant sanitatem corporis, & animæ, & ab omni maleficio taciturnitatis, nec non & ab omnibus spiritibus immundis, ac operibus eorum sanentur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Gen. 1.

Oratio.

Dignare, Domine Iesu Christe, exorci†zare, bene†dicere, sancti†ficare aquam istam ad liberandum, & sanandum famulum tuum. N. ab omnibus maleficiis, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte Diabolica factis, & ab omni maleficio taciturnitatis, vt omnia ad nihilum redigantur. Et sicut tua potentia infernum spoliasti, ita eadem expoliare digneris ipsum famulum tuum N. ab omni machinamento Diabolica arte facto, qui redemisti nos in manu forti, & brachio extento. Da Domine Iesu Christe, vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur, per te, Iesu Christe Saluator mundi. Amen.

Matth. 5. *Matth. 9*

Oratio.

Hic aspergatur aqua benedicta in modum crucis super aquam, & obsessum.

MODVS BIBENDI AQVAM benedictam contra taciturnitatem.

Deinde Sacerdos accipiens scyphum supradicta aqua benedicta plenum, & in illum immittendo guttulam ceræ benedictæ, sub inuocatione sanctissimæ Trinitatis, ieiuno stomacho: tricies in potum maleficiato tribuat, & liberabitur, diuina assistente gratia.

Ex Malleo Malef. par 3. c. 15.

Et quia sæpe isti sic maleficiati ad fingendam, & ostendendam innocentiam suorum delictorum, lachrymas falsas effundere consueuerunt coram iudice, ideò ad exhibendas falsas lachrymas, prudens Exorcista his verbis, vel similibus vti poterit, tenens manum super caput maleficiati.

CONIVRATIO.

Coniuro † te N. per amarissimas lachrymas à Domino Iesu Christo Saluatore nostro pro salute mundi effusas, ac per amorosas & ardentissimas lachrymas beatissimæ, & gloriosissimæ virginis Mariæ matris eius super vulnere ipsius hora vespertina sparsas: & per omnes lachrymas, quas in hoc mundo omnes Sancti, & electi Dei pro eius amore effuderunt, à quorum oculis iam omnem lachrymam absterfit, vt si es innoxius lachrymas effundas: si autem noxius sis, nullo modo lachrymare possis: In nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus † sancti Amen.

Ex antiquis Exorcismis.

Hic Exorcista ponat manum sinistram super caput vexati, & signado manu dextera membra corporis maleficiati, cum omni honestate dicat.

EXpelle, Domine Iesu Christe, per virtutem tuæ sacratissimæ passionis omne maleficium taciturnitatis, & omnes fascinationes, incantationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus nefarium Diaboli ab hoc famulo tuo N. de capillis, de vertice, de fronte, de cerebro, de panniculis cerebri, de oculis, de lingua, de sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de ciliis, de superciliis, de pilis, de pedibus, de tibiis, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachiis, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus juncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis, & animæ, nullúmque locum habeat in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem sanctissimi nominis tui, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo, Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus & animam ipsius ab omni maleficio taciturnitatis liberare, & saluum facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula sæculorum. Amen.

FINIS.

EGo Frater Timothæus Pennonus Vitellienensis Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ Prædicator, sacræ Theologiæ lector, ac Prouinciæ nostræ Bononiæ actualis diffinitor, in verbo veritatis attestor fidemque facio, me auctoritate, & commissione admodum Reuer. Patris Fratris Helisei Capys Veneti, Ordinis Prædicatorum, Inquisitoris Bononiæ diligenter vidisse, & attentè obseruasse librum, cui titulus est, Fustis Dæmonum Reuerendi Patris Hieronymi Mengi Vitellienensis: Cuius initium habet, Dæmonibus corpora humana obsidentibus: & finis, & animam ipsius ab omni maleficio taciturnitatis liberare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c. Amen. Et est chartarum nonaginta, in quo, quibusdam deletis, meaque manu nonnullis expurgatis: nihil vidi, nec obseruaui, quod sit contra Sanctam Catholicam Ecclesiam, & eius fidem siue contra Principes, aut mores. Et iudicio meo opus est Catholicum, & vtile futurum maleficiatis, & ideò dignum, vt imprimatur. Datum Bonon. in loco nostro Annuntiatæ Die 14. Ianuarij. 1583.

Idem Fr. Timothæus, qui suprà manu propria.

FVGA

FV✠GA
SATANÆ.

AVTHORE PETRO ANTONIO
Stampa Sacerdote Clauenensi.

PETITIO VENIÆ PECCATORVM.

§. I.

DOMINE.

Psal.85. Verſ. *Fac mecum ſignum in bonum, vt videant qui oderunt me.*
Reſp. *Et confundantur, quoniam tu Domine adiuuiſti me, & conſolatus es me.*

Mat.28. *In nomine Patris,* † *Et Filij* † *Et Spiritus* † *Sancti.*
Reſp. *Amen.*

Pater noſter, Aue Maria, & Credo. Flexis genibus.

Stans Exorciſta dicat:

Lectio Libri Sapientiæ.

Eccli.36. MISERERE noſtri Deus omnium, & reſpice nos, & oſtende nobis lucem miſerationum tuarum: & immitte timorem tuum ſuper gentes, quæ non exquiſierunt te, vt cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent mirabilia tua.

℣. Tu autem Domine miſerere noſtri. Psal.40.
℟. Deo gratias. 1.Co.15.

 Cum

Cùm Exorcista legit Euangelium, signet se primò; Deinde frontem patientis, & dicat.

Lectio S.Euangelij secundùm Matthæum.

Mat. 15. IN illo tempore: Egressus Iesus secessit in partes Tyri, & Sidonis. Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa clamauit, dicens ei: Miserere mei Domine filij Dauid, filia mea malè à dæmonio vexatur; Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oues, quæ perierãt domus Israël. At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine adiuua me. Qui respondens ait: Non est bonum sumere panẽ filiorũ, & mittere canibus. At illa dixit: Etiam Domine, nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Iesus ait illi: O mulier, magna est fides tua; fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

℟. Laus tibi Christe.

S.Eccles. *Hic Exorcista faciat Cruces, signando obsessum, & dicat:*

Per Euangelica dicta, Extin†guatur, dissi†petur, & destru†atur omnis malitia Diabolica.

Mat. 28. In nomine Patris, † Et Filij, † Et Spiritus †Sancti, Amen.

Et hoc seruetur, quotiescunque legitur Euangelium. Psalmus.

Psal. 50. MIserere mei Deus, secundùm magnam misericordiam tuam.

4 Miserere mei, & exaudi orationem meam.

Miserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo; tota die impugnans, tribulauit me. 55

Ego dixi, Domine miserere mei, sana animam, quia peccaui tibi. 40

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te confidit anima mea. 56

Deus misereatur nostri, & benedicat † nobis; illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. 66

Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis. 9

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me Domine, quoniã conturbata sunt omnia ossa mea. 6

Miserere mei Domine, quoniam tribulor: cõturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus. 30

Aspice in me, & miserere mei, secundùm iudicium diligentium nomen tuum. 118

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: lætifica animam serui tui, quoniam ad te, Domine, animam meam leuaui. 85

Miserere nostri Domine, miserere nostri, quia repleti sumus despectione. 122

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. Ibid.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sãcto. S Eccles.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Eadem.

Oratio dicatur flexis genibus.

OREMVS.

INeffabilem misericordiam tuam Domine huic seruo tuo N. clementer ostende; vt simul eum, & à peccatis omnibus exuas, & à pœnis quas pro his meretur eripias. Per Christũ Dominum nostrum ℟. Amen. Ab Ecclesia.

EXPO

EXPOSITIO NECESSITATIS.

§. II.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

Cap. 1. ONvs deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico veniunt, de deserto venit, de terra horribili, Visio dura nunciata est mihi: qui incredulus est, infideliter agit: & qui depopulator est, vastat. Propterea repleti sunt lumbi mei dolore: angustia possedit me, sicut angustia parturientis: corrui cùm audirem, conturbatus sum cùm viderem, Emarcuit cor meum, tenebræ stupefecerunt me: Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

Cap. 9. IN illo tempore: Præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate; & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo.

S.Eccles. ℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, Extinguantur, † &c. vt suprà. *Psalmus.*

Psalm.

118 Zain DEfectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

118 Thet. Coagulatum est sicut lac cor meum: ego verò legem tuam meditatus sum.

Infirmata est in paupertate virtus mea, & ossa mea conturbata sunt. 30

Cor meum conturbatum est: dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum non est mecum. 37

Timor, & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ. 54

Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me. *Ibidem.*

Dolores inferni circundederunt me: præoccupauerunt me laqueis mortis. 114

Circundederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me. *Ibidem.*

Factum est cor meum tanquam cera liquescens, in medio ventris mei 121

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum, quia ad te Domine, Domine oculi mei. 140

Infixus sum in limo profundi, & non est substantia. 68

Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster. 43

Sicut aqua effusus sum, & dissipata sunt omnia ossa mea. 21

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in carne mea. 37

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis, & in puluerem mortis deduxisti me. 21

Factus sum tanquam vas perditum, quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu. 30

Multiplicata est super me iniquitas superborum, ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua. 118 *Thet.*

Super omnes inimicos meos factus 30

ſum opprobrium vicinis meis valde, & timor notis meis.

68 Laboraui clamans, raucæ factæ ſunt
fauces meæ: defecerunt oculi mei,
dum ſpero in Deum meum.

78 Facti ſumus opprobrium vicinis no-
ſtris, & illuſio his, qui in circuitu
noſtro ſunt.

68 Multiplicati ſunt ſuper capillos ca-
pitis mei, qui oderunt me gra-
tis.

122 Quia multùm repleta eſt anima no-
ſtra: opprobrium abundantibus,
& deſpectio ſuperbis.

118 Heth. Funes peccatorum circumplexi ſunt
me, & legem tuam non ſum obli-
tus.

39 Multiplicatæ ſunt ſuper capillos ca-
pitis mei, & cor meũ dereliquit me.

30 In eo, dum conuenirent ſimul aduer-
ſum me, accipere animam meam
conſiliati ſunt.

2 Foderunt manus meas, & pedes
meos; dinumerauerunt omnia oſſa
mea.

123 Cùm iraſceretur furor eorum in
nos, forſitan aqua abſorbuiſſet
nos.

39 Quoniam circumdederunt me mala
quorum non eſt numerus: com-
prehenderunt me iniquitates meæ,
& non potui, vt viderem.

123 Cùm exurgerent homines in nos,
fortè viuos deglutiſſent nos.

79 Poſuiſti nos in contradictionem vi-
cinis noſtris, & inimici noſtri ſub-
ſannauerunt nos.

43 Dediſti nos tanquam oues eſcarum:
& in gentibus diſperſiſti nos.

Ibidem. Poſuiſti nos opprobrium vicinis no-
ſtris: & inimici noſtri ſubſannaue-
runt nos.

79 Dediſti nos tanquam oues eſca-
rum: & in gentibus diſperſiſti
nos.

Ibidem. Poſuiſti nos opprobrium vicinis
noſtris: ſubſannationem & deri-
ſum his, qui in circuitu noſtro
ſunt.

Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti 65
tribulationes in dorſo noſtro: im-
poſuiſti homines ſuper capita no-
ſtra.

Quoniam probaſti Deus: igne nos Ibidem.
examinaſti, ſicut examinatur ar-
gentum.

Ego autem in te ſperaui Domine, 30
dixi: Deus meus es tu: in mani-
bus tuis ſortes meæ.

Gloria Patri, & Filio &c.

Sicut erat in principio &c. 5 Eccleſia.

Vt ſupra. Flecte genua.

OREMVS.

Oratio.

PReces famuli tui N. quæſumus Ab Ec-
Domine clementer exaudi, vt cleſia.
qui iuſtè pro peccatis ſuis affligitur,
pro tui nominis gloria misericorditer liberetur.
Per Chriſtum Dominum noſtrum, Amen.

EXPONVNTVR INSIDIÆ DIABOLI.

§. III.

Lectio Lib. Eſther.

ORAVIT Mardochæus ad Eſth. 13.
Dominum Deum, dicens: Timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarẽ, excepto Deo meo. Et nunc Domine Rex, Deus Abraham miſere

miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hæreditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi de Ægypto. Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti, & funiculo tuo, & conuerte luctum nostrum in gaudium, vt viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne
Psal.40. claudas ora te canentium. Tu autem
1.Co.15. Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc.11. CVm immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & non inueniens dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et cùm venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus.

℟. Laus tibi Christe, *vt suprà.*

Per Euangelica dicta, vt suprà, fol. 348.

Dicto Euangelio sedeat Exorcista, & capite cooperto dicat, Psalmus.

Psal.36. OBseruabit peccator iustum: & stridebit super eum dentibus suis.

Cant. Moy. Dixit inimicus, persequar, & comprehendam: diuidam spolia, implebitur anima mea.

Psal.36. Vt deficiant pauperem, & inopem: vt trucident rectos corde.

118 Zayn. Superbi iniquè agebant vsquequaque: à lege autem tua non declinaui.

Psal.40. Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.

30 In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.

In circuitu impij ambulant: secundùm altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. 11

Considerat peccator iustum, & quærit mortificare eum. 36

Etenim homo pacis meæ, in quo sperabam: qui comedebat panem meum, magnificauit super me supplantationem. 40

Conculcauerunt me inimici mei tota die, quoniam multi bellantes aduersum me. 55

Veruntamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant. 61

Inimici mei viuunt, & infirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me iniquè. 37

Dum confringuntur ossa mea exprobrauerunt mihi, qui tribulant, me inimici mei. 41

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? *Ibidem.*

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, & peribit nomen eius. 40

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt. 11

Quis noster Dominus est?

Verbum iniquum constituerunt aduersum me: nunquid qui dormit non adiiciet vt resurgat? 40

Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labiis eorum. 139

Exacuerũt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum. 63

Laqueum parauerunt pedibus meis, & incuruauerunt animam meam. 56

Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi. 139

In

141 In via hac qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

143 Quorum os loquutum est vanitatem: dextera eorum dextera iniquitatis.

117 Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis

56 Filij hominum dentes eorum, arma, & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus.

36 Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum, vt decipiant pauperem, & inopem, & trucident rectos corde.

Ibidem. Dominus autem non derelinquet eum. N. in manibus eius, nec damnabit eum cùm iudicabitur illi.

Oratio, & dicatur genibus flexis.

OREMVS.

Ab Ecclesia. DEus, qui hunc famulum tuum N. in tantis periculis constitutum, pro humana scis fragilitate non posse subsistere. Da ei salutem mentis, & corporis, vt ea, quæ pro peccatis suis patitur, te adiuuante vincat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

MALA QVÆ DÆMONES OPERANTVR.

§. IV.

Lectio Libri Iob.

Iob. QVADAM die, cùm venissent filij Dei, vt assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dominus: Vnde venis? Qui respondens, ait: Circuiui terram, & perambulaui eam. Dixítque Dominus ad eum: Nunquid considerasti seruum meum Iob, quòd non sit ei similis in terra? Cui respondens Satan, ait: Nunquid Iob frustra timet Deum; nónne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersámque substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? Sed extende paululum manum tuam, & tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, vniuersa quæ habet in manu tua sunt, tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egressúsque est Satan à facie Domini.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est seruus maior domino suo, si me persequuti sunt, & vos persequentur. *Ioan. 15.*

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica, &c. vt suprà fol. 348.

Psalmus.

ME expectauerunt peccatores, vt perderent me: testimonia tua intellexi. *Psal. 118. Lamed.*

Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: à lege autem tua longè facti sunt. *Iudaem. Caph.*

Quorũ os maledictione, & amaritudine plenum est, veloces pedes eorum 13

rum ad effundendum sanguinem.

118 Multi, qui persequuntur me, & tribulant me: à testimoniis tuis non declinaui.

Ibi. 26 Dum appropiant super me nocentes, vt edant carnes meas.

54 Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

Inimici mei animam meam circundederunt, adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

16 Proiicientes me nunc circundederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Ibidem. Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis.

70 Dicentes, Deus dereliquit eum: persequimini, & comprehendite eum quia non est, qui eripiat.

10 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, vt sagittent in obscuro recto corde.

25 In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

21 Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Ibidem. Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens, & rugiens.

128 Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israël.

Ibidem. Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

128 Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

Eleua oculos.

54 Tu verò Deus, deduces eos in puteum interitus.

Oratio genibus flexis.

OREMVS.

DA quæsumus omnipotens Deus, vt hic famulus tuus N. qui in tot aduersis ex sua infirmitate deficit, intercedente vnigeniti Filij tui passione, respiret. Per Christum Dominum, &c. *Ab Ecclesia.*

POSTVLAT

Exorcista Auxilium à Deo pro se, & pro patiente.

§. V.

Lectio Libri Tobiæ.

IN diebus illis orauit Sara filia Raguelis ad Dominum, dicens: Benedictum est nomen tuum, Deus patrum nostrorum. Qui cùm iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis, his qui inuocant te. Ad te Domine faciem meam conuerto, ad te oculos meos dirigo, Peto Domine, vt de vinculo, improperij huius absoluas me. *Tob. 13.*

℣. Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes, & corda. *Iere. 11.*

℟. Videam vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam.

Lectio S. Euangelij secundùm. Matthæum.

Matt. 10 IN illo tempore: Conuocatis Iesus duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum: vt eiicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. ℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, &c. vt suprà. fol. 348.

Psalmus.

Psal. 69 DEus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuandum me festina.

7 Domine Deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

5 Domine deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

119 Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa.

143 Domine inclina cœlos tuos & descende: tange montes & fumigabunt.

Ibidem. Domine, quis est homo, quia innotuisti ei: aut filius hominis, quia reputas eum.

53 Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua libera me.

12 Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, Præualui aduersùs eum?

63 Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

16 Exurge Domine: præueni eum, & supplanta eum: eripe animam

Ibidem. meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ,

Exurge Domine, adiuua nos, & libera nos propter nomen tuum. 43

Emitte manũ tuam: de alto eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum. 143

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, & à scandalis operantium iniquitatem. 149

Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi. 26

Aufer à me opprobrium & contemptum, quia testimonia tua exquisiui. 118 Gimel.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, quia iudicia tua iucunda. Ibidem. Heth.

Erue à framea Deus animam meam, & de manu canis vnicam meam. 21

Salua me ex ore leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam. 21

Libera me sanguinibus Deus, Deus salutis meæ, & exultabit lingua mea iustitiam tuam. 50

Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me. 141

Redime me à calumniis hominum, vt custodiam mandata tua. Psal. 118

Non me demergat tempestas aquæ: neque absorbeat me profundum, neque vrgeat super me puteus os suum. 68

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. 73

Ne perdas cum impiis Deus animam meam & cum viris sanguinum vitam meam. 25

Neque irrideant me inimici mei; etenim vniuersi qui sustinent te, non confundentur. 24

Ne auertatur humilis factus confusus: pauper, & inops laudabunt nomen tuum. 73

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me: vt pupillam oculi sub vmbra 16

alarum

alarum tuarum protege me.

12 Qui tribulant me exultabunt, si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

24 Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

53 Auerte mala inimicis meis, & in veritate tua disperde illos.

9 Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur peccatum illius & non inuenietur.

78 Vsquequo Domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus.

73 Vsquequo improperabit inimicius: irritat aduersarius nomen tuum in finem.

12 Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me. Respice, & exaudi me, Domine Deus meus.

73 Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem.

85 Fac mecum signum † in bonum, vt videant qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

113 Super misericordia tua, & veritate tua, nequando dicant gentes, Vbi est Deus eorum.

7 Ne quando rapiat vt leo animam meam, dum non est, qui redimat, neque qui saluum faciat.

78 Effunde iram tuam in gentes, qui te non nouerunt, & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt.

Ibidem. Ne fortè dicant in gentibus, Vbi est Deus eorum, & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ibidem. Vltio sanguinis seruorum tuorum, qui effusus est introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

27 Da illis secundùm opera eorum, & secundùm nequitiam adinuentionem ipsorum.

Secundùm opera manum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis. *Ibidem.*

Pone eos vt clybanum ignis, in tempore vultus tui Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis. 20

Fructum eorum de terra perdes, & semen eorum à filiis hominum. *Ibidem.*

Præcipita Domine: diuide liuguas eorum quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate. 54

Disperge illos in virtute tua, & depone eos protector meus Domine. 58

Rege eos in virga ferrea, & tamquam vas singuli confringe eos. 2

Dissipa gentes quæ bella volunt: effunde super eos iram tuam, & furor iræ tuæ comprehendat eos. 67 68

Fulgura coruscationem † & dissipabis eos: emitte sagittas † tuas & conturbabis eos. 143

Oratio flexis genibus.

DEus refugium nostrum, & virtus; adesto piis famulorum tuorum precibus, auctor ipse pietatis, & præsta; vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum Iesum Christum. *Ab Ecclesia.*

QVID FACIET DEVS IN AVXILIVM oppressorum.

§. VI.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

Isa. 14. QVOMODO cecidisti de cœlo lucifer, qui manè oriebaris? Corruisti in terram qui vulnerabas gentes? qui dicebas in corde tuo. In cælum conscendam super astra Dei exaltabo solium meum: sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo. Veruntamen ad infernum detraheris in profundum laci. Qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir, qui conturbauit terram, qui concussit regna?

Surgat exorcista, & dicat.

Psal. 40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.

1. *Cor.* 15 ℟. Deo gratias.

Lectio S. *Euangelij secundùm Lucam.*

Luc. 11. IN illo tempore. Erat Iesus eiiciens Dæmonium, & illud erat mutum; &cùm eiecisset dæmonium, loquutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ.

S. *Eccles.* ℟. Gloria tibi Domine *vt suprà.*

Per Euangelica, &c. vt supra. fol. 348.

Psalmus.

DIxit Dominus Domino meo: 169
Sede à dextris meis. Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Dextera tua Domine magnificata est *Exo.* 15.
in fortitudine dextera tua Domine percussit inimicum, & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos.

Præ fulgore in conspectu eius nubes 17
transierunt, grando & carbones ignis.

Illuminans tu mirabiliter à monti- 75
bus æternis, turbati sunt omnes insipientes corde.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? *Ibidem.*
ex tunc ira tua.

Inimici defecerunt frameæ in finem 9
& ciuitates eorum destruxisti.

Veruntamen propter dolos posuisti 72
eis: deiecisti eos dum alleuarentur.

Excitatus est tanquam dormiens 77
Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in poste- 67
riora: opprobrium sempiternum dedit illis.

Posuit tenebras latibulum suum, in 17
circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aëris.

Parauit vasa mortis, sagittas suas 7
ardentibus effecit.

Ibi confregit potentias, arcum, scu- 75
tum, gladium, & bellum.

Increpasti gentes, & periit impius: 9
nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.

Increpasti superbos: maledicti, qui 118
declinant à mandatis tuis. *G. mel.*

Tu confregisti capita draconis: de- 73
disti

disti eum escam populis Æthiopum.
Ibidem. Tu dirupisti fontes,& torrentes : tu siccasti fluuios Ethan.
144 Alleuat Dominus omnes, qui corruunt:& erigit omnes elisos.
Ibid. Custodit Dominus omnes diligentes se : & omnes peccatores disperdet,
145 Dominus soluit compeditos : Dominus illuminat cæcos.
Ibidem. Dominus erigit elisos : Dominus illuminat cæcos, & vias peccatorum disperdet.
32 Dominus dissipat consilia gentium, reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.
52 Quoniam Deus dissipauit ossa eorum,qui hominibus placent.
2 Qui habitat in cœlis irridebit eos, & Dominus subsannabit eos.
28 Vox Domini confringentis cedros : & confringet Dominus cedros Libani.
Ibidem. Et comminuet eos tanquàm vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius vnicornium.
45 Arcum conteret, & confringet arma, & scuta comburet igni.
57 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molax leonum confringet Dominus.
128 Dominus iustus concidit ceruices peccatorum : confundantur, & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.
5 Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus : ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.
36 Dominus irridebit eum, quoniam prospicit quòd veniet dies eius.
33 Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum,& eripiet eos.

Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. 72
Quoniam non intellexerunt opera Domini:& in opera manuum eius destrues illos, & non ædificabis eos. 27
Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi : præceptum posuit,& non præteribit. 148
Quia ipse dixit, & facta sunt : ipse mandauit, & creata sunt. Ibidem.

Oratio flexis genibus.

Deus, qui diligentibus te bona inuisibilia præparasti, infunde cordi huius famuli tui N. amoris affectum, vt te in omnibus, & super omnia diligens ; promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, consequatur. Per Dominum nostrum,&c. *Ab Ecclesia.*

DEPRECATIO

Ad Deum in Auxilium contra Dæmones, & cooperantes.

§. VII.

Exorcista stans dicat :

Lectio B. Pauli Apostoli.

FRATRES, Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ eius, vt misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno. *Heb. 4.*
℣. Tu autem Domine miserere nostri. *Psal. 40.*
℟. Deo gratias. *1. Co. 15.*

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc. 11. IN illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis; Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit; & qui quærit, inuenit, & pulsanti aperietur.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta &c. vt suprà. fol. 348.

Exorcista flectat genua, & ad Deum dicat:

Psalmus.

63 EXaudi Deus orationem meam cùm deprecor: à timore inimici eripe animam meam.

143 Emitte manum tuam de alto: eripe me, & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum.

60 Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.

125 Conuerte Domine captiuitatem nostram, sicut torrens in austro.

78 Effunde iram tuam in gentes quæ te non nouerunt, & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt.

79 Incensa igni, & suffosa ab increpatione vultus tui peribunt.

82 Sicut ignis qui comburit syluam: & sicut flamma comburens montes.

Ibidem. Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum Domine.

Ibidem. Deus meus pone illos vt rotam, & sicut stipulam ante faciem.

Ibidem. Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

78 Ne quando dicant in gentibus, Vbi est Deus eorum?

34 Ne dicant in cordibus suis, Euge, Euge, animæ nostræ.

Ibidem. Nec dicant, Deuorabimus eum.

30 Educes me de laqueo hoc, quem absconderuns mihi, quoniam tu es protector meus.

82 Ita persequeris illos in tempestate tua † & in ira tua turbabis eos.

Oratio flexis genibus.

S. Eccles. DEus infirmitatis humanæ singulare præsidium, auxilij tui super infirmum famulum tuum osten † de virtutem vt ope misericordiæ tuæ adiutus, Ecclesiæ tuæ sanctæ incolumis repræsentari mereatur. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

EXORCIZATIO SVPER INFIRMVM.

§. VIII.

Exorcista sedens dicat.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

Isaiæ 49. NVNQVID tolletur à forti præda; aut quod captum fuerit à robusto, saluum esse poterit? Quia hæc dicit Dominus: Equidem, & captiuitas à forti tolletur, & quod ablatum fuerit à robusto, saluabitur. Eos verò qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnibus suis, & quasi musto, sanguine suo inebriabuntur. Et sciet omnis caro, quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

Psal. 40. 1. Cor. 15. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

Exorcista

Exorcista stans dicat.

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

Luc. 11. IN illo tempore, dixit, Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. ℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica, dicta, vt suprà. fol. 348.

Sedeat Exorcista, & versus patientem dicat.

Psal. 36 EXpecta Dominum N. & custodi viam eius, & exaltabit te; vt hæreditate capias terram, cùm peterint peccatores videbis.

41 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

26 Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

54 Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet, & non dabit in æternum fluctuationem iusto.

90 Super aspidem, & baliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

90 Quoniam Angelis suis mandauit de te, vt costodiant te in omnibus viis tuis.

1 Et erit N. tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

120 Per diem sol non vret te, neque luna per noctem.

Ibidem. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, ex hoc nunc, & vsque in sæculum. Ibidem.

Scuto circundabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno 90

Ecce non dormitabit, neque dormiet qui custodit Israël. 120

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu, & dæmonio meridiano. 90

Custodit Dominus omnia ossa eorum, vnum ex his † non conteretur. 33

Versus patientem, dic

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Iacob. 19

Mittat tibi auxilium de Sancto, & de Syon tueatur te. Ibidem.

Memor sit omnis sacrificij tui, & holocaustum tuum pingue fiat. Ibidem.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluũ fecit Dominus Christum suum. Ibidem.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui custodit te. 120

Signatum † est super nos lumen vultus tui Domine, dedisti lætitiam in corde meo. 4

Non sic impij, non sic, sed tanquam puluis, quam proiicit ventus à facie terræ. 1

Oratio flexis genibus.

OMnipotens sempiterne Deus, salus æterna credentium, exaudi nos pro infirmo famulo tuo N. pro quo misericordiæ tuæ imploramus auxilium: vt reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones. Per Christum Dominum nostrum, Amen. S. ex Eccl.

ENVME

dæmonia à multis, clamantia, & dicentia, Quia tu es filius Dei.

Per Euangelica dicta, prout suprà. fol. 348.

Sedeat Exorcista.

Psalmus.

QVi tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, & ceciderunt. Psalm. 26

Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore. 1. Reg. 2.

Periit memoria eorum cum sonitu, & Dominus in æternum permanet. Psal. 9.

Contritio, & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum. 13

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominum glorificat. 14

Sicut oues in inferno positi sunt, mors depascet eos. 48

Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit. 7

In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. 9

Foderunt ante faciem meam foueam, & inciderunt in eam. 56

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare. 35

Sagitta paruulorum factæ sunt plagæ eorum, & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. 63

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio. Ibidem.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam: introibunt in inferiora terræ: tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt. 62

Dum superbit impius, incenditur pauper, comprehenduntur in consilijs, 9

ENVMERANTVR Mala quæ Dæmonibus, & eorum ministris ventura sunt.

§. IX.

SEDE.

Lectio Libri Iob.

Iob. 20. HOc scio à principio, ex quo positus est homo super terram, Quòd laus impiorum breuis sit, gaudium hypocritæ ad instar puncti Si ascenderit vsque ad cœlum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit, quasi sterquilinium in fine perdetur & qui eum viderant dicent, Vbi est? Velut somnium auolans non inuenietur, transiet sicut visio nocturna. Oculus, qui eum viderat, non videbit, neque vltrà intuebitur eum locus suus.

Psal. 40. ℣. Tu autem Domine miserere nostri.

1. Cor. 15 ℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc. 14. IN illo tempore surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis, Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus, & rogauerunt illum pro ea: Et stans super illam imperauit febri, & dimisit illam. Et continuò surgens ministrabat illis. Cùm sol autem occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad Iesum. At ille singulis manus imponens curabat eos. Exibant autem

filijs, quibus cogitant.

143 Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra præterierunt.

36 Inimici verò Domini mox vt honorificati fuerint, & exaltati, deficientes tanquàm fumus deficient.

Ibidem. Iniusti punientur, & semen impiorum peribit.

48 Et dominabuntur eorum iusti in matutino,& auxilium eorum veterascet.

139 Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient interitu.

54 Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos.

36 Quoniam tanquam fœnum velociter arescent, & quemadmodum olera herbarum citò decident.

1 Pluet super peccatores laqueos ignis;& sulphur procellæ pars calicis eorum.

58 Conuertentur ad vesperam,& famem patientur vt canes,& circumibunt ciuitatem.

1. Reg. 1. Psal. 139. Impij in tenebris conticescent: cadent super eos carbones; in ignem deiicies eos; in miseriis non subsistent.

36 Quoniam qui malignantur exterminabuntur, sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

139 Caput circuitus eorum:labor labiorum operiet eos.

140 Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego, donec transeam.

118 Coagulatum est sicut lac cor eorum, ego verò legem tuam meditatus sum.

57 Ad nihilum deuenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum suum,donec infirmentur.

111 Peccator videbit, & irascetur: dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Conuertetur dolor eius, in caput eius, & in verticem ipsius iniquitas eius descendet. 7

Et custodia in nocte, quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt. 89

Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferi nouissima. *Deut. 32.*

Veruntamen vniuersa vanitas, omnis homo viuens. 38

Hæc via illorum scandalum ipsis, & posteà in ore suo complacebunt. 48

Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani,& transiui, & ecce non erat. 56

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt, nos autem surreximus, & erecti sumus. 17

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt, tremor apprehendit eos. 47

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis. 113

Et dicet omnis populus: Fiat, fiat, fiat. Amen, Amen, Amen. 105

Oratio flexis genibus.

DEus qui B. Petrum à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, famuli tui N. *in veneficiorum constituti* vincula absolue † & eum ipsius meritis illæsum abire concede. Per Christum Dominum nostrum, Amen. *Ab Ecclesia. Autor.*

PRÆPARATIO EXORCISTÆ.

Cum auxilio Dei, ad inuehendum contra dæmones.

§ X.

Stans Exorcista dicat.

Lectio Libri Sap.

Ab Ecclesia. ALLEVA Deus (dicit Ecclesiastes) manum tuam super gentes alienas, vt videant potētiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, vt cognoscant te, sicut & nos cognouimus, quoniam non est Deus præter te Domine. Innoua signa, & immuta mirabilia. Glorifica manum & brachium dexterum. Excita furorem, & effunde iram. Extolle aduersarium, & afflige inimicum. Festina tempus, & memento finis, vt enarrent mirabilia tua. In ira flammæ deuoretur qui saluatur: & qui pessimam plebem tuam inueniant perditionem. Contere caput princi-
Psal. 40. pum inimicorum, dicentium: Non
1. Cor. 15. est alius præter nos, Congrega om-
Ps. 105. nes tribus Iacob, vt cognoscant, quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnalia tua: & hæreditabis eos sicut ab initio.

℣. Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

IN illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis: quia his, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euāgelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; Qui verò non crediderit condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent & bene habebunt. Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti prædicauerunt vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. *Marc. 16.*

℟. Laus tibi Christe. *S. Eccles.*

Per Euangelica, &c. vt suprà. fol. 348.

Psalmus.

DEus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis. *Psal. 17.*

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo, quia in æternum mihi est. 118.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti. *Ibid.*

Et præcinxisti me virtute ad bellum, & supplantasti insurgentes in me subtus me. 17

Da imperium tuum puero tuo, & saluum 85

saluum fac filium ancillæ tuæ.

109 Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

34 Apprehende arma, & scutum: & exurge in adiutorium mihi.

107 In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

43 In te inimicos ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Ibidem. Non enim in arcu meo sperabo, & gladius meus non saluabit me.

59 In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

118 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speraui in sermonibus tuis.

Sedeat Exorcista.

26 SI Consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

Ibidem. Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo.

131 Inimicos eius N. induam confusione, super ipsum N. autem efflorebit sanctificatio mea.

91 Et despexit oculus meus inimicos meos; & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Ibidem. Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi.

61 Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi vos, tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulsæ.

17 Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non conuertar donec deficiant.

Ibidem. Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subter pedes meos.

74 Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur, cornua iusti.

17 Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.

Euaginabo gladium † meum; interficiet eos manus mea. Ibid. 15.

Hic N. accipiet benedictionem † à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. 23

Oratio flexis genibus.

INteruenientibus, Domine, S. Maria Virgine matre tua, & omnibus Sanctis, famulo tuo N. placatus ostende virtutem, vt destructis aduersitatibus vniuersis, insidiisque diabolicis, secura deinceps tibi seruiat libertate. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum, Amen. *Ab Ecclesia.*

IMPRECATIO IN DÆMONES, & cooperantes.

§. XI.

Lectio Ieremiæ Prophetæ.

HÆc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam, & sumam fortitudinem eorum, & inducam super Ælam quatuor ventos, à quatuor plagis cœli: & ventilabo eos in omnes ventos istos: & non erit gens ad quam non perueniant profugi Ælam: & pauere faciam Ælam coram inimicis suis, & in conspectu quærentium animam eorum. Et adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam *Ier. 49.*

post eos gladium donec consumam eos.

℣. Tu autem Domine,&c.

Lectio S. Euangelij secundùm Lucam.

Luc. 10. IN illo tempore: Reuersi sunt septuaginta duo discipuli cum gaudio, dicentes: Domine, & iam dæmonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: Videbam Satanam sicut fulgur de cœlo cadentem. Ecce dedit vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, vt suprà. fol. 483.

Sedeat Exorcista, & capite cooperto dicat magna cum efficacia.

4. Es. 16. DOminus fortis immittit mala, & quis est qui repellat ea.

Exiit ignis ex iracundia eius, & quis est qui extinguat eum?

Coruscabit, & quis non timebit?

Tonabit, & quis non pauebit?

Dominus cominabitur, & quis non funditus contereturà facie ipsius?

Terra tremuit, & fundamenta eius: Mare fluctuat de profundo, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius à facie Domini, & à gloria virtutis eius: quoniam fortis dextera eius, quæ arcum tendit.

Ibidem. Sagittæ eius acutæ, quæ ab ipso mittuntur: non deficient cùm ceperint.

Psalmus.

Psal. 67. EXurgat Deus & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum à facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei. Ibidem.

Auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala. 34

Auertantur retrorsum & erubescant, qui volunt mihi mala. 69

Auertantur statim erubescentes qui dicunt mihi, Euge, Euge. Ibidem.

Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes, quæ obliuiscuntur Deum. 9

Confundantur superbi, quia iniustè iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. 118

Confundantur, & reuereantur, qui quærunt animam meam. 34 39

Confundantur, & deficiant detrahentes animæ meæ; operiantur confusione & pudore, qui quærunt mala mihi. 70

Confundantur omnes iniqua agentes superuacuè. 24

Deleantur de libro viuentium, & cum iustis non scribantur. 68

Decidant à cogitationibus suis: secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te Domine. 5

Erubescant, & conturbentur omnes inimici mei: conuertantur, & erubescant valdè velociter. 6

Erubescant & reuereantur simul qui gratulantur malis meis. 34

Erubescant & conturbentur in sæculum sæculi, & confundantur, & pereant. 82

Fiant tanquam puluis ante faciem venti, & Angelus Domini coarctans eos. 34

Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum, & Angelus Domini persequens eos. Ibidem.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, in retributiones, & in scandalum. 68

Ibidem. Fiat habitatio eorum deserta, & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

128 Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquam euellatur, exaruit.

Ibidem. De quo non impleuit manum suam, qui metet, & sinum suum qui manipulos colliget.

39 Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi, Euge, Euge.

34 Induantur confusione, & reuerentia, qui maligna loquuntur super me.

68 Obscurentur oculi eorum ne videant, & dorsum eorum semper incurua.

34 Veniat illi laqueus, quem ignorat: & captio quam abscondit, apprehendat eum, & in laqueum cadat in ipsum.

54 Veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes.

36 Gladius eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum confringatur.

89 Manè sicut herba transeat, manè floreat, & transeat, & vespere decidat, induret, & arescat.

108 Fiant dies eius pauci, & episcopatum eius accipiat alter.

Ibidem. Fiant filij eius orphani, & vxor eius vidua.

Ibidem. Fiant nati eius in interitum, in generatione vna deleatur nomen eius.

Ibidem. Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum, pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam.

Ibidem. Cùm iudicatur, exeat condemnatus, & oratio eius fiat in peccatum.

113 Similes illis fiant, qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

115 Declinate † à me maligni, & scrutabor mandata Dei mei.

6 Discedite † à me omnes, qui operamini inquitatem, quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Immissus est vobis gladius, & qui auertat illum? Esdr. 16.

Immissus est vobis ignis, & qui est qui extinguat illum? Ibidem.

Immissa sunt vobis mala, & qui est qui repellat ea? Ibidem.

Dominus fortis immittit mala, & qui est qui repellat ea? Ibidem.

Præceptum.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit Rex gloriæ. Psal. 23.

Respondetur.

Quis est iste Rex gloriæ? Ibidem.
Dominus fortis & potens. Ibidem.

Præceptum.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit Rex gloriæ. Ibidem.

Respondetur.

Quis est iste Rex gloriæ? Ibidem.
Dominus fortis, & potens.
Dominus potens in prælio.

Præceptum.

Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit Rex gloriæ. Ibidem.

Respondetur.

Quis est iste Rex gloriæ? Ibidem.
Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Oratio genibus flexis.

Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero: quoniam Iere. 17.

niam laus mea tu es. Non sit tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, non confundar ego: paueant illi, & non paueam ego: Induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ADMONITIO AD EXORCISTAM.

Autor. *IMprecationem suprascriptam repetere poteris, prout tibi expedire videbitur; Et idem faciendum sequenti §. 12. Aduerte etiam, sequentem §. proprie spectare ad Exorcistas, & non ad quemlibet alium. In quo perlegendo, illud obseruandum est, quod aptare debes sententias, vel ad singularem vel ad pluralem casum, prout opus fuerit. Nam posita sunt, eo modo, quo in sacris paginis repertæ sunt.*

Præterea prudens Exorcista interrogationes faciet, si opus fuerit ad arbitrium suum & vbi in §. sequenti viderit expedire, &, vt facilius id præstare possit, aliquibus in locis, vel per hoc Z. signum, vel per rubricam ante oculos ponam.

Scire etiam debet sequentem §. adhibendum tunc esse, quando spiritus maligni præsentialiter habitant corpora humana: non autem quando tantum potestatiue, siue per sola maleficia. Ideoque ad maleficiatos tantum, vti poteris cæteris, hoc prætermisso. Quod si expedire videatur, legatur.

PRÆCEPTVM Diabolo Faciendum.

§. XII.

Exorcista sedens dicat:

Lectio Actuum Apostolorum.

FACTVM est euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. Hæc subsecuta Paulum & nos clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit, PRÆCIPIO tibi in nomine IESV CHRISTI exire ab ea. Et exiit eadem hora. Act. 16.

Surgat Exorcista.

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

IN illo tempore; Respondens vnus de turba, dixit: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum qui vbicunque eum apprehenderit, allidit illum, spumat, & stridet dentibus, & arescit, & dixi discipulis tuis, vt eiicerent illum, & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quandiu apud vos ero? quandiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum & cùm vidisset eum statim spiritus conturbauit illum, & elisus in terram volutabatur spumans. Et Marc. 9.

interro

Interrogauit patrem eius. Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia, & frequenter eum in ignem, & in aquas misit, vt eum perderet. Sed si quid potes adiuua nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cum lacrymis, aiebat: Credo Domine, adiuua incredulitatem meam. Et cùm videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immūdo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, Ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius non introeas in eum. Et exclamans & multùm discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius eleuauit eum, & surrexit.

Per Euangelica, dicta, prout suprà. fol. 348.

Sede, & cooperto capite dicat.

Isaiæ.26 EXpergiscimini, & laudate qui habitatis in puluere.

Haba.2. Væ qui dicit ligno, Expergiscere, surge lapidi tacenti. Nunquid ipse docere poterit?

Ibidem. Ecce iste coopertus est auro, & argento, & omnis spiritus non est in visceribus eius.

Ibidem. Dominus autem in templo sancto suo, sicut sileat à facie eius omnis terra.

Ioel.1. Expergiscimini ebrij & flete, & vlulate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro.

4.Esd.8. Cuius verbum verum, & dicta perseuerantia, cuius visio fortis.

Eccl.39. In verbo eius stetit aqua sicut congeries, & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum: quoniam in præcepto ipsius placor fit.

Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos. Psal.18.

Præceptum posuit & non præteribit. Ps.148.

Ipse de regibus triumphabit. Hab.1.

Præcipio, non ego, sed Dominus. Z. 1.Cor.7.

Qui dixit,

Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Luc. 10.

Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Z.

Qui dixit,

Esto eis in præceptum. Ezec.38.

Et iterum:

Si non audierint, euellam gentem illam euulsione, & perditione. Z. Iere.12.

Ad dæmones & cooperantes.

PRæcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem vt serues mandatum. Z. 1.Tim. 6.

Non enim potestas nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt; Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit: qui autem resistunt ipsi sibi damnationem acquirunt; Dei enim minister est, vindex in iram. Ideò necessitate subditi estote. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum; cui vectigal, vectigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem. Rom. 13. Matt.26

Adiuro te per Deum viuum.

Vt

Non contradicas verbo veritatis vllo modo; & de mendacio ineruditionis tuæ confundere, Eccl. 14.

Quod tibi nomen est? Marc.5.

Interroga de nomine, & si vnus est vel plures; & scribe in charta. Quòd si loqui non vult vel reticet nomen: Tu *nomen finge, & scribe.*

Iuxta modum inferiùs §. 20 traditum,

Postea

Postea dicas ad Deum conuersus.

Psal.53. Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua iudica me.

Iudith. 16 Adonai Domine magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Ad diabolos.

Ioan.8. Qui sine peccato est vestrum, primus in illam N. lapidem mittat.

Act.19. Adiuro vos per Deum quem Paulus prædicat. Z.

Et

Interroga de causa vexationis, & cuius auctoritate expelli debet id est à quo Exorcista, &c.

Ioan.9. Da gloriam Deo.

Iterum interroga de spectantibus ad expulsionem.

Deut.12. Quod præcipio tibi, hoc tantùm facito. Z.

Et

Deut.4. Custodite mandata Domini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis: oculi vestri viderunt omnia, quæ fecit Dominus contra Beelphegor, quomodo contriuit omnes cultores eius de medio vestri.

Præcipe quæ spectant ad liberationem. Quòd si mendacibus verbis, vel nugis vtitur, insurge.

Et dic.

Iob. 6. Quare detrahitis sermonibus veritatis.

Iosue 19. Cur non decipere fraude voluistis? vt diceretis: Procul valde habitamus à vobis, cùm in medio nostri sitis? Ideo sub maledictione eritis.

Deut.18. Idcirco præcipio tibi, vt facias hanc rem.

Præcipe quæ tibi expedire videntur.

Omne mandatum, quod ego præcipio tibi, caue diligenter vt facias. Deut.8.

Iterum præcipe prout dixi suprà.

Iterum atque iterum adiuro te, vt non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. 3.Reg.22

Iterum Interroga.

Custodit mandatum, quod præcipio vobis hodie. Deut.27.

Et sicut præcepimus vobis. 1.Thes.4

Quia Domini sunt mandata. 1.Cor.14

Ad Deum stans.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti, & synagoga populorum circundabit te. Psal.7.

Si his peractis adhuc Diabolus non recessit, vel non obedierit, dicas sequentem protestationem magna fide & efficacia, maximè verò si finis imponendus est legendi pro illa vice.

PROTESTATIO.

SEDE.

PRO eo, quòd reprobastis verbum hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, & innixi estis super eo: propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadens, & requisita in muro excelso, quoniam subitò dum non speratur, veniet contritio eius. Et comminuetur, sicut conteritur lagena figuli, contritione perualida: & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fouea. Is.30.
Quibus adde aliqua ex §.24. Sed præcipuè sol.... formido, &c.

SOL

SOLVTIO MALEFICIORVM.

§. XIII.

Exorcista stans dicat:

Lectio Libri Exodi.

Exo. 12. IN diebus illis: Ingressi Moyses, & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut præceperat Dominus. Tulitque Aaron virgam coram Pharaone, & seruis eius, quæ versa est in colubrum. Vocauit autem Pharao sapientes, & maleficos, & fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægyptiacas, & arcana quædam similiter, proiecerúntque singuli virgas suas, quæ versæ sunt in dracones. Sed deuorauit virga Aaron virgas eorum. Tu autem Domine, &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundùm Marcum.

Marc. 7. IN illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sydonem ad Mare Galilææ inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum, & mutum, & deprecabantur eum, vt imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculam eius, & expuens tetigit linguam eius. Et suspiciens in cœlum ingemuit, & ait illi, Epheta, quod est adaperire, & statim apertæ sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius: & loquebatur rectè.

℟. Laus tibi Christe.

Per Euangelica dicta, vt suprà. fol. 348.

℣. Bene omnia fecit.

℟. Et surdos fecit audire, & mutos loqui. *Ibidem.*

Hic sede

AIt Dominus exercituum, afflixit te, & non affligam te vltrà, & nunc conteram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua disrumpam. *Nahum.*

Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa & linguam magniloquam. *Psal. 11.*

Ait Dominus exercituum: Conteram virgam eius de collo tuo, & vincula eius disrumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni. *Iere. 30.*

Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum. *Psal. 113.*

In vinculis non dereliquit eum. *Sap. 10.*

In conuertendo inimicum meum retrorsum, infirmabuntur: & peribunt à facie terræ. *Psal. 9.*

In hoc apparuit Filius Dei, vt dissoluat opera diaboli. *1. Ioan. 3.*

Propterea Deus destruet † te in finem: euellet † te, & emigrabit † te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuentium. *Psal. 51.*

Reges eos Deus in virga † ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos. 2

Castigans castigauit me Dominus, & morti non tradidit me. 117

Sicut ignis qui comburit syluam, & sicut flamma comburens montes. 82

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei. 67

Sicut cera quæ fluit, auferentur: supercecidit ignis, & non viderunt solem. 57

Quoniam brachia peccatorum conterentur; confirmat autem iustos Dominus. 36

7 Nisi conuersi fueritis, gladium † suum vibrabit: arcum † suum tetendit, & parauit illum, & in eo parauit † vasa mortis, sagittas††† suas ardentibus effecit.

3 Hic N. accipiet benedictionem † à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo.

90 Quoniam Angelis suis mandauit de te N. vt custodiant te in omnibus viis tuis.

2 Dirumpamus † vincula † eorum, & proiiciamus † à nobis iugum ipsorum. †.

Benedicat † te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Oratio flexis genibus.

DEus qui beato Petro Apostolo tuo collatis clauibus regni cœlestis, animas ligandi atque soluendi Pontificium tradidisti, concede, vt intercessionis eius auxilio à peccatorum nexibus, & diabolicis vinculis hic famulus tuus N. liberetur. Per eum qui est morti mors, & inferno morsus, & qui cum Patre, & Spiritu sancto venturus est iudicare sæculum per ignem.

BONA A DEO OBTENTA ENVMERANTVR, & est præludium actionis gratiarum.

§. XIV.

Lectio Libri Tobiæ.

Tob. 12. IN diebus illis; Dixit Angelus Raphaël. Tempus est vt reuertar ad eum, qui me misit. Vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. Et cùm hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & vltrà eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum, & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

Tu autem Domine, &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundùm Marc.

IN illo tempore: Dixit Iesus ad illos, qui surdum, & mutum sanandum obtulerant, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant, & eo ampliùs admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui. Marc. 7.

℟. Laus tibi Christe, &c. *vt suprà* fol. 348.

Psalmus.

VEnite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit Deus animæ meæ. 65

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, & eripuit animam de medio catulorum leonum, dormiui conturbatus. 65

Misit de cœlo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Ibidem.

In petra exaltauit me & nunc exaltauit caput meũ super inimicos meos 26

Impulsus euersus sum vt caderem, & Dominus suscepit me. 117

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo. 115

Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. 30

Os meum aperui, & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. 118

Bonum mihi, quia humiliasti me, vt dicam iustificationes tuas. Ibidem.

Bonum

Ibidem. Bonum mihi lex oris tui, super millia auri, & argenti.

Ibidem. Hæc me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum viuificauit me.

17 Populus, quem non cognoui, seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

46 Subiecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris.

77 Percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt.

106 Quia satiauit animam inanem, & animam esurientem satiauit bonis.

26 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

106 Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: & vincula eorum disrupit.

135 Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia eius.

106 Quia contriuit portas æreas, & vectes ferreos confregit.

Luc. 1. Salutem ex inimicis nostris; & de manu omnium, qui oderunt nos.

65 Transiuimus per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium.

123 Torrentem pertransiuit anima nostra, forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Ibidem. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium.

Ibidem. Laqueus contritus est & nos liberati sumus.

15 Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara est mihi.

124 Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

27 Et refloruit caro mea: ex voluntate mea confitebor ei.

125 Tunc dicent inter gentes, magnificauit Dominus facere cum eis.

Ibidem. Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Oratio flexis genibus.

Ex libro Tobiæ.

Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas & saluas: deducis ad inferos & reducis: & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino, & in conspectu gentium laudate eum; quoniam ideo dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras, & ipse saluabit nos propter misericordiam suam. *Tob. 13.*

℣. Tu autem Domine miserere nostri.

℟. Deo gratias.

GRATIARVM ACTIO.

Pro obtenta liberatione.

§. XV.

Lectio B. Pauli Apostoli.

Benedictus Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. *2. Cor. 1.*

Tu autem Domine, &c. *vt suprà.*

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

In illo tempore: Cùm ingrederetur Iesus quoddam castellum, occurre- *Luc. 17.*

currerunt ei decem viri leprosi qui steterunt à longè, & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor miserere nostri. Quos vt vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum irent mundati sunt. Vnus autem ex illis vt vidit quia mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes eius, Gratias Agens, & hic erat Samaritanus. Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundati sunt, & nouem vbi sunt? Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te saluum fecit.

℟. Laus tibi Christe. *vt suprà.*

Per Euangelica, &c. vt suprà. fol. 348.

Psalmus.

Ps. 102. Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt nomini sancto eius.

Ibidem. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis N. qui sanat omnes infirmitates tuas.

Ibidem. Benedic anima mea Domino, & noli obliuisci, omnes retributiones eius.

Ibidem. Qui redemit de interitu vitam tuam: quæ coronat te in misericordia, & miserationibus.

115 Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

114 Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

115 Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.

90 Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.

17 Dilatasti gressus meos (Domine) subtus me, & non sunt infirmata vestigia mea.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, pedes meos de lapsu, vt placeam coram Deo in lumine viuentium. 55

Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros, & qui oderunt nos, diripiebant sibi. *Ibidem.*

Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum, & circundedisti me lætitia. 29

In Deo laudabo verbum, in Deo laudabo sermonem: in Deo speraui, non timebo: Quid faciet mihi homo? 55

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum. *Luc. 1.*

Vt sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi.

Gloria Patri, & Filio, &c.

ORATIO.

Confitebor tibi Domine Rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adiutor, & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, & à labiis operantium mendacium, & in conspectu astantium factus es mihi adiutor. Et liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui, à rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, & de portis tribulationum, quæ circundederunt me: à pressura flammæ, quæ circundedit me, & in medio ignis non sum æstuatus. *Ecclesiastici 51.*

DE

DEPRECATIO PRO ACQVISITÆ sanitatis conseruatione.

§. XVI.

Exorcista stans dicat:

Lectio B. Petri Apostoli.

1. Pet. 5. DEVS omnis gratiæ, qui vocauit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Lectio S. Euangelij secundùm Ioannem.

Ioan. 1 IN illo tempore, dixit ad Patrem Iesus: Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo, sed vt serues eos à malo.

Per Euangelicam lectionem, tribuat nobis Deus omnipotens suam sanctam gratiam, & Benedictio✝nem, Amen.

Psalmus.

Psal 90. QVi habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

116 Qoniam confirmata est super nos misericordia eius, & veritas Domini manet in æternum.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris. 126

Quoniam,

Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam. *Ibidem.*

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustrà vigilat qui custodit eam. *Ibidem.*

Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradet eum in animam inimicorum eius. 40

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, ex hoc nunc & vsque in sæculum. 120

Conserua me Domine, quoniam speraui in te, dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. 15

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum, vt saluum me facias. 70

Sub vmbra alarum tuarum protege me: à facie impiorum, qui me afflixerunt. 16

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij vt saluum me facias. 30

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula; protegar in velamento alarum tuarum. 60

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, vt pupillam oculi. 16

Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui. 83

In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris meæ tu es protector meus. 70

Manda Deus virtute tua: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. 69

Oratio flexis genibus.

QVæsumus omnipotens Deus, famulum tuum N. propitius *S. Eccles.*

respice vt, te largiente, regatur in corpore, & te seruante, custodiatur in mente. Per Christum Dominum nostrum, &c.

ADMONITIO
AD PERSONAM
Liberatam, Et vt propria dimissio.

§. XVII.

Conuersus Exorcista ad personam liberatam, dicat:

Ioan. 5. ECce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

Marc. 5. Vade ad domum tuam, ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui.

Iudith. 8 Vade, & Dominus tecum sit in vltionem inimicorum nostrorum.

3. Reg. 19 Vade, & reuertere; quod enim meum erat, feci tibi.

1. Reg. 1. Et Deus Israël det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum.

2. Par. 25. *Dei enim est adiuuare, & in FVGAM conuertere.*

MODVS COMBVRENDI INSTRVMENTA Maleficialia.

§. XVIII.

Præpara ignem, sulphur, & picem, cum instrumentis maleficialibus, separatim tamen, & stans dic:

Lectio Libri Sapientiæ.

DOMINE.

NEGANTES te nosse, impij per fortitudinem brachij tui flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus, & pluuiis persecutionem passi, & per ignem consumpti. Quod enim mirabile erat, in aqua, quæ omnia extinguit, plus ignis valebat; vindex est enim orbis iustorum. Nix & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant, vt scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine, & pluuia coruscans. Creatura enim tibi factori deseruiens, exardescit in tormentum aduersus iniustos: & lenior fit ad benefaciendum pro his, qui in te confidunt Propter hoc & tunc in omnia transfigurabat omnium nutrici gratiæ tuæ deseruiebant, ad voluntatem eorum, qui à te desiderabant, vt scirent filij tui, quos dilexisti Domine, quoniam non natiuitatis fructus pascunt homines, sed sermo tuus, hos qui in te crediderint conseruat. Ingrati enim spes tanquàm hyber

hybernalis glacies tabeſcet,& diſpe-
i et tanquam aqua ſuperuacua.

Exorciſta dum dicit , Lectio S. Euang. &c. ſignet ſe primò deinde extendat manum verſus ignem.

Et verſus Sulphur , Picem *, & inſtrumenta malefica , & alia, Cruce † ſignet,& dicat :*

Lectio ſancti Euangelij † ſecundùm Matthæum.

Mat. 13. IN illo tẽpore dixit Ieſus Diſcipulis ſuis: Sicut colliguntur zizania, & igni comburuntur, ſic erit in conſummatione ſæculi. Mittet filius hominis Angelos ſuos , & colligent de regno eius omnia ſcandala : & eos, qui faciunt iniquitatem , & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus, & ſtridor dentium.

Autor. ℟. Laus tibi Chriſte.

℣. Per Euangelica dicta tribuatur huic igni virtus diuina.

℟. Vt ſicut comburentur hæc diabolica inſtrumenta, ſic auferatur malitia per ipſa illa, & infundatur ſeruo Dei N. ſanctitas optata.

✠

Pſal. 71. Intonuit de Cœlo Dominus , & Altiſſimus dedit vocem ſuam, grando, & carbones ignis.

Iere. 23. Nunquid num verba mea ſunt quaſi ignis , dicit Dominus , & quaſi malleus conterens petram.

Pſal. 20. Dominus in ira ſua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

Pſal. 45. Arcum conteret,& confringet arma: & ſcuta comburet igni.

Iſa. 33. Nunc conſurgam , dicit Dominus , nunc exaltabor, nunc ſubleuabor: concipietis ardorem , parietis ſtipulam : ſpiritus veſter vt ignis deuorabit vos.

Hæc dicit Dominus : Ego ſum Dominus faciens omnia , & extendens cœlos ſolus : ſtabiliens terram, & nullus mecum : irrita faciens ſigna diuinorum, & ariolos in furorem vertens. Iſai. 44.

Omnia ſculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne , & omnia idola eius ponam in perditionem : quia de mercedibus meretricis congregata ſunt,& vſque ad mercedem meretricis reuertentur. Mich. 1.

Sculptilia comburite, & idola comminuite. Igneque ſuccenſæ comburentur vſque ad nihilum. Deut. 7. Ibid. 12. 2. Re. 23. Iſa. 33.

Ad dęmones.

Væ qui prædaris, nonne & ipſe prædaberis ? & qui ſpernis , nonne & ipſe ſperneris ? Cùm conſumaueris deprædationem , deprædaberis : cùm fatigatus deſieris contemnere, contemneris.

Deuorabit ignis vectes tuos. Nah. 3.

Et ipſi erunt ignis, 4. Eſ. 15.

Et

Erit fortitudo veſtra vt fauilla ſtupæ,& opus veſtrum quaſi ſcintilla & ſuccendetur vtraque ſimul , & non erit qui extinguat. Iſa. 1.

Quid cogitatis contra Dominum ? conſummationem ipſe faciet: non conſurget duplex tribulatio; Quia ſicut ſpinæ ſe inuicem complectuntur; ſic conuiuium eorum pariter potantium conſumentur quaſi ſtipula ariditate plena. Nahum.

Erunt N. ſicut paleæ ante faciem venti , & ſicut fauilla quam turbo diſpergit. Iob. 21.

Tempore quo fuerint diſſipati, peribunt , & vt incaluerit , ſoluentur de loco ſuo. Iob. 6.

Sicut deuorat ſtipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit; ſic radix eorum quaſi fauilla erit , & Iſai. 5.

germen

germen eorum vt puluis aſcendet.

Exod. 21. Reddet animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, aduſtionem pro aduſtione, vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore.

Quia

Sap. 11. Per quæ peccat quis, per hæc & torquetur.

Pſal. 58. Et de execratione, & mendacio annuciabuntur in conſummationem: in ira conſummationis & non erunt.

Eccleſ. 7. Vindicta carnis impij, ignis, & vermis conſummatio illorum flamma ignis:

Et

Ibid. 40 In ventre eius ignis ardebit.

Ad Deum.

Domine,

Sap. 16. In memoriam ſeruorum tuorum examinabantur, & velociter ſaluabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non poſſent tuo vti adiutorio. Etenim neque herba, neque malagma ſanauit eos, ſed ſermo tuus, Domine; ſermo qui ſanat omnia.

Sap 5. Armabit Deus creaturam ad vltionem inimicorum.

Iudit. 16. Dabit enim in carnes eorum, vt vrantur, & ſentiant vſque in ſempiternum

Pſal. 17. Ignis à facie eius exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

2. Cor. 11. Satanas transfigurat ſe in angelum lucis, non eſt ergo magnum ſi miniſtri eius transfigurentur velut miniſtri iuſtitiæ, quorum finis erit ſecundùum opera eorum.

At,

1. Cor. 4. Sic nos exiſtimet homo, vt miniſtros Chriſti, & diſpenſatores myſteriorum Dei.

Quapropter,

Deſtruam excelſa veſtra, & ſimulacra confringam, Leu. 26.

Benedictio ignis.

Lectio Libri Tobiæ.

PRofectus eſt Tobias, & canis ſecutus eſt eum, & manſit prima manſione iuxta fluuium Tigris. Et exiuit vt lauaret pedes ſuos, & ecce piſcis immanis exiuit ad deuorandum eum. Quem expaueſcens Tobias, clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. Et dixit ei angelus: Apprehende branchiam, & trahe eum ad te. Quod cùm feciſſet, attraxit eum in ſiccum, & palpitare cœpit ante pedes eius. Tunc dixit ei angelus: Exentera hunc piſcem & cor eius, & fel, & iecur repone tibi; ſunt enim hæc neceſſaria ad medicamenta vtiliter. Interrogauit Tobias angelum, & dixit ei: Obſecro te Azaria frater, vt dicas mihi, quod remedium habebunt iſta, quæ de piſce ſeruare iuſſiſti? Et reſpondens angelus, dixit ei: Cordis eius particulam ſi ſuper carbones ponas, fumus eius extricat omne genus dæmoniorum, ſiue à viro, ſiue à muliere, ita vt vltra non accedat ad eos. Recordatus itaque Tobias ſermonum angeli protulit de caſſidi ſuo partem iecoris, poſuitque eam ſuper carbones viuos. Tunc Raphaël angelus apprehendit dæmonium, & religauit illud in deſerto ſuperioris Ægypti. Tob. 6. Ibidem.

BEnedicite omnia opera Domini Domino: laudate, & ſuperexaltate eum in ſæcula. Dan. 3.

Benedicite ignis & æſtus Domino; benedicite frigus & æſtus Domino. Pſal. 48.

Ignis grando, nix glacies, ſpiritus

pro

procellarum, quæ faciunt verbum eius.

Pſ.113. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini.

Pſ.101. ℞. Qui fecit cœlum, & terram.

Ibidem. ℣. Domine, exaudi orationem meam.

Ruth.2. ℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum.

℞. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

S.Eccleſ. Benedic † Domine hunc ignem tua ſana benedictione †, vt ſit remedium ſalutare generi humano, & præſta per inuocationem ſancti nominis tui, vt quicunque eo vti voluerint, corporis ſanitatem, per maleficiorum deſtructionem, & conſumptionem, & animæ tutelam accipiant.

Autor. S.Eccl. Per Chriſtum Dominum noſtrum, Amen.

S.Eccleſ. Autor. S.Eccleſ. Domine ſancte Pater omnipotens: æterne Deus, Benedicentibus † nobis hunc ignem, ſulphur & picem. In nomine tuo, † & vnigeniti filij tui Dei, ac Domini noſtri Ieſu Chriſti, † & Spiritus ſancti, † cooperari digneris, & adiuua nos. Qui viuis, & regnas, cum eodem vnigenito tuo, & Spiritu ſancto, Deus. Per omnia ſæcula ſæculorum.

℞. Amen.

Iſa.26. Ignis hoſtes tuos deuoret.

Pſ.103. Qui facis angelos tuos ſpiritus, & miniſtros tuos ignem vrentem.

Aſpergatur aqua Benedicta: poſtea accipe ſulphur, & proiice in ignem, & dic:

Apo.14. Cruciabitur Igne, & Sulphure, in conſpectu Angelorum ſanctorum.

Deinde accipe Sulphur, & Picem, & proiice, & dic:

Apo.21. Timidis autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatris, & omnibus mendacibus, pars illorum in ſtagno ardenti igne & ſulphure, quod eſt mors ſecunda.

Proiice Sulphur.

Conuertentur torrentes eius in Picem. Iſa.34.

Proiice Picem.

Et humus eius in Sulphur, & erit terra eius in picem ardentem: nocte & die non extinguatur: in ſempiternum aſcendat fumus eius.

Aſpergatur in tabernaculo eius Sulphur. Iob.18.

Ignis eſt vſque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina. Iob.31.

Ignis & Sulphur, & ſpiritus procellarum pars calicis. Pſal.10.

Proiice inſt. Maleficia in ignem, & dic:

Nutrimenta eius ignis, & ligna multa: flatus Domini ſicut torrens ſulphuris ſuccendens eam: vt redigatur ad nihilum. Iſai.30. Iudith.

Et

In ira flammæ deuoretur. Eccl.36.

Gladio, & igne pereat, & ſic deleatur, vt non ſolum hominibus, ſed etiam beſtiis inuia ſit in ſempiternum, pro exemplo contemptus & inobedientiæ. Eſther.16.

Stupa collecta ſynagoga peccantium, & conſummatio illorum flamma ignis. Eccl.21.

Exarſit ignis in ſynagoga eorum: flamma combuſſit peccatores. Pſ.105.

Facta eſt in exuſtionem ignis. Iſa.64.

Diſſipati ſunt, & redacti ad nihilum. Act.5.

Via peccantium complantata lapidibus, & in finem illorum inferi, & tenebræ, & pœnæ. Eccl.21.

Ducebat enim illos ad hunc finem digna neceſſitas, & horum quæ acciderant Sap.19.

ciderant commemorationem amittebant, vt quæ deerant tormentis, repleret punitio.

Dan. 9. Et vsque ad consummationem, & finem perseuerabit desolatio.

Et

Ps. 118. Omnis consummationis vidit finem.

SVFFVMIGATIO

QVA SVFFVMIGARI possunt personæ à Diabolo oppressæ.

§. XIX.

Autor. *QVa cautè admodum, & raro exercenda est, nedum infirmis succurrere intendimus, eos grauiori morbo afficiamus. Quando ergo est adhibenda.*

Per omnia, seruare poteris ordinem suprascriptum; Et benedictione ignis facta, prout suprà §. 18. dispone patientem supra ignem ita quòd fumus ascendat ad nares, prout tibi expedire videbitur, & repete sæpe aliquos versiculos ibi positos ab eo loco, vbi dicitur: Munimenta eius, &c. fol. 377 imò alios quosdam reperies, qui ad rem facient, hîc tamen animaduerte prætermittendum modum inst. proiiciendi in ignem, de quibus, & si nullum verbum fecissem, tamen prudens Exorcista ex se animaduertisset. Possunt etiam recitari sententiæ illa quæ §. 11. vbi sunt imprecationes, & §. 12. Quibus ad placitum & pro opportunitate addere potes, qui sequuntur versiculi.

Ad Deum.

Surge Domine, † & dissipentur inimici tui: & fugiant, qui oderunt à facie tua. Num. 10.

Ad dæmones.

Fugite, & terga vertite, descendite in voraginem, Ier. 49.
Et quare inter vos non dicitis.

Fugiamus; Dominus pro eis pugnat contra nos. Exod. 14.

Fugite ergo à facie gladij, † quoniam vltor iniquitatum gladius † est, & scitote esse iudicium. Iob. 19.

Mare vidit & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum. Ps. 113.

Fugite, abite vehementer: in voraginibus sedete. Iere. 49.

A facie Domini mota est terra, à facie Dei Iacob. Ps. 113.

Fugite † partes aduersæ.

†

Vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid Alleluia. Apoc. 5.

DÆMONIS SCRIPTI, ET IMAGINIS Dæmonis Combustio.

§ XX.

SI diabolus per os oppressi loquatur, scribe nomen eius si illud significauerit: sin autem vel loqui noluerit, vel nomen celauerit, ei nomen ad libitum imponas, ex illis quæ dæmoni magis conueniunt, ex quibus exempli gratia aliqua tibi proponam.

Inimicus.	Inimicus homo hoc fecit.	Mat. 13.
Baculus,	Contriuit Dominus Baculum impiorum.	Isai. 14.
Virga,	Virgam dominantium.	
	In Beelzebub principe dæmo	

Luc.11.	Beelzebub.	dæmoniorum eiicit dæmonia.
Act.16.	Pytho,	Factum est,&c. puellam quandam habentem spiritum Pythonem obuiare nobis quæ quæstum magnum, &c. *vt suprà.*
Apoc.17.	Bestia.	Bestia quam vidisti fuit, & non est, & ascensura est de abysso,&c.
Isai.11.	Aspis.	Super foramina aspidis.
Isai.27.	Serpens, & Serpens tortuosus.	Super Leuiathan serpentem vectem,& super Leuiatham serpentem tortuosum.
Apoc.20.	Draco.	Et apprehendit draconem, serpentem antiquum,&c.
Psal.48.	Inferus,	Redimet animam meã de manu inferi.
Apoc.20.	Infernus & Mors.	Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis.
Zac.2.	Aquilo.	O, ô, fugite de terra Aquilonis,&c.
Psal.9.	Insidiator;	Insidiatur, vt rapiat pauperem.
Iudith.9.	Et Raptor.	Nec superbi ab initio placuerunt tibi.
Iob.26.	Superbus.	Et prudentia eius percussit superbum.
1.Pet.5.	Leo.	Aduersus vester diabolus, tanquam leo rugiens circuit, quærens quem deuoret.
Psal.77.	Angelus malus.	Misit, &c.& tribulationem: immissiones per Angelos malos.
1.Reg.	Spiritus nequam.	Spiritus autem Domini recessit à Saul,& eum exagitabat spiritus nequam.
Mat.10.	Immundus	Dedit illis potestatem spirituum immundorum.
3 Re.22.	Mendax.	Ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius.

Diabolus.	Inuidia autem diaboli mors.	Sap.2.
Dæmones.	In principe dæmoniorum eiicit dæmones.	Mat.9.
Dæmonium.	Immolauerunt dæmoniis.	Deut.32.
Satan.	Affuit inter eos etiam Satan.	Iob.1.
Satanas.	Vade post me Satana.	Mat.4.

Et chartam in ignem proiicias, & dum comburitur dicas aliquos versiculos ex suprascriptis.

IMAGINIS Combustio.

PRæpara duas imagines, alteram sub effigie dæmonis cum nomine, alteram quæ personam maleficam qua dæmon vsus est, in illo maleficio componendo, cui adde nomen aliquod, vt v.g. Pytho maleficus, striga, vel aliquod simile; & his præparatis ante ignem vt suprà paratum, legas sequentia, & facias prout infrà.

Lectio Libri Apoc.

IN diebus illis: Apprehensa est bestia, & cum ea pseudopropheta qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestiæ, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo. Apoc.19.

Proiice imagines in ignem.

In stagnum ignis ardentis: Et sulphure cæteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

Ier. 11. ℣. Tu autem Domine Sabahoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda.

℟. Videam vltionem tuam ex eis, tibi enim reuelaui causam meam.

BENEDICTIO

Ad quæcumque volueris, siue illa sint per cibum, vel potum sumenda, siue portanda, siue in vnctione adhibenda.

Et ad quemcumque licitum vsum.

§. XXI.

ADMONITIO.

SCias, benigne lector, me hanc prolixam benedictionem, non eo animo scripsisse vt semper ea integra vtaris, sed vt quæ tibi pro temporis & rei opportunitate videbuntur, pro instituto facere eligas: Quamuis omnia si tempus tibi suppeditauerit perlegere possis; sunt enim omnia ad benedictionem pertinentia insuper & quædam vicem authoritatis sacræ Scripturæ gerunt.

Sacerdos superpelliceo, & stola ornatus, vel saltem stola dicat:

Psal 123. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cælum & terram.

Psal. 62. ℣. Benedicat † nos Deus, Deus noster, benedicat † nos Deus.

℟. Et metuant eum omnes fines terræ.

℣. Domine exaudi orationem meam. Psal. 101

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum. Ruth. 2.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Iube Domine benedicere. S. Eccles.

℟. Benedictione perpetua benedicat nos omnipotens Deus.

Lectio Libri Genesis.

Gen. 1. CReauit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam: ad imaginem Dei creauit illum; Masculum, & Fœminam creauit eos, Benedixitque † illis Deus, Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus Cæli, & vniuersis animantibus quæ mouentur super terram: Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & vniuersa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, vt sint vobis in escam & cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, & vniuersis, quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona.

℟. Deo gratias.

℣. Vnigenitus Dei filius. 1. Cor. 15

℟. Nos, & hæc N. benedi†cere dignetur. S. Eccles.

℣. Iube Domine bene†dicere.

℟. Ille nos, & hæc benedi†cat, qui sine fine viuit & regnat, Amen. Ibidem.

Lectio S. Euangelij secundum Lucam.

Luc. 24. IN illo tempore. Cùm recumberet Iesus cum duobus discipulis, qui ibant in Emmaus, accepit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigebat illis. Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem & inuenerunt

runt congregatos vndecim, & eos, qui cum illis erant: dicentes. Quòd surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via, & quomodo cognouerunt eum in fractione panis.

℟. Laus tibi Christe.

S. Eccles. Autor. S. Eccles. Per Euangelicam lectionem det nobis & huic N. vel his N.N.N. Dominus suam sanctam gratiam, & Bene † dictionem †

In nomine pa†tris, & Fi†lij, & Spiri†tus san†cti, Amen.

Gen. 9. Benedixit Deus Noë, & filiis eius & dixit ad eos: Crescite & multiplicamini, & replete terram, & terror vester & tremor sit super cuncta animalia terræ, & super omnes volucres cœli, cum vniuersis, quæ mouentur super terram.

Gen. 14. Melchisedech Rex Salem, proferens panem, & vinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, BENEDIXIT ei.

2. Par. 30 Surrexerunt autem Sacerdotes atque Leuitæ benedicentes populo: vox eorum, peruenitque oratio in habitaculum sanctum cœli.

Ecclesiast. ci. 11. Benedictio Dei mercedem iusti festinat.

Psal. 3. Ioel. 2. Domini est salus, & super populum tuum Benedi†ctio tua.

Quis scit si conuertatur Deus, & relinquat post se Benedi†ctionem.

Psal. 83. Etenim Benedi † ctionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem N.N.N. videbitur Deus deorum in Sion.

Psal. 71. Descendet sicut pluuia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram.

Ps. 132. Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Ibidem. Quod descendit in oram vestimenti eius, sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Ibidem. Quoniam illic mandauit Dominus Benedi † ctionem, & vitam vsque in sæculum.

Eccl. 36. Secundùm Benedi † ctionem Aaron da populo tuo N.

Ps. 144. Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione.

1. Par. 17 Te enim Domine Benedi†cente, Benedi†cta N.N. erit in æternum.

Psal. 13. Hic N. accipit Benedi † ctionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo.

Ps. 133. Bene†dicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum, terram.

Num. 6. Bene†dicat tibi Dominus & custodiat te.

Isa. 65. In quo quis benedictus est super terram, Benedi†cetur in Deo.

Dicatur absolutè.

S. Eccl. EXorcizo te creatura N. in nomine Dei Patris † omnipotentis, & in nomine, Iesu † Christi Filij eius, Domini nostri, & in virtute spiritus †sancti† vt fiat N. exorcizatus ad effugandam omnem potestatem inimici, & ipsum inimicum eradicare, & explantare valeas, cum angelis suis apostaticis, per virtutem eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos & mortuos, &c.

ORATIO.

OREMVS.

Ab Ecclesia. DEus, qui ad salutem humani generis in multis creaturis maxima sacramenta condidisti: Adesto propitius inuocationibus nostris, & huic N. Benedi † cendo, *vel benedicendo* præparato *vel præparatæ*, virtutem tuæ benedi†ctionis infunde; vt creatura tua mysteriis tuis seruiens, ad abigendos dæmones morbosque

pellendos diuinæ gratiæ ſumat effe-ctum; vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium, vel quicunque hunc *vel hanc* N. ſuper ſe habuerit, vel hoc N. quomodocũque vſus fuerit, careat omni immunditia: liberetur à noxa, non illic reſideat ſpiritus peſtilens, non aurora corrumpens. Diſcedant omnes inſidiæ latentis inimici; Et ſi quid eſt, quod aut incolumicati habitantium inuidet, aut quieti inſidiatur, hoc N. adhibito, *vel hac N. adhibita, vel his, N. N. adhibitis*, effugiat, † vt ſalubritas per inuocationem tui ſancti nominis expetita ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Autor. Ab Ecclesia. ℣. Nos & hæc N. N. tua dona, cum prole pia.

℟. Benedicat Dei genitrix virgo Maria.

ORATIO.

S. Eccleſ. DEus inuictæ virtutis auctor, & inſuperabilis imperij Rex, ac magnificus triumphator, qui aduerſæ dominationis vires reprimis, qui inimici rugientis ſæuitiam ſuperas, qui hoſtiles nequitias potentes expugnas: Te, Domine, trementes, & ſupplices deprecamur, ac petimus, vt hanc creaturam N. *vel has creaturas N. & N.* dignanter aſpicias, benignus illuſtres, pietatis tuæ rore, ſancti † fices, vt vbicunque poſita, *vel poſita* fuerint, vel in quocumque vſu adhibita, *vel adhibita*, fuerit, *vel fuerint* ad honorem nominis tui, per inuocationem ipſius ſanctiſſimi nominis, omnis infeſtatio immundi ſpiritus abigatur, terrorque venenoſi ſerpentis procul pellatur, & præſentia ſancti Spiritus nobis miſericordiam tuam poſcentibus vbique adeſſe dignetur. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, &c.

℟. Amen.

Per illum Benedixi vobis, dixit Dominus. *Ioſ. 14.*

In Benedi † ctione Dei & ipſe ſperaui. *Eccleſ. 3.*

Benedi † ctio Domini ſuper vos † Benedriximus. † vobis in nomine Domini. *Pſ. 118.*

Aſpergatur aqua benedicta, & poſtea dicas:

Benedictus Deus, & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, be†nedi†xit nos in omni Benedi†ctione Spirituali in cæleſtibus, in Chriſto. *Autor. Epheſ. 1.*

℟. Amen.

Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob vobiſcum ſit, ne & ipſe impleat Benedictio†nem ſuam in vobis. Amen. *Tob. 7.*

Alia Benedictio generalis, & breuis.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. *Pſ. 113.*

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam. *Pſ. 101.*

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum. *Ruth. 2.*

℟. Et cum ſpiritu tuo.

ORATIO.

OREMVS.

DOmine Ieſu Chriſte, qui dignatus es benedicere quinque panes in deſerto. *S. Eccleſ.*

Benedic†creaturam iſtam N. vt ſit remedium ſalutare generi humano, & præſta per inuocationem ſancti nominis tui: vt quicunque eam adhibuerint corporis ſanitatem, & animæ tutelam accipiant. *Ab Eccleſia.*

ORE

OREMVS.

S.Eccles. Immensam Clementiam tuam omnipotens æterne Deus humiliter imploramus, vt hanc creaturam N. quam in vsum generis humani tribuisti, Bene✝dicere, & Sancti✝ficare tua pietate digneris, vt sit omnibus eam adhibentibus salus mentis, & corporis; & vbicunque posita fuerit locus ille careat omni immunditia, omnique impugnatione spiritalis nequitiæ. Per Christum Dominum nostrum, &c.

℟. Amen.

BENEDICTIO CANDELARVM.

§. XXII.

S.Eccles. DOMINE Iesu Christe Fili Dei viui, Bene✝dic Candelas istas, supplicationibus nostris inclinatus. Infunde eis Domine per virtutem sanctæ Cru✝cis Benedi✝ctionem cœlestem, vt qui eas ad repellendas tenebras, humano generi tribuisti, talem Benedictonem signaculo Cru✝cis accipiant vt quibuscunque locis accensæ, siue positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant, & fugiant pauidi cum omnibus ministris suis ab habitationibus illis, vel locis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare seruientes tibi omnipotenti Deo. Qui viuis cum Deo Patre, & Spiritu sancto, in sæcula sæculorum.

℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BEnedictio & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum. Amen. Apoc. 7.

BENEDICTIO DOMVS.

§. XXIII.

Quando iturus ad domum aliquam benedicendam, primò in ipso itinere dicas:

DOMINE deduc me in iustitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam. Psal. 5.

Respice in seruos tuos, & in opera tua, & dirige filios eorum N. Psal. 89.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige. Ibidem.

Qui

Gentes in terra dirigis. Psal. 66.

Gressus meos dirige. 118

Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas Iustificationes tuas. Ibidem.

Et

Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Luc. 1.

In ingressu Domus dicas:

Pax huic Domui. Luc. 10.

Deinde dicas ad habitantes in Domo illa:

Pax vobis, Gratia vobis, & pax à Deo Ibid. 24.

Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo.

Rom. 1. 1. Pet. 1. 2. Pet. 1. 2. Ioan. Iuda.

Gratia vobis & pax multiplicetur, & adimpleatur.

Sit vobiscum gratia, misericordia, pax; à Deo Patre, & à Christo Iesu, filio Patris, in veritate, & charitate.

Misericordia vobis, & pax; & charitas adimpleatur charissimi.

In primo loco Domus legatur hæc Lectio:

Lectio Libri Numeri.

Num. 31. IN diebus illis: Dixit Eleazar Sacerdos ad viros exercitus, qui pugnauerant: Hoc est præceptum legis, quod mandauit Dominus Moysi, Aurum, & argentum, & æs, & ferrum, & plumbum, & stannum, & omne quod potest transire per flammas, igne purgabitur: Quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis sanctificabitur.

In alio loco Domus, & si plus fuerint loci legatur sequens Lectio, & diuidatur pro opportunitate locorum & temporis.

*Quæ diuisiones fient vbi Signum hoc * reperitur.*

Lectio Libri Leuit.

Leu. 14. IN diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: Cùm ingressi fueritis terram Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem, si fuerit plaga lepræ in ædibus, ibit cuius est domus, nuncians Sacerdoti, & dicet: Quasi plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea. At ille præcipiet vt efferant vniuersa de domo priusquàm ingrediatur eam, & videat vtrùm leprosa sit, ne immunda fiant omnia, quæ in domo sunt. Intrabit postea vt consideret lepram domus, & cùm viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore, siue rubore deformes, & humiliores superficie reliqua, egredietur ostium domus, & statim claudet illam septem diebus. Reuersusque die septimo considerabit eam si inuenerit creuisse lepram, iubebit erui lapides, in quibus lepra est, & proiici eos extra ciuitatem, in locum immundum: domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitũ, & spargi puluerem rasuræ extra vrbem in locum immundum, lapidésque alios reponi pro his, qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum. * Sin autem postquàm eruti sunt lapides, & & puluis erasus, & alia terra lita, ingressus Sacerdos viderit reuersam lepram, & parietes respersos maculis, lepra est perseuerans & immunda domus, quam statim destruent, & lapides eius ac ligna, atque vniuersum puluerem proiicient extra oppidum, in locum inmundum. * Ibidem. Quod si introiens Sacerdos viderit lepram non creuisse in domo, postquam denuo lita fuerit; purificabit eam reddita sanitate, & in purificatione eius sumet duos passeres lignumque cedrinum, & vermiculum hyssopum, & immolato vno passere in vase fictili super aquas viuas, tollet lignum cedrinum, & hyssopũ, & coccum, & passerem viuum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viuentibus, &, asperget domum septies, purificabitque eam, tam in sanguine passeris, quàm in aquis viuentibus, & in passere viuo, lignoque cedrino, & hyssopo atque vermiculo, * Cumque dimiserit passerem auolare in agrum

libere

liberè, orabit pro domo, & iure mundabitur.

Et pro opportunitate temporis, & loci legi poterunt etiam Epistola, & Euang. posi. §. 8. pag. 359.

Pergas ad principalem locum domus, vbi præparentur aqua, sal, & aspersorium ex hyssopo, & dicatur Lectio sequens.

Lectio Libri Reg.

4. Reg. 2. IN diebus illis: Dixerunt viri qui habitabant in Iericho ad Eliseum: Ecce habitatio ciuitatis huius optima est, sicut tu ipse Domine perspicis, sed aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. At ille ait: Afferte mihi vas nouum, & mitte in illud Sal. Quod cùm attulissent, egressus ad fontem aquarum, misit in illum Sal, & ait: Hæc dicit Dominus: Sanaui aquas has, & non erit vltrà in eis mors, neque sterilitas. Sanatæ ergo sunt aquæ vsque in diem hanc; iuxta verbum Elisæi, quod locutus est.
℣. Tu autem Domine miserere nostri, &c.

Dum dicis Initium S. Euangelij &c. Signa te primò, deinde extende manum super Aquam, Sal, Domum, & Habitantes.

Initium sancti Euangelij † secundùm Ioannem †.

℟. Gloria tibi Domine.

Ioan. 1. IN principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deum erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eum non cõprehẽderũt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimoniũ vt testimoniũ perhiberet de lumine, vt omnes crederẽt per illũ. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, in mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum Caro Factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis.

Dum dicis sequentia verba, signa te primò, postea extende manum super Sal, Aquam Domum, & Habitantes in ea cum Signo †.

PEr Euangelicam lectionem, det nobis Deus Pater, & vnigenitus eius Filius Dominus noster Iesus Christus, & paraclitus Spiritus sanctus suam sanctam gratiam, & Bene†dictionem, Amen. *Aut.*

Vel sic.

Per Euangelicam lectionem, det omnibus Deus Pater, Filius, & Spiritus sanctus nobis † Sali, & Aquæ, † ac huic Domui, *Signa in quatuor partibus loci.* ††††. suam sanctam gratiam, & Benedi†ctionem, Amen.

Ordo ad faciendam Aquam benedictam.

Psal. 123 ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
S. Eccles. ℟. Qui fecit Cælum & terram.

Exorcizo te creatura Salis per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum qui te per Eliseum Prophetam in aquam mitti iussit, vt sanaretur sterilitas aquæ, vt efficiaris Sal exorcizatum in salutem credentium, vt sis omnibus sumentibus te sanitas animæ & corporis: & effugiat, atque discedat à loco, in quo aspersum fuerit omnis phantasia, & nequitia, vel versutia diabolicæ fraudis, omnisque spiritus immundus adiuratus. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem.

℟. Amen.

ORATIO.

IMmensam clementiam tuam, omnipotens æterne Deus, humiliter imploramus, vt hanc creaturam Salis, quam in vsum generis humani tribuisti bene†dicere, & sancti†ficare tua pietate digneris, vt sit omnibus sumentibus salus mentis, & corporis: & quicquid ex eo tactum, vel respersum fuerit, careat omni immunditia, omnique impugnatione spiritualis nequitiæ. Per Dominum nostrum, &c.

Exorcismus Aquæ.

Exorcizo te creatura aquæ in nomine Dei † Patris omnipotentis, & in nomine Iesu † Christi Filij eius Domini nostri, & in virtute Spiritus † sancti, vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici, & ipsum inimicum eradicare, & explantare valeas, cum angelis suis apostaticis, per virtutem eiusdem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem.

℟. Amen.

ORATIO.

DEus, qui ad salutem humani generis maxima quæque sacramenta in aquarum substantia condidisti, adesto propitius inuocationibus nostris, & elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ benedi†ctionis infunde, vt creatura tua mysteriis tuis seruiens, ad abigendos dæmones morbosque pellendos, diuinæ gratiæ sumat effectum, vt quicquid in domibus, vel in locis fidelium hæc vnda resperserit, careat omni immunditia, liberetur à noxa: non illic resideat spiritus pestilens, non aurora corrumpens, discedant omnes insidiæ latentis inimici, & si quid est quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti, aspersione huius aquæ effugiat, vt salubritas per inuocationem sancti tui nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Hic mittitur Sal in Aquam in modum Crucis, dicendo semel,

Commistio Salis, & Aquæ pariter fiat. In nomie Pa†tris, & Fi†lij & Spiritus † sancti. ℟. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEus inuictæ virtutis auctor, & insuperabilis imperij Rex, ac semper magnificus triumphator, qui aduersæ dominationis vires imprimis, qui inimici rugientis sæuitiam

tiam superas, qui hostiles nequitias potentes expugnas; te, Domine, trementes, & supplices deprecamur, vt hanc creaturam Salis, à quæ dignanter aspicias, benignus illustres † & pietatis tuæ rore sanctifices, † vt vbicunque fuerit aspersa inuocationem sancti tui nominis, omnis infestatio immundi spiritus abigatur, terrorque venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus nobis misericordiam tuam poscentibus, vbique adesse dignetur. Per Dominum nostrum, &c.

EXHORTATIO.

Sedeat Exorcista, & conuocatis habitatoribus Domus dicat:

Gen. 35. IN diebus illis: Iacob conuocata omni domo sua, ait: Abiicite Deos alienos, qui in medio vestri sunt, & mundamini, ac mutate vestimenta vestra.

Sic enim &

1. Mac. 13. Simon mundauit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intrauit in eam cum Hymnis & Canticis.

Isa. 1. Lauamini, mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruersè, discite benefacere, quærite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam, & venite, & arguite me, dicit Dominus; Si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt.

Ioan. 1. Si confiteamur peccata nostra fidelis est Deus, & iustus, vt remittat nobis peccata, & emundet nos ab omni iniquitate.

Dicit enim Saluator noster.

Matt. 23. Munda priùs quod intus est Calicis, & paropsidis, vt fiat & id, quod deforis est mundum.

Fiat exhortatio ad Patremfam. & ad reliquos, vulgaribus verbis de infrascriptis rebus, & de aliis opportunis.

Primò, Vt doleat de peccatis præteritis.

Secundò, Vt proponat emẽdationem.

Tertiò, Vt satisfaciat proximo, si quoquo modo offendit.

Quartò, Vt qui aliquid ab eo passi sunt, remittant offensam.

Quintò, vt ipsimet pro se ornet, & precentur Deum Opt. Max. pro illis à quibus iniuriam acceperũt.

Sextò, Vt de his, & similibus filios hortentur; & moneant.

Postea surgat Exorcista, & capite detecto, dicat sequentia:

BEnedixit Dominus domui Ægyptij propter Ioseph, & multiplicauit tam in ædibus, quàm in agris, cunctam eius substantiam. Gen. 39.

Reuersus est Dauid, vt benediceret domui suæ. 2. Reg. 6.

Domine,

Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo. Psal. 18.

Deus in loco sancto suo, Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Psal. 67.

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem. Ps. 112.

Hæc dicit Dominus: Effundam spiritum meum super semen tuum, & Benedi†ctionem meam super stirpem tuam. Isa. 44.

Egestas à Domino in domo impij, habitacula autem iustorum Benedi†centur. Ipse deludet illusores, & mansuetis dabit gratiam. Prou. 3.

Domine,

2.Reg.7. Benedi†ctione tua, Benedi†cetur domus serui tui.

Qui dixisti:

Ezec.36. Effundam super vos aquam mundam & mundabimini ab omnibus idolis vestris, mundabo vos.

2.Reg.7. Incipe ergo, & Bene † dic domui serui tui N.

Ps.113. Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Ibidem. Super misericordia tua, & veritate tua, ne quando dicant gentes, Vbi est Deus eorum?

Ibidem. Deus autem noster in cœlo, omnia quæcumque voluit, fecit.

Ibidem. Qui timent Dominum sperauerunt in Domino adiutor eorum, & protector eorum est.

Ibidem. Nisi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustrà vigilat, qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquàm sederitis qui manducatis panem doloris.

Ibidem. Cùm dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas Domini, filij merces, fructus ventris.

Ibidem. Sicut sagittæ in manu potentis ita filij excussorum.

Ibidem. Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in porta.

Benedictio.

Ps.123. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum, &c. *vt suprà.*

ORATIO.

S.Eccles. TE Deum Patrem omnipotentem suppliciter exoramus pro hac domo, & pro eius habitatoribus, ac rebus; vt eam Bene†dicere, & Sancti†ficare, ac bonis omnibus ampli†are digneris. Tribue eis Domine de rore cœli abundantiam, & de pinguedine terræ vitæ substantiam & desideria voti eorum ad effectum tuæ miserationis perducas. Ad introitum ergo nostrum Benedi†cere, & Sancti†ficare digneris hanc domum, sicut benedicere dignatus es domum Abraham, Isaac, & Iacob, & intra parietes domus istius, Angeli tuæ lucis inhabitent, eamque, & eius habitatores custodiant. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Alia Benedictio.

BEne†dic Domine Deus omnipotens locum istum, vt sit in eo Sanitas, Castitas, Victoria, Virtus, Humilitas, Bonitas, & Mansuetudo; Plenitudo legis, & gratiarum actio, Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto: & hæc Bene†dictio maneat super hunc locum; & super habitantes in eo. Per Christum, &c. S.Eccles.

Benedictio Thalami.

BEne†dic Domine Thalamum hunc, & omnes habitantes in eo in tua pace consistant, & in tua voluntate permaneant, & senescant, & multiplicentur in longitudine dierum. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

℣. Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino. Dan.

℟. Et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Domini. Ps.148.

Sumat Exorcista partem Aquæ benedictæ, & tradat custodiendam in vsum domus, & dum accipit aquam, dicat:

Assumet Aquam sanctam in vase fictili. Num.5.

Dum

Dum porrigit Aquam, dicat:

Num. 19 In custodiam, & in aquam aspersionis.

Accipiat Aspersorium, & intingat in aquam, & dicat:

Domus.

Num. 19 Aspergatur ex hac aqua.

Et aspergat dicendo:

Num. 8. Aspergatur aqua lustrationis.

Aspergat de aqua omnia loca domus: postea incendatur incensum priùs sequenti benedictione benedictum, in omnibus locis domus, maximè verò in illis, vbi magis videbitur expedire.

Benedictio Incensi.

Pontif. Rom. DOmine Deus omnipotens, cui astat exercitus Angelorum cum tremore, quorum seruitium Spirituale & ignem esse cognoscitur, dignare respicere, Bene†dicere, & Sancti†ficare hanc creaturam incensi, vt omnes languores: omnesque infirmitates; cunctæque insidiæ inimici, eius odorem, sentientes effugiant, & separentur à plasmate tuo, *& ab hac habitatione*, vt nunquam lædatur à morsu antiqui serpentis, quod pretioso Filij tui sanguine redemisti. Qui tecum, & cum Spiritu sancto, viuit & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Pro qualitate domus addi possunt versiculi ex Psal. 50. hoc modo dum aspergis, dicas:

Psal. 50. Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: lauabis me & super niuem dealbabor.

Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. *Ibidem.*

Miserere mei Deus secundùm magnam misericordiam tuam. *Ibidem.*

Asperges, repetatur.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. *Ibidem.*

Amplius repetitur.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & peccatum meum contra me est semper. *Psal. 50.*

Asperges, repetatur.

Et sic sequere donec perficiatur aspersio hoc ordine.

Poteris etiam recitare aliquos versus ex illis, qui positi sunt §. 11. fo. 365.

Præparetur Crux vna ponenda in principaliori loco domus, vel plures si placet, & ponantur in habitationibus: forma autem Crucis sit vt infrà, quæ benedicatur hoc modo.

Lectio Libri Regum.

HAbitauit arca Domini in domo Obedom Getæi tribus mensibus: benedixit Dominus Obedom, & omnem domum eius. Nunciatumque est Regi Dauid, quòd benedixisset Dominus Obedom & omnia eius propter arcam Dei, Dixitque Dauid: Ibo & reducam arcam cum benedictione in domum meam. *2. Reg. 6.*

Verbum Crucis pereuntibus quidem stultitia est, iis autem qui salui fiunt, id est nobis, Dei virtus est. *1. Cor. 1.*

Domine.

Fac mecum signum in bonum, vt videant qui oderunt me, & con- *Psal. 83.*

fundantur; quoniam tu Domine adiuuisti me,& consolatus es me.

Psal.113 ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Psal.101 ℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

Ruth. 2 ℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

OREMVS.

Pontif. Rom. Bene†dic Domine hanc crucem tuam, per quam eripuisti mundum à potestate dæmonum,& superasti passione tua suggestorem peccati, qui gaudebat in præuaricatione primi hominis per vetiti ligni sumptionem; Qui cum Deo Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Oremus.

Ibidem. ROgamus te Domine sancte Pater omnipotens sépiterne Deus Vt digneris Bene†dicere hoc lignum, *vel signum, si fuerit in charta*, Crucis, tuæ,vt sit remedium salutare generi humano: sit soliditas fidei, bonorum operum profectus, & redemptio animarum: sit solamen, & protectio, ac tutela contra sæua iacula inimicorum: Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Oremus.

Ibidem. DEus,qui beatæ Crucis patibulum,quod prius erat,sceleratis ad pœnam conuertisti, redemptis ad vitam,concede plebi tuæ,eius vallari præsidio,cuius est armata vexillo. Sit ei Crux fidei fundamentum,spei suffragium, in aduersis defensio,in prosperis adiuuamen, sit ei in hostes victoria,in ciuitate custodia, in campis protectio,in domo futura,vt per eam pastor in futuro gregem conseruet incolumem, quæ nobis ag†no vincente † conuersa est in salutem. Per eundem Dominum nostrum,&c.

Accipe Crucem, & dic:

Mihi autem absit gloriari, nisi in Cru † ce Domini nostri Iesu Christi. Gal.6.

Reponat Exorcista Crucem in loco conuenienti, & dicat:

Ponam te quasi signaculum. Agg.1.

Postea dicat:

Signum habentes salutis, ad commemorationem. Sap.16.

Sicut

Fecit Moyses serpentem æneum, & posuit eum pro signo, quem cùm percussi respicerent,sanabantur. Num.21

Aspergatur Crux Aqua benedicta.

℣. Per signum Crucis de inimicis nostri. S. Eccles.

℟. Libera nos Deus noster.

Oremus.

EXaudi nos Domine sancte Pater omnipotens æterne Deus,& mittere digneris sanctum Angelum tuum de cælis qui (*extende manum, & fac Cruces per quatuor partes in modum Crucis*) Custodiat † Foueat, † Protegat, † Visitet † (*Fac signum Crucis versus Cælum, deinde versus pauimentum*) atque defendat † † omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. S. Eccles. Autor. Autor.

℟. Amen.

Forma

I. N. R. I.

VICIT LEO †

FVGITE PAR- IHS TES ADVERSÆ

DE TRIBV IVDA RADIX DAVID.

Apoc. 5.

Forma Crucis, ponendæ in Domibus, in cuius medio includatur cera Agni, vel Paschalis Cerei.

S. CRVCIS

S. CRVCIS ADORATIO ANTIPHONA.

ADoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

℣. Omnis terra adoret te Deus, & psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

ORATIO.

OREMVS.

Ab Ecclesia. ADesto nobis Domine Deus noster, & quos sanctæ Cru†cis lætari fecisti honore, eius quoque perpetuis defende subsidiis. Per Dominum nostrum, &c.

Antequam Exorcista discedat à domo quam benedixit, conuocato domino domus, & vniuersa familia, quæ commodè adesse potest, dicat sequentes Psal. In quorum primo inuitantur omnes ad Deum laudandum; in secundo enumerantur bona, quæ Deus confert timentibus se, vt homo disponat se, & omnia sua ad Dei timorem, & amorem: ideo vulgaribus verbis euulgarizandi sunt, pro captu illorum ad quos fit sermo.

Psalmus. 133.

ECce nunc benedicite Dominum omnes serui Domini.

Qui statis in domo Domini, & in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedi†cat tibi N. Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Psalmus. 127.

BEati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in viis eius.

Labores manuum tuarum quia manducabis; beatus es, & bene tibi erit.

Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic Bene†dicetur homo qui timet Dominum.

Bene†dicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israël.

Hos Psalmos, si volueris breuiter, & iuxa sensum vulgaribus verbis recitare, traduxi, quos deuotè, & attentè legito, & absque alia sermocinatione absolues.

ECcoui carissimi, in quanti modi sete inuitati à benedire, & render gratie al Signore.

Tanto più voi, che hauete particolari doni dal supremo Iddio nel Christianesmo, ô nella santa chiesa.

Di giorno solamente? non già, ma leuateui ancora su la mezza notte, & in segno di gratitudine, alzate le mani, e benedite, e lodate il Signore.

Quale scambieuolmente, dalla celeste Sion v'essaudità, & come fece col cielo, & con la terra, quale lui creò, vi Bene†dira.

Salmo 27

DOnde ne auerrà, che quelli, che di cuore temendo Iddio, e dimostrandolo consegni nell'osseruanza della sua santa legge, saran beati.

E non

E non solo aspetterà Iddio, di darti il premio dopo la morte, qual è senza paragone, mà cominciando quà giù in terra (quando vederà esser ispediente) farà che le tue fatiche non sian vane, ne ti mancaranno le cose necessarie.

La tua moglie se per sorte fosse sterile, sarà feconda nella casa tua, à modo de'pampini, che crescono, e moltiplicano sorgendo dalle viti.

Et acciò sia maggio il premio, vedrai intorno alla tua mensa, i tuoi figliuoli, in quell'istesso modo, che sorgendo le nouuelle oliue, circondando, fanno corona à genitori.

Vedi adunque come sono benedette l'oppre di quelli, che temono Iddio?

Iddio dunque dal cielo ti dia la sua beneditione † e ti dij la consolatione promessa à Gierusalem, sin che viuerai.

In modo che per il longo viuere, vedi i figliuoli de tuoi figliuoli, e la pace d'Israël in te s'adempi encora.

VSVS STOLÆ
DE MODO LIGANDIS stolam ad collum patientis.
§. XXIV.

Præpara Stolam, & quando tibi expedire videbitur sedens dicas:

Lectio Libri Apoc.

Apoc. 12. FActum est prælium magnum in cœlo: Michaël, & Angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat,

& angeli eius non valuerunt; neque locus inuentus est eorum amplius in cœlo. Et proiectus est serpens antiquus, qui vocatur diabolus, Ibid. 16.
& satanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. Et vidi de ore draconis & de ore bestiæ, & de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarum; sunt enim spiritus dæmoniorum facientes signa. * Et vidi angelum descendentem de cœlo habentem clauem abyssi, & catenam magnam.

Accipe stolam in manu tua.

In manu sua: apprehendit draconem serpentem antiquum, *pone Stolam ad collum oppressi:* & ligauit eum, *forma Stolam sub gutture oppressi versus pectus in modum † Crucis*, per annos mille, & misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum, vt non seducat amplius gentes, donec consumentur mille anni. Et post hæc oportet illum solui modico tempore. * Et diabolus missus est in stagnum ignis & sulphuris, vbi & bestia, & pseudo prophetæ cruciabuntur die, ac nocte in sæcula sæculorum.

℣. Dominus vobiscum. Ruth. 2.
℟. Et cum spiritu tuo.

Lectio S. Euangelij secundùm Matthæum.

IN illo tempore dixit Iesus ad Pharisæos: Quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & Mat. 12.
vasa eius diripere, nisi prius allegauerit fortem; & tunc domum eius eripiet.

℟. Laus tibi Christe.

Inuenti sunt in populo impij insidiantes, quasi aucupes laqueos po- Ier. 6.

nentes,

nentes, & pedicas, ad capiendos homines sicut decipula plena auibus, sic domus eorum plenæ dolo.

Nahum. 1. Ait Dominus exercituum: Afflixi te, & non affligam te vltrà, & nunc conteram virgam eius in dorso tuo, & vincula tua disrumpam.

Iere. 30. Conteram virgam eius de collo tuo, & vincula eius disrumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni.

Isai 42. Dicit Dominus: Ego dedi te in lucem gentium, vt aperires oculos cœcorum, & adduceres de conclusione vinctum, de domo carceris, sedentes in tenebris, Ego Dominus. Hoc est nomen meum: Gloriam meam alteri non dabo: & laudem meam sculptilibus.

Accipe Stolam, & dic:

Eccl. 1. Stolam gloriæ indues N. & coronam gratulationis superpones tibi.

Facias sub gutture tres nodos, & dicas:

Ibidem. Vincula illius N. alligatura salutaris. In nomine Patris, † & Filij † & Spiritus sancti † Amen.

Quia.

Eccl. 4. Funiculus triplex difficilè rumpitur.

Accipiat patiens de manu Exorcistæ vtramque Stolæ partem extremam, alteram dextera, alteram sinistra manu, postea dicat:

Eccl. 40. Funiculus lineus, in manu eius.

Num. 16. Vt cernat eum pro sign.

Hic inuehendum contra spiritus, & cooperantes.

Prou. 6. Iniquitates suæ capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringetur.

Arctabuntur gressus virtutis eius, & præcipitabit eum consilium suum. Iob. 18.

Immisit in rete pedes suos, & in maculis eius ambulare tenebitur: planta eius laqueo, & exardescet contra eum siti. Ibidem.

Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi inuidet vulnera. Eccl. 27.

Et qui foueam fodit incidet in eam: & qui statuit lapidem Proximo, offendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. Ibidem.

Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscet vnde adueniat illi. Ibidem.

Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum. Ibidem.

Sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capientur homines in tempore malo, cum eis extemplò superuenerit. Eccl. 6.

Cuncti principes tui fugerunt simul duréque ligati sunt: omnes qui inuenti sunt iuncti sunt pariter. Isai. 22.

Vna enim catena tenebrarum omnes erant ligati. Sap. 17.

Vt vadant, & cadant retrorsum, & conterãtur, & illaqueentur, & capiantur. * Dixistis enim, Percussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cùm transierit non veniet super nos. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit. Flagellum inundans cùm transierit, eritis ei in conculcationem. Isai. 8. Ibidem. Ibidem.

Ita composita Stola legas Exorcismos, qui tibi expedire videbuntur fine autem legendi imposito sic stolam soluas prout inferiùs disponitur & est legendi finis. Solutio Stolæ.

℣. Quis

Iob. 39. ℣. Quis dimisit Onagrum liberum; & vincula eius quis soluit?
Ps. 67. Quis educit vinctos in fortitudine?
Ibid 106 Et eduxit eos de tenebris?
℟. Qui ligat aquas in nubibus.

Domine,

Psal. 8. Quid est homo, quòd memor es eius, aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Iob. Quid est homo, quia magnificas eum: aut quid apponis erga eum cor tuum.
Psal. 8. Minuisti eum paulominus ab angelis; gloria, & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.
Ibidem. Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues, & boues vniuersas insuper, & pecora campi.
Ibidem. Volucres cæli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.

Qui dixisti discipulis.

Luc. 10. Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit.

Et

Mat. 18. Quæcumque alligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo; & quæcunque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo.

Et iterum:

Mat. 21. Soluite, & adducite.

ORATIO.

Ab Ecclesia. QVique B. Petrum à vinculis absolutum illæsum abire fecisti, famuli tui N. vincula, *solue nodos stolæ, & depone,* absolue † & eum ipsius meritis illæsum abire concede. Per Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.

Lectio Isaiæ Prophetæ.

HÆc dicit Dominus: In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruaui te, & dedi te in fœdus populi, vt suscitares terram, & possideres hæreditates dissipatas: vt diceres, qui vincti sunt: Exite, & his qui in tenebris, Reuelamini. *Isa.* 49.

Sedens capite cooperto dicat ad Dæmones, & cooperantes, finem imponens.

Formido, & fouea, & laqueus super te; qui fugerit à voce formidinis, cadet in foueam, & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo. * Et congregabuntur in congregatione vnius fascis in lacum, & claudentur tibi in carcere. *Isai.* 24

Odientes eum in
FVGAM Conuertam.
Psalmus 88.

Quæcunque dixerint vobis, seruate, & facite. *Mat.* 23.

Propterea

Sto iudicio subiectus. *Act.* 16.

FINIS.

6.

INDEX RERVM IN HOC LIBELLO Contentarum.

Primus numerus §. secundus verò, fol. tertius columnam. designat.

A

ADMONITIO ad Exorcistas. §.12.f. 366.c.1

Aquæ benedictio iuxta ritum sanctæ Rom. Eccl. §. 23 f.385.c.2.

Aquam benedictam, aspergendi modus. §.2 .f.385.c.1.

Authoritatis exorcistæ expositio. 10. 36 .c.1.

Sub titulo Præparatio Exorcistæ.

Auxilium petitur a Deo. 5.353.c.2

Auxilium petitur cum potestate. 10. 362.c.1.

Benedictio.
- Aquæ iuxta ritum S.R.E. 23. 386.c. 1.
- Candelarum. 22.383.c.1.
- Crucis. 23.382.c.1.
- Domus longa. 23.383.c.1
- Breuis, 23.385.c.1.
- Generalis ad quacunque. 21. 380.c.1
- Ignis. 18.374.& 376.c.2
- Incensi. 23.389.c.1.
- Suffumigationis. 18.378. col. 1.
- Thalami. 23.388.c.1.

B

Bona à Deo obtenta enumerantur. 14.370.c.1.

C

Cananeæ Euangelium. 1.348.c.1.

Causa, propter quas hic liber est collectus, & impressus. f. 349. c. 1.

Comburendi instrumenta maleficialia modus. 18. 374. c.2.

Combustio imaginis diaboli, & malefici. 20.378.c.2.

Conseruandæ sanitatis deprecatio. 16. 373.c.1.

Crucis signi † præparatio. 1.348.c.1.

Crucis benedictio. 23.383.c.1

Crucis ponendæ in domibus forma. 391.c.1.

Crucis forma. 23. ibid.

D

Diabolicæ insidiæ multæ. 3.4.350. col. 2. & 352.c.1

Diabolis ac eorum ministris mala euenient. 9. 360.c. 1.

Diaboli nomina varia. 20, 378.c.2.

Diaboli imaginis combustio. 20. ibid.

Dimissio liberati. 17.374.c.1.

F

Finis impositio; ibi Pro eo quod. 12.366.c.2.

Finis impositio, & dimissio. 17.374.c.1.

Gratia

G

GRatiarum actionis præludium. 14.370.c.1.
Gratiarum actiones. 15.471.c.2.

H

HOrtatio ad patrem familias. 23. 387.c.2.

I

IMaginis diaboli combustio. 20.379. col. 2.
Imprecatio in dæmones. 11.363.c.2.
Inimicorum insidiæ verbo insidiæ.
Inimicis quæ mala euenient. 9.360.c.1.
Insidiæ diabolicæ multæ. 3.4.350.c. 2. & 352.c.1.
Instrumentorum maleficorum combustio 18.374.c.1.

M

MAla, quæ inimicis euenient. 9. 360.c.1.
Mala, quæ inimici operantur. 3.4.350. col.2. & 352.c.1
Maleficorum instrumentorum combustio. 18.352.c.1.
Malefici nominis combustio. 20. 379. col.2.
Malefici imaginis combustio. 20. 398. cap.1.

N

NEcessitatis expositio. 2.349.c.1
Nominis diaboli combustio. 20. 378.c.2.
Nomina varia diabolis attributa. 20. 379.c.1.

P

PEccatorum venia petitur. 2.348. col.2.
Præceptum diabolis faciendum. 12.366. col. 2.
Præparatio Exorcistæ. 10.362.c.1
Protestatio, & finis impositio. 12.368. col. 2.

S

SAnitatis obtentæ conseruandæ deprecatio. 16.373.c.1.
Solutio maleficiorum. 13. 369.c.1
Stolæ vsus. 24.393.c.1
Suffumigatio oppressorum. 19.378.c.1
Suffumigationis benedictio. 18.374.c.1

INDEX SECVNDVS, Qui est Euangeliorum.

C

COnuocatis Iesus duodecim Apostolis 5.354.c.1.
Cum fortis armatus custodit atrium. 8.759.c.1.
Cum immundus spiritus exierit. 3.351. col. 1.
Cum ingrederetur Iesus quoddam Castellum. 15.371.c.2.& 372.c.1
Cum recumberet Iesus cum duobus discipulis, qui ibant in Emaus. 21. 380. c. 2.

D

DIxit Iesus ad illos, qui surdum, & mutum sanandum obtulerunt.

E

EGo dedi ei sermonem meum. 16. 373 c. 1.
Egressus Iesus secessit in partes Tyri, 1.348. c. 1
Erat Iesus eijciens dæmonium. 6. 356. col. 2.
Exiens Iesus de finibus Tyri. 13. 369. col. 1.

I

IN principio erat Verbum. 23. 385. col. 1.

P

PEtite, & dabitur vobis. 7. 358. c. 1.
Præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuit. 2. 349. c. 1.

R

REcumbentibus vndecim discipulis. 10. 362. c. 2.
Respondens vnus de turba dixit, Magister attuli filium meum. 12. 366. c. 2.
Reuersi sunt Septuaginta duo. 11. 364. col. 2.

S

SIcut colligitur zizania. 18. 375. c. 1
Si mundus vos odit, Scitote. 4. 312. col 2
Surgens Iesus de Synagoga. 9. 360. c. 1

INDEX TERTIVS Qui est Lectionum.

A

ALleua Deus, dicit Ecclesiastes. 10. 362. c. 1.
Apprehensa est bestia. 20. 379. c. 2

B

BEnedictus Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi. 15. 371. c. 1

C

CReauit Deus hominem ad imag. 21. 380. c. 2.

D

DEus omnis gratiæ, qui vocauit. 16. 373. c. 1.
Dixerunt viri, qui habitant Ierico ad Eliseum. 83. 385. c. 2
Dixit Angelus Raphaël Tempus est. 14. 370. c. 1
Dixit Eleazar Sacerdos. 23. 384. c. 1

F

FActum est euntibus nobis. 12. 366. col. 2.
Fratres adeamus cum fiducia. 7. 357. col. 2

H

HÆc dicit Dominus exercituum. 11. 63. c. 2
Hoc scio à principio, ex quo. 9. 360. col. 1

I

INgressi Moyses, & Aaron. 13. 369. col. 1

L

LOcutus est Dominus ad Moysen. 23. 384 c. 1

M

MIserere nostri Deus omnium. 1. 347. c. 1

N

NEgantes te nosse impij. 18. 374. col. 2
Nunquid tolletur à forti præda. 8. 358. col. 2

O

ONus deserti maris. 2. 749. c. 1
Orauit Mardochæus. 3. 350. c. 2
Orauit Sara filia Raguelis. 5. 353. c. 2

Profe

P

PRofectus est Tobias. 18.376.c.1

Q

QVadam die cum venissent filij Dei. 4.35 .c.1

Quomodo cecidisti de cœlo Lucifer. 6. 356.c.1.

INDEX ORATIONVM Qui est quartus.

C

COnfitebor tibi Domine Rex. 15. 372.c.2

D

DA quæsumus omnipotens Deus vt hic fam. 4.353 c.2

Infirmitatis humanæ singulare præsidium. 7.358.c.2

Deus, qui B. Petro Apostolo tuo collatis clauibus. 13.370.c 2

Deus, qui B. Petrum à Vinculis absolutum. 9.361.c.2

Deus, qui hunc famulum tuum N. 3. 352.c.2

Deus, qui diligentibus te bona inuisibilia præparasti. 6. 357.c.2

Deus refugium nostrum, & virtus. 5.355. col. 2

I

INeffabilem misericordiam tuam. 1. 348.c.2

Interuenientibus Domine S.M.V. matre tua, & omnibus Sanctis. 10.363. col. 2

M

MAgnus es Domine in æterunm 14.371.c. 2.

O

OMnipotens sempiterne Deus. 8. 359 c.2

P

PReces famuli tui N. quæsumus Domine. 2. 350.c.2

Q

QVæsumus omnipotens Deus famulum tuum. 16.373.c.2

S

SAna me Domine, & sanabor. 11.365. col. 2

FINIS.